234 වන කාණ්ඩය - 7 වන කලාපය
தொகுதி 234 - இல. 7
Volume 234 - No. 7

2015 අප්‍රේල් 27 වන සඳුදා
2015 ஏப்பிரல் 27, திங்கட்கிழமை
Monday, 27th April, 2015

පාර්ලිමේන්තු විවාද
(හැන්සාඩ්)

பாராளுமன்ற விவாதங்கள்
(ஹன்சாட்)

PARLIAMENTARY DEBATES
(HANSARD)

නිල වාර්තාව
அதிகார அறிக்கை
OFFICIAL REPORT

අන්තර්ගත ප්‍රධාන කරුණු

නිවේදන

"බී" ස්ථාවරකාරක සභාව : අතිරේක සාමාජිකයන්

නේපාලයේ සිදු වූ භූමිකම්පාව:

ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ ප්‍රකාශය

ආගාමික හා විගාමික (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත:

පළමුවන වර කියවන ලදී

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත:

දෙවන වර කියවීම - විවාදය කල් තබන ලදී

பிரதான உள்ளடக்கம்

அறிவிப்புகள்:

நிலைக்குழு 'பி' : மேலதிக உறுப்பினர்கள்

நேபாள நில நடுக்கம் :

மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சரினது கூற்று

குடிவருவோர் குடியகல்வோர் (திருத்தம்) சட்டமூலம்:

முதன்முறை மதிப்பிடப்பட்டது

அரசியலமைப்புக்கான பத்தொன்பதாம் திருத்தச் சட்டமூலம்:

இரண்டாம் மதிப்பு - விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது

PRINCIPAL CONTENTS

ANNOUNCEMENTS:

Standing Committee "B": Additional Members

EARTHQUAKE IN NEPAL:

Statement by Hon. Prime Minister

IMMIGRANTS AND EMIGRANTS (AMENDMENT) BILL:

Read the First time

NINETEENTH AMENDMENT TO THE CONSTITUTION BILL:

Second Reading – Debate Adjourned

පාර්ලිමේන්තුව
பாராளுமன்றம்
PARLIAMENT

2015 අප්‍රේල් 27 වන සඳුදා
2015 ஏப்பிரல் 27, திங்கட்கிழமை
Monday, 27th April, 2015

පූ. භා. 9.30ට පාර්ලිමේන්තුව රැස් විය. කථානායකතුමා [ගරු චමල් රාජපක්ෂ මහතා] මූලාසනාරූඪ විය.
பாராளுமன்றம் மு.ப. 9.30 மணிக்குக் கூடியது. சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு சமல் ராஜபக்ஷ] தலைமை வகித்தார்கள்.
The Parliament met at 9.30 a.m., MR. SPEAKER [THE HON. CHAMAL RAJAPAKSA] in the Chair.

නිවේදන
அறிவிப்புக்கள்
ANNOUNCEMENTS

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

"අල් ජමියාතුල් ග්හව්සියා (සංස්ථාගත කිරීමේ)" පනත් කෙටුම්පත, "චම්පික ප්‍රේමදාස ප්‍රජා සංවර්ධන පදනම (සංස්ථාගත කිරීමේ)" පනත් කෙටුම්පත සහ "ශ්‍රී ලංකා ඉදිකිරීම් කර්මාන්ත මණ්ඩලය (සංස්ථාගත කිරීමේ)" පනත් කෙටුම්පත සලකා බැලීම පිණිස "බී" ස්ථාවර කාරක සභාවේ සභාපති වශයෙන් නියෝජ්‍ය කථානායක සහ කාරක සභාපති ගරු චන්දිම වීරක්කොඩි මහතා, 139 වැනි ස්ථාවර නියෝගය යටතේ මවිසින් පත් කරන ලද බව දන්වනු කැමැත්තෙමි.

තව ද, එම පනත් කෙටුම්පත් සලකා බැලීම පිණිස "බී" ස්ථාවර කාරක සභාවට මතු පළ වන මන්ත්‍රීන් අතිරේක සාමාජිකයන් වශයෙන් මවිසින් නම් කරන ලද බව දන්වනු කැමැත්තෙමි. එම මන්ත්‍රීවරුන්ගේ නම් ඇතුළත් "ඒ" සිට "සී" දක්වා වූ නිවේදන තුනක් වෙන් වෙන් වශයෙන් මම **සභාගත*** කරමි.

***සභාමේසය මත තබන ලද නාම ලේඛනය:**
சபாபீடத்தில் வைக்கப்பட்ட பெயர்ப்பட்டியல்:
List of names tabled:

"බී" ස්ථාවර කාරක සභාව : අතිරේක සාමාජිකයන්
நிலைக்குழு 'பி' : மேலதிக உறுப்பினர்கள்
STANDING COMMITTEE "B": ADDITIONAL MEMBERS

"අල් ජමියාතුල් ග්හව්සියා (සංස්ථාගත කිරීමේ)" පනත් කෙටුම්පත
அல் ஜாமியாத்துல் கவ்ஸிய்யா (கூட்டிணைத்தல்) சட்டமூலம்
AL-JAMIATHUL GHAWSIYYAH (INCORPORATION) BILL

ගරු රිසාඩ් බදියුදීන් මහතා
ගරු පී. හැරිසන් මහතා
ගරු චන්ද්‍රානි බණ්ඩාර ජයසිංහ මහත්මිය
ගරු ඩී.එම්. ස්වාමිනාදන් මහතා
ගරු දිලිප් වෙදආරච්චි මහතා
ගරු අමීර් අලි සිහාබ්දීන් මහතා
ගරු ඒ.එල්.එම්. අතාවුල්ලා මහතා
ගරු පියසේන ගමගේ මහතා
ගරු අර්ල් ගුණසේකර මහතා
ගරු විනායගමූර්ති මුරලිදරන් මහතා
ගරු මොහාන් ලාල් ග්‍රේරු මහතා
ගරු සිල්වෙස්ත්‍රි අලාන්ටින් මහතා
ගරු මොහාන් ප්‍රියදර්ශන ද සිල්වා මහතා
ගරු ටී. රංජිත් ද සොයිසා මහතා
ගරු බුද්ධික පතිරණ මහතා

மாண்புமிகு றிஸாத் பதியுதீன்
மாண்புமிகு பீ. ஹரிசன்
மாண்புமிகு (திருமதி) சந்திராணி பண்டார
மாண்புமிகு டி.எம். சுவாமிநாதன்
மாண்புமிகு திலிப் வெதஆரச்சி
மாண்புமிகு அமீர் அலி சிஹாப்தீன்
மாண்புமிகு ஏ.எல்.எம். அதாஉல்லா
மாண்புமிகு பியசேன கமகே
மாண்புமிகு ஏர்ல் குணசேக்கர
மாண்புமிகு விநாயகமூர்த்தி முரளிதரன்
மாண்புமிகு மொஹான் லால் கிரேரு
மாண்புமிகு சில்வேஸ்திரி அலன்றின்
மாண்புமிகு மொஹான் பிரியதர்ஷன த சில்வா
மாண்புமிகு ரீ. ரஞ்ஜித் த சொய்சா
மாண்புமிகு புத்திக பதிரண

Hon. Risad Badhiutheen
Hon. P. Harrison
Hon.(Mrs.) Chandrani Bandara Jayasinghe
Hon. D.M. Swaminathan
Hon. Dilip Wedaarachchi
Hon. Ameer Ali Shihabdeen
Hon. A.L.M. Athaullah
Hon. Piyasena Gamage
Hon. Earl Gunasekara
Hon. Vinayagamoorthi Muralidaran
Hon. Mohan Lal Grero
Hon. Silvestrie Alantin
Hon. Mohan Priyadarshana De Silva
Hon. T. Ranjith De Zoysa
Hon. Buddhika Pathirana

"චම්පික ප්‍රේමදාස ප්‍රජා සංවර්ධන පදනම (සංස්ථාගත කිරීමේ)" පනත් කෙටුම්පත
சம்பிக பிரேமதாச சமுதாய அபிவிருத்தி மன்றம் (கூட்டிணைத்தல்) சட்டமூலம்
CHAMPIKA PREMADASA COMMUNITY DEVELOPMENT FOUNDATION (INCORPORATION) BILL

ගරු ගාමිණී ජයවික්‍රම පෙරේරා මහතා
ගරු තලතා අතුකෝරල මහත්මිය
ගරු කරුපයියා වේලායුදම් මහතා
ගරු දුනේෂ් ගන්කන්ද මහතා
ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා
ගරු එස්.බී. නාවින්න මහතා
ගරු ජොන්ස්ටන් ප්‍රනාන්දු මහතා

[ගරු කථානායකතුමා]

ගරු ටී.බී. ඒකනායක මහතා
ගරු එස්.එම්. චන්ද්‍රසේන මහතා
ගරු පියංකර ජයරත්න මහතා
ගරු ෆයිසාල් කාසිම් මහතා
ගරු සරත් කුමාර ගුණරත්න මහතා
ගරු අශෝක් අබේසිංහ මහතා
ගරු (වෛද්‍ය) රමේෂ් පතිරණ මහතා
ගරු කනක හේරත් මහතා

மாண்புமிகு காமினி ஜயவிக்ரம பெரேரா
மாண்புமிகு (திருமதி) தலதா அத்துகோரல
மாண்புமிகு கருப்பையா வேலாயுதம்
மாண்புமிகு துனேஷ் கங்கந்த
மாண்புமிகு இரான் விக்கிரமரத்ன
மாண்புமிகு எஸ்.பி. நாவின்ன
மாண்புமிகு ஜோன்ஸ்டன் பர்னாந்து
மாண்புமிகு ரி. பி. ஏக்கநாயக்க
மாண்புமிகு எஸ்.எம். சந்திரசேன
மாண்புமிகு பியங்கர ஜயரத்ன
மாண்புமிகு பைஸால் காசிம்
மாண்புமிகு சரத் குமார குணரத்ன
மாண்புமிகு அசோக் அபேசிங்க
மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ரமேஷ் பதிரண
மாண்புமிகு கனக ஹேரத்

Hon. Gamini Jayawickrama Perera
Hon. (Mrs.) Thalatha Atukorale
Hon. Karuppaiah Velayudam
Hon. Dunesh Gankanda
Hon. Eran Wickramaratne
Hon. S.B. Nawinne
Hon. Johnston Fernando
Hon. T.B. Ekanayake
Hon. S.M. Chandrasena
Hon. Piyankara Jayaratne
Hon. Faizal Cassim
Hon. Sarath Kumara Gunaratne
Hon. Ashok Abeysinghe
Hon. (Dr.) Ramesh Pathirana
Hon. Kanaka Herath

"ශ්‍රී ලංකා ඉදිකිරීම් කර්මාන්ත මණ්ඩලය (සංස්ථාගත කිරීමේ)" පනත් කෙටුම්පත

இலங்கை நிர்மாணக் கைத்தொழில் சம்மேளனம் (கூட்டிணைத்தல்) சட்டமூலம்

CHAMBER OF CONSTRUCTION INDUSTRY OF SRI LANKA (INCORPORATION) BILL

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
ගරු ආර්.එම්. රංජිත් මද්දුම බණ්ඩාර මහතා
ගරු නන්දිමිත්‍ර ඒකනායක මහතා
ගරු රුවන් විජයවර්ධන මහතා
ගරු විජයකලා මහේස්වරන් මහත්මිය
ගරු එම්.එස්. තව්ෆීක් මහතා
ගරු අචල ජාගොඩගේ මහතා
ගරු රෝහිත අබේගුණවර්ධන මහතා
ගරු එච්.ආර්. මිත්‍රපාල මහතා
ගරු ඩුලිප් විජේසේකර මහතා
ගරු ලක්ෂ්මන් වසන්ත පෙරේරා මහතා
ගරු දිළුම් අමුණුගම මහතා
ගරු රුවන් රණතුංග මහතා
ගරු රොෂාන් රණසිංහ මහතා
ගරු අජිත් මාන්නප්පෙරුම මහතා

மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க
மாண்புமிகு ஆர்.எம். ரஞ்ஜித் மத்தும பண்டார
மாண்புமிகு நந்திமித்ர ஏக்கநாயக்க
மாண்புமிகு ருவன் விஜயவர்தன
மாண்புமிகு (திருமதி) விஜயகலா மகேஸ்வரன்
மாண்புமிகு எம்.எஸ். தௌபீக்
மாண்புமிகு அச்சல ஜாகொடகே
மாண்புமிகு ரோஹித அபேகுணவர்தன
மாண்புமிகு எச்.ஆர். மித்திரபால
மாண்புமிகு துலிப் விஜேசேகர
மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் வசந்த பெரேரா
மாண்புமிகு திளும் அமுனுகம
மாண்புமிகு ருவன் ரணதுங்க
மாண்புமிகு ரொசான் ரணசிங்க
மாண்புமிகு அஜித் மான்னப்பெரும

Hon. Ravi Karunanayake
Hon. R.M. Ranjith Madduma Bandara
Hon. Nandimithra Ekanayake
Hon. Ruwan Wijayawardhana
Hon.(Mrs.) Vijayakala Maheswaran
Hon. M.S. Thoufeek
Hon. Achala Jagodage
Hon. Rohitha Abeygunawardana
Hon. H.R. Mithrapala
Hon. Duleep Wijesekera
Hon. Lakshman Wasantha Perera
Hon. Dilum Amunugama
Hon. Ruwan Ranatunga
Hon. Roshan Ranasinghe
Hon. Ajith Mannapperuma

ලිපි ලේඛනාදිය පිළිගැන්වීම

சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பத்திரங்கள்

PAPERS PRESENTED

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා (ජනමාධ්‍ය අමාත්‍ය සහ ආණ්ඩු පක්ෂයේ ප්‍රධාන සංවිධායකතුමා)
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க - வெகுசன ஊடக அமைச்சரும் அரசாங்கக் கட்சியின் முதற்கோலாசானும்)
(The Hon. Gayantha Karunatileka - Minister of Mass Media and Chief Government Whip)

ගරු කථානායකතුමනි, අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදන, ආර්ථික කටයුතු, ළමා, තරුණ හා සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවෙන් 2011 වර්ෂය සඳහා රණවිරු සේවා අධිකාරියේ වාර්ෂික වාර්තාව මම ඉදිරිපත් කරමි.

මෙම වාර්තාව ආරක්ෂක කටයුතු පිළිබඳ උපදේශක කාරක සභාවට යොමු කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

1989 අංක 13 දරන නිෂ්පාදන බදු (විශේෂ විධිවිධාන) පනතේ 3 වැනි වගන්තිය යටතේ නිෂ්පාදන බදු සම්බන්ධයෙන් මුදල් අමාත්‍යවරයා විසින් පනවන ලදුව 2015 පෙබරවාරි 26 දිනැති අංක 1903/39 දරන අති විශේෂ ගැසට් පත්‍රයේ පළ කරන ලද නියෝගය; සහ

සිංගප්පූර් ජනරජ ආණ්ඩුව සහ ශ්‍රී ලංකා ප්‍රජාතාන්ත්‍රික සමාජවාදී ජනරජ ආණ්ඩුව අතර ආදායම් මත වූ බදු සම්බන්ධයෙන් ද්විත්ව බදුකරණය වැළැක්වීම සහ බදු නොගෙවා මග හැරීම වැළැක්වීම සඳහා 2014 අප්‍රේල් 03 වැනි දින ඇති කර ගත් ගිවිසුම.- [මුදල් අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා (අධිකරණ අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ - நீதி அமைச்சர்)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe - Minister of Justice)

ගරු කථානායකතුමනි, 2012 වර්ෂය සඳහා උපරිමාධිකරණ සංකීර්ණ කළමනාකරණ මණ්ඩල වාර්ෂික වාර්තාව මම ඉදිරිපත් කරමි.

මෙම වාර්තාව අධිකරණ කටයුතු පිළිබඳ උපදේශක කාරක සභාවට යොමු කළ යුතු යැයි මම යෝජනා කරමි.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

2014 වර්ෂය සඳහා ඉඩම් පරිහරණ ප්‍රතිපත්ති සැලසුම් දෙපාර්තමේන්තුවේ කාර්ය සාධන වාර්තාව.- [ගරු එම්.කේ.ඒ.ඩී.එස්. ගුණවර්ධන මහතා]

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

උපදේශක කාරක සභා වාර්තා
ஆலோசனைக் குழு அறிக்கைகள்
CONSULTATIVE COMMITTEE REPORTS

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)

ගරු කථානායකතුමනි, 2011 වර්ෂය සඳහා ශ්‍රී ලංකා ජාතික චිත්‍රපට සංස්ථාවේ වාර්ෂික වාර්තාව සම්බන්ධයෙන් ජනමාධ්‍ය හා ප්‍රවෘත්ති කටයුතු පිළිබඳ උපදේශක කාරක සභාවේ වාර්තාව මම ඉදිරිපත් කරමි.

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

ගරු වසන්ත අලුවිහාරේ මහතා (මහවැලි සංවර්ධන හා පරිසර නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு வசந்த அலுவிஹார - மகாவலி அபிவிருத்தி மற்றும் சுற்றாடல் பிரதி அமைச்சர்)
(The Hon. Aluvihare Wasantha - Deputy Minister of Mahaweli Development and Environment)

ගරු කථානායකතුමනි, මම පහත සඳහන් වාර්තා සම්බන්ධයෙන් පරිසර හා පුනර්ජනනීය බලශක්ති කටයුතු පිළිබඳ උපදේශක කාරක සභාවේ වාර්තාව ඉදිරිපත් කරමි.

(i) 2012 වර්ෂය සඳහා මධ්‍යම පරිසර අධිකාරියේ වාර්ෂික වාර්තාව;

(ii) 2012 වර්ෂය සඳහා සමුද්‍රීය පරිසර ආරක්ෂණ අධිකාරියේ වාර්ෂික වාර්තාව; සහ

(iii) 2012 වර්ෂය සඳහා රාජ්‍ය දැව සංස්ථාවේ වාර්ෂික වාර්තාව.

සභාමේසය මත තිබිය යුතුයයි නියෝග කරන ලදී.
சபாபீடத்தில் இருக்கக் கட்டளையிடப்பட்டது.
Ordered to lie upon the Table.

නේපාලයේ සිදු වූ භූමිකම්පාව : ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ ප්‍රකාශය
நேபாள நிலநடுக்கம் : மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சரினது கூற்று
EARTHQUAKE IN NEPAL: STATEMENT BY HON. PRIME MINISTER

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා (අග්‍රාමාත්‍යතුමා සහ ප්‍රතිපත්ති සම්පාදන, ආර්ථික කටයුතු, ළමා, තරුණ හා සංස්කෘතික කටයුතු අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க - பிரதம அமைச்சரும் கொள்கை உருவாக்கம், பொருளாதார அலுவல்கள், சிறுவர், இளைஞர் மற்றும் கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சரும்)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe - Prime Minister, Minister of Policy Planning, Economic Affairs, Child, Youth and Cultural Affairs)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ වන විට ශ්‍රී ලාංකිකයන් සහ අපේ හමුදා සාමාජිකයන් සහන සේවා කටයුතු සඳහා නේපාලයට ගොස් සිටිනවා. ශ්‍රී ලංකාවේ හමුදාවන් මීට පෙරාතුව වෙනත් රටක සේවාවන් සඳහා සහභාගි වී ඇත්තේ එක්සත් ජාතීන්ගේ හමුදා නියෝජිතයන් ලෙසයි. නමුත් ලාංකේය හමුදාවක් ලෙස වෙනත් රටක සේවාවන් සඳහා සහභාගි වී ඇති මුල්ම අවස්ථාව මෙයයි. නේපාලයේ සහන සේවා සඳහා සහභාගි වීමට අපේ හමුදා සාමාජිකයන් ගියේ අපේම හමුදා ගුවන් යානයකිනුයි. ඒ නිසා මෙය විශේෂ අවස්ථාවක්; රටක් හැටියටත්, හමුදාවක් හැටියටත් විශේෂ අවස්ථාවක්. ඒ නිසා මේ තත්ත්වය පිළිබඳව පාර්ලිමේන්තුව දැනුවත් කිරීම රජයේ වගකීමක් සේ අප සලකනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, සාමාන්‍යයෙන් සන්නද්ධ හමුදා යොදවන්නේ තමන්ගේ භූමිය තුළයි. තමන්ගේ භූමියෙන් පිටත විදේශ රටවලට සන්නද්ධ හමුදා යවනවා නම් පාර්ලිමේන්තුව දැනුවත් කරන සම්ප්‍රදාය බොහෝ රටවල තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම, සමහර රටවල ඒ සඳහා අනුමැතිය ඉල්ලනවා.

අපේ එහෙම නීතිමය තත්ත්වයක් නැති වුණාට ශ්‍රී ලංකාවේ හමුදාව හැටියට අපේ හමුදාව එහි ගියේ නේපාලයට දැනුම් දීමෙන් පසුවයි. අපේ හමුදාවක් පළමුවන වතාවට සහන සේවාවකට විදේශ රටකට ගිය බව අද මම මේ සභාවට වාර්තා කළේ මෙය සම්ප්‍රදායයක් හැටියට අරගෙන අනාගතයේදීත් එහෙම ක්‍රියා කරන්නය කියායි.

මොන හේතුවකට ගියත්, යුද්ධයකට ගියත්, සහන සේවාවකට ගියත් වෙන වැඩ කටයුත්තකට ගියත් අපේ යුතුකමක් තිබෙනවා, ඒ පිළිබඳව මේ සභාව දැනුවත් කරන්න.

වසර සිය දහස් ගණනක් තිස්සේ ථේරවාද බුදුදහම අඛණ්ඩව ආරක්ෂා කර ගනිමින්, ලෝකයේ ප්‍රධාන ථේරවාද බෞද්ධ මධ්‍යස්ථානයක් ලෙස අප කටයුතු කරනවා. ඒ නිසා නේපාලය සහ අපේ රට අතර ඇත්තේ බලවත් සම්බන්ධතාවක්. බුදුන් වහන්සේගේ උපත සිදු වුණු ලුම්බිණි නුවර නේපාලයේ පිහිටා තිබීම ඊට ප්‍රධාන හේතුවයි.

[ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා]

පසුගිය සෙනසුරාදා දහවල් නේපාලයේ කත්මණ්ඩු නුවර ආශ්‍රිතව ඉතා දරුණු භූමි කම්පාවක් සිදු වුණා. මේ භූමි කම්පාවේ ප්‍රතිඵලය ඉතා දරුණු වන බවද අපට වැටහුණා. එම සිද්ධිය සැල වූ විගස මා ජනාධිපතිතුමාත් සමඟ සාකච්ඡා කොට මේ අවස්ථාවේ අපට හැකි ශක්ති ප්‍රමාණයෙන් නේපාලයට උදව් උපකාර කිරීමට තීරණය කළා. අප විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමා සමඟ ද අදහස් හුවමාරු කර ගත්තා. සහන සේවා කටයුතු සංවිධානය සඳහා ජනාධිපති ලේකම්තුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන්, අග්‍රාමාත්‍ය ලේකම්තුමාගේ සම්බන්ධීකරණයෙන් යුත් විශේෂ කමිටුවක් ස්ථාපනය කළා. ඒ සඳහා අපේ ත්‍රිවිධ හමුදාපතිවරුත්, අදාළ අමාත්‍යාංශවල අයත් ඇතුල් කළා.

මම නේපාල ජනාධිපති ගරු රාම් බැරන් යදව් මහතා සමඟත්, නේපාල අග්‍රාමාත්‍ය සුෂිල් කොයිරාල මහතා සමඟත් දුරකථනයෙන් සාකච්ඡා කළා. නේපාලයේ අගමැතිතුමා සමඟ සාකච්ඡා කළ අවස්ථාව වනකොට එතුමා බැංඩුං නුවරින් පිට වෙලා බැංකොක් නුවර අතරමං වෙලායි හිටියේ. ඒත් අපි සහායට එනවාය කිව්වාම එතුමා ඒ ගැන ප්‍රීතිය ප්‍රකාශ කළා. එම සිද්ධිය සම්බන්ධව ජනාධිපතිතුමාගේත්, මගේත් අප රටේ ජනතාවගේත් කනගාටුව ප්‍රකාශ කළා. රටක් හැටියට මේ අවස්ථාවේ අප නේපාලය සමඟ එකට එක්ව කටයුතු කළ යුතු බවට ජනාධිපතිතුමාත්, රජයත් තීරණය කර ඇති බව ඔවුන්ට දැන්නුවා.

ජනාධිපතිතුමාගේත්, මගේත්, අප රටේ ජනතාවගේත් කනගාටුව ප්‍රකාශ කළා. රටක් හැටියට මේ අවස්ථාවේ අප නේපාලය සමඟ එකට එක්ව කටයුතු කළ යුතු බවට ජනාධිපතිතුමාත්, රජයත් තීරණය කර ඇති බව ඔවුන්ට දැන්වුවා.

රාජ්‍ය පරිපාලන ඇමතිතුමා, සෞඛ්‍ය ඇමතිතුමා, ආපදා කළමනාකරණ අමාත්‍යතුමා ප්‍රධාන ඇමතිවරුන් ගණනාවක් සමඟ ද, මාණ්ඩලික හමුදා ප්‍රධානී, ත්‍රිවිධ හමුදාපතිවරු, අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරු, ශ්‍රී ලන්කන් ගුවන් සේවයේ සභාපති, නේපාලයේ ශ්‍රී ලංකා තානාපති ඇතුළු නිලධාරීන් ගණනාවක් සමඟද අප හදිසි සාකච්ඡා පැවැත්වුවා.

ශ්‍රී ලංකාවේ වැඩ බලන නේපාල තානාපතිතුමන් සමඟත්, ශ්‍රී ලංකාවේ ඉන්දීය මහ කොමසාරිස්තුමා සමඟත් අදහස් හුවමාරු කර ගත්තා.

[මෙම අවස්ථාවේදී අතිගරු ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා සභාවට පැමිණ අසුන් ගත්තේය.]

[இச்சந்தர்ப்பத்தில் மேதகு சனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் சபாமண்டபத்துக்குள் பிரவேசித்து ஆசனத்தமர்ந்தார்.]

[At this stage, His Excellency President Maithripala Sirisena entered the Chamber and took his seat]

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)

ඒ අනුව ඊයේ පෙර වරු 5ට පමණ වෛද්‍ය ආධාර රැගත් ශ්‍රී ලංකා ගුවන් හමුදා යානයක් කත්මණ්ඩු නුවර බලා පිටත් කළා. එය ඊයේ පෙරවරු 10.30ට පමණ කත්මණ්ඩු ගුවන් තොටුපළට සේන්දු වුණා. වෛද්‍යවරු සිව් දෙනෙක් සමඟ සහායකයින්, කාර්මික ශිල්පීන් ඇතුළු 44 දෙනෙක් ඒ කණ්ඩායමට ඇතුළත් වුණා. ඒ කණ්ඩායමට නායකත්වය ලබා දෙන්නේ මේජර් ජෙනරාල් මෛත්‍රී ඩයස් මහතායි.

කත්මණ්ඩු නුවර සිට කිලෝ මීටර් 60ක් ඊසාන දිගින් පිහිටි ඩොලල්ගාර්ට් - Dholalgart- රෝහල සහ ඒ අවට ගම්මාන පිළිබඳව කටයුතු කිරීමේ වගකීම ශ්‍රී ලංකා රජය බාර ගෙන තිබෙනවා. මම මේ ගැන එකක් කියන්න කැමැතියි.

කත්මණ්ඩු නුවර සිට උතුරටත්, දකුණටත් යන මාර්ගය මේ වනකොට කැඩී ගොස් තිබෙනවා. කිලෝ මීටර් 60ක් යනවාය කියන්නේ ලෙහෙසි පහසු කාරණයක් නොවෙයි. කොහොම වුණත් අපි භාර ගත්තා, කිසිම සහනයක් නොවුණු ඒ රෝහලට ගිහින් ඒ ප්‍රදේශයේ ජනතාව භාර ගන්නම් කියා.

ඒ සඳහා අවශ්‍ය තවත් සහන සේවා කණ්ඩායම් රැගත් ශ්‍රී ලංකා ගුවන් හමුදා යානයක් ඉතා ඉක්මනින් කත්මණ්ඩු නුවර බලා පිටත් කිරීමට සියලු කටයුතු සූදානම් කර තිබෙනවා. අද ඒ කණ්ඩායම එහි යැවීමට බලාපොරොත්තු වෙනවා. සිවිල් වෛද්‍ය උපදේශකයින්, ත්‍රිවිධ හමුදා වෛද්‍යවරුන් හා සහායකයින් ඒ කණ්ඩායමට ඇතුළත්. වෛද්‍ය උපකරණ, බෙහෙත් හේත් හා අත්‍යවශ්‍ය භාණ්ඩ තොගයක් ද ඒ යානයෙන් පිටත් කර යවනවා. ඒ වාගේම සුන්බුන් අතර සිර වී සිටින පුද්ගලයින් සොයා ගැනීමේ හැකියාව ඇති සුනඛයින් කණ්ඩායමක් ද අප ඒ යානයෙන් කත්මණ්ඩු නුවරට යැවීමට කටයුතු යොදා තිබෙනවා.

අපේ ගුවන් හමුදාවේ නිලධාරීන් කිව්වා, "කිසිම බයක් නැතිව කත්මණ්ඩු නුවරට යන්න පුළුවන්" කියා. සිවිල් ගුවන් සේවා පාලනය කරන කුලුන නැති වුණත් උදේ වරුව නම් ඒ ගොල්ලන් එතැනට යනවාය කියා. සිවිල් ගුවන් යානා නොයන තැනකට එතුමන්ලා ගිය එක ගැන විශේෂයෙන්ම ඒ අයට ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ.

හාල්, තේ, වියළි ආහාර, පානීය ජලය, පොරවන රෙදි, කූඩාරම් හා වෙනත් අත්‍යවශ්‍ය බඩු භාණ්ඩ සහ සහන සේවකයින් රැගත් ශ්‍රීලන්කන් ගුවන් සේවයේ යානාවක් බදාදා එහි යැවීමට බලාපොරොත්තු වනවා. මේජර් ජෙනරාල් මෛත්‍රී ඩයස් මහතාත්, නේපාලයේ ශ්‍රී ලංකා තානාපති සෙනෙවිරත්න මහතාත් ඉදිරි දින කීපයේ අපට ලබා දෙන වාර්තා අනුව, විශේෂ අවශ්‍යතා හඳුනාගෙන ඊට උදවු උපකාර කිරීමට අප සැලසුම් කර තිබෙනවා.

භූමි කම්පාව නිසා නගර සහ ගම්මාන ගණනාවක් විනාශ වුණා; ජීවිත දහස් ගණනක් අහිමි වුණා. හිම කඳු නාය යෑම නිසා දැවැන්ත විපත් සිදු වුණා; බෞද්ධ විහාරස්ථාන ඇතුළු ආගමික සිද්ධස්ථාන කැඩී බිඳී ගියා. බුදුන් වහන්සේ උපත ලද ලුම්බිණි ප්‍රදේශයට මේ භූමි කම්පාවෙන් හානියක් සිදු වී නැහැ. ඒ වාගේම නේපාලයේ සිටින ලාංකිකයන්ට හෝ ශිෂ්‍ය ශිෂ්‍යාවන්ට කිසිදු ආපදාවක් සිදු වී නැති බවත් අපට වාර්තා වී තිබෙනවා. එහි සිටින ලාංකිකයන්ට නැවත ශ්‍රී ලංකාවට පැමිණීමට අවශ්‍ය නම්, කත්මණ්ඩු නුවර ශ්‍රී ලංකා තානාපති කාර්යාලය මඟින් අවශ්‍ය පහසුකම් ද සලසා තිබෙනවා. ඉන්දියාවේ මනිපාල් විශ්වවිද්‍යාලය දැනුම් දීලා තිබෙනවා, මේ සතියෙන් පස්සේ ඒ අයගේ පන්ති නැවත ආරම්භ කරනවා කියලා.

නේපාලයේ අනතුර සැලවී පැය කීපයක් ගත වන්නට පෙරාතුව අපට මේ සියලු කටයුතු සැලසුම් කිරීමට පුළුවන් වුණා; ක්‍රියාත්මක කරලීමට පුළුවන් වුණා. අපේ රජයේ සහ හමුදා නිලධාරීන්ගේ අත් දැකීම් ඒ සඳහා ඉවහල් වුණා. මීට දායක වූ රජයේ සහ හමුදාවේ නිලධාරීන්ට ජනාධිපතිතුමාගේත්, මගේත්, කැබිනට් මණ්ඩලයේත් ස්තුතිය පළ කරන්නට මා කැමැතියි.

අපේ මේ කඩිනම් ක්‍රියා පිළිවෙත නිසා නේපාලයට සහන සේවා සැපයීමට පැමිණි මුල්ම රටවල් තුන අතරින් එකක් වන්නට අපට හැකි වුණා. ඉන්දියාව සහ ඇමෙරිකාව කඩිනමින්ම නේපාලයට පැමිණි අනෙක් රටවල් දෙකයි. ඉන්දියාව සහන සේවා යානා ඉරිදාම එව්වා. ඒ අය මේ වන කොට අහස් යානා 13කුත්, හෙලිකොප්ටර් කීපයකුත් එවා තිබෙනවා. ඊට පස්සේ ලංකාවේ ගුවන් හමුදාව ගිය නිසා ඔක්කෝම පුදුම වුණා. ඒ සමඟම තමයි ඇමෙරිකාව සහන සේවා සැපයීමට ආවේ. "ලංකාව මේ සහන එවූ එක පුදුමයක්" කියලා විදේශ මාධ්‍ය ගණනාවක කියා තිබෙනවා මම දැක්කා.

බුදුන් උපන් දේශය හා අපේ රට අතර ඇති ඓතිහාසික සම්බන්ධතාව නිසාත්, අසල්වැසි මිත්‍ර රාජ්‍යයක් ලෙසත්, අප මේ අවස්ථාවේ දී දිගින් දිගටම නේපාලය වෙත සහය ලබා දිය යුතුව

තිබෙනවා. සහන සේවා කටයුතු සඳහා ස්වේච්ඡාවෙන් සහභාගි වන්නට කැමැති අයට ඒ සඳහා එක් වීමේ අවස්ථාව පිළිබඳවත්, ආධාර උපකාර ලබා දිය හැකි ආකාරය පිළිබඳවත් අප ජනමාධ්‍ය ඔස්සේ තොරතුරු දක්වා තිබෙනවා.

මේ අවස්ථාවේ නේපාලයේ සහන සේවා කාර්යයන් සඳහා හැකි ශක්ති ප්‍රමාණයෙන් දායක වන ලෙස මම මේ ගරු සභාවෙනුත්, සියලු ශ්‍රී ලාංකිකයන්ගෙනුත් ඉල්ලා සිටින්නට කැමැතියි. ස්තුතියි.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ගරු කථානායකතුමනි, මා නැඟිට්ටේ විශේෂ කාරණාවක් මතු කරන්නටයි. ඊට ප්‍රථමයෙන් කියන්න ඕනෑ, බුදුන් උපන් දේශයේ සිදු වී තිබෙන ඒ ඛේදවාචකය සම්බන්ධයෙන් ජනාධිපතිතුමා ප්‍රධාන අග්‍රාමාත්‍යතුමා මානුෂික දයාවෙන් ගත්ත ඉතාම වැදගත් තීරණයට අපේ එකඟතාව ප්‍රකාශ කරන බව. පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරු අපි සියලු දෙනා ඒ කටයුතු සාර්ථක කර ගැනීමට අපට ලබා දිය හැකි හැම සහයෝගයක්ම ලබා දීමට කටයුතු කරනවා.

ශ්‍රී ලංකා ලුම්බිණි සංවර්ධන භාරකාර අරමුදලේ සභාපති අපේ ගරු කථානායකතුමායි. ලුම්බිණියේ සංවර්ධනයට අපේ රට හුඟක් වැඩ කටයුතු කරලා තිබෙනවා. මේ අවස්ථාවේ දී අග්‍රාමාත්‍යතුමා සැලකිල්ලට ගන්නවා නම් හොඳයි, ශ්‍රීලන්කන් ගුවන් යානාවලට ලුම්බිණියට යන්න තිබෙන අවස්ථාව තවම සාර්ථක වෙලා නැහැ කියන කාරණය. ඒ අවස්ථාවත් මේ සමඟම ලබා දීම වැදගත්.

ගරු කථානායකතුමනි, අප ඔබතුමාගෙන් මේ කාරණය දැන ගන්නට කැමැතියි. Sir, the Right to Information Bill has been sent to the Supreme Court and it is to be taken up, according to newspaper reports, tomorrow. I would like to know whether the Hon. Speaker has received a copy of it. None of us have received it and I do not think even the Hon. Leader of the Opposition has received it because if he had, he would have circulated it to all other Party Leaders. This Bill, which has been referred to the Supreme Court, has also not been tabled before Parliament. So, how can it be referred to the Supreme Court?

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා (වැවිලි කර්මාන්ත අමාත්‍ය සහ පාර්ලිමේන්තුවේ සභානායකතුමා)
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல - பெருந்தோட்டக் கைத் தொழில் அமைச்சரும் பாராளுமன்றச் சபை முதல்வரும்)
(The Hon. Lakshman Kiriella - Minister of Plantation Industries and Leader of the House of Parliament)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමා සඳහන් කළ, "තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත" ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුවෙන් පස්සේ අප මේ පාර්ලිමේන්තුවේ අවධානයට යොමු කරන්න සූදානම්.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යවා තිබෙනවාද?

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
යවා තිබෙනවා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
කථානායකතුමාට පිටපතක් එවලා තිබෙනවාද?

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
තවම ලැබිලා නැහැ.

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe)

ගරු කථානායකතුමනි, අපි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත වෙයි කියන බලාපොරොත්තුව ඇතිව, -එය සම්මත වුණොත් හැකිතාක් ඉක්මනට- "තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත" සම්මත කර ගැනීමේ අදහසින් එම පනත් කෙටුම්පත ගරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය වෙත යොමු කරලා තිබෙනවා. අපි ගරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් ඉල්ලීමක් කරලා තිබෙන්නේ, මෙම දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත වුණාට පසුව, තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව සලකා බලා නිගමනයකට එළැඹෙන්න කියලායි.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ඒ පනත් කෙටුම්පත ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යැවූ බව දැනුම් දීලා තිබෙනවා.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜீ.எல். பீரிஸ்)
(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)

ගරු කථානායකතුමනි, වැදගත් ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. අද විවාදයට භාජන වන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ ඇතුළත් කාරණයක් තමයි, තොරතුරු වෙත ප්‍රවේශවීමේ අයිතිය. ප්‍රථම වතාවටත තමයි ශ්‍රී ලංකා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට තොරතුරු වෙත ප්‍රවේශ වීමේ අයිතිවාසිකම පිළිබඳ කාරණය ඇතුළත් වන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත - Right to Information Bill - මෙම දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පසුව පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් වෙනවා. මම හිතනවා තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත මේ විධියට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යොමු කිරීම කිසිසේත් සතුටුදායක නැහැ කියලා. ඒ මොකද, මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ අඩංගු ඊට සම්බන්ධ කාරණයත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ සැලකීමට භාජන කළ යුතු නිසා. ඒ කරුණු එකිනෙකට සම්බන්ධයි. තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ

[ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා]

පනත් කෙටුම්පත දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අනුකූලද, එහෙම නැත්නම් ඒ සම්බන්ධයෙන් ජනමත විචාරණයක් පැවැත්විය යුතු ද යනාදී නීති ප්‍රශ්න අනිවාර්යයෙන් ඉදිරියේදී මතු වෙනවා. ඒ නිසා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත වීමට පෙර, තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව පැය 24ක් ඇතුළත තීරණයක් දෙන්න කියලා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට කියනවා නම්, ඒක සම්පූර්ණයෙන් වැරදි තත්ත්වයක්. ඒ මොකද, නීති තත්ත්වය වෙනස් වන නිසා ගරු කථානායකතුමනි. හෙට හවස අපි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කළොත් නීති තත්ත්වය වෙනස් වෙනවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත වීමට පැය කිහිපයකට පෙර තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධයෙන් තීරණය දෙන්න කියලා තමයි ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට කියන්නේ. ඒක කිසිසේත්ම තර්කානුකූල නැහැ. ඒක වැරදියි.

ගරු කථානායකතුමනි, අනෙක් කාරණය මෙයයි. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙන වැදගත් කාරණයක් තමයි හදිසි පනත් කෙටුම්පත් අහෝසි කිරීම. හෙට මේ ගරු සභාවේදී දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත වුණොත්, ඉන් පසුව හදිසි පනත් කෙටුම්පත් ගෙනෙන්න බැහැ. හදිසි පනත් කෙටුම්පත් පිළිබඳව අපේ ජනතාව තුළ සැහෙන විරෝධයක් තිබුණා. උගත් පාඩම් හා ප්‍රතිසන්ධානය පිළිබඳ වූ ජනාධිපති කොමිෂන් සභා වාර්තාවේ තිබුණු ප්‍රධාන නිර්දේශයක් තමයි හදිසි පනත් කෙටුම්පත් - urgent Bills - ගෙන ඒම අහෝසි කරන්නය, හදිසි පනත් කෙටුම්පත් ගෙන ඒම අපේ නීති පද්ධතියෙන් අයින් කරන්න කියන කාරණය. දැන් අපි ඒක කරනවා. එය කරන අතරතුර, අපි ඒ ක්‍රමවේදයම පාවිච්චි කරනවා, මේ රටට අතිශයින් වැදගත් පනත් කෙටුම්පතක් වන තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධයෙන්. එය පරස්පර විරෝධීයි.

අනෙක් කාරණය මේකයි. ජනතාවට අයිතියක් තිබෙනවා ඕනෑම පනත් කෙටුම්පතක් සම්බන්ධයෙන් ඒ අයගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්නට. මම දන්නා විධියට තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත ඉතාම දීර්ඝ පනත් කෙටුම්පතක්. ඒක පැය 24කින් ලහිලහියේ සම්මත කර ගැනීම කිසිසේත් හොඳ දෙයක් නොවෙයි. තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳ තොරතුරු අපි කාටවත් නැහැ. ගරු කථානායකතුමනි, මේ, තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත. නමුත් තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳ කිසිම තොරතුරක් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට නැහැ. ඒක ඉතාම අසතුටුදායක තත්ත්වයක් බව මම ඔබතුමාට ඉතාම ගෞරවයෙන් ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා (විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා)
(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா - எதிர்க்கட்சி முதல்வர்)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva - Leader of the Opposition)

ගරු කථානායකතුමනි, තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව ගරු ජී.එල්. පීරිස් මන්ත්‍රීතුමා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණු සමඟ මාත් එකඟ වෙනවා. අපේ ඉල්ලීම අනුව දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව සලකා බලන්න අපට අවශ්‍ය කාලය ඔබතුමන්ලා ලබා දුන්නා. රටට වැදගත් වන මෙවැනි කාරණා පිළිබඳව මේ රටේ ජනතාව දැනුවත් කරලා, ඒ තුළින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ මතය ලබා ගැනීමට අවස්ථාවක් දීම සාධාරණයි කියලා අපි කල්පනා කරනවා. ඒ නිසා තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව ජනතාවට නිසි දැනුම්දීමකින් පසුව, සාමාන්‍ය ආකාරයට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ මතය ලබා ගැනීම තමයි සුදුසු වන්නේ. විශේෂයෙන්ම, ඒ පනත් කෙටුම්පතට අදාළ වගන්තිද අපි මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා සම්මත කර ගැනීමට බලාපොරොත්තු වනවා.

ඒ නිසා නිවැරැදි ක්‍රමය නම්, මෙය අනුමත කිරීමෙන් පසුව ලැබෙන අයිතිය මත එය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඉදිරිපත් කිරීමයි. එයයි නිවැරැදි කාර්ය පටිපාටිය වන්නේ. කොතරම් සද්භාවයෙන් කළත් ඊට අදාළ කාර්ය පටිපාටියත් නිසි ලෙස ඉෂ්ට කරන්න ඕනෑ. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳවත් බොහෝ ගැටලු මතු වුණේ ඒ නිසි කාර්ය පටිපාටියෙන් බැහැරව යෑමට කටයුතු කළ නිසායි. ඒ නිසා ඒ අත්දැකීම් ද අරගෙන ඒ පනත් කෙටුම්පත ගෙන ඒමේ කටයුත්තත් නිසි ලෙස, නියමිත කාර්ය පරිපාටිය අනුව ඉටු කරන ලෙස ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, නේපාලයේ ඇති වී තිබෙන ඛේදවාචකය සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකා රජය කටයුතු කළ ආකාරය පිළිබඳව අපි බෙහෙවින් සන්තෝෂ වන බව, බෙහෙවින් ආඩම්බර වන බව ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි. ඒ වාගේම, මා අතිගරු ජනාධිපතිතුමාගෙනුත්, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගෙනුත් ඉල්ලීමක් කරන්න කැමැතියි. බොහෝ ශ්‍රී ලාංකික ජනතාව නේපාලයේ අවතැන් වූවන් වෙනුවෙන් ආධාර යැවීමට දැන් ස්වේච්ඡාවෙන් ඉදිරිපත් වී සිටිනවා. ඔවුන්ට ප්‍රශ්නය වෙලා තිබෙන්නේ ඒ ආධාර ඒ රටට යවා ගන්නේ කොහොමද කියන එකයි. ඒ නිසා රජය ඒ පිළිබඳව යම් ක්‍රමවේදයක් සකස් කරන්න ඕනෑ. ඒ යවන ආධාර යම් තැනකට එකතු කරලා රජය මඟින් ගෙන ගොස් නිසි පුද්ගලයන්ට, අවශ්‍ය පුද්ගලයන්ට භාර දීමේ වැඩ පිළිවෙළකුත් සකස් කරන ලෙස මම ඉල්ලා සිටිනවා. බොහොම ස්තුතියි.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා.

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)
ගරු කථානායකතුමනි,-

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)
මම එතුමා කථා කළාට පසුව කථා කරන්නම්.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

ගරු කථානායකතුමනි, ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන හිටපු අමාත්‍යතුමා මීට සුළු මොහොතකට පෙර ඒ ප්‍රශ්නය මතු කළේ, "තොරතුරු වෙත ප්‍රවේශවීමේ අයිතිවාසිකම" සම්බන්ධ කාරණාවත් අද සහ හෙට විවාදයට ගැනෙන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පතට ඇතුළත් කර තිබෙන නිසායි. ගරු කථානායකතුමනි, මම ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් දෙන ලද තීන්දුව කෙරෙහි. එම තීරණයේ 4වෙනි පිටුවේ මෙසේ සඳහන් වනවා:

> "The proposed 19th Amendment as contained in the Bill seeks to make the following principal amendments which could be categorized as follows: "

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ යෝජනා කර තිබෙන සංශෝධන මූල ධර්මයන් මේ ආකාරයෙන් වර්ගීකරණය කරන්න - categorize කරන්න- පුළුවන් කියා කරුණු 16ක් පෙන්වා දී තිබෙනවා. අද දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්බන්ධයෙන් විවාදය පැවැත්වෙන්නේ මෙය පදනම් කරගෙනයි. මෙහි පළමුවැනි කාරණය තමයි, "Inclusion of a right to information" කියන එක. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේම, "right to information" යන්නෙහි මූල ධර්මය ඇතුළත් කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම එම තීන්දුවේ 11වන පිටුවේ Clause 2 යටතේ මෙසේ පෙන්වා දී තිබෙනවා:

> "14A(1) - Every citizen shall have the right of access to any information held by:-"

ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුවේ ඒ ආකාරයට දිගින් දිගට සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒ අනුව දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙන මූලික හරයන් සැලකිල්ලට භාජන කර තමයි ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීන්දුව දීලා තිබෙන්නේ. ගරු කථානායකතුමනි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 154වන ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කර පළාත් සභාව පිහිටුවීම දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හැටියට සම්මත කළාට පසුව ඊට ආනුෂංගිකව තමයි පළාත් සභා පනත් කෙටුම්පත ගෙනැවිත් ඉදිරිපත් කළේ. දහතුන් වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත වූ පමණින් පළාත් සභා පිහිටුවන්න බැහැ. පළාත් සභා පිහිටුවීමේ මූල ධර්මය එහි තිබෙනවා. නමුත් පළාත් සභාවල ක්‍රියාකාරිත්වය සහ සියල්ල පළාත් සභා පනත මඟිනුයි සිදු වන්නේ. ඒ වාගේම, "right to information" කියන එක දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ එක් මූලික අංගයක්. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත වුණාට පසුව ඒ මූල ධර්මය සම්මත වෙලා අවසානයි. ඊට ආනුෂංගිකව Right to Information Act එකක් ඕනෑ. මා අදහස් කරන හැටියට ඒ Act එකට ඇතුළත් විය යුතු කරුණු තමයි ඔබතුමන්ලා අද සහ හෙට පැවැත්වෙන මේ විවාදයේම කොටසක් හැටියට යොදා තිබෙන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, මා හිතන විධියට වඩාත් සුදුසු දේ තමයි, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කරලා ඊට පසුව ඊට ආනුෂංගිකව පළාත් සභා පනත ගෙනාවා වාගේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් සම්මත වීමෙන් පසුව ඊට ආනුෂංගිකව Right to Information පනත් කෙටුම්පත ගෙනැවිත් සම්මත කර ගැනීම.

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ගරු කථානායකතුමනි, නේපාලයේ ජනතාව පත් වී සිටින ඛේදවාචක තත්ත්වය මත ඔවුනට උපකාර කිරීමට ශ්‍රී ලංකා රජය දක්වන දායකත්වය පිළිබඳව පළමුකොටම බෙහෙවින් ස්තුතිවන්ත වනවා.

මේ අවස්ථාවේදී විශේෂ කාරණයක් කෙරෙහි ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේත්, විදේශ කටයුතු අමාත්‍යතුමාගේත්, ජනාධිපතිතුමාගේත් අවධානය යොමු කරවන්න මා කැමැතියි. පසු ගිය කාලයේ මාධ්‍ය වෙත එල්ල වූ මර්දනය හේතුකොටගෙන මාධ්‍යවේදීන් ගණනාවක් නේපාල රාජ්‍යයේ සැඟවී සිටිනවා. මා දන්නවා, මංගල සමරවීර අමාත්‍යතුමා ඔවුන්ව පෞද්ගලිකවත් දන්නා බව. විශේෂයෙන් ශාන්ත විජේසූරිය ඇතුළු මාධ්‍යවේදීන් ගණනාවක් පසුපස සුදු වෑන් හඹා යෑම හේතුකොටගෙන, ඔවුන් ඝාතනය කිරීමට පැවැති සැලැස්ම හේතුකොටගෙන ඔවුන්ට තමන්ගේ මව් බිම අත් හැර විදෙස් රටක සැඟවී ජීවත් වන්න සිදු වුණා. නේපාලයේ ඇති වී තිබෙන ඛේදවාචකයත් සමඟම දැන් ඔවුන්ගේ ජීවිත වාගේම ඔවුන්ගේ පැවැත්මත් විශාල අනතුරකට මුහුණ දී තිබෙනවා.

පසු ගිය දා නේපාලයේ සිටි ශ්‍රී ලාංකිකයන් ගෙන්වීම සඳහා ශ්‍රී ලංකා රජය මැදිහත්වීමක් සිදු කර තිබුණත්, තම ජීවිත ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් නේපාලයේ සැඟවී සිටීමට සිදු වූ ඒ මාධ්‍යවේදීන් ලංකාවට ගෙන ඒම පිළිබඳව නේපාලයේ සිටින ශ්‍රී ලංකා තානාපතිවරයා කැමැත්තක් පළ කර නැහැ. ඒ නිසා ඔවුන් ඔවුන්ව ප්‍රතික්ෂේප කර තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, රටේ ආරක්ෂාව නැති වෙන කොට, සුදු වෑන් හඹා ගෙන එමින් ඔවුන් ඝාතනය කරන්න සැලසුම් කරන කොට ඔවුන් තමන්ගේ ජීවිත ආරක්ෂාව සඳහා නේපාලය වැනි රාජ්‍යයකට ගොස් සැඟවී සිටියා.පසු ගිය දා සිදු වූ ඛේදවාචකයෙන් පසුව ඔවුන්ගේ ජීවිත යම් ප්‍රමාණයකින් බේරී තිබෙනවා. එහි සිටි අය යළි ශ්‍රී ලංකාවට කැඳවා ගැනීමේදී ඔවුන්ට අනිකුත් ශ්‍රී ලාංකිකයන්ට මෙන් සලකන්නේ නැත්තේ ඇයි? අධ්‍යාපනය සඳහා ගිය, එහෙම නැත්නම් සංචාරයන් සඳහා ගිය ශ්‍රී ලාංකිකයන් ගෙන්වා ගැනීම සඳහා තමුන්නාන්සේලා වැඩ පිළිවෙළක් සකස් කළා. ඒ වැඩ පිළිවෙළට කිසි සේත්ම මේ මාධ්‍යවේදීන් ඇතුළත් වෙලා නැහැ. නේපාලයේ සිටින ශ්‍රී ලංකා තානාපතිවරයා විසින් එම මාධ්‍යවේදීන් බැහැර කිරීමක් කරලා තිබෙනවා. ඒ නිසා ජීවිත ආරක්ෂාව වෙනුවෙන් පළා යන ලද එම මාධ්‍යවේදීන් ශ්‍රී ලංකාවට යළි කැඳවා ගෙන ඒම සඳහා තමුන්නාන්සේලාගේ අවධානය යොමු කරන ලෙසට මා ඉල්ලීමක් කරන්න කැමැතියි.

දෙවැනි කරුණ තමයි, මෙම තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත විශේෂයෙන්ම මාධ්‍ය සංවිධාන තුළත්, රටේ පුරවැසියන් තුළත් විශාල සාකච්ඡාවකට බඳුන් වී තිබීම. ඒ නිසා මේ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව විධිමත් සාකච්ඡාවක් සිදු කිරීමටත්, අනිත් අයගේ අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමටත් අවස්ථාවක් ලබා දිය යුතුයි. අඩුම තරමේ පාර්ලිමේන්තු උපදේශක කාරක සභාව කැඳවා ඉදිරිපත් කිරීම, අනතුරුව මාධ්‍ය හරහා රටේ ජනතාව දැනුවත් කිරීම ඒ වාගේම පුරවැසියන්ට, මාධ්‍යවේදීන්ට සහ මාධ්‍ය ආයතනවලට ඒ පිළිබඳව තමන්ගේ අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා අවස්ථාවක් ලබා දීම සිදු කළ යුතුයි කියලා අපි අවස්ථා ගණනාවකදී පෙන්නුම් කර දී තිබුණා. මොකද, මේ පාර්ලිමේන්තුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත් පවා හදිසි පනත් කෙටුම්පත් ලෙස සම්මත කළ පාර්ලිමේන්තුවක්. අපට මතකයි, දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මත කළේ හදිසි පනත් කෙටුම්පතක් ලෙසයි කියන එක. රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත් හදිසි පනත් කෙටුම්පත් ලෙස සම්මත කළ පාර්ලිමේන්තුවක් තමයි, මේ අප අභියස තිබෙන්නේ. ඒ නිසා ඒ අශිෂ්ටභාවය තවදුරටත් මේ පාර්ලිමේන්තුව අනුගමනය කළ යුතු නැහැ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයන් හදිසි පනත් කෙටුම්පත් ලෙස ගෙනැවිත් ඉතා විකෘති ව්‍යවස්ථාවන් ගොඩ නඟා තිබෙනවා; ජනතාවගේ මූලික වුවමනාවන් මුළුමනින් උල්ලංඝනය කරන ලද, ඒකාධිපතිත්වයක් නිර්මාණය කිරීම සඳහා අවශ්‍යා වන යෝජනා ඇතුළත් කරන ලද ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයන් හදිසි පනත් කෙටුම්පත් ලෙස ගෙනැවිත් මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී සම්මත කොට තිබෙනවා. එවැනි අශිෂ්ට තත්ත්වයන් මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ තවත් උද්ගත වීමට ඉඩ කඩ ලබා නොදිය යුතුයි. ඒ නිසා මේ තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව උනන්දුවක් දක්වන කණ්ඩායම්වලට, පුරවැසියන්ට ඒ පිළිබඳව තමන්ගේ අදහස් ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා සාධාරණ කාලයක් අවශ්‍යයි.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ගරු ඒ.එච්.එම්. ෆවුසි අමාත්‍යතුමා.

ගරු ඒ.එච්.එම්. ෆවුසි මහතා (ආපදා කළමනාකරණ අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு ஏ.எச்.எம். பௌஸி - அனர்த்த முகாமைத்துவ அமைச்சர்)
(The Hon. A.H.M. Fowzie - Minister of Disaster Management)

Sir, on the incident of the severe earthquake that occurred on the 25th of April, 2015 in Nepal, the following actions have been taken by the relevant organizations: the Sri Lanka Army has taken immediate action to send a Special Emergency Response Team consisting of 48 personnel, including four doctors to the affected area for response activities along with the following items. The items are: water, tents, communication equipment, ration packs, medical items, travellers' kits and passenger baggages. In addition to that, today and tomorrow we are making arrangements to send 25 more doctors. Initiatives are also being taken to bring 83 Sri Lankans back to Sri Lanka as early as possible.

Representatives from the following organizations have been deployed at the Disaster Management Centre to follow up action and coordinate appropriate activities in respect of the incident. They are: the Ministry of Health, Ministry of Foreign Affairs, Ministry of Defence, the three Armed Forces and the Department of Police. Action has been taken to collect relief items from the public and donor agencies by the Disaster Management Centre and the Disaster Relief Centre in order to distribute them among the affected people. We have opened a Nepal Earthquake Victims' Fund under the Ministry of Disaster Management . The account number will be given later.

In addition to that, we have opened a 24-hour Centre to get information and also to give information to the families that are related. The telephone numbers are: 2136136 and 2136255.

Thank you.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)

Mr. Speaker, I associate myself with the sentiments expressed by the Members of this House with regard to the disaster that has taken place in Nepal, and on behalf of our Party, I wish to thank the Government for all the steps that have been taken.

I also wish to associate myself with the sentiments expressed by the Opposition benches with regard to the Urgent Bill procedure. It is an undesirable practice. Nevertheless, as the Opposition Members say, if the Nineteenth Amendment is taken up without any further delay and it is passed tomorrow, then it will not be possible to take up the Bill that has been referred to the Supreme Court as an Urgent Bill thereafter. So, if the Members of Parliament are keen that the Urgent Bill procedure should not be proceeded with hereafter, all that we have to do is to quickly pass the Nineteenth Amendment to the Constitution.

Thank you.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු අගමැතිතුමා.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)

ගරු කථානායකතුමනි, මා පළමුවෙන්ම මේ කාරණය ගැන ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ 26 වැනි වගන්තිය යටතේ සංශෝධනයක් ගෙනැවිත් තිබෙනවා, පෞද්ගලික ගුවන් විදුලි, රූපවාහිනී සේවාවන් සහ ප්‍රවෘත්ති පත්‍රවලට අදාළව. ඒ වාගේම එම සංශෝධනය අනුව මැතිවරණ කොමසාරිස්තුමාගේ තීන්දුව ක්‍රියාත්මක නොකළොත් ඒ සම්බන්ධයෙන් දඬුවම් කරන්නත් පුළුවන්. පෞද්ගලික මාධ්‍ය ආයතන ගරු ජනාධිපතිතුමා සමඟත්, මා සමඟත්, අධිකරණ අමාත්‍යතුමා සමඟත්, ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යතුමා සමඟත් මේ ගැන සාකච්ඡා කළා. ඒ අනුව අප එම සංශෝධනය ඉල්ලා අස් කර ගන්නවා. එහෙත් පෞද්ගලික මාධ්‍ය ආයතන හිමියන්ගෙන් මා එක ඉල්ලීමක් කරන්න කැමැතියි. තමන් මැතිවරණ කොමසාරිස්තුමාගේ තීරණ ක්‍රියාත්මක කරන්නේ කොහොමද කියන එක සම්බන්ධව ස්වේච්ඡාවෙන් යන්ත්‍රණයක් සකස් කරලා මැතිවරණ කාලයේ දී රටට පෙන්වන්නය කියලා අපි ඒ අයගෙන් ඉල්ලනවා.

අපි අපේ යුතුකම ඉටු කර තිබෙනවා. ඒ අයගේ යුතුකම ඒ අය ඉටු කරන්නට වුවමනායි. විශේෂයෙන්ම මෙය අදාළ වන්නේ තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පතටයි. තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පතත්, ජාතික විගණන පනත් කෙටුම්පතත් කියන පනත් කෙටුම්පත් දෙකම හදිසි පනත් කෙටුම්පත් හැටියට පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරන්නට අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අනුමැතිය ලබා ගත්තා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කර ගැනීමෙන් පසුව එම පනත් කෙටුම්පත් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරනවා කියලා අප දැනුම් දීලා තිබුණා. දැන් මෙතැන ප්‍රශ්නයක් මතු වෙලා තිබෙනවා, එහෙම කරන්න එපා කියලා. මම එක දෙයක් කියන්න කැමැතියි. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත වුණත් එය ක්‍රියාත්මක වන්නේ අප්‍රේල් 30 වැනි දායි.

විශේෂයෙන්ම මේ පනත් කෙටුම්පත් දෙක සම්මත කරන්න ඕනෑ නිසා තමයි එහෙම අදහස් කළේ, ඒ අනුව ක්‍රියාත්මක වෙන්න. මේ පනත් කෙටුම්පත් දෙක ඉදිරිපත් කරන්න වුවමනාද කියලා දැන් අපට තීරණයක් ගන්න තිබෙනවා. ජී.එල්. පීරිස් මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, තොරතුරු දැන ගැනීමේ පනත් කෙටුම්පත මොකක්ද කියා දන්නේ නැහැයි කියලා. මා කියන්න කැමතියි, ගරු කරු ජයසූරිය මැතිතුමා තොරතුරු ලබා ගැනීමේ නිදහස පනත් කෙටුම්පත මේ සභාවට ඉදිරිපත් කළ බව. ඊටත් වඩා තොරතුරු ලබා දෙන පනත් කෙටුම්පතක් තමයි ඉදිරිපත් කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ. ගරු කරු ජයසූරිය මැතිතුමා ඉදිරිපත් කළ "තොරතුරු ලබා ගැනීමේ නිදහස" පෞද්ගලික මන්ත්‍රී පනත් කෙටුම්පත ඔබතුමන්ලා කියවා බැලුවා නම් මේ පනත් කෙටුම්පතට විරුද්ධ වන්න හේතුවක් නැහැ. ඔබතුමන්ලා මූලික වශයෙන් ඒ පනත් කෙටුම්පතටත් විරුද්ධ වුණා. දැන් මේ පනත් කෙටුම්පතටත් විරුද්ධ වනවා. ඒ කියන්නේ තොරතුරු ලබා දෙන්න එපාය කියන එකයි.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

Can I disturb you, Hon. Prime Minister? ඔබතුමන්ලා මෙය Urgent Bill එකක් හැටියට යැව්වාද?

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)

යැව්වා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

එහි copy එක කථානායකතුමාට ලැබී නැහැ. මෙය Urgent Bill එකක් හැටියට යවන්න එපාය කියන එක අපි එකඟ වුණා. අප සමඟ ඇති වූ එකඟතාව කඩ කර තිබෙන්නේ ඇයි? අපි කාලය ඉතිරි කර ගනිමු. අතිගරු ජනාධිපතිතුමා කථාව කරන්න බලාපොරොත්තුවෙන් ඉන්නවා. වෙන වෙන වැල්වටාරම් කථා කරන්න ගියොත් ඒවාට සෑහෙන වෙලාවක් ගත වනවා. මූලික කාරණය, you have rushed in a Bill to the Supreme Court. We are unaware of it as Members of Parliament. You must give us a copy and you must also give a copy to the Hon. Speaker. Otherwise, it has no validity. We will have to oppose it from the very beginning.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)

Can I finish off? We will send you copies of it. මෙය හදිසි පනත් කෙටුම්පතක් හැටියට ගන්න එපාය කියා ඔබතුමන්ලා සියලු දෙනාම කියනවා නම් අපි නොගෙන ඉන්නම්. එච්චරයි තිබෙන්නේ. All right; we are willing to do that.

Now, you have agreed that we should not bring this in as an Urgent Bill. Then, the second matter is, there will not be urgent bills. So, we would not bring in any urgent bills as you are going to oppose it. Okay, you have the majority. - [*Interruption*.] Yes. "Procedure" means there should not be urgent bills. So, that is what we have said.

දෙවන කාරණය, මෙය හදිසි පනත් කෙටුම්පතක් ලෙස ගෙනෙන එක අලුත් දෙයක් නොවෙයි. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත හදිසි පනත් කෙටුම්පතක් හැටියට ගෙනැවිත් අපේ අයිතිවාසිකම් සියල්ල ඉවත් කළා. එදා එහෙම කරලා අද අපේ ගරු මන්ත්‍රීතුමා කියන්නේ කොහොමද, "අපේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්න ඕනෑ" කියලා? ඒක අපි පිළිගන්නේ නැහැ. දැන් මේ ගැන මා දීර්ඝ වශයෙන් කථා කරන්නේ නැහැ. [බාධා කිරීම්]

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

නිශ්ශබ්ද වන්න.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)

ගරු කථානායකතුමනි, එහෙම නම් මේ අවස්ථාවේදී දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත දෙවන වර කියැවීම ආරම්භ කරන්න මා කැමැතියි and I want His Excellency the President to deliver his speech.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

තව යෝජනා කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරන්න තිබෙනවා. ඉන් පසුව දෙවන වර කියැවීම ආරම්භ කරන්න පුළුවන්.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)

Do you want your Leader to start the Debate or not?

ගරු මංගල සමරවීර මහතා (විදේශ කටයුතු අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர - வெளிநாட்டலுவல்கள் அமைச்சர்)
(The Hon. Mangala Samaraweera - Minister of Foreign Affairs)

Sir, I rise to a point of Order.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

ගරු මංගල සමරවීර ඇමතිතුමා.

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)

ගරු අනුර දිසානායක මන්ත්‍රීතුමා වැදගත් ප්‍රශ්නයක් ඉදිරිපත් කළා. එතුමා කියපු ආකාරයට මේ වනකොට නේපාලයේ දේශපාලන රැකවරණ ලබා ගත් ජයම්පති බුලත්සිංහල සහ කුමුදුනී විජේවර්ධන කියන දෙපොළක් ඉන්නවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඊයේ ඒ අය ශ්‍රී ලංකා තානාපති කාර්යාලයේ නිලධාරින් හමු වෙලා තිබෙනවා. මා උපදෙස් දීලා තිබුණා, ඒ අයවත් පුළුවන් නම් -

ගරු අනුර දිසානායක මහතා
(மாண்புமிகு அநுர திஸாநாயக்க)
(The Hon. Anura Dissanayake)

ශාන්ත විජේසූරිය -

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)

මට නම් දෙකක් එවා තිබෙනවා.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)

විදේශ කටයුතු ඇමතිතුමනි, ඒ දෙදෙනා ගෙන්වා ගන්නවා විතරක් නොවෙයි. දැන් නේපාලයේ තිබෙන වාහන ප්‍රමාණය අඩුයි. කරුණාකර ලංකාවේ තිබෙන සුදු වෑන් ඔක්කොම නේපාලයට යවන්න. [බාධා කිරීම්]

ගරු මංගල සමරවීර මහතා
(மாண்புமிகு மங்கள சமரவீர)
(The Hon. Mangala Samaraweera)

ගරු කථානායකතුමනි, - [බාධා කිරීම්] සුදු වෑන් සංස්කෘතිය නිසා තමයි මේ ජන මාධ්‍යවේදීන්ට ලංකාවෙන් යන්නට සිද්ධ වුණේ. නමුත් දැන් මේ රටේ යහ පාලනයක් ස්ථාපිත වෙලා තිබෙන නිසා ඒ සියලු දෙනා නැවත ලංකාවට එන්න කැමැතියි. ඒ සම්බන්ධයෙන් මේ වන කොටත් අපි උපදෙස් දීලා තිබෙනවා. ප්‍රමාදයට හේතු වුණේ, ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ අයගේ ගුවන් ගමන් බලපත්‍රවල කාලය ඉකුත් වී තිබීමයි. එම නිසා අද හෝ හෙට ඒ අයට විශේෂ බලපත්‍ර නිකුත් කරලා හැකි තාක් ඉක්මනින් -මේ සතිය ඇතුළත- ඒ අය මේ රටට ගෙන්වා ගන්න උත්සාහ ගන්නවා.

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva)
ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමනි, ඔබතුමන්ලා විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද මූලික පනත් කෙටුම්පතේ ජනමාධ්‍ය ආයතනවලට දඬුවම් ලබා දීම පිළිබඳව clauses මොකුත් තිබුණේ නැහැ. ඔබතුමන්ලා සංශෝධනයක් වශයෙන් එය ඇතුළත් කරලා තමයි පසුව අපට නැවත දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ලබා දුන්නේ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීතුමන්ලා වන අපි වෙනමම ගිහිල්ලා අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මුණ ගැහිලා මේ සම්බන්ධයෙන් වූ වගන්තිය ඉවත් කරන්න එතුමාගේ මැදිහත්වීම බලාපොරොත්තු වුණා. අතිගරු ජනාධිපතිතුමා නිවැරදි ස්ථාවරයකට ඇවිල්ලා මේ වගන්තිය ඉවත් කිරීම පිළිබඳව එතුමාට අපේ ස්තුතිය පුද කරන බව මේ අවස්ථාවේදී මා ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු සභානායකතුමා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මේ පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධයෙන් වූ විවාදය පටන් ගන්න මත්තෙන් මම තව කරුණක් මතක් කරන්න කැමැතියි. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මුල් පනත් කෙටුම්පතේ 26වැනි වගන්තියේ මේ ගැන තිබුණා. ඒකට අපි සංශෝධනයක් ගෙනාවා - [බාධා කිරීම්] No. I just want to mention that we have deleted some words of it.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
මේ සම්බන්ධයෙන් වාද කරන්න ගියොත් - [බාධා කිරීම්]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
වාදයක් නොවෙයි, මම ගරු විපක්ෂ නායකතුමාට උත්තර දෙන්නයි හදන්නේ. [බාධා කිරීම්]

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු සභානායකතුමා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
ගරු කථානායකතුමනි,- [බාධා කිරීම්]

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. Bandula Gunawardane)
ගරු කථානායකතුමනි, රීති ප්‍රශ්නයක්.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
මම ගරු සභානායකතුමාට ඇහුම් කන් දුන්නාට පස්සේ ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමාට කථා කරන්න පුළුවන්.

පනත් කෙටුම්පත් පිළිගැන්වීම
சமர்ப்பிக்கப்பட்ட சட்டமூலங்கள்
BILLS PRESENTED

ආගාමික හා විගාමික (සංශෝධන) පනත් කෙටුම්පත
குடிவருவோர், குடியகல்வோர் (திருத்தம்) சட்டமூலம்
IMMIGRANTS AND EMIGRANTS (AMENDMENT) BILL

"Bill to amend the Immigrants and Emigrants Act (Chapter 351)."

පිළිගන්වන ලද්දේ මහජන සාමය හා ක්‍රිස්තියානි ආගමික කටයුතු අමාත්‍යතුමා වෙනුවට ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා විසිනි.

2015 මැයි 05 වන අඟහරුවාදා දෙ වන වර කියවිය යුතුයයි ද, එය මුද්‍රණය කළ යුතුයයි ද නියෝග කරන ලදී.

மக்கள் ஒழுங்கு மற்றும் கிறிஸ்தவ சமய அலுவல்கள் அமைச்சர் சார்பாக மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல அவர்களால் சமர்ப்பிக்கப் பட்டது.

2015 மே 05, செய்வாய்க்கிழமை இரண்டாம் முறை மதிப்பிடப்பட வேண்டுமெனவும் அச்சிடப்பட வேண்டுமெனவும் கட்டளை யிடப்பட்டது.

Presented by the Hon. Lakshman Kiriella, on behalf of the Minister of Public Order and Christian Religious Affairs; to be read a Second time upon Tuesday, 05th May, 2015 and to be printed.

පාර්ලිමේන්තුවේ රැස්වීම්
பாராளுமன்ற அமர்வு
SITTINGS OF THE PARLIAMENT

I

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
Sir, I move,

"That notwithstanding the provisions of Standing Order 7(1) the Parliament shall sit on Tuesday, April 28th, 2015."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

II

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
Sir, I move,

"That notwithstanding the provisions of Standing Order No. 7 and the motion agreed to by Parliament on 09.07.2010, the hours of sitting on Tuesday, April 28th, 2015 shall be 9.30 a.m. to 6.00 p.m.. At 6.00 p.m. Mr. Speaker shall adjourn the Parliament without question put."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

III

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
Sir, I move,

"That this Parliament at its rising this day do adjourn until 9.30 a.m. on Tuesday, April 28th, 2015."

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ප්‍රධාන කටයුතු අංක 1, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත, දෙ වන වර කියවීම. ගරු අගමැතිතුමා.

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත
அரசியலமைப்புக்கான பத்தொன்பதாம் திருத்தச் சட்டமூலம்
NINETEENTH AMENDMENT TO THE CONSTITUTION BILL

දෙ වන වර කියවීමේ නියෝගය කියවන ලදී.
இரண்டாம் மதிப்பிற்கான கட்டளை வாசிக்கப்பட்டது.
Order for Second Reading read.

[10.14 a.m.]

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)
Sir, I move,

"That the Bill be now read a Second time."

His Excellency the President will now address the House.

ප්‍රශ්නය සභාභිමුඛ කරන ලදී.
வினா எடுத்தியம்பப்பெற்றது.
Question proposed.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමාගේ රීති ප්‍රශ්නය මොකක්ද?

ගරු බන්දුල ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு பந்துல குணவர்தன)
(The Hon. Bandula Gunawardane)
ගරු කථානායකතුමනි, මම විනාඩියක් පමණයි ගන්නේ. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන්, මේ රටේ නිරායුධ අවිහිංසක මිනිසුන් වෙනුවෙන් විවිධ දේ කථා කරන්නටත්, ඔවුන් වෙනුවෙන් පෙනී සිටින්නටත් අපේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාට ලංකා ඉතිහාසය පුරාම අයිතියක් පැවැතිලා තිබෙනවා. ඒ අනුව පසු ගිය දවසේ -

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, හෙට දිනයේ වරප්‍රසාද ප්‍රශ්න යටතේ ඒ කරුණු ඉදිරිපත් කරන්න කියලා මම දැන් ඔබතුමාට කිව්වා. [බාධා කිරීම්]

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)
මෙතුමන්ලාට nomination හම්බ වන්නේ නැහැ නේ. ඒකයි මේ. යූඑන්පී එකෙන් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ගියා. දැන් කොට උඩ. අපි දැන් අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට කථා කරන්න ඉඩ දෙමු.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ගරු ජනාධිපතිතුමා.

[පූ.භා. 10.15]

අතිගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතා (ජනාධිපතිතුමා, මහවැලි සංවර්ධන හා පරිසර අමාත්‍යතුමා සහ ආරක්ෂක අමාත්‍යතුමා)
(மேதகு மைத்திரிபால சிறிசேன - ஜனாதிபதியும் மகாவலி அபிவிருத்தி, சுற்றாடல் அமைச்சரும் பாதுகாப்பு அமைச்சரும்)
(His Excellency Maithripala Sirisena - President, Minister of Mahaweli Development and Environment and Minister of Defence)
ගරු කථානායකතුමනි, විශේෂයෙන්ම මේ රටේ දේශපාලන ඉතිහාසයේ ඓතිහාසික ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් පිළිබඳව වූ පනත් කෙටුම්පතක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන අවස්ථාවක ඒ පිළිබඳව ඉතාම කෙටියෙන් කරුණු කීපයක් පැහැදිලි කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මා මුලින්ම මගේ සතුට ප්‍රකාශ කරනවා.

ඒ සම්බන්ධයෙන් කථා කරන්නට පෙර නේපාලයේ සිදු වූ භූමි කම්පාවෙන් මහා ඛේදවාචකයකට ලක් වූ නේපාල ජනතාවට ශ්‍රී ලංකා රජයේ සහ ශ්‍රී ලංකා ජනතාවගේ කනගාටුව දැඩි ලෙස ප්‍රකාශ කිරීම මගේ වගකීමක් සහ යුතුකමක් වනවා.

මේ වන විට ශ්‍රී ලංකා රජය වශයෙන් නේපාලයේ අසරණ වූ ජනතාවට සහන සැලසීමට ගෙන ඇති පියවර සම්බන්ධයෙන් ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා මේ ගරු සභාවට පැහැදිලි කරනු ලැබුවා. ඒ පැහැදිලි කිරීම තුළ අප නේපාලයේ ජනතාවට කිරීමට බලාපොරොත්තු වන සේවාවන් වාගේම ඉන් එහාට ඒ වෙනුවෙන් කළ හැකි සෑම දෙයක්ම ශ්‍රී ලංකා රජය සහ ජනතාව වෙනුවෙන් අප ඉටු කරන බව විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ.

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අදත්, හෙටත් විවාදයට ගනිමින් හෙට මේ ඓතිහාසික සංශෝධනය සම්මත කර ගැනීමට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. අපේ දේශපාලන ඉතිහාසය පිළිබඳව ගත වූ දශක කිහිපය දෙසට අවධානය යොමු කිරීමේදී, මේ රටේ පාලනය පිළිබඳව ඓතිහාසික කාර්ය භාරයන් ඉටු කළ, ශ්‍රී ලංකාවේ පළමුවෙනි අග්‍රාමාත්‍යවරයා වන ඩී.එස්. සේනානායක මැතිතුමාත්, මේ රටේ ඓතිහාසික මහා සමාජ පෙරළියක් කළ, එස්.ඩබ්ලිව්.ආර්.ඩී. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමාත් මේ අවස්ථාවේදී සිහිපත් කිරීම විශේෂයෙන් ඔවුන්ට කරන ගෞරවයක් ලෙස මම සලකනවා. අපට යහපත් දේශපාලන සංස්කෘතියක්, යහපත් සමාජයක් වාගේම ලෝකය පිළිගත් යහපත් පාලන ක්‍රමයක් ඇති කිරීමට රට තුළ නිදහස හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ස්ථාපිත කිරීමට එම නායකයන්ගෙන් ආරම්භ වුණු ගමන් මඟ අප විසින් ඉදිරියට ගෙන යා යුතුයි කියන එකයි අප සෑම කෙනෙකුම දැඩි ලෙස විශ්වාස කරන්නේ.

[අතිගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතා]

2015 ජනවාරි 8 වන දා පැවැති ජනාධිපතිවරණයෙන් මේ රටේ ජනතාව මා ජනාධිපතිවරයා වශයෙන් තෝරා පත් කර ගත්තා. ඒ තෝරා පත් කර ගැනීමේ ප්‍රතිඵලයක් විධියටයි අද දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවේ දෙවන වර කියවීම සඳහා ඉදිරිපත් කිරීමට ඉඩ ලැබී තිබෙන්නේ. ඒ පිළිබඳව මා තෝරා ගත් පොදු මහත් ජනතාවටත්, මට ඡන්දය පාවිච්චි කළ හෝ ඡන්දය පාවිච්චි නොකළ සෑම කෙනෙකුටමත් මගේ ගෞරවනීය ස්තුතිය පුද කරනවා. එසේම මගේ පත් වීමෙන් පසුව මා වෙත ලබා දෙන්නා වූ සහයෝගය සම්බන්ධයෙන් ද මගේ ගෞරවනීය ස්තුතිය පුද කරනවා.

විශේෂයෙන් ම දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව කථා කරන විට අප ඉතාම පැහැදිලිව දන්නා කාරණයක් තිබෙනවා. 1978 වර්ෂයේ විධායක ජනාධිපති ධුරයේ ආරම්භයත්, ඒ සමඟම ආරම්භ වූ මනාප ඡන්ද ක්‍රමයත් යන මේ දෙකටම මේ ගරු සභාවේදී එදා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සිටි පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු හත් දෙනා තමයි මුලින්ම විරුද්ධත්වය පළ කරනු ලැබුවේ. එදා සිටි අනුර බණ්ඩාරනායක, හලීම් ඉෂාක්, ආනන්ද දසනායක, මෛත්‍රීපාල සේනානායක, ආර්.පී. විජේසිරි කියන මන්ත්‍රීවරුන් මුලින්ම මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට විරෝධය පළ කළා. විධායක ජනාධිපති ධුරයේ තිබෙන අසීමිත බලතල පිළිබඳව ඒ ආරම්භ කළ විරෝධය පුළුල් ජාතික ව්‍යාපාරයක් බවට පත් වුණා.

මගේ මතකයේ හැටියට 1999 වර්ෂයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ වාර්ෂික සමුළුවේදී විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල ඉවත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් එක්සත් ජාතික පක්ෂය පළමුවන වරට යෝජනාවක් සම්මත කරනු ලැබුවා. මේ රටේ අනෙකුත් දේශපාලන පක්ෂ, රට පිළිබඳව ආදරයක් ගෞරවයක් තිබෙන, රටේ නිදහස හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ආරක්ෂා කිරීමට කැප වී සිටින ඒ සෑම කෙනෙකුම ඒ පිළිබඳව එක මතයකට ආවා. මේ රටේ උගතුන්, බුද්ධිමතුන්, සමාජය පිළිබඳව විවිධ විශ්ලේෂණයන් විචාරයන් කරන සියලු අංශ දේශපාලන වේදිකාවේ පමණක් නොව ජනමාධ්‍ය, මාධ්‍යවේදීන් ඒ ආදී සියල්ලෝම විධායක ජනාධිපති ධුරයේ තිබෙන අසීමිත බලතල ඉවත් කිරීම හෝ, එසේ නැත්නම් මේ ධුරය සම්පූර්ණයෙන් ඉවත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් එක ස්ථානයකට පැමිණියා. ඒ පොරොන්දුව පිට මා පසු ගිය ජනාධිපතිවරණයේදී පොදු අපේක්ෂකයා වශයෙන් ඉදිරිපත් වුණා. ජනතාව මට ලබා දුන් ඒ වරමත් සමඟ ම අද අප මේ ගරු සභාවට දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත දෙවන වර කියැවීම සඳහා ඉදිරිපත් කිරීම තුළ අප මූලික වශයෙන් වැදගත් පියවරක් ඉදිරියට තබා තිබෙනවා.

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් අපි බලාපොරොත්තු වන කාර්යය මොකක්ද? මට මතකයි, 1994 වර්ෂයේදී පොදුජන එක්සත් පෙරමුණ යටතේ ජනාධිපතිවරණයට චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනිය ඉදිරිපත් වුණු වෙලාවේ එතුමියගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල අහෝසි කිරීම පිළිබඳව ඉතා පැහැදිලිව සඳහන් කළා. ඒ වාගේම 1999 චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක මැතිනිය දෙවැනිවර ජනාධිපතිවරණයට ඉදිරිපත් වූ අවස්ථාවේදීත්, අද අපි ඉදිරිපත් කරන සංශෝධන ක්‍රියාත්මක කිරීම සම්බන්ධයෙන් එතුමියගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ කරුණු ඉදිරිපත් කළා. මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා ජනාධිපති අපේක්ෂකයා වශයෙන් ඉදිරිපත් වුණු 2005, 2010, 2015 මැතිවරණ ප්‍රකාශන තුනෙන්ම ඉතා පැහැදිලිව සඳහන් කළා, විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල අහෝසි කිරීම සම්බන්ධයෙන්. ඒ නිසා අපි සෑම කෙනෙක්ම අද එක් මතයකට පැමිණ සිටිනවා.

විධායක ජනාධිපති ධුරයේ තිබෙන අසීමිත බලතල සම්බන්ධයෙන් අද මේ රටේ පොදු මහ ජනතාවට ඉතා හොඳ දැනුමක් තිබෙනවා. පාසල්වල ඉගෙන ගන්නා දරුවන්ට මේ පිළිබඳව ඉතා හොඳ දැනුමක් තිබෙනවා. ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවල වටිනාකම් සහ අගයන් පිළිබඳව පාසල් දරුවාගේ සිට සාමාන්‍ය පොදු මහ ජනතාවට පුළුල් අවබෝධයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ කාර්ය ඉටු කිරීමට සෑම කෙනෙක්ම දැඩි මිත්‍රත්වයකින්, සහෝදරත්වයකින් අපට සහයෝගය ලබා දිය යුතුයි. මේ ගරු සභාව නියෝජනය කරන සෑම දේශපාලන පක්ෂයක්ම බලාපොරොත්තු වන රටේ ජනතාවගේ නිදහස සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තහවුරු කිරීමේ ඉතාම උතුම් වූ කාර්යකටයි අපි කැප වී සිටින්නේ. ඒ වාගේම ගරු කථානායකතුමනි, මා මේ කාරණය ගැනත් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. පසු ගිය මාස තුනකට ආසන්න කාලය තුළ ජනාධිපතිවරයා වශයෙන් කටයුතු කිරීමේදී මේ ධුරයේ තිබෙන්නා වූ අසීමිත බලතල ක්‍රියාත්මක කිරීම සහ ඒ බලතල අතට ගැනීමක් මා අතින් සිදු වුණේ නැහැ.

මාගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ තිබුණා, මේ බලතල ඉවත් කිරීම සම්බන්ධව. බලතල ඉවත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් මේ ගරු සභාව නියෝජනය කරන දේශපාලන පක්ෂත්, නීති ක්ෂේත්‍රයේ අයත් -ඒ සෑම අංශයක්ම- කටයුතු කළා. ඒ කාර්යට අදාළව ව්‍යවස්ථානුකූලව හා නීත්‍යානුකූලව අවශ්‍ය ක්‍රියාමාර්ග ගැනීම සිදු කර තිබෙනවා. ගරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ පෙනී සිටි රජයේ නීතිපතිතුමා අප වෙනුවෙන් පැහැදිලි කළා, මේ බලතල ඉවත් කිරීම සම්බන්ධයෙන්. ඒ වාගේම මාගේ ව්‍යවස්ථා උපදේශකවරයා ගරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට කරුණු ඉදිරිපත් කළා, මේ බලතල ඉවත් කිරීම සම්බන්ධයෙන්.

ඕනෑම රටක බලයට පත් වූ රාජ්‍ය නායකයෙක් මේ වාගේ බලතල තිබෙන තනතුරක -මම, මා ගැනම කථා කරනවා නොවෙයි.- බලතල ඉවත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් මම තරම් නම්‍යශීලි වුණාය කියා මා හිතන්නේ නැහැ. ඒ සම්බන්ධයෙන් මට කළ හැකි සෑම පරිත්‍යාගයක්ම මම කළා. බලතල ඉවත් කිරීමේ කාර්ය ව්‍යවස්ථානුකූලව, නීත්‍යානුකූලව -ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට එකඟව, ගරු ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීන්දුවලට එකඟව- කිරීම සම්බන්ධයෙන් සියලු අංශවලට අවශ්‍ය සහයෝගය මා ලබා දුන්නා.

පසු ගිය මාස තුනක කාලය තුළ කථා කළ සෑම උත්සවයකදීම, රැස්වීමකදීම -සෑම තැනකදීම- මම කිව්වා, "දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කිරීමේ වැදගත්කම." සම්බන්ධව. මම ඒ තරම් නම්‍යශීලි වුණේ, මේ බලතල ඉවත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් පැහැදිලිවම එකඟතාවක් ඇති කර ගත්තේ මේ රටේ අනාගතයට ඇතිවන වැදගත්කම නිසායි.

ශීලාචාර සමාජයක් හදන්න, විනය ගරුක සමාජයක් හදන්න, තනි බලයක් පාවිච්චි කර ගොඩ නැඟෙන දේශපාලනඥයන් ඇති නොවන්න, නිදහස හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අගය කරන්න, පාර්ලිමේන්තුවට හිස නමන්න, තමන්ගේ ආණ්ඩු පක්ෂය කියන දේවලට ඇහුම් කන් දෙන්න, තමන්ගේ කැබිනට් මණ්ඩලයට සවන් දෙන්න, තමන් නියෝජනය කරන දේශපාලන පක්ෂයේ මතයන්ට පොදු වන යෝජනාවන්ට එකඟ වන්න තමයි මේ සංශෝධන අපි ගෙනෙන්නේ. එවැනි දේශපාලන ක්‍රමයක තිබෙන වැදගත්කම අපි තමුන්නාන්සේලා දන්නවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය වාගේම අලුත් ආණ්ඩුවක් විධියට අද අපට අන්තර් ජාතික වශයෙන් විශාල සහයෝගයක් ලැබිලා තිබෙනවා.

අපට ජාත්‍යන්තරය දිනා ගැනීමට හැකි වීම ඉතාම වැදගත් කොට අප සැලකිය යුතු වෙනවා. විශේෂයෙන්ම අද රාජ්‍ය පාලනයේදී එක්සත් ජාතීන්ගේ සංවිධානය, අනිකුත් ජාත්‍යන්තර සංවිධාන වාගේම ලෝකයේ සංවර්ධනය වූ රටවල් -ඒ සෑම

කෙනෙකුම- තවත් රටක් දෙස සහයෝගීතාවෙන් බලන්නේ ඒ රට කරවන නායකයින්ගේ කළු සුදු නිසා නොවෙයි; වර්ණය -පාට- නිසා නොවෙයි. ඒ රට පාලනය කරන නායකයින් ඒ රටේ ජනතාවට නිදහස සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සහතික කරන්නේ කොහොමද, ජනතාවගේ මානව හිමිකම් සහතික කරන්නේ කොහොමද, ජනතාවගේ මූලික අයිතිවාසිකම් සහතික කරන්නේ කොහොමද, දූෂණයෙන්, වංචාවෙන් තොරව යහ පාලනයක් ඇති කරන්නේ කොහොමද කියන කරුණු කෙරෙහි ඔවුන් අවධානය යොමු කරනවා. රජයක්, රාජ්‍ය නායකයෙක් ඒ කාරණා සාධාරණව ඉටු කරනවා නම් ලෝකයේ සියලු රටවල් බෙදීමකින් තොරව ඒ රාජ්‍යයන් සඳහා සහයෝගය ලබා දෙනවා. අද අප ඒ තත්ත්වයට පත් වෙලා තිබෙනවා. ඒ නිසා අප අද අන්තර් ජාතික වශයෙන් පුළුල් සහයෝගීතාවක් ලබා ගන්නා, කිසිම රටක් සමඟ අමනාපයක් ඇති කර නොගත්, සතුරෙක් නැති රාජ්‍යයක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. මුළු මහත් ජනතාව විධියට, රටේ සියලු දේශපාලන පක්ෂ විධියට, අප මේ අවස්ථාවේ විශේෂයෙන්ම අපේ රට ඉදිරියට ගෙන යෑම සඳහා කටයුතු කිරීම අත්‍යවශ්‍ය වනවා.

මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රධාන වශයෙන්ම මම සඳහන් කරන්නට ඕනෑ, පසු ගිය මැතිවරණ ප්‍රතිඵල ගත්තාම මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්තයාට ලැබුණු ඡන්ද පනස්අට ලක්ෂයකට වැඩි සංඛ්‍යාවත්, මට ලැබුණු හැටදෙලක්ෂයකට වැඩි ඡන්ද සංඛ්‍යාවත් පිළිබඳව. අප දෙදෙනාගේම මැතිවරණ ප්‍රකාශන දෙකේම ඉතාම පැහැදිලිව තිබෙනවා, විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල අහෝසි කිරීම පිළිබඳව. මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාට ලැබුණු ඡන්ද ලක්ෂ පනස්අටත්, මට ලැබුණු ඡන්ද ලක්ෂ හැටදෙකත් -ලක්ෂ එකසිය විස්සකට එහා ගණනකට ගියාම- වශයෙන් ප්‍රධාන අපේක්ෂකයින් දෙදෙනාට පාවිච්චි කළ සම්පූර්ණ ඡන්දවල මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්බන්ධයෙන් එකඟතාව තිබෙනවා. ඒ, මැතිවරණ ප්‍රකාශන දෙකේම පැහැදිලිව සඳහන් කර තිබෙන නිසායි. ඒ නිසා මෙය රටේ පොදු මහ ජනතාවගේ ඉතාම විශිෂ්ට වූ ජයග්‍රහණයක් ලෙසයි මම දකින්නේ. 1978දී විධායක ජනාධිපති ධුරය ආරම්භ වුණු දවසේ ඉඳලා මේ දක්වා කාලය ගත් විට වසර 37ක්, වසර 38ක් වාගේ කාලයක් ගත වෙලා තිබෙනවා. අවුරුදු 38ක කාලයක් මේ පිළිබඳව සංවාද වුණා; සාකච්ඡා වුණා; පාර්ලිමේන්තුවේ කථා කළා; මාධ්‍යය තුළ කථා කළා; දේශපාලන වේදිකාවේ කථා කළා; ජාත්‍යන්තරය තුළ කථා කළා. ඒ සියලු කාර්යයන් කරමින් වසර 38ක් තිස්සේ ගත් උත්සාහයේ -ඒ ව්‍යායාමයේ- ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් අද මේ රටේ ජනතාවට නිදහස සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තහවුරු කර දෙන ඉතාම උතුම් අවස්ථාවක් විධියටයි අප මෙය දකින්නේ.

අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගත් විට, අද අප දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයටයි ඇවිල්ලා තිබෙන්නේ. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පෙර සංශෝධන ගත්තොත් මගේ මතකයේ හැටියට දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සහ දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හැර අනෙක් සියලු සංශෝධනවලින් කරලා තිබෙන්නේ කොයි ආකාරයකින් හෝ ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල වැඩි කර ගැනීමයි. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සහ දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තමයි ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල වැඩි කිරීමක් නොමැතිව යම් අවම -අඩු- කිරීමකට බලපා තිබෙන්නේ. එයිනුත් අද ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය විතරයි. දහහත්වැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මත කර ගත් අවස්ථාවේදී ජනාධිපතිවරයාට අසීමිත බලතල දීම සම්බන්ධයෙන් තිබුණු තත්ත්වයට වඩා ඉතාම ප්‍රබල තත්ත්වයක් දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් ඇති කළා. එදා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය විධියට, එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය විධියට මමත්, අප සියලු දෙනාමත් ඒ සඳහා අත උස්සනු ලැබුවා. අද අපට ලැබිලා තිබෙන්නේ ඉතාම වැදගත් අවස්ථාවක්. රටේ නිදහස, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, මානව හිමිකම්, මූලික අයිතිවාසිකම්, යහ පාලනය සම්බන්ධයෙන් මේ රටේ අද ජීවත් වන ජනතාවට සහ හෙට උපදින දරුවන් සඳහා ජාතික වශයෙන් වැදගත් වන්නා වූ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයයි මේ ඓතිහාසික අවස්ථාවේදී සම්මත කරනු ලබන්නේ. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කිරීම තුළින් එහි ඓතිහාසික ගෞරවය මේ ගරු සභාව අද නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන් 225 දෙනාටම ලැබෙන බව මා විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයද, එක්සත් ජාතික පක්ෂයද, එහෙම නැත්නම් අපේ අනික් සහෝදර මිත්‍රශීලී දේශපාලන පක්ෂ ද වශයෙන් වෙන වෙනම මේ ගැන හිතන්නේ නැතිව අප කටයුතු කළ යුතුයි.

මේ වන විට යම් එකඟත්වයන්ට ඇවිත් තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව මම බෙහෙවින්ම සතුටු වෙනවා. ඒ වාගේම විසඳා ගත යුතු යම් යම් කරුණු දෙපාර්ශ්වයෙන්ම ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙනවා. අද විවාදය ආරම්භ කිරීමෙන් පසුව අපට අද සම්පූර්ණ දවසත්, හෙට දහවල් 12.00 දක්වාත් කාලය තිබෙනවා, මේ පිළිබඳව තිබෙන ගැටලු සහගත තත්ත්වයන් නිරාකරණය කර ගන්නට. මෙතැන් සිට විවාදය ආරම්භ කරලා හෙට දහවල් 12.00ට කලින් මේ දෙපාර්ශ්වයට තිබෙන ගැටලු සහගත දේවල් නිරාකරණය කර ගෙන, හෙට හවස් වරුවේදී මේ ගරු සභාවේදී දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කරලා ඒ ඓතිහාසික මහා ගෞරවය ලබා ගන්නා ලෙස මේ ගරු සභාවේ සිටින සියලු දේශපාලන පක්ෂවල ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් මා ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ වාගේම මුළුමහත් ශ්‍රී ලාංකික ජනතාවට මේ මහා උතුම් දායාදය වන නිදහස හා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය භුක්ති විඳීමේ අවස්ථාව සලස්වන්නට එය ප්‍රදානය කරන්නට අද මේ ගරු සභාව නියෝජනය කරන සියලු දෙනාට අවස්ථාව ලැබීම මහා භාග්‍යයක්, පුණ්‍ය කර්මයක්, පින්වන්ත දෙයක් කියලා මා විශ්වාස කරන බව සඳහන් කරමින් ඔබ සියලු දෙනාට ස්තුතිවන්ත වෙමින් මාගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා. ස්තුතියි.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
මී ළඟට ගරු විපක්ෂ නායකතුමා.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)
ගරු කථානායකතුමනි, ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ ඇමතිතුමාට ස්ථිර කරන්න අවස්ථාව ඕනෑ.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
ස්ථිර කිරීම ගරු අධිකරණ ඇමතිතුමා.

[පූ.භා. 10.32]

ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා (අධිකරණ අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு (கலாநிதி) விஜயதாஸ ராஜபக்ஷ - நீதி அமைச்சர்)
(The Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe - Minister of Justice)
ගරු කථානායකතුමනි, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත දෙවන වර කියවීමේ විවාදයේදී අතිගරු ජනාධිපතිතුමා අද ඉදිරිපත් කරන ලද කරුණු මම ස්ථිර කරමින් ඉතාම ගෞරවයෙන් මේ කරුණු ටිකත් සඳහන් කර සිටිනවා.

[ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා]

අතිගරු ජනාධිපතිතුමා ඉදිරිපත් කළ කාරණා මත, අද මේ රටේ නිර්මාණය වෙලා තිබෙන දේශපාලන පසු බිම මත, මේ රටට අවශ්‍ය දේශපාලන සංස්කෘතිය ඇති කිරීම සඳහා මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින සියලුම ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාගේ ඡන්දයෙන් මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කරයි කියලා අපේ රටේ ජනතාව පක්ෂ භේදයකින් හෝ වෙනත් කිසිදු භේදයකින් තොරව ඉතාම සුබවාදී ලෙස බලාපොරොත්තු දල්වා ගෙන සිටිනවා.

මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා - වර්තමාන අතිගරු ජනාධිපතිතුමා- ජනාධිපතිවරණයට ඉදිරිපත් වුණු සමයේදී විධායක ජනාධිපති බලතල ඉවත් කිරීම, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පිහිටුවීම පිළිබඳව ජනතාවට දුන් පොරොන්දු පිළිබඳව ජනතාව දැඩි විශ්වාසයක් තබා කටයුතු කර තිබෙන බව අපි දන්නවා. ජනතාව එතුමාට ජයග්‍රහණය ලබා දුන්නා. පසු ගිය ජනාධිපතිවරණය සමයේදී අපි දේශපාලන පක්ෂ විධියට නොයෙකුත් මතිමතාන්තරවලට එළඹිලා අප අතර නොයෙකුත් තර්ක විතර්ක ඇති කර ගනිමින්, නොයෙකුත් මතවාද, ගැටුම් ඇති කර ගනිමින් වාද විවාද කළා. ඒ කුමන මතයක් දැරුවත්, කුමන දේශපාලන පක්ෂයක සිටියත්, අවසානයේදී මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන සියලු දේශපාලන පක්ෂවලට අද ජනතාවගෙන් නිසි පණිවුඩයක් ලැබී තිබෙනවා, ජනතාවගේ අපේක්ෂාව කුමක්ද කියන කාරණය පිළිබඳව.

එදා එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායක ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාගේ පාලන කාලයේදී 1978 දෙවන ජනරජ ව්‍යවස්ථාව පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මත කරන කොට මේ රටේ බොහෝ විද්වතුන්, උගතුන්, බහුශ්‍රැතයන් ඒ පිළිබඳව අනාවැකි කිව්වා; එහි තිබෙන හානිකර පැතිකඩ කුමක්ද කියලා රටට හඳුන්වා දුන්නා. නමුත් එදා පාර්ලිමේන්තුව තුළ තිබුණු බලතල ප්‍රමාණය අනුව කාටවත් එය වෙනස් කිරීමේ හැකියාවක් ලැබුණේ නැහැ. 1978 දෙවන ජනරජ ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් විධායක බලතල සීමා කිරීම සඳහා එක්සත් ජාතික පක්ෂය විසින්ම 1999 වසරේ ඉඳලා කටයුතු කළා. 1994 පොදුජන එක්සත් පෙරමුණු ආණ්ඩුව සමයේදී හිටපු ජනාධිපති චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක මැතිනිය සමඟ අපත් එකතු වෙලා ජනතාවට සහතිකයක් දුන්නා, මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය මේ රටට සාපයක් වෙලා තිබෙනවා, මේ රටට සාපයක් වුණු විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ප්‍රමුඛතා පදනම මත මාස හයක් වාගේ කාලයක් ඇතුළත ඉවත් කරනවා කියලා. නමුත් එතුමියට ඒ කර්තව්‍ය ඉටු කර ගන්නට හැකියාවක් ලැබුණේ නැහැ. ඊට පස්සේ, ජනාධිපතිවරණ වේදිකා ඇතුළු සියලු මැතිවරණ වේදිකාවලදී පළමුවැනි පොරොන්දුව විධියට ජනතාවට ලබා දුන්නේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවාය කියන කාරණයයි.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ලෝකයේ දියුණු රටවල් කිහිපයකම තිබෙනවා. ඇමෙරිකාවේ තිබෙනවා; ප්‍රංශයේ තිබෙනවා. ඒ රටවල මේ ක්‍රමය සාර්ථකව ක්‍රියාත්මක වෙනවා. ඒ රටවල තිබෙන දේශපාලන සංස්කෘතිය අපේ රටේ දේශපාලන සංස්කෘතියට වඩා වෙනස්, ආගමික පරිසරය අපට වඩා වෙනස්. ඒ උදවියගේ ඉතිහාසය අපට වඩා වෙනස්. ඒ කුමන හේතුවක් නිසා හෝ ඒ රටවල විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය සාර්ථකව ක්‍රියාත්මක වෙනවා.

විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වන රටවල් පිළිඳව මෑත කාලයේ සමීක්ෂණයක් කර තිබුණා. එහිදී දැන ගන්න ලැබුණු දේ තමයි, දියුණු වෙමින් පවතින රාජ්‍යයන් 32ක විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වෙන බව. ඒ අතරින් ආසියාවේ ශ්‍රී ලංකාව, පාකිස්තානය, මාලදිවයින යන රටවල් තුනේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ක්‍රියාත්මක වෙනවා. මේ පිළිබඳව කළ සමීක්ෂණයෙන් ජාත්‍යන්තර විද්වතුන් පැමිණි ඒකමතික නිගමනය තමයි, දියුණු වෙමින් පවතින, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය තිබෙන රටවල් තිස්දෙකම අසාර්ථක වෙලා තිබෙනවාය කියන එක. අපි ඒකට හොඳම උදාහරණ විධියට ගත්තොත් ආසියාවේ මාලදිවයින, ශ්‍රී ලංකාව සහ පාකිස්තානය යන රටවල් තුළ මෙම ක්‍රමය අසාර්ථක වෙලා තිබෙනවා. අප්‍රිකානු රාජ්‍යයන් තුළ, උතුරු ඇමෙරිකානු, ලතින් ඇමෙරිකානු රාජ්‍යයන් තුළ මෙම ක්‍රමය අසාර්ථක වෙලා තිබෙනවා. ඒක නිසා අපි අතීතයට අවලාද නැඟීම නොවෙයි කළ යුත්තේ. අතීතයේදී අපි මේ ගැන තර්ක විතර්ක කළ බව ඇත්ත. ඒවායින් ලබපු අත් දැකීම් ඇතිව, ඉතිහාසයෙන් ඉගෙන ගත් පාඩම් එක්ක මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන අපි කාගේත් වගකීම තමයි, අපේ රටේ ජනතාවට ඉදිරි අනාගතයේ නීතිය හා සාමය සුරැකෙන සෞභාග්‍යවත් රටක් නිර්මාණය කරලා දීම කියන එක.

මේ, අපට ලැබුණු හොඳ අවස්ථාවක්. මේ රටේ ඉතිහාසයේ පළමුවැනි වතාවට එක්සත් ජාතික පක්ෂය හා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය එකතු වෙලා තිබෙනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකතුමා ජනාධිපති වෙලා, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ නායකතුමා අගමැති වෙලා අපි මේ රට තුළ අලුත් දේශපාලන සංස්කෘතියක් හදලා තිබෙනවා. ඒ ගමන යන කොට බාධා තිබුණු බව ඇත්තයි. නමුත් අපේ මූලික අවශ්‍යතා ගත්තාම, අපි හඹාගෙන යන මූලික ඉලක්කය ගත්තාම ඒ සඳහා අද සියලු දේශපාලන පක්ෂවල ආශීර්වාදය ලැබිලා තිබෙනවා. මේ රට තුළ කවදාවත් මේ විධියේ එකඟතාවක් ඇති දේශපාලන සංස්කෘතියක් නිර්මාණය වෙලා නැහැ. එක්සත් ජාතික පක්ෂය, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය, ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණ, දෙමළ ජාතික සන්ධානය, ශ්‍රී ලංකා මුස්ලිම් කොංග්‍රසය, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ, විශේෂයෙන්ම ජාතික හෙළ උරුමය ආදී මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන සියලුම පක්ෂවලට එකඟතාවකට එන්න පුළුවන් තත්ත්වයක් අද මේ රටේ නිර්මාණය වෙලා තිබෙනවා. ඒක අපේ රටේ ජනතාවට ලැබුණු ආශීර්වාදයක් කියලා අපි විශ්වාස කරනවා. ඒ අනුව දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ ඇතුළත් කරුණු පිළිබඳව ඉතාම වෙහෙසකර ක්‍රියාවක අපි නිරත වුණා. මාස තුනකට වැඩි කාලයක් තිස්සේ අපි මේ පිළිබඳව වාද විවාද කළා; සාකච්ඡා කළා. එහිදී එකඟ වෙන්න පුළුවන් තැන් තිබුණා, එකඟ වෙන්න බැරි තැන් තිබුණා. ඒවා පිළිබඳව නැවත නැවත සාකච්ඡා කළා. ඒ සඳහා නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ නීති කෙටුම්පත් සම්පාදක මණ්ඩලය, ඒ වාගේම ආචාර්ය ජයම්පති වික්‍රමරත්න මැතිතුමන්ලා පැය 24 තුළම -පූර්ණ කාලීනව- එකට එකතු වෙලා සාකච්ඡා කළා. මේ රටේ දේශපාලන පක්ෂ එක්ක විතරක් නොවෙයි, මේ රටේ සිවිල් සංවිධානත් එක්ක, මේ රටේ සියලු ආගමික නායකතුමන්ලා එක්ක සාකච්ඡා කරලා අවසානයේ අපට එකඟතාවකට එන්න පුළුවන් පදනම කුමක්ද කියලා හොයාගෙන, ඒ අනුව මේ රටේ ජනතාවට වඩාත්ම සුවිශේෂී, වඩාත්ම හිතකර යෝජනාවලියක් තමයි අපි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඇතුළත් කරලා තිබෙන්නේ.

ගරු කථානායකතුමනි, මම තව කාරණයක් ඔබතුමාට සඳහන් කරන්න කැමැතියි. එදා ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාගේ බලාපොරොත්තුව අනුව, දේශපාලන විද්‍යාඥයකු, දේශපාලන විශාරදයකු වූ මහාචාර්ය ඒ.ජේ. විල්සන් මැතිතුමා 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදුවා. නමුත් එතුමා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදුවාට, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ අපේ රටේ අනාගතය සුබවාදී වෙයි කියලා විශ්වාසයක් තැබුවේ නැහැ. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හදලා අවුරුදු දෙකක් ඇතුළත එතුමා, "The Gaullist System in Asia - The Constitution of Sri Lanka (1978)" යනුවෙන් දේශපාලනය පිළිබඳව ග්‍රන්ථයක් ලියා තිබෙනවා. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සකස් කරලා අවුරුදු දෙකක් ඇතුළත එතුමා මේ ග්‍රන්ථය ලිවීම තමයි එහි තිබෙන

සුවිශේෂත්වය. ඒ ලියන ලද ග්‍රන්ථයේ හැඳින්වීමේ කොටසේ එතුමා මෙන්න මෙහෙම සඳහනක් කරලා තිබෙනවා. I quote:

> "The Second Republic is vice-regal in character. Members of the Cabinet are the Executive President's lieutenants, not his colleagues."

එතැනින්ම පෙන්නුම් කරලා තිබෙනවා, 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන භයානකකම. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රාමුව තුළ රටක රාජ්‍ය නායකයා වන ජනාධිපතිගේ හෝ අගමැතිගේ සගයන් තමයි කැබිනට් මණ්ඩලයක සාමාජිකයන් කියන්නේ. හැබැයි, 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ සාමාජිකයන් කැබිනට් මණ්ඩලයේ ප්‍රධානියාගේ සගයන් නොවෙයි. ඔවුන් යටත් නිලධාරින් - lieutenants - බවට පත් වනවාය කියන කාරණය බොහොම පැහැදිලිව පෙර දැක්මක් විධියට ඒ ග්‍රන්ථයේ සඳහන් කරලා තිබෙනවා.

ඊට අමතරව එතුමා ඒ ග්‍රන්ථයේ හැඳින්වීමේ බොහොම වැදගත් ප්‍රකාශයක් සටහන් කර තිබෙනවා ගරු කථානායකතුමනි. I again quote:

> "The whole framework hangs on the skill and ability of one person - the elected Executive President. That person, if he wants to, can press the nuclear button which will launch the totalitarian holocaust. He can only be kept on the straight and narrow path by the socio-political forces that are permitted to operate in the oases of freedom."

ඒ සඳහන් කරන විධියට ගරු කථානායකතුමනි, පත්වන ජනාධිපතිවරයාගේ හැකියාව, දක්ෂකම, ජනතාව කෙරෙහි තිබෙන ළැදියාව, ඇල්ම-බැල්ම ආදී පුද්ගල ගුණාංග මත පමණක් යැපෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් තමයි 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව කියන්නේ. මේ යටතේ පත්වන ජනාධිපතිවරයෙකුට වුවමනාවක් තිබුණොත්, හිතුණොත්, දුරස්ථ පාලකයක එක බොත්තමක් ඔබා න්‍යෂ්ටික අවියක් පුපුරුවා මේ රට විනාශ කරන ක්‍රමයට මුළු රටම මහා ඛේදවාචකයකට ගෙන යන්න පුළුවන් බලතල තිබෙනවා. එවැනි අත්දැකීම් අපි වරින් වර දැක්කා. එහෙම ඛේදවාචකයකට මේ රට ගෙන ගියා. ඒ හේතුවෙන් මේ රටේ අරාජික තත්ත්වයක් ඇති වුණා. මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මූල ධර්ම වැළලී ගියා. මේ රටේ උතුර විතරක් නොවෙයි, දකුණත් එක් වතාවකදී නොවෙයි අවස්ථා ගණනාවකදී ගිනි ගත්තා. ඒ සෑම දෙයකටම මූලික හේතුවක් ලෙස 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් හැදූ, ඒකාධිපතියෙකු බවට පත් වීමට තරම් ප්‍රමාණවත් බලතල කෙනකුගේ අතට ඒක රාශි කර ගත හැකි විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය බලපෑවාය කියන කරුණ අප දකිනවා. ඒ කරුණ අපි එදාත් විශ්වාස කළා; අදත් විශ්වාස කරනවා; මේ රටේ ජනතාවත් විශ්වාස කරනවා. ඒ නිසා තමයි අද අපේ රටේ ජනතාව "මේ වෙනස වුවමනායි" කියලා පාරට බැහැලා හඬ නඟා කථා කරන්න තරම් නිර්භීත වෙලා තිබෙන්නේ. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන ඒම ආණ්ඩුවේ වුවමනාව නොවෙයි. මෙය විපක්ෂයේ වුවමනාව නොවෙයි. මෙය දේශපාලන පක්ෂයක වුවමනාව නොවෙයි. මෙය මේ රටේ වුවමනාවයි.

ගරු කථානායකතුමනි, පසු ගිය වකවානුවේ අදහස් ප්‍රකාශ කළ අවස්ථා ගණනාවකදී "මේ බලතලවල වෙනස් වීමක් සිදු වන්නට ඕනෑ, මේ රටේ ජනතාවගේ අපේක්ෂාව, ඒ උදවියගේ ඉලක්කය ඒකයි" කියා ඔබතුමාගේ මුවින්ම ප්‍රකාශ කර තිබුණ බව මම මේ අවස්ථාවේදී සිහිපත් කරනවා. ඒ නිසා මෙය ඓතිහාසික අවස්ථාවක්. අද දිනය සහ හෙට දිනය පාර්ලිමේන්තු ඉතිහාසයේ ඉතාම වටිනා ඓතිහාසික දවස් බවට පත් වන්නට විශේෂ හේතුවක් තිබෙනවා.

මේ රටේ තිබෙන විධායක බලතල ක්‍රියාත්මක කිරීම තුළින් සහ මේ රටේ පවතින මනාප මැතිවරණ ක්‍රමය තුළින් පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණි නියෝජිතයන්ගේ ක්‍රියා කලාපය නිසා මේ රටේ ජනතාව තුළ පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳව තිබුණු විශ්වාසය ඉතා බරපතළ විධියට බිඳ වැටී තිබුණා.

රටක පාර්ලිමේන්තුව පිළිබඳව විශ්වාසය බිඳ වැටෙනවා කියන්නේ, එරට පාලන ක්‍රමය පිළිබඳව විශ්වාසය බිඳ වැටීමයි. එරට පාලන ක්‍රමය පිළිබඳව විශ්වාසය බිඳ වැටීමෙන් සිදු වන්නේ, නීතිය වල් වදින එකයි; රට අරාජික වන එකයි; අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය නැති වන එකයි; පොලීසියට, රාජ්‍ය සේවයට ස්වාධීනව කටයුතු කරන්න බැරි වන එකයි. ඒ නිසා "ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව" කියා කියන්නේ, රටක ජනතාව, ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම්, ඒ අයගේ දේපළ ආදී සියල්ල ආරක්ෂා කරන මහා පවුරක්. මේ පවුර දුර්වල වුණොත් ඒ රටේ ජීවත් වන සියලු ජනතාවට සදාකාලිකව අන්ධකාරයේ ජීවත් වන්න සිදු වනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, පසු ගිය වකවානුව තුළ අපේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තිබුණා තමයි; මැතිවරණ ක්‍රමය තිබුණා තමයි. හැබැයි, අප දන්නවා, අපේ රටේ අපට තිබුණු නිදහස මොකක්ද කියලා. අපි දන්නවා, ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ හිටපු මන්ත්‍රීවරුන්ට තිබුණු නිදහස මොකක්ද කියලා. අපි දන්නවා, ආණ්ඩු පාර්ශ්වයේ ඇමති මණ්ඩලයේ හිටපු ඇමතිවරුන්ට තිබුණු නිදහස මොකක්ද කියලා. අපත් ඒ අමාත්‍ය මණ්ඩලවල හිටපු නිසා ඒ පිළිබඳව ගැඹුරු අවබෝධයක් අපට තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය නිකම්ම නිකම් ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් නොවෙයි, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මේ රටට ආදරය කරන, මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ගරු කරන, මේ රටේ සාමය, සමගිය, සංහිඳියාව තියෙන්න ඕනෑය කියන, මේ රටේ ජනතාවට ආදරය කරන ඒ හැමෝම වහල්භාවයෙන් මුදා ගැනීමේ ක්‍රියාවලියක්; මානුෂික ක්‍රියාන්විතයක් බව දින සියය සපිරීම නිමිත්තෙන් පැවැති කථාවේදී අතිගරු ජනාධිපතිතුමා මීට දින කිහිපයකට ඉහතදී මේ රටේ ජනතාවට මෙන්ම ජාත්‍යන්තරයටත් මතක් කර දුන්නා.

ඇත්තම කියනවා නම් අප සියලු දෙනාට මේ රටේ දේශපාලන වහල්භාවයෙන් නිදහස් වීමේ අයිතිය ලැබෙන්නේ මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට මේ ගෞරවනීය සභාවේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා අත උස්සන වෙලාවේදීයි. ඒ නිසා ඔබ සියලු දෙනාගේ ඡන්දය රටට, ජනතාවට වැදගත්. අප මේ කරන්නේ ජනතාවට ගෞරව කිරීමක්. ජනතාව අපේක්ෂා කරන දෙය ලබා දෙන්නයි අප මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරන්නේ.

අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා සඳහන් කළ විධියට ඒ සඳහා අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා නීතිය අප අකුරටම අනුගමනය කළා. අප මේ පිළිබඳව පනත් කෙටුම්පතක් සකස් කළා. මැතිවරණය අවසන් වෙලා සති දෙකකින් මෙම පනත් කෙටුම්පත මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරන්න අපට පුළුවන්කම තිබුණා. අප එහෙම කළේ නැහැ. සියලු දේශපාලන පක්ෂවල නියෝජිතයන්, සිවිල් සංවිධානවල අය, ආගමික නායකතුමන්ලා සමඟ මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන්න අපට ඕනෑකම තිබුණා. ඒ නිසා යම් යම් සුළු ප්‍රමාද සිද්ධ වුණා. ඒවා මේ සංශෝධනය රටට බොහොම හිතකර විධියට කරන්න ඕනෑ නිසා ඇති වුණු සාධාරණ ප්‍රමාදයන් කියන කාරණය මා මතක් කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, අප මේ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ මතය විමසන්න යැව්වා. අප දන්නවා, අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ විශේෂිත වූ ව්‍යවස්ථා එකොළහක් තිබෙන බව. ඒ ව්‍යවස්ථා එකොළහ තුළ අඩංගු කරුණු වෙනසකට භාජන කරනවා නම් තුනෙන් දෙකේ ඡන්දය පමණක් මදි. අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ එක වචනයක්, එක අකුරක් වෙනස් කළත් අප තුනෙන් දෙකේ ඡන්දය ලබා ගන්න ඕනෑ. ඉන් ඔබ්බට ගිහින්, ජනතා පරමාධිපත්‍ය ආරක්ෂා කිරීමේ අරමුණින් සකස් කළ

[ගරු (ආචාර්ය) විජයදාස රාජපක්ෂ මහතා]

ව්‍යවස්ථා එකොළහක් තිබෙනවා. ඒ ව්‍යවස්ථා එකොළහ පිළිබඳව සංශෝධනයක් කරනවා නම් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකේ බලයට අමතරව ජන මත විචාරණයකින් අනුමැතිය ලබා ගැනීමේ වුවමනාව තිබෙනවා. එහෙම ඉදිරිපත් කරනු ලබන සංශෝධන ජන මත විචාරණයකින් අනුමැතිය ගත යුතු ඒවා ද, නැද්ද කියලා තීන්දු කිරීමේ බලය අපට නැහැ, ගරු කථානායකතුමනි. ඒ බලතල තිබෙන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අර්ථ නිරූපණය කිරීමේ උසස්තම බලතල පැවරී තිබෙන ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයටයි. ඒ නිසා අප මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යැව්වා. මේ රටේ අධිකරණය පිළිබඳව ජනතාව තුළ තිබූ විශ්වාසය පසු ගිය කාලයේ බරපතළ විධියට කඩා වැටිලා තිබුණා. අධිකරණ තීන්දු පිළිබඳව ජනතාවගේ විශ්වාසය තිබුණේ නැහැ.

මම ඉතාම සන්තෝෂයෙන් මේ කාරණය කියන්න ඕනෑ. අපේ රටේ අධිකරණය ස්වාධීනයි කියලා අප ඔප්පු කරලා, තහවුරු කරලා පෙන්වා තිබෙනවා. ඒ අනුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කිසිදු බලපෑමකින් තොරව, බොහොම ස්වාධීනව මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්බන්ධයෙන් තමන්ගේ මතය, තමන්ගේ නිගමනය ලබා දී තිබෙනවා. ඒ අනුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය සැලකිල්ලට භාජන කර තිබෙනවා, ජන මත විචාරණයකින් සම්මත කළ යුතු අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ව්‍යවස්ථා විධියට සැලකෙන්නේ 1, 2, 3, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 30 (2) සහ 62 (2) කියන ව්‍යවස්ථා බව.

ඒ අනුව ඒ ව්‍යවස්ථා සියල්ල පිළිබඳ සැලකිල්ලට භාජන කරමින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය නිරීක්ෂණය කර තිබෙනවා, අපි ඉදිරිපත් කළ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතෙන්, වර්තමානයේ පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ වෙනස්කම් 16ක් සිද්ධ වනවා කියා. ඒ වෙනස්කම් 16 සම්බන්ධයෙන් නීති අර්ථ නිරූපණය කරමින් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කරුණු 4ක් සම්බන්ධව කියා තිබෙනවා, ඒ කරුණු හතරේ සංශෝධනය කිරීම් වෙනස් කරන්නට ඕනෑ, එහෙම නැත්නම් ඒ කාරණා පිළිබඳව ජනමත විචාරණයකට ගිහිල්ලා අනුමැතිය ලබා ගන්නම ඕනෑ කියා. ඒ අතර වැදගත්ම කාරණය තමයි ජනාධිපතිතුමාගේ බලතල අගමැතිවරයාට සහ අමාත්‍ය මණ්ඩලයට පැවරීම සම්බන්ධව වගන්ති හයක් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය නිරීක්ෂණය කර තිබීම. ඒ අනුව එහි සඳහන් කරනවා, ව්‍යවස්ථා අංක 42(3) අනු ව්‍යවස්ථාව, 43(1) අනු ව්‍යවස්ථාව, 43(3) අනු ව්‍යවස්ථාව, 44(2) අනු ව්‍යවස්ථාව, 44(3) අනු ව්‍යවස්ථාව, 44 (5) අනු ව්‍යවස්ථාව කියන කාරණා අනු ව්‍යවස්ථා හයකින් සමන්විත වුණත් එයින් කියැවෙන්නේ එකම කාරණයක් බව. ඒක තමයි අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ප්‍රධානියා අගමැතිවරයා බවට පත් වීම සහ අමාත්‍යවරුන් පත් කිරීම සහ අමාත්‍යවරුන්ගේ විෂය පථය තීරණය කිරීමේ දී මැදිහත් වීමට අගමැතිවරයාට තිබෙන බලය. ඒ නිසා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කියනවා, වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන විධිවිධානවලට අනුකූලව ගත්තොත් ජනතා පරමාධිපත්‍ය පිළිබඳව මෙතැනදී ගැටීමක් ඇති වනවා, ඒ නිසා ඒ කරුණුවලට සම්මතිය ලබා ගැනීම සඳහා ජනමත විචාරණයක් අවශ්‍යයි කියලා.

මේ පිළිබඳව අපට යම්කිසි ව්‍යාකූල තත්ත්වයක් තිබුණා. ඒකට හේතුව තමයි, බලතල බෙදීමේදී නැත්නම් බලතල පැවරීමේදී අපි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 4වන ව්‍යවස්ථාව සැලකිල්ලට භාජන කරලා මේ පනත් කෙටුම්පත සකස් කර තිබීම. නමුත් මීට පෙර ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පිළිබඳව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීන්දු ලබා දීමේදී සමහර අර්ථ නිරූපණ ලබා දී තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම මීට පෙර 2002 සහ 2003 වර්ෂයේත් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ගෙනාවා, ගරු කථානායකතුමනි. ඒ අවස්ථාවේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීරණය කර තිබෙනවා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 4වන ව්‍යවස්ථාව හුදකලා කරලා අර්ථ නිරූපණය කරන්නට බැරිය, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 3වන ව්‍යවස්ථාව එක්ක 4වන ව්‍යවස්ථාව බැඳී තිබෙනවාය, ඒ නිසා ඒ දෙක සමස්තයක් වශයෙන් අරගෙනයි අර්ථ නිරූපණයක් ලබා දෙන්න පුළුවන් වන්නේ කියා. ඒ නීතිමය තත්ත්වයත් සලකා බලා, අනෙකුත් නීතිමය තත්ත්වයනුත් සලකා බලා, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය මේ කාරණය පිළිබඳව දුන් මතය අපි ඉතාම ගෞරවනීය විධියට පිළිගෙන, අපට ජනමත විචාරණයකට ගොස් මේ කටයුතු කිරීමේදී දීර්ඝ කාලයක් ගත වීමත්, අපේ මැතිවරණ පොරොන්දු තුළ දින සියයකින් මේ කාරණා කරනවාය කියා තිබීමත් නිසා 42, 43, 44 ව්‍යවස්ථාවලට අදාළව අගමැතිවරයාට බලතල පැවරෙන ඒ ව්‍යවස්ථා කිහිපය ඉවත් කරන්නට අපි තීරණය කළා. ඒකට දේශපාලන පක්ෂ එකඟ වෙලා තිබෙනවා.

දින සියයේ වැඩ පිළිවෙළ තුළ ජනවරමක් ඉල්ලන කොට අපි ජනතාවට කිව්වා, මේ විධායක බලතල අඩු කිරීම, නැත්නම් පාලනය කිරීම, මාරු කිරීම සිදු කරන කොට අපි ඉදිරිපත් කරන සංශෝධනවලට ජනමත විචාරණයකින් අනුමැතිව ලබා ගත යුතුව ඇති ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කිරීමක් කරන්නේ නැහැයි කියලා. ඒක විශේෂයෙන්ම අපි සඳහන් කරනවා. ඒ අනුව බොහොම පැහැදිලිව අපි මැතිවරණ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශයෙන් ජනතාවට පොරොන්දු වුණු ආකාරයට එය නිවැරදි කර තිබෙනවා.

දෙවැනි කාරණය මේකයි. ගරු කථානායකතුමනි, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය නිරීක්ෂණය කර තිබෙනවා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 14වන ව්‍යවස්ථාවට අනුව තොරතුරු දැන ගැනීම පිළිබඳව තිබෙන අයිතිය, මූලික අයිතිවාසිකමක් විධියට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කර එය තහවුරු කරන්නටයි කියා. ඒ සම්බන්ධයෙන් ඇති වුණු නීති තර්ක සැලකිල්ලට භාජන කරලා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය සංශෝධනයක් යෝජනා කර තිබෙනවා. ඒ ඉදිරිපත් කළ සංශෝධනය අනුව අපි ඒ ආකාරයට වෙනස් කර ක්‍රියාත්මක කරන්නට පනත් කෙටුම්පතක් සකස් කර තිබෙනවා. ඒ අනුව ඒ දෙවැනි කාරණයත් අපි පරිපූර්ණව සකස් කර තිබෙනවා.

තුන්වන කාරණය මේකයි. ගරු කථානායකතුමනි, ගරු අගමැතිතුමා මීට පෙර පැහැදිලි කළා වාගේ පුද්ගලික මාධ්‍ය ආයතන සම්බන්ධව දණ්ඩනීය වරදක් මතු කරන, නැතිනම් ඇති කරන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට ඇතුළත් කර තිබෙනවා. ඒ සම්බන්ධව මාධ්‍ය ආයතන විසින් අපට ඉදිරිපත් කරන ලද නියෝජනයන්වලට ඇහුම් කන් දුන්නා; විපක්ෂයට ඇහුම්කන් දුන්නා; සිවිල් සංවිධානවලට ඇහුම් කන් දුන්නා. අවසානයේදී ඒ උදවිය ඉල්ලපු විධියට, පුද්ගලික මාධ්‍ය දණ්ඩනීය බැඳීමකට යටත් කිරීම සඳහා තිබුණු ඒ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ ප්‍රතිපාදන ඉවත් කරන්න අපි එකඟතාව පළ කළා. මේ රටේ සියලු පුද්ගලික මාධ්‍ය ආයතනවලට ගරු කරමින්, විශ්වාසය තබමින් - මේ පිළිබඳව දණ්ඩ නීති, නීති ක්‍රියාත්මක නොවුණත් - විශේෂයෙන්ම එම මාධ්‍ය ආයතන මැතිවරණ කාලයේදී අපක්ෂපාතීව, ස්වාධීනය කටයුතු කරයි කියලා අපට තිබෙන විශ්වාසය පදනම් කර ගෙන අපි එම දණ්ඩනීය වරදත් ඉවත් කර තිබෙනවා. පුද්ගලික මාධ්‍ය අංශවල සියලු දෙනා එම විශ්වාසය ආරක්ෂා කරයි කියලා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා.

හතරවන කාරණය මේකයි. ගරු කථානායකතුමනි, අප විසින් ඉදිරිපත් කරන ලද දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ 40 වන වගන්තියෙන් -153(සී) ව්‍යවස්ථාවෙන් - අපි යෝජනා කරලා තිබෙනවා, ස්වාධීන විගණන කොමිෂන් සභාවක්. ඒ කොමිෂන් සභාව ස්ථාපිත කළාට පසුව ඒ විගණන

කොමිෂන් සභාව ක්‍රියාත්මක කළ යුතු ආකාරය පිළිබඳව, නැතිනම් ක්‍රමවේද, නිර්ණායකයන් පිළිබඳව රෙගුලාසි සකස් කරලා ගැසට් පත්‍රයක් මඟින් රටේ ජනතාව දැනුවත් කිරීමේ ප්‍රතිපාදන අපි එහි ඉදිරිපත් කර තිබුණා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඉදිරිපත් කරපු නීති තර්ක අනුව, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ නඩු තීන්දුවේ සඳහන් කරලා තිබෙනවා, එවැනි රෙගුලාසියක් ඉදිරිපත් කරනවා නම් එම රෙගුලාසිත් මෙම පාර්ලිමේන්තුවේ අනුමැතියට යටත් විය යුතුයි, පාර්ලිමේන්තුවේ අනුමැතිය ලබා ගත්තාට පසුව ඒවා ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕනෑය කියලා. අපි එම යෝජනාවත් - එම හතර වන කාරණයත් - ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට බෙහෙවින් ගරු කරමින්, බොහොම නිහතමානී විධියට පිළිගෙන තිබෙනවා. ඒ ආකාරයට එම සංශෝධනයත් ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ අනුව දැනට සකස් කරලා තිබෙන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යාවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ අඩංගු වෙලා තිබෙන සියලු කරුණු මේ රටේ සෑම ජනතාවටම එකඟ වෙන්න පුළුවන් ආකාරයටයි අපි සකස් කරලා තිබෙන්නේ.

ගරු විපක්ෂ නායකතුමාට අපි ස්තුතිවන්ත වෙන්න ඕනෑ, එතුමා විපක්ෂ නායක ධුරය ලබා මෙම පාර්ලිමේන්තුවේදී කරන ලද පළමුවෙනි කථාවේදීම ඉතා සුබවාදී පණිවුඩයක් අපේ රටේ ජනතාවට ලබා දීම ගැන. එතුමා රටේ ජනතාවට කිව්වේ, මෙම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන බොහොම ජනතා හිතවාදීයි, මේවා හොඳයි, මේවා අකුරටම ක්‍රියාත්මක කරන්න එතුමාගේ නායකත්වයෙන් යුක්ත, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ විපක්ෂ කණ්ඩායම අපට සහයෝගය ලබා දෙන බවයි. විශේෂයෙන්ම අතිගරු ජනාධිපතිතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සභාපතිවරයා විධියටත්, ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මැතිතුමා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා විධියටත්, එතුමාගේ කණ්ඩායමේ සාමාජිකයන් සියලු දෙනාත්, අනෙකුත් සියලුම දේශපාලන පක්ෂ නායකවරුන් ටීඑන්ඒ, ජාතික හෙළ උරුමය, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ, මුස්ලිම් කොංග්‍රසය ඇතුළු මේ ගරු සභාව නියෝජනය වන එකී නොකී සෑම දේශපාලන පක්ෂ නායකවරුන් ඒ පිළිබඳව රටේ ජනතාවට දුන්න සහතිකය සම්බන්ධව රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් එතුමන්ලාට අපි මේ අවස්ථාවේදී අපගේ ප්‍රණාමය පුද කරනවා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඒත් එක්කම - මෙම යෝජනා ස්ථිර කරන ගමන්ම - මේ අවස්ථාවේදී විශේෂ ස්තුතියක් පුද කළ යුතුව තිබෙනවා. එය සිදු කිරීම මගේ වගකීමක්ය කියා මා හිතනවා. නීතිපතිතුමා, නීතිපති දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරින්, නීති කෙටුම්පත් සම්පාදකතුමා හා එතුමාගේ දෙපාර්තමේන්තුවේ නිලධාරින් ඒ වාගේම ජනාධිපති උපදේශක ආචාර්ය ජයම්පති වික්‍රමරත්න මැතිතුමා ඇතුළු ඊට සහභාගි වූ අනෙකුත් සියලු කාර්යාංශවලටත්, විශේෂයෙන්ම මෙය සාර්ථක කර ගන්න රෑ දවල් නොබලා විශේෂ වෙහෙසක් දැරුවා වූ අධිකරණ අමාත්‍යාංශයේ ලේකම්වරිය ඇතුළු අපේ අමාත්‍යාංශයේ නිලධාරින්ටත්, අනෙකුත් සියලු දෙනාටත් අපේ ආණ්ඩුව වෙනුවෙන් මා ස්තුතිය පුද කරනවා. සියලු ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාගේ ඡන්දය දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට ලැබේවිය කියන ඉතාම සුබවාදී බලාපොරොත්තු සහිතව මා මගේ අදහස් ප්‍රකාශ කිරීම සහ ස්ථිර කිරීම අවසන් කරනවා, ගරු කථානායකතුමනි. ස්තුතියි.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)

මීළඟට, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායක ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා.

[පූ.භා. 11.00]

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා (විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමා)
(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா - எதிர்க்கட்சி முதல்வர்)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva - Leader of the Opposition)

ගරු කථානායකතුමනි, අද දිනය ඉතාම වැදගත් දිනයක් ලෙස ශ්‍රී ලංකා ඉතිහාසයට මෙන්ම පාර්ලිමේන්තු ඉතිහාසයටත් එක් වනු ඇතැයි මා විශ්වාස කරනවා. විශේෂයෙන් රටක පාලන තන්ත්‍රය ජනතා පරමාධිපත්‍ය සුරැකීමේදී කාලාන්තරයක් තිස්සේ පැවැති පාලන ක්‍රමවලින් ඔබ්බට ගිහිල්ලා ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීම සඳහා අවශ්‍ය ව්‍යුහාත්මක වෙනස්කම් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවකට ඇතුළත් කිරීම අතිශයින්ම වැදගත් වූ කරුණක්. නමුත් මේ වැදගත් කරුණ පිළිබඳ වැඩ කටයුතු අපි ඉතා පරිස්සමින් හා ඕනෑකමින් කරන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා ගරු කථානායකතුමනි, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙන්න සූදානම් වූ අවස්ථාවේ පටන් විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කාර්ය භාරය වශයෙන් එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයේ අපි සියලු දෙනා මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන ආ යුතු ආකාරය පිළිබඳ විවිධ මත පළ කළා. ඒ මත පළ කළේ මේ කටයුත්ත අඩ පණ කරන්නට නොව, මේ කාර්ය භාරය නිවැරදිව සකස් කර ගැනීමේ, ආරක්ෂා කර ගැනීමේ අයිතිය පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් වශයෙන් අපට තිබෙන නිසායි. ඒ නිසා යම් පනත් කෙටුම්පතකට එකඟයි කියලා ඒක ඕනෑ ඕනෑ විධියට සම්මත කර ගන්න පුළුවන්කමක් නැහැ.

විශේෂයෙන්ම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයකදී ජනතාවගේ මතය, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ මතය මෙන්ම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ මතයත් අපි සැලකිල්ලට ගත යුතුයි. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය නියම කරනු ලබන ඒ අනුගමනය කළ යුතු ක්‍රියා මාර්ග අනුව ඒ කාර්යය කළේ නැත්නම් අපි නීති විරෝධි ක්‍රියාවක කොටස්කාරයන් වනවා. නමුත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ස්ථාවරය පිළිබඳව, එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයේ ස්ථාවරය පිළිබඳව ජනමාධ්‍යවලින් විවිධ වැරදි මත ඉදිරිපත් කරමින් සමහර දේශපාලන පක්ෂ, වාගේම තවත් හුඟක් අය ව්‍යවස්ථා සම්පාදනයේ වීරයන් වෙන්නට කථා කළා. මෙතැන වීරයෝ කවුරුත් නැහැ. අපි ඔක්කෝම වීරයෝ, මේක සම්මත කර ගත්තායින් පස්සේ. ඒ නිසා අපට කාලයක් තිස්සේ මේ රටේ ජනතාව සමඟත්, ජනමාධ්‍ය සමඟත් මේ පිළිබඳව විශේෂ සංවාදයක් කිරීමට සිදු වුණා. ඒ සංවාදය තමයි, අපි කාලාන්තරයක් තිස්සේ ගෙන ගියේ. ඒ සංවාදය තුළින් මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අදාළ වැදගත් කරුණු රාශියක් එකතු කරලා, අඩු කරලා, අනවශ්‍ය දේවල් ඉවත් කරලා අපට පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකේ බලය තුළ කරන්නට පුළුවන් වැඩ කටයුතු ප්‍රමාණය ඉටු කර ගැනීමේ අවස්ථාවක් ඇවිල්ලා තිබෙනවා.

ඒ අවස්ථාව සඳහා අප නම්‍යශීලී වෙන්නට ඕනෑ. විපක්ෂය විශේෂයෙන්ම මේ පිළිබඳව අපේ ගරු ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා සමඟ සාකච්ඡා වට ගණනාවක් තියලා එතුමාගේ මඟ පෙන්වීමත් අරගෙන පක්ෂයේ මතයත් අරගෙන, ජනතාවගේ මතයත් අරගෙන විශාල කාර්ය භාරයක් ඉෂ්ට කළා. ඔබතුමාත් දන්නවා, මුලින්ම ගැසට් එක විතරක් තිබුණා නම් මේ තරම් ප්‍රශ්නයක් වෙන්නේ නැහැ කියන එක. ගැසට් එකත් එක්කම යැව්වා, තවත් සංශෝධන ප්‍රමාණයක්. ඊට පස්සේ ඒ පිළිබඳව විශාල වාද විවාද ඇති වුණා, 121 වැනි ව්‍යවස්ථාව යටතේ මේක ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන්ද කියලා. ඒවා අනවශ්‍යයි. ගැසට් එකට සීමා වෙලා තිබුණා නම් ඒ ප්‍රශ්නය මතු වන්නේ නැහැ.

ගරු කථානායකතුමනි, අද අපට තවත් විසඳා ගත යුතු ප්‍රශ්න කිහිපයක් තිබෙනවා. ඒ නිසා අතිගරු ජනාධිපතිතුමාත්, අගමැතිතුමාත් වාගේම අධිකරණ ඇමතිතුමාත් අද දහවල් 12.30ට

[ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා]

අපි මුණ ගැහෙනවා. ව්‍යවස්ථා සංශෝධන රාශියක් අපි ලෑස්ති කර තිබෙනවා. මේ රැස්වීමේදී අපට යම් එකඟතාවකට එන්න පුළුවන් නම් සමහර ඒවා ඉදිරිපත් කිරීම අනවශ්‍ය වෙයි. එම නිසා විපක්ෂයෙන් ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ලබා දීමට දී තිබෙන කාල සීමාව අද සවස 5.30 වන තෙක් දීර්ඝ කරන්නය කියා මා ඔබතුමාගෙන් ඉතා කරුණාවෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ ඉල්ලීම සඳහා ගරු සභාවේ එකඟත්වය ලැබෙයි කියලා මා හිතනවා.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker
එම ඉල්ලීමට ගරු සභාව එකඟද?

ගරු මන්ත්‍රීවරු
(மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள்)
(Hon. Members)
Aye.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker
හොඳයි.

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva)
ගරු කථානායකතුමනි, මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ අපට එකඟවීමට තිබෙන කාරණා අතර අගමැතිවරයකු ඉවත් කිරීම පිළිබඳව ක්‍රමවේදයක් සඳහන් කරලා නැහැ. මීට පෙර තිබුණු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවල අගමැතිවරයකු ඉවත් කිරීම පිළිබඳ ක්‍රමවේදයක් තිබුණා. ඒ නිසා මේ කාරණය ඉතාම වැදගත්. ඒක පළමුවැනි කාරණය.

ඊළඟට, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ස්ථාපිත කිරීම පිළිබඳ කාරණයට අපි දැඩි ලෙස එකඟයි. හැබැයි, මේ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පිළිබඳව ඉතා කටුක වූ අත් දැකීම් මේ රටේ ජනතාවට හා පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට තිබෙනවා. සමහර අය මේ කොමිෂන් සභාවලට පත්වුණාට පසුව ස්වාධීනත්වය ආරක්ෂා කිරීම පමණක් නොවෙයි කරන්නේ. ඒ අය බොහොම දඩබ්බර වෙනවා. සමහර කාරණා පිළිබඳව දෙන තීන්දු සම්බන්ධයෙන් ඒ අය කාටවත් වගකියන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ස්ථාපිත කිරීම සම්බන්ධයෙන් අපි විශේෂ සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙනවා. සෑම කොමිෂන් සභාවකම සාමාජිකයන් ව්‍යවස්ථා සභාවට වගකියන්නට ඕනෑ. එතකොට යම් කොමිෂන් සභාවක් නීත්‍යානුකූල නොවන හෝ යම් දඩබ්බර තීරණ ගෙන තිබෙනවා නම්, ව්‍යවස්ථා සභාව තුළින් ඒ පිළිබඳව නැවතත් සමාලෝචනය කිරීමේ අවස්ථාවක් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමන්ලාට ලැබෙනවා.

ගරු නවීන් දිසානායක මහතා (සංචාරක හා ක්‍රීඩා අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு நவீன் திஸாநாயக்க - சுற்றுலா மற்றும் விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர்)
(The Hon. Navin Dissanayake - Minister of Tourism and Sports)
Sir, whoever who commands the majority of the House is the Prime Minister. Alternatively, of course, the other side of the argument is, when he loses the majority of the House - we do not have to go into that.

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva)
That must be included. That is not included. ගරු කථානායකතුමනි, මේ කොමිෂන් සභා පිළිබඳව තිබෙන මේ කාරණා අපට ප්‍රශ්නයක් වෙලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම ඔබතුමාත් දන්නවා ඇති, මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අනුව විශේෂයෙන්ම අධිකරණයට සාමාජිකයන් පත් කිරීමේ දී නීතිඥ සංගමයේ අනුමැතිය, අධිකරණ අමාත්‍යතුමාගේ අනුමැතිය අවශ්‍ය වන බව. මේ කාරණයට අපි සම්පූර්ණයෙන්ම විරුද්ධයි. මොකද, දැන් නීතිඥ සංගමයේ සිටින සභාපතිතුමා BOI ආයතනයේ Chairman.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා (සෞඛ්‍ය හා දේශීය වෛද්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன - சுகாதார மற்றும் சுதேச மருத்துவ அமைச்சர்)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne - Minister of Health and Indigenous Medicine)
නැහැ, නැහැ. [බාධා කිරීම්]

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva)
මේ අය බොහෝ විට දේශපාලන වශයෙන් සම්බන්ධතා තිබෙන පුද්ගලයන් බව අපි දන්නවා. මේ අයගේ අනුමැතිය අරගෙන අධිකරණයට සාමාජිකයන් පත් කරන්න යනවා නම්, එය තනිකරම දේශපාලනීකරණය වෙනවා. ගරු කථානායකතුමනි, ඒ නිසා එම කොටස ඉවත් කරන්න කියලා අපි ඉල්ලා සිටිනවා. ඒක අපි දැඩි ලෙස කරන ඉල්ලීමක්. ඒ වාගේම අපේ සංශෝධන මඟින් අපි ඉල්ලා සිටිනවා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව - Constitutional Council - සඳහා සාමාජිකයන් පස් දෙනකු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් පත් කළ යුතුයි කියලා.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)
අගමැතිතුමාත්, විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමාත් ඒ ඒ පක්ෂවල නියෝජිතයන්. [බාධා කිරීමක්] ඉතින් එච්චරයි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට මන්ත්‍රීවරුන් පත් කරන්න බැහැ. එහෙම නම් ඒක ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවක් නොවෙයි.

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva)
ගරු ඇමතිතුමනි, දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ ඒ කාරණය සඳහන් වෙලා තිබුණා නේ.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)
දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙන්නේ අග්‍රාමාත්‍යවරයාත්, විපක්ෂ නායකවරයාත්, කථානායකවරයාත් ගැනයි.

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva)
ගරු ඇමතිතුමනි, අපි ඒ කාරණය ගැන කථා කරමු කෝ.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)
ඒ හැරෙන්නට අනෙක් අය එතුමන්ලාගේ නාම යෝජනා කිරීම මත පත් කරනු ලබන නියෝජිතයන්. මන්ත්‍රීවරුන් නොවෙයි.

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva)
ගරු රාජිත සේනාරත්න ඇමතිතුමනි, අපි මතයක් පළ කරන්නේ. ඒ මතයට එකඟ වෙන්නත් පුළුවන්, එකඟ නොවෙන්නත් පුළුවන්.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)
ස්වාධීනත්වය තව අඩු කරන්න ලැහැස්ති වෙන්න එපා. ප්‍රතිගාමී තත්ත්වයට පත් කරන්න ලැහැස්ති වෙන්න එපා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
ඔබතුමන්ලා මන්ත්‍රීවරුන් කී දෙනෙක් ඒ සඳහා යෝජනා කරනවා ද?

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva)
ඒ පිළිබඳව අපි ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ දී කියන්නම්. ඒ පිළිබඳව අපේ පැහැදිලි සංශෝධනයක් තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්] ඒ පිළිබඳව අපි කථා කරමු. කථා කරලා, තමුන්නාන්සේලා එකඟ වෙනවා නම් එහෙමයි. එකඟ නොවෙනවා නම් අපට කරන්න දේවල් තිබෙනවා නේ.[බාධා කිරීම්]

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)
ගරු විපක්ෂ නායකතුමා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට කළු පැල්ලමක් ඇති කරන්න එපා.

ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා
(மாண்புமிகு நிமல் சிறிபால த சில்வா)
(The Hon. Nimal Siripala de Silva)
ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය කවදාවත් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට විරුද්ධ නැහැ. අපි දිගටම කිව්වේ මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අපි එකඟයි කියන එකයි. ඒ පිළිබඳව කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැහැ. විශේෂයෙන්ම දින සියයේ වැඩ පිළිවෙළ යටතේ මැතිවරණ ක්‍රමයත් සංශෝධනය කිරීම අවශ්‍යයි කියලා අපි කිව්වා. මැතිවරණ ක්‍රමය සංශෝධනය කිරීම පිළිබඳව අතිගරු ජනාධිපතිතුමා අපට දෙන ලද ඒ සහතිකය මත ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපි එකඟ වෙලා තිබෙනවා, සියලු දේවල් අමතක කරලා මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අපේ ඡන්දය දෙන්න. ඒ නිසා තමුන්නාන්සේලාට මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගන්න ඕනෑ නම් සමාදානයෙන් හා උපේක්ෂාශීලීව අපේ සහයෝගය ගන්න. [බාධා කිරීමක්] ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගන්න ඕනෑ නැද්ද? මට නම් පෙනෙන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගැනීමට වුවමනාවක් නැහැ කියලායි. මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගැනීමේ ක්‍රියාවලියකට ඔබතුමන්ලා අවතීර්ණ වන්නට ඕනෑ. ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට ඕනෑ නැතිනම් ඒක වෙනම ප්‍රශ්නයක්. නමුත් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගන්න අපට අවශ්‍යයි. තමුන්නාන්සේලා යටින්, එහෙන් මෙහෙන් දාලා ගහන ගැටවලට අපි නටන්න සූදානම් නැහැ. නිවැරදි ආකාරයට මේ සංශෝධන සකස් කර ගෙන මේ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කිරීම ඉතාම අවශ්‍යයි.

විසිවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳවත් විශේෂයෙන්ම කියන්නට ඕනෑ. අපේ විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා මේ පිළිබඳව සහයෝගය ලබා දීමේ දී අතිගරු ජනාධිපතිතුමා කෙරෙහි විශාල විශ්වාසයක් තබා තිබෙනවා. මේ පාර්ලිමේන්තු කාලය තුළදීම විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් අනිවාර්යෙන් සම්මත කර ගන්නවා කියන පදනම මත සිට ගෙන තමයි අපි මේ වැඩ කටයුතු කරන්නේ. ඒ සඳහා තමුන්නාන්සේලාගේ සහයෝගය ලබා දෙන්නට ඕනෑ. මේ පිළිබඳව අපි ඉතාම පැහැදිලි ස්ථාවරයක් අරගෙන තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම විධායක බලතල ඉවත් කිරීමට වඩා මේ රටේ ජනතාවගේ අවශ්‍යතාව තිබෙන්නේ නිවැරදි වූ මැතිවරණ ක්‍රමයක් පිළිබඳවයි. සෑම කොට්ඨාසයකටම මන්ත්‍රීවරයකු පත් වෙන, මනාප පොරයෙන් තොර වූ මැතිවරණ ක්‍රමයක් තමයි මේ රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වන්නේ. එම නිසා ඒ ජනතා අභිලාෂයට පයින් ගහන්න එපා.

විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය තුළින් මේ රටට සිදු වූ යම් යම් විශාල අහිතකර කටයුතු පිළිබඳව අපි සියලු දෙනා දන්නවා. ඒ පිළිබඳව ප්‍රශ්නයක් නැහැ. විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල ඉවත් කිරීම පිළිබඳව අප සියලු දෙනාට සතුටු වන්න පුළුවන් කියලා මම හිතනවා. ජනාධිපතිවරයාට තබා ගන්නට පුළුවන් අමාත්‍යාංශ ප්‍රමාණය සීමා කිරීම, පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරීමේ බලය ඉවත් කිරීම, ජනාධිපතිතුමා විසින් බොහෝ විට ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන් කොමිෂන් සභාවලට අයිති බලතල වෙනුවට ඊට වඩා පුළුල් වූ ස්වාධීන මණ්ඩලයක් තුළින් ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීම කියන මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ ඇතුළත් කරුණුවලට අපි එකඟයි. ඇමති මණ්ඩලය සීමා කිරීමට අපි එකඟයි. ජනාධිපති ධුර කාලය වාර දෙකකට සීමා කිරීම සම්බන්ධයෙන් අපි එකඟයි. නමුත් තමුන්නාන්සේලා සෑම වේලාවකම කියන්නේ, "ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මෙයට එකඟ නැහැ, විරුද්ධයි" කියන එකයි. මෙවැනි අසත්‍ය ප්‍රචාර ගෙන යන්නට එපා; සාවද්‍ය ප්‍රචාර ගෙන යන්නට එපා. හැබැයි මේ කරන වැඩ පිළිවෙළ නිසි ලෙස ක්‍රමානුකූලව, නීත්‍යානුකූලව අපි ඉදිරියට ගෙන යන්නට ඕනෑ. ඒකයි අපේ අභිප්‍රාය සහ බලාපොරොත්තුව. එම නිසා අද දහවල් 12.30ට තිබෙන රැස්වීමේ දී මේ තිබෙන සුළු සුළු වෙනස්කම් පිළිබඳවත් යම් එකඟතාවකට ඇවිල්ලා, කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැතිව අපට අපේ සමස්ත ඡන්ද ප්‍රමාණය තමුන්නාන්සේලාට ලබා දීමේ ඒ ක්‍රමවේදයට අවතීර්ණ වන්නට පුළුවන් වෙයි කියලා අපි විශ්වාස කරනවා.

සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය විධායක ජනාධිපති ධුරය ක්‍රියාත්මක වන්නට පටන් ගත් දින සිටම මේ පිළිබඳව දැඩි විරෝධතාවක් ගෙන ගියා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය බිහි කළ නායකයකු වශයෙනුත්, අපේ පක්ෂයේ ලේකම්වරයා වශයෙනුත් අවුරුදු 13ක් කටයුතු කළ, ජනතා වරමින් පත් වුණු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල අඩු කිරීමේ යෝජනාව ගෙන ඒමෙන් එහි ගෞරවය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට බොහෝ සේ ලබා දීමට හැකිවීම ගැන අපි බෙහෙවින්ම සන්තෝෂ වෙනවා. අපි එතුමාට විරුද්ධව පසු ගිය මැතිවරණයේ දී වැඩ කළා. ඒක වෙනම ප්‍රශ්නයක්. දැන් ඒ කාලය අවසානයි. නමුත් එතුමා ඓතිහාසික වශයෙන් තීරණයක් ගත්තා. කිසිම ජනාධිපතිවරයකු තමන්ගේ තිබෙන විධායක බලතල අඩු කර ගන්නට කැමැති වුණේ නැහැ. ගොඩ වැඩි කර ගන්න තමයි බලාපොරොත්තු වුණේ. නමුත් එතුමා තමන්ගේ ධුර කාලය අඩු

[ගරු නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මහතා]

කරන්න, තමන්ගේ ධුරයේ බලතල අඩු කරන්න පනත් කෙටුම්පතක් සකස් කරලා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යැව්වා. අද හෝ එතුමාට යම් බල ප්‍රමාණයක් ලැබෙනවා නම් ඒ ලැබෙන්නේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ලබා දුන් තීරණය මත මිසක් එතුමාගේ කැමැත්ත මත නොවෙයි කියන එක අපි එතුමාට කරන සුවිශේෂී ගෞරවයක් වශයෙන් සඳහන් කරන්න කැමැතියි. මොකද, ගෞරවය ලැබිය යුතු තැනැත්තාට, දිය යුතු තැනැත්තාට අපි ඒ ගෞරවය ලබා දිය යුතුයි. කිසිම දේශපාලන තණ්හාවකින් තොරව විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල අඩු කිරීම සඳහා කටයුතු කිරීම නිසා එතුමාට ශ්‍රී ලාංකීය දේශපාලන ඉතිහාසයේ නොමැකෙන නාමයක් ලැබෙනවා. එතුමා එතැනදී වෙස්සන්තර කෙනෙක් වුණා. එහෙම වෙස්සන්තරලා සොයා ගන්න බොහොම අමාරුයි.

මේ රටේ වඩා හොඳ දේශපාලන සදාචාරයක් ඇති කිරීම සඳහා අවශ්‍ය වන, පක්ෂ දේශපාලනයෙන් ඔබ්බට ගිය ව්‍යුහාත්මක වෙනස්කම් අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කරන්නට යෝජනා තිබෙන එක ගැන අපි සතුටු වෙනවා. නමුත් ඒකෙන් පමණක් ඒ කාර්යය සම්පූර්ණ වෙන්නේ නැහැ. අනිවාර්යයෙන්ම නව මැතිවරණ ක්‍රමය ගෙන ආ යුතුයි. මැතිවරණ ක්‍රමයක් සකස් කරන්නේ එක එක දේශපාලන පක්ෂවල ඕනෑකමට නොවෙයි, ජනතාවට ඒකෙන් වාසියක් ලබා දෙන්නයි. ඒ අනුව ඒ කාරණයත් ඉටු කර ගැනීම සඳහා කටයුතු කරමුය කියා මා යෝජනා කරනවා. අපේ අනිකුත් කථිකයන් මේ පිළිබඳව තවත් විස්තරාත්මක කරුණු ඉදිරිපත් කරන නිසා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සඳහා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ පූර්ණ සහයෝගය ලැබෙන බව ප්‍රකාශ කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා. බොහොම ස්තුතියි.

[පූ.භා. 11.17]

ගරු කරු ජයසූරිය මහතා (රාජ්‍ය පරිපාලන, පළාත් පාලන හා ප්‍රජාතාන්ත්‍රීය පාලනය පිළිබඳ අමාත්‍ය සහ බුද්ධ ශාසන අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு கரு ஜயசூரிய - பொது நிருவாக, உள்ளூராட்சி மற்றும் சனநாயக ஆட்சி பற்றிய அமைச்சரும் புத்த சாசன அமைச்சரும்)

(The Hon. Karu Jayasuriya - Minister of Public Administration, Local Government and Democratic Governance and Minister of Buddha Sasana)

ගරු කථානායකතුමනි, මේ ඓතිහාසික අවස්ථාවේදී වචන කිහිපයක් ඉදිරිපත් කරන්නට හැකි වීම ගැන මම සන්තෝෂ වෙනවා. අතිගරු ජනාධිපතිතුමා, මේ පනත් කෙටුම්පතේ වැදගත්කම ගැන, ජාතික වැදගත්කම ගැන, අනාගත පරපුරට මෙය බලපාන අන්දම ගැන පහදා දුන්නා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම එය ස්ථිර කරමින් අපේ අධිකරණ අමාත්‍ය ජනාධිපති නීතිඥ ගරු විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමා බොහෝ සේ කරුණු පැහැදිලි කළ නිසා කාලානුරූපව මම ඒ ගැන දීර්ඝ වශයෙන් එකින් එක කරුණු ඉදිරිපත් කරන්නට බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. නමුත් මා එක දෙයක් සඳහන් කළ යුතුයි, ගරු කථානායකතුමනි. මේ රටේ සෑම කෙනෙකුටම අවශ්‍ය වුණා, මේ විධායක ජනාධිපති පදවිය අහෝසි කරන්න. ජනාධිපති පදවියේ ආදීනව ගැන මේ රටේ ජනතාව දන්නවා. මේ රටේ මහජන මතය විමසුවා නම් ඒ බව පැහැදිලි වෙනවා. විධායක ජනාධිපති පදවියේ ආදීනව ගැන අපි එක් කෙනකුට ඇඟිල්ල දික් කරන්න බලාපොරොත්තු වෙන්නේ නැහැ. ජනමත විචාරණයක් පැවැත්වුවොත් අතිවිශාල බහුතරයකින් විධායක ජනාධිපති පදවිය අහෝසි කිරීම සඳහා මහජන මතයක් එහෙම නැත්නම් මහ ජනතාවගේ වරමක් ලැබෙන බව මම මේ අවස්ථාවේදී සඳහන් කරන්න කැමැතියි.

අපි අවුරුදු ගණනක් මේ ගැන කථා කළා, ගරු කථානායකතුමනි. මේ විධායක ජනාධිපති පදවිය ආරම්භ කරපු දේශපාලන පක්ෂය වශයෙන් 1999 දී කතරගම තිබුණු අපේ එක්සත් ජාතික පක්ෂ සම්මේලනයේදී අපි මෙහි සුදු පැත්තත්, කළු පැත්තත් දෙකම බැලුවා. අප දුටුවා ගරු කථානායකතුමනි, මෙහි සුදු පැත්තට වැඩිය කළු පැත්ත වැඩියි කියලා. ඒ නිසා තමයි අප තීරණය කළේ විධායක ජනාධිපති පදවිය යම්කිසි විධියකින් නැවතත් අපේ අවධානයට යොමු විය යුතුයි; ඒ අනුව මෙය සංශෝධනය විය යුතුයි කියා. එදා සිට අප ඒ මතය ඉදිරියට ගෙනාවා.

මට මතකයි පසු ගිය වකවානුව තුළ එක්සත් ජාතික පක්ෂය මේ සම්බන්ධයෙන් දීර්ඝ අධ්‍යයනයක් කරලා, ප්‍රසිද්ධියේම ප්‍රකාශ කළ බව. විධායක ජනාධිපති පදවිය අහෝසි කිරීම සඳහා පූර්ණ කැප කිරීමක් කරනවාය කියා.

ගරු කථානායකතුමනි, ඒ වාගේම 2010 දී පැවැති ජනාධිපතිවරණයට සරත් ෆොන්සේකා මැතිතුමා ඉදිරිපත් වුණු අවස්ථාවේදීත් අපේ කොන්දේසියක් තිබුණා. ඒ අනුව එතුමා අපට පොරොන්දුවක් දුන්නා, එතුමා පත් වුණොත් විධායක ජනාධිපති පදවිය අහෝසි කරනවාය කියා. ඒ පොරොන්දුව මත තමයි එදා, අපි එතුමාට සහාය දෙන්න ඉදිරිපත් වුණේ.

මට මේ අවස්ථාවේදී මතක් වනවා පසු ගිය ජනාධිපතිවරණය. "මෛත්‍රී චින්තනය" නැමැති අපේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනය අරන් අපි හන්දියක් හන්දියක් ගානේ ගිහින් ජනතාවගෙන් වරමක් ඉල්ලුවා. "අපට දින 100ක් දෙන්න, ඒ දින 100 තුළ මේ රටේ යුක්තිගරුක හා සාධාරණ සමාජයක් ඇති කරලා, මේ රට නිර්දේශපාලනීකරණය කරනවා" කියා අපි කිව්වා. විශේෂයෙන්ම විධායක ජනාධිපති පදවියේ ආදීනව අප තේරුම් අරන් තිබෙන නිසා "විධායක ජනාධිපති පදවිය අහෝසි කරන්න අපට වරමක් දෙන්න; අලුත් මැතිවරණ ක්‍රමයක් ඇති කරන්න අපට වරමක් දෙන්න" කියලා අප ජනතාවගෙන් ඉල්ලීමක් කළා. ඒ වරම අපට ලැබුණා. අතිගරු ජනාධිපතිතුමා කියූ පරිදිම ඒක එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ, එහෙම නැත්නම් එදා විපක්ෂයේ සිටි අපගේ මතය පමණක් නොවෙයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ප්‍රමුඛ සන්ධානය, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ යන සෑම පක්ෂයකම අය කථා කළේ, විධායක ජනාධිපති පදවිය අහෝසි කළ යුතුයි කියන මතයේ ඉඳගෙනයි. පසු ගිය ජනාධිපතිවරණයේදී සියලුම පක්ෂ කටයුතු කළේ විධායක ජනාධිපති පදවිය අහෝසි කිරීමට වරමක් ඉල්ලමිනුයි. අද අපි කථා කරන්නෙත් ඒ වරම සම්බන්ධයෙන් පමණයි ගරු කථානායකතුමනි. මේ සම්බන්ධයෙන් අපේ කථිකයින් බොහෝ කරුණු පැහැදිලි කරනවා ඇති.

මා මේ කාරණය මතක් කළ යුතුයි. ගරු විපක්ෂ නායකතුමා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව ඇති කිරීමේදී සිදු කළ යුතු යම් යම් වෙනස් කිරීම් සම්බන්ධයෙන් කථා කළා. මම විශේෂයෙන්ම ඒ ගැන කන් යොමු කර සිටියා. ගරු කථානායකතුමනි, මට මෙතැනදී මතක් වනවා දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන අප මුලින්ම කථා කරපු අවස්ථාව. එතැනදී මේ කටයුතු නිර්දේශපාලනීකරණය කිරීම සඳහා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට දේශපාලනඥයින් වෙනුවට රටේ කීර්තිමත් පුද්ගලයින් පස් දෙනෙක් - five eminent persons - පත් කළ යුතුයි කියලා අප කථා වුණා. ඒ පස්දෙනා පත් කිරීමේදි සමාජයේ විවිධ මත ඇති වුණා. යාපනයේ ද්‍රවිඩ පක්ෂ නියෝජනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් පැන නැඟුණා. මුස්ලිම් ප්‍රජාව නියෝජනය කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් පැන නැඟුණා. ජනාධිපති වෙනුවෙන් කෙනෙක් පත් කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් පැන නැඟුණා. ඒ වාගේම සුළු පක්ෂ නියෝජනය කිරීම වෙනුවෙන් කෙනෙකු පත් කිරීමේ අවශ්‍යතාවක් පැන නැඟුණා. අවසානයේදී රටේ විවිධ කොටස් නියෝජනය කරන කීර්තිමත් පුද්ගලයන් පස්දෙනෙකු තෝරා ගන්න අපට පුළුවන් වුණු බව මම බොහොම ආඩම්බරයෙන් සඳහන් කරන්න ඕනෑ.

මේ දේශපාලනීකරණය වූ සමාජය, දේශපාලනීකරණය වූ රාජ්‍ය සේවය, දේශපාලනීකරණය වූ පොලීසිය හා අධිකරණය පිරිසිදු කිරීම සඳහා අපට සමාජයේ වැදගත් පුද්ගලයින් අවශ්‍යයි. අද අපි බලාපොරොත්තු වන්නේ ඒකයි. අපි මහ ජනතාවටත් කිව්වේ එහෙමයි. ගරු කථානායකතුමා, ගරු අගමැතිතුමා, ගරු විපක්ෂ නායකතුමා වැනි දේශපාලනඥයන් මෙන්ම කීර්තිමත් පුද්ගලයින් මෙතැන සිටීම ඉතාම වැදගත් ලෙස මා දකිනවා. අප යම් විධියකින් එතැනින් "කීර්තිමත් පුද්ගලයින්" අයින් කරන්න බලාපොරොත්තු වනවා නම්, කොමිෂන් සභාවලට දේශපාලනඥයන් පමණක් පත් කරන්න බලාපොරොත්තු වනවා නම් ගරු කථානායකතුමනි, මේ පනත් කෙටුම්පත ගැන කථා කිරීමෙන් වැඩකුත් නැහැ; මේක ගෙනැල්ලා වැඩකුත් නැහැ. එහෙම වුණොත් අපේ මූලික පරමාර්ථය සාර්ථක වූ බවක් අප දකින්නේ නැහැ.

අද මේ රටේ ජනතාවට විශාල බලාපොරොත්තුවක් තිබෙනවා. පසු ගිය වකවානුව තුළ විපක්ෂයේ දේශපාලනඥයන්ට පමණක් නොවෙයි, ආණ්ඩු පක්ෂයේ, විපක්ෂයේ සියලු දෙනාටත් ඕනෑ වුණා ජනාධිපති පදවියේ තිබෙන විශේෂ බලතල, අසීමිත බලතල අයින් කරන්න. ඒ වාගේම සමාජයේ සෑම කොටසකින්ම මේ සම්බන්ධයෙන් විවිධ මත පළ වුණා. විශේෂයෙන්ම මේ අදහස ආවාට පස්සේ මේ රටේ සිවිල් සමාජයේ හා දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේ කීර්තිමත්, බුද්ධිමත් අය පූජ්‍ය මාදුළුවාවේ සෝභිත නාහිමිපාණන් වහන්සේගේ ප්‍රධානත්වයෙන් තිබෙන "සාධාරණ සමාජයක් සඳහා වූ ජාතික ව්‍යාපාරය" සමඟ එකතු වුණා. මට මතකයි උන් වහන්සේගේ 70වැනි උපන් දිනයේදී උන් වහන්සේ සමඟ එකඟ වෙලා ඒ කටයුතු ඉස්සරහට ගෙන යන්න විශාල කැප කිරීමක් කළා. ඒ වාගේම අපි දැක්කා, සමාජයේ සෑම තරාතිරමකම ජනතාව විධායක ජනාධිපති පදවියේ තිබෙන ආදීනව තේරුම් අරගෙන විධායක බලතල අහෝසි කිරීමේ වටිනාකම ගැන හඬ නගපු ආකාරය. ඒ නිසා අප මේ ගැන තවත් කල් නොයවා ක්‍රියා කළ යුතුයි. යම්කිසි විධියකින් මෙය කඩාකප්පල් කරන්න හදනවා නම්, කකුලෙන් අදින්න හදනවා නම් ඒවාට ඉඩ නොදිය යුතුයි. ඊයේ ඉංග්‍රීසි පුවත් පතක කර්තෘ වාක්‍යයක තිබුණා, "ගරු මන්ත්‍රීවරුනි, හෘදය සාක්ෂිය අනුව කටයුතු කරන්න" කියලා.

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙන්නේ එක් කෙනෙකුට බලය පවරන්න නොවෙයි. සමහර අය රට පුරා මතයක් ගෙන ගියා, රනිල් වික්‍රමසිංහ අග්‍රාමාත්‍යතුමාට ඕනෑ විධියට කටයුතු කරන්න දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙනවා කියලා. එහෙම චෝදනා කළා. ඒක සම්පූර්ණයෙන් පදනම් විරහිත චෝදනාවක් බව මම මේ අවස්ථාවේ සඳහන් කරනවා. සෑම විටම මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා කෙරෙහි අපේ විශ්වාසය තිබෙනවා. එතුමා ජනාධිපති පදවිය දරන කාලයේදී එතුමාට යම් යම් බලතල පැවරීමට, එතුමා ඒ බලතල දරනවාට අපේ කිසිම විරුද්ධත්වයක් නැහැ. එතුමා කෙරෙහි සම්පූර්ණ විශ්වාසය අප තුළ තිබෙනවා. නමුත් අවසානයේදී අපට අවශ්‍ය වෙන්නේ විධායක ජනාධිපති පදවියේ පූර්ණ බලතල අහෝසි කිරීමයි.

ගරු කථානායකතුමනි, අපි ඉතිහාසය දිහා බලමු. මට මතකයි, 2000දී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ගේන්න උත්සාහ කළ අවස්ථාවේදී මම රැස්වීම් 22කට පමණ, -ගරු මහාචාර්ය ජී.එල්. පීරිස් මැතිතුමාට මතක ඇති- සහභාගි වුණා. ඉතිහාසයේදී අපට වරදක් වුණා. 2000දී ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙන අවස්ථාවේදීත් අපි කථා කළේ මේ බලතල වෙනස් කිරීම සම්බන්ධවයි. විවිධ හේතූන් මත අපට ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කරන්නට බැරි වුණා. අද මේ රටට ස්වර්ණමය අවස්ථාවක් ලැබිලා තිබෙනවා. මේ ස්වර්ණමය අවස්ථාව අපට ලැබිලා තිබෙන්නේ මේ රටේ වෙනසක් ඇති කරන්නයි. අපි මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් බලාපොරොත්තු වන්නේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න අපට බලතල ලබා ගැනීම නොවෙයි. මේ රටේ ජනතාවට, ඒ වාගේම නූපන් පරපුරට නිදහස්, නිවහල්, ස්වාධීන රටක ජීවත් වීමට ඇති අයිතිය ලබා දීමට තමයි මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කරන්නේ. අවුරුදු ගණනක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපි මේ සම්බන්ධයෙන් කථා කළා. විශේෂයෙන් 1978 දී ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය විපක්ෂයේ ඉඳිමින් මේ ගැන කථා කළා; මේ ගැන විරෝධය පළ කළා; මේ ගැන හඬක් නැඟුවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අපි 1999 සිට විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල අහෝසි කිරීම ගැන කථා කළා. ඒ නිසා ඉතිහාසයේ කවදාවත් නොලැබුණු මේ අවස්ථාවේදී මම බොහෝම ගෞරවයෙන්, ඉතාම යටහත් භාවයෙන් සියලු දෙනාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා, කරුණාකර රට ගැන හිතන්න, අනාගත පරපුර ගැන හිතන්න කියලා. අපි ජීවත් වන්න ඕනෑ නිදහස් සහ නිවහල් රටක. මම උපන්නේ නිදහසට පෙර ශ්‍රී ලංකාවේ. ඒ නිසා අපි දන්නවා එදා මේ රටේ තිබුණු තත්ත්වය; නීතිය ක්‍රියාත්මක වූ ආකාරය; පොලීසිය ක්‍රියාත්මක කළ ආකාරය; රාජ්‍ය සේවය ක්‍රියා කළ ආකාරය; රටේ ආර්ථිකය තිබුණු ආකාරය. මේ රටේ ජනතාවට සේවය කිරීමේදී, මහජන නියෝජිතයින්ට නීතිගරුකව ක්‍රියා කළ හැකි පරිදි සහ රටේ ජනතාවට සෑම අයිතිවාසිකමක්ම ලබා දෙන පරිදි මෙම දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කර ගැනීමට සහාය ලබා දීම මේ රටේ සෑම දෙනාගේම යුතුකමක් ලෙස මම දකිනවා. ඒ සහාය ලබා දෙන ලෙස ආයාචනය කරමින්, මේ අවස්ථාව ලබා දීම සම්බන්ධයෙන් ගරු කථානායකතුමාට ස්තුතිවන්ත වෙමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

බොහොම ස්තුතියි.

[11.27 a.m.]

ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)
(The Hon. R. Sampanthan)

I am happy, Sir, that the environment in the House indicates that we are moving towards a consensus on this question, which is a matter of great national importance. As His Excellency the President mentioned, in the course of his speech in the morning, the institution of the Executive Presidency in this country had been under criticism from the time it came about in 1978.

I propose, in the course of my brief speech, Sir, to only make reference to some of the positive features in this Nineteenth Amendment, which in my view, will restore the sovereignty of the people, restore democracy and ensure good governance. One of the biggest problems we had with the Executive Presidency was that this Parliament, this institution of the Legislature, lost its independence. The Legislature was in the precarious position of being possibly dissolved by the President at his wish at the end of one year. It was the sword of Damocles dangling over the head of Legislature all the time. That was, in my respectful view, thoroughly unwarranted and was a great deterrent to the independence, the integrity and the efficacy of the Legislature. This Legislature lost its decorum; it lost its dignity, because the Legislature was at the mercy of the President. I am happy that under this Amendment, that provision is being done away with.

Sir, the Members of Parliament crossed freely the Floor of this House abandoning the political parties through which they were elected to this House, and thereby the sovereignty of the people was being violated. The franchise of the people was being disrespected, was being disregarded. Franchise is part of the sovereignty of the people. But, that was disregarded because Members of Parliament crossed over to become Ministers, Deputy Ministers or whatever. There is a provision in the Nineteenth Amendment, which prevents the courts from interfering with the disciplinary action that a party can take against a Member of Parliament who behaves in that way. That, in my respectful submission, is a very welcome provision, which will again ensure that the dignity and the decorum of the Legislature is preserved.

The re-establishment of the Constitutional Council which is going to be entrusted with the task of accepting the recommendation of the President in regard to appointments to the higher judiciary: the Supreme Court and the Court of Appeal, is a very welcome provision. We observed in this country a situation in the past several years where nobody in this country had any faith in the independence or the integrity of the judiciary. The judiciary was highly suspected of being partisan, suspected of being functional in accordance with the whim of the Executive. But, with the restoration of the independent appointments to the higher judiciary, one can expect that the independence of the judiciary will be maintained and thereby the respect, the decorum and the dignity of the judiciary will be sustained.

Thereafter, Sir, we have the independent institutions: the Election Commission, the Public Service Commission, the National Police Commission, the Human Rights Commission, the Commission to Investigate Allegations of Bribery or Corruption, the Delimitation Commission, the Finance Commission and, included now, are the Audit Service Commission and the National Procurement Commission. It is absolutely fundamental that these institutions must, in the interest of good governance, function independently and that the Chairman and the Members of these Commissions must be appointed by an independent body like the Constitutional Council to ensure that the rights of the people, that the good interests of this country are at all times protected and that is the primary criterion on the basis of which these institutions make judgments. If that position is not there, these institutions will become subservient to and tools in the hands of the Executive. That should not be permitted. I am happy, Sir, that the provisions in the Nineteenth Amendment will ensure the independence and thereby the impartial functioning of these institutions, so as to ensure good governance.

These are, Sir, the welcome features in the Nineteenth Amendment which will enable the people of this country to feel strong, to feel that they are sovereign and that when the Legislature or the Executive or the Judiciary exercises power in their respective fields, they do so in keeping with the Constitution in the best interests of the people and the country and not to serve the interests of an Executive who might have his own agenda.

කථානායකතුමා
(சபாநாயகர் அவர்கள்)
(Mr. Speaker)
Order, please! The Hon. Deputy Speaker will now take the Chair.

අනතුරුව කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්,* නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා [ගරු චන්දිම වීරක්කොඩි මහතා] *මූලාසනාරූඪ විය.

அதன்பிறகு, சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் [மாண்புமிகு சந்திம வீரக்கொடி] தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. SPEAKER *left the Chair, and* MR. DEPUTY SPEAKER [THE HON. CHANDIMA WEERAKKODY] *took the Chair.*

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
Hon. Member, you can continue with your speech.

ගරු ආර්. සම්පන්දන් මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். சம்பந்தன்)
(The Hon. R. Sampanthan)
Of course, there is the question of the powers of the President in relationto the position of the Prime Minister and the Cabinet of Ministers. We have a President who does not want to be the President again. We have a President who says, "I do not want too much power. I want to share power with others"., That seems to be the approach of our present President. That is a very healthy sign. It is not merely a healthy sign for him, it is a very healthy sign for this country. It is something we should all appreciate. But there is a provision in the Constitution, which gives the President executive power and the Supreme Court has held that you cannot violate that provision of the Constitution that unless the President permits someone else to whom he delegates the executive power to exercise the executive power, the executive power must be exercised by the President. Of course, he will have to act on the advice of the Prime Minister in certain situations. This is the matter that the Prime Minister, the President and we, the Members of Parliament, should discuss and resolve in an amicable way. We need to ensure that the executive power of the President does not become such a monstrous power that can lead to totalitarianism and dictatorship.

Under the Eighteenth Amendment, the limitation of the office of President of two terms had been done away with. That is very unfortunate. In many countries the world over, presidents do not function for more than two terms. But, here, that provision was done away with so as to enable the President to carry on for any number of terms. Such a provision must inevitably lead to

dictatorship. It must lead to authoritarianism; it must lead to totalitarianism and that is what was happening in this country before the 8th of January. On the 8th of January, the people delivered a very clear verdict. The verdict of the people must be respected. Candidate Maithripala Sirisena went before the country and wanted the powers of the executive presidency curbed in such a way that this country will not become the victim of a dictatorship, of authoritarianism and the people voted for that. The people supported him in regard to that. The people wanted that to be achieved. So, this Amendment is being brought to Parliament in those circumstances, in keeping with the verdict of the people, who are sovereign and who are entitled to ask this Parliament to enforce their wish. Therefore, Sir, I hope Parliament enacts this Nineteenth Amendment tomorrow. By that, this Parliament will be acting strictly in keeping with the wishes of the people and the verdict they delivered on the 8th of January.

I do not wish to say anything more, Sir, but I do think quite firmly that the enactment of the Nineteenth Amendment and adequate necessary provisions in regard to the relationship between the President, the Prime Minister and the Cabinet of Ministers, as contained in this Nineteenth Amendment, will eventually lead to democracy being restored in this country, to ensure that the people in the country will be sovereign and be the real repositories of legislative, executive and judicial power with certain institutions exercising that power on their behalf and that the dignity and the independence of the several institutions which exercise sovereign power on behalf of the people will be restored and sustained.

I thank you, Sir.

[පූ.භා. 11.38]

ගරු විජිත හේරත් මහතා
(மாண்புமிகு விஜித ஹேரத்)
(The Hon. Vijitha Herath)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත දෙවන වර කියවීමේ විවාදය සිදු කෙරෙන මේ අවස්ථාවේදී, ඒ සම්බන්ධව විශේෂයෙන්ම ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ අදහස ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාවක් ලැබීම කාලෝචිත වැදගත්කමක් හැටියට මම දකිනවා. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව-වර්තමාන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව - සම්මත වුණු වෙලාවේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ හැටියට අපි ඉතා පැහැදිලිව, ඍජුව අපේ ස්ථාවරය කිව්වා. අපි එදා ඉතා පැහැදිලිව කිව්වේ, "විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය මේ රටට ගැළපෙන්නේ නැහැ; ඒකාධිපති බලතල ක්‍රියාත්මක වීම අපේ රටේ නිදහසට, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට කවදා හෝ දවසක අනිටු ප්‍රතිවිපාක ගෙනැත් දෙනවා; ඒ නිසා මේ රාක්ෂයා නිර්මාණය කරන්න එපා; ඒකාධිපති විධායක බලතල සහිත 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වැරදියි" කියන එකයි. එදා පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය නොකළත්, දේශපාලන ව්‍යාපාරයක්, දේශපාලන පක්ෂයක් විධියට අපි මේ විධායක බලයේ තිබෙන අනිටු ඵල විපාක ගැන මේ රටේ ජනතාවට ඉතා පැහැදිලිව කිව්වා. අපි කල් ඇතුව මෙය දැක්කා. මේ ඒකාධිපති ව්‍යවස්ථාව කවදා හෝ දවසක රටේ ෆැසිස්ට් පන්නයේ ඒකාධිපතියන්ව නිර්මාණය කරන නීතියක් බවට පත් වෙනවා කියලා අපි එදා දැක්කා. ඒ නිසා අපි එදා ඒ හිටපු ස්ථාවරය අඛණ්ඩව, දිගින් දිගටම පාර්ලිමේන්තුව තුළත්, පාර්ලිමේන්තුවෙන් පිටතත් මේ රටේ ජනතාවත් එක්ක මතු කරමින් සිටියා. අපි ඒ සඳහා විවිධ උත්සාහයන් ගත්තා. 1994 වර්ෂයේදීත්, 2005 වර්ෂයේදීත්, විවිධ ජනාධිපතිවරණවලදීත්, 2010 වර්ෂයේදීත් මේ ඒකාධිපති ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කිරීම සඳහා විවිධ උත්සාහයන් දැරුවා. කෙසේ නමුත් ඒ උත්සාහයන් දිගින් දිගටම ඇවිත් අවසානයේදී විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය රටට හඳුන්වා දුන් එක්සත් ජාතික පක්ෂයම පිළිගත්තා, එය වෙනස් කරන්න ඕනෑය කියලා. රටේ බහුතරයක් දේශපාලන පක්ෂ, සිවිල් සංවිධාන, රටේ බහුතරයක් ජනතාව මේ ඒකාධිපති ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරන්න ඕනෑය කියන මතයට ආවා. ඒ නිසා අප සතුටු වෙනවා, අවුරුදු 37කට පසුව හෝ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න ඕනෑය කියන මතය මේ සමාජයේ බහුතරයක් ජනතාව පිළිගන්නා තැනකට ඒම ගැන. මොකද, අද ඒ විධායක බලතලවලින් පීඩාවට පත් වුණු, ඒ විධායක බලතලවලින් විවිධ තාඩන පීඩනවලට ලක් වුණු ජනතාව අත් දැකීමෙන්ම තේරුම් ගෙන තිබෙනවා, මේ ක්‍රමය අහෝසි කරන්න ඕනෑය කියලා. ඒ නිසා අවුරුදු 37ක් තිස්සේ කරන ලද ඒ මහත් වූ ව්‍යායාමයේ ප්‍රතිඵලයන් අත්වන කොට ඇත්තටම ඒ ගැන ආඩම්බරයක්, සතුටක් අපට තිබෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට විවිධ අවස්ථාවලදී සංශෝධන ඉදිරිපත් වුණා. මීට පෙර දහඅට වතාවක් මෙම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය වුණා. එකම එක වතාවයි, ඒ ව්‍යවස්ථාවට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ පැත්තට සංශෝධනයන් ඉදිරිපත් වුණේ. ඒ, දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයයි. දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා තමයි ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ක්‍රියාත්මක වීම ආරම්භ වුණේ. එදාත් දේශපාලනයේ, දේශපාලන බල තුලනයේ අර්බුදයක් මතු වුණු අවස්ථාවක්. දේශපාලන බල තුලනයේ අර්බුදයක් ඇති වුණු අවස්ථාවක තමයි, රටට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගෙනෙන්න පුළුවන් වෙලා තිබෙන්නේ. එදාත් එහෙමයි. අදත් එහෙමයි. එදා ඒ ඇති වුණු දේශපාලන බල තුලනයේ අර්බුදයන් නිසාම තමයි දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුව තුළ සම්මත කර ගන්න ඉඩ ප්‍රස්ථාවක් ලැබුණේ. මේ රටේ සිවිල් සංවිධාන, ඒ වාගේම පක්ෂයක් විධියට අප ඇතුළු සියලු දෙනාගේ මැදිහත්වීමත් එක්ක මේ පාර්ලිමේන්තුවට එදා පුළුවන් වුණා, දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගන්න.

ඒ දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා ස්ථාපිත වූ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ඉතා කෙටි කාලයක් ක්‍රියාත්මක වුණා. ඉන් පසුව ඇති වුණු දේශපාලන වෙනස්කම් පාවිච්චි කරලා නැවත ඒකාධිපති විධායක බලය හිස ඔසවන්නට පටන් ගත්තා. ඒ අනුව තමයි දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී සම්මත වෙන්නේ. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත වෙන්නේ මේ පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරුන් තුනෙන් දෙකකගේ කැමැත්තෙන්. එදා ඒ විධායක බලය තවත් ශක්තිමත් කරන්නට, විධායක බලය තවත් වැඩි කරන්නට ගෙන එන ලද දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අත ඔසවපු අය පසු ගිය දවස්වල ජාතිය ඉදිරියේ සමාව ගත්තා අපි දැක්කා. අපි ඒ ගැන සන්තෝෂ වෙනවා. "දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අත ඔසවපු එක වැරදියි, ඒ ගැන අපි ජාතියෙන් සමාව ඉල්ලනවා" කියලා මේ පාර්ලිමේන්තුවේම මන්ත්‍රීවරුන්ට සමාව ගන්නට සිද්ධ වුණා. එදා දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත වන වෙලාවේදීත් අපි පැහැදිලිව කිව්වා, "මේ සඳහා අත ඔසවන්න එපා. කවදා හෝ දවසක ඔය අත ඔසවන අයට එරෙහිවම මේ විධායක බලය ක්‍රියාත්මක වෙනවා" කියලා. එහෙම කියද්දීත් තමන්ගේ නායකයාගේ බලය වැඩි කරන්නට හිතාගෙන කැමැත්තෙන් හෝ නොදැනුවත්ව හෝ කවර හේතුවක් මත හෝ ඒ අය ඒ සඳහා අත ඉස්සුවා. නමුත් ඒ අත ඔසවපු අයටම පසු කාලීනව සමාව ගන්නට සිද්ධ වුණා. මොකද, ඉතිහාසයේ වුණු වරද නිවැරදි කර ගන්නට

[ගරු විජිත හේරත් මහතා]

බැරි තත්ත්වයකට පෞද්ගලිකව මුහුණ දෙන්නට ඒ අත ඔසවපු අයට සිද්ධ වුණා. ඒ නිසා තමයි පසු ගිය ජනාධිපතිවරණය කරළියට එන්නේ. ඒ ජනාධිපතිවරණයේදී බොහෝ දේශපාලන වෙනස්කම් සිද්ධ වුණත් දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අත ඔසවපු වැරැද්ද නිවැරදි කර ගැනීමේ වුවමනාවත් එක්කයි.

කෙසේ වෙතත්, 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී මෙතෙක් ගෙනෙන ලද සංශෝධනවලින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වෙනුවෙන් ගෙනා පළමුවැනි සංශෝධනය, දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයයි. දෙවැනි සංශෝධනය තමයි, මේ අද සාකච්ඡාවට ලක් වෙලා තිබෙන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන එන්න කලින් ජනාධිපතිවරණවලදී ජනාධිපති අපේක්ෂකයන් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන බවට පොරොන්දු දුන්නා. 1994 දී චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මහත්මිය පොරොන්දු දුන්නා අපට මතකයි, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය මුළුමනින් අහෝසි කරනවා, එම ක්‍රමයට මානුෂීය මුහුණුවරක් දෙනවා කියලා. නමුත් එතුමියට බැරි වුණා මානුෂීය මුහුණුවරක් දෙනවා තබා ඒ ක්‍රමයේ තිබුණු යක්ෂ මුහුණ වෙනස් කරන්නවත්, අඩුම ගණනේ ඒ යක්ෂ මුහුණේ හැඩතලය වෙනස් කරන්නවත්. එතුමියත් කළේ ඒ යක්ෂ මුහුණට තවත් වගන්ති එකතු කරලා එහි බලතල ක්‍රියාවට නැඟීම පමණයි.

2005 ජනාධිපතිවරණයේ දී මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා "මහින්ද චින්තන" තුළ ඉතා පැහැදිලිව පොරොන්දු වුණා, තමන්ගේ දෙවන ධුර කාලයේදී විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවා කියලා. එතුමාට 2005 දී ජන වරම ලැබුණේ ඒකට. නමුත් එතුමා ඒකට පයින් ගැහුවා. එතුමා ඒ ජන වරමට පයින් ගැහුවා; ඒ මහින්ද චින්තන පොරොන්දුවට පයින් ගැහුවා. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවා වෙනුවට, මේ රටේ ජනතාව දීපු ඒ බලය අයුතු විධියට පාවිච්චි කරමින් විධායක බලතල ශක්තිමත් කරන දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මත කරගත්තා. 2010 දී ආණ්ඩුව පිහිටු වූ ගමන් එතුමා ඉස්සර වෙලාම කරගත්තේ තමන්ගේ බලය වැඩි කර ගන්න දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරගැනීමයි. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන බවට පොරොන්දුවක් දුන්නාට ඒ පොරොන්දුව ඉෂ්ට කළේ නැහැ. ඒ ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි කරනවා කියන පොරොන්දුව ජනාධිපතිවරණවලදී දුන්නා. නමුත් කිසිවෙක් එය අහෝසි කළේ නැහැ.

පසු ගිය ජනාධිපතිවරණයේදී මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතා පොදු අපේක්ෂකයා විධියට ඉදිරිපත් වන්නේම විධායක ජනාධිපති බලය අහෝසි කරනවා කියන කාරණය මතයි. ඒ නිසා, ඉතිහාසයේ පැවැති ජනාධිපතිවරණවලට වඩා එම ජනාධිපතිවරණය වෙනස් එකක් වුණා. 1994 දී විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීම හිටපු ජනාධිපතිතුමියගේ මැතිවරණ ව්‍යාපාරයේ එක පොරොන්දුවක් විතරයි. 2005 දී මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ, මැතිවරණ පොරොන්දුවල එක් පොරොන්දුවක් පමණයි, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවාය කියන එක. හැබැයි, පසු ගිය ජනාධිපතිවරණයේදී මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාගේ මැතිවරණ ව්‍යාපාරයේ පළමුවැනි, ප්‍රධානතම පොරොන්දුව බවට පත් වුණේ, විධායක ජනාධිපති බලය අහෝසි කරනවා කියන එකයි. ඒ ජනාධිපතිවරණයේදී විවිධ දේශපාලන පක්ෂවල, විවිධ පුද්ගලයන්ගේ -එතුමාට සහාය දීපු, එතුමාට සෘජුව සහාය නොදීපු සියලුදෙනාගේ- අදහස වුණේ, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීමයි. වාචිකව පොරොන්දු වුණේ විධායක බලය සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි කරනවා කියලායි. අද ගෙනැවිත් තිබෙන මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත මඟින් විධායක බලය සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි වන්නේ නැහැ. ඒ කියන්නේ, පසු ගිය ජනාධිපතිවරණයේදී දීපු පොරොන්දුවත් ඒ විධියටම ඉටු කිරීමක් මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් සිද්ධ වන්නේ නැහැ කියන එකයි. හැබැයි, මේ පාර්ලිමේන්තුවේ අද තිබෙන මේ බල තුලනයේ ස්වභාවයත් එක්ක විධායක බලය සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි කරන තැනකට නොගිහින් එහි බලතල යම් ප්‍රමාණයකට වෙනස් කිරීමට උත්සාහ දැරීම අපි අගය කරනවා. මොකද, අනෙකුත් ජනාධිපතිවරුන්ට ඒ පොරොන්දුව ඉෂ්ට කරන්න බැරි වුණ නිසා. වර්තමාන ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාට සමාජයෙන් ආ බලපෑම, ජනතාවගෙන් ආපු බලපෑම ප්‍රබලයි. ජනතාව එතුමාට ප්‍රධාන වශයෙන්ම බලය දුන්නේ විධායක ජනාධිපති බලය අහෝසි කිරීමටයි. ඒ නිසා එතුමාට මේ වගකීමෙන් මිදෙන්න බැහැ. අනෙකුත් ජනාධිපතිවරණවලදී විධායක බලතල අහෝසි කරනවාය කිව්වාට එය මැතිවරණ ව්‍යාපාරයේ එක් පොරොන්දුවක් පමණක් වූ නිසා එම ධුරයට පත්වූ අය එය නොසලකා තමන්ගේ බලය වැඩි කර ගන්නා තැනට ගියා. හැබැයි, මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා මේ ඡන්දයට ඉදිරිපත් වන්නේම විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවා කියන පොරොන්දුව මතයි. ඒ පොරොන්දුව දෙන තැනට එතුමාට එන්න සිද්ධ වුණේ මොකද? ඒ වනකොට විශේෂයෙන්ම මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා විධායක බලය පාවිච්චි කරලා මේ රටේ අධිකරණය, පොලීසිය, මේ රටේ නීතිය කියන සියල්ල තමන්ගේ අතට අරගෙන ඒකාධිපති බලතල සියල්ල පාවිච්චි කරමින් හිටපු නිසා ජනතාවට ඕනෑ කමක් තිබුණා එම ක්‍රමය වහාම වෙනස් කරන්න.

මහින්ද රාජපක්ෂ මහතා පරාද කිරීමේ ප්‍රධානම වුවමනාව වුණේ වෙන මොකක්වත් නොවෙයි, මේ විධායක බලය වෙනස් කිරීමේ වුවමනාවයි. තනි පුද්ගලයකු අතට මේ බලය ගියාම ඒ පුද්ගලයා කොයි තරම් වියරු පුද්ගලයකු බවට පත් වනවා ද කියන එක පසු ගිය රාජපක්ෂ පාලනය තුළින් මේ රටේ ජනතාව දැක්කා. ඒ නිසා තමයි විධායක බලය වෙනස් කිරීමේ සටනක් පසු ගිය ජනාධිපතිවරණය පුරාවටම ක්‍රියාත්මක වුණේ. විධායක ක්‍රමය මුළුමනින්ම අහෝසි කරනවාය කියා මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා එදා දීපු ඒ පොරොන්දුව ඒ විධියටම ඉටු නොකළත්, එහි බලතල වෙනස් කිරීම සඳහා අද මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගෙන ඒම පිළිබඳව අපි එතුමාට ස්තුතිවන්ත වනවා. එතුමාගේ පෞද්ගලික වුවමනාවකටත් වඩා මේ රටේ සිංහල, දෙමළ, බර්ගර්, මැලේ ආදී සියලු ජනතාවගේ වුවමනාවට තමයි විධායක බලය වෙනස් කිරීම සිදු කරන්නේ. එම නිසා ඒ අර්ථයෙන් ගෙනා මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත, මේ රටේ ජනතාව නැවත ප්‍රජාතන්ත්‍රීයකරණය පැත්තට ගෙන යෑම සඳහා දැක්වූ පළමුවන පියවරක් විධියට අපි දකිනවා.

පක්ෂයක් විධියට ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ ඉතා පැහැදිලිව විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය මුළුමනින් අහෝසි කිරීමේ ස්ථාවරයේ දිගටම ඉන්නවා. අනිවාර්යයෙන් එය කවදා හෝ ඉටු කර ගැනීම දක්වා වූ ක්‍රියාවලියේ අපි නිරත වෙලා ඉන්නවා. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය කවදා හෝ මුළුමනින්ම අහෝසි කරනවාය කියන ස්ථාවරය ජයග්‍රහණය කරන තෙක් අපි අපේ ජනතාව වෙනුවෙන් කරන සටන නතර කරන්නේ නැහැ. එනමුත් අද මේ පාර්ලිමේන්තු සභා ගර්භය තුළ සාකච්ඡාවට ලක් කරන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත මෙපමණින් හෝ ගෙන එන්න ලැබීම පිළිබඳව රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් අපි සතුටු වනවා.

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සකස් කිරීමේ ක්‍රියාවලිය, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ සම්මත වීමේ ක්‍රියාවලිය, ඒ දක්වා ආ ගමන පිළිබඳව විමසා

බලමු. ජනාධිපතිවරණයෙන් පස්සේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ වෙනස්කම් කිරීම පිළිබඳව සාකච්ඡා ආරම්භ වුණා. ඒ පිළිබඳව සියලු පක්ෂ නියෝජනය කරන නියෝජිතයන්ගෙන් සමන්විත කමිටුවක් මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළම ගොඩ නැඟුණා. ඒ කමිටුව තුළ අපි වාද විවාද කළා; සාකච්ඡා කළා. එහිදී විවිධ අදහස් මතු වුණා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ලිඛිතවම යෝජනාවක් දුන්නා. ඒ ලිඛිතව දීපු යෝජනාවේ සඳහන් බොහෝ කරුණු මේ සංශෝධන පනත් කෙටුම්පතේත් තිබෙනවා. එම නිසා එතුමන්ලාට මෙම පනත් කෙටුම්පතට විරුද්ධ වන්න නැහැ. එතුමන්ලා ලිඛිතව දීපු යෝජනාවේ අඩංගු බොහෝ කරුණු මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට ඇතුළත් කර තිබෙනවා. ඒ සාකච්ඡා ක්‍රියාවලියෙන් පස්සේ තමයි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගොඩ නැඟුණේ. ඒ නිසා මෙතැනදී කොහේවත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කුමන්ත්‍රණ තිබුණේ නැහැ. සමහරු රටට කියන්න උත්සාහ කරනවා, මෙතැන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කුමන්ත්‍රණ තිබුණාය කියලා. නමුත් කොහේවත් කුමන්ත්‍රණ තිබුණේ බැහැ. ඒ කමිටුව පත් කරන්න අදාළ කරන නියෝග ජනාධිපතිතුමා බොහොම පැහැදිලිව නිකුත් කළා. ඒ අනුව තමයි ඒ කමිටුව නිර්මාණය වුණේ. ඒ කමිටුවේදී තමයි මේ සියලු කරුණු පිළිබඳව සාකච්ඡා වුණේ.

අපි කැමැති, අකැමැති දේවල් ගොඩක් තිබෙනවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ ඇතුළත් සියලු කරුණුවලට අපේ එකඟතාවක් නැහැ. හැබැයි හරය ගත්තොත්, පනත් කෙටුම්පතේ මූලික හරයට අපි එකඟයි. වෙනස් විය යුතු කරුණු බොහොමයක් මේ පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙනවා. පක්ෂයක් විධියට අපට එකඟ වන්න බැරි කරුණු මෙහි තිබෙනවා. ඒ අදහස් ඉදිරිපත් කරපු අයට එකඟ වන්න බැරි, එකඟ නොවුණු තවත් කරුණු මේ පනත් කෙටුම්පත ඇතුළේ තිබෙන්න පුළුවන්. හැබැයි පනත් කෙටුම්පතේ හරය ගත්තොත්, කිසි කෙනකුට ඒ හරයට විරුද්ධ වන්න හැකියාවක් නැහැ.

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත යටතේ අධිකරණ සේවා කොමිසම පිහිටුවීමේදී "නීතිඥ සංගමයෙන් විමසීමක්" කියා ඉතා පැහැදිලිව තිබෙනවා. අපි දකිනවා එය අවශ්‍ය නැහැ කියලා. විවිධ අවස්ථාවලදී, විවිධ මත දරන අයගේ අතට නීතිඥ සංගමයේ බලය යන නිසායි. ඇත්තටම ගත්තොත්, ඒ සංගමය නීතිඥයන්ගේ වෘත්තීය අයිතිවාසිකම් වෙනුවෙන් ගොඩ නැඟුණු සංවිධානයක්. ඔවුන් රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට, රටේ, සමාජයේ අනිකුත් ප්‍රශ්නවලට මැදිහත් වන එක හොඳයි. ඒ ගෞරවය ඔවුන්ට තිබෙනවා. හැබැයි, ඒ නීතිඥ සංගමයෙන් විමසා අධිකරණ සේවා කොමිසම පිහිටුවන්න ගියොත් එතැනට යම් අනිසි බලපෑමක් ඇති වන්න පුළුවන්. එතකොට ඒ බලය විවිධ දේශපාලන ව්‍යාපාරවලින් දරන කණ්ඩායම් අතට යනවා. ඒ අනුව අධිකරණ සේවා කොමිසමට බලපෑම් එන්න පුළුවන්. එම නිසා එය ඉවත් කරන්න ඕනෑය කියන ස්ථාවරයේ අපිත් ඉන්නවා.

ජනාධිපතිවරයා විසින් අමාත්‍ය මණ්ඩලය පත් කිරීමේදී සාමාන්‍ය තත්ත්වයක් යටතේ කැබිනට් අමාත්‍යවරු 30 දෙනෙකුද, රාජ්‍ය සහ නියෝජ්‍ය ඇමතිවරු 40 දෙනෙකුද පත් කළ යුතුයි කියා තිබෙනවා. අපි දකින්නේ එසේ කිරීම අවශ්‍ය නැහැ කියලායි. කැබිනට් අමාත්‍ය ධුර 30 නම්, නියෝජ්‍ය අමාත්‍ය ධුරත් 30 විය යුතුයි. ආපහු 'රාජ්‍ය අමාත්‍ය', 'නියෝජ්‍ය අමාත්‍ය' කියලා ධුර දෙකක් ඕනෑ නැහැ. රාජ්‍ය අමාත්‍ය, නියෝජ්‍ය අමාත්‍ය කියලා පත් කරලා අද මේ ආණ්ඩුවේ රාජ්‍ය ඇමතිවරු අර්බුදයකට පත් වෙලා සිටිනවා. ඔවුන්ට බලය නැහැ, ඔවුන්ගේ විෂය පථයට සීමාවක් නැහැ. ඇමතිකම් දෙන්න ඕනෑවට කාට හරි ඇමතිකම් දීලා ඒ අය සතුටු කළා මිසක්, එයින් රටට වැඩක් වන්නේත් නැහැ; අදාළ විෂයයට ප්‍රයෝජනයක් වන්නේත් නැහැ. ඒ තත්ත්වය වෙනස් වන්න ඕනෑය කියන ස්ථාවරයේ අපත් ඉන්නවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි, ජාතික ආණ්ඩුවක් හැදෙන අවස්ථාවකදී කැබිනට් අමාත්‍ය ධුර, රාජ්‍ය සහ නියෝජ්‍ය අමාත්‍ය ධුරවල එකතුව සියයක් කියලා මේ සංශෝධනයේ සඳහන්ව තිබෙනවා. අපට ඇමතිවරු සියයක් ඕනෑ නැහැ. ඒක වැරදියි. ඒක රටට ආපහු බරක්. මොකද, පසු ගිය කාලයේ ඇමතිවරු එකසිය ගණනක් සිටි බව අපි දැක්කා. ඒ තත්ත්වය ප්‍රතික්ෂේප කරලා තමයි ජනතාව ඒ පාලනය වෙනස් කළේ. ඒ නිසා නැවත ඇමතිවරු සියයක් බිහි කරන ව්‍යවස්ථා මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට ඇතුළත් වීම වැරදියි. එය වෙනස් වන්න ඕනෑය කියන ස්ථාවරයේ අපි ඉන්නවා. එවැනි වෙනස් විය යුතු දේවල් මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙනවා. හැබැයි, සමස්ත හරය ගත්තොත් මෙහි තිබෙන ප්‍රධානම දේ තමයි, විධායක ජනාධිපතිවරයාට හිතු මනාපයට පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්න බැහැ කියන කරුණ. පසු ගිය ඉතිහාසයේම අපි දැක්කේ ජනාධිපතිවරයාගේ හිතැඟියි. ඒ හිතැඟිවලට අනුව තමයි පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරියේ. ජනාධිපතිතුමාට හිතුණොත් හෙට පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවන්න ඕනෑය කියලා ඒ ඕනෑම වෙලාවක පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරීමේ බලයක් එතුමාට තිබුණා. ඒ නිසා ඒක ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට මරු පහරක් වෙලායි තිබුණේ. දේශපාලන ස්ථාවරත්වය පිළිබඳව අප කොපමණ කථා කළත්, ඒ ස්ථාවරත්වය හදන්න බැහැ, 'ජනාධිපති' කියන තනි පුද්ගලයාට ඕනෑ වෙලාවට පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවන්න පුළුවන් නම්. එලෙසට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පැත්තෙන් ඉස්සරහට යෑමක් වන්නේත් නැහැ. ඒ නිසා ජනාධිපතිවරයා සතු විධායක බලතල සීමා කිරීම් හරයෙන් වුණු වෙනස්කම්. ඒවා හොඳ දේවල්.

මෙම දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් රටේ ජනතාවට තිබෙන ප්‍රධානතම හා වාසිදායකම දේ තමයි, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ස්ථාපිත කිරීම. මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අනුව ස්වාධීන කොමිෂන් සභා 11ක් යෝජනා වෙලා තිබෙනවා. කලින් තිබුණු කොමිෂන් සභාවලට අමතරව අලුතෙන් කොමිෂන් සභා දෙකක් එකතු වෙලා තිබෙනවා. ඒ විගණන සේවා කොමිසම සහ ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව.

ටෙන්ඩර් පටිපාටියෙන් බැහැරව රටේ කොයි තරම් ව්‍යාපෘති කළාද, ඒ ව්‍යාපෘති හරහා කොයි තරම් මූල්‍ය වංචා සිද්ධ වුණාද කියන එක මුළු රටම පසු ගිය කාලය පුරාවටම දැක්කා. අද ඒවා හෙළිදරව් වෙමින් තිබෙනවා. හැබැයි, දැන් ඒවා හෙළිදරව් කළාට වැඩක් නැහැ. ඒ වංචා, දූෂණ, නාස්ති සිදු වෙලා අවසන්. ඒවාට සම්බන්ධ කාට හෝ නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන්න දැන් අපට පුළුවන්. හැබැයි, වුණු අලාභය, පාඩුව නැවත ජනතාවට ලැබෙන්නේ නැහැ. ඒක වන්දියක් විධියට ජනතාවට නැවත ඔවුන් දෙන්නේත් නැහැ. ඒ නිසා රජයේ ව්‍යාපෘති ක්‍රියාත්මක වීමේදී පැහැදිලි, පිරිසිදු විගණන ක්‍රියාවලියක් තිබිය යුතුයි. ඒ විගණන ක්‍රියාවලිය ශක්තිමත් වන්නේ ස්වාධීන විගණන කොමිසම ක්‍රියාත්මක වීම හරහායි. ස්වාධීන විගණන සේවා සේවා කොමිසම ක්‍රියාත්මක වීම පමණක් නොවෙයි, ඒ විගණන කටයුතු සිදු කිරීමට තිබෙන බලතල ශක්තිමත් කරන ජාතික විගණන පනත් කෙටුම්පතත් නීතියක් විධියට සම්මත විය යුතුයි. ජාතික විගණන පනත් කෙටුම්පත නීතියක් විධියට සම්මත වීමත්, ස්වාධීන විගණන සේවා කොමිසම ස්ථාපිත වීමත් එක්ක වංචා, දූෂණ අවම කර ගැනීමේ දිශාවට රට ගෙන යන්න මූලික පියවර තැබීමක් සිද්ධ වනවා. මේ තුළින් වංචා, දූෂණ මුළුමනින් නැති කරන්න බැහැ. එය මේ සඳහා සැලකිය යුතු ඉදිරි පියවරක් වනවා.

පසු ගිය කාලයේ පැවැති ප්‍රසම්පාදන ක්‍රියාවලිය අපි දැක්කා. පසු ගිය කාලයේ ප්‍රසම්පාදන සභාව - Proclamation Council - කියලා එකක් තිබුණා. හැබැයි, මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා ඒ Proclamation Council එක ක්‍රියාවට නැඟුවේ නැහැ. පසු ගිය කාලයේ Proclamation Council එක පැත්තකට දැම්මා. ප්‍රසම්පාදන සභාව පැත්තකට දමා මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාට

[ගරු විජිත හේරත් මහතා]

ඕනෑ විධියට, බැසිල් රාජපක්ෂට ඕනෑ විධියට ඒ ආණ්ඩුවේ කටයුතු සිද්ධ කර ගෙන ගියා. ඊට කලින් ක්‍රියාත්මක වුණු ප්‍රසම්පාදන සභාවත් පැත්තකට වීසි කර තමයි පසු ගිය කාලයේ ඔවුන් වැඩ කළේ. ඒ නිසා එම ප්‍රසම්පාදන සභාව නැවත ශක්තිමත් කරන්න පමණක් නොවෙයි, එය ස්වාධීන කරන්න ස්වාධීන ප්‍රසම්පාදන කොමිසමක් ක්‍රියාත්මක වන එකත් ඉතාම වැදගත්. රටේ ජනතාවගේ පැත්තෙන් ගත්තාම රටේ ජනතාවට තිබෙන ප්‍රධාන වාසිදායක තත්ත්වයන් මේවායි.

පොලීසිය දේශපාලනීකරණයෙන් ගලවා ගැනීමේ වුවමනාව රටේ ජනතාවට හැම දාම තිබුණා. කවර ආණ්ඩුවක් බලයට පත් වුණත්, හැම දාම බලයට පත් වන ආණ්ඩු කළේ, පොලීසිය තමන්ට ඕනෑ විධියට හැසිරවීමයි. එදාත්, අදත්, හෙටත් වන්නට පුළුවන් දෙය එයයි. පත් වන ආණ්ඩුව පොලීසිය තමන්ගේ දේශපාලන අතකොළුවක් බවට පත් කර ගන්නවා. OIC මහත්වරුන්, SSP මහත්වරුන්, එනම් පොලීසියේ පහළ සිට ඉහළට ඉන්න සියලු නිලධාරින් භයෙන් වැඩ කරන්නේ; මන්ත්‍රීතුමාට, ඇමතිතුමාට, ජනාධිපතිතුමාට භයෙන් තමයි රාජකාරි කරන්නේ. නමුත් පොලීසිය පැත්තෙන් නීතිය හා සාමය ක්‍රියාත්මක කරන්න පොලීසියට තිබෙන වගකීම් ඉටු කරන්න කියා ජනතාව ඉල්ලා සිටිනවා. ඒ නිල ඇඳුම යට ඉන්න ඒ මනුෂ්‍යයාට ඕනෑ කමක් තිබෙනවා, කොන්ද කෙළින් තියාගෙන රාජකාරි කරන්න; ජනතාවගේ අපේක්ෂා ඉටු කරන්න; නීතිය හා සාමය නිවැරදිව ආරක්ෂා කරන්න. හැබැයි, ඒකට ඉඩක් දෙන්නේ නැහැ. OIC මහත්වරුන්ට සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ ඇමතිතුමා කියන විධියට වැඩ කරන්න. ඒ තත්ත්වය වෙනස් වන එක මේ රටේ ජනතාවගේ විශාල ජයග්‍රහණයක්. මේ කොමිෂන් සභා පිහිටු වූ ගමන් එක පාරට -පැය 24න්- මේ පොලීසිය ස්වාධීනව කටයුතු කරාවි කියා අපි විශ්වාස කරන්නේ නැහැ. ඒකට යම්කිසි කාලයක් ගත වනවා. මොකද, මේ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ක්‍රියාවට නැඟී, ඒ සංස්කෘතිය මේ රටේ ක්‍රියාත්මක වන සංස්කෘතියක් බවට පත් වුණු දවසට තමයි මෙහි ප්‍රතිඵල ජනතාවට ලැබෙන්නේ. එම නිසා පොලීසිය අද දේශපාලනීකරණයට ලක් කර තිබෙන එක වෙනස් කිරීම, ස්වාධීනව ක්‍රියාත්මක කරන්න එයට බලය පැවරීම කියන්නේ මේ රටේ පුරවැසියන්ගේ බලය ශක්තිමත් කිරීමක්; මේ රටේ ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමක්. ඒක ජනාධිපතිතුමාගේ බලය අඩු කිරීමකට වඩා මේ රටේ ජනතාව, පුරවැසියන් බලගැන්වීමක් සඳහා තබන ඉදිරි පියවරක්. එම නිසා මේ රටේ ජනතාවට ස්වාධීන පොලීසියක ක්‍රියාකාරිත්වය අත්‍යවශ්‍ය දෙයක්. රටේ ජනතාව ඉල්ලා සිටින්නේ ඒක.

ඒ විතරක් ද? බලන්න, අධිකරණ ක්ෂේත්‍රය දෙස. පසු ගිය කාලයේ අධිකරණ තීන්දු ආවේ කොහොම ද කියා අපි දැක්කා. ජනාධිපතිවරණය පිළිබඳව තිබුණු අධිකරණ තීන්දුවත් අපි දැක්කා. ඒ අධිකරණ තීන්දුව ජනාධිපතිවරයාට ගියේ කොහොම ද කියන එකත් අපි දන්නවා. ඒවා සිද්ධ වුණේ විධායක බලයට යටත්ව. අධිකරණය, තමන්ගේ වුවමනා එපාකම් වෙනුවෙන් පාවිච්චි කළා. මේ රටේ අධිකරණය ස්වාධීන අධිකරණයක් වීම මේ රටේ සියලු පුරවැසියන්ට ලැබෙන විශාල ජයග්‍රහණයක්. අධිකරණයෙන් බලාපොරොත්තු වන උත්තරීතරභාවය මේ රටේ ජනතාවට ලබා දෙන්නට නම් මේ අධිකරණ සේවය ස්වාධීන අධිකරණ සේවයක් බවට පත් විය යුතුයි. අද මේ විවාද කරන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේත් ඒකයි. ඒකට විරුද්ධ වෙන්න මහජන නියෝජිතයන්ට අයිතියක් නැහැ. ජනතාව ඉල්ලා සිටින්නේ එයයි. ජනතාව ඉල්ලා සිටින්නේ,"අපට නීතිය හරියට සාධාරණව ක්‍රියාත්මක වන තත්ත්වයක් ගේන්න, අප හැමෝටම සමාන තත්ත්වයෙන් සලකන්න. නීතිය හැමටම එක හා සමානව ක්‍රියාත්මක කරන්න "කියලා යි. ඒක තමයි ජනතාවගේ අපේක්ෂාව. ඒ අපේක්ෂාව ඉටු කරන්න තමයි අප පාර්ලිමේන්තුවට ඇවිත් තිබෙන්නේ. ස්වාධීන පොලීසිය ක්‍රියාත්මක කරලා, නීතිය හා සාමය රටේ හරියට ක්‍රියාත්මක කරන්නය කියා ජනතාව ඉල්ලා සිටිනවා නම්, නීතිය හැමෝටම එක හා සමානව සලකා අධිකරණයේ ස්වාධීනත්වය ආරක්ෂා කරන්නය කියා ජනතාව ඉල්ලා සිටිනවා නම් එම ඉල්ලීම ඉටු කරන්න තමයි මේ පාර්ලිමේන්තුව තිබෙන්නේ. නැත්නම් මේ පාර්ලිමේන්තුව නඩත්තු කරන එකේ කිසි තේරුමක් නැහැ; මේ පාර්ලිමේන්තුව පවත්වා ගෙන යන එකේ කිසි තේරුමක් නැහැ. ජනතාව ඉල්ලා සිටින්නේ ඒවා. එම නිසා ඒ ඉල්ලීම් ලබා දීම මහජන නියෝජිතයන් විධියට අප සතු යුතුකමක්. අප කුමන පක්ෂවල සිටියත්, කුමන පක්ෂයක බල වුවමනාව වෙනුවෙන් වැඩ කළත් ඒ ජනතාව ඉල්ලන දෙයට පයින් ගහන්න අපට අයිතියක් නැහැ.

පසු ගිය කාලයේ රාජ්‍ය සේවය කොහොමද තිබුණේ? අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරයාගේ සිට කාර්යාල කාර්ය සහායකයා දක්වා මුළුමනින් දේශපාලනීකරණය වෙලායි තිබුණේ. මැතිවරණවලට අමු අමුවේ රාජ්‍ය සේවකයන් පාවිච්චි කළා. ඒ මැතිවරණවලට ගියේ නැත්නම් රාජ්‍ය සේවකයාට තමන්ගේ රක්ෂාව ස්වාධීනව කර ගෙන ඉන්න බැහැ. ඇමතිතුමාට ඕනෑ විධියට වැඩ කරන්න ඕනෑ. එහෙම රාජ්‍ය සේවයක් අපට මොකටද? රාජ්‍ය සේවකයා මේ රටේ ජනතාවට සේවය කරන ස්වාධීන පුද්ගලයෙක්. දේශපාලන බත් බැළයෙක් වෙන්නේ නැතිව, දේශපාලන ගොට්ටන් බවට පත් වන්නේ නැතිව හරියට කොන්ද කෙළින් තියාගෙන තමන්ගේ රක්ෂාව කරන්න හැම රාජ්‍ය සේවකයකුම කැමැතියි.

ඒකට මේ රටේ රාජ්‍ය සේවකයන් කවුරුවත් විරුද්ධ නැහැ. රාජ්‍ය සේවය ස්වාධීන කිරීම, මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පසුව රටේ ජනතාවට ලැබෙන සුවිශාල ජයග්‍රහණයක්. රාජ්‍ය සේවය ස්වාධීන කළාම තමයි, ජනතාවට -රජයේ රස්සාවක් නොකරන කෙනාට- රජයේ ආයතනයකට ගියාම, රජයේ කාර්යාලයකට ගියාම ඒ වුවමනාව ඉටු කර ගන්න යන පුද්ගලයාගේ තරාතිරම නොබලා ඔවුන්ගේ සේවය අපක්ෂපාතීව ලැබෙන්නේ. ඒක තමයි, ජනතාව බලාපොරොත්තු වෙන්නේ. රාජ්‍ය සේවය ස්වාධීන කෙරුවොත් තමයි ජනතාවට රජයේ සේවය ස්වාධීනව ලැබෙන්නේ; නිවැරැදිව ලැබෙන්නේ. ඒ නිසා ඒ ජයග්‍රහණය මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙනවා. නීතිය හැමෝටම එක හා සමානයි. ඒක ජනාධිපතිවරයාටත් එක හා සමානයි. මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතා පොදු අපේක්ෂකයා විධියට එතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයේ ඉතා පැහැදිලිව පොරොන්දුවක් දීලා තිබෙනවා, "නීතිය හැමෝටම සමාන ආකාරයට ක්‍රියාත්මක කරන්න මම මැදිහත් වෙනවා" කියලා. ජනාධිපතිවරයාත් මේ රටේ පුරවැසියෙක්. ඇමතිවරු, මන්ත්‍රීවරු ඒ වාගේම සාමාන්‍ය ජනතාව ඒ සියලු දෙනා මේ රටේ පුරවැසියෝ. ඒ හැමෝටම එකම නීතියක් ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ. නීතිය ඉදිරියේ හැමෝම එක හා සමානයි. ඒ අනුව ජනාධිපතිවරයාටත් එහෙමයි. ඒ කියන්නේ ජනාධිපතිවරයෙකු විසින් කවර හෝ පුද්ගලයෙකුට සිදු කරන ලද අසාධාරණයක් එහෙම නැත්නම් රටේ ජනතාවට කරපු වැරැදි දෙයක් වෙනුවෙන් ඔහුව හෝ ඇයව අධිකරණය ඉදිරියට ගෙන ඒමේ බලය තිබෙන්න ඕනෑ. හැබැයි, මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ ඒක නැහැ. මේ සංශෝධනවලට අනුව මූලික අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වීමේදී පමණයි ජනාධිපතිවරයාට එරෙහිව අධිකරණ ක්‍රියා මාර්ගයකට යන්න පුළුවන්. මම ඉතා පැහැදිලිව කියනවා, ජනාධිපතිවරයෙකු අධිකරණයකට ගෙන ඒමේ හැකියාව මුලින් හදපු කෙටුම්පතේ -සාකච්ඡා සැකිල්ලේ- තිබුණු බව.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය යෝජනාවක් දුන්නා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය දුන්නු යෝජනාවේ තිබුණේ, මූලික අයිතිවාසිකම්වලට පමණක් අධිකරණයට යන්න පුළුවන්ය කියලායි. ඒක ඇතුළත් කරලා තිබෙනවා. එතුමන්ලාගේ යෝජනාවකුයි මේ තිබෙන්නේ.

හැබැයි අපි කියනවා, අපි ඒකට එකඟ නැහැ කියලා. අපි කියන්නේ ජනාධිපතිවරයා යම්කිසි වැරැද්දක් කළොත් ඒ වැරැද්දට අදාළව ඔහුටත් අනෙකුත් පුද්ගලයන්ට හා සමානව නීතිය ක්‍රියාත්මක වෙන්න ඕනෑ බවයි. ඒ නිසා "මුක්තිය" මුළුමනින් ඉවත් කරන්න ඕනෑ. "මුක්තිය" ඉවත් වුණාය කියලා එය වල්බුරු නිදහසක් විධියට පාවිච්චි කරලා මිනිස්සු හිටපු හිටපු ගමන් ගිහිල්ලා නඩු දමන්නේ නැහැ. එහෙම කොහේද කරලා තිබෙන්නේ? ලෝකයේ අත් දැකීම් අපි දන්නවා. "මුක්තිය" නැති වුණාය කියලා ජනාධිපතිවරයා හැම වෙලාවේම උසාවියට කැඳවන්නේ නැහැ.

රටේ දේශපාලන සංස්කෘතිය වෙනස් වෙන කොට, රටේ දේශපාලන සංස්කෘතිය දියුණු වෙන කොට ජනතාව හිතු මනාපෙට ගිහිල්ලා එහෙම නඩු දමන්නේ නැහැ. ඒ නිසා "මුක්තිය" සම්පූර්ණයෙන් ඉවත් වෙන්න ඕනෑ. හැබැයි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතෙන් එය සම්පූර්ණයෙන් ඉවත් වෙලා නැහැ. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙන්නේ ජනාධිපතිවරයාට එරෙහිව නඩු දැමිය හැක්කේ මූලික අයිතිවාසිකම් කඩවීම්වලට පමණයි කියලායි. කමක් නැහැ. එතැනට හෝ ආපු එක ලොකු ජයග්‍රහණයක් හැටියටයි අපි දකින්නේ.

මෙය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ යෝජනාවක්. මට ඒකයි අවධාරණය කරන්න ඕනෑ. මේක ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ යෝජනාවක්. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ යෝජනාව මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට ඇතුළත් වෙලා තිබෙනවා. ඒ අනුව තමයි මූලික අයිතිවාසිකම්වලට පමණක් අධිකරණයට ගෙන යාමේ වගන්තියක් නිර්මාණය වෙන්නේ.

ස්වාධීන අධිකරණ කොමිසමක්, ස්වාධීන රාජ්‍ය සේවා කොමිසමක්, ස්වාධීන මැතිවරණ කොමිසමක් අපේ රටේ තිබිය යුතුයි. අපි දැක්කා, පසු ගිය කාලය පුරාවටම මැතිවරණ පැවැත්වුණේ කොහොමද කියලා. මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයාට දිගින් දිගට ජනතාව පැමිණිලි කරනවා, අහවල් තැන මැතිවරණ නීති කඩනවා, නීති උල්ලංඝනය කරනවා කියලා. ඒ නිලධාරින්ට දිගින් දිගට පැමිණිලි එනවා. මැතිවරණ කොමසාරිස්තුමා ඒක ලියනවා, ජනාධිපති ලේකම්ට. නීතිය කඩන තැනට කියනවා, "ඔයාගේ ලොකු තැන නීතිය කඩනවා, ඔයා ක්‍රියාත්මක වෙන්න" කියලා. ආරක්ෂක ලේකම් ගෝඨාභය රාජපක්ෂ අමුඅමුවේ නීතිය උල්ලංඝනය කරලා වේදිකාවලට නැග්ගා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් අවසන් කරන්න.

ගරු විජිත හේරත් මහතා
(மாண்புமிகு விஜித ஹேரத்)
(The Hon. Vijitha Herath)
මැතිවරණ වේදිකාවලට ගියා. ඒවා නවත්වන්න මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයාට බලයක් තිබුණේ නැහැ. එතුමා ලිඛිතව දැනුම් දීම පමණයි කළේ. ඒ නිසා ඒ තත්ත්වය වෙනස් වෙන්නට ඕනෑ. ඒ අර්ථයෙන් ගත්තොත් මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත, 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට මේ මෑත ඉතිහාසයේ ගෙන එන ලද සංශෝධන ගැන බලන කොට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පැත්තෙන් තියපු ඉතාම සාධනීය පියවරක්. දහනත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පස්සේ ආපු ඉතාම සාධනීය පියවරක්. ඒ සාධනීය පියවර සම්මත කර ගැනීම සඳහා අපි අපේ උපරිම සහයෝගය ලබා දෙනවා. අනෙකුත් අයගේත් උපරිම සහාය එයට ලබා දෙන්නය කියලා අපි ඉල්ලා සිටිනවා.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
බොහොම ස්තුතියි. ගරු (මහාචාර්ය) ජී.එල්. පීරිස් මහතා.

[අ.භා. 12.10]

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜீ.எல். பீரிஸ்)
(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)
ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත විවාදයට භාජනය වන මෙම අවස්ථාවේදී අදහස් කිහිපයක් ප්‍රකාශ කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම මා විශේෂයෙන් අගය කොට සලකනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මා පළමුවෙන්ම මේ කාරණය කියන්න කැමැතියි. අපට තිබෙන්න ඕනෑ, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධයෙන් යථාර්ථවාදී තක්සේරුවක්.

මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් ඇති වුණ වෙනස මොකක්ද කියලා අපි පොඩ්ඩක් හිතලා බලමු. අද සමාජයේ යම් යම් තැන්වල අදහසක් තිබෙනවා, මේ නිසා දැවැන්ත විපර්යාසයක් සිදු වුණාය කියලා. ඇත්ත වශයෙන්ම එහෙම දෙයක් සිදු වෙලා නැහැ. ඉස්සෙල්ලා විධායක ජනාධිපති ධුරය සතු වෙලා තිබුණු බලතල මොනවාද, හෙට මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත වුණොත් අනාගතයේ ඇති වන තත්ත්වය මොකක්ද කියලා අපි බැලුවොත්, ඇත්ත වශයෙන්ම එහි එතරම් ලොකු වෙනසක් නැහැ. තවදුරටත් සම්පූර්ණ බලය ජනාධිපතිතුමා සතු වනවා. ඇමතිවරුන් තෝරා ගැනීම, ඇමතිවරුන්ට විෂයයන් වෙන් කිරීම, ඒ විෂයයන් අවශ්‍ය තැන වෙනස් කිරීම, අමාත්‍යවරුන් ඒ ධුරවලින් පහ කිරීම, රාජ්‍ය අමාත්‍යවරුන්, නියෝජ්‍ය අමාත්‍යවරුන් පත් කර ගැනීම කියන ඒ සම්පූර්ණ බලතල ව්‍යුහය පිළිබඳව කිසිම වෙනසක් වෙලා නැහැ. තිබුණු විධියටම ඒ බලතල තිබෙනවා. ඒ නිසා මා ගෞරවයෙන් මේ කාරණය කියන්න කැමැතියි. පූජ්‍ය මාදුළුවාවේ සෝභිත ස්වාමීන් වහන්සේ මම හුඟක් ගරු කරන ස්වාමීන් වහන්සේ නමක්. මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත නිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා ක්ෂේත්‍රය තුළ ලොකු විප්ලවයක් ඇති වුණාය කියන එකයි උන් වහන්සේගේ අදහස. නමුත් එහෙම වෙලා නැහැ. මේ බලතල ඉවත් කරන්න බැහැ, ඒවා ඉවත් කිරීම සඳහා ජනමත විචාරණයක් අවශ්‍යයි, ජනමත විචාරණයක් පවත්වලා තමයි ඒවා වෙනස් කරන්න පුළුවන් වන්නේ, තුනෙන් දෙකක බලය පාවිච්චි කිරීමෙන් පමණක් ඒක කරන්න බැහැ කියලා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය පැහැදිලි තීරණයක් දුන්නා. එම නිසා ඉස්සෙල්ලා ගැසට් කරපු පනත් කෙටුම්පතේ තිබුණු වගන්ති ඉවත් කරන්න ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා තීරණය කළා. එතකොට ඒ බලය එහෙමම තිබෙනවා. එහි කිසිම වෙනසක් නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඒ බලතල වෙනස් කරන්න බැහැ කියලා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කිව්වේ නැහැ. ඒ බලතල වෙනස් කිරීම සඳහා යම්කිසි අනිවාර්යය ක්‍රමවේදයක් අනුගමනය කළ යුතු බව පමණයි ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ප්‍රකාශ කළේ. ඊළඟ තීරණය, දේශපාලන තීරණයක්. රජය වෙනුවෙන් ගරු අගමැතිතුමා ප්‍රකාශ කළා, යම්කිසි ව්‍යවස්ථාවක් වෙනස් කිරීම සඳහා ජනමත විචාරණයක් අවශ්‍ය නම් ඒ ව්‍යවස්ථා වෙනස් කරන්නේ නැහැ, ඒවා එහෙමම තිබෙනවා කියලා. එතකොට ඒක දේශපාලන තීරණයක්. අන්න ඒ දේශපාලන තීරණයේ ඍජු ප්‍රතිඵලයක් වශයෙන් තමයි ඒ මහා බලතල සම්භාරය කිසිම සංශෝධනයක් නැතිව ඒ විධියටම තිබෙන්නේ. මම හිතන හැටියට අපේ සමාජයේ හුඟ දෙනෙකු ඒ කාරණය අවබෝධ කර ගෙන නැහැ. ඒ බලතල

[ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා]

එහෙමම තිබෙනවා. එහි ලොකු වෙනසක් නැහැ. එහෙනම් වෙනස් වුණ බලතල මොනවාද? ප්‍රධාන වශයෙන් වෙනස් වුණ බලතල තුනක් තිබෙනවා. එකක් තමයි, අවුරුද්දකට පස්සේ පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරීමේ බලය මේ අනුව නොලැබීම. අවුරුදු හතර හමාරකට පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්න බැහැ.

ඊළඟට, "මුක්තිය" පිළිබඳව නීතිමය තත්ත්වයේ වෙනසක් වුණා. ඒ වාගේම අමාත්‍යාංශවල ලේකම්වරුන් පත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් ජනාධිපතිවරයාට තිබෙන බලතල පිළිබඳව වෙනසක් වුණා. ඒ ක්ෂේත්‍ර තුනේ පමණයි ඇත්ත වශයෙන් වෙනසක් සිදු වෙලා තිබෙන්නේ. වෙන කිසිදු වෙනසක් මේ පනත් කෙටුම්පතින් සිදු වෙලා නැහැ. ඒ නිසා අතිශයෝක්තියක් හැටියට මේ පනත් කෙටුම්පත අප ජනතාවට ඉදිරිපත් කරන්න හොඳ නැහැ. එහෙම ලොකු වෙනසක් ඇත්ත වශයෙන් සිදු වෙලා තිබුණේ නැහැ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අප හිතනවා කරන දෙයක් අවංකව කරන්න ඕනෑය කියා. අමාත්‍යවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව සීමා කරන්න ඕනෑ, කැබිනට් මණ්ඩලය ලොකු වැඩියි, ඒ සඳහා ජනතාවට ලොකු වියදමක් දරන්න වෙනවා, ඒ සම්බන්ධයෙන් වෙනසක් සිදු විය යුතුයි කියන ප්‍රබල හැඟීමක් රටේ තිබුණා. මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙනවා, කැබිනට් මණ්ඩලයේ අමාත්‍යවරුන්ගේ උපරිමය 30යි කියලා. හැබැයි, ජාතික ආණ්ඩුවක් කියලා එකක් හැදුවොත්... කියලා ඒකෙන් ගැලවීමටත් ඉතාම පහසු මාර්ගයක් සපයා දීලා තිබෙනවා.

ජාතික ආණ්ඩුවක් කියලා කියන්නේ මොකක්ද? ජාතික ආණ්ඩු ලෝක ඉතිහාසයේ ඇති වෙලා තිබෙන්නේ යම්කිසි අර්බුදයකට මුහුණ දෙන අවස්ථාවලදීයි. උදාහරණයක් ගනිමු. මහා බ්‍රිතාන්‍යය ලෝක සංග්‍රාමයකට අවතීර්ණ වන අවස්ථාවකදී ඒ රටේ ජාතික ආණ්ඩුවක් හැදුවා. ජර්මනිය දෙවන ලෝක සංග්‍රාමයෙන් පස්සේ ඒ අයගේ ආර්ථිකය වර්ධනය කිරීමට පියවර ගන්නා අවස්ථාවේදී ඒ සියලු දෙනාගේ එකඟත්වය අවශ්‍යයි කියන පදනම මත ජාතික ආණ්ඩුවක් හැදුවා. අද අපේ රටේ ජාතික ආණ්ඩුවක් නැහැ. දෙමළ ජාතික සන්ධානය නැහැ, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ නැහැ. එය කිසිසේත් ජාතික ආණ්ඩුවක් හැටියට සලකන්න බැහැ. යම්කිසි ආණ්ඩුවක් හදලා ඒකට ජාතික ආණ්ඩු ලේබලය ගැහුවොත් එතකොට අර තිහේ සීමාව බලපාන්නේ නැහැ. මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙනවා, කැබිනට් ඇමතිවරුන්ගේ සංඛ්‍යාව තිහේ සිට හතළිස් පහ දක්වා වැඩි වනවාය කියලා. රාජ්‍ය ඇමතිවරු, නියෝජ්‍ය ඇමතිවරු ඒකට එක්කාසු කළාම සියයට ආසන්න සංඛ්‍යාවකට ගෙන යන්න පුළුවන්.

එය අවංක ක්‍රියා දාමයක් හැටියට අපි දකින්නේ නැහැ. කැබිනට් මණ්ඩලය 30කට සීමා කරන්න ඇත්ත වශයෙන්ම චේතනාවක් තිබෙනවා නම්; අධිෂ්ඨානයක් තිබෙනවා නම්, ඇමැති මණ්ඩලය 30ක්ම විය යුතුයි. එය 100ක් වන්නට බැහැ. අන්න ඒකට අපි එකඟ වන්නේ නැහැ. ඒක එච්චර සුදුසු ක්‍රියා මාර්ගයක් කියලා අපි හිතන්නේ නැහැ.

අනෙක් කාරණය මේකයි. ඡන්ද ක්‍රමයයි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයයි අතර ඇත්ත වශයෙන්ම ඍජු සම්බන්ධයක් තිබෙන්නට ඕනෑ කියලා අපි තරයේම විශ්වාස කරනවා. මීට ඉස්සර තිබුණු තත්ත්වය අනුව පාර්ලිමේන්තුව තුළ මොකක් හරි අර්බුදයක් තිබෙනවා නම්, ස්ථාවර ආණ්ඩුවක් පවත්වා ගෙන යන්න බැරි තත්ත්වයක් තිබෙනවා නම්, පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්න ජනාධිපතිවරයාට පුළුවන්. එතුමාගේ හස්තයේ ඒ බලය තිබුණා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත හෙට දිනයේ දී සම්මත වුණොත් හෙට ඉඳලා ජනාධිපතිවරයාට ඒ බලය නැහැ. අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්බන්ධයෙන් ඒක ලොකු වෙනසක්. අවුරුදු හතරහමාරකට ජනාධිපතිවරයාගේ අත් බැඳලායි තිබෙන්නේ. අවුරුදු හතරහමාරකට පසුවත් පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකක කැමැත්තක් නැතුව පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවන්න බැහැ. එතකොට පාර්ලිමේන්තුව අවුරුදු පහක් පවතිනවා. ඒ අතර මොකක්ද වෙන්නේ? අපි හිතමු, රජයට විරුද්ධව විශ්වාස භංග යෝජනාවක් සම්මත වෙනවා කියලා. එහෙම නැත්නම් මුදල් පනත් කෙටුම්පතක්, අය වැය ලේඛනයක් පරාජයට පත් වෙනවා කියලා හිතමු. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, එතකොට පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවන්නේ නැහැ. ආණ්ඩුව විසුරුවනවා. ඒ කියන්නේ අගමැතිවරයා ඇතුළු කැබිනට් මණ්ඩලයේ බලතල එතැනින් නවතිනවා. එතකොට මොකක්ද වෙන්නේ? එතකොට ජනාධිපතිවරයාට සිදු වෙනවා, වෙන විකල්ප ආණ්ඩුවක් හොයන්න. විකල්ප ආණ්ඩුවක් - ස්ථාවර ආණ්ඩුවක් - ගෙනෙන්න බැරි නම් ඇති වන තත්ත්වය මොකක්ද? එතකොට මුළු රටම අරාජික තත්ත්වයකට තල්ලු වෙනවා. යුරෝපයේ යම් යම් රටවල එහෙම සිදු වෙලා තිබෙනවා. ඒක ලොකු ප්‍රශ්නයක්. පක්ෂ දේශපාලනයෙන් තොරව අපි ඒ සම්බන්ධයෙන් අවධානය යොමු කළ යුතුයි. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත වුණොත්, රටේ ස්ථාවරභාවය වෙනුවෙන් ජනාධිපතිවරයාට මැදිහත් විය හැකිව තිබුණු බලය හෙට ඉඳලා අහිමි වෙනවා. එතකොට ඒකට පිළියම මොකක්ද? මම කියන්නේ නැහැ, ඒක නරක දෙයක් කියලා. හැබැයි ඒක කරනවා නම්, ඒ සමඟම මැතිවරණ ක්‍රමය පිළිබඳ මූලික සංශෝධනත් අනිවාර්යයෙන් ඉදිරිපත් කළ යුතුයි.

අද ක්‍රියාත්මක වන සමානුපාතික ඡන්ද ක්‍රමය තුළින් බිහි වන්නේ දුර්වල ආණ්ඩු බව අපි කවුරුත් දන්නවා. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාට හයෙන් පහක ඡන්ද බලයකුත්, සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක හිටපු අගමැතිනියට තුනෙන් දෙකක ඡන්ද බලයකුත් ලැබුණා. අද ක්‍රියාත්මක වන සමානුපාතික ඡන්ද ක්‍රමය තුළින් ඒ විධියේ ආණ්ඩුවක් ජනිත වන්නේ නැහැ. ඒ නිසා මේ ඡන්ද ක්‍රමය වෙනස් වන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා තමයි මැතිවරණ ක්‍රමයත් මේ සමඟම වෙනස් විය යුතුයි කියන එක මුල ඉඳලාම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ ස්ථාවරය වුණේ. දැන් එය විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හැටියට ඉදිරිපත් කෙරෙනවා. හැබැයි අපි දන්නා තරමට පැහැදිලි පනත් කෙටුම්පතක් නැහැ. අපි දන්නා තරමට කැබිනට් මණ්ඩලය එක පනත් කෙටුම්පතක් අනුමත කරලා තිබෙනවා. ජාතික විධායක සභාව තවත් පනත් කෙටුම්පතක් හදලා තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳ නිශ්චිත තත්ත්වයක් අද වන තුරු නැහැ.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල ඇමතිතුමනි, මා ඔබතුමාට ඉතාම ගෞරවයෙන් කියන්න කැමැතියි, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත මේ විධියට සම්මත කරලා, ඊට පසුව මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කිරීම සම්බන්ධයෙන් කිසිවක් සිදු වුණේ නැත්නම් ඒ තුළින් උද්ගත වන ප්‍රතිඵල අපේ රටට කිසිසේත් හිතකර වන්නේ නැති බව. එහි විශාල ප්‍රමාදයක් සිදු වුණා. ඒ සම්බන්ධයෙන් කිසිම පියවරක් ගන්න බැරි වුණා. හෙට ගන්නා පියවර නිසා යම් වෙනසක් ඇති වෙයි. එක්තරා ප්‍රමාණයකට විධායක බලතල පිළිබඳ වෙනසක් සිදු වෙනවා. එතකොට රටට තිබුණු ආරක්ෂාවත් ඒ තුළින් අහිමි වෙනවා. ඒ සමඟම ඡන්ද ක්‍රමයේ වෙනසක් සිදු වුණේ නැත්නම් ඒක කිසිසේත් හොඳ තත්ත්වයක් නොවෙයි. ඒ නිසා තමයි මේ කාරණා දෙක ගැට ගහන්න ඕනෑය කියන ස්ථාවරයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මුල ඉඳලාම සිටියේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මාධ්‍යය පිළිබඳව ප්‍රශ්නය අපි පිළිගන්නවා. ගැසට් කරපු පනත් කෙටුම්පතේ මාධ්‍ය ආයතන සම්බන්ධයෙන් විධිවිධාන තිබුණා. මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව

මැතිවරණ කාලයේ දී නිකුත් කරන නියෝග යම්කිසි මාධ්‍ය ආයතනයක් පිළිපදින්නේ නැත්නම්, ඒ නියෝග උල්ලංඝනය කරනවා නම්, ඒ පිළිබඳ බලයලත් නිලධාරියෙක් - a competent authority - පත් කරන්න විධිවිධාන තිබුණා. ඊට පසුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීරණය කළා, ඒ වගන්තිය සම්මත කිරීම සඳහා ජනමත විචාරණයක් අවශ්‍යයි කියලා. ඉන් පසු අගමැතිතුමාගේ ස්ථාවරය අනුව - ජනමත විචාරණයක් අවශ්‍ය සියලුම වගන්ති ඉවත් කරනවා කියන ස්ථාවරයට අනුකූලව - ඒ වගන්තිය අයින් කළා. ඒ වගන්තිය අයින් කරලා ඒ වෙනුවට වෙන වගන්තියක් ආදේශ කළා. ඒ අනුව එම නියෝග උල්ලංඝනය කරන මාධ්‍යවේදීන් අවුරුදු තුනක බන්ධනාගාරගත කිරීමකට යටත් කරන්න පුළුවන් කියන වගන්තිය ඇතුළත් කළා. දැන් අපිත් පිළිගන්නවා, ආණ්ඩුවත් පිළිගන්නවා, ඒ වගන්තිය ඉවත් කළ යුතුයි කියලා. ඒ පිළිබඳව සම්පූර්ණ එකඟත්වයක් තිබෙනවා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
We are not against it; we are accepting it.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜீ.எல். பீரிஸ்)
(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)
Yes, I know. So, that is good. There is agreement between the Government and the Opposition on that issue. ගරු අගමැතිතුමා ප්‍රකාශ කළ අදහස සමඟ මම එකඟ වෙනවා. ඒ මාධ්‍ය ආයතනවලට දැන් යම්කිසි වග කීමක් භාර වෙනවා.

මේ සම්බන්ධයෙන් තිබෙන යාන්ත්‍රණය මොකක්ද? මොකක් හෝ යාන්ත්‍රණයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. එහෙම නැත්නම් ස්වාධීන මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවට තිබෙන බලය හිස් බලයක් වෙනවා. නියෝග නිකුත් කරනවා, ඊට පස්සේ කවුරුවත් ඒ නියෝග පිළිපදින්නේ නැහැ. ඒක ප්‍රබල හිඩැසක්; ලොකු හිඩැසක්. මේ ප්‍රතිකර්මය නරකයි කියලා තමයි මම පිළිගන්නේ. ඒ නිසා එම ප්‍රතිකර්මය ඉවත් කළ යුතුයි. එයට විකල්පයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. එහෙම නම් සද්භාවයෙන් මාධ්‍ය ආයතන ඒ පිළිබඳව විකල්පයක් සෙවිය යුතුයි. [බාධා කිරීමක්] ඒක තමයි, ඒක ප්‍රශ්නයක් වෙනවා. එහෙම ඇති නොවුණොත් මොකද වෙන්නේ? එහෙම වුණොත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යොමු කරනවා ද? මේ ගැටලුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යොමු කරන්න මැතිවරණ කොමිෂන් සභාවට බලය දෙනවා ද? ඒ විධියේ හිඩැසක් නොමැතිව ඒ පිළිබඳව අංග සම්පූර්ණ විධිවිධානයක ඇති අවශ්‍යතාව මා මේ අවස්ථාවේ පෙන්වා දෙන්න කැමැතියි.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
Are you opposing it?

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜீ.எல். பீரிஸ்)
(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)
No, not on that issue.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අනෙක් කාරණය මේකයි. තොරතුරු දැන ගැනීමේ පනත් කෙටුම්පත ඉතාම වැදගත් පනත් කෙටුම්පතක්. ගරු අගමැතිතුමා ඇහුවා, "කොහොමද එහෙම කියන්නේ, ඒක කවුරුවත් දැකලා නැහැ" කියලා. කරු ජයසූරිය මැතිතුමා ඉදිරිපත් කළ පිටපත - කරු ජයසූරිය මැතිතුමාට මම ගරු කරනවා. එතුමා ඒ කාලයේ බොහොම කාලෝචිත විධියට එය ඉදිරිපත් කර තිබුණා. හැබැයි මේක එළි දැක්වූවාම කාටත් පෙනෙයි, ඒකයි මේකයි අතර විශාල වෙනසක් තිබෙන බව. ඒක ස්වාභාවිකයි. ඒ කියන්නේ ඊට පසුව ගත වුණු කාලය තුළ සමාජයේ නොයෙක් විපර්යාස ඇති වුණා, මේ සම්බන්ධයෙන් නොයෙක් අදහස් උදහස් ඉදිරිපත් වුණා. ඉතින් ඒ ආකල්ප, ඒ අදහස් උදහස් ආශ්‍රිතව අලුත් පනත් කෙටුම්පතක් නිර්මාණය වෙලා තිබෙනවා. අපි ඒ පිළිබඳව දැන ගත යුතුයි. ගරු කථානායකතුමා දන්නේත් නැහැ, අපි කවුරුවත් දන්නේ නැහැ, පනත් කෙටුම්පත මොකක්ද කියලා. ගරු සභානායකතුමා දන්නවාද කියලා මම දන්නේ නැහැ. ඉතින් මේක පැය 24න් ගෙනෙන්නේ කොහොමද?

මීට ඉස්සෙල්ලා සකස් කළ පනතක, ඒ කියන්නේ මීට මාස තුන හතරකට ඉස්සෙල්ලා සකස් කළ පනත් කෙටුම්පතක තිබුණු වගන්ති අපේ රටේ ආරක්ෂාවට විශාල ලෙස බලපානවා. මම නරකයි කියලා කියනවා නොවෙයි. නමුත් ඒවා සලකා බලන්න ඕනෑ. ඒ කරුණු රටේ ආරක්ෂාවට බලපානවා, ඒ වාගේම රටේ ජාත්‍යන්තර සම්බන්ධතාවලට සෘජු ලෙස බලපානවා. මේවා ඔක්කෝම කොහොමද පැය විසි හතරකින් කරන්නේ? මේක පැය විසි හතරකින්, ඒ කියන්නේ හෙට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යොමු කරන්න තමයි රජයේ වුවමනාව වෙලා තිබුණේ. [බාධා කිරීමක්] ඒක අපි අගය කරනවා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
අගමැතිතුමා ඒක කිව්වා.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜீ.எல். பீரிஸ்)
(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)
ඒක අපි අගය කරනවා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
But, they must withdraw it. It has already been sent to the Supreme Court.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜீ.எல். பீரிஸ்)
(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)
ඔව්, ඒක තමයි. ඒ පිළිබඳව ප්‍රකාශයක් කිරීම පමණක් ප්‍රමාණවත් වෙන්නේ නැහැ. මම දන්නේ නැහැ තත්ත්වය මොකක්ද කියලා. අපි කවුරුවත් දන්නේ නැහැ. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යවලා තිබෙනවා නම් - [බාධා කිරීමක්]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා, මේක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යවා තිබෙන බව අපි පිළිගත්තා. නමුත් අගමැතිතුමා කිව්වා, ඒක Urgent Bill එකක් හැටියට ගෙනෙන්නේ නැහැ කියලා.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜீ.எல். பீரிஸ்)
(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)
එහෙම නම් සම්පූර්ණ තත්ත්වය වෙනස් නේ. එහෙම වුණොත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඒක සලකා බලන්න සති තුනක කාලයක් තිබෙනවා. [බාධා කිරීමක්] එහෙම කරන්න බැහැ නේ, ගරු සභානායකතුමනි. එහෙම නම් ගැසට් කරලා පාර්ලිමේන්තුවේ table කරන්න ඕනෑ නේ. [බාධා කිරීමක්] But, it must be done now, not after it is sent to the Supreme Court. ඒ කියන්නේ

[ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා]

හදිසි පනතක් හැටියට ඉදිරිපත් කරන ක්‍රමවේදය අනුගමනය කරන්නේ නැත්නම් ඒ පනත් කෙටුම්පත මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කරලා -

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය මේ සම්බන්ධයෙන් යම් තීන්දුවක් දුන්නාට පසුව පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරනවාය කියන පදනම මත තමයි මේක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඉදිරිපත් කළේ.

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜீ.எல். பீரிஸ்)
(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)

ඒක සම්පූර්ණයෙන්ම වැරැදි නේ, ගරු සභානායකතුමනි.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

Once the Supreme Court gives the determination, we will introduce -

ගරු (මහාචාර්ය) ජී. එල්. පීරිස් මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) ஜீ.எல். பீரிஸ்)
(The Hon. (Prof.) G.L. Peiris)

නැහැ, නැහැ. මා ඔබතුමාට කියන්න කැමැතියි, ඒක වැරදියි කියලා. [බාධා කිරීමක්] ගරු සභානායකතුමනි, පොඩ්ඩක් හිතන්න. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඒක ගැන තීරණයක් දෙන්න ඉස්සෙල්ලා ජනතාවට - අපි කාටත් - අයිතියක් තිබෙනවා නේ ඒ සම්බන්ධයෙන් පෙත්සම් ඉදිරිපත් කරන්න. අපේ අදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට අපි කාටත් අයිතියක් තිබෙනවා නේ. ඒවා සැලකිල්ලට භාජනය කරලා නේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීරණය දිය යුතු වෙන්නේ. ඒ පෙත්සම් සැලකිල්ලට ගන්නේ නැතුව තීරණයක් දෙන්න ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට බැහැ. මෙලෝ දෙයක් දන්නේ නැතුව කොහොමද පෙත්සම් ඉදිරිපත් කරන්නේ. අපි කවුරුවත් මොකුත්ම දන්නේ නැහැ. එතකොට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඒ ගැන තීරණයකට එන්නේ කොහොමද? දැන් සිදු වුණු දේ ගැන කථා කරලා වැඩක් නැහැ. දැන් කළ යුත්තේ එය මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කිරීමයි. ඒ සඳහා ගැසට් පත්‍රයක් ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන්නට ඕනෑ. එතකොට ඒ ගැසට් පත්‍රය තමයි public notice එක වෙන්නේ. එතකොට ජනතාවට පුළුවන් ඒ ගැසට් පත්‍රය කියවා බලා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට පෙත්සම් ඉදිරිපත් කරන්න. ඒ ගැසට් පත්‍රය පදනම් කරගෙන ඉදිරිපත් කරන පෙත්සම් ගැන අවධානය යොමු කරලා තමයි තීරණයක් දෙන්න ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට පුළුවන් වන්නේ. So, you have put the cart before the horse. It is completely wrong.

මෙන්න මේ විධියේ දේවල් නිසා තමයි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්බන්ධයෙන් විශාල අවුල් ඇති වුණේ. අවංකව කියනවා නම් කිසිම විධිමත් ක්‍රමවේදයක් නැතිව කළ නිසායි එසේ සිදු වුණේ. ඒවා ගැන දැන් කථා කර වැඩක් නැහැ.

තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පතත් අතිශය වැදගත් පනත් කෙටුම්පතක්. ඒ පිළිබඳවත් අපි මීට වඩා ක්‍රමානුකූල වැඩ පිළිවෙළක් අනුගමනය කරමුය කියා මම ගෞරවාන්විතව යෝජනා කරනවා. මම මීට වැඩිය කථා කරන්නට බලාපොරොත්තු වන්නේ නැහැ.

සංශෝධනය කළ යුතු සමහර දේවල් තිබෙනවා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ විනිශ්චයකාරවරු පත් කිරීම සම්බන්ධයෙන් ශ්‍රී ලංකා නීතිඥ සංගමයේ සභාපතිතුමාගේ අදහස් ලබා ගැනීම හොඳයි කියා මා හිතන්නේ නැහැ. ඒක හොඳ ක්‍රමවේදයක් නොවෙයි. ඒක ඉවත් කරමුය කියා අප යෝජනා කරනවා. ඒ වාගේම නීතිපතිතුමාවත් ඒ කාර්යයට ඇතුළත් කිරීම අවශ්‍ය නැහැ. අප මෙසේ යෝජනා කරන්නේ කිසිම පුද්ගලයෙකුට අගෞරව කිරීමට නොවෙයි. දේශපාලන වශයෙන් ඒ පැත්තෙන් හෝ මේ පැත්තෙන් හෝ කවුරු වුණත් අධිකරණ ඇමතිවරයා - මමත් අධිකරණ ඇමතිවරයා හැටියට හිටියා- කෙළින්ම එවැනි දෙයකට සම්බන්ධ වීම උචිත ක්‍රියා මාර්ගයක් හැටියට මම දකින්නේ නැහැ. ඒවා ඉවත් කිරීමට අපගේ සංශෝධන ඉදිරිපත් කරනවා.

අවසාන වශයෙන් ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, සංශෝධන කිහිපයක් ඉදිරිපත් කිරීමට අපේ පක්ෂය තීරණය කර තිබෙනවා. මම හිතන හැටියට තවත් විනාඩි පහකින් පක්ෂ නායක සාකච්ඡාවක් පැවැත්වෙනවා. අප ඉදිරිපත් කරන සංශෝධන පිළිබඳව සාකච්ඡා කර යම්කිසි එකඟතාවකට පැමිණෙන්නය කියා ඉල්ලනවා. මෙසේ කියන්නේ මෙය කඩාකප්පල් කිරීමට හෝ කකුලෙන් ඇදීමට නොවෙයි. මෙහි බොහෝ දෝෂ තිබුණාය කියා අප කවුරුත් දන්නවා.

දැන් බලන්න, තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත මේ විධියට ගියා නම් ලොකු විනාශයක් සිදු වනවා. ඒ පිළිබඳව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීරණයක් එවනවා. ඒ අවස්ථාවේ "මොකක්ද මේ, අප මේ ගැන දැන ගෙන හිටියේ නැහැ නේ, අප දැන ගෙන හිටියා නම් අපත් මැදිහත් වෙනවා" කියා සමාජය කියන්නට පුළුවන්. එහෙම තත්ත්වයන් සිදු වීම හොඳ නැහැ. පරම්පරා ගණනකට බලපාන නීති සම්පාදනය කිරීමේදී මීට වඩා දූරදර්ශී ලෙස කටයුතු කළ යුතුයි කියා මා ගෞරවයෙන් රජයට යෝජනා කරනවා.

අප විසින් නිර්මිත සංශෝධන බොහොම සැලකිලිමත්ව සලකා බලන්නය කියා රජයට ආයාචනා කරමින්, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඔබතුමාට මාගේ ස්තුතිය ප්‍රදානය කරමින්, මාගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

[අ.භා. 12.28]

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා (මහාමාර්ග හා ආයෝජන ප්‍රවර්ධන නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு இரான் விக்கிரமரத்ன - நெடுஞ்சாலைகள் மற்றும் முதலீட்டு ஊக்குவிப்பு பிரதி அமைச்சர்)
(The Hon. Eran Wickramaratne - Deputy Minister of Highways and Investment Promotion)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මෙම ඓතිහාසික මොහොතට එක් වීමට ලැබීම භාග්‍යයක් හැටියට මා සලකනවා. විශේෂයෙන්ම අද ජනාධිපතිතුමා පාර්ලිමේන්තුවේ කථා කරන විට සඳහන් කළා, මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාත් ලක්ෂ 58ක ජනවරමක් ලබා ගෙන, මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමාත් ලක්ෂ 62කට වැඩි ජන වරමක් ලබා ගෙන දෙදෙනාම විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරන්නට පොරොන්දු වුණාය කියා. එපමණක් නොවෙයි, එතුමා මේ ගරු සභාවට මතක් කළා 1994 දීත්, 2000 දීත් චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනියත් විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරන්නට පොරොන්දු වුණාය කියා. මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාත් 2005 දීත්, 2010 දීත්, 2015 දීත් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්නට පොරොන්දු වුණා. අද මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාට ඒ භාග්‍යය ලැබී තිබෙනවා. එය සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි කරන්නට බැරි වුණත් මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ ඇති අත්තනෝමතික බලතල අඩු කරන්නට හැකි වී තිබෙනවා.

බලය තිබෙන පුද්ගලයා කැමැත්තෙන් ඒ බලය නැති කරන්නට හෝ ඒ බලය අඩු කරන්නට ඉදිරිපත් වී තිබීම මේ පාර්ලිමේන්තුවට තිබෙන බොහොම සුබ මොහොතක්, ඓතිහාසික මොහොතක් බවයි මා කියන්නේ. මේ මොහොත අත් හැරියොත් අපට ජනතාවට වග කියන්නට වනවා.

මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ජනාධිපතිතුමාගේ මුක්තිය අඩු වනවා. විශේෂයෙන්ම ජනාධිපති ධුරයට ඉදිරිපත් විය හැකි වාර ගණන දෙවතාවකට සීමා වනවා. ඒ වාගේම ජනාධිපති ධුරයේ සිටිය හැකි කාලය අවුරුදු හයේ සිට අවුරුදු පහ දක්වා අඩු වනවා. මේ සංශෝධනය අනුව අවසාන මාස හයේදී පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවන්න ජනාධිපතිතුමාට පුළුවන්. ජනාධිපතිතුමාට තිබෙන ඒ නිදහසත් අඩු වනවා. මාගේ පෞද්ගලික මතය, ඒ නිදහසවත් දෙන්න අවශ්‍ය නැහැ කියන එකයි. දින නියම කරලායි මේ රටේ ඡන්ද පවත්වන්නට ඕනෑ.

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අදහස නොවෙයි. අපේ අදහස වුණේ මෙයයි. 1999 දී හම්බන්තොට නගරයේ පැවැති අපේ පක්ෂ සම්මේලනයේ දී අප යෝජනාවක් අනුමත කළා, මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය නැති කරන්න. අද සෑම කෙනකුටම එකඟ වෙන්න පුළුවන් සංශෝධනයක් තමයි මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය යටතේ ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා මේ සංශෝධනයට අපේ පක්ෂයේ සම්පූර්ණ සහයෝගය තිබෙනවා.

විධායක බලය ඕනෑම ක්‍රමයක් තුළ තිබිය යුතුයි. ඒ විධායක බලය තියෙන්න ඕනෑ කාටද? ඒ විධායක බලය සංවරණය කිරීම හා තුලනය කිරීම පිළිබඳ ගැටලුව තමයි මේ රටේ දැන් දීර්ඝ කාලයක සිට තිබෙන්නේ. මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පසුවත් ජනාධිපතිතුමාට ජනාධිපති බලතල තිබෙනවා. එතුමා තමයි රාජ්‍යයේ නායකයා; හමුදාවේ ප්‍රධානියා. අගමැතිතුමා පත් කරන්නේත් ජනාධිපතිතුමායි. මේ බලතල සියල්ල ජනාධිපතිතුමාට තිබෙනවා. මේ විවාදය තුළ ගැටලුවක් ලෙස මතු වෙලා තිබුණේ අගමැතිතුමාට සහ කැබිනට් මණ්ඩලයට තිබෙන බලතලත්, ජනාධිපතිතුමාට තිබෙන බලතලත් පිළිබඳ තුලනය මොකක්ද කියන එකයි.

අප දන්නවා, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් අගමැතිතුමාට යෝජනා කරපු බලතල මොනවාද කියලා. කැබිනට් මණ්ඩලයේ මූලිකයා හැටියට එතුමාට කැබිනට් මණ්ඩලයේ ගණන තීරණය කිරීමත්, විෂයය හා කාර්යය තීරණය කිරීමත් යෝජනා කළා. ඒ වාගේම කැබිනට් නොවන ඇමතිවරුන්ට දිය යුතු කාර්ය භාරය යෝජනා කළා. නමුත්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් මේ සියල්ලට අනුමැතිය දීලා නැහැ. මේ කාර්යයන් කරනවා නම් ජනමත විචාරණයක් පැවැත්විය යුතුයි කියලා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය සඳහන් කරනවා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය මේ බලතල තුලනය තීරණය කර තිබෙන්නේ කරුණු දෙකකට පමණයි. ඒ කියන්නේ, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ දහනව වන සංශෝධනයේ 43 (2) සහ 33 A(2) කියන කොටස්වල සඳහන් කර තිබෙනවා අගමැතිතුමාට තිබෙන බලතල මොනවාද කියලා. එතැන පමණයි එම බලතල ගැන සඳහන් කර තිබෙන්නේ. අගමැතිතුමාට තිබෙන බලතල ලෙස ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඉඩ දීලා තිබෙන්නේ කැබිනට් මණ්ඩලය පත් කරන කොට ඒ කැබිනට් මණ්ඩලය පිළිබඳව ජනාධිපතිතුමාට උපදෙස් දෙන්න පුළුවන් කියලායි.

ඇත්තටම දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පසුව වුවත් බලවත් විධායකයක් තිබෙනවා. නමුත් ඒ විධායකය තුලනය කිරීම පිළිබඳව ප්‍රශ්නයයි මෙතැන තිබෙන්නේ. ඒ නිසා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කර ගත්තාට පසුව ඊළඟ පාර්ලිමේන්තුව ව්‍යවස්ථා සභාවක් හැටියට පත් කරලා, නැවතත් මේ මුළු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවම සම්පූර්ණයෙන් බලා, මීට වැඩිය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී කිරීමේ අදහස පක්ෂයක් හැටියට අපේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයට ඇතුළත් කරනවා. මම හිතන විධියට අප මීට වඩා එහාට යන්න ඕනෑ. අප එසේ කරන්න හේතුව මේකයි. අප ජනාධිපතිතුමා සමඟත් පැවැත්වූ සාකච්ඡාවලදී පැහැදිලි වුණා, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මීට වඩා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී කරන්න ජනාධිපතිතුමාත් බලාපොරොත්තු වන බව. මම හිතන්නේ අප මේක පුද්ගලයින්ගේ කෝණයෙන් පමණක් නොබැලිය යුතු බවයි. ජනාධිපතිතුමා පුද්ගලයෙක් හැටියට, අගමැතිතුමා පුද්ගලයෙකු හැටියට සලකා ඒ කෝණයෙන් පමණක් අප ඒ දෙස නොබැලිය යුතුයි. මා දන්නේ නැහැ, සමහර අයට සැකයක්, බියක් තිබෙනවා ද කියා රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා ඊළඟ පාර්ලිමේන්තුවේත් අගමැති වෙයි කියලා. අප ඒ කෝණයෙන් මේ දිහා නොබැලිය යුතුයි. මේක අපේ අතින් රටට ඉටු විය යුතු වගකීමක් කියන එකයි අපේ අදහස වන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ සංශෝධනය උසස් අධිකරණයේ සාකච්ඡා වෙන කොට විශේෂයෙන්ම උසස් අධිකරණය අවධානය යොමු කළේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තුන්වැනි කොටසටයි. එම කොටසේ පැහැදිලිව සඳහන් කරනවා, ජනතා පරමාධිපත්‍ය මත තමයි අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගොඩනැඟිලා තිබෙන්නේ කියලා. ඒ ජනතා පරමාධිපත්‍ය අප ආරක්ෂා කරන්න ඕනෑ. ඒ, ජනාධිපතිතුමාගේ පරමාධිපත්‍ය නොවෙයි, ජනතා පරමාධිපත්‍යයි. එය මත තමයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගොඩනැඟිලා තිබෙන්නේ.

අද ජනාධිපතිතුමා සඳහන් කළා වාගේ, අවස්ථා දෙකකදී පමණයි ජනාධිපති බලතල අඩු කිරීමට වෑයමක් තිබිලා තිබෙන්නේ. උසස් අධිකරණයෙන් ඒ වෑයම සනාථ කළා. ඒ දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පළාත් සභාවලට බලය බෙදන කොට සහ දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ඇති කරන කොට පමණයි. මේක තමයි, ජනාධිපතිතුමාගේ බලතල සංවරණය හා තුලනය බලන්න ලැබුණු තුන්වැනි අවස්ථාව වන්නේ.

මම කැමැතියි, මේ කොමිෂන් සභා ගැන වචනයක් කියන්න. මේ කොමිෂන් සභාවල අදහස අලුත් අදහසක් නොවෙයි. මේ ගරු සභාවේ මන්ත්‍රීවරුන් 225න් 223 දෙනෙක් දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට -ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පිහිටුවීමට- එදා ඡන්දය දුන්නා. අද නැවතත් අපි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා ඒ කොමිෂන් සභා ඇතුළත් කරනවා. ඊට අමතරව අපි අලුත් කොමිෂන් සභා දෙකක් ඇතුළත් කරනවා. ඒ කොමිෂන් සභා දෙක ගැනත් මම වචනයක් කියන්න ඕනෑ. මොකද, ඒවා අලුත් කොමිෂන් සභා.

අපි ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාවක් ඇති කරනවා. පසු ගිය කාලයේ මේ රටේ පැවැති නාස්තිය, දූෂණය අවම කිරීමට ජනතාවගෙන් ඉල්ලීමක් තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි අපේ රජය දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව ඇතුළත් කළේ. ඒ වාගේම විගණනය අර්ථවත් කිරීමට විගණන සේවා කොමිෂන් සභාවකුත් ඇතුළත් කර තිබෙනවා. අද පවතින තත්ත්වය විධායකය වියදම් කරන එකයි. නියෝජ්‍ය ඇමතිවරයෙකු හැටියට අද මමත් ඒ විධායකයේ කොටසක් වෙනවා. විධායකය වියදම් කරනවා. විධායකය වක්‍රව හෝ විගණනය කරනවා. ඒක අවම කරන්නට අවශ්‍යයි. ඒ නිසා තමයි අපි අලුත් කොමිෂන් සභාවක් හැටියට විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව ඇතුළත් කර තිබෙන්නේ. විගණන සේවා කොමිෂන් සභාවට අධිකරණයෙන් විශ්‍රාමලත් ජ්‍යෙෂ්ඨ විනිසුරුවරුන්, විශ්‍රාමලත් විගණකාධිපතිවරුන් වාගේම නියෝජ්‍ය විගණකාධිපතිවරුන් ඇතුළත් කරනවා. ඒ ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවෙන් විගණනය පිළිබඳව ප්‍රමිතීන් වාගේම විගණනය පිළිබඳව ප්‍රතිපත්ති ඇති කරනවා. ඇත්තටම මේ කොමිෂන් සභාව අවශ්‍ය

[ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා]

වන්නේ විධායකය සංවර කිරීමට හා තුලනය කිරීමටයි. විශේෂයෙන්ම මේ කොමිෂන් සභාවලින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තවදුරටත් ස්ථාපිත වන බව මම මෙතැනදී සඳහන් කරන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අපේ ජී.එල්. පීරිස් හිටපු ඇමතිතුමා කිව්වා, "යම්කිසි සංශෝධන ගෙනෙන්නට අවශ්‍යයි." කියා. මම හිතන්නේ අපි මේ සංශෝධන ගැන මේ දවස් දෙක තුළ සාකච්ඡා කළ යුතුය කියායි. ඒ සංශෝධන ගැනත් මම මෙතැනදී වචනයක් කියන්න ඕනෑ. මෙහිදී සඳහන් කළා, අගමැතිතුමාගේ උපදෙස් අනුව ක්‍රියා කරන්නට ඕනෑ කියා. නමුත් ඊට ප්‍රථමයෙන් උසස් අධිකරණය සඳහන් කළා, අගමැතිතුමාට අපි යෝජනා කළ බලතල සීමා කළ යුතුය කියා. අපි දන්නවා, එක එක රටවල විධායක බලතල ක්‍රියාත්මක වන ක්‍රම සහ විධි හුඟක් තිබෙන බව. ඇත්තටම අපි මෙතැනට ඇතුළත් කර තිබෙන්නේ අලුත් අදහසක් නොවෙයි. අපි බැලුවොත් මේ ව්‍යවස්ථාවට කියනවා, "The Gaullist System in Asia" කියා. එදා ප්‍රංශයේ පැවැති අත්තනෝමතික බලතල සහිත ව්‍යස්ථාව සමඟ සසඳලා තමයි එයට "The Gaullist System in Asia" කියා සඳහන් කර තිබෙන්නේ. නමුත් අපි දන්නවා, ප්‍රංශ රටේම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන ඇති වෙලා තිබෙන බව. ප්‍රංශ රටේ ජනාධිපතිතුමා කෙළින්ම ඡන්දයෙන් තෝරා පත් කර ගන්නවා. ජනාධිපතිතුමාට විධායක බලතල තිබෙනවා. ජනාධිපතිතුමා ආරාධනා කරනවා පාර්ලිමේන්තුවේ වැඩියෙන්ම බහුතරයක් තිබෙන, වැඩියෙන්ම විශ්වාසයක් තිබෙන පුද්ගලයාව අගමැති හැටියට පත් කරන්න. අගමැතිතුමා කැබිනට් මණ්ඩලය පත් කළාම කැබිනට් මණ්ඩලය හරහා පාර්ලිමේන්තුව හරහා ඒ රටේ රාජ්‍ය ක්‍රියා දාමය අනුව එදිනෙදා කටයුතු කාරණා සිදු වී ගෙන යනවා.

ඉතින්, මේක අලුත් දෙයක් නොවෙයි. මම හිතන්නේ, අපි මේ දිහා වපරඇහෙන්වත් අනුමානයෙන්වත් බලන්න අවශ්‍යතාවක් නැහැ කියායි. මොකද, අපේ ව්‍යවස්ථාව තුළ බල තුලනයක් ඇති වෙනවා. ඒ වාගේම පෞද්ගලික මාධ්‍යවලින් යම්කිසි ප්‍රකාශන කර තිබුණා, මැතිවරණ සමයේදී ඔවුන් මැතිවරණ කොමසාරිස්ගේ නියෝග පිළිපැද්දේ නැත්නම් දණ්ඩ නීති සංග්‍රහය යටතේ දඬුවම් ලබන වරදක් හැටියට පත් වෙන්න පුළුවන් කියායි. අප ඒ අදහස - ඒ යෝජනාව- සම්පූර්ණයෙන්ම ඉවත් කර තිබෙනවා. අප මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගන්න හදන්නේ සම්පූර්ණයෙන්ම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් දුන්න තීන්දුව අනුවයි. විධායකයයි, ව්‍යවස්ථාදායකයයි අතර තිබෙන බලය සමතුලිත වෙන්න මෙය කොහොමද සංශෝධනය විය යුත්තේ කියා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය තීරණය කර තිබෙන නිසා අප ඒකට කිසිවක් එකතු කරන්නවත්, ඒකෙන් අඩු කරන්නවත් අකමැතියි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ තවත් වැදගත් කරුණක් වන්නේ, කැබිනට් මණ්ඩලය 30කට සීමා කිරීමයි. විශාල කැබිනට් මණ්ඩලයක් තිබෙන අපේ පුංචි රටේ ජනතාව නොයෙකුත් වර අපෙන් ඉල්ලුවේ කැබිනට් මණ්ඩලය සීමා කරන්න කියා. අපි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත හරහා එම කැබිනට් මණ්ඩලය 30කට සීමා කර තිබෙනවා. ජාතික ආණ්ඩුවක් පිහිටුවනවා නම් පමණයි එම කැබිනට් මණ්ඩලය වැඩි කරන්න පුළුවන් වන්නේ. නමුත්, එම කැබිනට් මණ්ඩලයත් දින 14ක් තුළ දී පත් විය යුතුයි කියා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට ඇතුළත් කර තිබෙනවා. එයට ඒ ආකාරයෙන් ඇතුළත් කරලා තිබෙන නිසා මින් පසු පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් මුදලටවත්, තනතුරටවත් කාටවත් ගන්නට බැහැ. එපමණක් නොවෙයි, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී කෙනෙක් එක පක්ෂයක ඉඳලා තවත් පක්ෂයකට යනවා නම් එය සීමා කරන්නට දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට අපි ඇතුළත් කර තිබෙනවා, එය උසස් අධිකරණයෙන් විමසන්න පුළුවන් කියා; උසස් අධිකරණයෙන් විමසලා, මාස 3ක් ඇතුළත දී ඒ පිළිබඳව උසස් අධිකරණයේ තීරණයත් දෙන්න ඕනෑ කියා. ඒකෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයත් ආරක්ෂා වනවා; ප්‍රජාතන්ත්‍රයත් ආරක්ෂා වනවා. ඒ කියන්නේ මන්ත්‍රීවරුන් කොටසක් පක්ෂයකින් අයින් වෙලා එක පක්ෂයකින් අනෙක් පක්ෂයකට ගියොත් අධිකරණය තීරණය කරන්න ඕනෑ එය ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීයි කියා. නමුත්, පුද්ගලයන් හැටියට වරප්‍රසාදවලට මන්ත්‍රී කෙනෙක් එක පක්ෂයකින් අනෙක් පක්ෂයට යන එක මෙම දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා වැළැක්වෙනවා. පසු ගිය සමයේදී සිදු වුණු ක්‍රියාවලීන් වළක්වන බලාපොරොත්තුවෙන් තමයි මේ රටේ ජනතාව ජනවාරි 08 වන දා මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාට ඡන්දය දුන්නේ. අපි ජනතාවගේ එම අදහස තේරුම් අරගෙන තමයි එය දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට ඇතුළත් කර තිබෙන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම ඊට වැඩිය කරුණු මේ අවස්ථාවේදී කියන්න උත්සාහ කරන්නේ නැහැ. ජනතා හිතවාදී දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට සහාය ලබා දෙන ලෙස මෙම පාර්ලිමේන්තුවේ සියලු ගරු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ඉල්ලමින් මම නිහඬ වෙනවා. ස්තූතියි.

[අ.භා. 12.43]

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් කාලයකට පසුව ගෙනෙන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට සමස්ත රටවාසී ජනතාවගේ අවධානය යොමු වී තිබෙන අවස්ථාවක් මෙය. ඉතාම සැකෙවින් සඳහන් කරනවා නම්, අද තිබෙන 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අපේ රටේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා පරිණාමයේ අටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව. අපේ රටේ ප්‍රථම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැටියට සැලකෙන්නේ, 1833 වර්ෂයේ කෝල්බෲක් කැමරන් ප්‍රතිසංස්කරණය. එදා සිට අද දක්වා කෲ මැකලම්, දෙවනාවක් මැනිං ප්‍රතිසංස්කරණ, 1931 සිට 1946 වර්ෂය අතර ඩොනමෝර් ආණ්ඩුක්‍රම ප්‍රතිසංස්කරණ, 1946 සිට 1972 දක්වා සෝල්බරි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව, 1972 ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සහ අද පවතින 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක වුණා. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට, මේ වන විට ව්‍යවස්ථා සංශෝධන දහඅටක් ඇවිත් තිබෙනවා. අද අපි සාකච්ඡා කරන්නේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අවශ්‍ය වුණේ ඇයි? එයට හේතු වුණේ, ප්‍රධාන වශයෙන්ම විධායක බලතල අඩු කිරීම- විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් තිබෙන නිසා විධායක ජනාධිපති බලතල අඩු කිරීම- දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අහෝසි කිරීම සහ දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අවශ්‍ය සංශෝධන සහිතව නැවත බල ගැන්වීම කියන කාරණායි. අපි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හැටියට මෙම සංශෝධනයටම තවත් යෝජනාවක් ගෙනාවා, මැතිවරණ ප්‍රතිසංස්කරණයත් මේ හා සමගාමීව ගෙන ආ යුතුයි කියන කාරණය. පසුගිය ජනාධිපතිවරණයේ දී විපක්ෂයේ පොදු අපේක්ෂක මැතිවරණ ප්‍රකාශනය අනුව අද ආණ්ඩු පක්ෂයේ සිටින පිරිස දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ මූලික ලක්ෂණ හැටියට විධායක බලතල අහෝසි කරන්න ඕනෑය කියන මතයේ හිටියා.

ඒක 1978 ඉඳලා විකාශනය වෙමින් පැමිණි තත්ත්වයක්. ඊළඟට, පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ප්‍රතිපාදන අනුව ජනමත විචාරණයකට නොගොස් තුනෙන් දෙකේ බහුතරයකින් සම්මත කරනවා නම් අහෝසි කිරීම කරන්න බැහැ. එහෙම නම් ඊට අඩුවෙන් බලතල සීමා කරන්නේ කොහොමද කියන කාරණය තමයි මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ එක අරමුණක් වන්නේ.

පසු ගිය ජනාධිපතිවරණයේදීම ඉස්මතු කළ තව කාරණයක් තමයි, ඒ තුළින් අගමැති ප්‍රමුඛ පාර්ලිමේන්තුවේ බලය වැඩි කිරීම. විධායක ජනාධිපතිවරයා සතු බලතල සහිත විධායක අගමැතිවරයකු නිර්මාණය කරනවායි කියන එක තමයි මූලික වශයෙන් එදා විපක්ෂයේ පොදු අපේක්ෂක වේදිකාව තුළ සහ ඒ විවිධ දේශපාලන පක්ෂ විසින් ඉදිරියට ගෙනාවේ.

ඊළඟට ඉදිරිපත් කළ කාරණා තමයි යහ පාලනය, තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය ලබා දීම කියන කාරණා. මෙන්න මේ කියන කරුණු පදනම් කරගෙන තමයි මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඇවිල්ලා තිබෙන්නේ. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කළායින් පස්සේ ඒ සම්බන්ධයෙන් පෙත්සම් 19ක් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඉදිරිපත් වුණා. මේ පෙත්සම් සලකා බලා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් ඉතාම වැදගත් තීරණයක් ලබා දුන්නා. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙන හරය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුවේ කරුණු 16ක් මඟින් මෙලෙස පැහැදිලි කර දී තිබෙනවා:

"1. Inclusion of a right to information"

තොරතුරු දැන ගැනීම ඇතුළත් කිරීම;

"2. Reducing the term of office of the President"

ජනාධිපතිතුමාගේ ධුර කාලය අඩු කිරීම;

"3. Introducing a two term limit on the number of terms a person can hold office as President"

ජනාධිපතිවරයාට දෙවතාවකට වඩා තරග කරන්න බැහැ කියන කාරණය. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ඒක අහෝසි කරලායි තිබුණේ.

"4. Provision for an acting President in the event of death/ absence of the incumbent President

5. Imposition of additional duties on the President"

ජනාධිපතිතුමාට තිබෙන අතිරේක රාජකාරි, කාර්යයන්;

"6. Effective renumbering of Article 42 as Article 33A

7. The circumstances in which Presidential immunity will not apply"

ජනාධිපතිවරයකුට තිබෙන්නා වූ මුක්තිය සීමා කිරීම;

"8. Amendments relating to the time period within which an election shall be held if an election is determined to be void

9. Reintroduction of the Constitutional Council"

ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව නැවත හඳුන්වා දීම;

"10. Changes made to Chapter VIII with regard to matters concerning the Executive, the Cabinet of Ministers, the appointment of Ministers and the ceiling on the number of Ministers."

විශේෂයෙන්ම විධායකයට බලපාන කරුණු පිළිබඳව;

"11. Reducing the Term of Parliament"

පාර්ලිමේන්තුවේ කාල සීමාව අඩු කිරීම;

"12. Amendments relating to the prorogation of Parliament"

පාර්ලිමේන්තුව prorogue කිරීම සම්බන්ධ සංශෝධන;

"13. The jurisdiction of the Supreme Court relating to disciplinary actions against Members of Parliament

14. Removal of the provisions relating to urgent Bills"

හදිසි පනත් කෙටුම්පතක් ගෙන ඒමට තිබෙන හැකියාව ඉවත් කිරීම;

"15. Provisions relating to the Independent Commissions ...."

ස්වාධීන කොමිෂන් සභා සඳහා ප්‍රතිපාදන සැලසීම;

"16. Special provisions applicable to the incumbent President"

ජනාධිපතිතුමා සඳහා විශේෂ වගන්තියක් දැමීම.

මෙන්න මේ කරුණු 16 තමයි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ සම්පූර්ණ හරය හැටියට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය හුවා දක්වා තිබෙන්නේ. ඒ අනුව තමයි ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය මේ තීරණය දීලා තිබෙන්නේ. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට තිබෙන්නේ, ඒ සංශෝධනවල ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට තිබෙන අනුකූලභාවය තුළ ජනමත විචාරණයකට යා යුතුද, නැද්ද කියන එක තීරණය කරන්න විතරයි. ඉන් මෙහා තිබෙන සියලු බලතල තිබෙන්නේ ව්‍යවස්ථාදායකයටයි; පාර්ලිමේන්තුවටයි. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය සලකා බලන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 83වැනි ව්‍යවස්ථාව යටතට, ජනමත විචාරණයක් සඳහා මෙය යොමු කළ යුතුද, නැද්ද කියන කාරණයයි. මගේ මතයේ හැටියට, මේ පිළිබඳව තීරණයකට එළැඹීමේදී ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඉතාම ඓතිහාසික කාර්ය භාරයක් කරලා තිබෙනවා. මේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුවේ මෙන්න මෙහෙම සඳහන් වනවා:

> "In most of the petitions, the Petitioners argued that the Bill alters the basic structure of the Constitution by diminishing the final discretionary authority of the President to make decisions concerning executive governance and thereby violates the basic structure of the Constitution."

විධායක ජනාධිපති ස්වරූපයේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක මූලික ව්‍යුහය වෙනස් වෙනවාද කියන කාරණය මෙතැනදී සලකා බලනවා. ඒ සම්බන්ධයෙන් නීතිඥවරු අධිකරණයේදී කරුණු දක්වා තිබුණා. ඒ අනුව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුවේ ඉතාම පැහැදිලිව මෙසේ කියලා තිබෙනවා. I quote:

> "(a) The legislative power of the People shall be exercised by Parliament."

[ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා]

ඒ කියන්නේ ව්‍යවස්ථාදායක බලය තිබෙන්නේ පාර්ලිමේන්තුවට බවයි.

> "(b) The executive power of the People, including the defence of Sri Lanka, shall be exercised by the President.... "

එනම් ජනාධිපතිවරයා විසින්. ඊළඟට සඳහන් වන්නේ the judicial power of the people පිළිබඳවයි. මේ බලයන් තුන මොනවාද? මේ ඔක්කෝම ජනතාවගේ බලය. ජනතාවගේ බලය තමයි මේ ආයතන තුනට වෙන් කරලා දීලා තිබෙන්නේ.

එහෙම කියාගෙන ගිහිල්ලා, මෙහි තවදුරටත් ඉතාම පැහැදිලිව මෙහෙම කියනවා. I quote:

> "The first two Articles in Chapter VIII of the Constitution are of crucial importance in describing the structure in which executive power was sought to be distributed."

විධායක බලය බෙදා හැරීම පිළිබඳව 42 සහ 43 කියන වගන්ති දෙක වැදගත් වෙනවා කියලා කියනවා. ඊළඟට 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 43 ව්‍යවස්ථාවට එනවා. කැබිනට් මණ්ඩලයේ ප්‍රධානියා ජනාධිපති කියලා මෙහි ඉතාම පැහැදිලිව කියනවා.

මේ නඩු තීන්දුවේ ඉතාම වැදගත් කරුණු ටික පමණක් මම පෙන්නුම් කර දෙනවා. මෙතැනදී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ VII - "The Executive, The President of the Republic"; ඒ කියන්නේ විධායකය නැත්නම් ජනාධිපතිවරයා - VIII - "The Executive, The Cabinet of Ministers" - සහ IX - "The Executive, The Public Service" - කියන ඡේද තුනටම ඉතාම පැහැදිලිව "විධායකය" කියන එක අදාළ වෙලා තිබෙනවා. ප්‍රධාන වශයෙන් නඩු තීන්දු දෙකක් පිළිබඳව මෙතැනදී සලකා බලා තිබෙනවා; සඳහන් කර තිබෙනවා. ඒ වාගේම මේ එක එක ආයතන අතර බලය බෙදී යන්නේ කොහොමද කියන කාරණය පිළිබඳව හිටපු ජ්‍යෙෂ්ඨ නීතිවේදියෙකු වන එච්.එල්.ද සිල්වා මහතා විසින් කරන ලද පැහැදිලි කිරීමක් සඳහන් වෙනවා. එතැනදී එක තැනක කියනවා,

> "Therefore, executive power should not be identified with the President and personalized and should be identified at all times as the power of the People."

ජනතාවගේ බලයක් ලෙසයි මේ විධායක බලය කියන එක සලකා බැලිය යුත්තේ කියන කාරණය. මේ සම්බන්ධයෙන් මේ ආකාරයෙන් පැහැදිලි කරලා තවදුරටත්, "…his executive functions must be retained by the President " කියා ඉතාම පැහැදිලිව සඳහන් කර තිබෙනවා.

මේ නඩු තීන්දුවේ ඉතාම පැහැදිලිව කියනවා, කෙටුම්පතේ Clause 11වල 42(3) වගන්තිය - "The Prime Minister shall be the head of the Cabinet of Ministers" - ජනමත විචාරණයකට ගියේ නැත්නම්, මෙය ඉවත් කළ යුතු වෙනවා. 43(1)වගන්තිය - "The Prime Minister shall determine the number of Ministers of the Cabinet of Ministers, and the Ministries and the assignment of subjects and functions to such Ministers" - ඉවත් කරන්න වෙනවා. නැත්නම්, Referendum එකකට යන්න වෙනවා. 43 (3) වගන්තියත් - "The Prime Minister may at any time change the assignment of subjects and functions and recommend to the President changes in the composition of the Cabinet of Ministers. ......" - ජනමත විචාරණයකට යන්නේ නැත්නම් ඉවත් කරන්න වෙනවා. 44(2) වගන්තිය - "The Prime Minister shall determine the subjects and functions which are to be assigned to Ministers appointed under paragraph (1) of this Article,....." - ඉවත් වෙනවා. 44(3) වගන්තිය - "The Prime Minister may at any time change any assignment made under paragraph (2)" - ඉවත් වෙනවා. 44(5) වගන්තියේ, "At the request of the Prime Minister, any Minister of the Cabinet of Ministers may by Notification published in the Gazette, delegate to any Minister who is not a member of the Cabinet of Ministers, any power or duty pertaining to any subject or function assigned to such Cabinet Minister, or any power or duty conferred or imposed on him or her by any written law, and it shall be lawful for such other Minister to exercise and perform any power or duty delegated notwithstanding anything to the contrary in the written law........." යනුවෙන් සඳහන් වෙනවා. ඒ නිසා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් මෙන්න මේ විධායකය සතුව තිබෙන්නා වූ බලය අගමැතිවරයාට පැවරිය නොහැකිය කියන කාරණය ඉතාම පැහැදිලිව සඳහන් කරලා, එය වෙනස් කිරීම සඳහා ජනමත විචාරණයක් අවශ්‍යයි කියන කාරණය පෙන්වා දී තිබෙනවා.

ඊට අමතරව පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙන වැදගත් කොටසක් තමයි, Clause 5, "33 (1) The President shall be the symbol of National unity".

ජාතික සමගියේ සංකේතය ජනාධිපති කියලා මේ පනත් කෙටුම්පතේ තිබුණා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඒක ඉවත් කළා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, කොහොමද එතැන කියන්නේ? I quote:

> "Respect the National Flag and it will inspire you..."

බලන්න, ජාතික කොඩිය පිළිබඳව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ මතය. ඒ නිසා අපි මතක තියා ගන්න ඕනෑ ජාතික කොඩිය තම තමන්ට ඕනෑ විධියට භාවිත කරන්න බැහැ කියලා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීරණය වැදගත් වෙන්නේ ව්‍යවස්ථාදායකයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට විතරක් නොවෙයි. සමස්ත රට වැසි ජනතාවට වැදගත් වෙනවා. It goes on, I further quote:

> "This is the basic message of the National Flag. It is a message which should reach every Sri Lankan because the National Flag is a symbol of our motherland, our Independence and the unity of our People. It is a symbol of our hopes and aspirations in the Nation's future."

අපි ඒක මතක තියා ගන්න ඕනෑ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)
Then, what about the National Anthem?

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)
National Anthem එක ගැන මෙතැන කියලා නැහැ, මේ තීන්දුවට අදාළ වෙලා තිබෙන්නේ National Flag එක නිසා. මොකද, symbol එක හැටියට ජනාධිපතිවරයා නම් කළ යුතුයි කියන එක තමයි පනත් කෙටුම්පතේ තිබුණේ.

ඊළඟට මෙන්න මේ විධියට කියනවා. I again quote:

> "National Flag is the symbol of the unity of our People. Considering the above, we are of the view that paragraph 33(1) in Clause 5 is incorrect and be deleted."

ඒ නිසා ඒක ඉවත් කරන්න සිදු වුණා. ඒ විධියට දිගටම කියා ගෙන ගිහිල්ලා ජනමත විචාරණයකට යා යුතු වගන්ති මොනවාද කියන එක පැහැදිලිව සඳහන් කරලා තිබෙනවා. ඒ නිසා ජනමත විචාරණයකට යොමු විය යුතු වගන්ති ඉවත් කරන්න වෙනවා. එහෙම නැතිනම් මේ සංශෝධනය සම්මත කර ගන්න බැහැ. මම මේ පැහැදිලි කළේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුවේ මේ සංශෝධනය පිළිබඳව පැහැදිලි කරලා තිබෙන්නේ කොහොමද කියන එකයි.

1970 පත් වුණු සමගි පෙරමුණ ආණ්ඩුවේ සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය අගමැති අපේක්ෂකත්වයෙන් මැතිවරණයේදී කියා ගෙන ආවා, අපට දෙන ජනවරම තුළ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරනවාය කියලා. ඒ අනුව මුළු පාර්ලිමේන්තුවම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් බවට පත් කළා. එදා තුනෙන් දෙකේ බහුතරය තනි පක්ෂයක් ලෙස සමගි පෙරමුණු ආණ්ඩුවට තිබුණා. ඒ නිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්පූර්ණයෙන් සංශෝධනය කරලා 1972 ජනරජ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදුවා.

1978 දී ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා මැතිවරණයේදී කිව්වා, "මම විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක් ගෙනෙනවා" කියලා. එතුමාට හයෙන් පහක බලයක් ලැබුණා; ඒ කටයුත්ත සිදු කළා. 1978දී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කළේ 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පදනම් කර ගෙනයි. 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තමයි මේ රටේ ජනතාවගේ බලය තුළින් ජනතාව නිර්මාණය කරන ලද, ජනතාවගේ බලය මත පත් වූ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලය බවට පත් වූ පාර්ලිමේන්තුව තුළින් නිර්මාණය කරපු ව්‍යවස්ථාව. 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පදනම් වෙලා තමයි 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සකස් වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ අවස්ථාවලදී රජයට අවශ්‍ය සම්පූර්ණ බලය තිබුණා. නමුත් අද මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඒ සැකැස්ම නැහැ; ඒ ව්‍යුහය නැහැ. නමුත් පසු ගිය ජනාධිපතිවරණයේදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රමුඛ අනෙකුත් දේශපාලන පක්ෂ කිව්වා, "අපි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙනවා" කියලා. හැබැයි, එතකොට කිසිම සහතිකයක් තිබුණේ නැහැ පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකක බලය ලැබෙනවා ද කියලා. එහෙම නම් මොකක්ද මෙතැන සිද්ධ වුණේ? මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා මේ රටේ ජනාධිපති වුණා. ඉන් පසුව එතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සභාපති වුණා. මේ අවස්ථාව වන විට මන්ත්‍රීවරු 142 දෙනෙක් එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයේ ඉන්නවා. එයින් අද වන විට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරු 123 දෙනෙක් ඉන්නවා. එහෙම නම්, මේ දහනව වැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත සම්මත කිරීමේ ගෞරවය සහ මේ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පිහිටුවීම, තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය ලබාදීම යන මේ සියල්ලේ වැඩිම හිමිකරුවා වන්නේ එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය සහ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයයි. මොකද, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගැනීම සඳහා තුනෙන් දෙකක බලය ලබා ගැනීමේ වැඩිම දායකත්වය ලබා දෙන්නේ එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානය සහ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වන නිසා.

එම නිසා රජය දැන ගන්න ඕනෑ මේ කටයුත්ත සඳහා මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සහයෝගය ලබා ගැනීම තර්ජනය කරලා, විහිළු කරලා, ඔච්චම් කරලා බැහැ කියලා. මේක පාර්ලිමේන්තුවක්. ඒ නිසා විවිධ බලපෑම් මත තුනෙන් දෙකක බලය ලබා ගන්න බැහැ. මොකද, මේ පාර්ලිමේන්තුවට 2010 දී දුන්න ජන වරම තමයි ලබන අවුරුද්දේ අප්‍රේල් වන තුරු තිබෙන්නේ. මේ කරුණු සිහියේ තබා ගෙන තමයි ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා මේ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කළ යුත්තේ. අගමැතිතුමා, නැත්නම් අධිකරණ ඇමතිතුමා නැත්නම් ඒ පාර්ශ්වයේ ඉන්න මැති ඇමතිවරු කථා කරන කොට මම හිතුවා, "මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරන්න විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ ඔබතුමන්ලා තමයි වැඩි දායකත්වය දරන්නේ, එම නිසා මේකට සහයෝගය දෙන්න" කියලා අපට ආරාධනා කරයි කියලා. නමුත්, මේ වනතෙක් එවැනි යෝජනාවක් හෝ අදහසක් ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් අපට ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. එහෙම වුණා නම් හොඳයි.

දැන් පාර්ලිමේන්තුවේ ආණ්ඩු පක්ෂයට වඩා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ තමයි වැඩි පිරිසක් අසුන් ගෙන සිටින්නේ. ඒ නිසා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන එක එක හන්දිවල ජනතාව රැස් කරලා බොරුවට උද්ඝෝෂණය කරන්න ඕනෑ නැහැ. එහෙම කළාය කියලා මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත වෙන්නේ නැහැ. මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත වෙන්නේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න මන්ත්‍රීවරුන් 225 දෙනාගේ සහයෝගය ලබා ගැනීම තුළින්. ජනාධිපතිතුමා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකයා නිසා අපි මේ සංශෝධනයට සහයෝගය දෙනවා විතරක් නොවෙයි. මේ සංශෝධනයේ තිබෙන හරයාත්මක වැදගත්කම සහ සංශෝධනය පිළිබඳව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය දුන් තීරණය අනුව අපේ මතය ප්‍රකාශ කර සංශෝධනවලට යටත්වයි මේ පනත් කෙටුම්පතට අපේ සහයෝගය ලබා දෙන්නේ.

මෙතැනදී එක්සත් ජාතික පක්ෂය හැටියට අපේක්ෂා කළ මූලික කාරණය ඉෂ්ට වෙලා නැහැ. ඒ මොකක්ද? අගමැතිතුමාට විධායක බලය ලැබෙනවාය කියන කාරණය. ඒ කාරණය මේ සංශෝධනයෙන් ඉෂ්ට වෙලා නැහැ. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ හොඳ කාරණා තිබෙනවා. එක තමයි යහ පාලනය. යහ පාලනය කියන්නේ රටේ මුළු ජනතාවට අවශ්‍ය දෙයක්. යම් යම් කොන්දේසිවලට යටත්ව ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පිහිටුවීම හොඳ දෙයක්. ඒ පිළිබඳව කිසිම ගැටලුවක් නැහැ.

අපේ මූලික අවබෝධය තිබෙන්නේ මෙන්න මේ කාරණය ගැනයි. දැන් යහ පාලනය ඉතාම වැදගත් වෙනවා. මොකද, මේ දවස් කිහිපය තුළ යහ පාලනය ක්‍රියාත්මක වුණ ආකාරය අපි දැක්ක නිසා. මහ බැංකුවේ සිද්ධිය ඒකට එක උදාහරණයක්. *Audi alteram partem* කියලා පාඨයක් නීතියේ තිබෙනවා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමාත් ඒක දන්නවා. *Audi alteram partem* කියන්නේ, "තමන්ගේ නඩුව තමන් නොවිසඳිය යුතුයි" කියන එක. ඒක විසඳන්න වෙන කෙනකුට දෙන්න ඕනෑ. මහ බැංකුව තිබෙන්නේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා යටතේ. ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාම තමයි මහ බැංකුවේ සිද්ධිය පරීක්ෂා කරන්න නීතිඥ මහත්වරුන් තුන් දෙනකුගේ කොමිටියක් පිහිටුවන්නේ. ඒ තුන් දෙනා තමයි ඒ වාර්තාව දෙන්නේ. නමුත් ඒක එහෙම නොවෙයි නේ වෙන්න තිබුණේ.

මේ කොමිෂන් සභා පිහිටුවන එක හොඳයි. මොකද, එවැනි ස්වාධීන කොමිෂන් සභා තිබුණා නම් ඒ විධියට කටයුතු කරන්න සිද්ධ වෙන්නේ නැහැ. මහ බැංකුවේ සිද්ධිය නිසා විශාල මූල්‍ය පාඩුවක් වෙන බවට අද මූල්‍ය ක්ෂේත්‍රය තුළ කථා බහට ලක් වෙමින් පවතිනවා. ගිය සතිය වෙන කොට රුපියල් කෝටි 4,280ක් ඒ බැඳුම්කර නිකුත් කිරීම තුළින් රජයට පාඩු වෙලා තිබෙනවා. මේ පාඩුව එක දවසින් නවතින්නේ නැහැ. මේ පාඩුව දවසින් දවස එකතු වෙවී, එකතු වෙවී යනවා. කවුද මේ කාරණයට වග කියන්නේ? අපි කියමු මහ බැංකු අධිපතිතුමාට වග කියන්න පුළුවන් කියලා. නමුත් වග වීම - accountability - කාගේද? Accountability එක එන්නේ ඒ විෂය භාර අමාත්‍යවරයාට. ඒ නිසා මම කියන්නේ මේ කොමිෂන් සභා පිහිටුවන එක හොඳයි කියන එක. මේවා කලින්ම පිහිටුවා තිබුණා නම් වඩා හොඳයි. ඒ, යහ පාලනය ගැන එක උදාහරණයක් විතරයි.

ගරු ඉරාන් වික්‍රමරත්න මහතා
(மாண்புமிகு இரான் விக்கிரமரத்ன)
(The Hon. Eran Wickramaratne)

ඒ ගැන පරීක්ෂා කරන්න පාර්ලිමේන්තු විශේෂ කාරක සභාවක් පත් කරන්න කියලා අගමැතිතුමාම විපක්ෂයෙන් ඉල්ලා සිටියා. මේ පරීක්ෂණයෙන් සෑහීමට පත් වෙන්න බැරි නම් කරුණාකර ඒක කරන්න.

ගරු ඒ.ඩී. සුසිල් ප්‍රේමජයන්ත මහතා
(மாண்புமிகு ஏ.டி. சுசில் பிரேமஜயந்த)
(The Hon. A.D. Susil Premajayantha)

අනිවාර්යයෙන් ඒක කරනවා. බැංකු ක්ෂේත්‍රයේ හිටපු කෙනකු හැටියට ඔබතුමාත් දන්නවා තවමත් මූල්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ මේ කාරණය කථා බහට ලක් වෙමින් තිබෙන බව. ඒ චෝදනාවෙන් නිදහස් වෙන්න, නිර්දෝෂී වෙන්න තිබෙන හොඳම ක්‍රමය තමයි විධිමත් ආකාරයේ පරීක්ෂණයක් පැවැත්වීම. ඒක සුළු පටු කාරණයක් නොවෙයි නේ. දැනට වෙලා තිබෙන මූල්‍ය පාඩුව රුපියල් කෝටි 4,250ක් නේ. දැන් අධිවේගී මාර්ගය මාතර දක්වා හදලා තිබෙනවා. මේ කියන මුදලින් හම්බන්තොට දක්වා අධිවේගී මාර්ගය හදන්න පුළුවන්. ඉහළ කොත්මලේ ව්‍යාපාරයට ගියේ ඩොලර් මිලියන 280යි. රුපියල් දස ලක්ෂ 30,000ක් 33,000ක් විතර මුදලක්. මේ ඊටත් වැඩි මුදලක්. ඒ නිසා තමයි මේ කාරණය ගැන සොයා බැලීමේ වැදගත්කම තිබෙන්නේ. යහ පාලනය ගැන කථා කරනවා නම් එහෙම කරන එක ඉතා හොඳයි.

මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනත් එක්ක රටේ දේශපාලන ස්ථාවරභාවයත් වැදගත් වෙනවා. දේශපාලන ස්ථාවරභාවය මත තමයි රටකට ආයෝජන එන්නේ; රටේ ආර්ථික ස්ථාවරභාවය ඇති වෙන්නේ; රටේ ජනවාර්ගික සාමයක් ඇති වෙන්නේ. මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනවල වැදගත්කම ඒකයි. ඒ නිසා තමයි විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය සහිත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් නිර්මාණය කරනකොට සමානුපාතික නියෝජන ක්‍රමයත් එදා ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළු කළේ. හැබැයි, ඒ සමානුපාතික නියෝජන ක්‍රමය එතැනින් එහාට ගිහිල්ලා පළාත් සභා, පළාත් පාලන ආයතන දක්වා ආවා; ඒ දක්වා දිව ගියා.

ඒකෙන් පළපුරුද්ද ලැබූ මේ රටේ ජනතාව, විද්වතුන් කිව්වා, "මනාප මැතිවරණ ක්‍රමය නිසා එකම පක්ෂයේ අය බෙදෙනවා. විශාල මුදලක් වියදම් කරනවා. වෘත්තිකයන්ට, උගතුන්ට, බුද්ධිමතුන්ට දේශපාලනයට ඇවිල්ලා මැතිවරණයක් දිනන්න බැහැ" කියලා. මොකද, විශාල මුදලක් වියදම් කරන්න ඕනෑ; දිස්ත්‍රික්කය පුරා දුවන්න ඕනෑ. ඒ නිසා මැතිවරණ ක්‍රමයේත් වෙනසක් කරන්න ඕනෑය කියන එක ගැන මතයක් තිබුණා විතරක් නොවෙයි, දින සියයේ වැඩසටහනේත් ඒ කාරණය ඇතුළත් කොට තිබෙනවා. ඒ නිසා තමයි ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හැම විටම කිව්වේ, මීට සමගාමීව මැතිවරණ ප්‍රතිසංස්කරණය ගෙන එන්න කියලා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අස්සට දාලා මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කරන එක ගෙනෙන්න බැහැ.

මගේ පෞද්ගලික මතයට අනුව, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සීමා කරන්න තිබුණා, දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අහෝසි කිරීමට සහ දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන ඒමට. මොකද, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ටික එක සමානයි. ඊට පස්සේ විධායක ජනාධිපති බලතල අඩු කිරීමට විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන එන්න තිබුණා. ඊට පස්සේ විසිඑක්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හැටියට ගෙන එන්න තිබුණා, මැතිවරණ ප්‍රතිසංස්කරණය. මොකද, අපි මේ යෝජනා කරලා තිබෙන්නේ මැතිවරණයකින් පස්සේ පත් වන අලුත් පාර්ලිමේන්තුවකින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් හදලා පූර්ණ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයකට යන්න ඕනෑ කියලායි. ඒ සඳහා ජනමත විචාරණයකට යන්න වනවා. ඒ නිසා තමයි මේ කෙටි කාලීන වැඩ පිළිවෙළ සකස් කර ගෙන තිබෙන්නේ, මේ කාල සීමාව තුළ විධායක බලතල යම් ප්‍රමාණයකින් සීමා කරලා, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පිහිටුවලා, තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය ලබා දීලා, ඒ තුළින් සමාජයේ බොහෝ දෙනා කල්පනා කරන, සිදු විය යුතුයි කියන සංශෝධන ටිකට සීමා කර වැඩ කටයුතු කරන්නට.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මම මේ අවස්ථාවේ දී පැහැදිලිව සඳහන් කරන්නේ, සන්ධානය හැටියට හෝ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය හැටියට අප මේ ව්‍යවස්ථා ප්‍රතිසංස්කරණවලට අකැමැති නැති බවයි. මූල ධර්ම මතයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් සිදු වෙන්න ඕනෑ. ඒ සංශෝධනය සිදු වීමේදී අපි බලන්න ඕනෑ, රටේ දේශපාලන ස්ථාවරය පවත්වා ගන්න; පළාත් සභා බෙදී නොයන තැනට කටයුතු කරන්න; ජනතාවගේ මූලික අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කරන්න; රටේ දේශපාලන ස්ථාවරභාවය තුළින් ආර්ථික ස්ථාවරභාවය ඇති කරන්න. මේ සියල්ල 2010න් පස්සේ අපි හැදුවා.

දැන් අපි දැක්කා, සමහර වෙලාවට විහිළු කරනවා වාගේ මේ මන්ත්‍රීවරුන් මේ ගරු සභාවේ කථා කරන අන්දම. එහෙම බැලුවාම මේ විරුද්ධ පාර්ශ්වය පැත්තේ ඉන්නේ ඔක්කෝම හොරු; වංචාකාරයෝ; දූෂිතයෝ. වෙන කවුරුත් නැහැ මේ පැත්තේ. හැබැයි, මේ විරුද්ධ පාර්ශ්වය පැත්තේ අයගේ ඡන්දයෙන් තමයි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කරන්නත් ඕනෑ. ඒක නිසා මේ කටයුතු කරන කොට ඔබතුමන්ලා පරිස්සමෙන් වචන පාවිච්චි කරන්න ඕනෑ. ප්‍රසිද්ධ කියමනකුත් තිබෙනවා නේ, "එක මකුණකු කැවත් හැම මකුණාම මරනවා" කියලා. කරුණාකරලා හැමෝම එක තැනකට දාලා කථා කරන්න එපා.

මේ ගරු සභාවේ ඕනෑම කෙනකු විතරක් නොවෙයි, රටේ ඕනෑම පුරවැසියකුගේ නිර්දෝෂීභාවයේ පූර්ව නිගමනය මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් සහතික කරලා තිබෙනවා. අධිකරණයකට ගිහින් අවසානයේ වරදකරු යැයි ඔප්පු කරන තෙක් කෙනෙක් නිර්දෝෂී බව තමයි එහි සඳහන් වෙන්නේ. දේශපාලන ක්ෂේත්‍රය තුළ එහෙම විවිධ චෝදනා එල්ල කරන්න පුළුවන්. හැබැයි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් සහතික කරලා තිබෙන ඒ කරුණු පිළිබඳවත් අපි අවබෝධ කර ගන්න ඕනෑ.

සුළුතර ආණ්ඩුවක් තුනෙන් දෙකේ බලය ලබා ගෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කිරීමේදී පාර්ලිමේන්තු සම්ප්‍රදායන් අනුව යමින් කටයුතු කරන්න ඕනෑ. අද ආණ්ඩු පක්ෂයට වඩා විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීන් සංඛ්‍යාව වැඩියි. මම ඒකයි කිව්වේ 1970 සහ 1978 පාර්ලිමේන්තුවල තත්ත්වය මීට වඩා වෙනස් කියලා. එදා තුනෙන් දෙකක සහ හයෙන් පහක බලය ආණ්ඩුවට තිබුණා. එසේ බලයක් නොමැති අවස්ථාවක, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ බහුතර මන්ත්‍රීවරුන්ගේ සහයෝගය ලබා ගත හැකි වන ආකාරයෙන් ආණ්ඩු පාර්ශ්වය කටයුතු කළ යුතුයි කියන කාරණයත් සඳහන් කරමින්, ඉදිරියේදී කාරක සභා අවස්ථාවේදී දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට සිදු කරන සංශෝධනවලට යටත්ව, නව මැතිවරණ ක්‍රමයක් ඉන් අනතුරුවම සම්මත කරන බවට තිබෙන එකඟතාව තුළ, -ඒ බවට යම් එකඟතාවක් තිබෙනවා- දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සඳහා අපට සහයෝගය ලබා දෙන්න පුළුවන්ය කියන කාරණය සඳහන් කරමින් මගේ කථාව අවසන් කරනවා.

[අ.භා. 1.10]

ගරු දි.මු. ජයරත්න මහතා
(மாண்புமிகு டி.எம். ஜயரத்ன)
(The Hon. D.M. Jayaratne)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මීට අවුරුදු 37කට පෙර ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමා තමයි මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සකස් කර ජනාධිපති ධුරයට විධායක බලතල ලබා ගත්තේ. මේ මැතිවරණ ක්‍රමය හැදුවෙත් එතුමායි. ඒකට හේතුවක් තිබෙනවා. ඒ මොකක්ද? ඒ කාල වකවානුව තුළ දී වැඩි ඡන්ද සංඛ්‍යාවක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට ලැබුණා. නමුත්, ආසන

මට්ටමෙන් ගත්තාම පත්වන මන්ත්‍රීන් ප්‍රමාණය අඩුයි. විපක්ෂයෙනුත් මන්ත්‍රීවරුන් පත් වනවා.

පොදු වශයෙන් ලංකාව ගැන බලන විට වැඩිම ඡන්ද සංඛ්‍යාවක් ලැබිලා තිබෙන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට. ඒ අනුව එතුමා කල්පනා කළා, "වැඩි ඡන්ද සංඛ්‍යාවක් ලැබෙනවා නම් අපට පොදු වශයෙන් වැඩි මන්ත්‍රීන් සංඛ්‍යාවක් ලබා ගන්නට පුළුවන්" කියලා. ඒ කාරණය මතයි එදා ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කළේ.

එතුමා විධායක බලතල ලබා ගැනීම සඳහා ක්‍රියා කළ හේතුව මොකක්ද කියා ඇත්තටම සොයා ගන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. නමුත් මම හිතන විධියට, එතුමා කල්පනා කරන්නට ඇති, "දැන් ලෝකයේ පාලන ක්‍රමවල වෙනස්කම් ඇති වනවා. ඒ විධියට වෙනස්කම් ඇති වන විට එක්තරා ප්‍රමාණයක ඒකාධිපති පාලන ක්‍රමයක් නැතිව සමාජය පාලනය කිරීමට අපහසුයි" කියලා.

කෙසේ නමුත්, මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ දී සඳහන් කළ යුතු කරුණු කිහිපයක්ම තිබෙනවා. කොමිෂන් සභාවල බලතල වෙනස් කිරීම, ජනාධිපතිවරයාගෙන් වන බලපෑම අඩු කිරීම හොඳයි. නමුත් මේ කොමිෂන් සභාවල බලතල වෙනස් කළාම ගණකාධිකාරි අංශයේ නිලධාරියකුට පමණයි පුළුවන්කම තිබෙන්නේ ඒ කොමිෂන් සභාවේ තීරණයට විරුද්ධව ක්‍රියා කරන්නට. ඒ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීමට වෙනත් ආයතනයකට පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒ නිසා මේ කොමිෂන් සභාවල තීරණයක් සම්බන්ධයෙන් සෑහීමකට පත් නොවෙනවා නම් ඊට ඉහළ ස්ථානයකට යාමටත් ඒ නිලධාරියාට අවස්ථාවක් තිබෙනවා නම් හොඳයි කියලා මම කල්පනා කරනවා. එහෙම හිතන්නේ වෙනත් කාරණයක් නිසා නොවෙයි, දැන් මේ සමාජ ක්‍රමය ඒ තරම් විශ්වාස කරන්නට පුළුවන් එකක් නොවන නිසා. පෞද්ගලිකත්වය ගැන හුඟක් දුරට කල්පනා කරලා ක්‍රියා කරනවා මිස සාධාරණ සමාජයක් සඳහා සහ ජනතාවට සාධාරණ අයිතිවාසිකම් ලබා දීම සඳහා ක්‍රියා කිරීම අඩු වෙලා තිබෙනවා. ක්‍රම ක්‍රමයෙන් එවැනි තත්ත්වයක් ඇති වුණාම පුද්ගලයාට හානියක් ඇති වන්නට පුළුවන්කමක් තිබෙනවා, විවිධ හේතූන් මත. දේශපාලන පක්ෂ වශයෙන්, වෙනත් ආකාරයෙන්, පෞද්ගලික වශයෙන් එවැනි තත්ත්වයන් ඇති වන්නට පුළුවන්.

සාමාන්‍ය උසාවියකින් නඩුවක් සම්බන්ධයෙන් තීරණයක් ගත්තොත් ඒ තීරණයට එරෙහිව ඊට ඉහළ අධිකරණයට යන්නට පුළුවන්; එතැනින් පසුව නැවත සුප්‍රීම් උසාවියට යන්නටත් පුළුවන්; ඉස්සර නම් එංගලන්තයේ ප්‍රිවි කවුන්සලයට යන්නත් පුළුවන්. ඒ අනුව ඒ කොමිෂන් සභාවකින් ගන්නා තීරණයක් සම්බන්ධයෙන් තමන්ට අවිශ්වාසයක් තිබෙනවා නම්, ඒ තීරණය වැරදියි කියලා කල්පනා කරනවා නම් ඒ තීරණය සම්බන්ධයෙන් තවත් ඉහළ තැනකට යන්න තිබෙනවා නම් හුඟක් හොඳයි කියලා මම හිතනවා. මේ සමාජ ක්‍රමය ගැන ඒ තරම් විශ්වාසයක් තබන්නට අමාරුයි.

අපි හැම වෙලාවේම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කථා කරනවා; ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජයක් ගැන කථා කරනවා. ලෝකයේ, මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සම්පූර්ණයෙන් ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැහැ. මනුෂ්‍යයාට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය සියයට 100ක් ක්‍රියාත්මක කරන්නට බැහැ. එහෙම ක්‍රියාත්මක වුණු රටක් කොහේවත් ඇත්තේ නැහැ. "කැබිනට් ආණ්ඩු ක්‍රමය කියන එකත් ඒකාධිපති ක්‍රමයක් හා සමාන එකක්" කියලා දිවංගත එස්.ඩබ්ලිව්.ආර්.ඩී. බණ්ඩාරනායක මැතිතුමා ජර්මනියේදී කළ දේශනයකදී ප්‍රකාශ කර තිබෙනවා. එතුමා ඒ ගැන විග්‍රහ කරලා තිබෙනවා, "කැබිනට් එකේ නායකත්වය දරන නායකයාගේ අදහස්වලට බොහෝ දුරට එකඟව තමයි කැබිනට් තීරණ ගන්නේ, ඒ නිසා ඒක ඒකාධිපතිත්වයක්" කියලා. ඒකාධිපති ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන් සමාජයෙන් ඉවත් කරන්නට බැහැ. ඒකාධිපතිත්වය එක්තරා ප්‍රමාණයකට තිබෙන්නට ඕනෑ.

කොමියුනිස්ට් ක්‍රමය තුළ මාක්ස්වාදයේ තිබෙන්නේ තමන්ගේ අදහස්, තමන් කල්පනා කරන නිවැරදි අදහස් ජනතාවට දීලා ජනතාවගේ කැමැත්ත නැවත ලබා ගැනීමයි. තමන්ගේ අදහස ප්‍රකාශ කරනවා. ජනතාවට තමන්ගේ අදහස ප්‍රකාශ කරලා, හැඟීම් ලබා දීලා, ජනතාවට පෙන්වා දෙනවා, "ඒක හරි" යි කියන තත්ත්වය. ඒ තත්ත්වය ඇති කරලා නැවත ජනතාවගේ හැඟීම් ලබා ගන්නවා. ඒකට තමයි 'ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය' කියලා කියන්නේ. එහෙම නැතිව ජනතාවට වුවමනා කරන විධියට සියලු දේවල් කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ. එහෙම පාලනයකුත් නැහැ, එහෙම පාලනය කරන්නත් බැහැ. එක්තරා ප්‍රමාණයක ඒකාධිපතිත්වයක් පාලනයක තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒ නිසා මම කිව්වා, විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල සම්පූර්ණයෙන් අයින් කරනවාට මම සම්පූර්ණයෙන් විරුද්ධයි කියලා. ජනාධිපතිවරයාට එක්තරා ප්‍රමාණයක බලයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. ඒ බලය තුළ තමයි ඉදිරි අනාගතය සඳහා ජාතිය, රට සාධාරණව ගොඩ නඟා ගන්නට පුළුවන් වන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ පොත්-පත්වල තිබෙන දේවලට වඩා මනුෂ්‍යයායි මෙහිදී ප්‍රධාන වන්නේ. මනුෂ්‍යයා තුළ මිනිස් වර්ගයා කෙරෙහි සාධාරණ චින්තනයක් තිබෙනවා නම් පොතේ පතේ මොනවා තිබුණත් ඒවා සාධාරණ විධියට ක්‍රියාවට නංවන්න පුළුවන්. රජ කාලයේ රජවරු හිටියා. අද රජවරු ගැන කථා කරන විට සමහර රජවරුන්ට ජනතාව වන්දනාමාන කරනවා; සමහර රජවරුන්ට 'දුෂ්ටයෝ' කියලා කියනවා.

එහෙම නම්, ඒ රජවරුන්ගේ කාලයේ තිබුණා ද මේ වාගේ නීතියක්? තිබුණේ නැහැ. එදා රාජ්‍ය පාලනයට මේ වාගේ පොතක් පතක් තිබුණේ නැහැ. රට පාලනය කළ පුද්ගලයා සමාජය කෙරෙහි, ජාතිය කෙරෙහි, රට කෙරෙහි කල්පනා කරලා සාධාරණව ක්‍රියා කර තිබෙනවා. නමුත් අද සමාජයේ වෙනස් වීම් අනුව මේ වෙනස ඇති කරන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. පොතේ පතේ ලියා නීති ක්‍රියාත්මක කරන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා.

අපි කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ කාරණයක් තිබෙනවා. අද සමාජයේ වෙනස් වීම් අනුව සාධාරණ සමාජයක් ගොඩ නඟන එක එතරම් ලෙහෙසි වැඩක් නොවෙයි. පුද්ගලයා ගැන විශ්වාසයක් තබන්න එතරම් ලෙහෙසියෙන් පුළුවන්කමක් නැහැ. අද ලංකාව ගැන කල්පනා කර බලන්න. දවසකට කී දෙනකු මරනවා ද? දරුවෝ මව්පියන් මරනවා. ඔවුන් තම පියා මරනවා; මව මරනවා. මේ වාගේ තත්ත්වයක් ඉතිහාසයේ තිබුණේ නැහැ. නමුත් අද එහෙම සිදු වෙනවා. ලෝකයේම තත්ත්වය එයයි. මිනිස් වර්ගයා තිරිසන් තත්ත්වයට පත් වේගෙන යනවා. එම නිසා පරිපාලන ක්‍රමය තුළත් තිරිසනා පාලනය කරන්න අපට දම්වැලක් වුවමනා කරනවා; කෝටුවක් වුවමනා කරනවා. එවැනි තත්ත්වයකට අද සමාජය ක්‍රමක්‍රමයෙන් ගමන් කරන නිසා ශ්‍රේෂ්ඨ සමාජයක් ගොඩ නැඟීම සඳහා වුවමනා කරන නීති සම්පාදනය කරලා නිසි පරිපාලන ක්‍රමයක් සකස් කරන්න ඕනෑ. එහෙම නම්, ජනාධිපතිවරයකුටත් එක්තරා ප්‍රමාණයකට බලයක් තිබෙන්න ඕනෑ. ඒ බලය තුළ පරිපාලන කටයුතු ක්‍රියාත්මක කරන්න හයියක් තිබෙන්න ඕනෑ.

පාර්ලිමේන්තුවට ජනාධිපතිතුමාගේ බලතලවලින් කොටසක් ලබා දීම හොඳයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තිබෙන තැනක්ය කියලා අපි පාර්ලිමේන්තුව ගැන කථා කළත්, කෝ පාර්ලිමේන්තුවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය? පාර්ලිමේන්තුවේ නැහැ, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක්. මහ ජනතාව ඡන්දය පාවිච්චි කරනවා, එක එක දර්ශනයන්ට. එක් එක් පක්ෂයට තිබෙන්නේ එක් එක් දර්ශන. ජනතාව, එක් පැත්තකින් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ දර්ශනයට ඡන්දය පාවිච්චි කරනවා;

[ගරු දි.මු. ජයරත්න මහතා]

අනෙක් පැත්තෙන්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ දර්ශනයට ඡන්දය පාවිච්චි කරනවා. නමුත් ඒ ඡන්ද ලබා ගන්නා පුද්ගලයා පාර්ලිමේන්තුවට ආවාට පසුව තම පක්ෂයේ දර්ශනයට ප්‍රතිවිරුද්ධ තත්ත්වයටයි යන්නේ. කෝ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය? කෝ මහ ජනතාවගේ අදහස් ක්‍රියාත්මක කිරීමක්? එහෙම නම්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් එතැන නැහැ. එතැන ඒකාධිපතිවාදයයි තිබෙන්නේ. "අලියා" ලකුණින් ඇවිල්ලා "අත" ලකුණට හැරෙනවා නම්, "බුලත් කොළය" ලකුණට හැරෙනවා නම්, බුලත් කොළය" ලකුණෙන් ඇවිල්ලා "අලියා" ලකුණට හැරෙනවා නම් මොකක්ද ඇති වන තත්ත්වය? ජනතාව දහස් ගණනක් ඡන්දය පාවිච්චි කර තිබෙන්නේ ඒ ඒ පක්ෂවල දර්ශනයන් ක්‍රියාත්මක කරන්න කියලායි. එහෙත්, පුද්ගලයායි වෙනස් වන්නේ. එහෙම නම්, එය ඒකාධිපති ක්‍රමයක් නොවෙයිද කියා අප කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. එයින් අපට පෙනෙනවා, ඒකාධිපති ක්‍රමයත් එක්තරා ප්‍රමාණයකට සමාජය ඉදිරියට ගෙන යෑම සඳහා අවශ්‍ය වනවාය කියන එක. ඒ නිසා පරිපාලන ක්‍රමය තුළ මේ වාගේ වැඩ පිළිවෙළක් ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී අන්න ඒ තත්ත්වයන් ගැනත් කල්පනා කර බලා තමයි නීති සම්පාදනය කරන්න ඕනෑ.

ජේ.ආර්. ජයවර්ධන හිටපු ජනාධිපතිතුමා අවුරුදු 38කට උඩදී මෙවැනි නීතියක් සෑදීම ගැන මම නම් එතුමාට දෝෂාරෝපණය කරන්නේ නැහැ. එතුමා කල්පනා කරන්න ඇති, වෙනස් වන සමාජය පාලනය කිරීම සඳහා මේ වාගේ ක්‍රමයක් වුවමනා කරනවා කියලා. එතුමා එහෙම හිතන්න ඇති කියලායි මම කල්පනා කරන්නේ. එතුමා එසේ කිරීම නිසා, තිස් අවුරුද්දක් තිස්සේ පැවැති යුද්ධය අවසන් කිරීම සඳහා අතිගරු මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමාට වුවමනා කරන ශක්තිය ලබා ගන්න පුළුවන් වුණා. එදා මේ පාර්ලිමේන්තුවේ අපේ ආණ්ඩුව පාර්ශ්වයට සිටි 113ක් පමණ වූ මන්ත්‍රීවරුන් සංඛ්‍යාව 161 දක්වා වැඩි වුණේ කොහොමද? එසේ වුණේ, පුද්ගලයාගේ ඒකාධිපතිත්වය උඩයි. ජනතාවගේ ඡන්දය ලබා ගෙන අනෙක් පැත්තට ගිහිල්ලා තමාගේ අදහස් උදහස් වෙනස් කර ගත්තා. එහෙම වෙනවා නම්, මේ පාර්ලිමේන්තුවට සම්පූර්ණ බලතල ලබා දුන්නාට පස්සේ මොකද වෙන්නේ? ආණ්ඩු පක්ෂය සමාජ සාධාරණයට වුවමනා කරන නීතියක් පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනාවොත්, මන්ත්‍රීවරු සියලු දෙනාට පුළුවන් වේවි, අනෙක් පැත්තට ගිහිල්ලා ඒක පරාජය කරන්න. එහෙම නම් කොහොමද රට ඉදිරියට ගෙන යන්නේ? එහෙම නම්, රට ඉදිරියට ගෙන යන්න බැහැ. සාධාරණ නීතියක් ක්‍රියාත්මක කරන්න බැහැ. මොකද, එහාට පනිනවා, මෙහාට පනිනවා; තමන්ගේ බලය තහවුරු කර ගෙන තමන්ගේ ශක්තිය හදා ගැනීම සඳහා ක්‍රියා කරනවා. එවැනි තත්ත්වයක් තිබෙන සමාජ ක්‍රමයක් තුළ තමයි අප අද ජීවත් වන්නේ. ඒ නිසා මේ නීති සම්පාදනය කිරීමේදීත් අන්න ඒ තත්ත්වයන් ගැනත් කල්පනා කර තමයි අපට ක්‍රියා කරන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ. එහෙම නම්, එක්තරා ප්‍රමාණයක ඒකාධිපති ක්‍රමයක් පරිපාලනය තුළට අවශ්‍ය වෙනවා.

ලෝකය ගැන කල්පනා කර බැලුවොත්, ලෝකයේ හැම රටකම පාහේ කැරලි ගහනවා; රාජ්‍ය නායකයන් මරනවා. ලෝකයේ සමහර රටවල ජාති ආගම් භේද හදනවා, වෙනත් රටවල් මැදිහත් වෙලා. එකම ආගමේ අය දෙකට බෙදනවා. එහෙම බෙදුවාම ඒ දෙගොල්ලෝ මරා ගන්නවා. විවිධ අය එවලා එකම ආගමේ අය වන සුන්නි මුස්ලිම්වරුන් සහ ෂියා මුස්ලිම්වරුන් කියන දෙගොල්ලන් හප්පනවා. ඊට පස්සේ ඒ දෙගොල්ලෝ මරා ගන්නවා. දවසකට සිය ගණනක් ඒ විධියට මැරෙනවා. ලෝකයේ රාජ්‍ය නායකයනුත් මරා දමා තිබෙනවා. ඒ විධියේ තත්ත්වයක් තමයි අද ලෝකයේ ඇති වෙලා තිබෙන්නේ. මෙන්න මේවා ගැන කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. ලෝකයෙන් ලබා ගන්නා ඒ ආදර්ශයන් නිසා ශ්‍රී ලංකාව තුළත්, අපේ සමාජය තුළත් ඒ වාගේ තත්ත්වයන් ක්‍රමක්‍රමයෙන් ක්‍රියාත්මක වෙනවා.

අද ආගම් තිබුණාට, ආගම් අනුව ක්‍රියාත්මක වීමක් වෙන්නේ නැහැ. කෝ, ආගම් පූජකවරුන් ජනතාව හදනවා? අද ඒ අය එහෙම ජනතාව හදන්නේ නැහැ. අද ඒ අය කරන්නේ තමන්ගේ බලය තහවුරු කර ගැනීමේ වැඩ පිළිවෙළවල් ක්‍රියාත්මක කරන එකයි. ඔවුන් සැප සම්පත් ගැන බලනවා මිසක්, මනුෂ්‍යයන්ගේ ඔළු හදන්න වෑයම් කරනවා අඩුයි. සමාජය මේ වාගේ තත්ත්වයකට ක්‍රමක්‍රමයෙන් පහළට බැහැ ගෙන යනවා. ඒ නිසා අනාගතය ගැනත්, අනාගත පරපුර ගැනත් කල්පනා කරලා මේ නීති හැදීමේදී එක්තරා ප්‍රමාණයක බලයක් ලබා ගෙන ඒ බලය ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන් විධියට ක්‍රියා කරන්න ඕනෑය කියන එකයි මගේ කල්පනාව. එම නිසා විපක්ෂය ඉදිරිපත් කර තිබෙන සංශෝධන ගැනත් කල්පනා කර බලලා, ඒ සංශෝධන ගැන සාකච්ඡා කරලා, වෙනස්කම් ඇති කරලා මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරන එක හොඳයි කියන එකයි මගේ කල්පනාව. ඒ සඳහා ආණ්ඩු පක්ෂයේත්, විපක්ෂයේත් සියලු මන්ත්‍රීවරුන් එකතු වෙලා ක්‍රියා කරන එක හොඳයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, මේ අවස්ථාවේදී මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමාගේ බලය එක්තරා ප්‍රමාණයකට අඩු වෙන්න යනවා. නමුත් එතුමා ඒ ගැන සන්තෝෂයෙන් ක්‍රියා කිරීම ගැන අප සතුටු වෙනවා. මම නම් සාමාන්‍ය සාකච්ඡාවේදී කිව්වේ, බලතල අඩු කරනවාට මම සම්පූර්ණයෙන් විරුද්ධයි කියන එකයි. එසේ බලතල අඩු කරන එක වැරදි වැඩක්, එහෙම කළොත් මොන ආණ්ඩුව ආවත් ඉදිරි කාලයේදී පාලනය ගෙන යන්න බැරි වෙනවාය කියන එකයි මගේ හැඟීම වෙලා තිබුණේ. වාසනාවකට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය එම බලතල සම්පූර්ණයෙන් අඩු කිරීමට බැරි විධියට තීරණයක් ලබා දීපු එක ගැන මා බොහොම සන්තෝෂ වුණා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීරණය අනුව ජනාධිපතිවරයාට සෑහෙන බලතල දීලා, ඉතුරු බලතල පාර්ලිමේන්තුවට ලබා ගෙන ක්‍රියාත්මක කිරීමේ ඒ වැඩ පිළිවෙළ හොඳයි කියා අපි කල්පනා කරනවා. ඒ සඳහා අපගේ සම්පූර්ණ සහයෝගය ලබා දෙනවා. ඒ වාගේම විපක්ෂයෙන් ඉදිරිපත් කර තිබෙන සංශෝධන ගැනත් කල්පනා කර බලන්නය කියා මා බොහොම ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. ස්තුතියි.

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)
ගරු පාලිත රංගෙ බණ්ඩාර මහතා.

[අ.භා. 1.22]

ගරු පාලිත රංගෙ බණ්ඩාර මහතා (විදුලිබල හා බලශක්ති රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு பாலித ரங்கே பண்டார - மின்வலு மற்றும் எரிசக்தி இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Palitha Range Bandara - State Minister of Power and Energy)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉතාම වටිනා අවස්ථාවක්. සමස්ත රටවාසීන්ට බලපාන රටේ මූලික නීතියේ සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කිරීමට දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත දෙවන වර කියැවීම සඳහා පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී, එම විවාදයට සහභාගි වෙමින් අදහස් දක්වන්න ලැබීම පිළිබඳව මා ඉමහත් සන්තෝෂයට පත් වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, අද දින මේ විවාදයේදී මේ දක්වා සිදු කළ කථා කිහිපයකට අපි ඇහුම්කන් දුන්නා. ඒ කථාවලින් විවිධ අදහස් ඉදිරිපත් කර තිබුණත්, හැම කෙනාම වාගේ අනුමත කරන කාරණයක් තමයි, විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල අහෝසි විය යුතුයි, එහෙම නැත්නම් සීමා විය

යුතුයි, ඒ වාගේම පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් විය යුතුයි කියන එක. මට මතකයි, අප දේශපාලනයට පිවිසීමට කලින් ඉඳලා රටේ දේශපාලන පක්ෂවල සාමාජිකයන් ඒ වාගේම බහුජන සංවිධාන, සිවිල් සංවිධාන, රාජ්‍ය නොවන සංවිධාන, ආගමික නායකයන් ඇතුළු බහුතරයක් දෙනා කිව්වේ, ජේ.ආර්. ජයවර්ධනගේ බහුබූත ව්‍යවස්ථාව තුළ රටේ මිනිසුන්ට සිදු කරලා තිබෙන්නේ හානියක්, විධායක ජනාධිපති ධුරය තුළ ඇති වෙන්නේ ඒකාධිපති තත්ත්වයක්, ඒ නිසා මේ ඒකාධිපතිත්වය නැති කිරීම සඳහා මේ ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කළ යුතුයි, විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කළ යුතුයි කියලායි. මේ තනතුර අහෝසි කරනවා කියලා මේ රටේ දේශපාලන නායකයන් ගණනාවක් ජනතාවට පොරොන්දු දුන්නා. එසේ පොරොන්දු දීලා ඔවුන් බලයට පැමිණියා. බලයට ඇවිත් ඒ දුන් පොරොන්දුව අමතක කරලා ඔවුන් එම තනතුරේ ජීවත් වෙන්න පුළුවන් තාක්කල් ජීවත් වෙලා, තවදුරටත් ඒ තනතුරේ දිගින් දිගටම සිටීම සඳහාත් උපක්‍රම යෙදුවා. මේක තමයි, පසු ගිය වකවානුවේ "මේ තනතුර ඉවත් කරන්න ඕනෑ; බලතල අහිමි කරන්න ඕනෑ" කියලා කියපු දේශපාලන නායකයන් මේ සමාජයට දුන්න දැවැද්ද.

හැබැයි, වර්තමාන ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා මැතිවරණ ව්‍යාපාරයේදී ජනතාවට පැහැදිලි ප්‍රකාශයක් කළා, පැහැදිලි පොරොන්දුවක් දුන්නා, එතුමාගේ කාල පරිච්ඡේදයේදී විධායක ජනාධිපති ධුරය ඉවත් කිරීම සම්බන්ධව, නැත්නම් අහෝසි කිරීම සම්බන්ධව. හැබැයි, සමස්ත වශයෙන් එතුමාගේ කාල පරිච්ඡේදයේ දී විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කර ගැනීමට නොහැකි වුණත්, ජනතාවට දුන් පොරොන්දුව ඉෂ්ට කරමින් එතුමා ඉතාම නම්‍යශීලීව විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල සීමා කරන්නට, සංශෝධනය කරන්නට හදවතින්ම පියවර ගත්තා; එක හිතින්ම පියවර ගත්තා. එතුමා මුල් අවස්ථාවේ දී ඉදිරිපත් කළ පනත් කෙටුම්පත ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඉදිරිපත් කළාම, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ දී තමයි යම් යම් සංශෝධනවලට ලක් වුණේ. හැබැයි යම් යම් සංශෝධනවලට ලක් කිරීමට ප්‍රථම ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඉදිරිපත් කළ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ ඇතුළත් වී තිබුණු විධායක ජනාධිපති ධුරයට හිමි බලතල රාශියක්ම ඉවත් කරන්නට එතුමා ක්‍රියා කර තිබුණා; පියවර ගෙන තිබුණා. එහෙම නම් තනතුරකට පත් වුණාම, තැනකට ආපුවහම තව තවත් බලතල බදා ගන්න හදන සමාජය තුළ මෛත්‍රීපාල සිරිසේන අතිගරු ජනාධිපතිතුමා තමන්ගේ අවංකත්වය තුළින් තමන්ට බලතල අත් හැරීමට පුළුවන්ය කියන එක ක්‍රියාවෙන්ම පිළිබිඹු කර තිබෙනවා.

බුද්ධ ධර්මය අනුව කියන්නේත්, පුළුවන් තරම් අත් හරින්නට කියලායි. හැබැයි එහෙම "අත් හරින්න" කියලා කියන බුදු දහම වැළඳගෙන ඉන්න, බුදු දහම අදහන ජනතාව දවස ගානේ කරන්නේ අත් හැරීම නොවෙයි, එකතු කර ගැනීමයි. සාමාන්‍ය ජනතාව පමණක් නොවෙයි, පූජ්‍යප්‍රසාදීන් වහන්සේලා ඇතුළු අනෙකුත් ආගමික නායකයනුත් සිදු කරන්නේ, "අත් හරින්න" කියලා ධර්මය දේශනා කරන ගමන් දවසින් දවස පුළුවන් තරම් දේවල් එකතු කර ගෙන ගොඩ ගසා ගැනීමටත්, තිබෙන දේවල් තවත් වැඩි කර ගැනීමටත් උත්සාහ කරන එකයි. ඒක එහෙම වුණාට වර්තමාන ජනාධිපතිතුමා ඒ බුද්ධ නියමය අනුවත්, ඒ වාගේම තමන් කියපු ප්‍රකාශය සනාථ කරමිනුත් පුළුවන් තරම් දේවල් අත් හරින්න කටයුතු කර තිබෙනවා. එතුමා තමන්ට හිමිව තිබෙන විධායක බලතල අත් හරිමින්, තමන් බොහොම සරල නායකයකු බව පෙන්නුම් කරමින්, ඒ කාරණය සමාජයට සපථ කරමින් වැඩ කටයුතු කරන නායකයකු බව ඉතාම පැහැදිලියි කියන එක අපි මතක් කරන්න ඕනෑ. ඒ කාරණයේ දී එතුමා දක්වන නම්‍යශීලීභාවය, ඒ වාගේම මේ කාර්ය කරන්නටම ඕනෑය කියන ඍජුභාවය යන මේ සියලු ගුණාංගයන්ට මාගේ ප්‍රශංසාව මේ ගරු සභාවේ දී ප්‍රකාශ කරනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

මේ කාරණය සම්බන්ධයෙන් විවිධ විවේචනයන් තිබෙන්න පුළුවන්; විවිධ උදවියට විවිධ අන්දමට කථා කරන්න පුළුවන්. හැබැයි ඒ කොයි විධියට කථා කළත්, කුමන විධියට විවේචනය කළත්, යම් යම් පුංචි පුංචි කාරණා අල්ලා ගෙන විවිධ දේවල් කථා කරන එක, තර්ක විතර්ක කරන එක නොවෙයි අප කරන්නට ඕනෑ. පැරැණි කියමනක් තිබෙනවා, "නොකෙරෙන වෙදකමට කෝඳුරු තෙල් හත් පට්ටයකුත් තවත් ටිකක් ඕනෑ" යි කියලා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මේ සංශෝධනයන් සිදු කරන්නේ මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහත්මයාගේ ප්‍රයෝජනයට ද, එහෙම නැත්නම් වර්තමාන අගමැති රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයාගේ ප්‍රයෝජනයට ද කියන එකයි අපි බලන්නට ඕනෑ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මේ සංශෝධනයන් සිදු කරන්නේ එක පුද්ගලයකු ඉලක්ක කර ගෙන නොවෙයි. මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා ඉලක්ක කර ගෙනවත්, එහෙම නැත්නම් ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ අග්‍රාමාත්‍යතුමා ඉලක්ක කර ගෙනවත් නොවෙයි මේ සංශෝධනයන් සිදු කරන්නේ. මෙය රටේ සමස්ත ජනතාව ඉලක්ක කර ගෙන ජනතාවට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ අයිතිවාසිකම උරුම කර දීම සඳහා ගනු ලබන උත්සාහයක්ය කියන එක අපි පැහැදිලිවම කියන්න ඕනෑ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, බලයට පත් වුණාම බලය අත හරින්න අකැමැති වුණු නායකයෝ ලෝකයේ ඕනෑ තරම් ඉඳලා තිබෙනවා; දැනටත් ඉන්නවා. රුසියානු ඉතිහාසය ගැන කථා කරන කොට මාරි ඇන්ටොනෙට් රැජිණ -නායිකාව- අපට අමතක කරන්නට බැහැ. ජනතාව විපතට පත් වෙලා සිටි වෙලාවේ, ජනතාව පීඩනයට පත් වෙලා සිටි වෙලාවේ ඒ ජනතාවගේ පීඩනය පිළිබඳව නොවෙයි එතුමිය අවධානය යොමු කළේ. ප්‍රශ්නය පිළිබඳවත් ඒ තරම් අවබෝධයක් නැතිව තමයි එදා එතුමිය වැඩ කටයුතු කළේ. ජනතාව බඩගින්නට, පිපාසයට පත් වෙලා සිටින කොට, පාන් කන්න විධියක් නැහැයි කියන කොට කිව්වේ, "පාන් කන්න බැරි නම් කේක් කාපල්ලා" කියලායි. එතුමිය ජනතාව ගැන බලපු නායිකාවක් නොවෙයි. බලයෙන් ඉදිමිලා ජනතාව ගැන බලන්නේ නැතුවයි එතුමිය වැඩ කටයුතු කළේ. ඒ වාගේම පිලිපීනයේ හිටපු ෆර්ඩිනන්ඩ් මාකෝස්ගේ යුගය, ඉන්දුනීසියාවේ හිටපු ජනාධිපති සුහර්තෝගේ යුගය ගැන බලන්න. මේ නායකයන් කටයුතු කළේ ජනතාව දිහා බලා නොවෙයි; ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය දිහා බලා නොවෙයි; ජනතාවගේ අයිතිවාසිකම් දිහා බලා නොවෙයි. තමන්ගේ අයිතිවාසිකම්, බලය වැඩි කර ගැනීම සඳහා තමයි එතුමන්ලා වැඩ කටයුතු කළේ. ඒ වාගේම තමයි ඊජිප්තුවේ හිටපු ජනාධිපති හොස්නි මුබාරක්. ඒ නායකයන්ට සිදු වුණේ ජනතාව ඉදිරියේ දණ ගහන්නයි. ජනතාව එතුමන්ලාගේ ජීවිතවලින්ම පළි ගත්තා. ඒ වාගේම ජනතාව එතුමන්ලාව ඒ රටවලින් එළවා දැමුවා. එවැනි නායකයන් ලෝකයේ විවිධ රටවල, විවිධ සමාජ තුළ අපට දකින්නට ලැබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. ඒ වාගේම ලිබියාවේ හිටපු ජනාධිපති මුහම්මර් ගඩාෆි ජනතාව විසින් අල්ලා මරා දමන තත්ත්වයට පත් වුණා. ඒ ඇයි? බලයත් එක්ක සෙල්ලම් කරන්න ගිහිල්ලා, බලය බදා ගෙන ඉන්න ගිහිල්ලා.

ටියුනීසියාවේ හිටපු ජනාධිපති බෙන් අලි පිළිබඳව මට මතකයි. එතුමා එරට පාලනය කළේ ඈත යුගයකදී නොවෙයි, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. රටේ තිබුණු සියලු මූල්‍ය ආයතන, වටිනා කියන ආර්ථික මර්මස්ථාන ඇතුළු සියල්ල අයිතිව තිබුණේ වෙන කාටවත් නොවෙයි බෙන් අලිගේ පවුලේ 28 දෙනෙකු අතර තමයි ඒ සියල්ලේ අයිතිය තිබුණේ. රස කැවිලි කර්මාන්තය, යකඩ කර්මාන්තය, කොහු කර්මාන්තය, සංචාරක ව්‍යාපාරය, මූල්‍ය ආයතන, බෙන්ස් මෝටර් රථ කර්මාන්තය, පෙරාරි මෝටර් රථ කර්මාන්තය කියන මේ සියලු දේවල් අයිති කර ගෙන තිබුණේ බෙන් අලිත්, බෙන් අලිගේ පවුලේ 28 දෙනෙකුත් විසිනුයි. අවසානයේ දී රටේ ජනතාව බෙන් අලිත්, බෙන් අලිගේ පවුලේ උදවියත් රටෙන් එළවා දැම්මා. ඉන් පසුව ඔවුන්ට ඔවුන්ගේ රට වන ටියුනීසියාවේ ජීවත් වන්නත් බැරි වුණා. ඒ වාගේම හයිටියේ හිටපු ජනාධිපති ජීන් ක්ලෝඩ් නායකයාට සිද්ධ වුණේත් ඔය වාගේම තත්ත්වයක් තමයි, ගරු නියෝජ්‍ය

[ගරු පාලිත රංගෙ බණ්ඩාර මහතා]

කථානායකතුමනි. ජනතා පීඩනය එන්න එන්නම වැඩි වෙලා අවසානයේ දී එතුමා හෘදයාබාධයකින් මිය ගියා. ඒ වාගේම චිලී රටේ හිටපු ජනාධිපති පිනෝෂේටත් ඔය වාගේ තත්ත්වයක් උදා වුණා. ලෝකයේ නායකයන් බලය බදා ගෙන වැඩ කටයුතු කරන්න ගියාම, ජනතා පරමාධිපත්‍යයට පයින් ගහන්න ගියාම, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කෙරෙහි අවධානය යොමු නොකර වැඩ කටයුතු කරන කොට ලෝකයේ ජනතාව; ඒ රාජ්‍යවල ජනතාව නැඟිටලා මේ නායකයන් පන්නන්න වැඩ කටයුතු කර තිබෙනවා. එහෙම නැත්නම්, මේ නායකයන් ඝාතනය කරන්න කටයුතු කරලා තිබෙනවා. ලෝක ඉතිහාසය තුළ එය හොඳින්ම දකින්නට පුළුවන් වුණු කාරණයක්, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි.

ලංකාවේත් ඔය තත්ත්වයම සිදු වුණා. පසු ගිය වකවානුවේ චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක මැතිනිය ජනතාවට පොරොන්දු දුන් ආකාරය අපි දැක්කා. එතුමිය එදා කිව්වේ, "විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරනවා" කියලායි. නමුත්, කුමන හේතුවක් නිසා හරි එතුමියගේ යුගයේ දී එතුමියට එය කර ගන්නට බැරි වුණා. පාර්ලිමේන්තුවේ සියලු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ, දේශපාලන පක්ෂවල සහයෝගය නොලැබුණු නිසා තමයි එතුමියට ඒක කර ගන්න බැරි වුණේ කියලා කිව්වා. කොහොම හරි; මොන හේතුව මත හරි එතුමියට ඒක කර ගන්න බැරි වුණා.

ඊට පසුව හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාත් විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරනවා කියලා තමයි ජනාධිපති ධුරයට පත් වුණේ. එතුමා ජනාධිපති ධුරයේ වාර දෙකක් ගත කළා. එතුමාගේ කාල පරිච්ඡේදයේ දී පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකක බලයකුත් නිර්මාණය කර ගන්නට එතුමාට හැකියාව ලැබුණා. හැබැයි, එතුමා පොරොන්දු වුණු කාරණය ඉෂ්ට කරන්න කටයුතු කළේ නැහැ. තුනෙන් දෙකේ බලය පාවිච්චි කරමින් එතුමා කටයුතු කළේ අහෝසි කරනවාය කියපු විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල තව දුරටත් වැඩි කර ගැනීමටයි. දෙවරකට පමණක් සීමා වෙලා තිබුණු ජනාධිපති ධුරය දැරිය හැකි වාර ගණන තුන් වරක් හෝ ඊට වැඩි වාර ගණනක් දරන්න පුළුවන් වන තත්ත්වයට වර්ධනය කර ගැනීමට එතුමා කටයුතු කළා. එහෙම නම්, "විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරනවා" කියලා ජනතාවට බලාපොරොත්තු දුන් නායකයන් ඒ සඳහා ලැබුණු අවස්ථාවන් මඟ හැර තිබෙනවා. ඒ වාගේම ඔවුන්ට ලැබුණු ඒ අවස්ථාවලදී ඔවුන්ට ඒක කරන්න හැකියාවකුත් තිබුණා. එදා තිබුණේ මේ වාගේ අඩු මන්ත්‍රී සංඛ්‍යාවකින් ආණ්ඩුවක් ගෙන යන පාර්ලිමේන්තුවක්; ආණ්ඩු පක්ෂයක් නොවෙයි. එවකට මේ රටේ තිබුණේ තුනෙන් දෙකක බලයක් තිබුණු ආණ්ඩුවක්. ඒ තුනෙන් දෙකේ බලය පාවිච්චි කර ඔවුන් තම බලය වැඩි කර ගැනීමට කටයුතු කළා හැරෙන්නට, බලය අඩු කර ගැනීමට; බලය අතහැරීමට කටයුතු කළේ නැහැ.

ඒ යුගයත් එක්ක සන්සන්දනය කර බලන කොට වර්තමාන ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා බහුතර ආණ්ඩුවක් නොවන ආණ්ඩුවක ඉඳගෙනත් සියලු පක්ෂ නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීතුමන්ලා, දේශපාලන පක්ෂ නියෝජිතයන්, සිවිල් සංවිධාන, ආගමික සංවිධාන, ආගමික නායකයන් යන මේ සියලු දෙනා එක්ක සාකච්ඡා කරමින් මාස ගණනාවක් මුළුල්ලේ උත්සාහ කළේ රටට වැඩදායක, ජනතාවට වැඩදායක, ඒ වාගේම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ නිදහස ජනතාවට ලබා දීම සඳහා වූ කර්තව්‍යයක යෙදෙන්නටයි. ඒ උතුම් වූ අවස්ථාව තමයි අද මේ අපට උදා වෙලා තිබෙන්නේ, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. එහෙම නම්, අද අපි හොඳ තැනකට ඇවිල්ලා තිබෙනවා. ඒ ආපු තැන ඉඳලා අපි ඉදිරියට ගමන් කරන්නට ඕනෑ. මොකද, මේ තුළින් එකිනෙකාගේ බඩ වඩා ගැනීමට, එකිනෙකා පෝෂණය වීමට, මහත් වීමට නොව, මේ රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් වැඩ කටයුතු කිරීමට, ජනතා අයිතිය, ජනතා පරමාධිපත්‍යය, නිදහස තව තවත් සාක්ෂාත් කර දීමට අවශ්‍යයි. අන්න ඒ කාරණය සඳහා අප සියලු දෙනා එකට එක්කාසු වෙලා මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගැනීම තමයි ඉතාම වටින්නේ කියන කාරණය මම අවධාරණයෙන් මේ ගරු සභාවේ සියලු මන්ත්‍රීතුමන්ලාට කියනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. මොකද, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් කොමිෂන් සභා සියල්ල ක්‍රියාත්මක වනවා. මේ අනුව රටේ නීතියට යටත්ව කොමිෂන් සභා 11ක් රටේ ක්‍රියාත්මක වනවා. ඒ කොමිෂන් සභා ක්‍රියාත්මක වනකොට පුද්ගලයන්ගේ තරාතිරම බලන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. ඒවා ස්වාධීන කොමිෂන් සභා. එහෙම නම්, ඒ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ක්‍රියාත්මක වනකොට කුමන පුද්ගලයකු වරදක් කළත්, කුමන පුද්ගලයකු මත් කුඩු ගෙනාවාත්, කුමන පුද්ගලයකු එතනෝල් ගෙනාවාත්, කුමන පුද්ගලයකු මැරකම් කළත්, කුමන පුද්ගලයකු මැතිවරණ නීති උල්ලංඝනය කරමින් තමන්ට තිබෙන ආර්ථික හැකියාව මත විවිධ දූෂිත ක්‍රියා මාර්ගවලින්, නැත්නම් එතනෝල් ව්‍යාපාරය හෝ මත් කුඩු ව්‍යාපාරය හෝ වෙන මැර ක්‍රියාවකින් හෝ කුමන හෝ ක්‍රියා මාර්ගයකින් රටේ ඉඩම් ටික විකුණමින් ඒකෙන් ලබා ගන්න මුදලින් හෝ එවැනි වංචනික ක්‍රියාවලින් මුදල් උපයා ගෙන ඒ උපයා ගන්නා මුදල්වලින් විවිධ සන්තෝසම් බෙදා හරිමින් ජනතාවගේ ඡන්දය ලබා ගැනීම සඳහා කටයුතු කර බලයේ රැඳී සිටීමට උත්සාහ කළොත් ඔවුන්ට දඬුවම් ලබා දීමට හැකි වනවා.

පසු ගිය දවස්වල ජනාධිපතිවරණය කිට්ටු වෙන කොට එක්තරා හාමුදුරුනමකගේ නායකත්වයෙන් රුපියල් මිලියන හයසිය විස්සක සිල් රෙදි බෙදා දී තිබුණා. වෙන වෙන දේවල් බෙදුවා. ඔර්ලෝසු, උදලු තල බෙදුවා. වාහන බෙදුවා. විශේෂයෙන් ආගමික නායකයන්ට වාහන permit දෙනවා. ඒ permit එක අරගෙන විකුණනවා. එහෙම නැත්නම් ඒ වාහනය අරගෙන ගිහින් "දේශපාලනය සරණං ගච්ඡාමි" කියනවා. මෙන්න මේ වාගේ වාතාවරණයක් තුළ මේ දේවල් තමයි සිද්ධ වුණේ. මේ සියල්ල සිද්ධ වෙන්නේ එක පුද්ගලයෙකු අතේ බලය තිබෙන කොට ඒ පුද්ගලයාට ඕනෑ ඕනෑ අන්දමට ඒ කටයුතු හසුරුවන්නට පුළුවන් තත්ත්වයක් ඇති වීම තුළයි ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. එක පුද්ගලයෙකු අතේ බලය තිබෙන කොට අනෙක් සියලු දෙනා "එහෙයි ස්වාමීනී" කියලා වැඳ වැඳ ඉන්නවා හැරෙන්නට ඊට එරෙහිව සටන් කරන්නට, කථා කරන්නට යන්නේ නැහැ. මොකද, බලය තිබෙන පුද්ගලයාට තිබෙන බිය නිසා; තමන්ටත් රැකෙන්නට ඕනෑ නිසා; තමන් සහ තමන් වටේ ඉන්නා වූ උදවියත් රැක ගන්නට ඕනෑ නිසා කර කියා ගන්නට දෙයක් නැතිව එතැන හිර වෙලා ඉන්නවා. එහෙම නම් මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් එක්ක ඒ හිර වෙලා ඉන්න එකෙන් නිදහස් වෙන්නට අවස්ථාව ඇති වෙනවා. පාර්ලිමේන්තුවේ බලය වැඩි වෙනවා. ජනාධිපතිවරයාට නැත්නම් මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාට තිබෙන බලය එතුමා අත හරිනවා. ඒ බලය එන්නේ රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයාට නොවෙයි. රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා තාවකාලික භාරකාරයෙක්. එතුමා අද අගමැති වෙලා ඉන්නවා. ඊළඟ වතාවේ එන අගමැතිවරයා කවුද කියා අප දන්නේ නැහැ. එසේ නම් මේ බලය ලැබෙන්නේ එක පුද්ගලයෙකුට නොවෙයි. මේ බලය ලැබෙන්නේ පාර්ලිමේන්තුවට. පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන්නේ මහජන මතය. මහජන නියෝජිතයන්ගේ බලය තමයි මෙතැන වැඩි වෙන්නේ.

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කරමින්, මේ රටේ සියලු දේශපාලන පක්ෂ සමඟ කථාබහ කරමින්, ඒ සියලු දෙනාගේ හඬට ඇහුම් කන් දෙමින්, ඉතාම නම්‍යශීලීව, පිරිසිදුව මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කිරීම සඳහා ඉතාම කැපවීමකින් කටයුතු කරන මෛත්‍රීපාල සිරිසේන වර්තමාන ජනාධිපතිතුමාටත්, එතුමාත් එක්ක මේ කටයුත්ත කරේ තියාගෙන වැඩ කටයුතු කරන අපේ ගරු අග්‍රාමාත්‍ය රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා ඇතුළු කණ්ඩායමටත්, මේ

ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයේ ඉන්න සියලු දෙනාටත්, මේ කටයුත්තට ශක්තිය, ධෛර්යය දෙන සියලු දෙනාටත් ස්තුති කරමින් මා නිහඬ වෙනවා. ඔබ හැමට ස්තුතියි.

[අ.භා. 1.37]

ගරු ටී. බී. ඒකනායක මහතා
(மாண்புமிகு ரி. பி. ஏக்கநாயக்க)
(The Hon. T.B. Ekanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, ඉතිහාසයේ නව වෙනසකට පදනමක් යොමු කරමින් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මේ අවස්ථාවේදී විවාදයට ලක් වෙමින් තිබෙනවා. 1978 වර්ෂයේදී ජේ.ආර්. ජයවර්ධන යුගයේදීයි විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ ආරම්භය ඇති වුණේ. විශේෂයෙන් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයට අනුගතව මේ මැතිවරණ ක්‍රමය තුළින් ව්‍යාපාරික ස්වභාවයක් ඇති වුණා. ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි, 1978ට කලින් මහජන නියෝජිතයෝ පාර්ලිමේන්තුවට ආවේ කෝට්ඨියෙන්. ගාල්ලේ හිටපු ඩබ්ලිව්. දහනායක මැතිතුමා පාර්ලිමේන්තුවට ආවේ බස් එකෙන්. එවැනි සරල ක්‍රමවේදයක් තමයි ඒ කාලයේ තිබුණේ. එදා පාර්ලිමේන්තුවට එන්න අමිර්තලිංගම් මැතිතුමා යාපනයෙන් කෝට්ඨියට නඟිනවා. තුරෙයිසාමි මැතිතුමා වවුනියාවෙන් කෝට්ඨියට නඟිනවා. ඒ වාගේම මෛත්‍රීපාල සේනානායක මැතිතුමා අනුරාධපුරයෙන් යාල්දේවී කෝට්ඨියට නඟිනවා. ඒ වාගේම රත්නමලල මැතිතුමා කලාවැවෙන් කෝට්ඨියට නඟිනවා. යූ.බී. වන්නිනායක මැතිතුමා මහව මංසන්ධියෙන් කෝට්ඨියට නඟිනවා. ඒ වාගේම ඒ කාලයේ එච්.බී. හේරත් මැතිතුමා කුරුණෑගල, ගනේවත්තෙන් කෝට්ඨියට නඟිනවා. ඩී.බී. වෙලගෙදර මැතිතුමා කුරුණෑගලින් කෝට්ඨියට නඟිනවා. එම්.ඩී. බණ්ඩා මැතිතුමා පොල්ගහවෙලින් කෝට්ඨියට නඟිනවා. එදා මෙහෙම එක කෝට්ඨියෙන් ඇවිත් බැහැලා මේ මහජන නියෝජිතයෝ පයින් පාර්ලිමේන්තුවට ආවේ. බොහොම සරල ක්‍රමයක් තිබුණේ. ඒ ක්‍රමය වෙනස් කළේ 1978 දී ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමායි. 1978 දී ඒ වෙනස ඇති කරලා, ජනවසමේ ඉඩම් අක්කර පණහ ගණනේ මන්ත්‍රීවරුන් අතර බෙදා ගෙන, කණාටු ඉඩමක් පෙන්වලා, ඉතා ඵලදාව තිබෙන වත්තක් වූ මුහුදු කටුව වත්තේ අක්කර සිය ගණනක් අරගෙන, සරල දිවි පෙවෙත වෙනස් කර ඒ සෞභාග්‍යයේ යුගය ආරම්භ කළේ ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමායි.

යාපහුවේ තිස්ස ආර්. බලල්ල පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීතුමා හඳන වේදිකාවේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ යූ.බී. වන්නිනායක මැතිතුමා ගිහිල්ලා කථා කරනවා. ඒකට කිසිම බාධාවක් නැහැ. යූ.බී. වන්නිනායක මැතිතුමා හඳන වේදිකාවේ තිස්ස ආර්. බලල්ල මැතිතුමා ගිහිල්ලා කථා කරනවා. ඒ වාගේ සරල ඡන්ද ක්‍රමයක් විනාශ කරලා 1978 වර්ෂයේ දී ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ගෙනාපු මේ මැතිවරණ ක්‍රමය, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ගැන අද කථා කරන කොට අපට කල්පනා වෙනවා මේ අවුරුදු ගණනාවක් තුළ ආපු ක්‍රමවේදයේ ස්වභාවය මොකක්ද කියලා. ඒ නිසා අපි මේ ගැන දෙපාරක් කල්පනා කර බැලිය යුතුයි.

පාර්ලිමේන්තුවේදී අපි ඉදිරිපත් කළ සමහර දේවල් සම්බන්ධයෙන් යුක්තිය ඉටු වන්නේ නැහැ. අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාවේ කොමසාරිස්තුමිය ස්වාධීනව කටයුතු කරන්නේ නැහැ, පක්ෂපාතීව කටයුතු කරනවා කියලා මන්ත්‍රීවරුන් 116ක් අත්සන් කර ගරු කථානායකතුමාට ලියවිල්ලක් භාර දුන්නා, සියලු මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ගෞරවය ඇති වන ආකාරයට කටයුතු කරන්න කියලා. අද වෙන කල් ඒකට උත්තරයක් නැහැ. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු අත් අඩංගුවට ගන්න කොට කථානායකවරයා දැනුවත් කරලා ඒ අයට යම් ගෞරවයක් ඇති වෙන විධියට කටයුතු කරන්න කියලා කථානායකතුමා විසින් අදාළ බලධාරීන් දැනුවත් කළත් එහෙම ක්‍රමවේදයක් අද ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ.

අපෙන් අහනවා, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් මේ රටේ විධායක බලය අහෝසි කරන එකට කට්ටිය විරුද්ධ වෙන්නේ ඇයි කියලා. මේ පනත් කෙටුම්පතේ කොතැන ද තිබෙන්නේ සම්පූර්ණ විධායක බලතල අයින් කරනවා කියලා. මාදුළුවාවේ සෝභිත හාමුදුරුවෝ අද නිදහස් චතුරශ්‍රයට වැඩලා ඉන්නවා, මේ පිළිබඳව තමන්ගේ මතය රටට කියන්න; ලෝකයට කියන්න. අපේ නායක හාමුදුරුවෝ අඩු වශයෙන් මේ සංශෝධන කියවන්න ඕනෑ. මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත මඟින් විධායක බලතල ඉවත් වෙනවා ද? සුළු සුළු වගන්ති කිහිපයක් ඉවත් වෙනවා හැර විධායක බලතල එහෙමම තිබෙනවා. ඇමතිවරු පත් කිරීම්, ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට පත් කිරීම් වාගේ දේවල් තවම තිබෙනවා.

පසු ගිය කාලයේ අගවිනිසුරුතුමා අස් කරපු හැටි අපි දන්නවා. මේ කාරණා පිළිබඳව අපි කල්පනා කළ යුතුයි. එහෙම බලන කොට මේ සංශෝධනවල එවැනි ඉවත් කිරීම් සිදු කිරීමට නොහැකිය කියන අන්තර්ගතයක් නැහැ. හැබැයි ජනාධිපතිවරණයේදී කිව්වා, "අපි සම්පූර්ණයෙන් විධායක ක්‍රමය අහෝසි කරලා පාර්ලිමේන්තුවට බලය දෙන ක්‍රමවේදයක් ක්‍රියාත්මක කරනවා" කියලා.

මේ රටේ විධායකය, ව්‍යවස්ථාදායකය, අධිකරණය කියන මේ ආයතන තුන විනිවිදභාවයෙන් ක්‍රියාත්මක කරන ආයතන තුනක් බවට පත් වෙන්න ඕනෑ කියන කාරණය අපි කවුරුත් පිළිගන්නවා. නමුත් අද එහෙම ක්‍රමවේදයක් ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ. ඊට කලින් ආණ්ඩුවේ නායකයෝ ප්‍රකාශයට පත් කළා, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සහ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය එක වර ගෙනෙනවා කියලා. ඒ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සහ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය එක වර ගෙනැල්ලා, මේ රටේ ව්‍යවස්ථාදායකයේ තිබෙන යම් යම් දේ වෙනස් කරලා, මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කරලා, සමගාමී ලැයිස්තුව ක්‍රියාත්මක කරමින් සැම දෙනාම නියෝජනය වන පරිදි ප්‍රජාතාන්ත්‍රීය සරල මැතිවරණ ක්‍රමයකට යනවා කිව්වා. හැබැයි, අද එහෙම එකක් ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ නැහැ.

මේ කෙටුම්පත අපේ අතට එන කොට ආපහු සංශෝධන එනවා. හැබැයි ඒ සංශෝධන එන්නේ අරලියගහ මන්දිරයෙන්. ඒකයි මේකේ තිබෙන වෙනස, ගරු නියෝජ්‍ය කථානායකතුමනි. සංශෝධන එහෙම ආවාම විශේෂයෙන් අපට ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා, ඒවා ක්‍රියාත්මක කිරීම පිළිබඳව කටයුතු කිරීමේදී අපට කොපමණ විනිවිදභාවයෙන් යුක්තව -

නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා
(பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள்)
(The Deputy Speaker)

Order, please! ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා දැන් මූලාසනය ගන්නවා ඇති.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කථානායකතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, **නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා [ගරු මුරුගේසු චන්ද්‍රකුමාර් මහතා]** ***මූලාසනාරූඪ විය.***

அதன் பிறகு, பிரதிச் சபாநாயகர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள் [மாண்புமிகு முருகேசு சந்திரகுமார் *] தலைமை வகித்தார்கள்.*

Whereupon MR. DEPUTY SPEAKER *left the Chair, and* MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES [THE HON. MURUGESU CHANDRAKUMAR] *took the Chair.*

ගරු ටී. බී. ඒකනායක මහතා
(மாண்புமிகு ரி.பி. ஏக்கநாயக்க)
(The Hon. T.B. Ekanayake)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ කොමිෂන් සභාවල සභාපතිවරයා ඉවත් කිරීමේදී විශේෂයෙන් "....ජනාධිපතිවරයා විසින් ඉවත් කරනු ලැබිය යුත්තේය" කියා තිබෙනවා. මැතිවරණ කොමිෂන් සභාව, රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව, විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව, ශ්‍රී ලංකාවේ මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව, අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශනය කිරීමේ කොමිෂන් සභාව, මුදල් කොමිෂන් සභාව, සීමා නිර්ණය කොමිෂන් සභාව, ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව, විශ්වවිද්‍යාල ප්‍රතිපාදන කොමිෂන් සභාව ඇතුළු මේ රටේ වග කිව යුතු කොමිෂන් සභා පත් කිරීමේදී ව්‍යුහගත ස්වභාවය පිළිබඳවත්, එය සිදු වන්නේ කෙසේද කියන කාරණය පිළිබඳවත් අද විද්වතුන්ට ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. ඒ ප්‍රශ්නය නිසා කොමිෂන් සභා පත් කිරීම පිළිබඳව යළි කල්පනා කර බැලිය යුතු මොහොතක් බවට මේ මොහොත පත් වෙලා තිබෙනවා.

කොමිෂන් සභා පත් කිරීමේදී දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ ඇතුළත් වන කාරණාත් සමඟ විශේෂයෙන්ම තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳවත් කිව යුතුයි. තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත අද මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ විශාල කථා බහට භාජනය වනවා. මැතිවරණ මොහොතක, මැතිවරණ කොමසාරිස්වරයාගේ කාර්ය භාරයත් සමඟ, විශේෂයෙන් මාධ්‍ය ක්ෂේත්‍රයේ යම්කිසි තීන්දුවක්, නියමයක් එහෙම නැත්නම් නියෝගයක් ක්‍රියාත්මක නොකළොත් යම් රජයේ නිලධරයකු වරදකට වරදකරු වන අතර, වරදකරු කිරීමේ දී රුපියල් එක් ලක්ෂයකට නොවැඩි දඩයකට හෝ අවුරුදු තුනක් නොඉක්මවන බන්ධනාගාරගත කිරීමකට හෝ එකී දඩය සහ බන්ධනාගාරගත කිරීම යන දඬුවම් දෙකටම හෝ යටත් වන්නේය කියා පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙනවා. ලංකාවේ පළමුවැනි වතාවට තමයි මෙහෙම තිබෙන්නේ.

අපි දැක්කා, පසු ගිය දවස්වල රනිල් වික්‍රමසිංහ අග්‍රාමාත්‍යතුමා කථාවකදී කිව්වා, "මම මාධ්‍ය ආයතන ගැන දන්නවා. මම 'සිරස' ගැනත් බලා ගන්නම්." කියා. මේ කාරණය පාර්ලිමේන්තුවේ හැන්සාඩගත වෙලා තිබෙනවා. " 'සිරස' ගැන බලා ගන්නම්. ඒකට අදාළ මෙවලම් දැන් හදාගෙන තිබෙනවා." කිව්වා. මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත වුණාම අපේ මාධ්‍යවේදීන්ගේ ස්වාධීනත්වය, ඔවුන් ලියන, කියන, කථා කරන ඍජුභාවය කොතෙක් දුරට හකුළා ගන්න වෙයි ද කියන කාරණා අපට හිතා ගන්න පුළුවන්. ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා මේ රටේ මාධ්‍ය ආයතන ප්‍රධානියෙකුගේ දරුවෙකු විධියටත්, විශාල මාධ්‍ය ආයතනයක හිමිකරු පරම්පරාවක කෙනෙකු විධියටත්, එහි ස්වාධීනත්වය, එහි විනිවිදභාවය ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහා කොච්චර බැඳීමකින් යුතුව කටයුතු කරන්න පුළුවන් ද කියන කාරණය පිළිබඳවත් අප දෙවතාවක් සලකා බලන්නට වෙනවා.

මේ පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙනවා, කැබිනට් මණ්ඩලයේ ඇමතිවරුන් සංඛ්‍යාව තිහකට සීමා කළ යුතුයි කියා. කැබිනට් මණ්ඩලය තිහකට සීමා කළත්, ප්‍රතිපාදන වෙන් කරමින් තියාගෙන සිටිනවා, ඒක ජාතික ආණ්ඩුවක් වුණොත් කියා. ඒ ආණ්ඩුව ජාතික ආණ්ඩුවක් වුණොත් ව්‍යාපෘති ඇමතිවරු සහ නියෝජ්‍ය ඇමතිවරු සංඛ්‍යාව සියය ඉක්මවා යනවා. මැතිවරණ ව්‍යාපාරයේ දී කිව්වා, "අනිවාර්යයෙන්ම මොනම හේතුවක් නිසාවත් ඇමති මණ්ඩලය වෙනස් කරන්නේ නැහැ. වැඩි කරන්නේ නැහැ. ඒවා අනවශ්‍ය වියදම්. ඇමතිවරුන්ට ලබා දෙන ගෙවීම් වහාම නවත්වනවා." කියා. මේ පනත් කෙටුම්පතේ අන්තර්ගතයේම ඇතුළත් කර තිබෙනවා, ඒ ආණ්ඩුව ජාතික ආණ්ඩුවක් වුණොත් වෙනස් කරනවාය කියා. "ජාතික ආණ්ඩුවක්" කියන්නේ ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, තීරණාත්මක මොහොතක ලෝකය පත් කරන එකක්. දෙවැනි ලෝක සංග්‍රාමයේ දී එංගලන්තයේ ජාතික ආණ්ඩුවක් පත් වුණා, ජර්මනියේ ජාතික ආණ්ඩුවක් පත් වුණා. නමුත් ලංකාව තීරණාත්මක මොහොතක නොවෙයි තිබෙන්නේ. අවශ්‍ය අයට සංග්‍රහ කරන්න, අවශ්‍ය අයට මේ පිළිබඳව වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කරන්න දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතින් අවශ්‍ය ඉඩ ලැස්ති කර තිබෙනවා.

විශේෂයෙන්ම පසු ගිය දවස්වල මහ බැංකු අධිපතිතුමා හා සම්බන්ධ රුපියල් කෝටි 4,080 කාර්ය භාරය පිළිබඳව කථා කළාම ඒ පිළිබඳව පරීක්ෂා කරන්න පත් කළේ කවුද? සිරිකොතේ සිටින, ඒ පක්ෂයේ කටයුතු කාරණා ක්‍රියාත්මක කරන නීතිඥයන් තුන් දෙනෙක් තමයි පත් කළේ, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. ඒ තුන් දෙනා පරීක්ෂා කර වාර්තාව දීලා තිබෙනවා, "කිසිම වරදක් කර නැත." කියා. ඒ නිසා ඔහු දැන් නිර්දෝෂීයි. ඔහු දැන් ආපසු වැඩ බලනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ලංකා ඉතිහාසයේ පළමුවැනි වතාවට ලංකාවේ පුරවැසි භාවය නැති කෙනකු ලංකාවේ මුදලට අත්සන් කරන්න යනවා. කවදාවත් මෙහෙම වෙලා නැහැ. ද්විත්ව පුරවැසිභාවයක් ඒහි භික්ෂු භාවයෙන් නැවත දීලා තිබෙනවා. මෙන්න මේ කටයුතු කාරණාවල දී අපි දීර්ඝ වශයෙන් කථා කළ යුතුයි. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මෙය හෘදය සාක්ෂිය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුකූලව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් දුන් තීන්දුත්, ඒ වාගේම මේ රටේ ජනතාවගේ හෘදය සාක්ෂිය අනුව තිබෙන තීන්දුත් සමඟ ඒකාබද්ධ කර බලන්න ඕනෑ. මහ ජනතාව පාර්ලිමේන්තුවට මන්ත්‍රීවරුන් දෙසිය විසිපස් දෙනෙකු පත් කර එවා තිබෙන්නේ රටට ගැළපෙන දේවල් නිර්මාණය කර රට සීරුවෙන් තියලා වැඩ කරන්න පුළුවන් වැඩ පිළිවෙළක් හදන්නයි. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත එක්සත් ජාතික පක්ෂ ව්‍යවස්ථාවට අනුව හදපු පනත් කෙටුම්පතක් නොවන විධියට කටයුතු කරන්න මහජන නියෝජිතයන් විධියට අප හැම දෙනා වග බලා ගන්න ඕනෑ.

මේ අවස්ථාවේදී තවත් කාරණා රාශියක් කථා කරන්න තිබුණත් කාල වේලාව නොමැති නිසා මේ සංශෝධන පිළිබඳව කල්පනා කර කටයුතු කරන්න කියන ඉල්ලීම කරමින් මාගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

[பி.ப. 1.50]

ගරු ආර්. යෝගරාජන් මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். யோகராஜன்)
(The Hon. R. Yogarajan)

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, இன்று இந்தப் பாராளுமன்றத்திலே அதிமுக்கியமான ஒரு விடயம் பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. இதற்கு முன்னர் ஆட்சி செய்து கொண்டிருந்த ஜனாதிபதி அவர்களை பதவியிறக்கிப் புதிய ஜனாதிபதியை நியமிப்பதற்கான ஒரு தீர்மானத்தை இந்த நாட்டு மக்கள் கடந்த ஜனவரி 8ஆந் திகதி யாரும் எதிர்பாராத விதத்திலே எடுத்தார்கள். இந்த நாட்டில் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி ஒருவர் மக்களுடைய ஆணையை மீறியும் மக்களுடைய விருப்பத்துக்கு எதிராகவும் செயற்படுவதனால் நாட்டுமக்களின் சுதந்திரம், ஜனநாயகம், அவர்களுடைய இன ரீதியான உரிமைகள் என்பன மறுக்கப்படுவதை உணர்ந்த மக்கள், நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறைமையை மாற்ற வேண்டும் என்ற உறுதியான தீர்மானத்துக்கு வந்தார்கள். யாரும் எதிர்பாராத விதத்திலே அன்றைய ஸ்ரீ லங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் திரு. மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் ஐக்கிய

தேசியக் கட்சி மற்றும் ஏனைய எதிர்க்கட்சிகளுடைய ஆதரவுடன் ஜனாதிபதிக்கான பொது வேட்பாளராக நிறுத்தப் பட்டார். முன்னாள் ஜனாதிபதி அவர்கள் தனது அதிகாரத்துடன் மூன்றில் இரண்டு பாராளுமன்றப் பெரும் பான்மையைக் கொண்ட அரசாங்கத்தின் முழுப்பலத்தையும் பாவித்து, மக்களுடைய நிதியைத் தவறான வழியில் செலவழித்து ஒரு தேர்தலை நடத்தியும்கூட, நாட்டு மக்கள் துணிவோடு ஜனாதிபதி வேட்பாளர் திரு. மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களை இந்த நாட்டின் ஜனாதிபதியாகத் தெரிவுசெய்தார்கள். அவர் தேர்தல் காலத்தில், "நிறைவேற்று அதிகாரம்கொண்ட ஜனாதிபதியாக நான் தொடர்ந்தும் செயற்படமாட்டேன்" என்று மக்களுக்கு வாக்குறுதியளித்தார். அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவதற்காகவே இன்று இந்தப் பாராளுமன்றத்தில் அரசியலமைப்புக்கான பத்தொன்பதாவது திருத்தச் சட்டமூலம் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

நிறைவேற்று அதிகாரம்கொண்ட ஜனாதிபதி முறைமையின்கீழ் ஜனாதிபதி ஒருவர் தனது அபரிமிதமான அதிகாரங்களை வைத்துக்கொண்டு எந்த அளவுக்குப் பிழையாக நடக்க முடியும் என்பதைக் கடந்த பத்து ஆண்டு களாக நாம் கண்டிருக்கின்றோம். திரு. ஜே.ஆர். ஜயவர்தன அவர்கள் இந்த முறைமையை இந்த நாட்டுக்கு அறிமுகம் செய்தபோது, சிறுபான்மை மக்கள், விசேடமாக மலையக இந்திய வம்சாவளி மக்கள், நிறைவேற்று அதிகாரமுள்ள ஜனாதிபதி அவர்கள் பின்தங்கிய ஒரு சமூகத்தின் பிரச்சினை களில் நேரடியாகத் தலையிட்டுத் தீர்த்து வைக்கக்கூடிய சக்தி கொண்ட ஒருவராக இருப்பார்; ஆகையினால் அது சிறுபான்மை மக்களுக்கு நல்லதொரு விடயம் என்று அதனை ஏற்றுக்கொண்டனர். அதுமாத்திரமல்ல, ஜனாதிபதித் தேர்தல் வரும்போது நாட்டிலுள்ள சகல மக்களுடைய வாக்குகளையும் அந்த வேட்பாளர் பெற வேண்டும். இந்த நாட்டிலுள்ள மக்கள், கட்சி ரீதியாகப் பிளவுபட்டிருந்தாலும் பொதுவாக ஜனாதிபதித் தேர்தலிலே நேரடியாகப் போட்டியிடும் ஒருவருக்கு அனைத்து மக்களுடைய ஆதரவையும் பெறக்கூடிய, அந்த மக்களுடைய அபிலாஷைகளை மதித்துச் செயற்படக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்படும்.

அப்போது பின்தங்கிய சமூகங்கள் மற்றும் சிறிய குழுக்க ளாக இயங்குபவர்களுடைய எண்ணங்கள் ஜனாதிபதித் தேர்தலிலே பிரதிபலிக்கக்கூடிய ஒரு நிலை இருக்குமென்பதால் நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்படும் நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஒரு ஜனாதிபதி முறைமை இந்த நாட்டுக்கு நல்லதென்று எண்ணினார்கள். இது எப்போது மாறியதென்று நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

2005ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போது மஹிந்த ராஜபக்ஷ அவர்கள் ஜனாதிபதி வேட்பாளராக நிற்பதற்கு முன்வந்தார். அவ்வேளையில் அவர் சார்ந்த ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் முழுமையான ஆதரவு அவருக்குக் கிடைக் காத சூழ்நிலையிலே, அந்தத் தேர்தலில் வெற்றிபெற வேண்டுமானால் இனவாதத்தோடு தேர்தல் பிரசாரத்தை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டுமென்ற கட்டாயம் அவருக்கு ஏற்பட்டது. அந்தத் தேர்தலிலே அதுபோன்ற ஒரு யுத்தியைக் கையாண்டு அவரால் வெற்றிபெற முடிந்தது. அதன் பிறகு, சிறுபான்மைச் சமூகங்களின் ஆதரவு இல்லாமல் வெற்றிபெற்ற ஒரு ஜனாதிபதி என்ற ரீதியிலே அவர் செயற்பட ஆரம்பித்தார். தனக்கு ஆதரவளித்த சிங்கள பௌத்த மக்களுடைய ஆதரவை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு தன்னால் ஆட்சி நடத்த முடியு மென்றும் எண்ணினார். அந்த வகையிலேயே அவருடைய செயற்பாடுகளும் அமைந்திருந்தன. தான் பெரும்பான்மை இன மக்களால் மாத்திரம் தெரிவுசெய்யப்பட்டவர் என்பதால் அதைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளும் வகையில் செயற்படுவது அவசியமென்ற ரீதியிலே அவர் பேசியதை நான் நேரடியாகக் கேட்டுள்ளேன். விசேடமாக கடந்த 10 வருட காலமாக அதிலே பெரியதொரு மாற்றம் ஏற்படவில்லை.

மேலும், 2010ஆம் ஆண்டு ஜனாதிபதித் தேர்தல் நடந்த போது, தமிழ் மக்களுடைய பிரதிநிதிகளென்று கூறப்படுப வர்களால் இந்த நாட்டில் முன்னெடுத்துச் செல்லப்பட்ட யுத்தத்தைத் தானே முடித்துவைத்ததாகப் பிரசாரம் செய்து, 60 சதவீதத்துக்கும் மேலான வாக்குகளைப் பெற்று வெற்றி பெற்றார். அதன் பிறகு, தான் இந்த நாட்டின் ஜனாதிபதியல்ல, ஓர் அரசன் என்ற ரீதியிலே 2010ஆம் ஆண்டு பதினெட்டாவது திருத்தச் சட்டத்தை உருவாக்கி, அவரும் அவரைச் சார்ந்த வர்களும் அவருடைய குடும்பத்தினரும் இந்த நாட்டில் என்றென்றும் ஆட்சி நடத்த முடியுமென்ற ரீதியில் செயற் பட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். இவ்வேளையில்தான் விசேடமாக சிறுபான்மை மக்களுடைய உரிமைகள் மறுக்கப்படும் ஒரு சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டது. இதன் காரணமாக கடந்த ஜனாதி பதித் தேர்தலிலே மக்கள் ஒன்றுபட்டு எந்தவொரு தனி நபருக்கும் அந்த அளவுக்கு அதிகாரங்களைக் கொடுத்து விடக்கூடாது என்ற ரீதியிலே நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறைமையை மாற்றியமைக்க வேண்டு மென்ற எண்ணத்தோடு, எதிர்க்கட்சிகள் பொது வேட்பாளராக நியமித்த திரு. மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களுக்கு தமது வாக்குகளை அளித்து வெற்றிபெறச் செய்தார்கள்.

இதற்கு முன்பெல்லாம் நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமையை மாற்றியமைப்பேனென்று கூறிய ஜனாதிபதி வேட்பாளர்களில் எவரும் தமது வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற வில்லை; அதே விதத்திலே புதிய ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களும் செயற்பட்டு விடுவாரோ என்ற சந்தேகம் சிலர் மனதிலே இருந்தது. ஆனால், மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் ஜனாதிபதியாகப் பதவியேற்ற பின்னர் தன்னுடைய அதிகாரங்களை விட்டுக்கொடுப்பதற்கு முழுமனதோடு தயாராக இருப்பதைத் தன்னுடைய உறுதியான செயற்பாடுகள் மூலம் எடுத்துக்காட்டியிருக்கின்றார். அவருடைய இணக்கப் பாட்டோடு ஜனாதிபதியுடைய அதிகாரங்களைக் குறைப் பதற்கும் பாராளுமன்றத்துக்குப் பொறுப்புச் சொல்லக்கூடிய வகையில் பிரதமரிடம் அதிகாரங்களை ஒப்படைப்பதற்குமாக தயாரித்திருக்கும் 19ஆவது திருத்தச் சட்டமூலத்தை தானும் ஏற்றுக்கொண்டு அமைச்சரவையிலும் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

ஆனாலும் இப்போதிருக்கின்ற யாப்பு மூலமாக சில விடயங்களை நம்மால் செய்யமுடியாத ஒரு சூழ்நிலையுள்ளது. இன்று சுயாதீனமாக இயங்கும் உச்ச நீதிமன்றம், யார் யாரோ கூறுவதைக் கேட்டு தன்னுடைய தீர்ப்பை எழுதாமல், சட்டப் புத்தகத்திலே இருக்கும் விதத்தில் அதை எடுத்துக்கூறுவதே தன்னுடைய கடமையென்பதை உணர்ந்து செயற்பட்டுள்ளது. அதன்படி இந்த யாப்பு ரீதியாக சில மாற்றங்களைச் செய்ய முடியாது என்று அது தெரிவித்ததுடன், ஜனாதிபதியின் அதிகாரங்களைக் குறைக்கத்தான் முடியும்; நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறையை மாற்றமுடியாது என்றும் கூறியிருக்கிறது. இந்தச் சூழ்நிலையிலே நாம் விரும்பியோ விரும்பாமலோ இந்த 19ஆவது திருத்தச் சட்ட மூலத்தைச் சமர்ப்பிக்கவேண்டிய ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

ஜனாதிபதித் தேர்தலின்போது எதிர்க்கட்சிகள் தங்களுக்கு மூன்றிலிரண்டு பெரும்பான்மை பாராளுமன்றத்திலே இல்லை யென்பதை உணர்ந்து, அந்தத் தேர்தலிலே மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களை பொது வேட்பாளராக முன்மொழிந் தார்கள். அப்போது நிறைவேற்று அதிகாரம்கொண்ட

[ගරු ආර්. යෝගරාජන් මහතා]

ஜனாதிபதி முறையை மாற்றலாம்; மூன்றிலிரண்டு பங்கு வாக்குகளைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும் என்ற ஒரு நம்பிக்கையில் இதனை முன்வைத்தார்கள். அதற்குக் காரணம் கட்சியில் பெரும்பான்மையினரால் எதிர்க்கப்பட்ட ஒருவருக்கு ஜனாதிபதி அதிகாரங்கள் கிடைக்காமல் செய்வதற்குப் பாடுபட்ட அன்றைய அரசாங்கத்திலே இருந்த பெரும்பான்மையினர் நிச்சயமாக எமது அரசாங்கத்துக்கு ஒத்துழைப்பு வழங்குவார்கள் என்றவொரு நம்பிக்கை இருந்துவந்தது. ஆனால், இன்று சூழ்நிலை மாறி, பல தடங்கல்களை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று இன்றைய எதிர்க்கட்சியிலுள்ள - அன்றைய ஆளுங்கட்சியிலிருந்த - சிலர் முயற்சி செய்தாலும், அந்தக் கட்சியின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கும் ஜனாதிபதி அவர்கள் தன்னுடைய அதிகாரங்களை விட்டுக்கொடுப்பதிலே மிகவும் இதய சுத்தியோடு செயற்படுகின்றார். அவர் இன்று இந்தப் பாராளுமன்றத்திற்கு வந்து 19ஆவது திருத்த சட்ட மூலத்தைத் தானே முன்மொழிந்து, அதற்கு எல்லோரும் ஆதரவளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கின்றார். இதுதான் உண்மையான ஜனநாயகம் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
Order, please! Now wind up your speech.

ගරු ආර්. යෝගරාජන් මහතා
(மாண்புமிகு ஆர். யோகராஜன்)
(The Hon. R. Yogarajan)

இந்த ரீதியிலே மக்களுடைய ஆணையைக் குறைந்தளவிலாவது நிறைவேற்றுவதற்கு எங்களுக்கு வாய்ப்பளியுங்கள்! மக்களுடைய ஆணையை அசட்டை செய்துவிட்டு உங்களுடைய அரசியல் தேவைகளுக்காக செயற்பட்டுவிடாதீர்கள்! இது ஒரு தேசத்தின் எதிர்காலத்தை நிர்ணயிக்கும் ஒரு சட்டமூலம் என்பதை உணர்ந்து செயற்படுங்கள்! மீண்டும் இந்த நாட்டில் ஒரு சர்வாதிகாரி ஆட்சிக்கு வரமுடியாத சூழ்நிலையையும் ஜனநாயகத்தை நிலைநாட்டக்கூடிய ஒரு சூழ்நிலையையும் உருவாக்குவோம்! அதற்கு தேர்தல் முறை மாற்றத்தை ஓர் ஆயுதமாகப் பாவித்துவிடாதீர்கள் என்று எதிர்க்கட்சியில் இருக்கும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களிடம் நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன். மக்களின் ஆணை வழங்கப்பட்டிருப்பது நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறைமையை மாற்றுவதற்கே! எனவே, அதற்கு உங்களுடைய ஆதரவைத் தெரிவியுங்கள் என்று கேட்டு, விடைபெறுகின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

[பி.ப. 2.05]

ගරු ඊ. සරවනපවන් මහතා
(மாண்புமிகு ஈ. சரவணபவன்)
(The Hon. E. Saravanapavan)

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, பெருமைமிகு சபையின் உறுப்பினர்களே, அரசியலமைப்புக்கான 19ஆவது திருத்தச் சட்டமூலம் விவாதத்துக்காக சமர்ப்பிக்கப்பட்ட இவ்வேளையில் இத்திருத்தங்கள் தொடர்பாகவும் இதன் விளைவுகள் காரணமாகத் தமிழ் மக்கள் எதிர்கொள்ளக்கூடிய பிரச்சினைகள் தொடர்பாகவும் இவை தொடர்பான எமது எதிர்பார்ப்புக்களையும் நான் இச்சபையில் முன்வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

தமிழ் மக்களை நீண்டகாலமாகப் பாதித்துவரும் தேசிய இனப்பிரச்சினைக்கான ஒரு நிரந்தரத்தீர்வு எட்டப்படுவது பற்றியோ தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கும் உடனடியாகத் தீர்க்கப்படவேண்டிய பிரச்சினைகள் பற்றியோ இந்தத் திருத்தம் முறையாக எந்தவொரு கருத்தையும் முன்வைக்காத போதிலும், அத்தகைய முடிவுகளை எட்டுவதற்கான அடித்தளத்தை இது உருவாக்குமென நான் எதிர்பார்க்கின்றேன். அதாவது, செயலிழக்கச் செய்யப்பட்ட ஜனநாயக விழுமியங்கள் இந்த 19ஆவது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தின் மூலம் மீண்டும் உயிர்பெறும். இதன்மூலம் எமது பிரச்சினைகள் நியாயபூர்வமாக அணுகப்பட்டு தீர்க்கப்படுவதற்கான ஒரு புறச்சூழலை உருவாக்க முடியுமென்பதே எனது நம்பிக்கையாகும்.

கடந்த காலங்களில் இனப்பிரச்சினைத் தீர்வு தொடர்பாக ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்போது ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அதை எதிர்த்து முறியடிப்பதும், ஐக்கிய தேசியக் கட்சியின் முயற்சிகளை ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி முறியடிப்பதுமான ஒரு கிளித்தட்டு விளையாட்டே வரலாறாக இருந்துவந்துள்ளது. குறுகிய அரசியல் நோக்கங்களின் அடிப்படையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட இத்தகைய வேண்டத்தகாத நடைமுறைகள் இந்த நாட்டில் எத்தகைய பேரழிவுகளை ஏற்படுத்தின என்பதை நீங்கள் நன்றாகவே அறிவீர்கள். ஆனால், இன்று இரு பெரிய கட்சிகளும் ஒன்றிணைந்து நல்லாட்சிக்கான ஒரு தேசிய அரசை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இது இனப்பிரச்சினைக்கு நியாயமான, நிரந்தரமான ஒரு தீர்வை ஏற்படுத்துவதற்கும் இனங்களுக்கிடையேயான உண்மையான நல்லிணக்கத்தை உருவாக்கவும் கிட்டியுள்ள ஓர் அரிய வாய்ப்பாகும். அப்படியான எதிர்பார்ப்புடனேயே தமிழ் மக்கள் நல்லாட்சிக்கான தமது பேராதரவை நிபந்தனைகளின்றி வழங்கியிருக்கின்றார்கள். எனவே மேதகு ஜனாதிபதி அவர்களும் கௌரவ பிரதம மந்திரி அவர்களும் இனப் பிரச்சினைக்கு நியாயமான, நிரந்தரமான தீர்வை எட்ட ஆக்கபூர்வமான முயற்சிகளில் இறங்கவேண்டுமென நான் எமது மக்களின் சார்பில் வலியுறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இந்த ஆட்சியை ஏற்படுத்துவதில் நாம் காத்திரமான பங்கை வகித்தவர்கள் என்ற அடிப்படையில் அப்படி வலியுறுத்த எமக்கு உரிமை உண்டு என்பதில் இன்னொரு கருத்துக்கு இடமில்லை.

அதேவேளையில், உடனடிக் கவனம் செலுத்தித் தீர்க்கப்பட வேண்டிய மீள்குடியேற்றப் பிரச்சினை, பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் புனர்வாழ்வு, காணாமற்போனோர் விபரம், அரசியல் கைதிகளின் விடுதலை, வடக்கு,கிழக்கில் நிலவும் இராணுவத் தலையீடு என்பன எம்முன்னே புரையோடிப்போன பிரச்சினைகளாக நிலைகொண்டுள்ளன. இப்பிரச்சினைகளில் அரசாங்கத்தின் வாக்குறுதிகளுக்கும் நடைமுறைகளுக்கு மிடையே பாரிய இடைவெளிகள் இருப்பதனை நான் இங்கு சுட்டிக் காட்டாமல் இருக்க முடியாது. அமைச்சரவை முடிவுகளை அமுல்படுத்தும்போதுகூட படையினர் அதற்குத் தடைகளைப் போடும் அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளனரா? என்ற கேள்வி எம்மிடையே எழுகிறது. அண்மையில் சிங்கள ஊடகம் ஒன்றுக்கு கருத்து வெளியிட்ட இராணுவத் தளபதி கிரிஷாந்த டி சில்வா அவர்கள், காணிகளை மக்களுக்கு வழங்குவதற்காக எந்தவோர் இராணுவ முகாமும் வட பகுதியில் அகற்றப்பட மாட்டாதெனத் தெரிவித்திருந்தார்.

வலிகாமம் வடக்கில் முதற்கட்டமாக 1,000 ஏக்கர் காணிகளை விடுவிப்பதற்கு அமைச்சரவை அங்கீகாரம் வழங்கியிருந்தது. ஆனால், ஜனாதிபதி, பிரதமர், மீள்குடியேற்ற அமைச்சர் ஆகியோர் கலந்துகொண்ட மீளளிப்பு வைபத்தின்போது 400 ஏக்கர் காணிகளே விடுவிக்கப்பட்டன. ஏனைய காணிகள் புதிதாக வேலியிடப்பட்டு அங்கு இராணுவ

நிலைகள் அமைக்கப்படுகின்றன. இப்படியான ஒரு நிலையில் இராணுவத் தளபதியின் கூற்று ஏனைய காணிகள் விடுவிக்கப் படுமா என்ற கேள்வியை எழுப்புகின்றது. இராணுவத்துக்கு எங்கு காணிகளை வழங்குவது, மக்களின் சொந்தக் காணிகளில் எவற்றை விடுவிப்பது என்பதனைத் தீர்மானிப்பது அரசாங்க மாகும். அதாவது, அத்தகைய நடவடிக்கைகள் அமைச்சர வையின் தீர்மானத்துக்கு அமைய காணி அமைச்சராலேயே தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். மேலும், 13 ஆவது அரசியல மைப்புத் திருத்தச் சட்டத்தின்படி மத்திய அரசாங்கம்கூட மாகாண சபையின் எல்லைக்குள் உள்ள காணிகளை மாகாண சபையின் சம்மதமின்றி கையகப்படுத்த முடியாது. இப்படியான ஒரு நிலையிலும்கூட இராணுவத் தளபதி மக்களுக்கு அவர்களின் சொந்தக் காணிகளை வழங்குவதற்காக இராணுவ முன்னரங்குகளை அகற்ற முடியாதென்று தெரிவித்திருப்பது, சிவில் நிர்வாகத்தின் மீதான அப்பட்டமான இராணுவத் தலையீடாகும்.

இன்று வலிகாமம் வடக்கில் 6,300 ஏக்கர் நிலங்கள் இராணுவத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன. இவை மக்கள் குடியிருப்புக்கள், விளைநிலங்கள், மீன்பிடி மையங்கள் அமைந்திருந்த பகுதிகளாகும். இப்பிரதேசம் விவசாய உற்பத்தியிலும் கடல் உணவு உற்பத்தியிலும் எமது நாட்டுக்கு பாரிய பங்களிப்பை வழங்கிய ஓர் இடமாகும். இது இராணுவத் தினரால் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளது. அங்கு இராணுவ முகாம் மட்டுமல்ல, உல்லாச விடுதிகள், விளையாட்டு இடங்கள், விவசாயப் பண்ணைகள் என்பன படையினரால் அமைக்கப் பட்டுள்ளன.

மீன்பிடித் துறைமுகங்களும் கடற்படையினர் வசமுள்ளன. இப்பிரதேசத்தின் மீதான ஆக்கிரமிப்பு என்பது எமது நிலங் களைப் பறிப்பது மட்டுமல்ல, எமது மக்களின் பொதுவாழ்வை அழிப்பதுமாகும். எனவே, எமது மக்களை மீள்குடியேற்றுவது தொடர்பான பிரச்சினைகளை இராணுவம் தீர்மானிப்பது அல்லது இராணுவத்தினரின் விருப்புக்கு ஏற்ப அரசாங்கம் முடிவெடுப்பது என்ற நிலை முற்றாக மாற்றப்பட வேண்டும். எமது மக்கள் தமது சொந்தக் காணிகளில் மீள்குடியேற்றம் செய்யப்பட்டு, அவர்களுக்கான வாழ்வாதார வசதிகள் வழங்கப்பட்டு நல்லாட்சியின் தாற்பரியத்தை வெளிப்படுத்த வேண்டுமென இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் அரசாங்கத்திடம் வலியுறுத்திக் கேட்டுக்கொள்கின்றேன்.

சம்பூர், வன்னி, மட்டக்களப்பு ஆகிய பகுதிகளிலுள்ள எமது மக்களின் சொந்த நிலங்கள் இவ்வாறு அரச படையினராலும் தொல்பொருள் திணைக்களத்தினாலும் வனபரிபாலனத் திணைக்களத்தினாலும் மகாவலி அபிவிருத்திச் சபையாலும் சிங்கள விவசாயிகளாலும் ஆக்கிரமிக்கப்பட்டுள்ளன. இக் காணிகளை எமது மக்களுக்கு மீண்டும் வழங்கும்போதுதான் இந்த நாட்டில் நீதியும் நியாயமும் நிலைநாட்டப்படுகின்றது என்ற நம்பிக்கை பிறக்கும்.

ஒரு மனிதனின் பாரம்பரிய வாழிடம் என்பது நில உரிமை என்ற எல்லைக்குள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதல்ல. அவனது தொழில் சார்ந்த பொருளாதார வாழ்வானது, சொந்தங்களுடன் கூடிவாழும் சடங்குகள், சம்பிரதாயங்கள், வழிபாடுகள் உள்ளிட்ட கலாசார வாழ்வில் ஒரு தேசிய இனத்தின் தாய்மொழி போன்ற தனித்துவமான அம்சங்களுடன் இரண்டறக் கலந்துள்ளது. எனவே, ஒருவன் தனது சொந்த வாழிடத்திலிருந்து தூக்கிவீசப்படும்போது அவனின் தேசிய இனத்துவமே ஆட்டம்காணும் நிலை உருவாகின்றது. அதன் பாதக விளைவானது, ஓர் ஊரின் சமூகத்துக்குள் உருவாகி முழு நாட்டுக்குமே பேராபத்தை ஏற்படுத்தலாம். மீள்குடியேற்றம் செய்யப்படாத மக்கள் இத்தகைய பாதிப்புக்களுக்கு முகங்கொடுக்கும் அதேவேளையில், மீள்குடியேற்றம் செய்யப் பட்ட மக்களும்கூட போர் முடிந்து 6 வருடங்கள் பூர்த்தி யாகின்ற நிலையில் இன்னமும் இயல்பு வாழ்வுக்கே திரும்பவில்லை என்பது உணரப்பட வேண்டும். வாழ்வாதாரம், குடியிருப்பு, கல்வி, போக்குவரத்து வசதிகள் என ஒவ்வொரு விடயத்திலும் இன்னல்களை அனுபவிக்கும் நிலையும் தமது குறைந்தபட்சத் தேவைகளைக்கூட நிறைவுசெய்ய முடியாத நிலைமையும் உள்ளது. குறிப்பாக, பெண்களைத் தலைமை யாகக் கொண்ட குடும்பங்கள் பொருளாதார நெருக்கடிகளுக்கு முகங்கொடுக்கின்ற அதேவேளை, பாலியல் தொந்தரவு களுக்கும் உள்ளாக வேண்டிய நிலை உள்ளது. எனினும், அவர்களுக்கான நிவாரண நடவடிக்கைகள் பிச்சைக்காரருக்கு ஒரு ரூபாய் வழங்குவதுபோன்ற வகையில் இல்லாமல், அவர்களின் வாழ்வாதாரத்தை நிரந்தரமாக மேம்படுத்தும் வகையில் அமைய வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இவ்விடத்தில் இந்திய வீட்டுத்திட்டம் பற்றி ஒரு முக்கிய விடயத்தைக் குறிப்பிடுவது மிகவும் பொருத்தமானது என நினைக்கின்றேன். அவர்கள் வழங்கும் வரைபடத்துக்கு அமைய ஒரு வீட்டை நிர்மாணிக்க ஏழரை இலட்சம் ரூபாய் தேவைப்படுகின்றது. ஆனால் அவர்களுக்குப் பகுதி பகுதியாக ஐந்தரை இலட்சம் ரூபாயே வழங்கப்படுகின்றது. போரினால் பாதிக்கப்பட்டு அனைத்தையும் இழந்து நிற்கும் மக்கள் இந்த மேலதிக இரண்டு இலட்சம் ரூபாய்க்கு எங்கே போவார்கள்? இதன் காரணமாகப் பல வீடுகள் பூர்த்தி செய்யப்படாத நிலையில் முடங்கிக்கிடக்கின்றன. முற்றுமுழுதான சேவை மனப்பான்மையுடன் பணியாற்றி வரும் வீடமைப்பு மற்றும் சமுர்த்தி அமைச்சர் சஜித் பிரேமதாஸ அவர்கள் இது தொடர்பாக ஒரு மாற்று நடவடிக்கையை மேற்கொண்டு, இத்திட்டத்தால் மக்கள் பயனடையும் வகையில் உறுதியான நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

மேலும், காணாமற்போனோர் விவகாரம் தொடர்ந்தும் இழுபறி நிலையிலேயே உள்ளது. ஒருபுறம் காணாமற் போனோர் தொடர்பான ஆணைக்குழு விசாரணைகள் நடத்திக்கொண்டிருக்க, மறுபுறத்தில் பிரதமர் அவர்கள் நாட்டில் இரகசிய தடுப்பு முகாம்கள் எதுவும் இல்லை எனவும் அப்படி எவரும் அநியாயமாகத் தடுத்து வைக்கப்படவில்லை யெனவும் தெரிவித்துள்ளார். அப்படியானால், காணாமற் போனோர் எங்கே? அப்படி அவர்கள் எவரும் உயிருடன் இல்லையென்றால் ஏன் ஆணைக்குழுவின் விசாரணைகள் இடம்பெறுகின்றன? உயிருடன் இராணுவத்தினரிடம் அவர்கள் குடும்பத்தவர்களால் ஒப்படைக்கப்பட்டவர்களுக்கு என்ன நடந்தது?

எங்கள் கலாசார முறைப்படி கணவனை இழந்த பெண்கள் தாலி அணிவதுமில்லை; நெற்றியில் பொட்டு வைப்பது மில்லை. இப்போது 6 வருடங்களாக எமது பெண்கள் தாலியை அணிவதா, விடுவதா? பொட்டு வைப்பதா, அழிப்பதா? என்று தெரியாமல் திண்டாடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எத்தனையோ போராட்டங்கள் நடத்தியும் எவ்வித பலனு மில்லை. காணாமற்போனோர் தொடர்பான விசாரணைக்குழு எமது மக்களையும் சர்வதேசத்தையும் ஏமாற்றும் ஓர் ஆயுதமாகவே கடந்த அரசாங்கத்தால் பயன்படுத்தப்பட்டது. அந்தநிலை மேலும் தொடருமானால் அது நல்லாட்சியின் அர்த்தத்தையே மாற்றிவிடும். எனவே, உடனடியாக இதுவரை நடந்த விசாரணைகளின் இடைக்கால அறிக்கை சமர்ப்பிக் கப்பட்டு, உண்மைகள் வெளிக்கொணரப்பட வேண்டும்; குற்றவாளிகள் சட்டத்தின்முன் நிறுத்தப்பட வேண்டும்; காணாமற்போனோர் உயிருடன் உள்ளனரா, இல்லையா என்பதை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.

[ගරු ඊ. සරවනපවන් මහතා]

அடுத்ததாக, பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின்கீழ் கைது செய்யப்பட்டு அரசியல் கைதிகளாகத் தடுத்து வைக்கப் பட்டிருக்கும் பல நூறுபேர் இன்னமும் சிறையில் வாடுகின் றனர். சிலர் 15 வருடங்களுக்கு மேலாக விசாரணைகளின்றித் தடுத்துவைக்கப்பட்டுள்ளனர். அவர்களில் சிலர் சிறையிலேயே கொல்லப்பட்டும் விட்டனர். அவ்வாறு தடுத்து வைக்கப் பட்டுள்ளவர்கள் விசாரணை செய்யப்பட்டு குற்றச்செயல் களுடன் தொடர்புடையவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள் எனவும் ஏனையோர் விடுவிக்கப்படுவார்கள் எனவும் கூறப்படுகிறது.

இவை கடந்த அரசாங்க காலத்திலிருந்து இன்று வரைக்கும் கேட்டுக் கேட்டுப் புளித்துப்போன வார்த்தைகள். இவர்கள் விடயத்தில் சட்டமா அதிபர் திணைக்களம் நீண்ட துயிலில் ஆழ்ந்துவிட்டதோ என்ற சந்தேகமே எமக்கு எழுகின்றது. போரின் தளபதியாகத் தலைமைதாங்கி வழிநடத்தியவர்கள், வேறும் பல குற்றங்கள் புரிந்தவர்களுக்குப் பொது மன்னிப்பு வழங்கி அவர்களுக்கு அமைச்சர், முதலமைச்சர் போன்ற பதவிகளைக் கடந்த ஆட்சியில் வழங்கினீர்கள். பெரும் குற்றமிழைத்தவர்கள் இந்த நாட்டில் சுதந்திரமாக நடமாடவும் அரசில் உயர் பதவிகளை வகிக்கவும் முடிகின்றது. ஆனால், அவர்களின் கட்டளைகளுக்கு அமையச் செயற்பட்டவர்கள், அவர்களுக்கு உணவு கொடுத்தவர்கள், அவர்களுக்குத் தங்க இடம் கொடுத்தவர்கள் என்று பலர் கைது செய்யப்பட்டு நீண்ட காலமாகத் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். இதுவா இந்த நாட்டின் நீதி? இது ஒரு நல்லாட்சிக்குப் பொருத்தமானது எனக் கூற முடியுமா? எனவே, பயங்கரவாதத் தடைச்சட்டத்தின்கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் அனைவரும் ஜனாதிபதியின் பொதுமன்னிப்பின் பேரில் விடுவிக்கப்பட வேண்டும். 1971ஆம் ஆண்டு கிளர்ச்சியில் ஈடுபட்ட ஜே.வி.பீ. உறுப்பினர் களுக்குப் பொதுமன்னிப்பு வழங்கப்பட்டமையை நான் இங்கு சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். அவர்களுக்கு அவ்வாறு பொதுமன்னிப்பு வழங்க முடியுமானால் தமிழ்க் கைதிகளுக்கு ஏன் அவ்விதம் பொது மன்னிப்பு வழங்கக்கூடாது? கௌரவ நீதி அமைச்சர் அவர்கள் எந்த நெருக்கடிகளுக்கு மத்தியிலும் நியாயங்களை நிலைநாட்டுவதில் உறுதியுடன் செயற்படுபவர் என்ற வகையில், தமிழ் அரசியல் கைதிகள் தொடர்பாகத் தீவிர கவனம் செலுத்தி அவர்களின் விடுதலைக்கு ஆக்கபூர்வமான நடவடிக்கைகளை எடுப்பார் என நான் நினைக்கின்றேன்.

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்களே, இச்சபையின் மதிப்புக்குரிய உறுப்பினர்களே, இங்கு சமர்ப் பிக்கப்பட்ட அரசியலமைப்புக்கான பத்தொன்பதாவது திருத்தச் சட்டமூலத்தின் வாயிலாக, நாட்டில் ஜனநாயகச் சூழலில் தமிழ் மக்கள் எதிர்நோக்கும் அனைத்துப் பிரச்சினை களுக்கும் நிரந்தரத் தீர்வுகளை எட்டுவதற்கு நாம் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவோம் எனக் கூறி, எனது உரையை நிறைவுசெய்கின்றேன்.

[අ.භා. 2.18]

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා (අධිකරණ නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)

(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க - நீதி பிரதி அமைச்சர்)

(The Hon. Sujeewa Senasinghe - Deputy Minister of Justice)

බොහොම ස්තුතියි, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මට මේ අවස්ථාව ලබා දීම ගැන. දින ගණනාවකට පසුව ඉදිරිපත් වන මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත රටේ ජනතාවගේ ඇහට නොදැනුණත්, රටට, ජාතියට ඉතා වැදගත් වන සංශෝධන පනත් කෙටුම්පතක් ලෙසින් ඉතිහාසයට එක් වනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි.

නොයෙකුත් ආණ්ඩු බලයට පත් වන අවස්ථාවේදී, විශේෂයෙන්ම ජනාධිපති විධායක බලතල අඩු කිරීම, ඒ වාගේම ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පත් කිරීම ගැන අදහස් දැක්වුවත් බලයට පත් වුණාට පසුව ඒ බලයට පත් වුණු නායකයා සහ ඒ අධිකාරය දිගින් දිගටම මේ බලතල පාවිච්චි කරමින් තම බලය තවත් තහවුරු කර ගන්නත්, ඒ වාගේම තමන් වටා සිටින පිරිසගේ බලය තහවුරු කර ගන්නත් කටයුතු කළ අන්දම අප දැක්කා.

හිටපු අමාත්‍ය ජී.එල්. පීරිස් මැතිතුමා මේ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව අදහස් ප්‍රකාශ කළා. නිමල් සිරිපාල ද සිල්වා මැතිතුමාත් අදහස් ප්‍රකාශ කරමින් කිව්වා, "දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ඉතාමත් හොඳයි, නමුත් මෙහි පොඩි පොඩි අඩු පාඩු දකින්න ලැබෙන්න පුළුවන්" කියලා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මම ඔබතුමාගේ අවධානය යොමු කරවනවා, මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා බලයට පත් වන විට එතුමාගේ 'මහින්ද චින්තන' පොතේ විධායක බලතල සම්බන්ධව, ඒ වාගේම ස්වාධීන කොමිෂන් සභා සම්බන්ධව සඳහන් කර තිබෙන කොටසට. එහි 84 වන පිටුවේ මෙසේ දැක්වෙනවා:

"ජන මතයට මුල් තැන

ආණ්ඩුක්‍රම ප්‍රතිසංස්කරණ

මහජන මතය නියෝජනය වීම ද ස්ථාවර ආණ්ඩුවක් බිහි කිරීම ද තුලනය වන අයුරින් පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණ ක්‍රමය සංශෝධනය කිරීමට යෝජනා කරමි.

විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කෙරෙන්නා වූ හා රටේ සෙසු ප්‍රශ්න වලට ද විසඳුම් ලබා දෙන්නා වූ නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් සියල්ලන්ගේ සම්මුතියෙන් ඉදිරිපත් කිරීමට බලාපොරොත්තු වෙමි. එතෙක් ජනාධිපතිවරයා නිල මට්ටමින් පාර්ලිමේන්තුවට වග කියන ලෙසින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන ඉදිරිපත් කරන්නෙමි."

මෙහෙම කියලා තමයි එතුමා බලයට පත් වුණේ. හැබැයි, බලයට පත් වුණාට පසුව විශේෂයෙන්ම අපේ හිටපු ඇමතිවරු, ඒ වාගේම විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ මන්ත්‍රීවරු මේ ආණ්ඩුවේ හිටපු වග කියන ඇමතිවරු සහ මන්ත්‍රීවරු බවට පත් වුණා. නමුත්, ඒ පොරොන්දුව ඒ ආකාරයෙන්ම ඉටු වෙනවා අපට දකින්නට ලැබුණේ නැහැ, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි.

ජී.එල්. පීරිස් මැතිතුමා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ගෙන එන්න ඕනෑය කියා සංශෝධන කිහිපයක්ම ඉදිරිපත් කළා. විශේෂයෙන්ම තුනෙන් දෙකක බලයක් තිබුණු අවස්ථාවක මේ රටට බලපාන, මේ රටේ අනාගතයට, යහ පාලනයට, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට ඒ වාගේම නීතියේ ආධිපත්‍යයට බලපාන, රටේ ජනතාවට බලපාන කිසිම පනතක් ගෙන එන්නට ජී.එල්. පීරිස් මැතිතුමාගේ උනන්දුවක් තිබුණේ නැහැ. ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා පොදු අපේක්ෂකයා වශයෙන් ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේදී, එසේ තීන්දු කරන්න අපට දින කිහිපයයි තිබුණේ. එතුමා කෙරෙහි විශ්වාසය තබා එතුමාට අප සහයෝගය ලබා දුන්නා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, එතුමා මේ බලවත් ජනාධිපති ධුරයට පත් වුණාට පසුව අප එතුමාගේ දේශපාලන ගමන ගැන පසු විපරමක් කර බැලුවාම අපට පෙනුණා, එතුමා දුන් පොරොන්දුවක් ඒ ආකාරයෙන් ඉටු කරන කෙනෙක්ය කියන එක. ඒ විශ්වාසය මතයි අපේ සහයෝගය එතුමාට ලබා දුන්නේ. අප -එක්සත් ජාතික පක්ෂය- ගත් තීන්දුව ගැන මේ අවස්ථාවේදී

අප ආඩම්බර වනවා. අපේ අපේක්ෂකත්වය පරිත්‍යාග කර අප ගත් තීන්දුව ලංකා ඉතිහාසයට අනිවාර්යයෙන් එකතු වනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. මේ රටේ දූෂණය ඇති වුණා පමණක් නොවෙයි, විශේෂයෙන්ම රාජ්‍ය යන්ත්‍රණය පාවිච්චි කරමින් අධිකරණය අකර්මණ්‍ය කර, ඒ වාගේම අනෙකුත් රාජ්‍ය ආයතන අකර්මණ්‍ය කර ලොකු විනාශයක් සිදු වුණා. නමුත්, මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතාගේ පත් වීමෙන් පසුව රට බලාපොරොත්තු වුණු යහ පාලනය, සංහිඳියාව, ජාතික සමගිය, ආර්ථික පුනර්ජීවය මේ සියල්ල ඇති කිරීමට අද වන විට එතුමා හොඳ ආරම්භයක් අර ගෙන තිබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි.

කිසිම පුද්ගලයෙක් තමන්ට ලැබුණු විධායක ජනාධිපති තනතුර, ඒ වාගේම බලතල අත් හරින්න ඕනෑ නැහැ. එතුමා කිව්වේ නැහැ, "මෙහි ප්‍රශ්න තිබෙනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් අධිකරණයේ ප්‍රශ්න තිබෙනවා. මෙය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ සාකච්ඡාවට බඳුන් කර තිබෙනවා. ඒ නිසා අප මෙය පසුව ඉදිරිපත් කරමු. දැන් කළ යුතුව තිබෙන ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ටික අනුමත කරමු" කියා. මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා එසේ කියමින් මේ සංශෝධන ගෙන ඒම කල් දැම්මේ නැහැ.

මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාගේ පාලන කාලය තුළ වුණු විනාශය, ඒ වාගේම ආර්ථික මට්ටමින් රටේ ඇති වුණු අස්ථාවරභාවය, ඒ සියල්ල සැලකිල්ලට අරගෙන එතුමා තීන්දුවක් ගත්තා, "මගේ අනාගතය නොවෙයි, රටේ අනාගතයයි වැදගත් වෙන්නේ" කියලා. ඒ නිසා එතුමා ලබා දුන් පොරොන්දු අනුව රටේ නීතිමය රාමුව තුළ, සමහර බලතල, විධායක බලතල සියල්ල අපි බලාපොරොත්තු වුණු ආකාරයෙන් අහෝසි කරන්න ඇත්තටම අපට බැරි වුණා. හැබැයි මේක ආරම්භයක්. විශේෂයෙන්ම මැතිවරණ කොමසාරිස්තුමාත් මේ අවස්ථාවට සහභාගි වෙලා ඉන්නවා. එතුමාත් විශාල පීඩනයකට ලක් වෙලා සිටින අවස්ථාවක් මේ. කොටසක් කියනවා, "මේ ගෙනෙන ස්වාධීන කොමිෂන් සභා විතරක් නොවෙයි, මේ ගෙනෙන විධායක බලතල අඩු කිරීම පිළිබඳ සංශෝධන විතරක් නොවෙයි, පවතින මැතිවරණ ක්‍රමයත් වෙනස් කරන්න ඕනෑ" කියලා. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, විශේෂයෙන්ම අපි මේවා සියල්ල අපි හිතලා බලලා රටේ ඉදිරි අනාගතය වෙනුවෙන් සිදු කළ යුතු දේවල්.

අපි පක්ෂයක් වශයෙන් අපේ නායකවරු කරපු සෑම දෙයක් සම්බන්ධයෙන්ම වග කියනවා. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා, ඩී.එස්. සේනානායක මහත්මයා, ඩඩ්ලි සේනානායක මහත්මයා, ජෝන් කොතලාවල මහත්මයා යනු අපේ නායකවරු. "ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයාගේ ආණ්ඩුව කාලයේ මෙහෙම කළා, ඒවාට වග කියන්නේ නැහැ" කියලා අපි කියන්නේ නැහැ. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයාත් විධායක බලතල ගෙනාවේ හොඳට හිතලා බලලා. ඒ විධායක බලතලවලින් මේ රටට විශාල කාර්ය භාරයක් සිදු වුණා; මේ රටේ ආර්ථිකය දියුණු කරන්න දායක වුණා. යුද්ධ දෙකක් තිබියදීත් මහවැලිය, ගම් උදාව, ඇඟලුම් කර්මාන්තය, ජනසවිය වාගේ දේවල් කරලා තමයි ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයාලා මේ රට අද තිබෙන තත්ත්වයට ගෙනාවේ. ඒ වාගේම තමයි මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාටත් ස්ථාවර ආණ්ඩුවක් පවත්වාගෙන ගිහිල්ලා යුද්ධය අවසන් කරන්නත් පුළුවන් වුණේ. රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයාගේ, ඒ වාගේම චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග මැතිනියගේ සහයෝගයෙන්, ඒ නායකවරුන්ගේ සහයෝගයෙන් අපේ ත්‍රිවිධ හමුදාවට පින්සිද්ධ වෙන්න අපට ඒ කාර්ය භාරය කරන්න හැකියාව ලැබුණා. හැබැයි, වැරදි පුද්ගලයෙකුට මේ විධායක බලතල ගියොත් රටේ විශාල විනාශයක් ඇති වෙන්නත් පුළුවන්. අන්න ඒ අවදානම නවත්වන්න තමයි විශේෂයෙන්ම අපි මේ විධායක බලතල ජනාධිපතිතුමාගෙන් ඉවත් කරලා පාර්ලිමේන්තුවට වග කියන අගමැතිවරයෙක් හරහා ක්‍රියාත්මක කළ යුතුයි කියන අදහස ඇති කළේ. ඒක මේ රටේ සෑම තැනම කථාවට භාජන වන්න පටන් ගත්තා.

අද අපේ කථා ඉතාම කෙටියි. විනාඩි 15ක වාගේ කාලයක් තමයි අපට කථා කරන්න ලැබෙන්නේ. රට වෙනුවෙන්, අනාගතය වෙනුවෙන් ගන්නා මේ උත්සාහය කඩා කප්පල් කරන්න එපා. හොරු ආරක්ෂා කරන්න, "හොරු වෙනුවෙන් හොරු" කියන මතවාදය ගෙන යන්න, ඒ කාර්ය භාරය සඳහා මේ පනත් කෙටුම්පත බිල්ලට ගන්න එපා කියලා අප විශේෂයෙන්ම හිටපු ඇමතිවරුන්ගෙන් සහ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
එතකොට කම්බ හොරු?

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe)
කම්බ හොරු අපි අල්ලලා දෙන්නම්. ඔබතුමන්ලාගේ මන්ත්‍රීවරයෙක් තමයි ඒ නඩුව භාර ගත්තේ. නඩුව කෙළවුණාට පස්සේ තමයි අපි ළඟට ආවේ. අපි ඒ නඩුව හොඳට කළා. මම ඒක ඔබතුමාට හොඳින් ඉෂ්ට කරලා දෙන්නම්. විශේෂයෙන්ම ඒ කාරණය සම්බන්ධයෙනුත් මම නීතිය ක්‍රියාත්මක කරන්න බලාපොරොත්තු වනවා. ඔබතුමා මතක් කළ එක හොඳයි. අපේ නම් හොඳයි, අපට මඩ ගහන්න බැහැ. නමුත් අපට මඩ ගහන්න තැත් කරයි. හැබැයි මඩ ගහන ගහන වෙලාවට අපි ඒවාට උත්තර දීලා ඒ මඩ ගහන පිරිස ඔවුන් ඉන්න ස්ථානයටම, ඒ මඩ ගොහොරටම ආපහු දමනවාය කියන එකත් ඔබතුමාට මතක් කරන්න කැමැතියි. ඉතිහාසයේ ඒක අපි කරලා තිබෙනවා. අනාගතයේත් එහෙම කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, විශේෂයෙන්ම මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් අපට සියල්ල එකලස් කරන්න බැරි වෙයි. මම දැක්කා, අද සංශෝධන රාශියක් ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන බව. මේක තමයි යහ පාලනය. විශේෂයෙන්ම වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමා, ඩග්ලස් දේවානන්ද මැතිතුමා, (මහාචාර්ය) තිස්ස විතාරණ මැතිතුමා වාගේ විශාල පිරිසක් මේ පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙන ශුභදායක ලකුණු දැකලා "මේක හොඳයි, වැඩේ ඉතා හොඳයි, මේක මීට වැඩිය හොඳ කර ගන්න අපේ අදහසුත් ලබා ගන්න" කියලා එතුමන්ලාත් සංශෝධන ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. මේ, එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් ගෙනෙන සංශෝධන පනත් කෙටුම්පතක් නොවෙයි. මේ, රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයාගේ අගමැති තනතුර ශක්තිමත් කරන්න ගෙනෙන දෙයක් නොවෙයි. ජනාධිපතිතුමාත් එක්ක සාකච්ඡා කර ඒ කාර්යය කර ගන්න පුළුවන්. ජනාධිපතිතුමා සහ රනිල් වික්‍රමසිංහ අගමැතිතුමා ඉතාම හොඳින් මේ කටයුත්ත කර ගෙන යනවා. අපි කිසිම තැනක දැකලා නැහැ, එතුමන්ලා දෙන්නා ප්‍රතිවිරුද්ධ අදහස් දක්වනවා. අනාගතයට ඒක හොඳ සලකුණක්. ඒ නිසා මේ සංශෝධන ඉදිරිපත් කිරීම රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයාට බලතල ලබා ගන්න ගෙනෙන දෙයක් කියලා ඔබතුමන්ලා හිතන්න එපා. එන පාර්ලිමේන්තුව පත් වෙන්නේ එක පක්ෂයකින් වෙන්න පුළුවන්. බොහෝ වෙලාවට ජනාධිපතිවරයාත්, අගමැතිවරයාත් පත් වෙන්නේ ඒ විධියටයි. මේ අසාමාන්‍ය තත්ත්වයක්. මේ සංශෝධනය මේ පාර්ලිමේන්තුවට, මේ ආණ්ඩුවට ගෙනෙන සංශෝධනයක් නොවෙයි. මේ සංශෝධනය ගෙනෙන්නේ ඉදිරි අනාගතය සඳහායි. ඉදිරි අනාගතයේ පත් වන ජනාධිපතිතුමා විමල් වීරවංශ මහත්මයා වෙන්නත් පුළුවන්. ඒක අපි දන්නේ නැහැ.

එහෙම වුණොත් - මේ වාගේ නීති, අණපනත් ගෙනල්ලා තිබුණේ නැත්නම් - රට ඉවරයි. ඒ නිසා අපි ඒ වාගේ අවස්ථාවක් ගැන පවා හිතා බලලා කටයුතු කරන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම ජනාධිපතිතුමාගේ සියලු බලතල කප්පාදු කරන්න අපට හැකියාවක් ලැබුණේ නැහැ. ඉදිරි අනාගතයේ දී එන

[ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා]

පාර්ලිමේන්තුවේදී මේ කාරණය ජන මත විචාරණයකට යොමු කරලා විධායක බලතල විශාල ප්‍රමාණයක් අඩු කිරීමට අප බලාපොරොත්තු වෙනවා. ජනාධිපති ධුරය භාරකාර ධුරයක් බවට පත් කරන්න පුළුවන් නම් මම හිතන විධියට ඒක තමයි හොඳම දෙය. යම්කිසි ආකාරයකින් ඒකාධිපති වියරුවෙන් ක්‍රියා කරන නායකයෙකු එසේ ක්‍රියා කිරීම වළක්වනවා, අපි එහෙම නීති ගෙනාවොත්. විධායක ජනාධිපති බලතල අඩු කළා හොඳටම මදි. අපි ඒ බව පිළිගන්නවා. තවමත්, ජනාධිපතිතුමාට විශාල ලෙස විධායක බලතල තිබෙනවා. මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමාට පමණක් නොවෙයි, ඉදිරියේදී පත් වන ඕනෑම ජනාධිපතිවරයකුට ඒ බලතල ලැබෙනවා. මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහත්මයා ඉතාම නිරහංකාරව, ඕනෑ තරම් ප්‍රමාණයක් විධායක බලතල ඉවත් කරලා ජනාධිපති ධුරය භාරකාර ධුරයක් බවට පත් කරන්න කියලා ඒ කටයුත්ත පාර්ලිමේන්තුවට භාර දීලා තිබෙනවා. එතුමා අපට ඒ නිදහස ලබා දීලා තිබෙනවා. හැබැයි ඒක ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අර්ථ නිරූපණයට අනුව, ඒ වාගේම රටේ නීතියට අනුව - ව්‍යවස්ථාපිත නීතියට අනුව - සිදු වෙන්න ඕනෑ දෙයක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා වග කියන්නේ කාටද, පාර්ලිමේන්තුවට වග කියනවා ද, ඒ කොමිෂන් සභාවලින් කරන කාර්ය භාරය මොකක්ද, නිලධාරින් තමන්ගේ බලය පාවිච්චි කරලා යම්කිසි ආකාරයක වැරදි වැඩක් කළොත් ඒ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ කොහොමද කියන කාරණාත් අනිවාර්යයෙන් අපි කථා බහට ලක් කරන්න ඕනෑ. මේ කොමිෂන් සභා තුළින් රටේ නීතිය, යහ පාලනය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ස්ථාපිත වෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අලළා ගෙනෙන්නය කියන ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරුන්ගේ කතිකාවතට මම යම්කිසි අදහසක් එකතු කරන්න ඕනෑ. මැතිවරණ කොමසාරිස්තුමාටත් අප අපේ අදහස් පළ කරනවා. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයා අවුරුදු ගණනාවක් තිස්සේ - අවුරුදු 2ක්, 3ක්, 4ක් තිස්සේ - සුළු ජාතින්ගේ අයිතිවාසිකම්, සුළු පක්ෂවල අයිතිවාසිකම් ගැන හිතා ගෙනාපු ක්‍රමවේදයක්, මෙය. මේ, සමානුපාතික ඡන්ද ක්‍රමය විධායක ජනාධිපති ධුරය ඇති කරන කොට ඇති කරපු ඡන්ද ක්‍රමයක් නොවෙයි. එය ඊට පස්සේ ඇති වුණු ක්‍රමයක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අනුසාරයෙන් මේ නව ඡන්ද ක්‍රමය යම්කිසි ආකාරයක යෝජනාවක් විධියට ඉදිරිපත් වෙලා තිබෙනවා. එහිදි ආසන සංවිධායකවරයා පත් කරන්නේ පක්ෂයේ නායකවරයා. ඒ වාගේම දිස්ත්‍රික් ලැයිස්තුවෙන් කරන පත් කිරීම් කරන්නේත් ඒ පක්ෂයේ නායකවරයා. ඒ වාගේම ලැයිස්තුව සකස් කරන්නේත් ඒ පක්ෂයේ නායකවරයා. ඔබතුමන්ලාට මතක ඇති, 1970 දී මේ මැතිවරණ ක්‍රමය හා සමාන මැතිවරණ ක්‍රමයක් පවතිද්දී ඒ ඡන්ද ක්‍රමය තුළ එක්සත් ජාතික පක්ෂය සියයට 40ක් ඡන්ද ලබා ගෙනත් ආසන අටක් වාගේ පහළ ආසන ප්‍රමාණයක් - ඉතා අඩු ආසන ප්‍රමාණයක් - ලබා ගන්න සිද්ධ වුණු බව. ඒ අවස්ථාවේදී පාර්ලිමේන්තුවේ දී ජනතාවගේ මතය ඉදිරිපත් වුණේ නැහැ. සියයට 40ක් ඡන්ද ලබා ගනිද්දී ආසන 8යි ලැබුණේ. ඒ වාගේ තත්ත්වයක් උදා වෙනවා, මේ ඡන්ද ක්‍රමය තුළ. මේ ඡන්ද ක්‍රමය ගැන සාකච්ඡා කරද්දී විශේෂයෙන්ම කියන්න ඕනෑ, මේක ඉතා කෙටි කාලයක් තුළ සාකච්ඡා කරලා ගෙනෙන්න පුළුවන් ක්‍රමයක් නොවන බව. මේ ක්‍රමය තුළ විශාල වශයෙන් මුදල් වියදම් කරන දෙතුන් දෙනෙක් පාර්ලිමේන්තුවට තේරී පත් වෙන්න පුළුවන්. හැබැයි ඒවාට ක්‍රම තිබෙනවා. විශේෂයෙන්ම ඒවා සාකච්ඡාවට බඳුන් කරලා, මුදල් වියදම් කරන ප්‍රමාණය, ඒ වාගේම පක්ෂවලින් ඉදිරිපත් කරන නාම යෝජනා සම්බන්ධයෙන් ගත යුතු පියවර සම්බන්ධයෙන් යම්කිසි ආකාරයක කාර්ය සාධනයක් කරලා ඒ තීන්දු ගැනීම සම්බන්ධයෙන් හා ආචාරශීලී පුද්ගලයන් ඉදිරිපත් කිරීමට පක්ෂ උනන්දු කිරීම සම්බන්ධයෙන් යම් ක්‍රමවේදයක් ඇති කරන්න පුළුවන්.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම එම මැතිවරණ ක්‍රමය තුළ දක්ෂයන් විශාල සංඛ්‍යාවකට - දේශපාලන වශයෙන් අප එකඟ නොවුණා වන්න පුළුවන් - පාර්ලිමේන්තුවට එන්න ඉඩ ප්‍රස්ථාව සලසා දුන්නා. විශේෂයෙන්ම අප මැතිවරණ කොමසාරිස්තුමාට කියනවා අවුරුදු පහක්, හයක් යන කොට නැවත වෙනස් කරන, අඩු පාඩු දකින ක්‍රමවේදයක් ගේන්න එපාය කියලා. ගෙනාවාට පසුව තමයි මේ ක්‍රමවල අඩු පාඩු තේරෙන්නේ. තිබෙන ක්‍රමයට වඩා වෙනස් ක්‍රමයක් ගෙනාවාම දැන් හොඳයි කියලා හිතෙනවා. හැබැයි, ඒ ක්‍රමයේත් තිබෙන අඩු පාඩු, අසුබ කරුණු අනිවාර්යයෙන්ම සාකච්ඡාවට බඳුන් කරලා, ඒ කරුණු ඔබතුමන්ලාගේ අවධානයට යොමු කරලා, ඒ සම්බන්ධයෙන් කාලයක් ලබා ගෙන ඉදිරි අනාගතය සඳහා - අවුරුද්දක්, දෙකක් සඳහා නොවෙයි, ඊළඟ ඡන්දය සඳහා පමණක් නොවෙයි - මේ ක්‍රමය සකස් විය යුතුයි.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Hon. Deputy Minister, you have only one more minute.

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe)

තව අවුරුදු 10කින්, 15කින් මේ රට වෙනස් වෙනකොට මේ ක්‍රම වෙනස් වෙන්න ඕනෑ. මීට අවුරුදු 30කට 40කට කලින් ගෙනාපු ඡන්ද ක්‍රමය නොවෙයි ඉදිරි අනාගතයේදී අපට බලපාන්නේ. ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාත්, රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාත් තමන්ගේ දේශපාලන ගමන, තමන්ගේ බලය ගැන හිතන්නේ නැතිව තමන්ගේ බලතල අඩු කර ගැනීමට සකස් කළ, ඒකාධිපති වියරුවෙන් ක්‍රියා කිරීමට නොහැකි වන සේ සකස් කළ මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත අපේ ඉතිහාසයේ රන් අකුරින් ලියැවෙනවා. මේ පනත් කෙටුම්පත අංග සම්පූර්ණ නොවෙන්න පුළුවන්. හැබැයි, මේ පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙන කාරණා රටේ ඉදිරි අනාගතයට ඉතාම වැදගත් වෙනවා. ජනතාවට මේවා තේරෙන්නේ නැති වන්න පුළුවන්; ඔවුන්ගේ ඇහට දැනෙන්නේ නැති වන්න පුළුවන්. නමුත්, මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත වීම තුළින් මේ රටේ කිසිම කෙනෙකුට කිසිම පනතකින් නොකෙරුණු දෙයක් ඉදිරි අනාගතයේ රටේ යහ පාලනය වෙනුවෙන් ඉෂ්ට වෙනවා.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමා මා අගය කරන මන්ත්‍රීවරයෙක්. අපත් සමඟ කොයි තරම් සටන් කළත්, එතුමා බොහෝ වෙලාවට හරි දේ වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වෙන්න ඉස්සරහට එනවා. අප එතුමන්ලා වාගේ දේශපාලනය කරන්න ඕනෑ. හැබැයි, තමන් ගැන පමණක් හිතන්නේ නැතිව, රට ගැන හිතලා කටයුතු කරන්න ඕනෑ.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Hon. Sujeewa Senasinghe, please wind up now.

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe)

Please give me one more minute.

මේ රටේ අනාගත අභිවෘද්ධිය වෙනුවෙන් මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරගන්න ඔබතුමන්ලාගේ සහයෝගය ලබා දෙන්න. මේ සංශෝධනයේ අඩු පාඩු ඇති. ඔය ඉදිරිපත් කරන හැම පනත් කෙටුම්පතකම අඩු පාඩු තිබෙනවා. හැබැයි, සමස්තයක් වශයෙන් ගත් කල මෙය රටට ඉතාම සුබදායී කාර්යයක්. රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට, යහ පාලනයේ නීතියට, නීති ආයතනවලට දේශපාලනමය වශයෙන් අත ගහන්න බැරි වන විධියට ඒවාට ස්වාධීනව කටයුතු කරන්න පුළුවන් වන ආකාරයෙන් සකස් කෙරුණු මේ පනත් කෙටුම්පත ඉතිහාසයේ පැවැති කිසිම ආණ්ඩුවකින් ඉදිරිපත් නොකෙරුණු පනත් කෙටුම්පතක්. ජනාධිපතිතුමාටත්, අගමැතිතුමාටත්, අපටත්, ඔබතුමන්ලාටත් මේ වැදගත් කාර්යයේ හවුල්කාරයන් බවට පත් වන්න පුළුවන්.

දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් සමඟ ගත් කල මෙය ඊට හාත්පසින්ම විරුද්ධ පනත් කෙටුම්පතක්. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, යහ පාලනය ආදී සියල්ල විනාශ කරපු පනතක් බවට පත් වූ අවස්ථාවක, නැවත දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගෙනැවිත් ජනතාවට අහිතකර ඒ සියල්ල ඉවත් කරන්න කටයුතු කෙරෙනවා. මෙය රටේ අනාගතයේ ආරම්භයක් ලෙස ඔබතුමන්ලා අපෙන් ගන්න. අනාගතයේදී අප රට දියුණු කරන හැටි ඔබතුමන්ලාට පෙන්වන්නම්. අපට අවුරුදු දෙකතුනක් දෙන්න. අප ඒ කාර්ය භාරය තවම පටන් ගත්තේ නැහැ. මේ මාස තුනේ අප කළේ යහ පාලනය ඇති කරපු එක විතරයි. ඉදිරි අනාගතයේදී ඒ කාර්ය භාරය කරන්න අපට හැකියාව තිබෙනවා. ඒ සඳහා අපට ඔබතුමන්ලාගේ සහයෝගය ලබා දෙන්න. අවසාන වශයෙන්, රට වෙනුවෙන්, ඉදිරි අනාගතය වෙනුවෙන් මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගන්න ඔබ සියලු දෙනාගේ සහයෝගය ලබා දෙන්නය කියා මා ඉල්ලා සිටිනවා. බොහොම ස්තුතියි.

[අ.භා.2.36]

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව අපගේ ස්ථාවරය ඉදිරිපත් කරන්න ලැබීම ඉතා වැදගත් කොට සලකන බව මා පළමුවෙන්ම සඳහන් කරන්න කැමැතියි. පසු ගිය ජනාධිපතිවරණයට ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා තරග වැදුණු වෙලාවේ එතුමාගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ තිබුණු එක් ප්‍රබල සඳහනක් තමයි, "විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ අත්තනෝමතික බලතල සංශෝධනය කරනවා, මේ තිබෙන විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය වෙනුවට පාර්ලිමේන්තුවට වග කියන විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයක් ඇති කරනවා" කියන එක. ගෞරවනීය සෝභිත ස්වාමීන් වහන්සේ ප්‍රමුඛ ඒ සංවිධානයත් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීමේ සටන් පාඨය තමයි දිගුකාලීනව ඔසවා ගෙන ආවේ. මා දන්නේ නැහැ, උන්වහන්සේ දැන් මේ බව දන්නවාද කියලා. මෙතැන එම ක්‍රමය අහෝසි කිරීමක් නැහැ, මුලින් ආපු කෙටුම්පත සංශෝධනය වෙලා තිබෙන ආකාරය බැලුවාම ඇත්ත වශයෙන්ම සිදු වෙලා තිබෙන්නේ එක්තරා ප්‍රමාණයක සුළු බලතල ප්‍රමාණයක් අත් හැරීමක් පමණයි.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, සමාජයේ ඇති වන වර්ධනයට සාපේක්ෂව අප වැනි රටවලට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිසංස්කරණ අවශ්‍යයි කියලා අප විශ්වාස කරනවා. හැබැයි, ඒ සියල්ල මහ ජනයාගේ, රට වැසියාගේ පරමාධිපත්‍ය බලය ශක්තිමත් කිරීම සඳහා විය යුතුයි. ඒ වාගේම එම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිසංස්කරණ රාජ්‍ය අරාජිකත්වය කරා කැඳවා ගෙන යාමට ඉඩ නොදෙන තාක් දුරක විය යුතුයි. අපේ වාගේ රටවල් දුර්වල කරන්න, දුබල කරන්න අද බටහිර රටවල් පාවිච්චි කරන ප්‍රධාන සටන් පාඨ තමයි මේ "ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය", "යහ පාලනය" කියන වචන. යහ පාලනය සහ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තමයි ප්‍රධාන වශයෙන් මැද පෙරදිග කලාපයටත් ගෙන ගිහින් තොරොම්බල් කළේ. මේ සීනි තවරපු වාක්‍ය ටික ගෙනැල්ලා අපව මෝහනය කරලා අවසානයේ රටක් පාලනය කර ගන්න බැරි අරාජිකත්වයකට ඇද වට්ටනවා. ළඟම තිබෙන රට වන මාලදිවයින ගන්න. බටහිර උපදෙස්, අවවාද, අනුශාසනා මත ඒ රටේ සිදු වී තිබෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන දිහා බැලුවාම අද ඒ රට පාලනය කරන්නේ කවුද කියලා සොයා ගන්න බැහැ. මහ ජන නියෝජිතයන් නොවන අය ඇමති ධුර දරනවා. ඒ කියන්නේ ඊනියා දේශපාලනයට නැති මහ ජන පරමාධිපත්‍ය බලය සමඟ ගැට නොගැහුණු පිරිස් අතට රාජ්‍ය බලයේ විශාල පංගුවක් පත් වෙනවා. ඒක වැරදියි. තිබෙන ක්‍රමයක අඩු පාඩු සකස් කිරීම කියන්නේ මහජනයාගේ පරමාධිපත්‍ය බලය තුළින් උපදින පාර්ලිමේන්තුවේ හෝ අනෙකුත් ආයතනවල බලය, මහ ජන පරමාධිපත්‍ය බලය නියෝජනය කරන කණ්ඩායමකට හෝ කිහිප දෙනකුට පවරා දීම නොවෙයි. එවැනි බලය අත්හැරීමකින් වෙන්නේ අරාජිකත්වයට දොරටු විවෘත කිරීමක්. විධායක ජනාධිපතිගේ බලය වැඩි නම් වැඩි එකෙන් කොටසක් පාර්ලිමේන්තුවට ගැනීම, එහෙම නැත්නම් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කොට කලින් වාගේ අග්‍රාමාත්‍යවරයා මූලික වුණු; අමාත්‍ය මණ්ඩලය මූලික වුණු පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමයකට යන එක කළොත් එතැන තිබෙන්නේ මොකක් හරි නිශ්චිතභාවයක්.

මේ පනත් කෙටුම්පත මුලින්ම ගෙනාවේ කොහොමද? එහි සඳහන් වුණු ආකාරයට මහ ජන ඡන්දයෙන් තේරී පත් වන ජනාධිපතිවරයකු ඉන්නවා. මහජන ඡන්දයෙන් තේරී පත් වන එම ජනාධිපතිවරයාට මහජනයා විසින් ලබා දෙන විධායක බලයෙන් සැලකිය යුතු පංගුවක් සෘජුව මහ ජනයා විසින් පත් නොකරන අග්‍රාමාත්‍යවරයා අතට පත් වෙනවා. පනත් කෙටුම්පතේ මුලින්ම සඳහන්ව තිබුණේ එහෙම නේ. නඩු තීන්දුවෙන් එම කාරණා සඳහා ජනමත විචාරණයකට යන්න ඕනෑ කිව්ව නිසා තමයි එක්තරා ප්‍රමාණයකට ඒ තාක් දුරට මේ සංශෝධනය ගෙන යන්න බැරි වුණේ. හිතන්න, එහෙම වුණා නම් කොහොමද කියලා. බල කේන්ද්‍ර දෙකක්; ප්‍රධාන බල කේන්ද්‍ර දෙකක්; සමාන තත්ත්වයේ බල කේන්ද්‍ර දෙකක්. එක් කෙනෙක් මහ ජනයා විසින් සෘජුව පත් කරනවා, ඒ පුද්ගලයාට විධායක බලයෙන් කොටසක් අයිතියි. තව කෙනෙක් පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරුන් 225න් හරි 250න් හරි වැඩි දෙනකුගේ විශ්වාසය තිබෙන එක්කෙනා හැටියට එනවා. ඒ පුද්ගලයා එන්නේ සෘජුව මහ ජන ඡන්දයෙන් නොවෙයි. හැබැයි, ඔහුටත් විධායක බලයෙන් සැලකිය යුතු පංගුවක් ලැබෙනවා. මේ විධායක බලය කියන එක දෙපළු කරලා, දෙන්නා දෙපැත්තට තියා ගත්තාම ඒ දෙක හැප්පෙන එක හැරෙන්න වෙන මොකවත් වෙන්නේ නැහැ. ඒ නිසා ඕනෑම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් අරාජිකත්වයට මඟ පාදන්නක් නොවිය යුතුයි.

ගරු නලින් බණ්ඩාර ජයමහ මහතා
(மாண்புமிகு நலின் பண்டார ஜயமஹ)
(The Hon. Nalin Bandara Jayamaha)

Sir, I rise to a point of Order.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

Hon. Nalin Bandara, what is your point of Order?

ගරු නලින් බණ්ඩාර ජයමහ මහතා
(மாண்புமிகு நலின் பண்டார ஜயமஹ)
(The Hon. Nalin Bandara Jayamaha)

ගරු විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමනි, පසු ගිය කාලයේ වාගේ පඹයෝ අගමැතිවරයා විධියට ඉන්නවාට ඔබතුමා කැමැතිද?

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
That is not a point of Order. Hon. Member, please sit down.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
ඒක point of Order එකක්ද?

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
සභාවේ සිනා! ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මම හිතනවා මේ සාකච්ඡාව වැදගත් විධියට කරන්න අපට උදවු වෙයි කියලා.

මෙතැන තිබෙන තර්කය මේකයි. ඔව්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිසංස්කරණ ඕනෑ. හැබැයි එය ආණ්ඩු ක්‍රමය රාජ්‍යයක් පාලනය කර ගත නොහැකි වන ආකාරයේ වියවුල් සහගත භාවයකට ඇද නොදමන තාක් දුරටයි. තේරුම් ගන්න ඕනෑ වැදගත් කාරණය මේකයි ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. මීට කලින් ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ සහ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් පක්ෂ නායක රැස්වීමක් තිබුණා. එම පක්ෂ නායක රැස්වීමේ දී පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මැතිතුමාත්, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමාත්, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී ගරු මහාචාර්ය ජී.එල්. පීරිස් මැතිතුමාත් ඇතුළු අපි අපට තිබෙන සංශෝධන යෝජනා ඉදිරිපත් කළා. මීට කලින් ඉදිරිපත් කළ ඒවා නැවත අවධාරණය කළා. ඒවායේ තිබෙන වැදගත්කම පෙන්වා දුන්නා. පළල් වශයෙන් මේ ප්‍රතිසංස්කරණවලට හතුරුව නොවෙයි. නමුත් අරාජිකත්වයට තුඩු දෙන තැන් වෙනස් විය යුතුය කියන ධනාත්මක මතයේ ඉඳ ගෙන; ඒ අරාජිකත්වයට ඉඩ නොදිය යුතුය කියන ස්ථාවරයේ ඉඳ ගෙන සද්භාවයෙන් අපි ඒ යෝජනා ඉදිරිපත් කළා. කනගාටුයි කියන්න, අග්‍රාමාත්‍යතුමා ඒවා සම්බන්ධයෙන් ප්‍රතික්‍රියා දැක්වුවේ ඉතාම නිර්දය ආකාරයෙන්; නොසලකා හරින ලද ආකාරයෙන්. තුනෙන් දෙකේ බලය තමන්ට ගෙඩිය පිටින්ම තිබෙන පාලකයකුවත් අන්‍ය මත සම්බන්ධයෙන් ඒ විධියේ ප්‍රහාරාත්මක ආකල්පයක් දැරීම සුදුසු වන්නේ නැහැ, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. ඒ වාගේම එතුමා කියනවා මේක කළොත් අපට යුරෝපයෙන් හොඳ සැලකිලි ලැබෙනවා කියලා. ඒක එතුමා කිව්වා.

අපට යුරෝපයෙන් GSP Plus ලබා ගන්න පුළුවන්, අපට යුරෝපා සංගමයේ මාළු තහනම ඉවත් කර ගන්න පුළුවන්, මෙය කළොත් අපට ලකුණු එනවා කියලා එතුමා කිව්වා. එතකොට යුරෝපා සංගමයයි, බටහිරයි සතුටු කරන්නද අපි මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා හදා ගන්නේ? GSP Plus ගන්න, එහෙම නැත්නම් මාළු තහනම ඉවත් කර ගන්නද? මාළු තහනම ඉවත් කර ගත්තාට වැඩක් නැහැ, දැන් අපේ උතුරේ මාළු ටික ඔක්කොම ඉන්දියාවේ ධීවරයෝ අරගෙන යනවා. අඩුම ගණනේ දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ මන්ත්‍රීවරයෙක්වත් ඒ ගැන කටක් අරින්නේ නැහැ.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
මොකද නැත්තේ?

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
උතුරේ දෙමළ ධීවරයෝ අද අසරණ වෙලා, අනාථ වෙලා ඉන්නවා.

ගරු එම්.ඒ. සුමන්තිරන් මහතා
(மாண்புமிகு எம்.ஏ. சுமந்திரன்)
(The Hon. M.A. Sumanthiran)
මම ඒ ගැන කථා කරලා තිබෙනවා. අසත්‍ය ප්‍රකාශ කරන්න එපා.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
හරි, හරි, මම පිළිගන්නම්. එතුමා කියනවා කථා කරලා තිබෙනවා කියලා. මම එය පිළිගන්නම්. මම දැකලා තිබුණේ නැහැ. ඒකයි එහෙම කිව්වේ. ඒ ගැන වාදයකට යන්න ඕනෑ නැහැ. අද වන විට මාළු තහනම ඉවත් කර ගත්තාට වැඩක් නැහැ. මොකද, උතුරේ ඔක්කොම මාළු ටික දකුණු ඉන්දියාවේ ධීවරයන් ඇවිල්ලා අරගෙන යනවා. නාවික හමුදාවට කියලා තිබෙන්නේ, දැක්කේ නැහැ වාගේ ඉන්න කියලයි. අද මේ යහ පාලනයේ ආනුභාවයෙන් දෙමළ ධීවරයන්ට අල්ලා ගන්න තිබෙන මාළු ටිකත් නැහැ. මුහුදු කොටි හැටියට ඉඳලා පුනරුත්ථාපනය වෙලා, තමන්ගේ ජීවනෝපාය හැටියට ධීවර රැකියාවට නැවත ගිය අය ඉන්නවා. කලින් ඒ අය මුහුදු කොටි හැටියටයි හැඳින්වුණේ. පුනරුත්ථාපන හා බන්ධනාගාර ප්‍රතිසංස්කරණ අමාත්‍යවරයා වශයෙන් හිටපු ගරු චන්ද්‍රසිරි ගජදීර මැතිතුමාට අද ඒ මිනිස්සු කථා කරලා කියනවා "අනේ සර්, කවුරුවත් මේ ගැන කථා කරන්නේ නැහැ. ඔබතුමන්ලා හරි අපේ මේ ප්‍රශ්නය ගැන කථා කරන්න" කියලා. මාළු ගැනයි මම ඒ කිව්වේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඒ කෙසේ වෙතත් අපි මෙම ප්‍රතිසංස්කරණය වඩාත් ශක්තිමත් කරන්න, අරාජිකත්වයට තුඩු නොදෙන ආකාරයේ ප්‍රතිසංස්කරණයක් බවට පෙරළන්න ඉතාම පැහැදිලිව දෙන ලද යෝජනා අද වන විට ප්‍රතික්ෂේප කරලා තිබෙනවා. ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව සම්බන්ධයෙන් යෝජනාවක් දුන්නා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට දෙන්නේ මෙම පාර්ලිමේන්තුවට අයිති බලය. පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින අපි 225දෙනාට මහ ජනතාව විසින් බලය ලබා දුන්නේ ඇයි? මහ ජන පරමාධිපත්‍ය බලයේ ව්‍යවස්ථාදායක පංගුවයි අපි නියෝජනය කරන්නේ. අපට අයිති එම ව්‍යවස්ථාදායක පංගුව, එහෙම නැත්නම් ඍජුව මහජන ඡන්දයෙන් තේරී පත්වුණු ජනාධිපතිවරයාට අයිති පරමාධිපත්‍ය බලය තුළින් උපදින එම විධායක බලයේ පංගුව ජනාධිපතිවරයා පාර්ලිමේන්තුවට දෙන එක හරි. පාර්ලිමේන්තුව තමන්ට බැරි නම් ඍජුව මහජන ඡන්දයෙන් තේරී පත් වන තව කෙනෙකුට දෙන එක හරි. එහෙම නොකර මහජන පරමාධිපත්‍ය බලයත් සමඟ ඍජු වගකීමක් සහ සම්බන්ධයක් නැති ඊනියා සිවිල් සමාජ විද්වතුන් කියා හඳුන්වන තානාපති කාර්යාලවල රට රට බඩගාන තානාපති කාක්කන්ව තමයි මේ ව්‍යවස්ථාදායක සභාවලට ස්වාධීන විද්වතුන් කියලා පත් කරන්නේ. අන්තිමට මොකක්ද වෙන්නේ? රාජ්‍යයක් තුළ තව රාජ්‍යයක් නිර්මාණය වෙනවා. ආණ්ඩුවක් තුළ ආණ්ඩුවක් හැදෙනවා. මහ ජනයා විසින් පත් කරනවා ආණ්ඩුවක්. ඊට අතිරේකව ඊනියා සිවිල් විද්වතුන් විසින් පාලනය කරනු ලබන ආණ්ඩුවක් තිබෙනවා. ඒ අය පත් කරනවා පොලිස්පතිව. අර පති, මේ පති කියලා තව තවත් අයව පත් කරනවා. යුවතිපති හැරෙන්න අනෙක් ඔක්කොම පතිවරුන් පත් කරනවා. එතකොට ඇති වන තත්ත්වය මොකක්ද ? අපි කියන්නේ මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව මහජන නියෝජිතයන්ගෙන් සමන්විත වෙන්න ඕනෑ කියලයි. පාර්ලිමේන්තුව සතුව තිබෙන එම බලය අත්හැරිය යුතු නැහැ. මහ ජන නියෝජිතයන් තෝරා ගනිද්දි විද්වත්, ගුණවත්, නැණවත් ඒ වාගේ මොනවා හරි අර කියන විශේෂ ලක්ෂණ තිබෙන එවැනි අයගෙන් පත් කර ගැනීම වරදක් නැහැ. ඒ වගකීම තිබෙනවා. හැබැයි, එහෙම නොකර ඩොලර්, පවුම්, ප්‍රෑන්ක්වලට ඕනෑම න්‍යාය පත්‍රයක් ඉදිරියට ගෙන යන්න කැමැති විද්වතුන් හැටියට හඳුන්වන තානාපති කාක්කෝ ටිකක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා

සභාවේ බහුතරය බවට පත් කරලා, ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවෙන් ලැබී තිබෙන බලතලවලට අනුව තමන්ගේ තීරණ ගන්නා තත්ත්වයක් හදලා තිබෙනවා. අන්තිමට ස්වාධීනත්වය නොවෙයි එන්නේ, මහ ජනයාට වග නොකියන කණ්ඩායමක්. තමන් ඒ බලය පාවිච්චි කරන්නේ ස්වාධීනව නොවෙයි, ඒ අයගේ පිටුපස සිටින බල කණ්ඩායම්වල වුවමනාවන්ට අනුවයි. ඔය කියන ආකාරයේ පරම ස්වාධීන අය සිටින්නේ කොහේද? පුළුවන් නම් මට පෙන්වන්න, පරම ස්වාධීන පූජනීය කෙනෙක්. ඒ කියන්නේ කොහේටවත් ගැටුණු නැති කෙනක්. දේශපාලනයේ එහෙටත් නැති, මෙහෙටත් නැති, අරහෙටත් නැති, කොහේටවත් නැති කෙනෙක්. එහෙම නැතිනම් කිසිම මතවාදයක්, දේශපාලන දර්ශනයක්, අදහසක්, මතයක් ඔළුවේ නැති කෙනෙක්. කවුද එහෙම ඉන්නේ? කොහේද එහෙම ඉන්නේ? ඉන්නවා නම් කරුණාකරලා කියන්න.

මීට කලින් දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත ගෙනාවා. ඒ දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනැල්ලා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව පත් කළා. දැන් මෙම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේත් තිබෙනවා, දෙදෙනෙක් එකඟ වෙලා පස් දෙනෙක් පත් කරන්න ඕනෑ කියලා. කලිනුත් ඔය දෙන්නා එකඟ වෙලා පස් දෙනෙක් පත් කර ගන්න බැරිව අවුරුදු ගණනක් ගතවුණා. අවුරුදු පහක් ගතවුණා. ඒ අවුලම දැන් මෙම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවටත් ගෙනැල්ලා තිබෙනවා. මේකද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිසංස්කරණය කියන්නේ? අවුල නිර්මාණය කිරීම, අවුල හැදීමද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිසංස්කරණය කියන්නේ? එහෙම නැත්නම් අවුල ලිහලා නිරවුල් තත්ත්වයක් හදන එකද? අන්තිමට මොකක්ද වෙන්නේ? ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ බහුතරයක්, ඒ කියන්නේ පස් දෙනකු පත් වනවා ඒ කියන ඊනියා විද්වතුන්ගෙන්. ඒක එක්තරා ආකාරයක ප්‍රභූ පෙළැන්තියේ නියෝජනයක්. එහෙම නියෝජනයකුයි මේ හැදෙන්නේ. එහෙම නැතිව සාමාන්‍ය ජන සමාජයේ නියෝජනයක් නොවෙයි. බමුණු කුලයක්. ඒ බමුණු කුලයේ අයගෙන් තමයි ඔය කියන නියෝජනය හැදෙන්නේ. ඒ අය ගන්නේ මේ පොළොවට සම්බන්ධ තීරණවලට වඩා මේ රටින් එළියට බැඳුණු අදහස්වලට ගැළපෙන තීරණ. ඒක කොහොමද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වෙන්නේ? මහ ජනතාවට වග නොකියන කණ්ඩායමක් අතට මහ ජනයාට අයිති බලයෙන් කොටසක් පවරා දීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය වන්නේ කොහොමද? ඒක පරමාධිපත්‍ය බලය ශක්තිමත් කරන පියවරක් බවට පත් වන්නේ කොහොමද? එතැන එහෙම දෙයක් නැහැ, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. ඒක සම්පූර්ණයෙන් අරාජිකත්වයට මඟ පෑදීමක්. ආණ්ඩුවක් තුළ නව ආණ්ඩුවක් නිර්මාණය කිරීමක්; ගැටුමක් උත්පාදනය කිරීමක්; අරාජිකත්වය උදා කර ගැනීමක්.

ඒ නිසා අපි ඉතාම ඕනෑකමින් මේ කාරණය සඳහන් කරන්න ඕනෑ. ජනාධිපතිවරයාගේ තිබෙන ඇතැම් අත්තනෝමතික බලතල අත් හැරලා ඒ බලය පාර්ලිමේන්තුවට එහෙම නැත්නම් අග්‍රාමාත්‍යවරයා හරහා පාර්ලිමේන්තුවට එන එකේ අපට මූලධාර්මික ගැටලුවක් නැහැ. හැබැයි, එතැන මෙහෙම ගැටලුවක් තිබෙනවා. ඒ මොකක්ද? ජනාධිපතිවරයෙක් ඡන්දයෙන් පත් කරලා ගෙනෙනවා නම් අංශ භාග කරලා හරි යන්නේ නැහැ. එහෙම නම් මහ ජන ඡන්දයෙන් නොගෙනවිත් ඉන්න ඕනෑ. විධායක බලය දෙනවා කියලා හිතාගෙන මිනිස්සු කතිර ගහලා, මහ ජන ඡන්දයෙන් දිනුවාට පස්සේ ඒ ජනාධිපති කියනවා නම්, "මට අංශ භාගේ, මට එච්චර වැඩ කරන්න බැහැ, විධායක බලයෙන් පංගුවයි මට තිබෙන්නේ, ඉතිරි පංගුව අනික් කෙනා ගාව තිබෙන්නේ" කියලා, ඒකේ තේරුම මොකක්ද? එතැනින් මහ ජන පරමාධිපත්‍ය බලය ශක්තිමත් වනවාද? නැහැ. එක්කෝ මහජන ඡන්දයෙන් ජනාධිපති කෙනකු නොගෙනවිත් ඉන්න ඕනෑ. එක්කෝ විලියම් ගොපල්ලව මැතිතුමාගේ තත්ත්වයට පත් කරන්න ඕනෑ. නැත්නම් ජනාධිපතිවරයෙක් මහ ජන ඡන්දයෙන් ගෙනෙනවා නම්, විධායක බලය ඔහු සතු යයි අපි පිළිගන්නවා නම්, රටක් පාලනය කිරීමට අවශ්‍ය කරන මූලික බලය ඔහුට තිබිය යුතුයි.

දැන් නිකමට කල්පනා කරලා බලන්න. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවෙන් පොලිස්පතිවරයා පත් කරනවා. කිසියම් ආකාරයක ව්‍යාකූල තත්ත්වයක් රට තුළ පැන නැඟුණු වෙලාවක, වෙනස් අදහසක් හෝ මනසක් තිබෙන පොලිස්පතිවරයකු පත් කරනු ලැබුව හොත් විය හැකි ව්‍යාකූලත්වය මොන තරම් බරපතළ ද? ඒවා කල්පනාවට ගත යුතු ප්‍රශ්න නොවෙයි ද? අපි දන්නවා, ඕනෑම රටක් පාලනය කිරීමේදී මහ ජනතාව ජයග්‍රහණය කරවන කණ්ඩායමට -පක්ෂයකට හෝ පෙරමුණකට හෝ- මහ ජනයා ඒ බලය දෙන්නේ ඒ බලය පාවිච්චි කරලා ඔවුන් අදහස් කරන පියවර ගැනීම සඳහායි. එහෙම නැතිව අරයාට බලයෙන් කොටසක් දීලා, මෙයාට බලයෙන් කොටසක් දීලා, කොටසක් එහෙට යනවා, කොටසක් මෙහෙට යනවා වාගේ ව්‍යාකූල වාතාවරණයක් හදන්න නොවෙයි. එහෙම වාතාවරණයක් මහ ජනතාවට ඕනෑ නැහැ. දැන් මේ ව්‍යාකූල වාතාවරණය ඇති කිරීමද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියලා කියන්නේ? ඒ ව්‍යාකූලත්වය නිර්මාණය කිරීමද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියලා කියන්නේ? ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ව්‍යාකූලත්වයට අත වනන්නක් විය යුතු නැහැ. නිශ්චිත වෙන්න ඕනෑ. ඒ නිශ්චිතභාවය මෙතැන නැහැ. නිශ්චිතභාවය නැතිකම වඩා තදින් පෙනෙන තැන තමයි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව. එතැන ගණපූරණය පහයි. අගමැතිතුමායි, විපක්ෂ නායකතුමායි, කථානායකතුමායි තුන් දෙනාම නැතිව අර පත් වන ඊනියා විද්වතුන්ට පුළුවන් එතැන තීරණ ගන්න. ඊළඟ දේ මොකක්ද? ඒ අය තීරණය කරනවා ඒ තනතුරුවලට නම් ටික. ජනාධිපතිවරයාට යවනවා අනුමැතියට. ජනාධිපතිතුමා මාසයක් ඇතුළත අනුමත නොකළොත් අනුමත කළා සේ සැලකෙනවා. ඒක මොන විකාරයක් ද? නිකම් හිතන්නකෝ, ජනාධිපතිවරයා අසනීප වෙලා හිටියා කියලා මාසයක්. මේක කියවා ගන්න බැරි වුණා කියලා හිතමුකෝ. එතකොට මොකද වෙන්නේ? ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව යවාපු නම් සුදුසු වුණත් නැතත් අනුමත කළා සේ සැලකෙනවා. මෙතැනදී එක්තරා ආකාරයක එකඟත්වයක් ඇති වන්න ඕනෑ. ඒ නම් ටික ජනාධිපතිවරයාගේ අනුමැතියට යවනවා නම් මෙතැන තිබෙන්නේ විහිළුවක්. මාසයක් ඇතුළත අනුමත නොකළොත් ඒක අනුමත කළා සේ සැලකෙනවා. ඉතින් මාසයක් ඇතුළත අනුමත නොකළොත් අනුමත කළා සේ සැලකෙනවා නම් මොකටද යවන්නේ? මොකක්ද ඒක ජනාධිපතිවරයාගේ අනුමැතියට යවන එකේ තේරුම? මොකක් හෝ එකඟත්වයක් ඇති කර ගැනීමක් සඳහානේ යවන්නේ. හැබැයි, එකඟත්වයක් ඇති නොවුණොත් මාසයකින් තමන් යවාපු නම් ටික තීන්දු වුණා සේ සැලකෙනවානේ. එහෙම සලකන්නේ කවුද? අර පස් කට්ටුව තමයි එහෙම සලකන්නේ. ඒ පස් දෙනා. ඒ පස් දෙනා මහ ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍ය බලය නියෝජනය කරන්නේ නැහැනේ. ජනාධිපතිවරයා සෘජුව මහ ජන ඡන්දයෙන් ආපු කෙනෙක්.

එතකොට ඒ අයගේ බහුතර එකඟතාවෙන්, ඒ පස්දෙනාගේ එකඟතාවෙන් නුසුදුසු නමක් යෝජනා කළත්, ඒක පිළිගන්න එක ඇරෙන්න, ඒක ප්‍රතික්ෂේප කරන්න ජනාධිපතිවරයාට බැහැ. මම කියන්නේ ඒක මහ ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍ය බලය නියෝජනය කරන ජනාධිපතිවරයාට හෝ එහෙම නැත්නම් මේ පාර්ලිමේන්තුවට හෝ එවැනි අවස්ථාවක මැදිහත් වීමේ ඉඩ කඩක් මෙතැන තිබෙන්න ඕනෑ කියලායි. අපි ඒකයි කියන්නේ. අපි කියන්නේ සියයට සියයක් බැරි නම්, අඩු ගණනේ බහුතරය මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් සමන්විත වෙන්න ඕනෑ කියලායි. එහෙම කළොත් විතරයි එක්තරා ආකාරයකට මේ ඇති විය හැකි වියවුල ලිහා ගන්න පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. තමුන්නාන්සේලා මේ සංශෝධන ගෙනැල්ලා අද පෙන්වන්න හදන්නේ ජනාධිපතිවරණයේදී ලබා දීපු ඡන්ද පොරොන්දු ඉටු කරන බවයි. ඇත්ත කථාව ගත්තොත්

[ගරු විමල් වීරවංශ මහතා]

තමුන්නාන්සේලා මේ කාලය ඇතුළත ඉටු කරලා තිබෙන්නේ දින 100 වැඩ පිළිවෙළේ දීලා තිබෙන ඒවායින් කොටසයි. අඩු ගණනේ සියයට හතක් අටක් තමයි කෙරුණා නම්, කෙරුණා කියලා කියන්න පුළුවන්කම තිබෙන්නේ.[බාධා කිරීමක්] මොකක්ද? ඔබතුමාට තේරෙනවා නේද? මට පස්සේ වෙලාවක කියලා දෙන්න කෝ. කොයි වෙලාවටද එන්න ඕනෑ? මම හොඳ teacher කෙනෙක් හොය හොයා හිටියේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මෙතැන අපි මතු කරන්නේ මෙන්න මේ වැදගත් ප්‍රශ්නයයි. අද එක්තරා බලවේගයකට ඕනෑ වෙලා තිබෙනවා මේ යහ පාලනය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියන නම් ගහලා, ඒ බෝඩ් එක ඉස්සරහට දාලා, ඒකට මුවා වෙලා තමන්ට ඕනෑ කරන බල ක්‍රීඩාව මෙතැන දියත් කරන්න. ඒකට අපි එකඟ නැහැ. අනිත් එක, මේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ දෙවිවරු බවට අද පත්වෙලා සිටින්නේ කවුද? දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාපු හැටි අපට කියනවා. ලසන්ත වික්‍රමතුංගවයි, ප්‍රදීප් එක්නැලිගොඩවයි ඝාතනය කළා කියලා අපට කියනවා. මේ සංශෝධන ගෙන එන කට්ටිය කවුද? බටලන්ද වධකාගාර දාගෙන මේ රටේ දරුවන් මරපු කට්ටිය. මේ රටේ හැටදහසක් තරුණයෝ මරපු කට්ටිය. ඉන්දු-ලංකා ගිවිසුම බලෙන් ගහලා, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පැය 24න් ගෙනාපු කට්ටිය. ඇඳිරි නීතිය දාලා, ඊට විරුද්ධ මිනිසුන් මරපු කට්ටිය. මැයි දින තහනම් කරපු කට්ටිය. අභයාරාම විහාරය ලේ විලක් කරපු කට්ටිය. කළු ජූලිය නිර්මාණය කරපු කට්ටිය. මේ අය අද ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නමැති පවුඩර් ටිකක් ගාගෙන ඇවිල්ලා අපට කියනවා "මෙන්න ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, අත ගසනු මැනවි" කියලා. මුහුණේ තිබෙන අර ප්‍රජාතන්ත්‍ර විරෝධී ගතිය පෙනෙන එක වළක්වා ගැනීම සඳහා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නමැති පවුඩර් ටිකක් ගාගෙනයි මෙහෙම කියන්නේ. ඒ නිසා මෙතුමන්ලා ගැන අපට අමුතුවෙන් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අර්ථ නිරූපණ ඕනෑ නැහැ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය, යහ පාලනය කියන ලණුව කවලා, ඒ බෝඩ් එක ඉස්සරහට දාලා, මේ සංශෝධන ඇතුළේ දියත් වෙන්නේ වෙන දෙයක්. ඒ තමයි, ජනාධිපති බලය හුදකලා කොට, දුර්වල කොට, තනිකොට අග්‍රාමාත්‍යවරයා, ඒ කියන්නේ රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා අතට තහවුරු වන ආකාරයට බලය හිමි කර ගැනීම.

මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ක්‍රියාවලියේ මුල සිට තිබුණේ එච්චරයි. මේ සඳහා සහාය දෙනවා මෙතුමන්ලාගේ විධායක සභාවේ ඉන්න ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ, දෙමළ ජාතික සන්ධානය. ඒ වාගේම එළියේ ඉඳගෙන සහයෝගය දෙනවා හෙළ උරුමය. මම ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ ගැන කථා කළොත්, ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ හැම වෙලාවේම මේ වාගේ ප්‍රශ්නයකදී බැලුවේ ඔය ඊනියා ලිබරල්වාදී සටන් පාඨවලට අනුව නොවෙයි, බටහිර රටවල් අපට තොරොම්බල් කරන වාක්‍ය ඛණ්ඩ අනුව නොවෙයි. ඊට වඩා ගැඹුරින් මේකේ අන්තර්ගතයෙන් ඇති වන බලපෑම ගැන බැලුවා. අද එහෙම බලන තත්ත්වයක් නැහැ. කොහොම වුණත් දැන් කල්පනා කරලා බලන්න. දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවා. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් ගෙනාවා. අද දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනෙනවා. දැන් මේ එක එක කෑලි, එක එක වෙලාවට, එක එක විධියට ගලවනවා. එක එක තැන්වලින් එක එක ඇබ අයින් කරනවා. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය වෙලා වෙලා මෙහෙම ගියාම, කෑලි කෑලි ගැලෙව්වාම අවසානයේ මේක කොහේ නතර වෙයිද කියලා කවුද දන්නේ? මේ ගලවන එක කෑල්ලක් තව තැනකට බලපාන්නේ නැද්ද? මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ මුදුන් කණු තුනක් තිබෙනවා. එක මුදුන් කණුවක් දුර්වල කරන කොට අනිත් මුදුන් කණු දෙකට බර වැඩි වෙන්නේ නැද්ද? මුදුන් කණුවක් තව මුදුන් කණුවක් දුර්වල කරන කොට, ඊළඟ මුදුන් කණුවට එන බර වැඩි වෙන්නේ නැද්ද? මේ මුදුන් කණු තුන දිහාම හරියට බලලා කරන ප්‍රතිසංස්කරණයක් නේද ඕනෑ? එකක් ගලවනවා නම්, මුදුන් කණු දෙකකට මේක ගේනවා. ඒක වෙනම කථාවක්. ගලවන්නෙත් නැහැ, අයින් කරන්නේත් නැහැ, මුදුන් කණු තුනමත් තිබෙනවා. නමුත් කාටද, කොහේද, කුමන බලය කොයි විධියකටද තිබෙන්නේ කියන එක නිශ්චිත නැති ව්‍යාකූලත්වයකට මේ රට ගේනවා. මේකට කියනවා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිසංස්කරණය කියලා. මේකට නම දානවා යහ පාලන ප්‍රතිසංස්කරණ කියලා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ජනාධිපතිවරයාව අයින් කරන්න පුළුවන් ක්‍රම මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙනවා. හැබැයි, අගමැතිතුමාව ඉවත් කරන්න පුළුවන් ක්‍රමයක් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ කියා නැහැ. අගමැතිතුමාට හිතිලාම ඉවත් වුණොත් හෝ එහෙම නැතිනම් මියගියොත් තමයි. අපි හිතමු ඉල්ලා අස් වෙන්නේත් නැහැ, මිය යන්නේත් නැහැ, මහජන නියෝජිතයන් 225 දෙනා අතරත් ඉන්නවා කියා. හැබැයි, අගමැතිතුමාට පිස්සු කියා හිතන්නකෝ. එහෙම වුණොත් මොකක්ද වෙන්නේ? ජනාධිපතිවරයාට අදාළව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙනවානේ රෝගයක් හෝ මානසික රෝගී තත්ත්වයන් තිබෙනවා නම් එතුමාව එම තනතුරින් ඉවත් කරන්න පුළුවන් ක්‍රමයක්. නමුත් අගමැතිතුමා ඉවත් කරන්න ක්‍රමයක් නැහැ. ඒක හරි ද? දැන් අගමැතිතුමාටනේ ජනාධිපතිතුමාගෙන් එන විධායක බලයේ විශාල කොටසක් හිමි වෙන්නේ. මම මේ කියන්නේ අගමැතිතුමා රනිල් වික්‍රමසිංහ මහත්මයා ද, වෙන කවුද කියන එක නොවෙයි. කවුරු හෝ ඉන්න අගමැතිටනේ මේ බලතල ලැබෙන්නේ. එතකොට ජනාධිපතිතුමාගේ විධායක බලතලවලින් සැලකිය යුතු පංගුවක් අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ අතට එනවානේ, කොටසක් හෝ එනවානේ. එතකොට එහෙම කෙනෙක් අගමැති තනතුරට නුසුදුසු නම් ඉවත් කිරීම ගැන සඳහනක් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ නැත්තේ මොකද? ඒකෙන් පෙනෙනවා, මෙතැනදී යහ පාලනය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කියලා පොඩි "ටොෆී" එකක් අපට දීලා තිබෙන බව. සිවිල් සමාජ සංවිධානවල මහත්වරු ගිහිල්ලා පෙන්වනවා මේක මහා අරුම පුදුම එකක් කියා.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
ඔබතුමාට තව විනාඩි දෙකක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
මේ පනත් කෙටුම්පතෙහි අගමැති සම්බන්ධව තිබෙන කොටස කියෙව්වාම මට නම් තේරුණේ මේකත් එක්සත් ජාතික පක්ෂ ව්‍යවස්ථාව වාගේ කියායි. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ තමුන්නාන්සේලා කොපමණ උත්සාහ කළත් නායකතුමාව එළවා ගන්න බැරි වුණා නේ.

ගරු මන්ත්‍රීවරයෙක්
(மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஒருவர்)
(An Hon. Member)
එතුමා එහෙම කියා තිබෙනවා ද?

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
අනේ! නැහැ. මම අහලා තිබෙනවා. ඔබතුමාට කලින් පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණි වැදගත් යූඑන්පී මන්ත්‍රීතුමන්ලාගෙන් අහලා තිබෙනවා. -[බාධා කිරීමක්]- අනේ එපා. තිබෙන අවබෝධය ඇති. එළියේ ඉඳන් බලන කොට අපට පෙනෙනවා නේ. එළවා ගන්න බැරි වුණා නේ. මොන තරම් උත්සාහ කළාද? රෝසි ඇමතිතුමියත් ඔය කිව්වාට try කළා නේ. රෝසි ඇමතිතුමියත් උත්සාහ කළා නේ.

ගරු රෝසි සේනානායක මහත්මිය (ළමා කටයුතු රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමිය)
(மாண்புமிகு (திருமதி) ரோஸி சேனாநாயக்க - சிறுவர் அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. (Mrs.) Rosy Senanayake - State Minister of Children's Affairs)
කවදාවත් මම එහෙම කර නැහැ.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
ටික කාලයක් සජිත් ඇමතිතුමාට පක්ෂව හිටියා නේ. බොරු නොවෙයි නේ. දැන් ඉතින් ඒවා කියන කොට මුහුණ අප්සෙට් වෙනවා, ඇමතිකමටත් තට්ටු වෙයිද කියා හිතනවා. නමුත් ඒ මතයේ ඔබතුමියත් හිටියා නේ. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අපි කියන්නේ මෙයයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පදනමින් සිදු වෙන මහ ජනයාගේ පරමාධිපත්‍ය බලය බලවත් වන ඕනෑම ප්‍රතිසංස්කරණයකට අපි එකඟයි. හැබැයි, මහ ජනයාගේ පරමාධිපත්‍ය බලය කොහෙන් හරි කොල්ල කාලා ඊනියා සිවිල් සමාජ උගතුන්ට හෝ විද්වතුන්ට හෝ කියා තානාපති කාක්කන්ගේ අතට ඒ බලයෙන් කොටසක් හෝ අංශු මාත්‍රයක් හෝ පවරනවා නම් අපි ඒකට එකඟ වෙන්නේ නැහැ. අපි කියනවා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ප්‍රතිසංස්කරණයක් නම්, පරමාධිපත්‍ය බලයයි ශක්තිමත් වෙන්න ඕනෑ කියා. දැන් තමුන්නාන්සේලා කියනවා, තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධව. නමුත් තමුන්නාන්සේලා ඒක මේ වන තුරු අපට දීලා නැහැ. ඒක හදිසි පනත් කෙටුම්පතක් හැටියටයි ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ගියේ. හැබැයි, අපට ලැබී තිබෙන තොරතුරු අනුව, අපි දන්නා තොරතුරු අනුව ඔය තොරතුරු දැන ගැනීමේ පනතේත් මේ රටේ මාධ්‍ය පවා මර්දනය කරන්න පුළුවන් කරුණු අන්තර්ගත කර තිබෙනවා. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සළුව වනාගෙන ආවට යටින් තිබෙනවා, වෙන න්‍යාය පත්‍රයක්. ලැබුණු බලය ගිලිහෙන්න නොදී දරුණු ලෙස අත් පත් කර ගැනීමේ න්‍යාය පත්‍රයක් මේකේ තිබෙනවා. ලොරිය ඉස්සරහා "බුදු සරණයි!" කියා ගහලා තිබුණාට පිටිපස්සේ ඉන්නේ මරන්න ගෙනියන හරක්. අපි මේ පාර්ලිමේන්තුවට කියන්නේ මේ න්‍යාය පත්‍රයේ ගොදුරක් වෙන්න එපා කියායි. අපි දීලා තිබෙනවා නියම ප්‍රතිසංස්කරණ යෝජනා, විය යුතු සංශෝධන යෝජනා. කරුණාකරලා ඒ යෝජනා අටට එකඟ වෙන්න.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
දැන් අවසාන කරන්න ගරු මන්ත්‍රීතුමා.

ගරු විමල් වීරවංශ මහතා
(மாண்புமிகு விமல் வீரவங்ச)
(The Hon. Wimal Weerawansa)
ඒ යෝජනා අටෙන් මේ ප්‍රතිසංස්කරණය අප දුර්වල කර නැහැ, ශක්තිමත් කර, මහ ජන පරමාධිපත්‍ය දුර්වල වෙන තැන් නැති කර තිබෙනවා. කරුණාකර, ඒ සංශෝධන යෝජනා අටට එකඟ වෙන්න. එහෙම එකඟ නොවනවා නම් මේ ඊනියා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී උගුලේ පැටලෙන්න, වැළලෙන්න අපට කිසිම ඕනෑකමක් නැහැ ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. බොහොම ස්තුතියි.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
I would like to remind the Hon. Members that a Party Leaders' Meeting will be held at 3.00 p.m. in the Chamber of the Hon. Speaker. The next speaker is the Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero.

[අ.භා. 3.00]

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි
(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)
ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අද අපි මේ සාකච්ඡා කරමින් සිටින්නේ රටේ අනාගතය අරභයා වූ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් පිළිබඳ සංවාදයකයි. අපි දන්නවා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයකින් රටේ සම්පූර්ණ සමාජ, ආර්ථික වෙනසක් සිදු කරන්න බැරි බව. එහෙත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයකින් අපි බලාපොරොත්තු වෙන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වටපිටාවක් සකස් කර ගන්න. 1978 සම්මත වූ විධායක ජනාධිපති ධුරය ඇතුළත් වූ ව්‍යවස්ථාව එකල පැවැති විපක්ෂයේ සියලු දේශපාලන පක්ෂ සම්පූර්ණයෙන් ප්‍රතික්ෂේප කොට මහ පාරට පැමිණ උද්ඝෝෂණ පැවැත්වූවා. ඊට පෙර 1972 ජනරජ ව්‍යවස්ථාව පැවැති අවස්ථාවේදී එවකට විපක්ෂ නායකවරයාව සිටියේ ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහතායි. ඔහු විසින් 1972 ජනරජ ව්‍යවස්ථාවේ වැදගත්කම අරභයා විශේෂ දේශනයක් කළා. නමුත් අවාසනාවකට වාගේ 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්බන්ධයෙන් විපක්ෂයෙන් එවැනි සම්මුතියක් ප්‍රකාශයට පත් වුණේ නැහැ. මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයට, යහ පාලනයට විශාල බලපෑමක් සිද්ධ වුණා. එපමණක් නොවෙයි, මේ විධායක ජනාධිපති ධුරය හා මේ සම්මත කළ ව්‍යවස්ථාව මඟින් ක්‍රියාත්මක වුණු කාරණාවල ප්‍රතිඵලයක් හැටියට අපි යෝධ සමාජ කැරලි දෙකකට මුහුණ දුන්නා. උතුරේ අඛණ්ඩව ගලා ගිය අවුරුදු තිහක යුද්ධයකටත්, 1988 - 1989දී පැවති විශාල සමාජ කැරලිකාර තත්ත්වයකටත් අපි මුහුණ දීලා විශාල විනාශකාරී තත්ත්වයක් අත්පත් කර ගත්තා. මේ සියලු විනාශයන් පිටුපස පැවති එක් වැදගත් සාධකයක් වන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී සමාජ වුවමනා වෙනුවට තනි පුද්ගල ඒකාධිපතිත්වයකින් මෙහෙයවූ ලක්ෂණයි. ඒ නිසා එය වෙනස් කිරීමේ වැදගත් සාකච්ඡාවකටයි, වැදගත් මොහොතකටයි මේ අවස්ථාවේදී අපි එළඹ සිටින්නේ.

"පිවිතුරු හෙටක් ජාතික සභාව" හැටියට අපි මේ රටට යෝජනාවලියක් ඉදිරිපත් කළා. "පිවිතුරු හෙටක් ජාතික සභා " යෝජනාවලිය අපි ඉදිරිපත් කළේ එවකට බලයේ හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාටයි. එවකට බලයේ හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාට තුනෙන් දෙකක බලයක් තිබුණු නිසා අපි අපේක්ෂා කළා, අපි විශ්වාස කළා, එතුමා ලවා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරවා ගන්න පුළුවන් වේවිය කියා.

දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරනකොටත් එවැනි ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් කරන බවට පූර්ව එකඟතාවක් ලබා දුන්නා. ඒ සියල්ල නොසලකා එතුමා තුන් වන වරටත් ජනාධිපති වීම සඳහා ජනාධිපතිවරණයකට පැමිණියා. ඒ අවස්ථාවේදී "පිවිතුරු හෙටක් ජාතික සභාව" විසින් සකස් කරන ලද ලේඛනය මත පදනම් වෙලා අපි යෝජනාවලියක් සමාජගත කළා. ඒ යෝජනාවලියේ හරය හා අන්තර්ගතය වුණේ ජනමත විචාරණයකට තුඩු නොදී අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මත කර ගැනීමයි.

අපි දැකපු ඒකාධිපති ලක්ෂණ අපි හඳුනා ගත්තා. ජනාධිපතිවරයාට ඕනෑ තරම් ඇමතිකම් දරන්න පුළුවන්, ජනාධිපතිතුමා කැමැති ඕනෑම කෙනෙකුට ඇමතිකම් දෙන්න පුළුවන්; දීපු ඇමතිකම්වලින් ඕනෑම දෙපාර්තමේන්තුවක්, ඕනෑම ආයතනයක් තමන්ට කැමැති පරිදි තමන්ට හිතුණු විධියට ඕනෑම ඇමතිවරයෙකුට පවරන්න පුළුවන්. අප විසින් මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදී මුලින්ම කරන්නේ -ඒ කියන්නේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදී කරන්නේ- අර ජනාධිපතිවරයා සතු බලතල අගමැතිවරයාට පවරන එකයි.

[ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි]

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැසට් වෙලා තිබෙනවා. ඒ සංශෝධනයේ තිබෙන්නේ ජනාධිපතිවරයා සතු බලතල අගමැතිවරයාට පැවරීමයි. අපත් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කළා. අපි ඒ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ඉදිරිපත් කළේ ජනාධිපතිවරයා සතු බලතල අගමැතිවරයාට පවරන එක නොවෙයි. පාර්ලිමේන්තුව සහ ජනාධිපතිවරයා අතර ඇති වන සම්මුතියකින් ඒ ආයතන, දෙපාර්තමේන්තු තීරණය කිරීමයි. ඒ වාගේම අපි යෝජනා කළා, අමාත්‍යාංශ හා ආයතන නිශ්චිතව සඳහන් වෙලා තිබෙන්න ඕනෑය කියා. විද්‍යාත්මක පදනමකින් අධ්‍යාපන අමාත්‍යාංශය ගැන කථා කළොත්, ඒක අද එක එක පැත්තට බෙදලා. කෘෂි කර්මාන්තය බැලුවොත්, ඒක හතර අතට බෙදලා. සෞඛ්‍ය අමාත්‍යාංශය ගත්තොත්, ඕනෑම තැනකට බෙදන්න පුළුවන් විධියට බෙදිලායි තිබුණේ. ඒ නිසා විද්‍යාත්මක පදනමකින් අමාත්‍යාංශ 30 නිර්ණය කළොත් ජනාධිපතිවරයාට හිතෙන විධියට ඒක වෙනස් කරන්න බැහැ. ඒක ජනමත විචාරණයකට තුඩු නොදී කළ හැකිව තිබුණු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක්. අවාසනාවකට වාගේ එවැනි සාධනීය ප්‍රගතිශීලී ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් අපට මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් කර ගන්න බැරි වුණේ, මම හිතනවා එක්සත් ජාතික පක්ෂය මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරද්දී හරවත් සාකච්ඡාවක් හොඳ හිතින් පැවැත්වූයේ නැති නිසාය කියා. ඔවුන් කල්පනා කළේ විධායකය සතුව තිබුණු බලතල එක්තරා විධියකට ඉක්මනින්ම ජනාධිපතිවරයාගෙන් මාරු කර ගන්නයි. අපි කිව්වා, "ඒක කරන්න බැහැ" කියා. අපි කියපු දෙය ඇහුවේ නැහැ. වුණේ මොකක්ද? ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් ඒවා ජනමත විචාරණයකින් තොරව සම්මත කරන්න බැරි බවට තීන්දුවක් ලබා දීමයි. ඒ තීන්දුවට අනුව මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදී අප කරන්න බලාපොරොත්තු වෙච්ච, අපට කළ හැකිව තිබුණු බොහෝ දේවල් කරන්න බැරි වනවා. ඒ වාගේම පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ, 3 වන ව්‍යවස්ථාවෙන් පරමාධිපත්‍යය පිළිබඳ බලයත්, 4 වන ව්‍යවස්ථාවෙන් විධායක ජනාධිපතිවරයා සතු බලතලත් නිර්ණය කර තිබෙනවා. 4 වන වගන්තිය ඉවත් කොට විධායක ජනාධිපතිවරයා විලියම් ගොපල්ලව මහතාගේ තත්ත්වයකට පත් කිරීමේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් තමයි අපි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ඉදිරිපත් කළේ. නමුත් ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අද කරන්න බැරි වෙලා තිබෙනවා.

අපි එවැනි අන්තයකට නොගොස් මධ්‍යස්ථ ඇහැකින් බලා මෙම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කළා නම්, රටේ ජාතික සම්මුතිය, ජාතික ආරක්ෂාව, ඒකීයභාවය වැනි වැදගත් අංග ලක්ෂණ ආරක්ෂා කරන්නෙකු හැටියට විධායකය අපට ඉතා වැදගත් වනවා. මෙම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන කෙටුම්පත තුළ තිබෙන විශාලම පරස්පරය මෙයයි. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්මත වුණේ එවකට කේවල ආසන ක්‍රමය වෙනුවට සමානුපාතික ඡන්ද ක්‍රමයක් හඳුන්වා දීලායි. මෙහිදී විධායක ජනාධිපති ධුරය මුළුමනින් අහෝසි කිරීමේ ගැටලු තුනක් පැන නඟිනවා. එකක් තමයි, 1987 සම්මත කරන්න යෝජිත වුණු දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය. ඒ පනත් කෙටුම්පත ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යොමු වුණා. එහිදී ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ විනිශ්චයකාරවරු නවදෙනා හතරයි හතරට බෙදිලා, පාරින්ද රණසිංහ මැතිතුමා ඒකට එකඟ වුණ නිසා තමයි දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත ජනමත විචාරණයකින් තොරව සම්මත කරන්න පුළුවන් වුණේ. මොනවාද පාරින්ද රණසිංහ මැතිතුමා කිව්වේ? "විධායක ධුරයේ පවතිනා විශේෂ බලතල නිසා දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ බලතල රටේ ඒකීයභාවයට හානියක් වෙන්නේ නැහැ" කිව්වා. එහෙම නම් අපි විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කළාට පස්සේ රටේ ඒකීයභාවය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක් පැන නඟිනවා. ඒක නිසා තමයි අපි සමාජ කතිකාවතක් ආරම්භ කළේ, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ ගැටලු තිබෙනවා කියලා. කෙසේ වෙතත් අපි සතුටු වනවා, මේ වන කොට ඒ සියලු ගැටලු ජනමත විචාරණයකට තුඩු දෙන ව්‍යවස්ථා සංශෝධන හැටියට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය විසින් ඉතා පැහැදිලිව නිර්ණය කරලා තිබීම ගැන.

දැන් මේ ඉදිරිපත් කර තිබෙන ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව අපි සාකච්ඡා කිරීමේ දී ප්‍රධානම සාකච්ඡාව ඇති වෙලා තිබෙන්නේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව සම්බන්ධයෙනුයි. එදා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව හඳුන්වා දුන් අවස්ථාවේදී ඒ ගැන විවේචන තිබුණා. උදාහරණයක් හැටියට ගත්තොත්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව නම් කරන්නේ රටේ ආණ්ඩු පක්ෂයත්, විපක්ෂයත්, පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන චතුකරයේ දෙමළ දේශපාලන පක්ෂ, මුස්ලිම් දේශපාලන පක්ෂ, උතුරේ දේශපාලන පක්ෂ කියලා වෙන් වෙන්ව සඳහන් කරලා තිබුණා. එදා අපි කියා සිටියා, යටත්විජිත යුගයේ මෙන් උඩරට දෙමළ, පහතරට දෙමළ, උඩරට සිංහල, පහතරට සිංහල කියලා ජාතිවාදී පදනමින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවක් පත් කිරීම එතරම් යෝජිත නැහැයි කියලා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ තිබෙන හරයාත්මක, වැදගත් අංග ලක්ෂණය තමයි, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පිහිටුවීම. ඒ වැදගත්කම අපි අවධාරණය කරන්න කැමැතියි. උදාහරණයක් හැටියට ගත්තොත් ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට විනිශ්චයකාරවරු පත් කිරීමේදීත්, පත් කළාට පසුවත් ඔවුන් හැසිරුණු ආකාරය දිහා බැලුවාම එහි තිබෙන අවලක්ෂණ සහ නීතියේ ස්වාධීනත්වයට ඇති වුණු බලවත් කැලල අපි ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහතාගේ යුගයේදීත්, මහින්ද රාජපක්ෂ මහතාගේ යුගයේදීත් දැක්කා. යම් රටක නීතිය පිළිබඳව තිබෙන විශ්වාසය බිඳ වැටෙනවාද, ඒ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයත්, ඒ රටේ නිදහසත් සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි වනවා. ඒ නිසා මෙම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව විසින් ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවක් පත් කරනවා. ඒ ස්වාධීන කොමිෂන් සභාව නිර්ණය කරනවා.

හැබැයි, ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවට අර ජනාධිපතිවරයාට තිබුණු බලතල නැහැ. ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවට නියෝජිතයන් පත් කිරීමේදී යම් යම් නිර්ණායක තිබෙනවා. දැන් මෙතැන සාකච්ඡා කරනවා, රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව, ජාතික පොලිස් කොමිෂන් සභාව ගැන. එම ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවලට අත්තනෝමතිකව කටයුතු කරන්න බැහැ. යම්කිසි පටිපාටියක් තිබෙනවා. ඒ පටිපාටියට අනුව තීන්දු ගැනීම පමණයි ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවලට කළ හැකි වන්නේ. ඒ නිසා ස්වාධීන කොමිෂන් සභා කියන්නේ, රටේ බලය වෙනත් කල්ලියකට පවරා දීමක් නොවෙයි. ඒ ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවට පස්දෙනෙකු පත් කරන්නේ විපක්ෂ නායකවරයා සහ අගමැතිවරයා විසිනුයි. "ඒ නම් කරන තැනැත්තන්, දේශපාලනික පක්ෂයක සාමාජිකයන් නොවන, ස්වාධීන, බුද්ධිමතුන්ගෙන් යුක්ත කියලා" ව්‍යවස්ථාවේ සඳහන් වෙලා තිබෙනවා. මගේ දැනීමේ හැටියට නම් ඒක හුදු වචන ගොඩක් පමණයි. නමුත් ඒවා ලිව්වාට කමක් නැහැ. මොකද, යම්කිසි දේශපාලන පක්ෂයකින් ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවට යම්කිසි පුද්ගලයකු පත් කරනවා නම්, අනිවාර්යයෙන්ම එතැන පක්ෂයේ නම තිබෙනවා නම්, -විපක්ෂයේ නම් විපක්ෂයේ නම තිබෙනවා නම්- ඒක දේශපාලනිකයි. හැබැයි, අපට කියන්න පුළුවන් ඔහු දේශපාලන පක්ෂයක කෙනෙක් නොවෙයි කියලා.

ඒ කාලයේ අපි දේශපාලන ව්‍යාපාරවල වැඩ කරද්දි අපේ දේශපාලන වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථක කර ගැනීම සඳහා "බහුජන සංවිධාන නායකයෙක්" කියලා කෙනෙක් අපි ඉස්සරහට දානවා. ඔහුට පක්ෂයක් නැහැ කියලා දාන්නේ. නමුත් අපි ඔහුව දාන්නේ දේශපාලන උපාය මාර්ගයක් හැටියටයි. ඒ නිසා "නිර්පාක්ෂික" කියන එකේ එතරම් තර්කයක් නැහැ. නමුත් මේකෙන් ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවල ස්ථාවරයේ එහෙම අඩු පාඩුවක් තිබෙයි කියලා මම හිතන්නේ නැහැ. අද වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමාගේ

සහ යම් යම් දේශපාලන පක්ෂවල මේ සම්බන්ධයෙන් විවේචනයක් තිබෙනවා. හැබැයි, අප සියලු දෙනාම දහනව්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට සහයෝගය දුන්නා. මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙන ආකාරයට; දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙන ආකාරයට ස්වාධීන කොමිෂන් සභා සම්බන්ධයෙන් බරපතළ ගැටලුවක් නම් මම දකින්නේ නැති බව මේ අවස්ථාවේ දී කියන්න ඕනෑ. වඩාත් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදීව තමයි අපි අපේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කළේ.

අපි කිව්වේ, පත් කළ යුත්තේ දේශපාලන පක්ෂවලින් නම් කරන නියෝජිතයන් නොවෙයි කියන එකයි. උදාහරණයක් හැටියට ගත්තොත්, පත් කළ යුත්තේ, විශ්වවිද්‍යාල ආචාර්යවරුන්ගේ සංගමයෙන්, වාණිජ මණ්ඩලයෙන්. ඒ වාගේ යම් යම් ස්වාධීන සිවිල් ආයතන තිබෙනවා. ඒ ආයතනවලින් පත් වෙන අයගෙන් මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව සකස් විය යුතුයි කියලායි අපි කිව්වේ. නමුත් ඒකෙන් අපි කිව්වේ නැහැ, පාර්ලිමේන්තුවේ ආණ්ඩු පක්ෂයෙන් සහ විපක්ෂයෙන් නියෝජිතයන් පත් කරන්නට එපා කියලා. අපි කිව්වේ මේ පිළිබඳ මිශ්‍රණයක් සහිතව, එනම් මේ ආයතනවල නියෝජිතයින් සහ පාර්ලිමේන්තුවේ ඡන්දයකින් එන නියෝජිතයින් පත් කරන්න කියලායි. එවිට පාර්ලිමේන්තුවේ බහුතර කැමැත්තෙන් තමයි ඒ ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවලට නියෝජිතයින් පත් වෙන්නේ. මේ ක්‍රමයේ ඊට වඩා අවගමනයක් තිබෙන්නේ. එතරම්ම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ලක්ෂණ ඉදිරියට ගෙන යන තත්ත්වයක් නොවෙයි තිබෙන්නේ. ඊට වඩා ටිකක් පස්සෙන් තිබෙන්නේ. කෙසේ වෙතත් මේ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා රටේ විශාල සමාජ කඩා වැටීමක් වන ඒවා කියලා මම හිතන්නේ නැහැ. එය අපි දකින්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තහවුරු කිරීමේ ලක්ෂණයක් හැටියටයි.

ඊළඟට අධිකරණයට වග වීම සම්බන්ධයෙන්, ජනමාධ්‍යවල නිදහස සම්බන්ධයෙන් යම් යම් ගැටලුකාරී තත්ත්වයන් ඇති කරලා තිබුණා. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබුණු අපි දැකපු දුර්වල ලක්ෂණ ගොඩාක් තිබුණා. එහි තිබුණු එක දුර්වල ලක්ෂණයක් තමයි, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැසට් කළාට පසුව කැබිනට් එක මඟින් පිටු 12කින් යුක්ත සංශෝධන ඉදිරිපත් කර තිබීම. ඒ සංශෝධන මඟින් විශ්වාස භංග යෝජනාවකින් අගමැතිවරයාව ඉවත් කිරීමේ බලය අහෝසි කරලා තිබුණා. අපි මේ වාගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ව්‍යුහයක් සකස් කරනවා නම්, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් අගමැතිවරයාට විරුද්ධ නම් ඔහු ඉවත් කිරීමේ බලය පාර්ලිමේන්තුවට තිබිය යුතුයි. දැන් ඒ සංශෝධනය ඉවත් කර තිබෙන්නේ. ඒ සංශෝධනය සම්බන්ධයෙන් මේ සභාවේදී විශාල විවේචන කරනවා මම දැක්කා. ඒ සංශෝධනය අපි දැන් ඉවත් කරලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා ඒ ගැන කථා කිරීම දැන් තේරුමක් වන්නේ නැහැ. දැන් මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙන්නේ බොහෝ දුරට අපි සියලු දෙනාට එකඟ වෙන්න පුළුවන් ව්‍යවස්ථා.

මම අහගෙන හිටියා, දෙමළ ජාතික සන්ධානයේ ඇතැම් මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ප්‍රකාශවලින් කියැවුණා, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මඟින් ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයට උත්තර නැහැ ආදී වශයෙන්. අපි රටක් දෙස බැලිය යුත්තේ, සිංහල, දෙමළ හෝ මුස්ලිම් කියලා නොවෙයි; රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය දිහායි. රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය කඩා වැටුණා නම් ඒක රටේ සියලු ජනතාවට බලපානවා. සියලු ජනතාව තුළ අපි හැම දෙනාම ඉන්නවා. පසු ගිය ජනාධිපතිවරණය වෙලාවේදී සියලු දේශපාලන පක්ෂ, -මුස්ලිම් දේශපාලන පක්ෂ, ද්‍රවිඩ දේශපාලන පක්ෂ- පක්ෂ, පාට භේදයෙන් තොරව යහ පාලනය උදෙසා, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වට පිටාවක් ස්ථාපනය කිරීම උදෙසා ඉදිරිපත් වුණා. එහිදී අපි එක සම්මුතියකට ආවා. අද මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය-

ගරු මාවෛ සෝ. සේනාධිරාජා මහතා
(மாண்புமிகு மாவை. சோ. சேனாதிராஜா)
(The Hon. Mavai S. Senathirajah)
We gave you our cooperation.

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි
(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)
You gave your cooperation, but some Members of Parliament criticized that there was nothing in it. I do not know whether it is also your opinion or not.

මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මඟින් ස්ථාපිත වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව පිළිබඳව යම්කිසි සැකයක් ඇති කර ගන්නට අවශ්‍ය වෙන්නේ නැහැ.

ඊළඟට, පසු ගිය වකවානුවේ අපි වින්ද අත් දැකීම් සහ දේශපාලන අත් දැකීම් පිළිබඳව සාකච්ඡා කළ යුතුයි. පසු ගිය වකවානුවේ, ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයාගේ කාලයේ අපේ රට විශාල වශයෙන්-

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero, your time is over now.

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි
(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)
Please give me one more minute.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
Okay, I will give you one more minute.

ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි
(மாண்புமிகு (வண.) அத்துரலியே ரதன தேரர்)
(The Hon. (Ven.) Athuraliye Rathana Thero)
ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මගේ කථාව අවසන් කරන්න පෙර මම අවසාන වශයෙන් එක කාරණයක් ප්‍රකාශ කරනවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙන එනවා වාගේම ඉතාම වැදගත් කාරණය වන්නේ මේ මැතිවරණ ක්‍රමය සංශෝධනය කිරීමයි, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. එහිදී මේ තිබෙන සංයුතීන්, ඒ කියන්නේ දෙමළ පක්ෂ නියෝජනය කරන සංයුතියට, සුළු පක්ෂ නියෝජනය කරන සංයුතියට, යූඑන්පී එකට හෝ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයට ලැබෙන සංයුතියට හානියක් නොවන පරිදි මනාප ක්‍රමය පමණක් අහෝසි වන අනුපාත ක්‍රමයේ සංයුතිය නියෝජනය වන මැතිවරණ ක්‍රමයක් අපි දැනටමත් නීති කෙටුම්පතක් හැටියට සකස් කරලා තිබෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය ඇතුළු ඔබ අප සියලු දෙනා එකඟ වුණා මේ මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කරනවා කියලා.

අපි කනගාටුවෙන් කියන්නට ඕනෑ, ආණ්ඩු පක්ෂය හැටියට මේ ගැන එතරම් උනන්දුවක් තිබුණේ නැහැ කියලා. මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සඳහා එකඟ වීමත් සමඟම ඇති වුණු එක සම්මුතියක් තමයි ඒ සමඟම විසිවෙනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් ගෙන ආ යුතුයි කියන කාරණය.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මේ සභාවේ සිටින සියලු මන්ත්‍රීවරුන්ට මම කියන්නේ මෙයයි. ජනතාවගේ වුවමනාවට

[ගරු (පූජ්‍ය) අතුරලියේ රතන හිමි]

පයින් ගහන්න එපා. මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අද ඉන්න අගමැතිවරයාට හෝ වර්තමාන ජනාධිපතිවරයාට පමණක් බලපාන දෙයක් නොවෙයි. අනාගත ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වුවමනාවන් පිළිබඳ ඉල්ලීමක් තමයි අද මේ සභා ගර්භයට ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන්නේ. ඒ නිසා සියලු මන්ත්‍රීවරුන් මේ සඳහා සහාය ලබා දෙයි කියා අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා. බොහොම ස්තුතියි.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)

The next speaker is the Hon. Gamini Lokuge. Before he starts, will an Hon. Member propose the Hon. Hunais Farook to take the Chair?

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)

Sir, I propose that the Hon. Hunais Farook do now take the Chair.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව* නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා *මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්,* ගරු හුනෛයිස් ෆාරුක් මහතා *මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு ஹுனைஸ் பாறூக் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES *left the Chair, and* THE HON. HUNAIS FAROOK *took the Chair.*

[අ.භා.3.16]

ගරු ගාමිණී ලොකුගේ මහතා
(மாண்புமிகு காமினி லொக்குகே)
(The Hon. Gamini Lokuge)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඉතාම වැදගත් ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් පිළිබඳව කථා කරන මේ මොහොතේ අපි මෙහි ඉතිහාසය දෙස බලමු. පසු ගිය ජනාධිපතිවරණයේදී වත්මන් ජනාධිපතිතුමා දින 100ක වැඩ පිළිවෙළක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ වැඩ පිළිවෙළ ඉදිරිපත් කරන කොට එතුමා කිව්වා, දින 100ක් ඇතුළත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනයත්, ජනාධිපති බලතල අඩු කිරීමත් කරනවා කියලා. රටේ ජනතාව ඒක පිළිගත්තා. පිළිගෙන එතුමා මේ රටේ ජනාධිපති හැටියට පත් කළා. ඊට පසුව සුළුතරයක් ඇති ආණ්ඩුවක් පිහිටුවූවා, රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාගේ ප්‍රධානත්වයෙන්. විපක්ෂය හැටියට අපි සියලුදෙනා එකතු වුණා, දින 100 තුළ ඒ කටයුත්ත අවසන් කරන්න සහයෝගය දෙන්න. ඊයෙන් ඒ දින 100 අවසානයි. ඒ වැඩසටහනේ පළමුවැනි අංගයක් හැටියට තමයි තිබුණේ, විධායක ජනාධිපති ධුරයේ යම් යම් බලතල අඩු කිරීම. ඒ වෙනුවෙන් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කළා. ගරු පූජ්‍ය අතුරලියේ රතන ස්වාමීන් වහන්සේ කිව්වා වාගේ, ඒ අය එකතු වෙලා තමයි එය ඉදිරිපත් කළේ. අපි නොවෙයි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සකස් කළේ. ජනාධිපතිතුමාගේ උපදේශකවරු, එතුමාට එකතු වූ දේශපාලන පක්ෂවල නායකයෝ එකතු වෙලා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කළා. එය ඉදිරිපත් කළේ ක්‍රියාත්මක කරන්නයි. නමුත් අධිකරණයට ගියාම, එහි යම් යම් කාරණා සම්බන්ධයෙන් ජනමත විචාරණයකට යන්න ඕනෑය කියලා අධිකරණය තීන්දු කළා. ඒ නිසා සංශෝධන සහිතව අද අපි පාර්ලිමේන්තුවේදී මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව සාකච්ඡා කරනවා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත සම්බන්ධයෙන් අධිකරණය දීපු තීන්දුව ගැන තමයි අද අපි තර්ක කරන්නේ. ඒ අධිකරණ තීන්දුවට අද අපි තවත් සංශෝධන ගණනාවක් ඉදිරිපත් කරනවා. අපි පළමු කොටම කල්පනා කරන්න ඕනෑ, මේ සංශෝධන අධිකරණය පිළිගන්නවාද කියන එක. මා හිතන හැටියට, මේ ගැන ඡන්දය විමසීමට ප්‍රථමයෙන් මේ යෝජනා සියල්ල ගරු කථානායකතුමා ආපසු ඉහළ අධිකරණයට ඉදිරිපත් කරලා, දීපු අධිකරණ තීන්දුවත් එක්ක ඒවා ගැළපෙනවාද යන්න අධිකරණයෙන් විමසන්න ඕනෑ. එහෙමත් නැත්නම් කරන්න පුළුවන් මොකක්ද? දින 100න් පසුව ආණ්ඩුව විසුරුවා හරින්නේ නැත්නම් ඇයි අපි කලබල වන්නේ, ඒ ඉදිරිපත් කරපු සංශෝධන ක්‍රියාත්මක කරන්න? ජනමත විචාරණයකට ගිහිල්ලා ඒ ජනමත විචාරණයෙන් පරමාධිපත්‍යය හිමි ජනතාවගෙන් විමසා මේ සංශෝධන ක්‍රියාත්මක කරන්න පුළුවන්. ඉතින් අපට දැන් තිබෙන ප්‍රශ්නය තමයි, අවංකවම මේ කටයුත්ත කරනවාද, එහෙම නැත්නම් ජනතාව නොමඟ යවන්න, ඒ කියපු කාරණාව සුළුවෙන් ඉෂ්ට කරන්න උත්සාහ කරනවාද කියන එක. මේක ඉතාම වැදගත් ප්‍රශ්නයක්. අපි අග්‍රාමාත්‍යතුමාගෙන් අහන්න ඕනෑ, ආණ්ඩුවෙන් අහන්න ඕනෑ, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අවංකවම ඉදිරිපත් කරනවාද, එහෙම නැත්නම් එදා දීපු පොරොන්දුවෙන් ගැලවීම සඳහා මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කරනවාද කියලා.

අද අපේ ගරු පූජ්‍ය අතුරලියේ රතන ස්වාමීන් වහන්සේ කිව්වා, සමහර සංශෝධන ඉවත් කරගත්තා කියලා. එසේ ඉවත් කරගත්තේ විපක්ෂය විරුද්ධ වූ නිසයි. එහි තිබෙන එක සංශෝධනයක් අනුව ජනාධිපතිතුමාට අගමැතිතුමා ඉවත් කරන්න බැහැ. බැරි වෙලාවත් කවුරුවත් කථා නොකර එය සම්මත කළා නම්, විශ්වාස භංග යෝජනාවකින් අගමැතිතුමා ඉවත් කිරීමේ බලය අපට නැතිව යනවා. ඒකටද යහ පාලනය කියන්නේ?

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දැන් අපි ගනිමු, පසු ගිය දවස්වල Central Bank අධිපති අර්ජුන මහේන්ද්‍රන් මහතා කරපු කටයුත්ත. අගමැතිතුමා ඒ ගැන පරීක්ෂා කරන්න කමිටුවක් පත් කළා. අගමැතිතුමා යටතේ තමයි Central Bank එක තිබෙන්නේ. අගමැතිතුමාම කොමිටියක් පත් කළා ඒ ගැන සොයන්න. ඒ කොමිටියට පත් කළේ කවුද? එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ විනය කමිටුවේ හිටපු නිලධාරින් තමයි පත් කළේ. ඒ කමිටුව තීන්දුවක් දීලා, අද අර්ජුන මහේන්ද්‍රන් මහත්මයා ආපහු වැඩ කරනවා. එහෙම නම්, ඇත්ත වශයෙන් අපට කල්පනා කරන්න වෙලා තිබෙන්නේ, මේ සංශෝධනය අවංකවම ගෙනෙනවාද, එහෙම නැත්නම් ජනතාවට දුන් පොරොන්දුවෙන් ගැලවෙන්න ඕනෑ නිසා ගෙනෙනවාද කියන එකයි. මා අහන්නේ මේකයි. ජනාධිපති බලතල ඉවත් කරන්න ඕනෑ නම්, අධිකරණ තීන්දුව පිළිගන්නවා නම්, දවස් 100න් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්නේත් නැත්නම්, ඇයි අපි ජනමත විචාරණයකට යන්නේ නැත්තේ? ජනමත විචාරණයකට ගිහින් පරමාධිපත්‍යය හිමි ජනතාවගෙන් විමසා මේ කටයුත්ත හරියට කරමු කියලායි මා කියන්නේ. නැත්නම් ඊයේ පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්න එපායැ. දින සියයේ වැඩ පිළිවෙළ යටතේ ඊයේ පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්න ඕනෑ. දැන් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්නේත් නැහැ; කියපු කාරණාව ඉෂ්ට කරන්නේත් නැහැ. මහ ජනයා බලාපොරොත්තු වුණේ ඒකද? දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සකස් කළේ අපි නොවෙයිනේ. එම සංශෝධන හැදුවේ ආණ්ඩුවෙන්. ජනාධිපතිතුමාත්, අගමැතිතුමාත් ඒ අයට එකතු වුණ පක්ෂත් එකතු වෙලා තමයි එය සකස් කළේ. ඒ සංශෝධනය පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කළාම ඒක නීතියක්. ඕනෑම

කෙනෙකුට සුප්‍රිම් උසාවියට ගිහින් ඒ ගැන තර්ක කරන්න පුළුවන්. ඒක හරි. ඒ ගැන තර්ක කළා. සුප්‍රිම් උසාවිය ඒ ගැන තීන්දුවක් දුන්නා. නමුත් එය ක්‍රියාවට නඟන්න ඕනෑ නම් මොකක්ද කරන්න ඕනෑ? එහෙම නම් අපි ජනමත විචාරණයකට ගිහින් ජනතාවගේ කැමැත්ත අරගෙන අවංකව ක්‍රියාත්මක කරන්න ඕනෑ. ඇයි එහෙම නොකරන්නේ? අවංකව මේ කටයුත්ත කරන්න ඕනෑ නම් එහෙම කරන්න පුළුවන්. නමුත් අද වෙන "බයිලා" ගොඩක් කථා කරනවා. අද වෙන කාරණා කථා කරනවා.

මම දැන් ගරු පූජ්‍ය අතුරලියේ රතන හාමුදුරුවන්ගේ කථාව අහගෙන සිටියා. උන්වහන්සේ කථා කළේ, හරියට මේ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කිරීම ගැන දන්නේ නැහැ වාගේයි. අද සිද්ධ වෙන්නේ පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරීමේ බලය ජනාධිපතිතුමාට නැතිව යන එකයි.

මේ පනත් කෙටුම්පත යටතේ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා කිහිපයක් පත් කරනවා. ඒවාට සාමාජිකයන් පත් කිරීම පිළිබඳවත් ගැටලු ගොඩක් තිබෙනවා. දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පසුව පත් කළ ඒ කොමිෂන් සභාවල ගැටලු රාශියක් ඇති වුණා, අපි දැක්කා. හුඟක් ප්‍රශ්න ඇති වුණා. මේ ඉන්න සියලු මන්ත්‍රීවරුන් පරමාධිපත්‍ය බලය ලැබුණු පාර්ලිමේන්තුවේ මන්ත්‍රීවරුන්. ඔවුන් විපක්ෂයේ වෙන්න පුළුවන්; ආණ්ඩු පක්ෂයේ වෙන්න පුළුවන්. එහෙම නම් එම කොමිෂන් සභාවලට නියෝජිතයන් පත් කරන කොට ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ගේ කැමැත්ත අනුවයි පත් වෙන්න ඕනෑ. මේ මන්ත්‍රීවරුන් එක්කෙනෙකුවත් නිකම් පාර්ලිමේන්තුවට පැමිණි අය නොවෙයි. පරමාධිපත්‍ය බලයෙන් පාර්ලිමේන්තුවට ආපු උදවිය. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය සඳහා ඒ මහ ජන මතය ගන්න ක්‍රියා කරන්න ඕනෑ. මෙවැනි කටයුත්තකදී අපි ආණ්ඩුවෙන් අහන්න ඕනෑ, අවංකවම ඒ කටයුත්ත කරනවාද නැද්ද කියලා. ඇත්තවශයෙන්ම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරන්න ඕනෑය කියන වුවමනාවෙන් කරනවාද? නැත්නම් මෙම කටයුත්ත කරනවා කියලා ජනතාවට කියපු නිසා ඒකෙන් ගැලවෙන්න කරනවාද කියලා අපි අහන්න කැමැතියි. එම නිසා තමයි අපේ විපක්ෂයේ නායකතුමාත්, දිනේෂ් ගුණවර්ධන මැතිතුමාත්, විපක්ෂයක් හැටියට එකතු වී සිටින අනිකුත් පක්ෂවල නායකතුමන්ලාත් එකතු වෙලා මෙහි තිබෙන අඩු ලුහුඬුකම් බලා සංශෝධන ඉදිරිපත් කළේ. එසේ සංශෝධන ඉදිරිපත් කරන විට ජනාධිපතිතුමා ඉදිරියේ අග්‍රාමාත්‍යතුමා හැසිරුණේ මොන ආකාරයටද කියන එක ගැන ඒ අවස්ථාවට ගිය අයගෙන් මට ආරංචි වුණා. ඒ ගැන එම අවස්ථාවට සහභාගි වුණු අය දන්නවා. ඒ ඉදිරිපත් කළ සංශෝධන නොවෙයි, මෙම පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙන්නේ.

අද ආණ්ඩුව ලැහැස්තියි, මුළු විපක්ෂයත් එක්කම එකතු වෙලා මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කරන්න. හැබැයි, අග්‍රාමාත්‍යතුමාටත්, එක්සත් ජාතික පක්ෂයටත් බැහැ, විපක්ෂයේ සහයෝගය නැතුව ඒක කරන්න. අවංකවම මේ කටයුත්ත සිදු කරන්න ඕනෑ නම් විපක්ෂයේ සහයෝගය ලබා ගන්න අවශ්‍ය විධියට හැසිරිලා ඒ කටයුත්ත කරන්න ඕනෑ. ඒ සඳහා විපක්ෂය කියන දෙයටත් ඇහුම් කන් දෙන්න ඕනෑ. විපක්ෂය කියන දේවල් හරිද කියලා තර්කානුකූලව බලන්න ඕනෑ. එහෙම නැතුව dictator කෙනෙකු හැටියට ඉඳගෙන මේ කටයුත්ත කරන්න පුළුවන්කමක් නැහැ. එහෙම වුණොත්, එදා රවි කරුණානායක මහතා Local Treasury Bills Ordinance යටතේ යෝජනා ඉදිරිපත් කළ අවස්ථාවේ සිද්ධ වුණ දේ තමයි මෙතැනදීත් සිදු වෙන්නේ. එදා රවි කරුණානායක මැතිතුමා මෙතැනදී මොකක්ද කිව්වේ? "අපට ඕනෑ තරම් සල්ලි තිබෙනවා. බය වෙන්න දෙයක් නැහැ. මේ යෝජනා pass වුණත් නැතත් කමක් නැහැ" කියලායි කිව්වේ. අන්තිමට අකුළා ගෙන යන්න සිද්ධ වුණා.

මේ, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත හොඳ වැදගත් පනත් කෙටුම්පතක්. මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගැනීමට අග්‍රාමාත්‍යතුමාත් මැදිහත් විය යුතුයි කියන එකයි මම කියන්නේ. එහෙම නැතුව අග්‍රාමාත්‍යතුමා හිතනවා නම්, එතුමා කියන විධියට, එතුමා හැසිරෙන විධියට අපි ඔක්කෝම හැසිරිය යුතුයි කියලා ඒක කවදාවත් මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී සිදු වෙන්නේ නැහැ කියන එකත් මම තමුන්නාන්සේලාට කියන්න ඕනෑ. අපි කටයුතු කරන සම්ප්‍රදායයක් තිබෙනවා; ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වැඩ පිළිවෙළක් තිබෙනවා. එම නිසා අපි අග්‍රාමාත්‍යතුමාටත්, ආණ්ඩුවටත් ආරාධනා කරනවා, අවංකවම ජනාධිපති ධුරයේ බලතල ඉවත් කරන්න ඕනෑ නම් අපි ජනමත විචාරණයකට යමු කියලා. පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්නේ නැත්නම් අපි ජනමත විචාරණයකට යමු. එසේ ගිහින් පාර්ලිමේන්තුව ව්‍යවස්ථාදායක සභාවක් බවට පත් කරලා, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ අයින් කළ යුතු සියලු බලතල ඉවත් කරලා එදා වාගේ පාර්ලිමේන්තුවට බලය ගනිමු.

ඒකට අකැමැති වන්නේ ඇයි? තමුන්නාන්සේලා බලයට පත් වෙලා දින සියයෙන් කරනවාය කියපු වැඩවලින් එකක් වන පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරීම කරන්නේ නැත්නම්, අප සියලු දෙනා මේ පාර්ලිමේන්තුව ජාතික සභාවක් බවට පත් කරලා, ඒ සඳහා ඕනෑ කරන පනත් කෙටුම්පත් සකස් කරලා, 1978 දී මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව එනකොට තිබුණු පාර්ලිමේන්තු බලය නැවතත් පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථිර කරලා පාර්ලිමේන්තුවට ඒ සියලු බලතල ගනිමු කියන යෝජනාවයි අද මම කරන්නේ. අද මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින සියලු මන්ත්‍රීවරු ඒකට ලෑස්තියි. එහෙම නැතිව තමන්ට ඕනෑ බලය පමණක් තබා ගන්න පුළුවන් වන ආකාරයට තමන්ට වුවමනා වැඩ පිළිවෙළකට යන්න අපි ලෑස්ති නැහැයි කියන එකත් මම කියන්න කැමැතියි. අද අපේ පක්ෂ නායකයින් මේ සම්බන්ධයෙන් සාකච්ඡා කරනවා. ඒ ගොල්ලන් එක්ක සුහදව කථා කරලා මේ කරුණුවලට එකඟ වෙලා අතිගරු ජනාධිපතිතුමා බලාපොරොත්තු වන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගන්න අවශ්‍ය යෝජනා පිළිගන්නය කියා ඉල්ලමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා. බොහොම ස්තුතියි.

[අ.භා. 3.28]

ගරු නලින් බණ්ඩාර ජයමහ මහතා
(மாண்புமிகு நலின் பண்டார ஜயமஹ)
(The Hon. Nalin Bandara Jayamaha)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඉතාම වැදගත් අවස්ථාවක, ඉතිහාසගත වන පනත් කෙටුම්පතක් පිළිබඳව නවක මන්ත්‍රීවරයකු විධියට මට කථා කරන්න ලැබීම වාසනාවක් විධියට මා සලකනවා.

1978 දී හිටපු අතිගරු ජනාධිපති ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා ගෙනා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳව වසර 36කට ආසන්න කාලයක් තිස්සේ නොයෙක් විවේචන තිබුණා. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කළ දවසේ සිට මේ දක්වාම එම පනතට විරුද්ධව කටයුතු කරපු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් විය යුතුයි කියන මතයේ එක දිගටම පෙනී සිටියා. විශේෂයෙන්ම විධායක ජනාධිපති බලතල අහෝසි විය යුතුයි, එහෙම නැත්නම් එම බලතල අඩු විය යුතුයි කියන මතයේ ඔවුන් සිටියා. එක්සත් ජාතික පක්ෂයත් පසු කාලීනව මේ මතයට පැමිණියා. හැබැයි, පසු ගිය කාලයේ පත් වුණු කිසිම ජනාධිපතිවරයකු මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ බලතල වෙනස් කරන්න කටයුතු කෙරුවේ නැහැ.

විශේෂයෙන්ම 2005ත්, 2010ත් පත් වුණු හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා ප්‍රමුඛ රජය 2005න් පස්සේ තුනෙන්

[ගරු නලින් බණ්ඩාර ජයමහ මහතා]

දෙකක බලය සහිතව තමන්ගේ පාලනය කර ගෙන ගියත්, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය වෙනුවට එතුමා ගෙනාවේ දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයයි. එය ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල තව තවත් වැඩි කරන සංශෝධනයක්. දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඊට පෙර ගෙනාවා. ඒ වෙලාවේ එය ගෙනාවේ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පත් කරන්නයි. දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කළ වෙලාවේ ඒකට එකඟ වුණු අය නැවත දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට විරුද්ධව කටයුතු කෙරුවා. ඒකට හේතු වුණේ මොකක්ද කියලා අපට හිතාගන්න බැහැ. හැබැයි, වත්මන් ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා ජනාධිපතිවරයා වෙලා මාස තුනක් වාගේ කාලයක් තුළදී තමන් සතු බලතල අඩු කරන මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කළා. අද විවාදයට ගන්නේ එම පනත් කෙටුම්පතයි. මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට විරුද්ධ වන්න යම්කිසි කෙනෙක් හෝ පිරිසක් බලාපොරොත්තුව ඉන්නවා නම්, අපට පැහැදිලිවම කියන්න තිබෙන්නේ ඔවුන් රටට ආදරය කරන පිරිසක් නොවෙයි, එය දේශපාලන සද්භාවයෙන් කරන කටයුත්තක් නොවෙයි කියන එකයි. මොකද, වසර 36ක් මේ ගැන කථා කරපු උදවිය, විශේෂයෙන් වාමාංශිකයෝ, මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගෙන එන වෙලාවේ ඒකේ අඩු පාඩු පිළිබඳව කථා කරනවා. අඩු පාඩු පිළිබඳව කථා කළාට කමක් නැහැ, අඩු පාඩු පෙන්වා දුන්නාට කමක් නැහැ. නමුත්, මේ පනත් කෙටුම්පතට විරුද්ධ වන්න එපා කියලා ඔබතුමන්ලාගෙන් අපි ගෞරවයෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මොකද, දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට එකඟව අත් උස්සපු අයයි අදත් මෙතැන ඉන්නේ. ඒ වෙලාවේ එක වචනයකින්වත් ඒ සඳහා විරෝධය පළ නොකරපු අයයි අදත් මෙතැන ඉන්නේ. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කියන්නේ මෑත ඉතිහාසයේ, ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල අසීමිතව වැඩි කරපු ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක්ය කියලා අපි දන්නවා.

හිටපු ඇමතිවරයෙක් මීට ටික වෙලාවකට කලින් කථා කළා. එතුමා පසු ගිය කාලයේ රාජපක්ෂ ආණ්ඩුවේ බොහොම සුවච කීකරු ගෝලයෙක්. එහෙම නැත්නම්, කාටූන් ශිල්පීන්ට අනුව නම් රාජපක්ෂ රෙජිමයට කඩේ ගිය හිටපු ඇමතිවරයෙක්; රාජපක්ෂ වලව්වේ වළං, පිඟන් හෝදපු හිටපු ඇමතිවරයෙක්. එතුමා මොනවාද කිව්වේ? එතුමා කිව්වා, "මේ, බටහිර අවවාද අනුව කටයුතු කිරීමක්, අධිරාජ්‍යවාදී බලවේගවලට අනුව කටයුතු කිරීමක්, මේ හදන්නේ බටහිර ගැති ආණ්ඩුවක් හදන්න" කියලා. එතුමා කථා කරන්නේ මොන මුඛයෙන්ද කියන එක ගැන අද බරපතළ ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. එතුමා ඉස්සෙල්ලා දෙපයින් හිටගෙන සිටිද්දී දැකපු තමන්ගේ අවයව, දැන් එතුමාට ඔළුවෙන් හිටගෙන ඉන්නකොට පෙනෙන්නේ මේ තමන්ගේ අවයව නොවෙයි කියලා. ඒ විධියට තමයි එතුමා අර්ථ දැක් වූයේ. එතුමා කියනවා, අපි මේ සංශෝධනය ගෙනෙන්නේ GSP Plus සහනය ගන්න ලු; ධීවරයන්ට එල්ල වෙලා තිබෙන ධීවර තහංචිය අවලංගු කරගන්න ලු. වාමාංශික දේශපාලනයෙන් දේශපාලනය ආරම්භ කරපු ගරු විමල් වීරවංශ හිටපු ඇමතිතුමා මේ විධියට කථා කරද්දී එතුමාගේ මේ දේශපාලන කටුසු ස්වරූපය -වර්ණ වෙනස් කිරීම- එහෙම නැත්නම් මේ හැව ඇරීම පිළිබඳව අපට නම් තිබෙන්නේ බොහොම ලජ්ජා සහගතබවක් සහ එතුමා පිළිබඳව ඉතාම පිළිකුල් අවබෝධයක්. මොකද, එතුමා විද්වතුන් පිළිබඳව බරපතළ විවේචනයක් කළා. මේ කොමිෂන් සභා ගෙන ඒමේදී පත් වෙන නායකයෝ -එතුමා කිව්වේ, 'පතිවරු' කියලා- රටේ පාර්ලිමේන්තුවටවත් අවනත නොවී ඒකාධිපති ස්වරූපයෙන් වැඩ කරයි කියලා කිව්වා. නිලධාරිවාදයක් ඇති වෙයි කියලා කිව්වා. බමුණු කුලයක් පිළිබඳව එතුමා කිව්වා. කුලවාදය පිළිබඳව එතුමාට හීන මානයක් තිබෙනවාද කියලා මම දන්නේ නැහැ. එතුමා මේ විධියට මේ කොමිෂන් සභා පත් කිරීමට විරුද්ධව කරපු විවේචන ගැන අසද්දී අපට හැඟී ගියේ, එතුමා පසු ගිය කාලයේ ඒකාධිපති ජනාධිපතිවරයකු යටතේ ඉඳලා ඒ භීතිකාවෙන් තමයි එතුමා තවමත් කටයුතු කරන්නේ කියලායි.

අද වර්තමාන ජනාධිපතිවරයා තමන් සතු බලතල මේ පාර්ලිමේන්තුවට එහෙම නැත්නම් කැබිනට් මණ්ඩලයට පවරන්න කටයුතු කිරීමකුයි සිදු කරන්නේ. මේ කොමිෂන් සභාවලින් යම්කිසි අසාධාරණයක් යම්කිසි කෙනෙකුට සිදු වුණොත් ඒ අයට යන්න තවත් තැනක් හදනවා. යම්කිසි කෙනෙකුට අසාධාරණයක් වුණොත් පෙත්සම් කාරක සභාවට එන්න පුළුවන්. ඒකට වැඩ පිළිවෙළක් සකස් වෙනවා. මේ කොමිෂන් සභා යක්ෂයෙක් විධියට මේ සභාව ඉදිරියේ පෙන්නුම් කරන්න එතුමා උත්සාහ කළාට පසු ගිය කාලයේ ඒකාධිපති වියරුවක් තිබුණු ආණ්ඩුවක ඇමතිවරයෙක් විධියට කටයුතු කරපු එතුමාගේ ප්‍රතිපත්තිය අපට ඉතාම පැහැදිලියි. අද එතුමාට ඕනෑ වෙලා තිබෙන්නේ, මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත වීමට විරුද්ධව එතුමාගේ මතය ගෙනෙන්නයි. එතුමන්ලා -ඉතාම සුළු පිරිසක්, අපට ආරංචියි විස්සක්, විසිපහක් විතර පිරිසක් කියලා.- හදන්නේ මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට විරුද්ධව එතුමන්ලාගේ ඒ ප්‍රතිපත්තිය ගොනු කරන්නයි.

ස්වාධීන කොමිෂන් සභා අටක් හෝ නවයක් ගෙනෙනවා කියලා තමයි කලින් කිව්වේ. දැන් ඒ කොමිෂන් සභා ගණන එකොළහ දක්වා වැඩි වෙලා තිබෙනවා. මෙතැන තිබෙන ඉතාම වැදගත් කොමිෂන් සභා දෙකක් ගැන මම කියන්න ඕනෑ. ඒ ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව හා විගණන සේවා කොමිෂන් සභාවයි. ඔබතුමා දන්නවා, පසු ගිය කාලයේ මේ රටේ සිදු වුණු සෑම ඉදිකිරීමකදීම -මාර්ග සංවර්ධන ව්‍යාපෘති වේවා, වරායවල් හදද්දී වේවා, වෙනත් විශාල ව්‍යාපෘතිවලදී වේවා- පැහැදිලිවම විශාල වශයෙන් දූෂණ සිදු වුණා කියලා. ටෙන්ඩර් කැඳවීමකින් තොරව විශාල ව්‍යාපෘති තමන්ගේ ගජ මිතුරන් අතරේ බෙදා ගත්තා. ඒ කටයුතුවලට වැට ඇහිරීමක් තමයි මේ කොමිෂන් සභාවලින් සිදු වෙන්නේ.

පසු ගිය කාලයේ මහා පරිමාණ දූෂණ කරන්න හවුල් වුණු අය අද කියනවා, මේ කොමිෂන් සභා පත් කිරීම හරහා නිලධාරිවාදයක් එනවා කියලා. පසු ගිය කාලයේ හොරකම් කරපු හොරුන්ට තමයි මේ කොමිෂන් සභා පත් කරද්දී ලොකුම අමාරුව දැනිලා තිබෙන්නේ. මොකද ඒ ගොල්ලෝ හිතනවා, තව දවස් තිහ හතළිහකින් ආණ්ඩුවක් ගන්න. ඒ ගොල්ලෝ හිතනවා, වර්තමාන ආණ්ඩුව පෙරළා ඉතාම කෙටි කාලයකින් ආණ්ඩුවක් ගන්න. මේ කොමිෂන් සභා පත් වුණොත් පසු ගිය කාලයේ කරපු හොරකම්, පසු ගිය කාලයේ කරපු දූෂණ, පසු ගිය කාලයේ කරපු විශාල කොමිස් ගැහිලි, ටෙන්ඩර් මගඩි වාගේ දේවල් කරන්න බැරි වෙනවා. එම නිසා තමයි, මේ කොමිෂන් සභා මහා දැවැන්ත යක්ෂයෙකු බවට පෙන්වන්නට උත්සාහ කරන්නේ; මහා විනාශයක් බවට පෙන්වන්නට උත්සාහ කරන්නේ.

මේ කොමිෂන් සභාවලට පත් වන්නේ බොහොම විනිවිදභාවයකින් යුතුව කටයුතු කරන පිරිසක් බව අපි කියන්නට ඕනෑ. ඒ වාගේම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවක් පත් වෙනවා. ඒකට අගමැතිවරයා, කථානායකවරයා, විපක්ෂ නායකවරයා ඇතුළත් වෙනවා. ඊට අමතරව, තවත් ස්වාධීන පුද්ගලයෙක් පත් වෙනවා. ඒ වාගේම අගමැතිවරයා සහ විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකවරයාගේ නාම යෝජනා කිරීම මත ජනාධිපතිවරයා විසින් පස් දෙනෙක් පත් කරනු ලබනවා.

මේ නිලධාරින් පිළිබඳව මේ මන්ත්‍රීතුමන්ලා දැවැන්ත සැකයකින් කථා කරනවා. අපට ඒ සම්බන්ධව බරපතළ සැකයක් තිබෙනවා. ඇයි, මේ නිලධාරින් ගැන මෙච්චර සැක කරන්නේ? මොකක්ද, මේ තිබෙන සැකය? ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ඇති වුණාට පස්සේ මෙතුමන්ලාට දේශපාලන අත පෙවීම් කරන්නට

බැරි වීම ඒ සැකයට හේතුවයි. පසු ගිය කාලයේ මෙතුමන්ලා සැම තැනකටම දේශපාලන අත පෙවීම් කළා. සමහර මැති ඇමතිවරු OIC මහත්වරුන්ගේ පුටුවේ ඉඳ ගත්තා; නීතිය අතට ගත්තා. තමන්ගේ හෙංචයියලාට විරුද්ධව නීතිය ක්‍රියාත්මක කරද්දී පොලීසියේ නිලධාරින් අසරණ කළා. ඒ විධියට ඉදිරියේදී කටයුතු කරන්නට බැරි වේය කියන සැකය නිසා තමයි, මෙතුමන්ලා මේ කොමිෂන් සභා මේ විධියට නිර්දය ලෙස විවේචනය කරන්නේ. එයින් අපට පෙනෙනවා, වර්තමාන ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාත්, වර්තමාන අගමැති රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාත් එකතු වෙලා කරන මේ සද් ක්‍රියාවට විරුද්ධව කටයුතු කරන්නට මේ අයට අවශ්‍යතාවක් තිබෙනවාය කියන එක. මොකද, අපේ රටේ ඉතිහාසයේ මේ විධියට කටයුතු කරපු ජනාධිපතිවරයෙක් කවදාවත් අපට හම්බ වෙලා නැහැ. වත්මන් ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා මේ වසර හයේම විධායක බලතල තියාගෙන ජනාධිපති වශයෙන් ඉන්නවා නම් අපි කැමතියි. පෞද්ගලිකව මා නම් කැමතියි. මොකද, එතුමා විධායක බලතල අනිසි විධියට පාවිච්චි කරන්නේ නැහැ කියන එක ගැන අපට විශාල විශ්වාසයක් තිබෙනවා. ඒ වාගේමයි, වර්තමාන අගමැතිතුමාත්. මේ දෙදෙනා බොහොම සහයෝගයෙන් වැඩ කරනවා. මේ විධියට සහයෝගයෙන් වැඩ කළ ජනාධිපතිවරයෙක් හා අගමැතිවරයෙක් මෑත ඉතිහාසයේ සිටියාය කියා අපට කියන්න පුළුවන් ද? 1994න් පස්සේ ජනාධිපතිවරු පත් කළ අගමැතිවරු ගත්තාම, කවුද හිටපු අගමැතිවරු? සේරම පඹයෝ විධියට වැඩ කළ අගමැතිවරු හිටියේ. ජනාධිපතිවරයාගේ සුහද කීකරු ගෝලයෝ. එසේ නැත්නම් තමන්ට පඹයෙක් විධියට තියා ගන්නට පුළුවන් පුද්ගලයෙක් තමයි අගමැති විධියට පත් කර ගත්තේ.

වසර ගණනාවකට පස්සේ අද ක්‍රියාකාරි අගමැතිවරයෙක් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්නවා. ක්‍රියාකාරි අගමැතිවරයෙක් අද මේ රටේ ඉන්නවා. ඒකත් සමහරුන්ට විඳ දරා ගන්නට බැහැ; ඒකත් සමහරුන්ට ඔරොත්තු දෙන්නේ නැහැ. ඉතිහාසය පුරා හිටියා වාගේ කාර්ය භාරයක් නැති අගමැතිවරයෙක් මේ රටේ ඉන්නවා දකින්න තමයි, බහුතරයකට ඕනෑ වෙලා තිබෙන්නේ. ගරු අග්‍රාමාත්‍ය රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා ක්‍රියාකාරිව මේ රට සංවර්ධන ඉලක්ක කරා ගෙන යද්දී එතුමාට විරුද්ධව මේ විධියට චෝදනා කරන්නේ එම නිසායි. විධායක ජනාධිපතිවරයා විධියට ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා මේ අවුරුදු හයේම හිටියත් අපට නම් ප්‍රශ්නයක් නැහැ. නමුත් මේ අණපනත් ගෙනැල්ලා තිබෙන්නේ මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාටවත්, රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාටවත් ඕනෑ විධියට නොවෙයි, අනාගතයට බලපාන පරිදියි. මේ අවුරුදු පහෙන්, හයෙන් පස්සේ ඊළඟට පත් වන ජනාධිපතිවරයා කවුද කියා අපට කියන්නට බැහැ; අගමැතිවරයා කවුද කියා අපට කියන්නට බැහැ. එම නිසා ඉදිරියට අනාගතයට, රටට වැඩදායක අණපනත් ඕනෑ නිසා තමයි, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත ගෙනැවිත් තිබෙන්නේ.

මේ තුළින් අගමැතිවරයාට බලතල ලැබෙනවාය කියා සමහරු කිව්වා. හැබැයි, අගමැතිවරයාට මේ පාර්ලිමේන්තුවේ බහුතරයක් නැත්නම් එතුමාට අගමැතිවරයා විධියට ඉන්න බැහැ. අගමැතිවරයා සදාකාලික අගමැතිවරයා බවට පත් වෙනවාය කියා කිව්වා. එතුමාව අයින් කරන්න නම් එක්කෝ මිය යන්න ඕනෑ, නැත්නම් ඉල්ලා අස් වන්නට ඕනෑය කියා කිව්වා. මෙතැනදී පාර්ලිමේන්තුවේ බලයක් නැතිව එතුමාට ඉන්න පුළුවන් ද කියන බරපතළ ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා. වැරදි තර්ක, වැරදි මතවාද ගෙනැල්ලා ඉතාම වැදගත්, රටට වැඩ දායක මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට විරුද්ධව මතයක් ගොඩ නඟන්න එතුමන්ලා උත්සාහ කරනවා.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා අපි බොහොම ගරු කරන මන්ත්‍රීවරයෙක්. එතුමන්ලා සංශෝධන ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒක ගැන අපට ප්‍රශ්නයක් නැහැ. එතුමන්ලා මේ රටේ දීර්ඝ කාලයක් දේශපාලනය කරපු ජ්‍යෙෂ්ඨ වාමාංශික දේශපාලනඥයෝ. ඔබතුමන්ලා සද්භාවයෙන් ඕනෑම සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කරනවා නම් අගමැතිවරයා, ඒ වාගේම ජනාධිපතිවරයා ඒ සඳහා එතුමන්ලාගේ අවධානය යොමු කරන්න සූදානම් බව මා දන්නවා. හැබැයි සද්භාවයෙන් තොරව ඔබතුමන්ලා මේ කටයුත්තට දායක වෙලා සිටිනවා නම් ඒ ඓතිහාසික පාපයට අත ගහන්න එපාය, ඒ ඓතිහාසික වරදට රුකුල් දෙන්න කටයුතු කරන්න එපාය කියලා මා ඉතාම ගෞරවයෙන් ඔබතුමන්ලාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මෙය, වසර ගණනාවකට පස්සේ අපට උදා වුණු මහඟු අවස්ථාවක්. 2015 ජනවාරි 08වන දිනට කලින් මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිවරයා මේ දේ කළා නම් අදටත් එතුමා තමයි, මේ රටේ ජනාධිපතිවරයා. එතුමා ඒ දේ දැක්කේ නැහැ. එතුමාට ඒ දේ පෙන්වා දෙන්න හයියක් තිබුණු, කොන්දක් තිබුණු පිරිසක් එදා ආණ්ඩුවේ සිටියේ නැහැ. [බාධා කිරීමක්] ගරු ඩිව් ගුණසේකර මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා පෙන්වා දුන්නාද? අපි ඔබතුමාට ගරු කරනවා. ඩිව් ගුණසේකර හිටපු ඇමතිතුමා, ඒ වාගේම වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමා, තිස්ස විතාරණ මැතිතුමා කරුණු පෙන්වා දුන්නා. නමුත් ඔබතුමන්ලා කියපු දේවල් අහන අවස්ථාවක නොවෙයි, හිටපු ජනාධිපතිතුමා සිටියේ. ඒ වෙලාවේ තිස්ස විතාරණ මැතිතුමා, ඩිව් ගුණසේකර මැතිතුමා, වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමා කියපු දේවල් නොවෙයි එතුමා ඇහුවේ. ඔබතුමන්ලා ළඟ තිබෙන seat එකේ ඉන්න විමල් වීරවංශ මැතිතුමා කියපු දේවල් තමයි, එතුමා ඇහුවේ. ඊයේ පෙරේදා රට ඉඳලා ආපු බැසිල් රාජපක්ෂ මහත්මයා කියපු දේවල් තමයි, එතුමා ඇහුවේ. ඒ අයගේ උපදෙස්, අනුශාසනා නිසා තමයි, අද මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාට මැදමුලනට වෙලා ඉන්න වෙලා තිබෙන්නේ. තුනෙන් දෙකක බලයක් තිබුණු ජනාධිපතිවරයෙකු විධියට මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා මේ ඓතිහාසික කර්තව්‍යයට නායකත්වය දුන්නා නම් එතුමා තමයි, අදටත් මේ රටේ ජනාධිපතිවරයා. ඒක තමයි ඇත්ත. නමුත් එතුමාට ඒ නුවණ තිබුණේ නැහැ. ඒ දැක්ම පෙන්වන්න හයියක් තිබුණු, කොන්දක් තිබුණු බහුතරයක් සිටියේ නැහැ. එම නිසා අපි කනගාටු වනවා, එතුමාව ඒ තත්ත්වයට පත් කරන්න දායක වුණු අය සම්බන්ධයෙන්. ඒ වාගේම අපි ඒ අයට ස්තුතිවන්ත වනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Hon. Member, your time is over.

ගරු නලින් බණ්ඩාර ජයමහ මහතා
(மாண்புமிகு நலின் பண்டார ஜயமஹ)
(The Hon. Nalin Bandara Jayamaha)
මට විනාඩියක් දෙන්න, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ඊයේ ගරු ජනාධිපතිතුමා සහභාගි වුණු රැස්වීමක් අඟුනකොළපැලැස්සේ තිබුණා. පිස්තෝලයක් ගත්ත හිටපු ආරක්ෂක නිලධාරියෙක් ආරක්ෂක වැටවල් කඩා ගෙන මන්ත්‍රීවරයකු එක්ක ඒ රැස්වීම ඉදිරියට ගිහින් ගරු ජනාධිපතිතුමා හිටපු තැන ඉඳගෙන ඉඳලා තිබෙනවා. මෙය, දැඩි අවධානය යොමු කරන්න ඕනෑ කාරණයක්. අපට ආරංචියි, ඒ පුද්ගලයා ඒ මන්ත්‍රීවරයා සමඟයි ගිහින් තිබෙන්නේ කියන එක ගැන. ගරු ජනාධිපතිතුමාගේ ආරක්ෂාව සම්බන්ධව අපි මීට වඩා දැඩි අවධානයකින් කටයුතු කරන්න ඕනෑ. මොකද, එතුමාට ගැටලු තිබෙනවා; එතුමාට සතුරන් ඉන්නවා; එතුමාගේ ජීවිතයට තර්ජන තිබෙනවා. එතුමාව ඝාතනය කරන්න වුණත් සූදානම් කිහිප දෙනෙක් එතුමාට විරුද්ධව අද මේ රට තුළ නිර්මාණය වෙමින් ඉන්නවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
The Hon. Dinesh Gunawardena is due to speak next. So, please wind up your speech now.

ගරු නලින් බණ්ඩාර ජයමහ මහතා
(மாண்புமிகு நலின் பண்டார ஜயமஹ)
(The Hon. Nalin Bandara Jayamaha)

එම නිසා මා මේ ගරු සභාවටත්, ඒ වාගේම ජනාධිපතිතුමාටත් ගෞරවනීයව දන්වා සිටිනවා, ඒ තිබෙන බලවේගවලට විරුද්ධව දැඩි අවධානයකින් කටයුතු කරන්නය කියලා. බොහොම ස්තුතියි.

[අ.භා.3.45]

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත රජය මඟින් ඉදිරිපත් කර විවාදයට ගෙන තිබෙන මේ අවස්ථාවේදී එම විවාදයට එක් වීමට පුළුවන් වීම ගැන එක්තරා විධියකින් නිහතමානි සතුටක් අපට ඇති වනවා. "1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඇතුළත් විධායක බලය අහෝසි කළ යුතුයි" කියන දේශපාලන ස්ථාවරය කාලයක් තිස්සේ දිගින් දිගටම අපේ රටේ ජනතාව හමුවට ගෙනාවා. මට මතක් වනවා, 1982 දී පැවති ජනාධිපතිවරණය. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීමට එදා අපි හෙක්ටර් කොබ්බෑකඩුව මැතිතුමා සමඟ වරමක් ඉල්ලා සිටියා. ඊට පස්සේ ගරු සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මහත්මියගේ නායකත්වයෙන්, 1988 දී පැවති ජනාධිපතිවරණයේදී ඒ සඳහා බලය ඉල්ලා සිටියා. ඉන් පසුව 1994 දී චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග මැතිනිය පොදුජන එක්සත් පෙරමුණ නියෝජනය කරමින් ඉදිරිපත් වෙලා ඒ සඳහා බලය ඉල්ලා සිටියා. ඒ අවස්ථාවේදී තමයි විධායක බලය අහෝසි කරන්න මහ ජනතාව චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග මැතිනියට බලය දුන්නේ. එතුමියගේ ජනපති ධුර කාලය ගත වුණා. එය සිදු වුණේ නැහැ. ඒ වාගේම ඉන් පසුව මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ ජනපති ධුර කාලය ගත වුණා. එය සිදු වුණේ නැහැ.

1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ඇති වුණු විධායක ජනාධිපති ධුරය මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතින් අහෝසි වී යනවාය කියලා කථාවක් කියනවා. මම කනගාටුවෙන් කියනවා, එය මිථ්‍යාවක් කියලා. මහ ජනයාගේ ඡන්දයෙන් බලය ලබා ගන්නට විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරනවා කියලා මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමායි, රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමායි පොරොන්දු වුණා. නමුත් මේ පනත් කෙටුම්පතින් නම් ජනාධිපතිතුමාගේ බලතල කිසිවක්, ඔය හිතන, කියන, සටහන් වන මහා පරිමාණයේ තත්ත්වයෙන් වෙනස් වන්නේ නැහැ. එය වෙනස් කරන්නට අන්තර්ගත කළ වගන්ති පිළිබඳව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය දන්වා එවා තිබෙනවා, ඒවා කළ හැකි වන්නේ පාර්ලිමේන්තුවට තනියම නොව ජනමත විචාරණයකින් බව. රටට අසත්‍ය කියන්න උත්සාහ දරන දේශපාලන කඳවුරක නායක නායිකාවන් තවමත් කියනවා, මෙයින් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි වනවාය කියලා. එය මිථ්‍යාවක් බව ප්‍රකාශ කරන්නට මම නැඟී සිටිනවා. මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා "වෙනසකට එක්වෙමු. මෛත්‍රී පාලනයක් 100 දිනකින් අලුත් රටක්." කියලා කියපු ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය මෙන්න. මෙහි බොහෝ දේ සඳහන් වෙලා තිබෙනවා. නමුත් ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමාගේ ආණ්ඩුව අද විධායක ජනාධිපති බලතල රඳවාගෙන තමයි මේ සංශෝධනයෙන් යම් යම් වගන්ති කීපයක් අඩු කරන්නේ. මේක තමයි ඇත්ත. මේක කිසිවෙකු "නැහැ" කියලා කියනවා නම් ඒ අය අපේ රටේ ව්‍යවස්ථාදායක මණ්ඩලයත්, පාර්ලිමේන්තුවත්, රටේ බුද්ධිමතුනුත්, ඒ වාගේම මේ රටේ සාමාන්‍ය ජනතාවත් රැවටිල්ලට ලක් කරනවාය කියන දේ කනගාටුවෙන් වුණත් මම කියනවා. අප දන්නවා, දහහත්වැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය, දහඅටවැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය බවට පත් කරපු එක අහෝසි කරලා, දහහත්වැනි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ශක්තිමත් ලෙස හැඩ රුව ඇති දෙයක් ලෙස මෙහි ඇතුළත් කරලා තිබෙන බව. ඒක වෙනම ප්‍රශ්නයක්. නමුත් විධායක බලයේ තිබෙන අසීමිත බලතල ප්‍රමාණය එසේම පවතිනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙහෙම වෙන්නේ ඇයි? පරංගින් ඇවිල්ලා අපේ මාතෘ භූමියෙන් එක කොටසක් අල්ලා ගත්තා. එයින් අපේ නිදහස නැති වුණා. ලන්දේසින් ඇවිල්ලා එක කොටසක් බාර ගත්තා. අපේ නිදහස නැති වුණා. අවසානයේ දී බ්‍රිතාන්‍යයන් ඇවිල්ලා අපේ රටම අල්ලා ගත්තා. අපේ නිදහස නැති වුණා. අධිරාජ්‍යවාදි පාලකයන් ලොව සම්පත් පාලනය කරන්නට විජිතවාදි පාලන තන්ත්‍රයන් ඇති කර යටත් විජිතයන් තුළින් ලොව පාලනය කළ සමයෙන් මුදා ගන්නට ජනතාව කරගෙන ගිය අරගළයන්ගෙන් පසුව ක්‍රමානුකූලව එකින් එක බලතලයන් අත් හැර දැමූ බව ඉතිහාසයේ සත්‍යයක්. ඒ නිසා සුදු ආණ්ඩුව 1931 දී සර්වජන ඡන්ද බලය ලබා දෙනකොට මේ රටේ පාලන තන්ත්‍රයෙන් ජනතාවට හෝ ජනතා නියෝජිතයන්ට දෙන්න බොහොම ටිකයි අත් හැර තිබුණේ. 1931න් පසුව තව කොටසක් ඩොනමෝර්, සෝල්බරි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා යටතේ අත් හැරියා. 1972 වන තුරු අපේ රට ඉංග්‍රීසි මහ රැජිනගේ රට හැටියටයි තිබුණේ. ඉංග්‍රීසි මහ රැජිනගේ නාමයෙන් දිවුරුම් දුන්නු පාර්ලිමේන්තුවේ අගමැතිතුමන්ලා දිවුරුම් දුන්නේ ඉංග්‍රීසි මහ රැජිනගේ දිවුරුම හැටියටයි. 1972 ව්‍යවස්ථාවෙන් තමයි ජන රජයක් බවට පත් කරලා, ස්වාධීන ජන රජයක් හැටියට පාර්ලිමේන්තුවේ උත්තරීතර බව ස්ථාපිත කළේ. එය වෙනස් කිරීමට අධිරාජ්‍යවාදීන්ගේ අවශ්‍යතාවන් ඉෂ්ට කරන ඒ බල මහිමය හා එක්ව ගමන් කරන්නට කටයුතු කළ එක්සත් ජාතික පක්ෂය 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඇති කළා. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හොඳයි කියලා කියපු අය දැන් කියනවා, මේක හොඳ නැහැ කියලා. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරන්න කී සැරයක් එක්සත් ජාතික පක්ෂයට පුළුවන්කම ලැබුණාද? නමුත් ඒ කටයුත්ත කළේ නැහැ. එක වගන්තියකටවත් අත තියන්න සූදානම් වුණේ නැහැ. නමුත් අද කථා කරනවා, අලුතෙන් ඉපදුණු පරම්පරාව නොමඟ යවන්න.

එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අය නැඟිටලා කියනවා, මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කොයි තරම් හොඳද කියලා. එහෙම නම් ඔබතුමන්ලා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදුවේ ඇයි? එහෙම නම් ඔබතුමන්ලා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තියාගෙන හිටියේ ඇයි? අපි කියන කොට ඔබතුමන්ලා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය නොකළේ ඇයි? මේ ප්‍රශ්නයට එක්සත් ජාතික පක්ෂය වග උත්තරකරුවන් වෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ හැම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයකදීම ජනතාවගේ අතට බලය පැවරෙන්නේ නැහැ. බලය එහාට මෙහාට බෙදා ගන්නවා. ජනතාවගේ අතට බලයක් එන්නේ නැහැ. ජනතාවගේ නිදහස් බලය තමයි සුද්දන් උදුරා ගත්තේ. අද වන තුරු අපේ රටේ පොදු ජනතාවට බලයක් ලැබිලා නැහැ. මේ පනත් කෙටුම්පත අරගෙන බලන්න, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් පොදු ජනතාවට බලයක් පවරා තිබෙන්නේ කොහේද කියලා. ඈත එපිට පොළොන්නරුවේ ගොවීන්ගේ ගම්වල ජනතාවටවත් බලය දීලා නැහැ. ගොවියෙකුගේ පුතෙක් ජනපති වුණාමවත් ඒක කරාවි කියලා අපි හිතුවා. ඒත් නැහැ. විධායක බලය පාර්ලිමේන්තුවට ගෙනැල්ලා, යම්කිසි පුළුවන් ප්‍රමාණයක් තමන්ගේ අතේ තබාගෙන, එතැනින් එළියට තමන්ගේ වරප්‍රසාද ලත් කොටස් අතට ඒ බලය පරිවර්තනය කිරීමේ බටහිර පාලන අනුකරණවාදී ක්‍රියාවලිය තමයි අද යළිත් වරක් අපි දකින්නේ. ඒ නිසා ජනතාවගේ අතට වැඩි වැඩියෙන් බලය පවරන ක්‍රියා දාමය ජයග්‍රහණය කරවීමේ නොනවතින ගමනට අපි ජනතාව සමඟ කැපවිය යුතුමයි. අපේ රටේ ප්‍රශ්නවලට විසඳුමක් ලෙස මෙම දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කළාය කිව්වාට, අපි නම් හිතන්නේ එය විසඳුමක් වන්නේ නැහැ කියන එකයි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මෙම පනත් කෙටුම්පතේ දෙවැනි වගන්තියෙන් මේ අය කරන්න උත්සාහ දරන්නේ මොකක්ද? ජනමාධ්‍යකරුවන් මෙල්ල කිරීම.

Regarding "Right of access to information," Clause 2 *(d)* states, I quote:

> "(d) any other person,
>
> being information that is required for the exercise or protection of the citizen's rights."

Then, Clause 2(3) states, I quote:

> "(3) In this Article, "citizen" includes a body whether incorporated or unincorporated, if not less than three-fourths of the members of such body are citizens.".

මේක සම්පූර්ණයෙන් ජනමාධ්‍යයේ නිදහස උදුරා ගැනීමට සකස් කරන ලද දෙයක්. මේකද, යහ පාලනය? අපේ යුතුකම තමයි මේ වැරැදි හොයලා දෙන එක. වැරැදි කියවෙන්නේ නැති අයට ඒවා හොයලා දෙන එකයි අපේ යුතුකම. නමුත් මෙහිදී ප්‍රධාන කර්තව්‍යයකින් පුංචි කොටසක් හෝ ඉටු වෙනවාය කියන කාරණාව එම යහ පාලනයේ නාමයෙන් අපි මේ අවස්ථාවේ දී සිහිපත් කරනවා.

ඊළඟට, මේ කාරණය ගැනත් මම කියන්නට කැමැතියි. ඒ අපි කවුරුත් එකතු වෙලා ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතේ 33 වැනි වගන්තිය ගැනයි. මේ ප්‍රශ්නයේ දී අපේ පක්ෂය - මහජන එක්සත් පෙරමුණ - අධිකරණයට ගියා.

You have included this under Clause 5, which states; "(1) The President shall be the symbol of National unity". It violates another Article of the Constitution. This was included deliberately. But, luckily it was challenged. Today, you have come back and agreed to delete it.

Then, the Clause 5 *(b)* which reads as "ensure and facilitate the preservation of religious and ethnic harmony;" is regarding Article 9 of the Constitution. It is an entrenched provision of the Constitution. And, knowing very well that there is a provision like this, you all entered this into the Draft.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ කොටසත් ඉවත් කරන්න සිදු වෙලා තිබෙනවා. ජනාධිපතිතුමාගේ කර පිට පැටවෙන තවත් බරපතළ ගැටලුවක් බවට පරිවර්තනය කිරීමේ වගන්තියක් හැටියට අපි 33වැනි වගන්තිය සලකනවා. ඒවා ඉවත් විය යුතුයි. ඒවා ඉවත් නොකර කර ගෙන යන්න හදන මේ ක්‍රියාවලිය රටට අහිතකරයි කියන එක අපි සඳහන් කරනවා.

මට වැඩි වෙලාවක් නැති වුණත්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව ගැනත් මේ අවස්ථාවේ දී කථා කරන්නට ඕනෑ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව කියන්නේ අපේ පාර්ලිමේන්තුවට තිබෙන බලය. පාර්ලිමේන්තුවට තිබෙන බලය පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් සමන්විත විය යුතුයි කියන යෝජනාව විපක්ෂය හැටියට අපි ඉතාම පැහැදිලිව ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. අප ඒ යෝජනාව නිතරම ඉදිරිපත් කළා. පාර්ලිමේන්තුව හා පාර්ලිමේන්තුවෙන් බාහිර වූ පුද්ගලයන් අතර තිබෙන්නේ සමතාවක් වුවද පාර්ලිමේන්තු බලතල අතින් සමතාවක් තිබෙන්න බැහැ කියලා අපි කියනවා, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි.

ඒ කොට්ඨාස දෙක වරප්‍රසාද හා බලය අතින් වෙනස්. ඒ නිසා පාර්ලිමේන්තු බලය වෙන කොටසකට පාවිච්චි කරන්න දෙන්නට සම තත්ත්වයන් තුළ හැකියාවක් ඇති වෙන්නේ නැහැ. අග්‍රාමාත්‍යතුමා, කථානායකතුමා, විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමා, ජනාධිපතිතුමාගේ නියෝජිතයා, පිටින් පත් කරන තව පස් දෙනෙක් සහ සුළු ජනතාව නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් එකඟත්වය මත පත් වන නියෝජිතයා මීට ඇතුළත් වනවා. ඒ පස්දෙනා අනිවාර්යයෙන් පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් විය යුතුය කියන දේ අපි ඉතා පැහැදිලිව ආණ්ඩුවට ප්‍රකාශ කර සිටිනවා. මේ පිළිබඳ කුමන මතභේද ඇති වුවත් මතභේද සහිත මේ වගන්තිය ඔබලාට මේ රටේ පාර්ලිමේන්තුවට එරෙහිව ලෙහෙසියෙන්, පහසුවෙන් සම්මත කර ගන්න හැකි වෙන්නේ නැහැ. කරුණාකරලා ආණ්ඩුව ඒ වගන්තිය වෙනස් කරන්න කටයුතු කළ යුතුයි. පිටස්තර ඉන්න පුද්ගලයන් බුද්ධිමත් වෙන්න පුළුවන්. බුද්ධිමතුන්ට අපේ ගෞරවය තිබෙනවා. එම නිසා තමයි කොමිෂන් සභා අනුමත වෙන්නේ. අපි කොමිෂන් සභා අනුමත කිරීමට එකඟයි. ඒ කොමිෂන් සභාවලට යන්නේ බුද්ධිමතුන්, උගතුන්, ඒ ක්ෂේත්‍ර පිළිබඳව දැනුමක් ඇති අය. ඉතින් ඒ අයට ඒ අංශ භාර දෙන කොට ඒවා පිළිබඳව නිරීක්ෂණය කිරීමේ හා ඒවාට පත් කිරීමේ බලය පාර්ලිමේන්තුව තුළ තබා ගන්න තමයි කථානායකතුමාව පත් කරන්නේ, විරුද්ධ පාර්ශ්වයේ නායකතුමාව පත් කරන්නේ, අග්‍රාමාත්‍යතුමාව පත් කරන්නේ. මුළු පාර්ලිමේන්තුවම පත් කරන්න බැරි නිසයි එහෙම කරන්නේ. එතකොට ඒ තුළට පිටින් අය පත් කරන්න පුළුවන් කියලා තර්ක කරනවා නම් මම මගේ මිත්‍ර අග්‍රාමාත්‍යතුමා සමඟ බරපතළ මූලික ප්‍රශ්නයකට එළැඹෙනවාය කියන එක කියන්නට ඕනෑ. ගරු අගමැතිතුමනි, පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන්ට තිබෙන්නා වූ සුවිශේෂ බලයට එරෙහිව එහෙම කරන්න උත්සාහ කරන්න එපා.

Article 41B යටතේ කොමිෂන් සභා ගණනාවක් පත් කරන්න යෝජනා කර තිබෙනවා. බොහොම හොඳයි. මේ රටේ විගණන බලය වැඩි කිරීම අවශ්‍යයි. The Human Rights Commission of Sri Lanka තිබෙනවා. මේවා දැනුත් තිබෙන ඒවා. The Commission to Investigate Allegations of Bribery or Corruption තිබෙනවා. දැන් ඒකටත් විරුද්ධව allegations තිබෙනවා. අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශනය කිරීමේ කොමිසමේ Director-Generalට විරුද්ධව අපි පාර්ලිමේන්තුවට යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඒක මීට පෙර ලංකා ඉතිහාසයේ සිද්ධ වුණු දෙයක් නොවෙයි. ඒක විභාග කරන්න පුළුවන් පාර්ලිමේන්තුවට විතරයි. ඒක තවම විවාදයට ගත්තේ නැහැ.

ඊළඟට The Finance Commission එක තිබෙනවා. ඒ වාගේම The Delimitation Commission එක තිබෙනවා. මේ අතරට The University Grants Commission එකත් දාලා තිබෙනවා. සිල්ලර කැල්ලකුත් ඇතුළු කරලා තිබෙනවා. මේක එක විෂයයක්. උසස් අධ්‍යාපනයේ තිබෙන පුංචි විෂයයන්ගෙන් එකක් තමයි The University Grants Commission එක කියන්නේ. ඒක කොහොමද අනෙක් කොමිෂන් සභා සමඟ සමාන කිරීමට කටයුතු කරන්නේ? ඊළඟට The Official Languages Commission එක. ඒක වැදගත් කර්තව්‍යයක්. නමුත් එයද වෙනම සුළුතර වපසරියක කොමිෂන් සභාවක්. අපි හිතනවා හැම දේම මේක ඇතුළට දමන්නේ නැතුව මේවා ඒ ආකාරයෙන් යළි සකස් කරනවා නම් ඉතාම යහපත් කියලා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, විශේෂයෙන්ම ඊළඟට මම මේ කාරණයත් කියන්න කැමැතියි. 46වැනි වගන්තිය යටතේ හවුල් ආණ්ඩුවක් හදා ගැනීම පිළිබඳව අග්‍රාමාත්‍යතුමා යෝජනා කරනවා. පළමුවැනි තැනට ආපු පක්ෂය සහ දෙවැනි තැනට ආපු පක්ෂය එකතු වුවහොත් අමාත්‍යවරු පිළිබඳ සියලු සංඛ්‍යා ලේඛන වැඩි වෙනවා. රුධිර පීඩනය වැඩි වන්නා සේ 30 සිට ඉහළට

[ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා]

ඇමතිවරු ගණන වැඩි වනවා. එම සීමාව සියය පැනලා යන්න පුළුවන්. අපි ඒක දැන ගන්න ඕනෑ. අනාගතයටයි අපි මේ ව්‍යවස්ථාමය නීති හදන්නේ. තුනෙන් දෙකේ බලයක් නැතුව ලෙහෙසියෙන්, පහසුවෙන් වෙනස් කරන්න ලැබෙන්නේ නැහැ. අදත් ජනාධිපතිවරයාට පුළුවන්, ඕනෑ නම් කිසිම වගන්තියක් නැතුව 75දෙනෙක් පත් කරන්න. එහෙම නම් මොකටද මෙහෙම වගන්තියක්?

මේ රටේ දේශපාලනයේ තව අවුල් ජාලාවකට මහ පැදීමක්, ස්ථාවර බව පිළිබඳව කථා කරමින් අස්ථාවර දේශපාලන අවුලකට රට පරිවර්තනය කිරීමක් තමයි මෙයින් සිද්ධ වන්නේ. ඒ නිසා අප මේ වගන්තියට විරුද්ධයි. අප විශ්වාස කරනවා මේ රටේ ඕනෑම අවස්ථාවක අග්‍රාමාත්‍යවරයෙකුට ජනාධිපතිතුමාගේ උපදෙස් සහ මහ පෙන්වීම යටතේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්නවා නම් ඕනෑම පක්ෂයක කෙනෙක් ඇමති මණ්ඩලයට ගන්න පුළුවන් කියලා. සංඛ්‍යාව ඕනෑ තරම් තියා ගන්න පුළුවන්. නමුත් සීමාවක්, සංඛ්‍යාවක් අවශ්‍යයි. මොකද, ලංකාවේ අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ සංඛ්‍යාව සීමාව පැන ගොස් තිබෙනවා. අප ඒක පිළි ගන්නවා. නමුත් සීමාවක් තුළ මේ කටයුත්ත කරන්න පුළුවන්. ඒ නිසා මේ අනවශ්‍ය වගන්තිය ඇතුළත් කිරීම බරපතළයි.

රාජ්‍ය සේවය බැලුවාම, අද රාජ්‍ය සේවයේ ලේකම් කෙනෙක් අත් අඩංගුවට අර ගෙන තිබෙනවා. ලංකා ඉතිහාසයේ රාජ්‍ය සේවයේ හිටපු අමාත්‍යාංශ ලේකම් කෙනෙක් අත් අඩංගුවට ගෙන තිබෙන මොහොතක්. ඒක කනගාටුවට කරුණක්. එය විය යුතු දෙයක් නොවෙයි. ඒ දවසේත් ඒක වළක්වා ගන්න තිබුණා. නමුත් ඕනෑකමින් රාජ්‍ය සේවයට තර්ජනයක්, අපහාසයක්, නිගාවක් කිරීම සඳහා කළ ක්‍රියාවක් හැටියට එක්සත් ජාතික පක්ෂයට මේ කළු ලපය ඉතිරි වනවා ඇති. අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරු පත් කිරීම සම්බන්ධව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 52වන ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙනවා. ලේකම්වරු පත් කළ යුත්තේ රාජ්‍ය සේවයෙන් පමණයි කියා අප කියනවා. දැන් ඔබතුමන්ලා කිව්වා නේ ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ පිටතින් ගෙනැල්ලා ලේකම්වරු පත් කළා කියා. හොඳයි, අප ඒ වරද පිළිගන්නවා. එහෙම නම් දැන් එය කරන්න එපා. රාජ්‍ය සේවයෙන් පමණයි පත් කළ හැක්කේ කියා ඒ වගන්තිය සකස් කරන්න. ඒ ලෙස මේ වගන්තිය සකස් වෙන්නේ නැත්තේ ඇයි? රාජ්‍ය සේවය ඇතුළේ ඉංජිනේරු ක්ෂේත්‍රයේ වෙච්චා පර්යේෂණ ක්ෂේත්‍රයේ වෙච්චා විවිධ අංශවල, විවිධ දෙපාර්තමේන්තුවල දක්ෂකම් තිබෙන අය ඉන්නවා. ඒ අයගෙන් පත් කර ගත හැකියි. රාජ්‍ය සේවයෙන් පිට අය පත් කරන්න එපා, විශේෂයෙන් රාජ්‍ය සේවයට ඒ අවමානය කරන්න එපා කියලා අපි කියනවා.

ජනාධිපතිතුමාට පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්න පුළුවන් බලය අවුරුදු හතරකට දීර්ඝ කර තිබෙනවා. එය සුදුසුයි කියා අප නම් හිතන්නේ නැහැ. කිසිම ජනාධිපතිවරයෙක් හිතෙන හිතෙන විධියට පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්නේ නැහැ. තමන්ට විරුද්ධ ආණ්ඩුවක් ආපු නිසා අවුරුද්දක් ඇතුළත චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග ජනාධිපතිතුමිය ආණ්ඩුව විසුරුවා හරියි කියා බොහෝ අය හිතුවා. එතුමිය කිව්වා, "මම විසුරුවා හරින්නේ නැහැ" කියා. අවුරුද්දක් ආණ්ඩුව ගෙන යන විටයි රටේ ජාතික ආරක්ෂාව පිළිබඳ ගැටලු ඇති වුණේ. එතුමිය රාජ්‍ය නායිකාව හැටියට හිටියත් එතුමියගේ බෑග් එක කැබිනට් රැස්වීමේදී අවුස්සන්න පටන් ගත්තා. ඒ කාරණය ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල ඇමතිතුමා දන්නවා. එතුමියගේ කුඩා සුරතල් බල්ලා එනවා කියා කැබිනට් මණ්ඩලයේ දොර වැසුවා. එතුමිය tape recorder ගෙනෙනවා කියා බෑග් එක අරින්න ඕනෑ කිව්වා. එහෙම කිව්වා නේද? දැන් නම් ඒ ගැන කියන්නේ නැහැ. ජනාධිපති හැටියට හිටියත් එතුමියට වධ දුන්නා. ජනාධිපති ධුරය දමා යන ලෙසයි එතුමියට නොකියා කිව්වේ. එදා ජනතාව එතුමියගේ පැත්තේ හිටිය නිසාත්, එතුමියගේ තිබුණු හැකියාව නිසාත් දමා ගියේ නැහැ. [බාධා කිරීමක්] දැන් ඉතින් තනිවම හිටියාට කරන්න දෙයක් නැහැ. එතුමිය දැන් තනිවම හිටියාට එදා එතුමියට ජනතාව හිටියා. ජනතාව පාරට බැහැලා ඔබතුමන්ලාගේ ආණ්ඩුව එලවා දැම්මා. ජනතාවයි ඒක කළේ. ලංකාවේ ජනාධිපතිවරයෙකුට අපහාස කළ අවස්ථාවේ -එදා- මම පාර්ලිමේන්තුවේදී ඒ ගැන කථා කළා. මම අග්‍රාමාත්‍යතුමාට කිව්වා, ජනාධිපතිතුමියට මෙහෙම කරන්න එපාය කියා. එතුමියගේ වාහන block කළා. මේවා මම කියන්නේ, මේ වාගේ දේවල් කළ අය - [බාධා කිරීමක්]

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

සමා වන්න, ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතාගේ නම සඳහන් කළාට. එය මම ඉල්ලා අස් කර ගන්නවා. කිරිඇල්ල ඇමතිතුමා එතැන හිටියා නේ. බල්ලා දිහා බලා ගෙන, බෑග් එක අදිනවා බලා ගෙන, බෑග් එක ඇතුළේ tape recorder එකක් තිබෙනවාද බලමින් හිටියා නේ. හිටියේ නැහැ කියන්නත් බැහැ නේ.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල ඇමතිතුමාට mike එක දෙන්න.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

හිතවත් දිනේෂ් ගුණවර්ධන මන්ත්‍රීතුමනි, අප නම් හිටපු ජනාධිපතිතුමියට නඩු දැම්මේ නැහැ. මේ අය ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ නඩුවක් දමලා -මේ අය පිටි පස්සෙන් ඉඳලා- රුපියල් ලක්ෂ 30ක් එතුමියට දඩ ගැස්සෙව්වා.[බාධා කිරීමක්] අපි නඩු දැම්මේ නැහැ. මේ අය තමයි නඩු දැම්මේ. ගරු ජී.එල්. පීරිස් මැතිතුමාත් හිටියා. මේ අය තමයි උපදෙස් දුන්නේ. වාසුදේව නානායක්කාර හිටපු ඇමතිතුමා තමයි එහි ගොඩ පෙරකදෝරු වැඩේ කළේ.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

මට කථා කරන්න තව වැඩි වෙලාවක් නැහැ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම කියමින් සිටියේ මේ කාරණයයි. මේ අවුරුදු හතරක කාලය ඉවත් කරන්න. දැන් තිබෙන විධියට තියන්න. ජනාධිපතිවරයකුට පාර්ලිමේන්තුවක් විසුරුවා හැරීමට සිදු වන අවස්ථාවේදී එතුමා වගකීමෙන් කටයුතු කරාවි. ඒක අවුරුදු 4කට හිර කොට ලංකා පාර්ලිමේන්තුව සමහර විට අරාජික තත්ත්වයකට පරිවර්තනය වීම බලා සිටීමේ ඉඩකඩක් තමයි මෙයින් ඇති වන්නේ. පාර්ලිමේන්තු යෝජනාවකින් මිස අන් කිසිවකින් එය කළ නොහැකි තත්ත්වයකට අප පත් වුණොත් ජනාධිපතිතුමාටත්, ආණ්ඩුවටත්, රටටත්, ජනතාවටත් මුහුණ දෙන්නට සිද්ධ වන්නේ මොන තරම් බරපතළ ප්‍රශ්නයකටද කියා කල්පනා කර බලන්න.

මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ 24 වන වගන්තිය යටතේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ 99වන ව්‍යවස්ථාව, එකී ව්‍යවස්ථාවේ අවසානයට අලුත් අනු ව්‍යවස්ථාවක් එකතු කර

තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරයෙකුට තිබෙන වරප්‍රසාද යටතේ තමන්ගේ අදහස් ප්‍රකාශ කරන්න, තමන්ගේ ඡන්දය පාවිච්චි කරන්න, හෘදය සාක්ෂියට එකඟ නම් තමන්ගේ දේශපාලන පක්ෂයෙන් අයින් වෙලා යන්න එතුමන්ලාට අවස්ථාව තිබුණා. දැන් ඔබතුමන්ලා කරන්න හදන්නේ මොකක්ද? මේක එක්සත් ජනතා නිදහස් සන්ධානයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට, ද්‍රවිඩ එක්සත් විමුක්ති පෙරමුණේ මන්ත්‍රීවරුන්ට පමණක් නොවෙයි, එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ මන්ත්‍රීතුමන්ලාටත් බලපාන බරපතළ ප්‍රශ්නයක්. මේ සංශෝධනයේ 24වන වගන්තිය කියවලා බලන්න. මෙමඟින් ඔබේ අතින් දේශපාලන වැරැදි ක්‍රියාවලියක් වුණොත් අධිකරණයට යාමට මෙතෙක් තිබුණු අයිතියට දොර වහනවා. ඉන් පසුව මන්ත්‍රීතුමා දේශපාලන වශයෙන් හිරකාරයෙක් ලෙස මිය යන්න පුළුවන්. මේක පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රී වරප්‍රසාදයක් උල්ලංඝනය කිරීමක්. ඒ නිසා මේ වගන්තිය ඉවත් කර ගන්නා ලෙස අප ඉල්ලා සිටිනවා.

මේ සංශෝධනයේ ඉතාම රසවත් කොටසකුත් තිබෙනවා. මෙම පනත් කෙටුම්පතේ ඉංග්‍රීසි අනුවාදයේ 37 වන පිටුවේ සඳහන් 26 වන වගන්තියේ (6) උප වගන්තිය බලන්න.

එහි මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"(6) The provisions of paragraph (5) shall not be applicable ..."

ඒ කියන්නේ, ඡන්ද කාල සීමාවේ සියලු මාධ්‍ය ආයතන යම්කිසි නීතියකට යටත් කිරීම.

තවදුරටත් මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

"…to an operator, proprietor or publisher, who informs the Commission within seven days from the date of nomination of candidates at an election or from the date of the Proclamation requiring a Referendum to be held, that it is the policy of the broadcasting or telecasting station or newspaper, which such operator, proprietor or publisher represents, to support any particular candidate or any particular named political party…"

ඒ කියන්නේ, ආයතනයක් අප සහයෝගය දෙන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂයට කියා යම් ප්‍රකාශයක් කළොත්, එය ස්වාධීන රූපවාහිනී ආයතනයක්. එය මේ නීතියට අයිති වන්නේ නැහැ. ඉතින් නිදහස්, සාධාරණ මැතිවරණයක තත්ත්වය මොකක්ද?

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

Hon. Member, you have been given an extra 10 minutes from the time allotted to the CWC.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

Thank you. But, I will conclude now as there are some other Members to speak.

මේ වගන්තිය ඉතා බරපතළයි කියන කාරණය සඳහන් කරමින්, එය ඉවත් කිරීමට අප යෝජනා කරනවා. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් ජනමාධ්‍යවේදීන්ට තුන් අවුරුද්දක සිර දඬුවම් දෙන වගන්තියක් පනවා තිබෙනවා. අද ජනමාධ්‍යවේදීන්ගේ නිදහස ගැන කථා කරනවා. යහ පාලනය ගැන කථා කරමින්, ජනමාධ්‍යවේදීන්ගෙන් වැරැද්දක් සිදු වුණොත් තුන් අවුරුද්දක සිර දඬුවමක් පනවනවා. "අධිකරණයකට ඉදිරිපත් කළ හැකිය, ඒ අනුව කටයුතු කිරීම සුදුසුය" කියන ආකාරයෙන් මේ වගන්තිය වෙනස් කිරීම ඉතාම යෝග්‍යයි කියා මා සිතනවා.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

මාධ්‍යවේදීන්ට අසාධාරණය වන වගන්තිය Committee Stage එකේදී අප ඉවත් කරනවා.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)

ඉවත් කරනවා නම් හොඳයි. ගරු සභානායකතුමනි, ප්‍රශ්නය ඒකයි. දැන් මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ කෑලි කෑලි ගලවලා තිබෙන්නේ. අපේ වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා කියපු අර සෝමවීර මහත්මයාගේ මාළු ලෑල්ලේ කථාවට අපේ රෙජිනෝල්ඩ් කුරේ ඇමතිතුමා එකඟ වෙයි. "මෙහි මාළු විකිණීමට තිබේ" කියා එහි බෝඩ් එකක් ගසා තිබුණා. තමුන්නාන්සේලා දැන් මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේත් කෑල්ල කෑල්ල ගලවලා මොනවා ඉතිරි වෙලා තිබෙනවාද කියා දන්නේ නැති තත්ත්වයක ඉඳගෙන තමයි අපට මේ විවාදය ගෙන යන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ.

ඒ නිසා රටට, ජනතාවට, අදාළ ක්ෂේත්‍රවලට දැන්වීමක් කිරීමෙන් හෝ මේවා ඉටු කළා නම් මේ බරපතළ සැකයන් සහ බරපතළ හානි වළක්වා ගෙන විශ්වාසය ඇති කර ගැනීමට පුළුවන්කම තිබෙනවා. ඒ නිසා මේ පනත් කෙටුම්පතේ කරුණු රාශියක් සඳහන් වුණද, මම මෙහි කොටස් වශයෙන් කියන්න මීට වඩා උත්සාහ දරන්නේ නැහැ. මේ තුළ සංඛ්‍යාවන් වැඩි කිරීමෙන් අමාත්‍ය මණ්ඩලය වැඩි කර ගැනීමට දරන ඉතා සූක්ෂ්ම උපාය මාර්ගය අද එළිදරවු වී තිබෙනවා. ඒ නිසා යමක් කියා යහ පාලනය සඳහා රටෙන් බලයක් ඉල්ලුවා නම් ඒ සීමාව තුළ කටයුතු කරන්නය කියන එකයි මම මේ අවස්ථාවේ විශේෂයෙන් සඳහන් කරන්නේ.

මගේ මිත්‍ර ආර්. සම්පන්දන් මන්ත්‍රීතුමා කථා කළා. He said that we are ending a dictatorship. But, it took 30 years for him to utter these words. He was waiting till a new President came to utter these words. For 30 years, the LTTE and its fascism ruled the North and the East but the Hon. Sampanthan did not get up a single day in this Parliament and say, "democracy in our areas have been lost to us". We restored democracy in the North and the East. It was President Mahinda Rajapaksa who restored democracy and brought about victory to the Tamil people against fascism. Sir, I would like to remind that to this House because it should go on record so that the younger generation will remember when they read this constitutional debate in future that utterances like this are very unreasonable.

ඊළඟට, මම මේ කාරණයත් කියනවා. අපේ ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ මන්ත්‍රීතුමාත් කිව්වා, "මේ පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙන්නේ රටට පොරොන්දු වුණු දේ නොවෙයි." කියා. අපිත් කියන්නේ ඒකයි. ජනාධිපතිතුමාත් අගමැතිතුමාත් රටට පොරොන්දු වුණේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරනවා කියා. දැන් අහෝසි කර තිබෙන්නේ බොහොම පොඩ්ඩයි. තමුන්නාන්සේලාට සහයෝගය දෙන දේශපාලන පක්ෂයක් වන ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ කියනවා, "මෙහි තිබෙන්නේ පොරොන්දු වුණු දේ නොවෙයි." කියා. ඉතින්, අපට විපක්ෂය විධියට දෝෂාරෝපණය කරන්න එපා. සැබෑවත් එයයි. ඒක නිසායි අපි කිව්වේ, "ජනමත විචාරණයක් පැවැත්වූවා නම් පනත් කෙටුම්පතින් බලාපොරොත්තු වුණු විධියට විධායක බලය වෙනස් වෙනවා." කියා. ජනමත විචාරණයක් පවත්වන්න බිය නිසා විධායක බලය එසේම ජනාධිපතිතුමාගේ තනතුරේ පවතිනවා.

[ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා]

ඒක තමයි සත්‍යය. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ගරු කරනවාය කියනවා. ඒක හොඳයි.

ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාගේ දේශපාලනයට එකඟ නොවුණත් මම මේ කාරණය සිහිපත් කරන්න කැමැතියි. එතුමාට ඕනෑකම තිබුණා, පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණය කල් දමන්න. ඒ කාලයේ ඡන්දය පාවිච්චි කළ ගරු පී. දයාරත්න මන්ත්‍රීතුමා මෙතැන සිටිනවා. එතුමා අත උස්සලා ඡන්දය දුන්නා, පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණය කල් දමන්න. ඒක අභියෝගයට ලක් වුණා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ගියා. ජනාධිපති ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමාට ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කිව්වා "එහෙම කරන්න බැහැ. එහෙම නම් පාර්ලිමේන්තුවේ තුනෙන් දෙකේ බලයෙන් අනුමත කර ගෙන ජනමත විචාරණයක් තියන්න." කියා. ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා ජනමත විචාරණයක් පවත්වා හය අවුරුද්දකට දීර්ඝ කර ගත්තා. මහ මැතිවරණය පැවැත්වුවේ හය අවුරුද්දක් පරක්කු වෙලා. ඉතින්, ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාටත් මේ වෙලාවේ ඒක කරන්න තිබුණා. "මගේ ආණ්ඩුව ගෙනාපු පනත් කෙටුම්පතට ජනමත විචාරණයක් තියන්න කියා මට කියනවා. මගේ ඒ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කොට නීතිගත කිරීමෙන් ජනතාවට වුණු පොරොන්දු ඉෂ්ට කරන්න නම් මම ජනමත විචාරණයක් පවත්වනවා." කියා රටට කියන්න තිබුණා. ඒකයි වඩා යහ පාලනය. වඩාත් ජනතාවගේ බලය ලබා දීම. ජනතාවට තීන්දු කිරීමේ බලය ලබා දීම. නමුත් එහෙම වුණේ නැහැ. දැන් කැලි කැලි ගලවා ගෙන ලොකු අවුලකට, ලොකු ප්‍රශ්නයකට ජනාධිපතිතුමාත් පාර්ලිමේන්තුවත් අද මුහුණ දෙනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මම මගේ කථාව අවසන් කිරීමට මත්තෙන් මේ කාරණයත් කියන්න ඕනෑ. "වෙනසකට එක් වෙමු. මෛත්‍රී පාලනයක් - 100 දිනකින් අලුත් රටක්." කියන ප්‍රකාශනය අනුව, දින 100 වැඩසටහනේ දින සීමාවන් අනුව නොවෙයි වැඩ කර තිබෙන්නේ. මේ ප්‍රකාශනය අර ගෙන බලන්න. මේ අනුව දිවුරුම් දීම විතරයි වෙලාවට කර තිබෙන්නේ. අගමැතියි, ජනාධිපතියි දිවුරුම් දීම කර තිබෙනවා. අගමැතිතුමා නම් දිවුරුම් දුන්නේ 45 දෙනෙකුගේ සුළුතර පක්ෂයක අග්‍රාමාත්‍යතුමා හැටියටයි. ඒ වෙලාවේ අපේ දි.මු. ජයරත්න මැතිතුමා මන්ත්‍රීවරුන් 132කට අග්‍රාමාත්‍යවරයා. එහෙත් මන්ත්‍රීවරුන් 45ක සුළුතර පක්ෂයක අග්‍රාමාත්‍යතුමා දිවුරුම් දුන්නා. ඒක තමයි යහ පාලනය. ඊළඟට, ජනවාරි 21කොමිෂන් සභා පත් කරන දිනය වශයෙන් සඳහන් කර තිබුණා. ඊළඟට, මනාප ඡන්ද ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි කොට නව මැතිවරණ ක්‍රමය සඳහා යෝජනා ඉදිරිපත් කිරීම පිළිබඳ සර්ව පාක්ෂික කමිටුව පත් කිරීම ජනවාරි මාසේ 28වෙනි දා කරනවා කිව්වා. නමුත් අද වන තුරු පත් කර නැහැ. කථා විතරයි. මේවා කියන එක මගේ යුතුකමක්ව තිබෙනවා. යහ පාලනයේ දවස් සියය ඉවරයි. ජන මතයත් අවසන් වෙලා තිබෙනවා. නව මැතිවරණ සංශෝධන පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරලා ඒවා සම්මත කරනවාය කියලා කියනවා. "වෙනසකට එක් වෙමු. මෛත්‍රී පාලනයක්. 100 දිනකින් අලුත් රටක්." කියන ප්‍රකාශනයේ 100 දිනකින් අලුත් රටක් හදන දින පොතේ අප්‍රේල් 23වන බ්‍රහස්පතින්දා යටතේ මෙසේ සඳහන් කර තිබෙනවා:

> " 23වන බ්‍රහස්පතින්දා ඉකුත් වූ පසු පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැර භාරකාර රජයක් යටතේ නිදහස් හා සාධාරණ මැතිවරණයක් පැවැත්වීමට කටයුතු කිරීම."

අද දිනය කවදාද? අද අප්‍රේල් මාසේ 27වන දින. අතිගරු ජනාධිපතිතුමාටයි, ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාටයි මම යමක් කියන්න කැමැතියි. "මේ පොරොන්දුව ලබා දීලා ඔබතුමන්ලා ජනතාවගෙන් බලය ලබා ගත්තා; ඡන්ද ලබා ගත්තා. එම පොරොන්දුව දැන් ඔබතුමන්ලා කඩ කරලා ඉවරයි". මම ඒ ගැන කියන විටම අගමැතිතුමා මේ ගරු සභාවට පැමිණෙනවා. දින 100 ඉවරයි, අගමැතිතුමනි. පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරීමට ඔබතුමායි, අතිගරු ජනාධිපතිතුමායි පොරොන්දු වුණු අප්‍රේල් 23වන දිනත් පහු වෙලා ඉවරයි. අද අපි ඉන්නේ අප්‍රේල් 27වන දිනයි. පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරිනවා කියලා ඔබතුමන්ලා රටට පොරොන්දු වුණු දේ තමයි මම මේ කියවන්නේ. දින 100 ඉවරයි. තවම පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හැරලා නැහැ. මෙම දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත අවසන් වෙලා හෝ පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරිනවා නම් රටට යහපතක්. පාර්ලිමේන්තු මැතිවරණයක් පැවැත්වීම තමයි අද රටේ ප්‍රමුඛ ඉල්ලීම වන්නේ කියන එක අප ඉතාම ඕනෑකමින් කියනවා.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)
ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය-

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් ඇතුළුව තමයි මම කථා කරන්නේ. මොකද, යූඑන්පී එකට බැහැ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය වෙනුවෙන් කථා කරන්න. අන්න ඒකයි ප්‍රශ්නය. එම නිසා -[බාධා කිරීමක්] ඡන්දයක් පවත්වන්න. ඡන්දයක් පවත්වනවා කියලා, මේ රටට පොරොන්දු වුණා නේ. රටට බොරු කාරයෝ වෙන්න එපා. දැන් ඡන්දය පවත්වන්න කියලා අපත් කියනවා.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)
දිනයක් දාගෙන -

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
ඔව්. දිනයක් දාගෙන කරමු.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)
අපි කථා කර ගනිමු. [බාධා කිරීමක්]

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
I do not want to spend anymore time on this. ප්‍රශ්නය තිබෙන්නේ -[බාධා කිරීමක්] ඔබතුමාට පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරින්නත් බලයක් නැහැ. බලය තිබෙන්නේ ජනාධිපතිතුමාගේ අතේ.

ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு ரணில் விக்கிரமசிங்க)
(The Hon. Ranil Wickremasinghe)
ජනාධිපතිතුමාට කියමු.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
ඔබතුමා ජනාධිපතිතුමාට කියන්න, මේ දවස් දෙකේ මේ වැඩ ටික ඉවර වුණාම විසුරුවා හරින්න කියලා. මහ ජනයාට හා රටට එවැනි ගෞරවනීය ප්‍රතිඥාවක් ලබා දීම එක්තරා විධියකට ජනතාව ඉල්ලපු යම්කිසි වරමක්,-

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Hon. Member, your time is over; please wind up now.

ගරු දිනේෂ් ගුණවර්ධන මහතා
(மாண்புமிகு தினேஷ் குணவர்தன)
(The Hon. Dinesh Gunawardena)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මගේ කථාව අවසන් කරන්නම්.

නව ඡන්ද ක්‍රමයක් පැමිණිලා නැහැ. නව ඡන්ද ක්‍රමය ගැන ලබා දුන්නු පොරොන්දු, බලාපොරොත්තු අද සුන්වී තිබෙනවා. මම ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාටත් මෙම කාරණය ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. කාරක සභා ශක්තිමත් කරන ක්‍රමයක් අපේ පාර්ලිමේන්තුවට අවශ්‍ය වනවා. මොකද, එම කාරක සභාවල තමයි ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාට ජාතික ප්‍රතිපත්ති සැකැසීමේ කටයුතුවලත් එදිනෙදා සංවර්ධන තීරණ ගැනීමේ කටයුතුවලත් නිරත වෙන්න පුළුවන්කම ලැබෙන්නේ. ඒ ආකාරයෙන් මෙම ආණ්ඩු ක්‍රමය වඩාත් වෙනසකට භාජනය කිරීමේ ඉදිරි ගමනක් අවශ්‍යයි. එසේ නැතහොත් තිබෙන්නේ සුළු පිරිසක් අතේ කෙසේ හෝ බලය තබා ගැනීමේ අරමුණ පමණක් නම් එය අසාර්ථක ව්‍යායාමයක් බවට පත් වෙනවා ඇති. මේ ඉදිරිපත් කළ අදහස්වලට, සංශෝධනයන්ට ඔබගේ සහයෝගයක් හෝ සැලකිල්ලක් දක්වා මේ ගමන ඉදිරියට ගමන් කරන්නට, විරුද්ධ පක්ෂය කෙරෙහි විශ්වාසය ඇතිව කටයුතු කරයි කියලා අපි හිතනවා. ස්තුතියි.

[අ.භා. 4.21]

ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා (මුදල් රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு மஹிந்த சமரசிங்க - நிதி இராஜாங்க அமைச்சர்)
(The Hon. Mahinda Samarasinghe - State Minister of Finance)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගෙන් අවසරයි. මම බලාපොරොත්තු වෙන්නේ ඉදිරිපත් කිරීමට නියමිත, දැනට අපට ලබා දී තිබෙන සංශෝධනයන් පිළිබඳව මේ ගරු සභාවේ දී කථා කරන්න නොවෙයි. එය අපි කාරක සභා අවස්ථාවේදී කථා කළ යුතු දෙයක්. නමුත් සමස්තයක් හැටියට දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව අදහස් කිහිපයක් සඳහන් කරන්නයි මම බලාපොරොත්තු වන්නේ.

ප්‍රථමයෙන්ම, මේ අවස්ථාවේදී අතිගරු ජනාධිපතිතුමාට මාගේ ප්‍රශංසාව, ස්තුතිය පුද කර සිටින්නට ඕනෑ. අද දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත දෙවනවර කියැවීමේ විවාදය ආරම්භ කළ අවස්ථාවේදී එතුමා මේ ගරු සභාවේ රාජ තාන්ත්‍රික ප්‍රකාශයක් කළා. ඒ ගැන ඇත්ත වශයෙන්ම සියලු ශ්‍රී ලාංකිකයන් සතුටු වෙන්න ඕනෑ. මොකද, එතුමා පක්ෂයක් පාටක් බලා නොවෙයි කථා කළේ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් කිරීම, නීතිය තව දුරටත් ශක්තිමත් කිරීම, නීතියේ ආධිපත්‍ය ශක්තිමත් කිරීම, වගකීම ක්‍රියාත්මක කිරීම, විනිවිදභාවයෙන් වැඩ කිරීම කියන මේ සියල්ලක්ම පදනම් කර ගෙන එතුමා මේ අවස්ථාවේදී රට ගැන හිතලා මේ රටේ සියලු ජනතාවට හොඳ මධ්‍යස්ථ පණිවුඩයක් දීම ගැන මා එතුමාට ප්‍රශංසා කරන්න ඕනෑ.

මේ අවස්ථාවේදී ඇත්ත වශයෙන්ම මගේ මතකය යන්නේ අපි දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනා අවස්ථාව වෙතටයි. ගරු විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමා දැන් මොහොතකට පෙර මේ ගරු සභාවේ සිටියා. දැන් එතුමා මේ ගරු සභාවෙන් පිටතට ගිහින්. මට මතකයි, මා ඒ අවස්ථාවේදී පාර්ලිමේන්තුවේ විපක්ෂයේ සංවිධායකවරයා හැටියටයි කටයුතු කළේ. අපි අන්තිම විනාඩි දහය තුළ තමයි එකඟතාවකට ආවේ දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට තුනෙන් දෙකේ බලය ලබා දෙන්න. අපි දවස් ගණනක් තිස්සේ නොයෙකුත් සාකච්ඡා පවත්වා, කාරක සභා අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් වුණු සංශෝධන පිළිබඳව නොයෙකුත් සාකච්ඡා පවත්වා අන්තිම විනාඩි පහ දහය ඇතුළත තමයි තුනෙන් දෙකේ බලය ලබා දීලා දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අපි පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මත කර ගන්නවා කියලා එකඟතාවකට ආවේ. ඒ නිසා මේ පාර්ලිමේන්තුවේ මේ වාගේ දේවල් කරලා අපට අත් දැකීම් තිබෙනවා. අපි මැද තැනකට එන්න ඕනෑ. සංශෝධන දෙපැත්තෙන්ම ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. හෙට දවස ඇතුළත අපි මේ පිළිබඳව සාකච්ඡා කර රටට අවශ්‍ය, රටට හිතකර, ජනතාවට හිතකර සංශෝධන මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඇතුළත් කළ යුතුයි. ඒ වාගේම, ඒ හරහා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් වෙන්න ඕනෑ, පාලන තන්ත්‍රවල වගකීමක් ඇති වන්න ඕනෑ, විනිවිදභාවයක් ඇති වන්න ඕනෑ, නීතියේ ආධිපත්‍ය තවදුරටත් ශක්තිමත් වෙන්න ඕනෑ කියන එක හිතේ තියාගෙන අපි කටයුතු කරන්න ඕනෑයි කියන එකත් මා මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරන්න කැමැතියි.

මේ අවස්ථාව ප්‍රයෝජනයට අරගෙන දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව විශේෂ කාරණයක් මතක් කරන්න මා කැමැතියි. විශේෂයෙන්ම 2010න් පස්සේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කළ දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව එවකට තිබුණු අපේ රජය වෙනුවෙන් ජාත්‍යන්තරයට ගිය අවස්ථාවලදී පෞද්ගලිකව මට නොයෙකුත් ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්න සිදු වුණා. විශේෂයෙන් 2006 ඉඳලා අපේ රජය වෙනුවෙන් මානව හිමිකම් කවුන්සලය නියෝජනය කළ කෙනෙකු හැටියට, 2010න් පසුව දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ අඩංගු කාරණා පිළිබඳව විවිධ රටවල් ඒ මානව හිමිකම් කවුන්සලයේදී කථා කළ විවිධ අවස්ථාවලදී නොයෙකුත් ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දෙන්න මට සිදු වුණා. මට මතකයි, විශ්ව කාලීන සමාලෝචනය. අපේ රට වාගේම මානව හිමිකම් කවුන්සලයේ සාමාජිකත්වය දරන විවිධ රටවල් අවුරුදු පහෙන් පහට විශ්ව කාලීන සමාලෝචනයට ලක් වන්න ඕනෑ. ඒකට කියන්නේ "Universal Periodic Review" කියලායි. ඒ අවස්ථාවලදී අපි රජය පැත්තෙන් ලියකියවිල්ලක් හදන්න ඕනෑ. ඒ ලියකියවිල්ල කල් තියලා ජාත්‍යන්තරයට අපි බෙදා හරින්න ඕනෑ. පාලන තන්ත්‍ර පමණක් නොවෙයි, ආණ්ඩු පමණක් නොවෙයි එතැනට ඇවිල්ලා ඒ ගැන සාකච්ඡා කරන්නේ. රජයේ නොවන සංවිධාන, සිවිල් සමාජ පවා ඒ අවස්ථාවට ඇවිල්ලා සාකච්ඡා කරලා ප්‍රශ්න ඉදිරිපත් කරනවා.

2012 දී අපි ඒ විශ්ව කාලීන සමාලෝචනයට මුහුණ දුන් අවස්ථාවේදී රටවල් ගණනාවක් ස්වාධීන කොමිෂන් ගැන නොයෙකුත් මති මතාන්තර දරමින්, දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබෙන විධායක බලතල පිළිබඳව ප්‍රකාශ ඉදිරිපත් කළා මට හොඳට මතකයි. ඒ දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා ලබා ගත්ත විධායක බලතල පිළිබඳව නොයෙකුත් ප්‍රකාශ ඒ අවස්ථාවේදී ඉදිරිපත් කළා. ඇත්ත වශයෙන්ම පාර්ලිමේන්තුවම එකතු වෙලා තුනෙන් දෙකක බලයක් ලබා ගන්න ඕනෑයි කියන ඒ ව්‍යවස්ථාව පදනම් කර ගෙන පාර්ලිමේන්තුවේ ගත් තීරණයක් මතයි මේ දහඅට වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක වෙන්නේ කියන එක විතරයි මට ඒ අවස්ථාවේදී කියන්න පුළුවන්කම ලැබුණේ. මාත් අත ඉස්සුවා දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කර ගන්න. අපට ඊට වඩා එහාට ගිහිල්ලා දෙයක් කියන්න අවස්ථාව තිබුණේ නැහැ.

අද ඉදිරිපත් කර තිබෙන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට මේ පාර්ලිමේන්තුව පිළිගන්නා සංශෝධන සහිතව තුන්වනවර කියැවීමේදී තුනෙන් දෙකක ඡන්දය ලබා දීලා සම්මත

[ගරු මහින්ද සමරසිංහ මහතා]

කර ගෙන කටයුතු කරන්න පටන් ගත්තාම, ඇත්ත වශයෙන්ම අපට හොඳ අවස්ථාවක් ලැබෙනවා ජාත්‍යන්තරයට ගිහිල්ලා කියන්න, අප සියලු දෙනා එකතු වෙලා මේ රටේ නීතිය දේශපාලනීකරණය වීම ඉවත් කරලා, අඩු කරලා, සීමා කරලා, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ඇති කරලා, විනිවිදභාවයක්, වගකීමක් සහිතව නැවත වරක් මේ රට ගොඩනගන්න අපි අත්වැල් බැඳගෙන කටයුතු කරනවා කියලා. ඒ ප්‍රකාශය කරන්න අපට හැකියාව ලැබෙනවා. මම හිතන්නේ ඒක අපේ රටේ ප්‍රතිරූපයට යහපත් අවස්ථාවක් වෙනවා කියලායි. මොකද, අපේ රටට ඉදිරිපත් කරපු නොයෙකුත් විවේචන මම අහගෙන ඉඳලා තිබෙනවා. ඉතින් ඒවා අපි අපේ හිතේ තියාගන්න ඕනෑ. ඒ නිසා අපි රට ගැන හිතලා කටයුතු කරනවා නම්, මෙවැනි අවස්ථාවක් මඟහරින්නේ නැතුව, අප සියලු දෙනා එකතු වෙලා අත්වැල් බැඳගෙන, රටේ අනාගත පරම්පරාව ගැන හිතලා මේ කටයුත්ත සාර්ථක කර ගන්න ඉදිරිපත් වෙන්න ඕනෑය කියන එක මම මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි.

මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමාට මාගේ ස්තුතිය මේ අවස්ථාවේ ප්‍රකාශ කර සිටිනවා, පෞද්ගලික ජනමාධ්‍යයට යෝජනා කරලා තිබුණු තහංචි පිළිබඳව එතුමාගේ මතය ප්‍රකාශ කිරීම ගැන. මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ලියැවිල්ල පළමුවෙන්ම පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරපු අවස්ථාවේදී යෝජනා කරලා තිබුණා competent authority කියන කාරණය. බලධාරියෙක් පත් කරන්න ඕනෑය කියන කාරණය. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේදී ඒ කාරණය අභියෝගයට ලක්වෙන අවස්ථාවේදී ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කියා සිටියේ පෞද්ගලික අංශයට එහෙම බලධාරියෙක් පත් කරන එක ව්‍යවස්ථාවට පටහැනි බවයි. ඒ වාගේම ජනතාවගේ අයිතිය උදුරා ගැනීමක් හැටියටයි ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය ඒ කාරණය දැක්කේ. ඊට පස්සේ තවත් සංශෝධනයක් හරහා අවුරුදු 3ක සිර දඬුවමක් සහිත වැඩ පිළිවෙළක් යෝජනා කරලා තිබෙනවා අපි දැක්කා. මැතිවරණ කොමසාරිස් ඉදිරිපත් කරන වැඩ පිළිවෙළ - guidelines - අනුගමනය කරන්නේ නැති ස්වාධීන මාධ්‍යවේදීන්ට අවුරුදු 3ක සිර දඬුවමක් යෝජනා කරලා තිබුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම අපි ඒක පිළිගන්නේ නැහැ. ඒක වැරැදියි. මේ වැඩ පිළිවෙළ ගැන එකඟතාවට එන්නත් ඉස්සෙල්ලා මම ඒ පිළිබඳව විවෘත ප්‍රකාශයක් කළා. ඒ ගැන මම අද හුඟක් සතුටු වෙනවා. අපේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා ඒ ගැන හොඳ අවබෝධයකින් මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඒ ප්‍රකාශය කරපු අවස්ථාවේදී ඒ වගන්තියට එතුමා සහයෝගය ලබා දෙන්නේ නැහැ කිව්වා. ඒ වාගේම එතුමාගේ රජය ඒ කාරණයට සහයෝගය ලබා දෙන්නේ නැහැ කියලා කිව්වා. ඊට පස්සේ, අගමැතිතුමා නැඟිටලා කිව්වා, ඒ වගන්තිය ඉවත් කරනවා කියලා. ඉතින් ඇත්ත වශයෙන්ම ඒක අපි ලබපු ලොකු ජයග්‍රහණයක්.

අපි එක පැත්තකින් යහ පාලනය ගැන කථා කරනවා. තව පැත්තකින් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ගැන කථා කරනවා. තවත් පැත්තකින් විනිවිදභාවයක් ගැන කථා කරනවා. නිදහසක් ගැන කථා කරනවා. නමුත් පෞද්ගලික මාධ්‍යයට මේ වාගේ වගන්ති හරහා තහංචි පනවන්න ගියාම, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් අත්වන වාසි ජාත්‍යන්තරයට ගිහිල්ලා අළෙවි කරන්න අපට බැරි වෙනවා. අපේ රටේ ප්‍රතිරූපයට තවත් හානියක් ඒ හරහා ඇති වෙනවා. මේ වාගේ ව්‍යවස්ථා සම්මත කළාම මේ රටේ පිහිටුවා තිබෙන තානාපති අංශ නිකම් ඉන්නවාය කියලා හිතන්න එපා. ඒ අය අපි මේ පාර්ලිමේන්තුවේ කරන වැඩ පිළිබඳ විග්‍රහයක් ඒ අයගේ රටවලට යවනවා. ඊට පස්සේ ඒ රටවල මතයක් ඇති වෙනවා, එක පැත්තකින් ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ගෙනැල්ලා ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ශක්තිමත් කරන්න කටයුතු කරන අතර, තව පැත්තකින් නිදහස් මාධ්‍ය නැති කරන්න අපි කටයුතු කරනවා කියලා. එහෙම නැත්නම් ඒ අයට - මාධ්‍යයට- බලපෑම් කරන්න මේ පාර්ලිමේන්තුව එකතු වෙලා කටයුතු කරනවා කියලා මතයක් ඇති වෙනවා.

ඇත්ත වශයෙන්ම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයෙන් තමයි පළමුවෙන්ම මේ වගන්තිය සංශෝධනය කරන්න ඕනෑය කියන යෝජනාව ඉදිරිපත් කළේ. අපි ඒ ගැන ජනාධිපතිතුමා දැනුවත් කළා. ඊට අමතරව පෞද්ගලික ජනමාධ්‍ය ප්‍රධානීන් ජනාධිපතිතුමා හමු වෙලා එතුමාට ඒ කරුණු පැහැදිලි කර දුන්නා. බොහොම සාධාරණ කෙනෙකු හැටියට, රට ගැන හිතන කෙනෙකු හැටියට, අනාගතය ගැන හිතන කෙනෙකු හැටියට එතුමා අද පාර්ලිමේන්තුවේදී ඒ ගැන ප්‍රකාශ කළා. ඒ කළ ප්‍රකාශය තුළින් ලැබෙන ගෞරවය එතුමාට හිමි වෙන්න ඕනෑය කියන එකත් මම මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න කැමැතියි.

මම සඳහන් කරන්න කැමැතියි, මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ අඩංගු කාරණා උගත් පාඩම් හා ප්‍රතිසන්ධානය පිළිබඳ කොමිසමේ ක්‍රියාකාරී සැලැස්මේත් තිබෙන බව. විශේෂයෙන්ම තොරතුරු දැන ගැනීමේ පනතක් - Freedom of Information Act - පිළිබඳව උගත් පාඩම් හා ප්‍රතිසන්ධානය පිළිබඳ කොමිසමේ ක්‍රියාකාරී සැලැස්මේ බොහොම පැහැදිලිව සඳහන් කර තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම මෙතැනදීත් වරදක් වුණා. මම ඒක පෙන්වා දෙන්න ඕනෑ. එක පැත්තකින් ආණ්ඩුවෙන් යෝජනා කරනවා, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා හදිසි පනත් ගෙන ඒම නැවැත්වීමට කටයුතු කරනවා කියලා.

අනෙක් පැත්තෙන් මේ සංශෝධනය විවාදයට ලක් කරන්න දවස් දෙකකට, තුනකට පෙර ඒ පනත් කෙටුම්පත ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට යවනවා, ඒ පිළිබඳව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් තීන්දුවක් දෙන්න කියලා. මම හිතන හැටියට අද අගමැතිතුමා ඒ ගැටලුව වටහා ගත්තා. ඒ නිසා ඒ කාරණය පෙන්වා දුන්න විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන්ට මාගේ ස්තුතිය ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ. ඒක වටහා ගෙන අගමැතිතුමා අද පාර්ලිමේන්තුවට ප්‍රකාශයක් කළා ඒ පනත් කෙටුම්පත ඒ විධියට ගෙනෙන්නේ නැහැ කියලා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒක හොඳයි. මොකද, දකුණු අතින් කරන දේ වම් අත දන්නේ නැත්නම් අපට මේ ගමන යන්නට බැහැ. මෙතැන පරස්පර විරෝධී ක්‍රියාවක් සිද්ධ වුණා. ඒක දැන් නිවැරදි කර තිබෙනවා.

මම විශේෂයෙන්ම කියන්න කැමැතියි, අපි දහනවවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට සහයෝගය දෙනවා වාගේම, ඉදිරියේදී ගෙනෙන තොරතුරු දැන ගැනීමේ පනත් කෙටුම්පතත් සම්මත කරන්න අපේ සහයෝගය දක්වන්න ඕනෑ බව. මොකද, ඒ හරහාත් අපේ රට කෙරෙහි තිබෙන ජාත්‍යන්තර ප්‍රතිරූපය විශාල වශයෙන් වර්ධනය කර ගන්න පුළුවන් වෙන නිසා. හැබැයි, මානව හිමිකම් උල්ලංඝනය නොවන, රටේ ආරක්ෂාවට තර්ජනයක් නොවන වගන්ති අප ඒ පනතට එකතු කරන්න ඕනෑ.

ඉන්දියාවේ තිබෙන තොරතුරු දැන ගැනීමේ පනත ගත්තාම, බ්‍රිතාන්‍යයේ තිබෙන තොරතුරු දැන ගැනීමේ පනත ගත්තාම අපට ඒ කරුණු දැන ගන්න පුළුවන්. මම හිතන හැටියට පාකිස්තානයේත් තිබෙනවා, Freedom of Information Act එකක්. ඒ පනත යටතේ හැම තොරතුරක්ම දෙන්න ඒ රටවල් බැඳී නැහැ. විශේෂයෙන්ම රටේ ආරක්ෂාවට තර්ජනයක් වෙන තොරතුරු එවැනි පනතකින් දෙන්නේ නැති විධියට වගන්තියක් ඇතුළත් කර තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම ඒ නිසා අපි ඊට වඩා සැලකිලිමත් වෙන්න ඕනෑ. මොකද, අමතක කරන්න හොඳ නැහැ අවුරුදු 30ක යුද්ධයක් අවසන් කරලා පුළුල් සංහිඳියාවක් ඇති කරන්න අපි මේ යන ගමනේදී, එක පාරටම ඒ කරපු සියල්ලක්ම එළියට දෙන්න බැහැ කියා.

අපේ ත්‍රිවිධ හමුදාව ගැන කථා කළාම, පොලීසිය ගැන කථා කළාම මේ රටේ ස්වාධීනත්වය, ඒකීයභාවය ආරක්ෂා කරන්න දිවි

හිමියෙන් ඒ අය කටයුතු කළාය කියන එක අපි කවදාවත් අමතක කරන්න හොඳ නැහැ. අපි හොඳටම දන්නවා, ඒ කිසිම කෙනෙක් කවදාවත් සිවිල් ජනතාව ඉලක්ක කර ගෙන හිතා මතා කටයුතු කරන ප්‍රතිපත්තියක් ක්‍රියාත්මක කළේ නැහැ කියන එක. හැබැයි, සාමාන්‍යයෙන් එවැනි දරුණු ත්‍රස්තවාදයකට මුහුණ දෙනකොට සිවිල් ජනතාව මැරෙනවා. ත්‍රස්තවාදය තිබෙන සෑම රටකම අපට දකින්න ලැබිලා තිබෙන දෙයක් තමයි ඒක. ඒ වාගේ යුද්ධයක් කරන කොට සිවිල් ජනතාවට හානි වුණා. හැබැයි, අපේ හමුදාව සිවිල් ජනතාව ඉලක්ක කර ගෙන කටයුතු කරන ප්‍රතිපත්තියක් එහිදී ක්‍රියාත්මක කළේ නැහැ. හමුදාව කළේ මේ රටේ ඒකීයභාවය, ස්වාධීනත්වය, භෞමික අඛණ්ඩතාව ආරක්ෂා කිරීමේ වැඩ පිළිවෙළ සඳහා ව්‍යවස්ථාවෙන් ඔවුන්ට දීලා තිබෙන ඒ වගකීම ක්‍රියාත්මක කිරීමයි. මම විශේෂයෙන් කියන්න කැමැතියි, රටේ ආරක්ෂාවට ප්‍රශ්නයක් ඇති නොවන විධියට අපි මේ පනත ක්‍රියාත්මක කරන්න කටයුතු කරන්න ඕනෑ බව.

මම නැවත වරක් මතක් කරන්න කැමැතියි, මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අපි සම්මත කළ යුතුයි කියලා. එය මේ රටේ ජනතාව බලාපොරොත්තු වන දෙයක්. මේ රටේ ජනතාවගේ මූලික අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා වන වැඩ පිළිවෙළක් තමයි දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා අපි ක්‍රියාත්මක කරන්න බලාපොරොත්තු වන්නේ. විශේෂයෙන්ම අපට ජාත්‍යන්තරයෙන් නොයෙකුත් චෝදනා එල්ල වෙලා තිබෙන අවස්ථාවකදී මෙවැනි කටයුතු හරහා අපට ඒ අයට පෙන්වා දෙන්න පුළුවන් වෙනවා, පුළුල් සංහිඳියාවක් මේ රටේ ක්‍රියාත්මක කරන්න අපි බැඳී ඉන්නවාය කියන කාරණය. ඒ සඳහා යන ගමනට තවත් රුකුලක් හැටියට තමයි අපි මේ සංශෝධනය ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. හැම පැත්තකින්ම බැලුවාම මෙහි වාසි, ප්‍රයෝජන තිබෙනවා. අපේ අත් දැකීම් පදනම් කර ගෙන මැද තැනකට ඇවිල්ලා හෙට දවස ඇතුළත මේ පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගන්නට කටයුතු කරමු කියන කාරණය මතක් කරමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
The next speaker is the Hon. DEW Gunasekara. You have 25 minutes.

[අ.භා. 4.38]

ගරු ඩිව් ගුණසේකර මහතා
(மாண்புமிகு டியூ குணசேகர)
(The Hon. DEW Gunasekara)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව විවාදයට සහභාගි වන්නට ලැබීම ගැන මම සන්තෝෂ වනවා. මේ රටට නිදහස ලැබී දැනට අවුරුදු 67ක් ගත වෙලා තිබෙනවා. මේ කාල පරිච්ඡේදය තුළ අපි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා තුනක් යටතේ ජීවත් වෙලා තිබෙනවා. ඒ අතරින් 1947 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවත්, 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවත් එක්තරා සමාන මොඩලයක ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා. ඒ, පාර්ලිමේන්තු ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය පදනම් කර ගත්තු මොඩලයක්. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඊට වඩා හාත්පසින් වෙනස් වූ එකක්. Hybrid ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් තමයි 1978 දී ගෙනාවේ. ඒක බ්‍රිතාන්‍ය, ඇමෙරිකන්, ප්‍රංශ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවලින් සැදුණු එකක්. 1987 දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් එක්ක ඉන්දියානු මොඩලයේ කැල්ලකුත් මේ ව්‍යවස්ථාවට ඇවිල්ලා තිබෙනවා. ඒ විධියේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් තමයි ඒ වෙලාවේ ගෙනාවේ. ජූලි මාසයේ 31වැනි දා හදිසි පනතක් විධියට තමයි ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඉදිරිපත් කළේ. මම හිතන හැටියට අද වනකොට අපි හුඟක් දියුණුයි. හදිසි පනතක් හැටියට දවස් තුනකින් තමයි එදා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඉදිරිපත් කළේ. අද අපි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට පොඩි සංශෝධනයක්වත් හදිසි පනතක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්නේ නැහැ. මම හිතන හැටියට ඒ කරුණ ගැන ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළු කරන්න යනවා. මම ඒ ගැන මේ ආණ්ඩුවට ස්තුතිවන්ත වනවා. මේ සම්බන්ධයෙන් සංකල්ප පත්‍රිකාව - concept paper එක - ඉදිරිපත් කරපු වෙලාවේ මෙය හදිසි පනතක් විධියට ගෙනෙන්නයි තිබුණේ. අපි අගමැතිතුමා හම්බ වෙලා කිව්වා, එහෙම ගෙනෙන්න එපාය කියා. එතුමා එවෙලාවේම ඒ කාරණය පිළිගත්තා. ඒ ගැනත් අපි එතුමාට ස්තුතිවන්ත වනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යටතේ අවුරුදු 37ක් අපි ජීවත් වෙලා තිබෙනවා. අපි මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට විරුද්ධ වුණ කොටසක්. මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව විවාදයට ලක් කරන දවස වනකොට, 77 අපි පැරදිලායි හිටියේ. ඒ වනකොට පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන්න අපි කවුරුවත් හිටියේ නැහැ. ටික දෙනෙක් තමයි විරුද්ධ පාර්ශ්වයේත් හිටියේ. පාර්ලිමේන්තුවේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ නියෝජනය අටට බැහැලායි තිබුණේ. අපට කළ හැකිව තිබුණු දෙය අපි එදා කළා. ඒ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කරන වෙලාවේ, මේ රටේ වමේ ව්‍යාපාරවල නායකයෝ සියලු දෙනා හයිඩ්පාක් එකට එකතු වෙලා, අපි මහපාර මැද වාඩි වුණා. එදා තිස්ස විතාරණ හිටපු ඇමතිතුමා හිටියා, වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමාත් හිටියා. පුරෝගාමී නායකයන් සියලු දෙනා ආවා. ඇන්ඇම් හිටියා, කොල්වින් හිටියා, ලෙස්ලි ගුණවර්ධන හිටියා, දොස්තර වික්‍රමසිංහ, පීටර් කේනමන්, හෙක්ටර් අබේවර්ධන, විවියන් ගුණවර්ධන, සරත් මුත්තෙට්ටුවෙගම ආදී අය සිටියා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Order, please! Will an Hon. Member propose the Hon. (Mrs.) Sriyani Wijewickrama to take the Chair?

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
Sir, I propose that the Hon. (Mrs.) Sriyani Wijewickrama do now take the Chair.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව ගරු හුනෛයිස් ෆාරුක් මහතා මූලාසනයෙන් ඉවත් වූයෙන්, ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, மாண்புமிகு ஹுனைஸ் பாறூக் அவர்கள் அக்கிரா சனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு (திருமதி) ஸ்ரீயாணி விஜேவிக்கிரம அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. HUNAIS FAROOK *left the Chair, and* THE HON. (MRS.) SRIYANI WIJEWICKRAMA *took the Chair.*

ගරු ඩිව් ගුණසේකර මහතා
(மாண்புமிகு டியூ குணசேகர)
(The Hon. DEW Gunasekara)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මම කියා ගෙන ආවේ එදා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඉදිරිපත් කරපු වෙලාවේ අපි සංකේතාත්මකව දක්වපු විරෝධය ගැනයි. අපට කළ හැකි වෙනත් දෙයක් තිබුණේ නැහැ. පාර්ලිමේන්තුවේ අපේ නියෝජනයක් තිබුණේත් නැහැ. අපි ඔක්කොම පැය ගණනක් එතැන වාඩි වෙලා

[ගරු ඩිව් ගුණසේකර මහතා]

සංකේතාත්මක විරෝධයක් දැක් වූවා. එදා අපි ඒකෙන් රටට පණිවුඩයක් දුන්නා, ඒක එදා අපේ රටට නොගැළපෙන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක්ය කියලා.

මම මේ අවස්ථාවේ විශේෂයෙන් කෘතවේදීව සඳහන් කරන්න ඕනෑ, සමසමාජ පක්ෂයේ නායක ආචාර්ය ඇන්.ඇම්. පෙරේරා සහෝදරයා පිළිබඳව. ඒ, එතුමා අසනීපයෙන් හිටපු වකවානුවක්. 79 දී එතුමා අපෙන් වෙන් වෙලා ගියා. ලෙඩ ඇඳේ ඉඳන් එතුමා පොතක් ලියුවා. 78 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක වනවා ඔහු දැක්කේ නැහැ. අද අපි මුහුණ දෙන මේ ප්‍රශ්න මොකක්වත් එතුමා දැක්කේ නැහැ. හැබැයි අපි මුහුණ දෙන ප්‍රශ්න සියල්ලක්ම මේ පොතේ තිබෙනවා, "විවේචනාත්මක විශ්ලේෂණය" කියලා. ලෙඩ ඇඳේ ඉඳන් තමයි එතුමා ඒ පොත ලිව්වේ. මට මතකයි, එතුමා මිය යන්න දවස් පහකට කලින් මාත්, දොස්තර වික්‍රමසිංහත් එතුමා සමඟ කථා කළා. එසේ කථා කරන කොට එතුමා කිව්වා, "අපට කළ හැකි දේ අපි කරනවා. අලුත් පරම්පරාව මේ විරෝධය ඉස්සරහාට අරගෙන යන්න" කියලා. එදා අපි එම විරෝධය පළ කළා. ඊට පස්සේ අපේ ජීවිත කාලය තුළ ඒකේ ආදීනව විටින් විට ඔප්පු කරලා පෙන්නුවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මා විධායක ජනාධිපතිවරු පස්දෙනෙකු යටතේ වැඩ කර තිබෙනවා. මා විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු විධියට, ආණ්ඩු පක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු විධියට, ආණ්ඩුවක ඇමතිවරයකු විධියට හා යළිත් විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරයකු විධියට ජනාධිපතිවරු පස්දෙනා සමඟම සමීපව වැඩ කළා. ඔවුන් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය යටතේ රට මෙහෙය වූ ආකාරය පිළිබඳව අඩු වැඩි වශයෙන් මා තුළ හොඳ අවබෝධයක් තිබෙනවා. ඒවා ගැන කියන්න අවස්ථාවක් නොවෙයි මේ. ඒ පිළිබඳව විවේචනාත්මක කරුණු ඉදිරිපත් කිරීම පසුවට දමනවා. ඊළඟ පරම්පරාවට දැන ගන්න ඉතිහාසය ලියන අවස්ථාවේ දී ඒ කරුණු සඳහන් කරනවා. නමුත් මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මොකක්ද මේ කාරණය? ඇයි, මෙවැනි ප්‍රශ්නයක් මතු වුණේ? ඇන්.ඇම්. පෙරේරා සහෝදරයා පැහැදිලිව කිව්වා, "මේක පරමාධිපත්‍ය පිළිබඳ ප්‍රශ්නයක්" කියලා.

ඇත්ත වශයෙන්ම 1972 වන තෙක් පරමාධිපත්‍ය අප සතුව තිබුණේ නැහැ. ඒක තිබුණේ එලිසබෙත් රැජිනගේ ඔඩොක්කුවේ. ඒක නිසා 1970 දී අපට සිද්ධ වුණා, සමගි පෙරමුණ ආණ්ඩුවෙන් වරමක් ගන්න. අපි ඒ වරම අරගෙන, පරමාධිපත්‍ය ගෙනැල්ලා තමයි ජනතාව ඉදිරියේ තැබුවේ. එදා ජනතාවට ලබා දුන් පරමාධිපත්‍ය 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ද්විත්වකරණයකට පත් වුණා; දෙකට බෙදුවා. කැල්ලක් දුන්නා, ජනාධිපති කියන තනතුරකට. අනෙක් කෑල්ල දුන්නා, පාර්ලිමේන්තුවට. එතැන තමයි අර්බුදයේ මුල. ඒක අඛණ්ඩව යන අර්බුදයක්. සංශෝධන කොපමණ ගෙනාවත් ඒ අර්බුදය විටින් විට මතු වනවා. එතැන තමයි මේ අර්බුදයේ ප්‍රභවය, උල්පත තිබෙන්නේ.

අද අපි සාකච්ඡා කරන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගෙනෙන්නේ අත් දැකීම් ඇතිවයි; 37 අවුරුද්දක අත් දැකීම් අනුවයි. විධායකයේ හා ව්‍යවස්ථාදායකයේ බලය අතර තිබෙන අරගළයේ යම් ප්‍රමාණයකට බල තුලනයක් ඇති කිරීමේ උත්සාහයක තමයි අපි යෙදිලා ඉන්නේ. දැන් බලන්න, මේ, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයයි. මම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන හයක විවාදවලට සහභාගි වෙලා තිබෙනවා. ඒ තමයි, දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය, දහහතරවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය, පසළොස්වන හා දහසයවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන. දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට මම සහභාගි වුණේ නැහැ. ඊළඟට සහභාගි වුණා, දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට. දැන් සහභාගි වනවා, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට. මේවායින් සංශෝධන දෙකයි තිබෙන්නේ බලය කේන්ද්‍රගත නොවුණු. මා දන්න විධියට දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ හා පසළොස්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ බලය ලබා ගැනීමක් ගැන නැහැ. ඒ දෙක තිබෙන්නේ ජනවාර්ගික ප්‍රශ්නයට අදාළවයි. ඇත්ත වශයෙන්ම එතැන තිබෙන්නේ බලය කේන්ද්‍රගත කරන කාරණාවක් නොවෙයි. ඒ දෙක හැර දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙත් බලය කේන්ද්‍රකර ගෙන නැහැ. අනෙක් ව්‍යවස්ථා සංශෝධන සියල්ලකින්ම බලය තහවුරු කර ගත්තා. ඒ කියන්නේ, අසීමිත බලයක් ලබා ගත්තා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා කීපයක් අනුකරණය කරමින්. එනම්, බ්‍රිතාන්‍ය ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව, ප්‍රංශ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව, ඇමෙරිකන් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව, 1987 දී ඉන්දියානු ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව යන සියල්ල අනුව බලය අරගෙන, ඒ බලයත් මදිවට තවත් බලය වැඩි කර ගන්නයි උත්සාහ කළේ. ඒ අර්බුදය තමයි හැම දාම විටින් විට මතු වන්නේ. ඒකට ඉස්සෙල්ලාම විරුද්ධ වුණේ අපයි. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත් අපත් එක්කම විරුද්ධ වුණා. ඒ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කළ දවසේම සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනිය කථා කරමින් එය කියා සිටියා.

මා සන්තෝෂ වනවා, 78 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඉදිරිපත් කරපු එක්සත් ජාතික පක්ෂයම අවුරුදු 37කට පසුව හෝ එය අහෝසි කිරීමකට නොවෙයි, අඩු ගණනේ සංශෝධනයක්වත් කරන්න අවශ්‍යය යැයි කියන දේශපාලන තීන්දුව ගැනීම ගැන. ඒ නිගමනය ගැනීමට ආත්ම ශක්තියක් තිබීම ගැන මා සන්තෝෂ වනවා. මොකද, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගෙනාවේ පැහැදිලි දර්ශනයක් ඇතිව, ප්‍රතිපත්තියක් ඇතිව. ඒක ගෙනා වකවානුව බලන්න. 1978 වර්ෂය ජාත්‍යන්තර වශයෙන් නව ලිබරල්වාදය නැඟී ගෙන ආ කාලයක්. ඒ, එංගලන්තයේ තැචර් බලයට ආපු කාලය; ඇමෙරිකාවේ රොනල්ඩ් රේගන් බලයට ආපු කාලය; නව ලිබරල් ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති ක්‍රියාත්මක කරපු වකවානුවක්; ඒකට ආයතනික වශයෙන් ගැළපෙන ව්‍යවස්ථාමය රාමුවක් අවශ්‍ය යැයි දේශපාලන විද්‍යාඥයන් කථා කළ කාලයක්. ඒ කාලය මිල්ටන් ෆ්‍රීඩ්මන්ගේ ආර්ථික විද්‍යාවට ගැළපෙන දේශපාලනික රාමුවක් අවශ්‍ය යැයි කථා කරපු කාලයක්; එය ලතින් ඇමෙරිකාවේ රටවල් අත්හදා බලමින් සිටි කාලයක්.

චිලී අත් දැකීම් ලබලා තමයි, ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයාට තේරුණේ. එතැන ආඥාදායක මිලිටරි ආණ්ඩුවකුයි අරගෙන ගියේ. ඔහුගේ වචනයෙන් ඔහු කියන්නේ, "accelerated development" කියලායි. ඇත්ත වශයෙන්ම ධනේශ්වර ආර්ථික සංවර්ධනයක් සඳහා තමයි, 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ගෙනාවේ. නමුත් ඒ අපේක්ෂාවන් ඉෂ්ට කර ගැනීමට බැරි වුණා. මොකද, එහෙම බැරි වුණේ? සමහර විට එතුමාගේම වරදින්; පාලන ක්‍රමයේ වරදින්.

අප ආපසු අතීතය දෙස බලනවා නම් 1978 - 79 වන විට ජාතිවාදී ගැටුම් ඇති වන්නට පටන් ගත්තා. 1980 දී අපේ රටේ මහා වැඩ වර්ජනයක් ඇති වුණා. ඇත්ත වශයෙන්ම 1979න් පසුව තවම එංගලන්තයේ මහා වැඩ වර්ජනයක් සිදු වෙලා නැහැ. ඒ වාගේම 1980 අපේ වැඩ වර්ජනයත් මොට කරලා දැම්මා. ඒ විධායක බලය පාවිච්චි කරලා ලක්ෂයක් රැකියාවලින් දොට්ට දැම්මා.

ඊළඟට, 1982 දී ජනමත විචාරණයක් ආවා. අපි දන්නවා, 1982 ජනාධිපතිවරණය කොහොමද කියන එක ගැන. ඊළඟට, 1983 දී කළු ජූලිය. ඊටත් එහාට යනවා නම් 1981දී - District Development Council election එකේදී -යාපනය පුස්තකාලය ගිනි තැබුවා. මේ සියල්ල විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල පාවිච්චි කර කළ දේවල්.

එපමණක් නොවෙයි. ඊළඟට ගැටුම්. මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ඔබතුමිය නීතිඥවරියක් වශයෙන් දන්නවා, විධායකය සහ අධිකරණය අතර, විධායකයයි ව්‍යවස්ථාදායකයයි අතර, අධිකරණයයි ව්‍යවස්ථාදායකයයි අතර ගැටුම් තිබෙන බව. ඒ වාගේමයි, දෝෂාභියෝග. අපට අග්‍ර විනිශ්චයකාරවරුන් හතර දෙනෙකු දෝෂාභියෝග මඟින් එළවන්නට කටයුතු යෙදුණා. මහා අර්බුද ගොඩක්. අපේක්ෂා කළ වේගවත් ආර්ථික සංවර්ධනය මේ තුළින් ලබා ගන්නට, ඉෂ්ට කර ගන්නට බැරි වුණා. එම නිසා එදා සුළු පක්ෂ -මුස්ලිම් පක්ෂ, දෙමළ පක්ෂ- කියා සිටියා, විධායක ජනාධිපතිවරයා -රාජ්‍ය නායකයා - තෝරා ගැනීමේ වරප්‍රසාදය අපටත් තිබෙනවා, ඒ නිසා මේකට අපි කැමැතියි කියලා. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීමට හෝ එහි බලතල අඩු කිරීමට තීරණය ගන්නට ඔවුන්ට අවුරුදු තිස් ගණනක් ගියා. කෙසේ හෝ ඒ අත් දැකීම් තුළින් අද මේ වාගේ තත්ත්වයකට පත් වෙලා තිබීම හොඳයි. ඒ නිසා තමයි දින සියයේ වැඩසටහන ආරම්භ කර පාර්ලිමේන්තුව රැස් වුණු පළමුවෙනි දවසේම විපක්ෂයේ මන්ත්‍රීවරුන් සියලු දෙනා ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමාට කිව්වේ, අපි මේ දින සියයේ වැඩසටහනේ යම් දෙයක් දැක්කා, ඊයේ අපි විරුද්ධව ඡන්දය දුන්නාට අද සිට අපි ඔබතුමාට සහයෝගය දෙනවාය කියලා.

අපි නම් බලාපොරොත්තු වුණේ නැහැ, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්නට. ඒක කරන්නට පුළුවන්කමක් නැහැ කියන එක අපි දැන සිටියා. ඒ සඳහා ජනමත විචාරණයකට යන්න ඕනෑ. එහෙම නැත්නම් අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදන්නට ඕනෑ. කළ හැක්කේ සංශෝධන පමණයි. අපි නම් දැන සිටියා. නමුත් අපට තේරෙන්නේ නැත්තේ මෙයයි. අපේ ගරු අගමැතිතුමා හොඳ දක්ෂ නීතිඥවරයෙක්; අත් දැකීම් තිබෙන කෙනෙක්. මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කෙටුම්පත් කළ මණ්ඩලයේ විශාරදයෝ, මහාචාර්යවරු සිටියා. කැබිනට් එකට ඒ විධියට බලය පවරන්න පුළුවන් නම් අපත් කැමැතියි. අප අපම කථා කර ගත්තා මේක කරන්න බැරි දෙයක් කියලා. ඒක අපි හොඳටම දැන සිටියා. ඔවුන් නොදැන සිටියා ද, නොතේරුණා ද කියලා මට හිතා ගන්නත් බැහැ. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ සමහර ව්‍යවස්ථා ජනමත විචාරණයක් නැතිව සංශෝධනය කරන්නට බැහැ. ඒ නිසා අනවශ්‍ය ප්‍රශ්න ඇති වුණා; සැක ඇති වෙන්නට පටන් ගත්තා. කෙසේ හෝ මේ ඓතිහාසික පසු බිමේ ඉඳලා තමයි, අපි මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන සාකච්ඡා කළ යුතු වන්නේ. නමුත් දිගට ඉතිහාසය ගැන කථා කරන්නට අවශ්‍ය නැහැ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මම මෙහිදී අවධානය යොමු කරන ප්‍රධාන කාරණාවක් තමයි, මේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුව. මේ තීන්දුව ඉතාම වැදගත් එකක්. සෑම මන්ත්‍රීවරයෙක්ම කියවිය යුතු ලේඛනයක්. විශේෂයෙන්ම මම අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ ඇමතිවරුන්ට කියනවා, මේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුව කියවන්න කියලා. මා දන්නා ආකාරයට 1978න් පසුව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිළිබඳව, කැබිනට් එකට තිබෙන බලතල, වගකීම් පිළිබඳව පැහැදිලිව සඳහන් කරන පළමුවෙනි අවස්ථාව මේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණ තීන්දුවයි. මෙහි පැහැදිලිව කියනවා, "ජනාධිපතිවරයා පාර්ලිමේන්තුවට වග කිව යුතුයි" කියලා. “... that the President shall be responsible to Parliament and the Cabinet of Ministers, collectively responsible and answerable to Parliament ....”. He is not only responsible, but also answerable. මේ විධියේ අර්ථ කථනයක් මීට පෙර ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය දීලා නැහැ, පළමුවෙනි වතාවටයි මේ දීලා තිබෙන්නේ. එහි සඳහන් වෙනවා, මෙය තේරුම් ගන්නේ නැත්නම් රට ඒකාධිපති තත්ත්වයකට පත් වෙනවා කියලා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කියනවා, dictatorship trends ඇති වෙනවා කියලා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය පළමුවෙනි වතාවට - මම ඒක ඇහුවාමත් පුදුම වුණා- අනතුරු හැඟවීමක් කරලා තිබෙනවා. ඒ කියන්නේ කැබිනට් එක තමන්ගේ වගකීම හරියට කරන්නට ඕනෑ. ජනාධිපතිවරු මෙහෙම හැසිරෙන්නේ කැබිනට් එකට තමන්ගේ වගකීම ගැන හරියාකාර අවබෝධයක් නැති නිසාය, ගිලිහෙන නිසාය කියන කාරණය ඉස්මතු කරලා තිබෙන එක හොඳයි. අපත් කැබිනට් එකේ වැඩ කළ නිසා අපත් දන්නවා.

විශේෂයෙන් මෙහිදී දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන තමයි බොහෝ දෙනා වැඩිපුර කථා කරන්නේ. එය අදාළයි. දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අහෝසි කරලා දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවා. එය ගෙන ආ ආණ්ඩුව දැන් නැහැ නේ. ඒ නිසා අපි ගෙන ගිය අභ්‍යන්තර අරගලය මොකක්ද කියන එකත් කියන්න ඕනෑ, රට ඒ ගැන දන්නේ නැති නිසා. අපි දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට පක්ෂව ඡන්දය දුන්නා. නමුත් මම හය මාසයක් ඇතුළතදී මේ ගරු සභාවේ නැඟිටලා කිව්වා, ස්වයං විවේචනාත්මකව පිළිගත්තා, එය අපි කරපු බරපතළ දේශපාලන වරදක්ය කියන එක. අපේ පක්ෂය ජාතික සම්මේලනයකදී තීරණයක් අරගෙන එසේ කිව්වා. අපට එහි අනතුරු මාස ගණනක් යන විට වැටහුණා. ඒ නිසා අපි එදා අභ්‍යන්තර අරගලයක් කළා. එදා තමයි පළමුවැනි වතාවට මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමායි මායි හැප්පුණේ. එතැන සියලු පක්ෂවල නායකයෝ සිටියා. මම එතුමාට කිව්වා, "ඔබතුමා මැරෙන කල් අගමැතිකමේ ඉන්න. මේක නම් ගෙන එන්න එපා." කියලා. "මෙය ගෙන එන්න එපා" කියලා අපි කිව්වා. එහි අනතුර දැකපු හින්දා තමයි, එහෙම කිව්වේ. අපි අපේ යුතුකම් ඉටු කළා. නමුත් සාමූහික වගකීම් හින්දා, Cabinet responsibility එක හින්දා Cabinet එක තුළ කථා කරන දේවල් අපි ඉන් පිටතදී කියන්නේ නැහැ. ඒ හින්දා සමහර විට අපට එය අවාසියක් වෙනවා. රට දන්නේ නැහැ අප අභ්‍යන්තර අරගලයක් ගෙන ගියා ද කියලා. එය පසු කාලයේදී -අද- ඔප්පු වෙලා තිබෙනවා. ඒ අවස්ථාව වන විට ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා හා ජාතික ඒකාබද්ධතා ඇමතිවරයා වශයෙන් හිටපු නිසා මම ඒ ගැන දන්නවා.

මට තමයි පැවරුවේ, දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අර්බුදයට ගිය වෙලාවේ ඒ අර්බුදයට විසඳුම් සොයන්න. අපි තේරීම් කාරක සභාවක් පත් කළා. මම රනිල් වික්‍රමසිංහ අගමැතිතුමාගේ ගෙදරට තුන් දවසක්ද කොහේදෝ ගියා, ඒ අර්බුදය බේරුම් කර ගන්න පුළුවන්ද කියලා බලන්න. දිනේෂ් ගුණවර්ධන හිටපු ඇමතිතුමා සමඟත් මම ගියා. නමුත් අදාළ පත්වීම් කර ගන්න බැරි වුණා.

අපේ ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල ඇමතිතුමා මේ ගරු සභාවේ සිටින නිසා මම මේ කාරණය විශේෂයෙන් මතක් කරන්න ඕනෑ. දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳ Supreme Court Determination එක ආපසු කියවා බලන්න. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය අනතුරු ඇඟවීමක් කර තිබෙනවා. මේ නිසා ගැටලුවකට, අර්බුදයකට යනවා කියන අනතුරු ඇඟවීම එහි කර තිබෙනවා. අන්තිමේදී පත්වීම් කර ගන්න බැරි වුණා. එහෙම වුණේ වෙනත් කවුරුවත් හින්දා නොවෙයි. විපක්ෂයේ සිටි නායකයන්ට එක්කාසු වෙන්න බැරි වුණා; අදාළ පත්වීම් කරන්න බැරි වුණා. අවසානයේදී, රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාවේ පත් වීම් කර ගන්න බැරිව අර්බුදයක් මතු වුණා. දහහතරලක්ෂයක් වන රජයේ සේවකයන් පාලනය කරන රාජ්‍ය සේවා කොමිෂන් සභාව අර්බුදයකට ගියා. National Police Commission එක අර්බුදයකට ගියා. ඒකට වග කියන්න ඕනෑ පාර්ලිමේන්තුවයි. වෙනත් කවුරුවත් නොවෙයි. ඒ නිසා තමයි Constitutional Council එක හදන කොට අපි දෙපාරක් කල්පනා කර බලන්න ඕනෑ. අපේ වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා මේ සම්බන්ධයෙන් අදහස් ඉදිරිපත් කළා. අදත් ජනාධිපතිතුමා සහ අගමැතිතුමා සමඟ අපි සාකච්ඡා කළා. මේ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පිළිබඳ අපට ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒවායෙහි සිටිය යුතු සියලු දෙනා ස්වාධීන අය

[ගරු ඩිව් ගුණසේකර මහතා]

විය යුතු බව ඇත්ත. ඒ ගැන අපේ කිසිදු ඇඟිලි ගැහීමක් නැහැ. නමුත් ඒවා පත් කරන්නේ පාර්ලිමේන්තුවයි. මෙහිදී අපට හිමි වන්නේ පරමාධිපත්‍යයයි. අප අපේ පරමාධිපත්‍යය පාවිච්චි කිරීම සම්බන්ධයෙන් වග කියන්න ඕනෑ. ඒ නිසා තමයි මා කියන්නේ, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත හා සම්බන්ධව ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ අලුත්ම තීන්දුව අනුව -තීරණය අනුව- ජනාධිපතිතුමා පාර්ලිමේන්තුවට වග කියන්න ඕනෑය, කැබිනට් ඇමතිවරයෙකු හැටියට not only responsible, but answerable -උත්තර දෙන්න ඕනෑ- කියා කියනවා නම්, මේ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා පාර්ලිමේන්තුවට answer කරන්න ඕනෑ නැහැ කියා කාටවත් කියන්න පුළුවන්කමක් නැති බව. ඒවා අද answer කරන්නේ නැහැ. මම පෞද්ගලිකව අගමැතිතුමා හමු වෙලා මේ ගැන කිව්වා. අගමැතිතුමා කිව්වා, එතුමාටත් මේ සම්බන්ධ අත් දැකීම් තිබෙනවාය කියා. "මම PSC එකේ Chairman කැඳෙව්වා, හමු වෙන්න එන්න බැරි බව ඔහු කිව්වා." කියා එතුමා කිව්වා. ඉදිරියේදීත් එහෙම ප්‍රශ්නයක් මතු වුණොත්? අදාළ ඇමතිවරුන්ට තමයි ගැටලු මතු වන්නේ. ස්වාධීනයි කිව්වාට ඒ අයට බැහැ අපට ඇහුම් කන් නොදී ඉන්න. පරමාධිපත්‍යය තිබෙන්නේ අපටයි.

අපි ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයට ඇඟිලි ගහන්න යන්නේ නැහැ. නමුත් ඒ කරන පත් වීම් කාට හෝ වග කියන්න ඕනෑ. එක්කෝ ජනාධිපතිතුමාට වග කියන්න ඕනෑ; එහෙම නැත්නම් අගමැතිතුමාට වග කියන්න ඕනෑ. ඒ දෙදෙනාටම වග කියන්නේ නැත්නම් -පාර්ලිමේන්තුවට වග කියන්නේත් නැත්නම්, ජනාධිපතිතුමාට වග කියන්නේත් නැත්නම්- මේ ස්වාධීන කොමිෂන් සභා වල් බූරු නිදහසක් ලැබුණා වාගේ කටයුතු කරනවා. එතකොට අපට තමයි ජනතාවට වග කියන්න වෙන්නේ. Public Service Commission එක අර්බුදයට ගිය අවස්ථාවේදී වෘත්තීය සමිති නායකයෝ ඇවිල්ලා කැරලි ගහන්න පටන් ගත්තා. Committee on Public Petitions එකේ සභාපති විධියට මම Public Service Commission එකේ Chairmanට ලියුම් දෙකක් යැව්වා, සුහද සාකච්ඡාවකට එන්න කියලා. ඒ කිව්වේ, දවල් කෑම කාලා අපි දෙන්නා සාකච්ඡා කරමු කියන එකයි. ඔහු මට ලියුමක් එව්වා, "මෙය ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවක්, මට ආරාධනා කරන්න ඔබතුමාට අයිතියක් නැහැ." කියලා. "මට එන්න බැහැ." කියලා ඔහු කිව්වා. ඉතින් මම කොහොමද, මහජන පෙත්සම් කාරක සභාවේ සභාපතිවරයා විධියට ප්‍රශ්න විසඳන්නේ, Public Service Commission එකේ සභාපතිවරයා කියනවා නම් පාර්ලිමේන්තුවට එන්න බැහැ කියලා. කවුරු බලයට පැමිණියත් මේ වාගේ ප්‍රශ්න ඉදිරියේ දීත් මතු වෙනවා. අපි හැම දාම බලයේ සිටින්නේ නැහැ. ආණ්ඩු පක්ෂයක් හැටියට ඔබතුමන්ලාත් හැම දාම බලයේ සිටින්නේ නැහැ. බලය මාරු වෙනවා. අද ස්වාධීන කොමිෂන් සභා හොඳයි කියලා කියන අය හෙට ආණ්ඩු බලයට පත් වුණාට පසුව හිතනවා, මේක ලෙඩක් කියලා. එම නිසා අපි හැම දෙනා මේ ප්‍රශ්න දෙස බලන විට ආණ්ඩුවේත් ඉන්නවාය; විපක්ෂයේත් ඉන්නවාය කියන එක හිතේ තබා ගෙන මේ ප්‍රශ්න දෙස බැලීම අවශ්‍යයි. මොකද, මේ ප්‍රශ්න ඉදිරියේ දීත් මතු වෙනවා.

මට තව එක දෙයක් කියන්න බැරි වුණා. ඒ ගැනත් මා මේ අවස්ථාවේ දී සඳහන් කරන්නට ඕනෑ. ජනාධිපතිවරයා සහ කැබිනට් මණ්ඩලය පාර්ලිමේන්තුවට responsible, answerable නම්, මේ කොමිෂන් සභාවලට හෝ මේ Constitutional Council එකට අපට answerable වෙන්න බැරි ඇයි? මේ Constitutional Council එකට බලයක් තිබෙන්න ඕනෑ, Public Service Commission එකේ Chairman කැඳවන්න. ගරු කථානායකතුමා තමයි පාර්ලිමේන්තුවේ නායකයා. ඔහුට බලයක් තිබෙන්න ඕනෑ. යම් ප්‍රශ්නයක් මතු වුණු වේලාවේ මේ ගරු සභාවේ සමහර මන්ත්‍රීවරුන් අසා සිටියා මතකද, Bribery Commission එකේ Chairman කැඳවන්න ගරු කථානායකතුමාට අයිතියක් තිබෙනවා ද කියලා? වුවමනා වේලාවට තර්ක කරනවා, කැඳවන්නය කියලා. තමන්ට දේශපාලන වශයෙන් අවාසි තිබෙන කොට කැඳවන්න එපාය කියනවා. එහෙම බැහැ. ඕනෑම රජයේ සේවකයකු පාර්ලිමේන්තුවට කැඳවීමට බලයක් තිබෙන්න ඕනෑ, නඩුකාරයා හැර. නඩුකාරයාව පාර්ලිමේන්තුවට කැඳවන්නය කියලා මම කියන්නේ නැහැ. නඩුකාරයාගේ ප්‍රශ්නයක් තිබෙනවා නම් ඒකට Standing Orders අනුව වෙනම කටයුතු කරන මාර්ගයක් තිබෙනවා. ඕනෑම රජයේ සේවකයකු කැඳවීමට පාර්ලිමේන්තුවට බලයක් තිබෙනවා. මෙය ලෝකයේ සියලුම පාර්ලිමේන්තු තමන්ගේ බලය පාවිච්චි කිරීමට කරන දෙයක්. එම නිසා මේ රටේ ජනතාව වෙනුවෙන් අපටත් පරමාධිපත්‍ය බලයක් තිබෙනවා.

අපේ පරමාධිපත්‍ය බලය ගණන් ගන්නේ නැද්ද? පරමාධිපත්‍ය බලය කිව්වාම ගණන් ගන්නේ නැහැ. ජනාධිපති ක්‍රමය තමයි කාටත් තේරෙන්නේ. ඔහුට "රජ්ජුරුවෝ" කියනවා; "දෙයියෝ" කියනවා. ඔක්කෝම කියනවා. දෙවියනේ! ඒ පරමාධිපත්‍ය බලය මේ ගරු සභාවේ සිටින මන්ත්‍රීවරුන් 225 දෙනාටම තිබෙනවා. ඔවුන් දෙවිවරුන් නොවෙයි ද? ඔවුන් රජවරුන් නොවෙයි ද? එම බලය තනි පුද්ගලයෙකුට ගියාම ඔහු, "දෙවියා" වෙනවා; "රජ්ජුරුවෝ" වෙනවා. මේක තමයි අපේ රටේ තිබෙන ක්‍රමය. එම නිසා මේ කාරණාව සම්බන්ධයෙන් අපි හෙට සාකච්ඡා කරන කොට විශේෂයෙන්ම අප compromise එකකට පැමිණිය යුතුයි කියලායි මම කියන්නේ. ව්‍යවස්ථාව සම්බන්ධ කාරණාවකදී අපට හැප්පි හැප්පී ඉන්න බැහැ. ආණ්ඩුවේ තිබෙන වුවමනාවන් අප විපක්ෂයක් වශයෙන් තේරුම් ගන්න ඕනෑ. ජනතාව බලා ගෙන ඉන්නවා. එම නිසා අප දෙගොල්ලන්ම එකතු වෙලා යම් compromise එකකට එන්න ඕනෑ. මොකද, ප්‍රධාන කාරණය වන්නේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කිරීමයි. එහෙම නම් ඊට වඩා අඩු මට්ටමේ තිබෙන පොඩි පොඩි දේවල් ප්‍රධාන කර ගත යුතු නැහැ. එහෙම නම් අපි දෙගොල්ලන්ම එකතු වෙමු, ඒවා drop කිරීමට. එහෙම නැත්නම් ඒවා එකතු කරන්නට අපි දෙගොල්ලන්ම එකඟ වෙමු. ඒක ප්‍රශ්නයක් කර ගන්න නරකයි. ඊළඟට වෙන්නේ අපගේ ප්‍රධාන කාරණාව අමතක වෙන එකයි. එය සිදු කරන එක අමාරු කාර්යක් නොවෙයි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩි දෙකක කාලයක් තිබෙන්නේ.

ගරු ඩිව් ගුණසේකර මහතා

(மாண்புமிகு டியூ குணசேகர)

(The Hon. DEW Gunasekara)

දහනුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගෙනාපු වෙලාවේ දී මම විපක්ෂයේ ඉඳ ගෙන ඒකට පක්ෂව කථා කළා මට මතකයි. එයට සංශෝධන ගෙනාපු වේලාවේ මමත් සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කළා. නමුත් මගේ සංශෝධනය පැරදුණා. එසේ පැරදුණාට තුන්වන වර කියවීමේ අවස්ථාවේ දී මගේ ඡන්දය දුන්නා. සංශෝධන එක්ක පටලවා ගත්තේ නැහැ. පළමුවැනි වතාවේදී ඡන්දය දුන්නා. දෙවැනි වතාවේ දී එයට විරුද්ධව ඡන්දය දුන්නා. මොකද, ඒ අවස්ථාවේ මගේ සංශෝධනයක් ඉදිරිපත් කළා නේ. තුන් වැනි වර කියවීමේ දී ආපසු පක්ෂව ඡන්දය දුන්නා. එම නිසා අපට මෙය කළ හැකියි. මෙය ප්‍රධාන කාරණාවක් විධියට අපි කල්පනා කරනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, සමස්තයක් වශයෙන් ගත්තාම දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත අද කාලීන අවශ්‍යතාවක් කියන එක සඳහන් කළ යුතුයි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩියක කාලයක් තිබෙන්නේ.

ගරු ඩීව් ගුණසේකර මහතා
(மாண்புமிகு டியூ குணசேகர)
(The Hon. DEW Gunasekara)
විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කර ගන්න අපි අපේක්ෂා කළේ නැහැ. එය සංශෝධනයකින් කරන්න බැරි දෙයක්. එම නිසා අප එය අපේක්ෂා කළ දෙයක් නොවෙයි. මම මේ පනත් කෙටුම්පත කියවා බැලුවා. ජනාධිපතිවරයාගේ වරම - එතැන "අහෝසි කිරීමක්" කියන වචනය සඳහන් කර තිබුණේ නැහැ. බලය අවම කිරීමක්, අඩු කිරීමක් කියලා තමයි සඳහන් කර තිබෙන්නේ. මම හිතන්නේ එය තේරුම් අරගෙන තමයි ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. නමුත් රටේ ගිය ප්‍රචාරය වෙනත් එකක්. එක්සත් ජාතික පක්ෂයේ අමාත්‍යවරුන් ගණනාවක් කිව්වා වාගේ, මැතිවරණයට ඉදිරිපත් කරන කොට දෙපැත්තෙන්ම ඉදිරිපත් කරන්න ඕනෑය කියන කාරණයට මම එකඟ වෙනවා.

ඊළඟට පාර්ලිමේන්තුව Constituent Assembly එකක් බවට පරිවර්තනය කරන්න ඕනෑ, අලුත් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් කෙටුම්පත් කරන්න. ඒ වරම මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කිරීම සඳහා ලැබී තිබෙනවා. මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමාට ඡන්ද ලක්ෂ 62ක් ලැබුණා. මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයාට ඡන්ද ලක්ෂ 58ක් ලැබුණා. මැතිවරණ ප්‍රකාශන දෙකේම තිබෙනවා, විධායක බලය අඩු කරනවාය කියලා. ඉතිහාසයේ පළමුවන වතාවටයි මේ තරම් ප්‍රබල ජන වරමක් ලැබුණේ. මේ තරම් ප්‍රබල ජන වරමක් ලැබුණු අවස්ථාවක් අපේ ඉතිහාසයේ නැහැ. එම නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් පොඩි-පොඩි තර්ක ඉදිරිපත් කරලා වැඩක් නැහැ. මුළු රටේම ජනතාව එක හඬින් දෙපැත්තටම -ආණ්ඩු පක්ෂයට හා විපක්ෂයට - ඡන්දය දීලා තිබෙන්නේ එක පොදු අරමුණක්, පොදු කාරණාවක් මතයි. එහෙම නම් ඒ අනුව කටයුතු කිරීම සඳහා හෙට දින ඉදිරිපත් කරන අපේ සංශෝධන පිළිබඳව සද්භාවයෙන් සාකච්ඡා කර තීරණයක් ගෙන ඒකච්ඡන්දයෙන් මෙම පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරමුයි කියා ආණ්ඩුවෙන් ඉල්ලා සිටිමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
බොහොම ස්තුතියි, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි. මීළඟට ගරු ශාන්ත බණ්ඩාර නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමා.

[අ.භා. 5.03]

ගරු ශාන්ත බණ්ඩාර මහතා (ජනමාධ්‍ය නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு சாந்த பண்டார - வெகுசன ஊடக பிரதி அமைச்சர்)
(The Hon. Shantha Bandara - Deputy Minister of Mass Media)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, විශේෂයෙන්ම මා සතුටු වනවා වාගේම ස්තුතිවන්ත වනවා, ගරු ඩීව් ගුණසේකර ජ්‍යෙෂ්ඨ මන්ත්‍රීතුමා -හිටපු අමාත්‍යතුමා- ඉතාම වැදගත්, ආදර්ශවත්, ප්‍රායෝගික කථාවක් මේ ගරු සභාවට ඉදිරිපත් කිරීමෙන් අනතුරුව මේ විධියට අදහස් දක්වන්න මට අවස්ථාව ලැබීම පිළිබඳව. මා හිතන හැටියට අප ගෙවන මේ දින දෙක අපේ රටේ ඉතාම ඓතිහාසික වුත්, වැදගත් වුත් දින දෙකක් බවට අනිවාර්යයෙන්ම පරිවර්තනය වනවා. එහෙම කියන්න හේතුව, මෙතෙක් ඉතිහාසයේ වැඩිම ජනතාවක් බලාපොරොත්තු වුණු දෙයක් පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මත වනවා නම් ඒ දෙය හෙට දවසේ සිද්ධ වන නිසායි. එහෙම කියන්න හේතුව මේකයි. පසු ගිය ආසන්නම ජනාධිපතිවරණයේ දී - ඊට පෙරත් මේ පිළිබඳව කථා කළා - 1,20,00,000ක් ජනතාව අනුමත කරපු, බලාපොරොත්තු වුණු ජනතා ඉල්ලීමක් තමයි අපි හෙට දවසේ මේ පාර්ලිමේන්තුවේ දී සම්මත කරනු ලබන්නේ. ඒකයි මා කිව්වේ, අද දිනය බහුතර ජනතාවක් කරපු ඉල්ලීමක් සම්මත වන ඓතිහාසික දිනයක් බවට පරිවර්තනය වනවාය කියලා.

අපි දන්නවා, අපේ රට විවිධ ආකාරයේ පාලනයන්ට නතු වෙලා තිබුණු බව. විවිධ නීති, විවිධ ක්‍රම, ඩොනමෝර් ප්‍රතිසංස්කරණ ක්‍රියාත්මක වුණා. ඉන් අනතුරුව සෝල්බරි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ක්‍රියාත්මක වුණා. 1948 දී අපට නිදහස ලැබුණා. ඒ නිදහස ලැබුණාට අපට ඇත්ත නිදහසක් ලැබී තිබුණේ නැහැ. බ්‍රිතාන්‍යයන් විසින් අපව පාලනය කරනු ලැබුවා. සෝල්බරි සාමිවරයා සකස් කර දුන් ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරලා, අපටම ගැළපෙන, අපේ රට ජන රජයක් බවට පත් කරන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් දිවංගත සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මහත්මියගේ නායකත්වයෙන් මේ උතුම් පාර්ලිමේන්තුවේ දී සම්මත කර ගන්න හැකියාව ලැබුණා. අපේ රටේ විතරක් නොවෙයි, ලෝකයේම ප්‍රථම අග්‍රාමාත්‍යවරිය බවට පත් වුණු දිවංගත සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියව අපි මේ වෙලාවේ දී ගෞරවයෙන් සිහිපත් කරන්නට ඕනෑ. ඉන් අනතුරුව 1978 දී දැනට පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව දිවංගත ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමාගේ නායකත්වය තුළ පාර්ලිමේන්තුවේ සම්මත කර, මේ වනකොට දහඅට වතාවක් සංශෝධනය වෙලා තිබෙනවා. දැන් අපි සූදානම් වන්නේ දහනව වන සංශෝධනය ගෙනෙන්නයි.

විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය සම්බන්ධයෙන් පළමුවෙන්ම හඬ නඟපු දේශපාලන පක්ෂය මොකක්ද කියලා අපි දන්නවා. දිවංගත සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ කාලයේ ඉඳලාම මේ බලතල වෙනස් වන්න ඕනෑය, මේ බලතල ඉවත් වන්න ඕනෑය, මේ තුළින් ඒකාධිපතියකු බිහි වන්න පුළුවන්ය, මේ බලතල වැරදි පුද්ගලයකුට ලැබුණොත් රට විනාශ වන්න පුළුවන්ය, ජාත්‍යන්තරය තුළ අපකීර්තියක් ඇති වන්න පුළුවන්ය, එම නිසා මේ විධායක ජනාධිපති ධුරය ඉවත් වන්න ඕනෑය, එහෙම නැත්නම් ඒ බලතල වෙනස් විය යුතුය කියන ස්ථාවරයේ ඉඳගෙන කටයුතු කළේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයයි. ඒ වාගේම වමේ බලවේගය මේ වෙනුවෙන් පැවැත්වූ සම්මන්ත්‍රණ, මේ වෙනුවෙන් පැවැත්වූ රැස්වීම්, මේ වෙනුවෙන් ගිය පා ගමන්, මේ වෙනුවෙන් කරපු උද්ඝෝෂණ, මේ වෙනුවෙන් සිදු වුණු ලේ හැලීම්, මේ වෙනුවෙන් සිදු වුණු ජීවිත පරිත්‍යාගයන් ප්‍රමාණය අතිවිශාලයි. එම නිසා පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට අද අපි විශේෂයෙන්ම සතුටු වනවා, මෙවැනි ඓතිහාසික අවස්ථාවක මේ බලතල යම් ප්‍රමාණයකට හෝ අඩු කරන්න කටයුතු කිරීම ගැන.

විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය සම්පූර්ණයෙන් අහෝසි කළා නම් හොඳයි. හැබැයි, එහෙම වුණොත් යම් අවස්ථාවක යම් ප්‍රමාණයකින් රටේ ඒකීයභාවයට ප්‍රශ්නයක් ඇති වන්න පුළුවන්ය කියලා අපි දන්නවා. ඒ වාගේම ජාතික ආරක්ෂාවටත් යම් යම් ප්‍රශ්න පැන නඟින්න පුළුවන්. අන්න ඒ නිසා මෙය යම් ප්‍රමාණයකින් අඩු කර ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ස්ථාපිත කර පාර්ලිමේන්තුවට වග කියන ක්‍රමයක් ඇති කරලා ජනතා සිතුම් පැතුම් ඉටු වන ආකාරයට මේ කටයුත්ත කර ගෙන යන්න ඕනෑ. වර්තමානයේ ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකයා හැටියට; ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සභාපතිවරයා හැටියට; රටේ වත්මන් ප්‍රධානියා හැටියට අතිගරු ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාගේ නායකත්වය තුළම මේ වෙනස ඇති කිරීම සඳහා මේ අවස්ථාව උදා වීම දෛවෝපගත සිද්ධියක්ය කියන එක මේ වෙලාවේදී මම මතක් කරන්න කැමැතියි. මේ සඳහා

[ගරු ශාන්ත බණ්ඩාර මහතා]

ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමා කළ කැපවීම, මේ සඳහා ගරු අමාත්‍යතුමන්ලාගෙන් ලැබෙන සහයෝගය, මේ සඳහා පක්ෂ විපක්ෂ භේදයක් නැතිව ගරු මන්ත්‍රීවරු හැටියට අප සියලු දෙනාගෙන් ලැබෙන සහයෝගය එක්ක මේ වගකීම් වාගේම මේ උතුම් කාර්ය භාරයේ අයිතිය අප හැමෝටම බෙදිලා එනවා. මේක තනි කෙනෙකුට කරන්න පුළුවන් දෙයක් නොවෙයි. තනි දේශපාලන පක්ෂයකට කරන්න පුළුවන් දෙයකුත් නොවෙයි. අද උදේ අතිගරු ජනාධිපතිතුමා ප්‍රකාශ කළා වාගේ අපි ඔක්කෝටම මේ ගෞරවය ලැබෙනවා.

මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ යම්යම් අඩු පාඩුකම් තිබෙන්න පුළුවන්. එලෙස අඩු පාඩුකම් තිබීම නිසා තමයි 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් වෙමින් ඇවිල්ලා දහනව වන වතාවටත් වෙනස් වන්නේ. මේ ව්‍යවස්ථාවේ කොහේවත් සඳහනක් නැහැ, මෙතැනින් පස්සේ මේ ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරන්න බැහැයි කියලා. මැතිවරණ ක්‍රමය සංශෝධනය කිරීම විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හැටියට ගෙනැල්ලා එහිත් අඩු පාඩු තිබෙනවා නම්, අපි විසිඑක්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයකුත් ගෙනැල්ලා, එහිත් අඩු පාඩු තිබෙනවා නම්, විසිදෙවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයකුත් ගෙනැල්ලා, එහිත් අඩු පාඩු තිබෙනවා නම්, විසිතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් දක්වා යන්නත් අපට පුළුවන්. හැබැයි, මේ සම්බන්ධයෙන් අප සියලු දෙනා එකඟතාවකට පැමිණිය යුතුව තිබෙනවා. මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී නොවෙයි, එළඹෙන මැතිවරණයෙන් පසුව එන පාර්ලිමේන්තුවේදී අප සියලු දෙනා එකට අත්වැල් බැඳගෙන නව ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ස්ථාපිත කිරීම සඳහා කැප වන්න ඕනෑය කියන එක මේ වෙලාවේදී විශේෂයෙන්ම මම මතක් කරන්න කැමැතියි.

මේ සම්බන්ධයෙන් ජනමාධ්‍ය අමාත්‍යාංශය පැත්තෙනුත් බලා කථා කරන්න මම කැමැතියි. මෙතෙක් කල් අපි රටේ පාලනය පිළිබඳව කථා කරද්දී විධායකය, ව්‍යවස්ථාදායකය, අධිකරණය ගැන කථා කළා. හැබැයි, විධායකය, ව්‍යවස්ථාදායකය, අධිකරණය වාගේම ජනමාධ්‍ය අංශයත් අද රටේ පාලනයට ප්‍රධාන වශයෙන් හවුල් වෙලා, සම්බන්ධ වෙලා තිබෙනවාය කියලා අපි දන්නවා.

මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය මුලින්ම ගෙන එනකොට එහි අඩු පාඩුකම් ගණනාවක් තිබෙන බව අපි දැක්කා. මැතිවරණය කාල සීමාවක් තුළ දී යම් මාධ්‍ය ආයතනයක් ඒකපාක්ෂිකව කටයුතු කළොත් ඒ වෙනුවෙන් බලධාරියෙකු පත් කරලා එය යම් පාලනයකට නතු කරන්න පුළුවන්කම තිබුණා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයෙන් ඒක වෙනස් කළා. මැතිවරණයක් ක්‍රියාත්මක වන වෙලාවේදී යම් ජනමාධ්‍ය ආයතනයක් මැතිවරණ නීති උල්ලංඝනය කරමින් ඒකපාක්ෂිකව කටයුතු කළොත් ඒ සම්බන්ධයෙන් දඬුවම් කිරීම සඳහා අධිකරණ ක්‍රියා මාර්ගවලට යන්න මැතිවරණ කොමිසමට පුළුවන්කම ලැබෙනවා. වරදකරුවකු වුවහොත් උපරිම වශයෙන් අවුරුදු තුනක සිර දඬුවමක් දක්වා යන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා. අතිගරු ජනාධිපතිතුමා එක්ක, අග්‍රාමාත්‍යතුමා එක්ක සහ වග කිව යුතු සියලු දෙනා එක්ක අපි මේ ගැන සාකච්ඡා කරලා එය සම්පූර්ණයෙන් ඉවත් කිරීමට මේ වන කොට කටයුතු කරලා තිබෙනවාය කියන එක වගකීමෙන් යුතුව මම මතක් කරන්න කැමැතියි.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, ඉදිරියේදී තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත මේ පාර්ලිමේන්තුවේදී සම්මත කිරීමට නියමිතයි. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් විධායක ජනාධිපති බලතල අඩු කිරීමෙන් අපි ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී රටක් හැටියට ඉදිරියට යනවා. Good Governance ගැන කථා කරද්දී, democracy ගැන කථා කරද්දී ලෝකයේ ප්‍රධාන වශයෙන්ම වැදගත් වන කාරණයක් තමයි, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා. ඒ නිසා මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය හරහා ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ඇති වන එක ඉතාම හොඳයි. අපේ ජ්‍යෙෂ්ඨ මන්ත්‍රීතුමකු වන ගරු ඩිව් ගුණසේකර මැතිතුමා ප්‍රකාශ කළා වාගේ මේ කොමිෂන් සභා සඳහාත් පාලනයක් තිබීම අවශ්‍ය වනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට තව විනාඩි දෙකක කාලයක් තිබෙනවා.

ගරු ශාන්ත බණ්ඩාර මහතා
(மாண்புமிகு சாந்த பண்டார)
(The Hon. Shantha Bandara)

මේ කොමිෂන් සභාවලට පත් කිරීම් කරන්න ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට පුළුවන්. හැබැයි, මේ කොමිෂන් සභාවල පාලනය පිළිබඳව සොයා බලන්න ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවටවත් බැහැ. මේ කොමිෂන් සභා පිළිබඳව කථා කර තීන්දුවක් ගන්න පාර්ලිමේන්තුවට බැරි වුණොත්, ජනාධිපතිතුමාට, අගමැතිතුමාට, අමාත්‍ය මණ්ඩලයට මේ පිළිබඳව කථා කර තීන්දු තීරණ ගන්න බැරි වුණොත් අපට අනිවාර්යයෙන් අර්බුදයකට යන්න වෙනවා. පසු ගිය කාලයේ යම් යම් කොමිෂන් සභාවල ක්‍රියාකාරිත්වය සම්බන්ධයෙන් අප ප්‍රායෝගිකව අත් දැකීම් ලබා තිබෙනවා. මේ කොමිෂන් සභා ඇති වන එක ඉතාම හොඳයි. ඔවුන් යම්කිසි ප්‍රායෝගික නොවන, එසේ තැන්තම් යම් වැරදිසහගත පැත්තකට යෙමු වෙනවා නම් නිවැරදි පැත්තට ගැනීමේ බලය, ඒ පිළිබඳව සොයා බැලීමේ, පසු විපරම් කිරීමේ සහ තීන්දු තීරණ ගැනීමේ බලය අඩුම තරමින් ජනතා පරමාධිපත්‍යය ක්‍රියාත්මක වන මේ පාර්ලිමේන්තුවටවත් තිබිය යුතුය කියන එක මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන්ම මතක් කරනවා. සමහර අවස්ථාවලදී මේ පිළිබඳව විවේචනාත්මකව කථා කරනවා අප දැක්කා. එහි ගැටලුවක් නැහැ. හැබැයි එක අවස්ථාවකදී සමහරු කිව්වා, මේකෙන් ජනතාවට කිසිම ප්‍රයෝජනයක් නැහැ කියලා. පොළොන්නරුවේ ගොවි ජනතාවට මේකෙන් ලැබෙන්නේ මොකක් ද කියා ඇහුවා. අප එකක් කියන්නට කැමැතියි. මේක සම්පූර්ණයෙන් ජනතාවාදී ක්‍රියාවලියක්. සාධාරණ මැතිවරණයක් තියෙද්දී වාසිය කාට ද? සාධාරණ පොලීසියක් තියෙද්දී වාසිය කාට ද?

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)

ගරු නියෝජ්‍ය ඇමතිතුමනි, ඔබතුමාට නියමිත කාලය අවසානයි.

ගරු ශාන්ත බණ්ඩාර මහතා
(மாண்புமிகு சாந்த பண்டார)
(The Hon. Shantha Bandara)

සාධාරණ අධිකරණයක් තියෙද්දී වාසිය කාට ද? සාධාරණ පරිපාලනයක් තියෙද්දී වාසිය කාට ද? ඒ ඔක්කොම වාසි එන්නේ ජනතාවටයි. එම නිසා මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගැනීම ඉතාම ජනතාවාදී ක්‍රියාවලියක්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී ක්‍රියාවලියක්, රටක යහ පාලනය පෙන්නුම් කරන පැහැදිලි ලක්ෂණයක් සහ ආරම්භයක් කියා මතක් කරමින් මම නිහඬ වෙනවා. ස්තුතියි.

[අ.භා. 5.15]

ගරු (මහාචාර්ය) තිස්ස විතාරණ මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) திஸ்ஸ விதாரண)
(The Hon. (Prof.) Tissa Vitarana)

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි, මේ වැදගත් විවාදයට සම්බන්ධ වීමට අවස්ථාව ලැබීම ගැන මම සතුටු වෙනවා. අපේ

රටේ ඉතිහාසය දිහා බැලුවාම, ක්‍රමානුකූලව අපේ රටේ ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී දේශපාලන අවබෝධය වැඩි වෙලා, ජනතාවගේ මත හරහා අප රට ඉදිරියට ගමන් කරන්නට පුළුවන් වාතාවරණයක් ගොඩ නැඟී තිබෙනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම එය පටන් ගත්තේ බ්‍රිතාන්‍ය පාලන කාලයේ 1931 වර්ෂයේ දීයි. ඒ කාලයේ දී අපට සර්ව ජන ඡන්ද බලය ලැබුණා. එතැනින් එහාට ජනතාව ඒ ඡන්ද බලය පාවිච්චි කරමින් තමන්ගේ වුවමනාවන් දේශපාලනඥයන්ට ඉදිරිපත් කර, ඒ දේශපාලනඥයන් පාර්ලිමේන්තුව තුළින් ජනතාවගේ ඒ වුවමනාවන් මතු කර විසඳුම් ලබා දෙන්නට ක්‍රියා කළා. ඒ ආකාරයට ක්‍රමානුකූලව අප රට තුළ දියුණුවක් ඇති වුණා. ඒ දියුණුවත් එක්ක ව්‍යවස්ථා වර්ධනයකුත් ඇති වුණා. මුලින්ම ඇති වුණේ මැනින් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවයි. ඊට පස්සේ ඩොනමෝර් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඇති වුණා. ඉන් පසුව සෝල්බරි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හරහා අප නිදහසත් ලබා ගත්තා. ඒ කාලය දෙස බැලුවාම බ්‍රිතාන්‍යයේ තිබුණු සම්ප්‍රදාය, ඒ ක්‍රමවේදය පදනම් කර ගෙන හැඩ ගැසී රට තුළ යම් දේශපාලන ව්‍යුහයකුත් ගොඩ නැඟුණා. මේ තත්ත්වය මතු වෙලා එද්දී තමයි, නිදහස ලබා ගෙන එතැනින් එහා අප රට තුළ ජනතාවගේ වුවමනාවන් මතු කරන පාර්ලිමේන්තුවක් හරහා දේශපාලන වෙනස් වීම් ඇති කරන්නට ජනතාවට පුළුවන් වුණේ; ආණ්ඩු වෙනස් කරන තත්ත්වයට ගේන්න පුළුවන් වුණේ. ඒ වාගේම මේ රටේ සංවර්ධනය ඉදිරියට ගෙන යන දේශ හිතෛෂී වාතාවරණයකුත්, දේශපාලන ප්‍රවණතාවකුත් මතු වෙමින් ආවා.

ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයත්, වමත් එක් වෙලා 1956 දී මහජන එක්සත් පෙරමුණ ඇති කර එතැනින් එහා 1964 දී හා 1970 දී සභාග ආණ්ඩු ඇති කර ගත්තා. ඒ හරහා තමයි ක්‍රමානුකූලව පුළුවන් වුණේ, අප රටේ ආර්ථිකය අධිරාජ්‍යවාදී ග්‍රහණයෙන් මුදා ගෙන දේශීය ආර්ථිකයක් හැටියට ඉදිරියට ගෙන ගොස් අපේ ජනතාවට නිසි සේවයක් ලබා දිය හැකි මාර්ගයක් හැටියට මතු වෙන්න. ඒ ගමන තමයි ඉදිරියට අප රට තුළ දියුණු වෙලා ආවේ. විශේෂයෙන් 1970 සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියගේ නායකත්වයෙන් යුතු ආණ්ඩුව හරහා අපට පුළුවන් වුණා, ආචාර්ය කොල්වින් ආර්. ද සිල්වාගේ නායකත්වයෙන් 1972 ජනරජ ව්‍යවස්ථාවක් ඉදිරිපත් කරන්න. ඒ තුළින් අපට අංග සම්පූර්ණ නිදහස ලබා ගන්න පුළුවන් වුණා. 1948 Dominion status නිදහස අපි ලබා ගත්තත්, 1972 තරම් සෑහෙන කාලයක් ගියා ජනරජයක් හැටියට අංග සම්පූර්ණ නිදහස ලබා ගන්න. මේකට ප්‍රධාන හේතුවක් වුණේ මොකක්ද? අප රට තුළ එක්සත් ජාතික පක්ෂය - ඒ ධනපති පන්තිය- කටයුතු කළේ ඉන්දියාවේ වාගේ ස්වාධීන දේශ හිතෛෂී ධනපති පන්තියක් හැටියට නොවෙයි. ඔවුන් කටයුතු කළේ අධිරාජ්‍ය ගැති ධනපති පන්තියක් හැටියටයි, කොම්ප්‍රදෝරු ධනපති පන්තියක් හැටියටයි.

1970න් පසුව 1977 දක්වා අපේ රට විශාල ප්‍රගතිශීලි ගමනක් ගෙන ගියා. වතුකරය ජන සතු කළා. බැංකු, රක්ෂණ, වරාය වාගේම බ්‍රිතාන්‍ය සතුව තිබුණු අනෙකුත් ආයතන -ආර්ථික බල කණු- අපේ යටතට ගැනීම නිසා තමයි අපේ රටේ ඉදිරි දියුණුව සඳහා ආර්ථික ශක්තියක් ලැබුණේ. ඒ දියුණුව ඉදිරියට ගෙන යන කොට තමයි 1977 වර්ෂයේ දී ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ප්‍රමුඛ එක්සත් ජාතික පක්ෂය බලයට ආවේ. එතුමා බලයට ඇවිල්ලා ජාත්‍යන්තර වශයෙන් නව ලිබරල්වාදී ප්‍රවණතාව පදනම් කර ගෙන ඒ තුළින් නව යටත් විජිතවාදී යුගයකට ගමන් කරන්න මාර්ගයක් සෙව්වා.

ඇමෙරිකාවේ චිකාගෝ ආර්ථික කවය තමයි මුලින්ම එය යෝජනා කළේ. ඒක රොනල්ඩ් රේගන් හා මාග්‍රට් තැචර් ලෝකයේ දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයට ඉදිරිපත් කළා. නව ලිබරල්වාදී ප්‍රවණතාව ලෝකය වටා පැතිර ගිහින් ලංකාවේත් ඒක ඉදිරියට ගෙන යන්න ව්‍යවස්ථාවක් අවශ්‍ය වුණා. ඒ ව්‍යවස්ථාව තමයි 1978 ජේ.ආර්. ජයවර්ධන සකස් කළේ. ඒ ව්‍යවස්ථාව තුළින් එක අතකින් ජනතාවගේ හඬ, ජනතාවගේ බලපෑම, දේශපාලන ක්ෂේත්‍රයේ තීන්දු ගැනීමට ඒ තිබුණු මාර්ගය වහන්න කටයුතු කළා. ඒ ව්‍යවස්ථාව තුළින් පුළුවන් වුණා, තනි පුද්ගලයෙකුට - විධායක ජනාධිපති කෙනෙකුට- විධායක බලතල පවරන්න. ඇමෙරිකාවේ, ප්‍රංශයේ තිබුණු ක්‍රමවේදය තමයි අපේ රටට ගෙනැල්ලා අපේ තිබුණු Westminster ක්‍රමයට බද්ධ කළේ. බද්ධ කිරීමෙන් තමයි මේ රටේ විවිධ ප්‍රශ්න මතු වෙලා තිබෙන්නේ. "දින 100 වැඩ පිළිවෙළ" දියත් කරන්නත් සිදු වුණේ මෙන්න මේ ඇති වුණු තත්ත්වය හේතු කොටගෙනයි. ඒ තුළින් මොකක්ද වුණේ? ජනතාව හා පාර්ලිමේන්තුවේ පත් කරන ජනතා නියෝජිතයන් අතරේ විශාල පරතරයක් ඇති වුණා. දිස්ත්‍රික්ක ඒකකය පදනම් කර ගත් මැතිවරණ ක්‍රමය එක පැත්තකිනුත්, අනික් පැත්තෙන් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය තුළිනුත් පාර්ලිමේන්තුව බාල්දු කළා. පාර්ලිමේන්තුව තුළ තිබුණු ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍යය අවුරුදු පහකට වතාවක් ඒ නියෝජිතයන් හරහා ක්‍රියාත්මක කිරීමත් බාල්දු වුණා. මේ තත්ත්වය හරහා තමයි දැන් අපේ රටේ තිබෙන දරුණු දේශපාලන අර්බුදය ඇති වුණේ. ඒ තත්ත්වය අපට වෙනස් කරන්න වෙනවා. ඒ වෙනස් කිරීම සඳහා අප වම හැටියට -සම සමාජ පක්ෂය හැටියට- 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පිට වුණු දා ඉඳලාම දිගටම සටනක් ගෙන ගියා. ඩිව් ගුණසේකර සහෝදරයා ඒ ගැන විස්තරයක් කළා. ඒ නිසා මම ඒ ගැන නැවත මතක් කරන්න යන්නේ නැහැ.

හයිඩ්පාක් පිට්ටනියේ අප උද්ඝෝෂණයක් කළා. පාර හිර කරලා, පොලිස් තර්ජන මැද්දේ ප්‍රශ්නවලට මුහුණ දීලා තමයි අප ඒ සටන ගෙන ගියේ. නමුත් වැදගත්ම දේ වන්නේ මෙයයි. ආචාර්ය එන්.එම්. පෙරේරා මැතිතුමා, එතුමාගේ විවේචනාත්මක විශ්ලේෂණය හරහා පැහැදිලිව පෙන්නුවා, මෙන්න මේ වාගේ බද්ධ කිරීම තුළින් ඇති වන විපාකය මොකක්ද කියා. මූලික පරස්පර විරෝධය නැති කරන්නේ නැතිව අර්බුදයෙන් අර්බුදයට - ප්‍රශ්නයෙන් ප්‍රශ්නයට- මේ රට ගමන් කරනවා, දේශපාලන පැත්තෙන් ඉතාම අවදානම් තත්ත්වයක් ඇති වනවා කියා එතුමා පැහැදිලිව එතුමාගේ පොතේ සඳහන් කළා. ඒක තමයි දැන් අපේ රටේ සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ. ඒ තත්ත්වය හේතු කොටගෙනයි, පුද්ගලයන්ට ඕනෑවට වඩා බලය ලබා දීම නිසයි විපාක ඇති වෙලා තිබෙන්නේ. එතුමා කිව්වා, "Power corrupts, and absolute power corrupts absolutely" කියා. මොන පුද්ගලයෙකු ජනාධිපති වුණත් ඒ තත්ත්වය ඇති වෙනවා. දූෂණ, වංචා වැනි ප්‍රශ්න ඇති වෙනවා. මේ ක්‍රමවේදය වෙනස් කිරීම අත්‍යවශ්‍යයි. ක්‍රමවේදය වෙනස් කිරීම සඳහා අප යෝජනා කර තිබුණා, සම්පූර්ණයෙන් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න කියා. අප කවුරුත් සන්තෝෂ වුණා, මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා ඒ හඬ නඟලා විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න යනවාය කියා. අපේ සමාජයේ නොයෙකුත් ජන කොටස් ඒ අදහස මතු කළා. අපත් ඒ අදහස දිගටම හිටපු ආණ්ඩුව හරහා මතු කළා. හැම මැතිවරණයෙන්ම ඒ අදහස මතු කළා. නමුත් මේවා ක්‍රියාත්මක වුණේ නැහැ. අප ප්‍රාර්ථනා කළා, මේ කටයුත්ත සිදු වේවා කියා. මේ අනුව පසු ගිය මැතිවරණයට පෙර අප සම සමාජ පක්ෂයේ කණ්ඩායමක් හැටියට ගිහිල්ලා ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ නායකත්වය යටතේ තරග කළ මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාව හමු වුණා. ඒ අවස්ථාවේදී අප පැහැදිලිවම කිව්වා, "මේ වෙනස කරන්න ඕනෑ. එය කිරීම සඳහා ලබන මැතිවරණය 1970 කළා වාගේ අනිවාර්යයෙන් ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් පිහිටුවන මැතිවරණයක් කරන්න." කියා. ඒ හරහා තමයි මේ වෙනස්වීම් කරන්න පුළුවන් වන්නේ, ඒ හරහා තමයි මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කරන්න පුළුවන් වන්නේ, ඒ හරහා තමයි විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය නැති කරන්න පුළුවන් වන්නේ, ඒ හරහා තමයි ජාතික ප්‍රශ්නය විසඳීමට සුදුසු වෙනස්කම් කරන්න පුළුවන් වන්නේ, ඒ හරහා තමයි සුදුසු ආකාරයකට බලය බෙදා හැරීමත්, පාර්ලිමේන්තුව තුළින්ම සියලු මත එක් රැස් කර ගෙන සාකච්ඡා මේසය වටා එකඟත්වයක් ඇති කරන්නත් පුළුවන් වන්නේ.

[ගරු (මහාචාර්ය) තිස්ස විතාරණ මහතා]

මට පෙනෙන හැටියට අපට තවම එය කරන්න බැරි වෙලා තිබෙනවා. ඉදිරි කාලයේ දී එය කරන්න වෙනවා. ලබන මැතිවරණයේ දී එය කරන්න පුළුවන් වෙන්න කියලා මම ප්‍රාර්ථනා කරනවා. අපි පුදුම වෙන්නේ නැහැ, මේ ව්‍යවස්ථාව සම්පූර්ණයෙන් වෙනස් කරමින් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න පුළුවන් වේවි කියලා විශ්වාස කරපු අයට මේ ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණයේ තීන්දුව පිළිගන්න සිදු වෙලා තිබීම ගැන. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව අනුව තුනෙන් දෙකක බලයෙන් කරන්න පුළුවන් සීමිත වෙනස්කම් තිබෙනවා. ඒ තුළින් විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න බැහැ. ඒ තුළ තිබෙන යම් යම් බලතල අඩු කරන්න පුළුවන්. ඒකයි සීමාව. ඉන් එහාට යන්න ඕනෑ නම් ජනමත විචාරණයකට යන්න ඕනෑ. මට පෙනෙන හැටියට ආණ්ඩුව ඒ පියවරට යන්න ලැහැස්ති නැහැ. මේ අවස්ථාවේ දී අපි ඉදිරියේ තිබෙන්නේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයයි. සමසමාජ පක්ෂය හැටියට අපි මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අපේ සහාය දෙනවා. ඒ තුළ සීමිත කර්තව්‍යයක් ඉෂ්ට කරන්න පුළුවන් වෙයි කියලා අපි තේරුම් ගෙන තිබෙනවා. අපේ ඉදිරි දේශපාලනයට අවම හානියක් වන විධියට, දේශපාලනය වඩා හොඳට ඉදිරියට ගෙන යන්න පුළුවන් වන ආකාරයට මේ කාලයේදී අපි කටයුතු කරන්න ඕනෑ.

එක පැත්තකින් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තිබෙනවා. අනෙක් පැත්තෙන් විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තිබෙනවා. මැතිවරණ ක්‍රමය තුළ මනාප ක්‍රමය නැති කර දමා කොට්ඨාස ක්‍රමය පදනම් කර ගත් මිශ්‍ර අනුපාත ක්‍රමය බද්ධ කර ගනිමින් රටවල් කිහිපයක තිබෙන ආකාරයට අපි කටයුතු කරන්න ඕනෑ. ඒ අවස්ථාවට තමයි අපි පැමිණ තිබෙන්නේ. මෙතැනදී දින 100 ගැන කල්පනා කරන්න එපා කියලා මම ඉල්ලීමක් කරනවා. මේ වාගේ වැදගත් කර්තව්‍යයක් ඉෂ්ට කරන කොට දින 100 ද, දින 110 ද, දින 120 ද කියන එක නොවෙයි වැදගත් වන්නේ. මෙතැනදී වැදගත් වන්නේ මේ කරන වැඩේ පුළුවන් තරම් හොඳට ක්‍රියාත්මක කිරීමයි. ඒ සඳහා මම හිතන විධියට දැන් යම් වාතාවරණයක් ගොඩ නැඟිලා තිබෙනවා. අමාරුවෙන් වෙන්න පුළුවන්. සහයෝගයෙන් කරන්න පුළුවන් දෙයක්. නොයෙකුත් අනවශ්‍ය ගැටුම් ඇති වෙලා තිබෙනවා. ඒවා ගැන අපි කනගාටු වෙනවා. නමුත් අපි බලාපොරොත්තු වෙනවා, මේ අවස්ථාවේදී අපි සහයෝගයෙන් ක්‍රියා කළොත් අපේ රටට උපරිම ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීමට පුළුවන් වෙයි කියා. මේ තිබෙන පාර්ලිමේන්තු ක්‍රමය හරහා තුනෙන් දෙකක බලයක් ලබා ගැනීම ඉතාම අසීරු කාර්යයක්. එය දැන් තිබෙනවා. එයත් පාවිච්චි කරමින් අපි අත් වැල් බැඳ ගෙන අපේ රටට උපරිම වාසියක්, උපරිම දියුණුවක්, උපරිම ප්‍රයෝජනයක් ලබා ගැනීමට කටයුතු කරමු.

මේ සඳහා අපි යම් යම් යෝජනා ඉදිරිපත් කර තිබෙනවා. ඉන් එකක් මම සඳහන් කරන්නම්. Clause 6හි Article 33A (2)වල අන්තිමට "However, such advice should be revealed to Parliament, unless the matter affects the security of the country" යනුවෙන් එකතු කළ යුතු යැයි අපි යෝජනා කර තිබෙනවා. ජනාධිපතිට අගමැති යම් උපදෙසක් දෙනවා නම් මේ පාර්ලිමේන්තුව ඒ ගැන දැනුවත් වෙන්න ඕනෑ. යහ පාලනය සඳහා ඒක විවෘතව කළ යුතු දෙයක්.

ඒ එක්කම ජනාධිපතිවරයාගේ මුක්තිය ගැන සඳහන් Clause 7, Article 35 (1) - "Immunity of President from suit" - සඳහා ගෙනෙන සංශෝධනයේ එක වචනයක් වෙනස් කරන්න අපි යෝජනා කරනවා. ඒ එක වචනය වෙනස් කළොත් නීතිය පැත්තෙන් ලොකු වෙනසක් ඇති වෙනවා. ඒ වගන්තියේ ආරම්භයේ තිබෙන "Where", කියන වචනය වෙනුවට "While" කියන වචනය යෙදුවොත් මුක්තිය - immunity එක - ජනාධිපතිතුමාට ලැබෙන්නේ සේවය කරන කාලයට පමණයි.

ඒ එක්කම අපි යෝජනා කරලා තිබෙනවා, ඒ වාගේම අපි වැයම් කරන්න ඕනෑ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව හරහා පත් කරන කොමිෂන් සභාවලින් උපරිම ප්‍රයෝජනයක් ගන්න. අපේ රටට ඉතාම අවශ්‍ය දෙයක් තමයි ජාතික සමගිය ගොඩනැඟීම. ඒක තවම සිද්ධ වෙලා නැහැ. ඒ නිසා Commission for Communal Harmony and National Integration කියන කොමිෂන් සභාව පත් කරන්න කාලය ඇවිල්ලා තිබෙනවා කියලා මම හිතනවා. ඒ කියන්නේ ජාතික සංහිඳියාව සඳහා, ජාතික එක්වීම - integration - සඳහා විශේෂ කොමිසමක් පත් කිරීම යෝග්‍යයි. මේ ප්‍රශ්නය ගැන සෑහෙන්න සාකච්ඡා වෙලා තිබෙනවා.

මේ කොමිෂන් සභා පත් කරන කොට මේ කොමිෂන් සභාවලට පත් කරන පුද්ගලයන් දෙවියන් නොවෙයි. ඒ පත් කරන පුද්ගලයන් සෑහෙන කාලයක් එක් එක් ආයතනවල සේවය කර අත් දැකීම් තිබෙන නිලධාරින්. එහෙම නැත්නම් වෙනත් ආයතනවල වැඩ කරලා යම් යම් ක්ෂේත්‍ර ගැන විශේෂ අවබෝධයක්, දැනුමක් ඇති පුද්ගලයන්. ඒ වුණාට ඒ පුද්ගලයන් කොමිසමකට පත් කරලා අවුරුදු තුනකට බලය දුන්නාම කිසිම වග කීමක් නැතුව ක්‍රියා කරන්නත් ඉඩ තිබෙනවා. ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍යය අනුව ජනතාවට සේවය කිරීම පැත්තෙන් බලන කොට ඒක ඉෂ්ට කරන්න ඒ ගොල්ලන්ට වග කීමක් තිබෙනවා. ඒ නිසා අපි මේ ගැන සලකා බලන්න ඕනෑ.

මම ගිය ආණ්ඩුවේ ඇමති කෙනෙකු වෙලා ඉන්න කොට තාක්ෂණය ගමට ගෙන යෑම සඳහා සෑම ප්‍රාදේශීය ලේකම් කොට්ඨාසයකම විද්‍යා මධ්‍යස්ථාන පිහිටුවලා රට වටේ විද්‍යා වැඩ පිළිවෙළ ක්‍රියාත්මක කළා. මේ අලුත් වැඩ පිළිවෙළ සාර්ථකව ක්‍රියාත්මක කිරීමට අවශ්‍ය සේවක පිරිසක් පත් කරන්න අවශ්‍යව තිබුණා. විද්‍යාව පිළිබඳව දන්නා කෙනෙක් තමයි ඒ අයට අවශ්‍ය සුදුසුකම් මොනවාද කියා දන්නේ. ඒ අනුව අපි ඒවා සඳහන් කරලා රාජ්‍ය සේවා කොමිසමට - Public Service Commission එකට - ඉදිරිපත් කළා. නමුත් මට කනගාටුයි කියන්න, අවුරුදු එකහමාරකට කිසිම ප්‍රතිචාරයක් ලැබුණේ නැහැ. මම දෙවරක් ගිහිල්ලා එහි සිටි ප්‍රධානියා මුණ ගැහිලා කරුණු පැහැදිලි කරලා දුන්නා. නමුත් කිසිම ප්‍රතිචාරයක් ලැබුණේ නැහැ. ඒ අවස්ථාවේදී මට සිද්ධ වුණා, එදා ජනාධිපතිතුමාට මේ ප්‍රශ්නය ඉදිරිපත් කරලා එය එතුමා හරහා ක්‍රියාත්මක කරන්න. ඒ නිසා මේ වාගේ දේවලට අපට ඉඩ දෙන්න බැහැ. ඒ කියන්නේ දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් එක පුද්ගලයෙකුට ඕනෑවට වඩා බලය ලැබීමෙන් මතු වන ප්‍රශ්නවලින් බේරෙන්න තමයි අපි බලන්නේ.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය

(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)

(The Presiding Member)

ගරු මන්ත්‍රීතුමා, ඔබතුමාට තව විනාඩි දෙකක කාලයක් පමණයි තිබෙන්නේ.

ගරු (මහාචාර්ය) තිස්ස විතාරණ මහතා

(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) திஸ்ஸ விதாரண)

(The Hon. (Prof.) Tissa Vitarana)

නමුත්, අනෙක් පැත්තෙන් දේශපාලනඥයන් හැටියට ජනතාවට අවශ්‍ය සේවය ලබා දීමේ වගකීමක් අපට තිබෙනවා. ඒ සේවය ලබා දීමේදී මෙවැනි කොමිෂන් සභා හරහා විශාල බාධක ඇති වෙන්නට ඉඩ තිබෙනවා. එවැනි දේට ඉඩ නොදෙන විධියකට අපි කටයුතු කරන්න ඕනෑ. ඒ නිසා වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමා යෝජනා කළ දේ මම සම්පූර්ණයෙන් අනුමත කරනවා. ඒ තමයි, මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට - Constitutional Council එකට - පත් කරන සෑම කෙනාම

පාර්ලිමේන්තුවෙන් පත් කරන්න ඕනෑය කියන එක. එසේ පාර්ලිමේන්තුවෙන් පත් කිරීමේදී නුසුදුසු අය නොවෙයි, සුදුසු අය පත් කරන්න ඕනෑ. පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින සෑම කෙනෙකුටම ඡන්දදායකයන් කෙරෙහි වගකීමක් තිබෙනවා. ඔවුන්ට ඡන්දදායකයන්ගේ වුවමනාව ඉෂ්ට කරන්න තිබෙනවා.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා, දැන් කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු (මහාචාර්ය) තිස්ස විතාරණ මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) திஸ்ஸ விதாரண)
(The Hon. (Prof.) Tissa Vitarana)
Sir, please give me one more minute.

ඒ වගකීම ඉෂ්ට කිරීම සඳහා එවැනි බලයක් තිබෙන්න ඕනෑ. ඒ බලය ලබා දීම අත්‍යවශ්‍යයි කියා මම මෙතැනදී මතක් කරනවා.

තව එක කරුණක් විතරයි මා මතක් කරන්නේ. ජනාධිපතිතුමා අමාත්‍යාංශ ලේකම්වරුන් පත් කරන විට, ඒ අදාළ ඇමතිතුමා සමඟ කථා කර, ඒ ඇමතිතුමාගේ මතයත් ලබා ගෙන ඒ ලේකම්වරුන් පත් කරන්න අවශ්‍යයි. ඒ ඒ විෂයයන් ගැන, ඒ ඒ ක්ෂේත්‍ර ගැන යම් දැනුමක් ඇති, පළපුරුද්දක් ඇති, ඒ සඳහා නිසි නායකත්වයක් දීලා කටයුතු කරන්න පුළුවන් සුදුසු ලේකම්වරුන් පත් කරන්න ඕනෑ. ඒ කරුණ වැදගත් වනවා. ඒ කරුණත් මේ සංශෝධනයට ඇතුළු කිරීම අවශ්‍යයි කියා මම හිතනවා. අපි ඒ කරුණු ඇතුළු කළොත්-

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා, දැන් කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු (මහාචාර්ය) තිස්ස විතාරණ මහතා
(மாண்புமிகு (பேராசிரியர்) திஸ்ஸ விதாரண)
(The Hon. (Prof.) Tissa Vitarana)
-මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් උපරිම ප්‍රයෝජනයක් අපේ රටට ලබා ගන්න පුළුවන් වෙයි කියලා. බොහොම ස්තුතියි, මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමියනි.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
මීළඟට, ගරු හුනෙයිස් ෆාරූක් මන්ත්‍රීතුමා.

[பி.ப. 5.40]

ගරු හුනෙයිස් ෆාරූක් මහතා
(மாண்புமிகு ஹுனைஸ் பாறூக்)
(The Hon. Hunais Farook)
பிஸ்மில்லாஹிர் ரஹ்மானிர் ரஹீம்.

கௌரவ தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்களே, இன்று இந்த நாட்டில் முக்கியமாகப் பேசப்படுகின்ற 19வது திருத்தச் சட்டமூலம் தொடர்பாக நாங்கள் விவாதித்துக் கொண்டிருக் கின்றோம். கடந்த வாரமும் இந்தப் 19வது திருத்தச் சட்டமூலத்தைப் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்க முடியாத ஒரு துர்ப்பாக்கிய நிலையேற்பட்டது. இருந்தாலும், பாராளு மன்றத்தில் இருக்கின்ற உறுப்பினர்களுக்கு ஒரு பொறுப்பு இருக்கின்றது. நாங்கள் இந்த நாட்டின் தற்போதைய மேதகு ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களை ஆட்சி அதிகாரத்துக்குக் கொண்டுவரும்போது மக்களுக்குச் சில வாக்குறுதிகளை வழங்கியிருந்தோம். அவ்வாறு வழங்கப்பட்ட வாக்குறுதிகளில் மிக முக்கியமானதுதான், "நாங்கள் ஆட்சிக்கு வந்தபிறகு நிறைவேற்று அதிகாரம்கொண்ட ஜனாதிபதி முறைமையை ஒழிப்போம்" என்பது. அப்பொழுது கடந்தகால வரலாற்றையும் சுட்டிக்காட்டித்தான் தேர்தல் மேடைகளில் இந்த வாக்குறுதியைக் கொடுத்தோம். முன்னாள் ஜனாதிபதி களான மேதகு சந்திரிகா அம்மையார், மேதகு மஹிந்த ராஜபக்ஷ ஆகியோரும் தமது இரண்டாவது முறை ஜனாதி பதித் தேர்தல் காலத்தில் நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறை மையை ஒழிப்பதாக மக்களுக்கு வாக்குறுதி வழங்கினார்கள். ஆனால், அது வரலாற்றில் நடைபெறாமல் போய்விட்டது. நாங்களும் கடந்த ஜனாதிபதித் தேர்தலின்பொழுது முக்கியமான வாக்குறுதியாக இதைத்தான் கொடுத்தோம். ஆனால், இன்றுள்ள நிலைமையைப் பார்க்கும்பொழுது அதுவும் நடக்குமா? என்ற சந்தேகம் எழுகின்றது. எனவே, இவ்வாறு நாங்கள் அல்லது ஜனாதிபதியாக வருகின்றவர்கள் கொடுக்கின்ற வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றவில்லை யென்றால் அல்லது நிறைவேற்ற முடியாமல் போகுமென்றால் மக்கள் மத்தியில் அரசியல்வாதிகள், பாராளுமன்ற உறுப்பினர் களுக்கு இருக்கின்ற நன்மதிப்பு, எதிர்பார்ப்பு, நம்பிக்கை என்பன எதிர்காலத்தில் இல்லாமல் போகக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමිය
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Order, please! .මේ අවස්ථාවේදී ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනයට පැමිණෙනවා ඇති.

අනතුරුව ගරු ශ්‍රියානි විජේවික්‍රම මහත්මිය මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, மாண்புமிகு (திருமதி) ஸ்ரீயாணி விஜேவிக்கிரம அவர்கள் அக்கிராசனத்தினின்று அகலவே, குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon THE HON. (MRS.) SRIYANI WIJEWICKRAMA *left the Chair, and* MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES *took the Chair.*

ගරු හුනෙයිස් ෆාරූක් මහතා
(மாண்புமிகு ஹுனைஸ் பாறூக்)
(The Hon. Hunais Farook)
எனவே, அந்த வகையில் இன்று நாங்கள் இந்த 19வது திருத்தச் சட்டமூலத்தின் வாயிலாக முக்கியமாக ஜனாதிபதிக்கு இருக்கின்ற நிறைவேற்று அதிகாரங்களைப் பகிர்ந்தளிக்கக் கூடியதான விடயங்களைத்தான் முன்வைக்கின்றோம். குறிப்பாக சுயாதீன ஆணைக்குழு என்ற போர்வையில் ஜனாதிபதிக்கு இருக்கின்ற அந்தத் தற்றுணிவு அல்லது நிறைவேற்று அதிகாரம் ஆணைக்குழுவுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப் படுகின்றது. இந்த சுயாதீன ஆணைக்குழு மூலம் அந்தத் துறைசார் விடயங்கள் ஆராயப்படும். ஆனால் இன்று இந்த 19ஆம் திருத்தச் சட்டமூலத்தின் நகலைப் பார்க்கும்பொழுது இதிலுள்ள சுயாதீன ஆணைக்குழு நியமனம் சம்பந்தமான விடயத்தில் ஒரு குறைபாட்டையும் நாங்கள் பார்க்கக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அதாவது, இந்த சுயாதீன ஆணைக்குழுமூலம் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்படும்பொழுது அல்லது அதனை நடைமுறைப்படுத்தும்பொழுது அதில் திருப்தி காணாத தரப்பினருக்கான அடுத்த கட்ட நடவடிக்கை பற்றி எதுவும் குறிப்பிடப்படவில்லை. உதாரணமாக, நீதிமன்ற நடைமுறையைப் பார்த்தால், நீதவான் நீதிமன்றத் தீர்ப்பில் திருப்திகாணாத ஒருவருக்கு மேன்முறையீடு செய்வதற்கான

[ගරු හුනෙයිස් ෆාරුක් මහතා]

வசதிகள் இருப்பதைக் காணலாம். அதாவது, மேல் நீதிமன்றம், மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றம், உயர் நீதிமன்றம் இவ்வாறு செல்ல முடியும். ஆனால், இந்த ஆணைக்குழுவின் தீர்ப்பில் அல்லது பரிந்துரையில் எங்களுக்குத் திருப்தியில்லையென்றால் இதற்கு அடுத்தகட்ட alternative arrangement என்ன என்பது இந்தத் திருத்தச் சட்டமூலத்தில் இல்லை. அதையும் இங்கு உள்வாங்கினால் இந்தப் 19வது திருத்தச் சட்டமூலம் பூரணமானதாக அமையும்.

அதேபோன்று சுயாதீன தேர்தல் ஆணைக்குழு தொடர்பாக இதில் குறிப்பிடப்படுகின்றது. முக்கியமாக தேர்தல் ஆணைக் குழு ஏன் தேவைப்படுகின்றது? நடைபெற்று முடிந்த தேர்தல்களாக இருக்கலாம் அல்லது வரப்போகின்ற தேர்தல் களாக இருக்கலாம், இந்தத் தேர்தல் காலங்களில் முக்கியமாக அரசியல்வாதிகள் அல்லது தேர்தலில் போட்டியிடுபவர்கள் செய்கின்ற வேலைதான் மக்களுக்கு கையூட்டல், இலஞ்சம் வழங்கல் போன்றன. மக்களைத் திசை திருப்புவதற்காக பணம் படைத்தவர்கள் இப்படியான பல விளையாட்டுக்களை அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் செய்வார்கள். எனவே, இது தொடர்பாக முறையிடும்பொழுது தேர்தல் ஆணையாளர் அந்த விடயத்தை அந்தப் பகுதியிலிருக்கின்ற பொலிஸாருக்கு அறிவிப்பார். ஆனால் அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் ஆட்சி அதிகாரத்தில் யார் இருக்கின்றார்களோ அவர்கள் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர் களின் ஊடாக ஓர் இணக்கப்பாட்டை ஏற்படுத்தி, அங்கு கொடுக்கப்படுகின்ற முறைப்பாட்டிலிருந்து சம்பந்தப்பட்ட வர்களை விடுவிப்பதற்கும் சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது. இங்கு நாங்கள் சுயாதீன பொலிஸ் ஆணைக்குழு மற்றும் தேர்தல் ஆணைக்குழுவைப் பற்றிச் சொல்கின்றோம். ஆனால், தேர்தல் காலங்களில் நடக்கின்ற வன்முறைகள் மற்றும் வாக்காளர் களைத் திசைதிருப்புகின்ற நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப் படுத்துவதற்கு ஏதும் பொறிமுறை இதிலே இருக்கின்றதா என்பது கேள்விக்குறியாகவே இருக்கின்றது. எனவே, அதற்கான ஏற்பாட்டையும் இந்தச் சட்டமூலத்தில் உட் புகுத்துவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும்.

இன்று அரசியலமைப்புக்கான இருபதாவது திருத்தம் பற்றியும் மக்கள் மத்தியிலும் அரசியல்வாதிகள் மத்தியிலும் பரபரப்பாகப் பேசப்படுவதை நாங்கள் பார்க்கின்றோம். உண்மையில் இன்று இந்த நாட்டில் விருப்பு வாக்குமுறை மூலம் பல பிரச்சினைகள் ஏற்படுவதை நாங்கள் பார்க் கின்றோம். அதேபோன்று பாராளுமன்ற உறுப்பினர் களுக்கான தேர்தல் பிரதேசம் மிகவும் பெரியதாக இருக்கின்றது. இதனால் அவர்கள் அதற்காகக் கூடுதலாகப் பணம் செலவழிக்க வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. இதனை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கின்றோம். இதற்கான மாற்று முறைமையைக் காண்பதற்கு எத்தனிக்கையில், இதனைச் சமர்ப்பிப்பதற்குச் சிலர் அவசரப்படுவதைப் பார்க்கின்றோம். அவசரப்பட்டு மேற்கொள்ளப்படுகின்ற இந்தத் தேர்தல் முறைமையானது இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற பெரும்பான்மைக் கட்சிகளுக்குச் சார்பானதாகவே காணப்படுகின்றது. அதாவது, அது குறித்து முன்வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற முன்மொழிவுகளைப் பார்க்கும்பொழுது அல்லது சொல்லப்படுகின்ற விடயங்களைப் பார்க்கும்பொழுது அதன்மூலம் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற ஓரிரு கட்சிகள்தான் கூடுதலான ஆசனங்களைப் பெறக்கூடிய சந்தர்ப்பம் இருக்கின்றது.

இன்று இந்த நாட்டில் ஒரு நல்லாட்சி நடைபெறுகின்றது என்று நாங்கள் சொல்கின்றோம். இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற அனைத்து இன மக்களும் ஒரே மக்கள் என்று சொல்கின்றோம்; இந்த நாட்டில் சிறுபான்மை, பெரும்பான்மை என்ற பேத மில்லை என்று சொல்கின்றோம். அப்படியென்றால் இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற சிங்கள, தமிழ், முஸ்லிம் மக்களின் விகிதா சாரத்துக்கேற்ப அவர்களுக்குப் பாராளுமன்றத்தில் பிரதிநிதித் துவம் கிடைக்க வேண்டும். இதேபோன்று மலை நாட்டுத் தமிழ் மக்களின் விகிதாசாரத்துக்கேற்ப அவர்களின் பிரதிநிதித்துவம் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும். எனவே, இவ்வாறு இந்த நாட்டில் வாழ்கின்ற இனங்களின் விகிதாசாரத்துக்கேற்ப பிரதிநிதித் துவம் கிடைக்கக்கூடிய விதத்தில் தேர்தல் முறைமையொன்றை நிச்சயமாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.

விருப்பு வாக்கு முறைமையை நாங்கள் மறுக்கின்றோம். அதேநேரம் தொகுதி ரீதியான ஒரு முறைமை வரும்பொழுது நாங்கள் இந்த விகிதாசாரப் பிரதிநிதித்துவம் பற்றிப் பார்க்க வேண்டும். அதாவது, ஏற்கெனவே இருந்த தேர்தல் முறைமை யைத்தான் இப்பொழுதும் நாங்கள் கடைப்பிடிக்கின்றோம். தற்போதைய முறைமையை நாங்கள் மாற்றியமைக்கும் பொழுது அதாவது ஒன்றைப் பிழையென்று கண்டு அதைத் திருத்தம் செய்யும்பொழுது மீண்டும் அதைவிட அதிகமான பிழைகள் வராமல் அதனை மேற்கொள்ள வேண்டும். அந்த வகையில், அதனைச் சரியாகச் செய்வதென்றால், அதற்கு இப்பொழுது இருக்கின்ற சிறுபான்மைக் கட்சிகளின் ஆலோசனைகள் பெறப்பட வேண்டும். அதேபோன்று பெரும் பான்மைக் கட்சிகளில் இருக்கின்ற சிறுபான்மை இனப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் விடயங்களையும் பார்க்க வேண்டும். அதாவது, அவர்கள் இந்த விடயத்தில் எவ்வாறு பாதிக்கப்படுகின்றார்கள்? அவர்களை எவ்வாறு உள்வாங்கலாம்? என்பன போன்ற விடயங்கள் அலசி ஆராயப் பட வேண்டும்.

அண்மையில் பெரும்பான்மைக் கட்சிகளில் இணைந் திருக்கின்ற சிறுபான்மை இனப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் சேர்ந்து ஒரு முடிவை எடுத்தோம். அதாவது, தேர்தல் முறைமையில் திருத்தம் கொண்டு வருவதென்றால் அதனை அவசரப்பட்டு மேற்கொள்ள முடியாது; எங்களோடு கலந்தா லோசித்துத்தான் இந்தத் தேர்தல் சட்டத்தில் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்; இந்த நாட்டில் இருக்கின்ற அனைத்து இன மக்களும் அவரவர் விகிதாசாரத்துக்கேற்ப பாராளுமன்றத்தில் அங்கத்துவம் பெறக்கூடியதாக அந்தத் தேர்தல் முறைமை இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு முடிவை நாங்கள் எடுத்தோம். எனவே, இதை அவசரப்பட்டுக் கொண்டுவர வேண்டிய எந்தத் தேவையும் இல்லை என்று நான் நினைக்கின்றேன்.

இந்தப் புதிய தேர்தல் சட்டத் திருத்தம் தொடர்பாகக் கட்சிகளுக்கு மாத்திரமல்ல, வாக்காளர்களுக்கும் தெளிவுபடுத்த வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. விருப்பு வாக்கு முறைமை நடைமுறைக்கு வந்து 25 வருடங்களுக்கு மேலாகிவிட்டது. இருந்தபோதிலும் விருப்பு வாக்குகளை மக்கள் சரியான முறையில் அளிப்பதில்லை. வாக்குகள் எண்ணப்படும்போது பிழையான முறையில் அளிக்கப்பட்ட வாக்குகள் நிறையக் காணப்படுகின்றன. ஆகவே, இப்பொழுது இருக்கின்ற வாக்களிப்பு முறையில்கூட மக்களுக்கு இன்னும் தெளிவில் லாமல் இருக்கின்றது என்றால் புதியதொரு தேர்தலுக்கு நாங்கள் போகும்பொழுது எவ்வாறு அவர்கள் வாக்களிப் பார்கள்? இன்று ஒரு ballot paper க்குப் பதிலாக இரண்டு ballot papers என்று எல்லாம் பேசப்படுகின்றது. தற்போதைய வாக்களிக்கின்ற முறைமைக்குப் பதிலாக தொகுதிவாரியும் அதேபோன்று ஏற்கெனவே இருக்கின்ற முறைமையும் கலந்த ஒரு தேர்தல் முறைமை பற்றிப் பேசப்படுகின்றது. எனவே, இன்று எவ்வாறு வாக்களிப்பது?வாக்களிக்கின்ற மக்கள் தாம்

விரும்புகின்ற பிரதிநிதியை எவ்வாறு பெறலாம்? என்பது போன்ற அறிவூட்டல்கள் பொதுமக்களுக்குச் செய்யப்பட வேண்டும். இது குறித்துப் படித்தவர்கள் மட்டத்தில் மாத்திரம் பேசி முடிவெடுக்க முடியாது. கிராம மட்டத்தில் இதனை முன்னெடுத்துச் செல்ல வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. எனவே, நாங்கள் அவசரப்பட்டு குறுகிய காலத்தில் - ஓரிரு மாதத்தில் இதை நிறைவேற்றுவது என்பது முடியாத காரியம். அவசரப்பட்டு எடுக்கின்ற முடிவு சம்பந்தமாக ஒரு பழமொழி உண்டு. அதாவது பதற்றத்தோடு செய்கின்ற வேலைகளின் மூலம் - அவசரப்பட்டுச் செய்கின்ற வேலைகளின் மூலம் - கிடைக்கின்ற முடிவுகள் பிழையானதாக இருக்கும் என்று சொல்வார்கள். எனவே, இதனை நாங்கள் அவசரமில்லாமல் அமைதியாகச் செய்ய வேண்டும்.

இன்று பாராளுமன்றத்தைக் கலைப்பது பற்றிப் பேசுகின்றோம். அவ்வாறு கலைத்தால், அதற்கான தேர்தலைத் தற்போதுள்ள தேர்தல் முறைமையில் நடத்திவிட்டு, அதற்குப் பிறகு அனைவரும் ஒன்றிணைந்து புதிய தேர்தல் திருத்தமொன்றுக்குப் போகலாம். அதேபோன்று, நாங்கள் இன்று கலப்பு தேர்தல் முறைமை பற்றியும் பேசுகின்றோம். ஏற்கெனவே அமைச்சரவைக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கும் தேர்தல் முறைமையைப் பார்க்கும்பொழுது 70:30 என்ற விகிதத்தில் பிரதிநிதித்துவங்கள் காணப்படுவதை அவதானிக்கலாம். அதாவது, தொகுதிவாரியாக 70 சதவீதமான உறுப்பினர்களும், நியமன அடிப்படையில் 30 சதவீதமான உறுப்பினர்களும் தெரிவு செய்யப்படுவர். இதனால் சிறுபான்மையினரின் பாராளுமன்றப் பிரதிநிதித்துவம் பெரிதும் பாதிக்கப்படும். எனவே, தொகுதிவாரியாக 50 சதவீதமும் German system ஆக அல்லது வேறு ஏதாவது முறைமையில் 50 சதவீதமும் என்று உறுப்பினர்களைத் தெரிவுசெய்யும் முறைமையைக் கொண்டுவந்தால் சிறுபான்மையினரின் பிரதிநிதித்துவத்தை ஓரளவு பாதுகாக்கக்கூடியதாக இருக்குமென்பதை நான் இந்தச் சபையிலே சிறுபான்மை இன மக்கள் சார்பாகச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகின்றேன்.

கடந்த ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னர் நாங்கள் இந்த நாட்டில் பரப்பானதொரு செய்தியைக் கேட்டோம். கடந்த காலங்களில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கையும் மீறியவர்கள் பொது மக்களாக அல்லது சட்டம் தெரியாதவர்களாக இருந்தார்கள். ஆனால், வேடிக்கை என்னவென்றால் இந்த நாட்டில் சட்டத்தை அங்கீகரிக்கின்ற சபையின் உறுப்பினர்களே சட்டத்தை மீறியதை நாங்கள் கடந்த வாரம் பார்த்தோம். அதாவது, lawmakers are lawbreakers என்ற நிலைமை இந்த நாட்டில் ஏற்பட்டிருப்பது கவலைக்குரிய விடயமாக இருக்கின்றது. இலங்கை அரசியல் அமைப்பில் எமது தேசியக் கொடி எவ்வாறு அமைந்திருக்க வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. அதில் இலங்கையில் இருக்கின்ற சிறுபான்மை இன மக்களுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றது. தமிழ், முஸ்லிம் மக்களைப் பிரதிநிதித்துவப் படுத்தும் வகையில் அவர்களை அடையாளப்படுத்துவற்கு தேசியக் கொடியில் செவ்வக வடிவில் பச்சை, செம்மஞ்சள் நிறங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அந்த நிறங்களை நீக்கிவிட்டு தனியாக சிங்கள மக்களுக்கான நிறத்தில் அரசியலமைப்புக்கு முரணான வகையிலான கொடிகளை ஏந்தி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் ஆர்ப்பாட்டத்தில் கலந்து கொண்டிருந்ததைப் பார்த்தோம். நாங்கள் இன்று நல்லாட்சியைப் பற்றிப் பேசுகின்றோம்; எல்லோரும் சமாதானமாக இருக்க வேண்டுமென்று பேசுகின்றோம். இனவாதிகளை அடையாளப்படுத்திப் பேசுகின்றோம். ஆனால், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களே இனவாதிகள் போன்று செயற்படுவதைப் பார்க்கும்பொழுது எங்களுக்கு அச்சம் ஏற்படுகின்றது. மீண்டும் இந்த நாட்டில் இனவெறி தலைவிரித்தாடி விடுமோ என்ற அச்சம் எங்களுக்கு ஏற்படுகின்றது.

தமிழ், முஸ்லிம், சிங்கள மக்கள் ஒன்றுசேர்ந்து இந்த நாட்டில் வாழ வேண்டும்; நாட்டில் இனவாதம் இருக்கக் கூடாது; யாரும் இனவாதம் பேசக்கூடாது. கடந்த காலத்தில் அப்படியான இனவெறியாட்டத்தில் ஈடுபட்டவர்களை, அதற்குக் காரணமாக இருந்தவர்களை நாங்கள் எல்லோரும் ஒன்றுசேர்ந்து ஆட்சியிலிருந்து துரத்தியடித்து ஒரு நல்லாட்சியை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றோம். அதனால்தான் இன்று நாங்கள் நல்லாட்சி பற்றி பேசிக் கொண்டிருக்கின்றோம். இது நிலைத்து நிற்க வேண்டுமென்றும் ஆசைப்படுகின்றோம். அப்படியிருக்க, பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் தலைமையிலே இனவெறியாட்டம் முன்னெடுக்கப்படுகின்றதென்றால் இது மிகவும் பரிசீலிக்கப்பட வேண்டிய ஒரு விடயமாக இருக்கின்றது. எதிர்காலத்தில் இனவெறியாட்டம் இந்த நாட்டில் தலைதூக்குவதற்கும் இது ஒரு காரணமாக அமையும். எனவே, உடனடியாக அதற்கெதிராக சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. அவ்வாறு செயற்பட்டவர்களுக்கு Magistrate's Court அழைப்பாணை விடுத்திருப்பதனை நாங்கள் அறிகின்றோம். அந்த வகையில், அச்செயற்பாட்டை முன்னெடுத்தவர்களுக்கு நாங்கள் நன்றி கூறுகின்றோம்.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
Hon. Member, please wind up your speech.

ගරු හුනෛයිස් ෆාරූක් මහතා
(மாண்புமிகு ஹுனைஸ் பாறூக்)
(The Hon. Hunais Farook)
Sir, just give me one more minute.

இதற்குப் பிறகு இந்த நாட்டில் இவ்வாறான செயற்பாடுகள் முன்னெடுக்கப்படுவதற்கு இடமளிக்கக்கூடாது. இதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எங்களுக்குத் தெரியும், கடந்த காலத்தில் முஸ்லிம் பள்ளிவாசல்களுக்கு கல்லெறிந்தார்கள்! தேவாலயங்களுக்குக் கல்லெறிந்தார்கள்! அப்போது இத்தகைய நடவடிக்கைகளை உரிய முறையில் தடுக்காததன் காரணமாக அவை பூதாகரமாக உருவெடுத்தன. எனவே, இவ்வாறான இனவாத நடவடிக்கைகள் முன்னெடுக்கப்படும்பொழுது அதற்கெதிராக உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கூறி, விடைபெற்றுக் கொள்கின்றேன்.

[අ.භා. 5.55]

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අද අපි මේ විවාදය කරන මොහොත වන තුරුත් අපේ රටේ බලවත් ව්‍යාපාරයක් තිබුණා, විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය තුරන් කළ යුතුය, මනාප ඡන්ද ක්‍රමය අයින් කළ යුතුය, කොට්ඨාස ක්‍රමයට ආ යුතුය කියලා ඉල්ලීම් ඉදිරිපත් කරන. ක්‍රමයෙන් මේ ඉල්ලීම් පෙළගැහිලා මහා බලවේගයක් බවට පත් වුණා. මේක ආරම්භ වුණේ ඉතා පුංචියට. 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරන කොට අද මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න අයගෙන් සැලකිය යුතු ප්‍රමාණයක් ඒකට විරුද්ධව එකතු වුණා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ ද, විපක්ෂයේ ද කියලා නැහැ, අපි එකතු වෙලා 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව මහා භයානක උපද්‍රවයක් බව මේ රටට කිව්වා. ඒ

[ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා]

කියලා එතැනින් නැවතුණේ නැහැ. එතැනින් ආරම්භ කළ ඒ ක්‍රියා දාමය විහිදී පැතිරී ගොස් කාලයාගේ ඇවෑමෙන්, අත් දැකීම්වලින් තව තවත් ප්‍රත්‍යක්ෂ වන කරුණු හමුවේ එය මහා බලවේගයක් බවට පත් වුණා. කොච්චර බලවේගයක්ද කිව්වොත් හැම ජනාධිපතිවරණයකදීම ජනාධිපති ධුරය සඳහා ඡන්දය ඉල්ලන හැම අපේක්ෂකයාම ඒ බලවේගයට හිස නමන්න පටන් ගත්තා. ඒ කියන්නේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය ඉවත් කිරීමට, එක්කෝ අවම වශයෙන් එම බලය අඩු කිරීමට එකඟ වුණා. මේක තමයි ජනතා මතයේ ප්‍රාතිහාර්යය කියන්නේ. ජනතා මතයක් ආරම්භ වනකොට කුඩායි. නමුත් පැතිරී, මෝරා එන කොට එය මහා බලවේගයක්. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය තිබෙන රටක ඒක මඟහැරලා යන්න බැහැ. ඒ නිසා අද අපි මේ පාර්ලිමේන්තුවේ මේ විවාදය කරනවා. ඒ, ජනතා බලවේගයේ ප්‍රාතිහාර්යය නිසා. නමුත් ජනතා බලවේගයේ ප්‍රාතිහාර්යය විෂය බද්ධව මෝරන කොට ඉතිහාසය ස්වයං බද්ධව පුද්ගලයන්ද තෝරා ගන්නවා. මේ කටයුත්ත සඳහා ඉතිහාසය තෝරා ගත්තේ ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමායි. මේ කටයුත්තේ මූලිකයා හැටියට එතුමා ගෙන ගිය ඡන්ද ව්‍යාපාරය තුළ එතුමා සමඟ එක්වුණු තවත් අයත් මේ කාරණය මුඛ්‍ය කාරණය හැටියට ඉදිරියේ තබා ගෙන කටයුතු කළා. ඒ නිසා ජනාධිපතිවරණය ඉවර වෙන කොටම මෙවැනි පනත් කෙටුම්පතක් පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් වීම පුදුමයක් නොවෙයි. නමුත් එයට ගැළපෙන පුද්ගලයා නොසිටියා නම්, එය සිදු වන්නේත් නැහැ.

අපේ න්‍යායේ සඳහන්ව තිබෙනවා, "විෂය බද්ධයයි, ස්වයං බද්ධයයි එකතු වෙන්න ඕනෑ, එතකොට තමයි යම් දෙයක් ප්‍රතිඵල දරන්නේ" කියලා. ඒක තමයි අද අපි දකින මේ ප්‍රතිඵලය. එක්සත් ජාතික පක්ෂය මේ පිටිපස්සෙන් එල්ලිලා තිබෙනවා. ඒකත් ඇත්ත. එක්සත් ජාතික පක්ෂය මේ පිටිපස්සෙන් එල්ලා තිබෙනවා. එක්සත් ජාතික පක්ෂය තමයි මේ භයානක ව්‍යවස්ථාවේ කර්තෘවරු. එදා ඒ ව්‍යවස්ථාව මේ රටට හෙණපතයක් වාගේ පතිත කරවන්නට මූලික වුණු උදවිය අද ඉදිරිපත් කළ මේ පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳ විවාදයට දායක වීම ඉතිහාසයේ සරදමක්; දෛවෝපගත සිද්ධියක්.

මෙහිදී මම කියන්න ඕනෑ, වාමාංශිකයන් වන අපි ආඩම්බර වන බව. එදා අපි භාෂා දෙකයි කියලා කියන කොට ගුටිකෑවා; ගල්ගැසීම්වලට මුහුණ දුන්නා; බෝම්බ පහරවල් කෑවා; අපේ නායකයන්ගේ ජීවිත අනතුරට පත් වුණා. නමුත් අන්තිමට භාෂා දෙක තීන්දු වුණා. වාමාංශිකයන් හැටියට අපි එදා "වතුකරයේ ඉන්න පුරවැසියන්ගේ පුරවැසි අයිතිය නැති කරන්න එපා" කියන කොට, එක්දහස්නවසිය පණස් ගණන්වල සිට වතුකරයේ ඉන්න කම්කරුවන් මේ රටේ අපේ පුරවැසියන් හැටියට පිළිගන්න කියලා හඬ නඟන කොට ඒකටත් අපට ගල් ගැහුවා. සිංහල බහුතරය අතරේ සිටි යම් යම් කොටස් තමයි එසේ කළේ. නමුත්, අන්තිමට ඒ කාරණයත් මේ රටේ පිළිගන්නා සිද්ධියක් බවට පත් වුණා. ඉතිහාසයේ එක එක කාලවල ඇති වූ බලවේග තුළිනුයි එසේ පිළි ගැනෙන්නට යෙදෙන්නේ. ඒ ගැනත් අපට සතුටක් තිබෙනවා. මෙහෙම බැලුවොත් පළාත් සභා පිළිබඳව ඇති වුණු විරෝධයයි, එයට තිබූ අපේ පක්ෂපාතිත්වයයි අද නැවතත් සනාථ වෙලා තිබෙනවා. මේ වාමාංශික නායකයන් අතර සිටි ආචාර්ය එන්.එම්. පෙරේරා සහෝදරයාගේ නම මා විශේෂයෙන් සඳහන් කරනවා. නමුත් කිසිම අඩුවක් නැතිව අනෙක් සියලු වාමාංශික නායකයන්ටත් මා මේ ගෞරවය පුද කරනවා.

1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව පනවන වෙලාවේ අපි නව සමසමාජ පක්ෂය හැටියට එදා ඒකට විරුද්ධව සත්‍යාග්‍රහයක් කරමින් ආරම්භ කළ විරෝධතාව විහිදී, පැතිරී ගියා. අද මම කථා කරන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී වාමාංශික පෙරමුණ වශයෙන්. එදා අපි තීන්දුවක් ගත්තා කළු කොඩි ඔසවන්න. අපේ උද්‍යෝගිමත් උද්ඝෝෂණයට එකතු වෙලා, එදා දවසේ -හරියටම ඒ ව්‍යවස්ථාව සම්මත කරන දවසේ- සෑම නගරයකම කළු කොඩි ඔසවන්න තීන්දු කළා. එහෙම කළු කොඩි ඔසවපු අපේ සමහර අය පොලීසිය දක්වා පමණක් ගෙන ගියා. සමහරු බන්ධනාගාරය දක්වා ගෙන ගියා. සමහර තැන්වල -ටිකක් ප්‍රබල නායකයෙක් නොසිටි තැන්වල- අපේ ක්‍රියාකාරීන්ට පොලීසිය ගුටි බැට දුන්නා. ගුටි බැට කාලා, හිර ගෙවල්වල ඉඳලා තමයි සෑම නිදහස් අරගලයක්ම ආරම්භ වෙන්නේ. ඒ නිසා එය අරුමයක් නොවෙයි. පොලීසියේ ඒ ගුටි බැටවලට, ඒ මර්දනයට එදා මුහුණ දුන් අප අද එය සලකන්නේ අභිමානයක් හැටියටයි. අද මේ මුළු රටම එක හඬින් ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව එපා කියලා, එහි තිබෙන රුදුරු බලය බිඳ දමන්නට විවාද කරන මේ පනත් කෙටුම්පතත් සමඟ අප ඉතිහාසයේ කරන ලද දෙයින් නිදොස් වී තිබෙනවා. ඒකයි අපට ඔබට කියන්න තිබෙන්නේ. එදා නොයෙකුත් චෝදනාවලට අපව ඉලක්ක කර ගත්තත්, අද අප නිදොස් වී තිබෙනවා. ඒ ගැන අප ආඩම්බර වෙනවා.

ඊළඟට මේ දේශපාලන බලපෑම, දේශපාලන බලය කියන කාරණාවලට මා එන්නම්. මේ කාරණා දෙක පටලවා ගෙන තිබෙනවා. අයුතු ලෙස දේශපාලන බලපෑම් කිරීම, දේශපාලන බලය කියන්නේ කාරණා දෙකක්. දේශපාලන බලපෑම් කියන කොටම, දේශපාලනය කියන කොටම නිර්දේශපාලන වෙන්න ඕනෑ කියලා කියනවා. "නිර්දේශපාලන" කියලා දෙයක් ලෝකයේ නැහැ. පාන් ගෙඩියේ මිල වැඩියි කියලා කවුරු හෝ හයියෙන් කෑ ගැහුවොත් එතැන තිබෙන්නේත් දේශපාලනික අර්ථයක්. දේශපාලනය කියන්නේ අද අප අතේ තිබෙන මේ බලයයි. මේ මහ ජනයා දුන්න බලය. මේක තමයි, ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍යයේ නියෝජනය. මේ බලය නම් කාටවත් දෙන්න ලැහැස්ති වන්න එපා. මහ ජනයා වෙනුවෙන් මේ බලය අප රැකගත යුතුයි. ඔබ ආණ්ඩුව පැත්තේත්, අප විරුද්ධ පැත්තේත් හිටියත් අප දෙගොල්ලන්ම එකතු වී රැකිය යුතු බලය තමයි, මේ ජනතා පරමාධිපත්‍යයේ බලය. ඒක තමයි දේශපාලන බලය කියන්නේ. හැම දෙයක්ම ඒ බලයට යටත් කරන්න ඕනෑ. දේශපාලන බලයට යටත් කරන්න වුවමනා නැහැ කියලා කවුරු හෝ කියනවා නම්, ඒ කියන්නේ මේ රටේ ජනතා පරමාධිපත්‍යයට යට කරන්න ඕනෑ නැහැ කියන එකයි. ඔය ඇති කරන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ බලය මෙහෙය වන්න මේ පාර්ලිමේන්තුවට බැරි නම්, ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට අප මේ පාර්ලිමේන්තුවේ දේශපාලන බලය යට කරනවා. අන්න ඒ කාරණය මතක තියා ගන්න. මේ කොමිෂන් සභා පිළිබඳ විපරම් කිරීමේ බලය මේ පාර්ලිමේන්තුවට ලබා ගන්න බැරි නම් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ බලය කොමිෂන් සභාවලට යට කරනවා. ඒ නිසා අපට දේශපාලන බලය තියෙන්නත් ඕනෑ; ජනතා පරමාධිපත්‍ය එහි පිළිබිඹු වන්නත් ඕනෑ. ඒ දේශපාලන බලය අප ප්‍රධාන වශයෙන් තබා ගෙන රටේ පාලනය මෙහෙය වන්නත් ඕනෑ. නමුත්, දේශපාලන ඇඟිලි ගැසීම්, දේශපාලන බලය අයුතු ලෙස යොදා ගැනීම්, මන්ත්‍රීවරුන්ගේ නොමනා හැසිරීම් වැනි දේවල් දේශපාලන බලයත් එක්ක පටලවා ගන්න එපා. ඒවාට කියන්නේ, "දේශපාලන දූරාචාරය" කියලායි. දේශපාලන දූරාචාරය අප කවුරුත් පිටු දැකිය යුතුයි. දේශපාලන දූරාචාරය අප මේ රටින් කම්මුතු කළ යුතුයි. ඒ සඳහා කළ යුතු ව්‍යුහාත්මක වෙනස් කිරීම් කළ යුතුයි. නමුත්, දේශපාලන බලය අප රැකිය යුතුයි. එය ජනතා පරමාධිපත්‍යයයි. විපක්ෂයේ සහ ආණ්ඩු පක්ෂයේ අප සියලු දෙනා එකතු වන විට අර එක එක පක්ෂවල, එක ආණ්ඩුවක, එක පුද්ගලයෙකුගේ ඒ කියන බලපෑම නොවෙයි එතැන තිබෙන්නේ. එතැන තිබෙන්නේ සමස්තයයි.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)

නැඟී සිටියේය.
எழுந்தார்.
rose.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
Yes, Hon. Lakshman Kiriella.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
Please be very brief.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
Yes, I will be brief.

ඇත්ත වශයෙන්ම පාර්ලිමේන්තුව යටතේ නොතිබීම මේ ආයතනවල ස්වාධීනත්වයට පිටුවහලක් වෙනවා නේද, ගරු මන්ත්‍රීතුමනි?

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
නැහැ. එහෙම අප ස්වාධීන කළොත්, අප ඒ බලයට පාර්ලිමේන්තුවේ බලය යටත් කරනවා. ඒක මතක තියා ගන්න ඕනෑ.

ගරු ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල මහතා
(மாண்புமிகு லக்ஷ்மன் கிரிஎல்ல)
(The Hon. Lakshman Kiriella)
අද රටට අවශ්‍ය පාර්ලිමේන්තුවේ සපත්තුවට යට නොවන ආයතන නේද?

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
රටට අවශ්‍ය මේ බලය හරියාකාරව හැසිරවීමයි; මේ බලය හරියාකාරව මෙහෙය වීමයි. ඒක මතක තියාගන්න. දැන් මා ඒක පැහැදිලි කරන්නම්. අපට මේ 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ආවේ කොහෙන්ද? අහසින්ද? නැහැ. 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන්. 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් අප කළේ මොකක්ද? විධායක බලය, රාජ්‍යය මෙහෙය වීමේ බලය, නිලධාරි තන්ත්‍රය මෙහෙය වීමේ බලය 1972දී අප මේ පාර්ලිමේන්තුව අතට ගත්තා. ඒ ගත්තේ ඇයි? - [*Interruption.*] That is correct. I will tell you why. Please listen, I will tell you why. ඊට ඉස්සර වෙලා සෝල්බරි ව්‍යවස්ථාව යටතේ එංගලන්තයේ රජ්ජුරුවන්ගේ බලයේ පරමාධිපත්‍ය තිබුණා. ඒ සමඟම තිබුණා, නිලධාරීන්ගේ බලයේ පරමාධිපත්‍ය. මම මුදල් ඇමති වුණාට වැඩක් නැහැ, මට වඩා වැඩි බලයක් මුදල් ලේකම්ට තිබෙනවාය කියලා ඒ කාලයේ එන්.එම්. පෙරේරා මැතිතුමා ඇවිත් කියනවා මට මතකයි.

අපට ඕනෑ ඒකද? අපි කිව්වා මෙය වෙන්න දෙන්න බැහැ කියලා. 1956 ඉඳලා 1970 වෙනකල් ගලා ගෙන ආපු ජනතා ව්‍යාපාරයේ බලය අන්තිමට මුදුන් වුණා, 1972 ව්‍යවස්ථාව හැටියට. එම ව්‍යවස්ථාව මඟින් අපි මේ රටේ විධායක බලයත්, ව්‍යවස්ථාදායක බලයත් එක තැනකට ගෙනාවා. මෙම ව්‍යවස්ථාදායකයෙන් තමයි කැබිනට් මණ්ඩලය පත් වන්නේ. මෙම ව්‍යවස්ථාදායකයෙන් තමයි කැබිනට් මණ්ඩලයට ඇමතිවරුන් පත් වන්නේ. නමුත් කැබිනට් මණ්ඩලයට බලය තිබෙන්න ඕනෑ. දැන් මෙම දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත අනුව තමුන්නාන්සේලා කැබිනට් මණ්ඩලයේ බලයත් කොමිෂන් සභාවට පවරා දෙන්න යනවා. පිස්සු හැදිලාද? [බාධා කිරීමක්] නැහැ, ඒක වැරැදියි.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)
එදා දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙනුත් අපි ඕක නේ කළේ?

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
ගරු රාජිත සේනාරත්න අමාත්‍යතුමනි, එම දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය වැරැදියි. ඒකයි මම මේ කියන්නේ. අපි කළ යුතුව තිබෙන්නේ, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ඇති කිරීමයි. ඒ කියන්නේ මොනවාද? ඒ ඒ ක්ෂේත්‍රවල ඉන්න ප්‍රවීණයෝ, ඒ ඒ ක්ෂේත්‍රවල ඉන්නා වූ විශිෂ්ටයෝ ඒවාට පත් කරන්න ඕනෑ. එහෙම පත් කරලා කියන්නට ඕනෑ, වඩාත් සුවිශේෂ වූ ඥානය යොදා ගෙන ඒවායේ කටයුතු මෙහෙයවන්න කියලා. නමුත් ඒවායේ සුපරීක්ෂණ බලය අපි තියා ගන්නට ඕනෑ.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)
එය තමයි අග්‍රාමාත්‍යතුමාටත්, හැමෝටමත් මම යෝජනා කළේ. ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමනි, ඔය ප්‍රශ්නයම මහජන පෙත්සම් පිළිබඳ කාරක සභාවේ දීත් මතු වෙනවා නේ. පාර්ලිමේන්තුවේ උත්තරීතර බලය යටතේ තිබෙන මහජන පෙත්සම් පිළිබඳ කාරක සභාවට ඕනෑම කෙනෙකුට එන්න පුළුවන්කම තිබෙනවා.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
මහජන පෙත්සම් පිළිබඳ කාරක සභාව අද තිබෙන තත්ත්වය අනුව කොයි තරම් දුර්වල, නිවට කාරක සභාවක් ද කියලා ඔබතුමා දන්නවා. ඒ බලය Standing Orders වෙනස් කිරීමෙන් - [බාධා කිරීමක්] මම පිළිගන්නවා. මම තමයි හැටතුන් දෙනෙක් මන්ත්‍රීවරුන්ගේ අත්සන් ලබාගෙන ගරු කථානායකතුමාට දුන්නේ, Standing Orders වෙනස් කරලා මහජන පෙත්සම් පිළිබඳ කාරක සභාවට බලය ලබා දෙන්න කියලා. කවුරුවත් මහජන පෙත්සම් පිළිබඳ කාරක සභාවට යන්න වුවමනා නැහැ. [බාධා කිරීමක්] බලය තිබුණු වෙලාවේ අපි ඉල්ලුවාට එය යටපත් කරලායි තිබුණේ. මතක තබා ගන්න, විධායක ජනාධිපති බලය කියන්නේ මොකක්ද කියලා. නිලධාරින් තමන් කැමැති හැටියට හසුරුවන්න තිබෙන බලය තමයි විධායක ජනාධිපති බලය. ඒ බලයට තමයි අපි විරුද්ධ වුණේ. ඒ බලය තමයි අද මේ කඩන්නේ. එම බලය පාර්ලිමේන්තුවට අරගෙන, එය පාර්ලිමේන්තුව හරහා අපි යම් යම් අයට පවරන්නට ඕනෑ. ඒ අයගේ ක්‍රියාකාරිත්වය-

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)
1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් ඇමතිවරයාට බලතල ලබා දුන්නා අමාත්‍යාංශයේ කටයුතු කිරීමට. ඔබතුමා වාගේ ඇමතිවරයෙක් යටතේ ඒක කිසිම ප්‍රශ්නයක් වුණේ නැහැ. නමුත් බොහෝ අමාත්‍යාංශවල මොකද වුණේ? තනිකර දේශපාලනීකරණයට යටත් වුණා නේද? ඒක නිසා බාලසිංහම්, ඩී.සී. පෙරේරා, වාලි අමරසේකර, විල්සන් පණ්ඩිත වාගේ හිටපු නිලධාරින්ට අද වන විට කෝ නමක්? එක ලේකම්වරයෙක්වත් බිහි වුණාද, Public Service එකෙන්.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
ගරු රාජිත සේනාරත්න ඇමතිතුමනි, මට පොඩ්ඩක් කථා කරන්න ඉඩ දෙන්න. එක එක ඇමතිවරයාගේ තිබෙන හොඳ, නරක ගතිවලින් මෙය රඳවා ගන්න බැහැ. මෙය යම් ව්‍යුහයක් තුළ රඳවන්න ඕනෑ. ඒ ව්‍යුහය තමයි පාර්ලිමේන්තුවේ බලය. පාර්ලිමේන්තුවේ බලය පාවා දුන්නොත් හෙණ ගහයි; ජනතා පරමාධිපත්‍ය පාවා දුන්නොත් හෙණ ගහයි. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ අවසානය ඒකයි. ඒක හොඳට මතක තබා ගන්න. ආයෙමත් අපි ගමන් කරන්නේ සෝල්බරි යුගයට. තමුන්නාන්සේලාට ඕනෑ සෝල්බරි යුගයක්ද?

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)
ඔබතුමා දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට විරුද්ධද?

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
විරුද්ධයි, පාර්ලිමේන්තුවට බලයක් නොමැති නිසා.

ගරු (වෛද්‍ය) රාජිත සේනාරත්න මහතා
(மாண்புமிகு (வைத்திய கலாநிதி) ராஜித சேனாரத்ன)
(The Hon. (Dr.) Rajitha Senaratne)
ඔබතුමා මෙතෙක් කල් ඒක කිව්වේ නැහැ නේ.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
විරුද්ධ, පාර්ලිමේන්තුවේ බලයක් නොමැති නිසායි. පාර්ලිමේන්තුවේ බලයට යටත්ව, පාර්ලිමේන්තුවේ මෙහෙයුමට යටත්ව, පාර්ලිමේන්තුවේ විපරමට යටත්ව අපි යම් යම් අයට වගකීම් පවරමු. [බාධා කිරීමක්] එහෙම නොවෙයි, එහෙම නොවෙයි. ඒ තුන් දෙනාට වඩා - ඒ තුන්දෙනායි, අතැන ඉන්නවා හත් දෙනෙක්. ඒ හත් දෙනායි පෙළැන්ති කාරයෝ. තමුන්නාන්සේලා ගෙනෙන්නේ සමස්ත ලංකා ධීවර සංගමයේ සභාපතිවද? තමුන්නාන්සේලා ගෙන එන්නේ ගොවි සංගමයේ සභාපතිවද? තමුන්නාන්සේලා ගෙන එන්නේ කම්කරු සමිතිවල නායකයෝද? නැහැ. තමුන්නාන්සේලා ඔය විශිෂ්ටයන් කියන, ප්‍රවීණයන් කියන, ගුණගරුකයන් කියන අය කවුද? ඔක්කෝම ඉහළ මැද පන්තියේ පෙළැන්තිකාරයෝ. ඒ අයට තිබෙනවා, දේශපාලනයක්. ඒ තමයි දක්ෂිණාංශික දේශපාලනය. - [*Interruption.*] I have been disturbed too often. I have very little time. - [*Interruption.*] I will have to be given your time then, Hon. Sujeewa Senasinghe. - [*Interruption.*} Excuse me, Hon. Sujeewa Senasinghe.

දැන් මා මේ කියන්න හදන්නේ එක්සත් ජාතික පක්ෂය ගැනයි. දේශපාලනය කියන එක මතු වන්නේ අද්භූත විධියකට නොවෙයි. මේ මහ පොළොව තුළිනුයි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය දක්ෂිණාංශික පක්ෂයක්. Conservative international group එකේ ඉන්නේ. තමුන්නාන්සේලා අධිරාජ්‍යවාදයත් එක්ක සම්බන්ධයි. අද ලෝකයේත් මේ වාගේ පක්ෂ හුඟක් තිබෙනවා, අපි දන්නවා. ඒකට විරුද්ධව තමයි අපි ඉන්නේ. අපි වාමාංශිකයෝ. අපි අධිරාජ්‍ය විරෝධීන්. ඒ වාගේම අපි මේ රටේ සමාජය පරිවර්තනය කිරීම පිළිබඳ අදහසක් ඇති අය. අපි ඉස්සෙල්ලා කිව්ව කරුණු එදා අපි කියන කොට තමුන්නාන්සේලා හිටියේ අපේ විරුද්ධ පැත්තේ. මතක තියා ගන්න. ඒ තමයි එක්සත් ජාතික පක්ෂය. කාලයාගේ ඇවෑමෙන් තමුන්නාන්සේලාට මෙතැනට එන්නට සිද්ධ වී තිබෙනවා. ඒ, ජනතා බලයේ ප්‍රාතිහාර්යයෙන්. වෙන එකකින් නොවෙයි.

ඊළඟට තවත් කාරණාවකට තමුන්නාන්සේලාගේ සිත් යොමු කරන්න මා කැමැතියි. 1972 ඇති කරපු ඒ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළින් නිලධාරි තන්ත්‍රයට තිබුණු බලය මෙහෙය වීමේ අයිතිය අපි පාර්ලිමේන්තුවට ගත්තා. ඒ නිසා තමයි නිලධාරි පෙළැන්තිය අපට මෙහෙයවා ගන්න පුළුවන් වුණේ, 1972 ඉඳලා පරිවර්තනයක් කරගෙන ඉදිරියට යන්න. 1978 මොකක්ද වුණේ? මා කලින් කිව්වා වාගේ මේ බලය ජනාධිපති බලය විසින් උදුරා ගැනුණා. තනි පුද්ගල බලයක්. ඒ උදුරා ගත්තු බලය නැවත අප විසින් උදුරා ගැනෙමින් තිබෙනවා. ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය යම් යම් දේවල් වෙනස් කරන්න ජනමත විචාරණයක් ඕනෑයි කිව්වා. ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මහතා අපේ දේශපාලන විරුද්ධවාදියා. එතුමාට බලය එනවා කියලා, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙන් අගමැතිට බලය එනවාට මා විරුද්ධ වන කෙනකු නොවෙයි. ඒ හැම වගන්තියකින්ම ඔය වෙනස් කරපු වගන්තිත් ඇතුළත්ව ඒ හැම වගන්තියකින්ම ජනාධිපතිට නොවෙයි, අගමැතිට බලය තිබුණා නම් මා කැමැතියි. ඇයි ඒ? අගමැති පාර්ලිමේන්තුවේ ප්‍රධානියා. සමානයන් අතර ප්‍රධානියා. ඒ අගමැතිත් එක්ක අපට තිබෙනවා, එකිනෙකා සමඟ හමු වෙන්නට හා ගනු දෙනු කරන්නට ඉඩක්. ඒ නිසා මේ ජනාධිපති බලය බිඳ දැමීමේ ක්‍රියා දාමයේ අද මේ තබන පියවර තබන්නේ භාගෙටයි. සම්පූර්ණ වශයෙන් නොවෙයි. මේකට එකතු වෙන්නට ඕනෑ හැම දෙයක්ම එකතු වෙලා ජනාධිපති චාරිත්‍රානුකූල ජනාධිපති කෙනකු බවට පත් කරලා, මේ පාර්ලිමේන්තුව ප්‍රධාන මහජන බලය බවට පත් කරලා, මේ රටේ ඉදිරි අනාගතය ගොඩ නඟන්න අපට තිබෙන වගකීම අපි මතක තබා ගත යුතුයි. තවත් නිම නොවූ කොටසක් මේ විප්ලවයේ තිබෙනවා. ඒ නිම නොවූ විප්ලවය ඉදිරියට ගෙන යන්න ඊළඟ ඡන්දයෙන් පසුව අපට භාර වෙනවා. ඒ නිසා අපි දැන් යොමු වෙන්නට ඕනෑ අවසාන දෙයට. අපේ දැක්ම මොකක්ද? මේ ගෙනෙන්න යන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව නොවෙයි, මේ ව්‍යවස්ථාව වෙනුවට අපට අලුත් ව්‍යවස්ථාවක් ඕනෑ. අපේ ගරු තිස්ස විතාරණ සහෝදර මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, ලබන ඡන්දයෙන් පස්සේ මේ පාර්ලිමේන්තුව ව්‍යවස්ථා සම්පාදක මණ්ඩලයක් වෙන්න ඕනෑයි කියලා. අපේ පක්ෂයේ දැක්ම අනුව අපි දන්නා දෙයක් තමයි ආර්ථිකයයි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවයි කියන මේ දෙක එකටයි ගමන් කරන්නේ කියන එක. මේ දෙක එකකට එකක් සම්බන්ධයි. එකක් අනෙක මත යැපෙන්නේ. ඒ අනුව තමයි 1977 පටන් ගත්තු ඒ ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියට වුවමනා 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදුවේ. ඒ අනුව තමයි 1970 අපි පටන් ගත්තු ඒ ආර්ථික ක්‍රියා දාමයට ගැළපෙන්න 1972 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හැදුවේ. එහෙනම් මොකක්ද අපේ අනාගත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙන්නේ? [බාධා කිරීමක්] ඔව්, ඒකේ විරුද්ධවාදින්.

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා (අධිකරණ නියෝජ්‍ය අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe - Deputy Minister of Justice)
ඒකට අත ඉස්සුවානේ.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මහතා
(மாண்புமிகு வாசுதேவ நாணாயக்கார)
(The Hon. Vasudeva Nanayakkara)
අපි ඒකට හසු වෙලා. මෙතැන කඳවුරු දෙකක් තිබෙනවා. ඒ දෙක අපි අමතක කරන්නේ නැහැ. ඒ කඳවුරු දෙක ඇතුළේ ඉඳිමින් තමයි අපි මොන හටන කරන්නේත්. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදී මම කරපු කථාව මා ළඟ තිබෙනවා. මෙයට විරුද්ධ වන්නේ නමුත් මම මෙයට ඡන්දය දෙනවා කියා එහි තිබෙනවා. [බාධා කිරීම්] හිනා වෙන්න දෙයක් නොවෙයි. ඒක තේරුම් ගන්න නම් පන්ති දේශපාලනය - class politics - තේරුම් ගන්න ඕනෑ. පන්ති දේශපාලනය තේරුම් ගන්නවා නම් - [බාධා කිරීම්] නැහැ. නැහැ. [බාධා කිරීම්] කථා කරන්න එපා. එදා තිබුණේ එක පැත්තකින් ප්‍රතිගාමීන්ගේ උගුල්

අටවන මිලිටරිවාදී උපක්‍රමයක්. මේ පැත්තෙන් තිබුණේ, අපි ආපු අධිරාජ්‍ය විරෝධී මාවතේ ඉදිරියට යෑමයි. ඒ දෙක අතර ගැටුම අපට ප්‍රධාන වුණා. ඒ නිසා මේක අප්‍රධාන කරන්න අපට පුළුවන් වුණා. හොඳයි ඒක පැත්තකින් තියන්න. ඊළඟට අපේ දැක්ම වුණේ රටේ අනාගතය සහ ඊට අවශ්‍ය කෙබඳු ව්‍යවස්ථාවක්ද, කෙබඳු ආර්ථිකයක්ද යන්නයි. මේ ගැන කෙටියෙන් කියන්න අමාරුයි.

මේක මාගේ කථාවේ අවසාන කොටස. මම ගෙන එන සංශෝධන ගැන යමක් කිව යුතුයි. අපට ඕනෑ කුඩා කුඩා සමූහ ආණ්ඩු රාජ්‍ය. කුඩා කුඩා සමූහ ආණ්ඩු රාජ්‍ය රාශියකින් සමන්විත වන පොදු රාජ්‍ය මණ්ඩල සභාවක්. ඒ හැම එකකටම ස්වපාලන තත්ත්වයක් තිබෙන්නට ඕනෑ. මෙන්න මෙවැනි අනාගත ව්‍යවස්ථාවක් ගැනයි අපි නම් සිහින දකින්නේ; එබඳු ව්‍යවස්ථාවක් සමඟ එකට ගැළපෙන ආර්ථික ප්‍රතිපත්තියක් ගැනයි. භෞතික සම්පත් බහුල කරවන, එම භෞතික සම්පත් සාධාරණව බෙදා හැරීමට හැකි වන විද්‍යාත්මකව සැලසුම් කරන නිෂ්පාදනයක් සහ සේවා ක්‍රියාවලියක් ලෝක පරිමාණව දිගහැරෙන වැඩ පිළිවෙළත් එක්ක සම්බන්ධ වී ක්‍රියාත්මක කිරීම තමයි අපේ අනාගත බලාපොරොත්තුව. ඒ බලාපොරොත්තුව ඉටු වනතුරු, ඒ කාලය තුළ තිබෙන අධිරාජ්‍යවාදී බලපෑම්වලින් ක්‍රියාත්මක වෙන රාජ්‍යයන්ට විරුද්ධවත්, දැනට තිබෙන අධිපතිවාදී මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යුහයට විරුද්ධවත් ප්‍රජාතන්ත්‍රීකරණය, ජනතා පරමාධිපත්‍යය හැකි තරම් ඉදිරියට ගෙන යෑමට අපට තිබෙන වගකීම අපි ඉටු කළ යුතුයි. අපි තමුන්නාන්සේලාගෙන් ඉල්ලනවා, මේ අපි ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන සංශෝධන අනුව එකඟත්වයකට එන්න කියලා. එකඟත්වයකට එන්නේ නැත්නම් මේ සියලු ආයතන, කොමිෂන් සහා පාර්ලිමේන්තුවේ පරීක්ෂණයට, සුපරීක්ෂණයට, විපරමට යටත් කළ යුතුයි. පොදු ව්‍යාපාර පිළිබඳ කාරක සභාව තිබෙනවා, රජයේ ගිණුම් පිළිබඳ කාරක සභාව තිබෙනවා. ඔක්කෝම දෙපාර්තමේන්තු සහ ආයතන ඒවා ඉදිරියට ගෙන්වනවා. අන්න ඒ වාගේ අපි මේ පාර්ලිමේන්තුවේ හදන්න ඕනෑ අධිකරණය පවා සුපරීක්ෂණය කරන ආයතනයක්. ඇමෙරිකාවේ කොංග්‍රසයේ එවැනි ආයතනයක් තිබෙනවා. එවැනි බලයක් දියුණුම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාර්ලිමේන්තු තුළ තිබෙන බව අපි අමතක කරන්න හොඳ නැහැ. දියුණුම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාර්ලිමේන්තු කවදාවත් ඒ පාර්ලිමේන්තුවලින් පිටට තමන්ගේ බලය දීලා නැහැ. ඒ නිසා අනාගතය දිහා බලාගෙන මේ සංශෝධන සමඟ එකතු වෙන්නය කියා තමුන්නාන්සේලාගෙන් ඉල්ලා සිටිනවා. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින අය හැටියට, මේ ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍ය කෙලසුවේ නැති මන්ත්‍රීවරුන් හැටියට ඉතිහාසයට එකතු වෙන්නය කියා ඉල්ලා සිටිමින් මාගේ වචනය හමාර කරනවා.

[අ.භා.6.20]

ගරු රෙජිනෝල්ඩ් කුරේ මහතා
(மாண்புமிகு ரெஜினோல்ட் குரே)
(The Hon. Reginold Cooray)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අප හිතවත් අප සහෝදර ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවෙන් පසුව මෙම විවාදයට සහභාගි වීමට ලැබීම ගැන මම බෙහෙවින් සන්තෝෂ වෙනවා. මේ සාකච්ඡාවට හා විවාදයට මා සහභාගි වන්නේ වාමාංශිකයෙකු හැටියට, ඒ වාගේම මුළු ජීවිත කාලයේදී වාම ව්‍යාපාරය වෙනුවෙන් බොහෝ කැපකිරීම් කරපු කෙනෙකු හැටියට, ඒ වාගේම හරි සුළුතරය වෙනුවෙන්, ජයග්‍රහණය වෙනුවෙන් කැපකිරීම් කරපු පුද්ගලයෙකු හැටියට ඒ අභිමානය සමඟම ස්වයං විවේචනාත්මකවයි. මා පිළිබඳව ස්වයං විවේචනයක් කරමින් මම මේ සාකච්ඡාවට ප්‍රවේශ වෙන්නට කැමැතියි. මා එසේ කියන්නේ අප සාමාජිකයන් වුණු, අප තනතුරු දැරූ අපේ ආණ්ඩුව කාලය තුළදී අපි අදහන දේශපාලන දර්ශනයට, දහමට, මතවාදයට එරෙහිව අපගේ හෘදය සාක්ෂියට විරුද්ධව කටයුතු කරපු කෙනෙක් හැටියටයි මම මේකට සහභාගි වන්නේ. උදාහරණයක් හැටියට කිව්වොත්, මේ නරක විධායක ජනාධිපති බලතල පාවිච්චි කරන්න පුද්ගලයකුට තිබෙන අවස්ථා දෙක වෙනුවට ඕනෑම වාර ගණනක් තරග කිරීමට හැකි වන සංශෝධනයට ඡන්දය පාවිච්චි කිරීමේ වරද කරපු කෙනෙක් හැටියට මම මුළු මහත් ජනතාවගෙනුත්, මේ සභාවෙනුත් සමාව ඉල්ලමින්, ස්වයං විවේචනයක් කරමින් තමයි මම මේ සාකච්ඡාව පටන් ගන්නේ. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදී සමහර කාරණා පිළිබඳව අපි අතිනුත් වැරදි සිද්ධ වුණාය කියන කාරණය පිළි අරගෙන තමයි මේ සාකච්ඡාව මම ආරම්භ කරන්නේ.

එහෙම කරන කොට අපි ජනතාවට විතරක් නොවෙයි ද්‍රෝහී වුණේ. සිරිමාවෝ බණ්ඩාරනායක මැතිනියට, එන්.එම්. පෙරේරා මැතිතුමාට, එස්.ඒ. වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාට, පිලිප් ගුණවර්ධන මැතිතුමාට, රටේ වාමාංශික ව්‍යාපාරයට, රටේ ජනතාවට දුන්නු පොරොන්දුවලට ද්‍රෝහී වුණා. මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න සෑම මැතිවරණ ප්‍රකාශනයකදීම පොරොන්දු වෙලා ඒ වෙනුවෙන් ඉදිරිපත් වෙලා ජයග්‍රහණය කරපු අප විසින්ම ඕනෑම වාර ගණනක් තරග කරන්නට පුළුවන් කියන තත්ත්වයට යන කොට අපට බලපෑ මතවාදය කුමක්ද? අපි මේකට විරුද්ධ වුණේ සහේතුක, තාර්කික කරුණු රාශියක් පදනම් කර ගෙනයි. හැබැයි අපි ඒකට පක්ෂ වුණේ කුමන කාරණයක් නිසාද? පුද්ගල බද්ද, පුද්ගලයෙක් පදනම් කර ගෙන ඒ පුද්ගලයාට විතරක් ඒ බලය ලැබෙනවා නම් හොඳයි කියන මතය උඩ ඉඳගෙන අපි දහඅටවන ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට සහයෝගය දුන්නා. මම හිතන්නේ දේශපාලන පිළිවෙතක් අනුව විනා කෙනෙකුගේ පෞරුෂයක් දිහා බලා ගෙන තීන්දු ගැනීමේ වැරැද්ද අපි අතින් සිද්ධ වුණා කියන කාරණය මේ අවස්ථාවේදී ස්වයං විවේචනාත්මකව පිළි ගනිමින් තමයි මම කතා කරන්නේ.

මුළු මහත් අවශ්‍යතාවන්ට අනුව වෙනස සිදු කර ගන්න අනාගතයේදී බලාපොරොත්තු වන අතර, අද දිනයේ අප විසින් කළ යුතුව තිබෙන අවම කාර්ය භාරය හෝ අපි ඉෂ්ට කළ යුතුය කියන මතයේ අපි ඉන්නවා. මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ යම් යම් බලතල අඩු කිරීමේ, අවම කිරීමේ සංශෝධනයට මම සහයෝගය දෙන්නේ පෞද්ගලිකව විතරක් නොවෙයි, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ මධ්‍යම කාරක සභාව විසින් ගනු ලබන තීන්දුවට අනුව අපේ පක්ෂයේ ප්‍රතිපත්තියත් එක්ක හිඳිමින් බව මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කරන්න ඕනෑ.

අද අපට මුහුණ දෙන්න සිදු වී තිබෙන ප්‍රධාන ගැටලුව මොකක්ද? පසු ගිය කාලය පුරාම අපේ දේශපාලනයේ මතවාදය, දර්ශනය, දෘෂ්ටිය, ප්‍රතිපත්තිය යට ගිහින් පුද්ගලිකත්වය ඉස්මත්තට ආවා. එම නිසා බොහෝ විට කතා වුණේ පුද්ගල නාම පමණයි. එම නාමාවලිය තුළ චන්ද්‍රිකා කුමාරතුංග මැතිනිය, මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා, මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා, ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මැතිතුමා වාගේ නම් ගම් කියවුණාට ඒ තුළ ප්‍රතිපත්තිමය අරගළ ඉතාම අඩු ලුහුඬුවට තිබුණා. එම නිසා ප්‍රතිපත්ති යට කරගෙන පුද්ගලයෝ ඉස්මතු වෙලා දේශපාලනය පුද්ගල බද්ද විධියට එල්ල වෙන්න පටන් ගත්තා. ඒ වැරැද්ද අපි අතින් සිදු වුණා කියන කාරණය මත හිඳගෙන තමයි අපි මේ කටයුත්තට සහභාගි වෙන්නේ.

පසු ගිය කාලය තුළ අපි ප්‍රතික්ෂේප කරන්න කතා කළ යෝජනා පිළිබඳව අපි දැන් අඩුවෙන් තක්සේරු කරනවා නම් වැරැදියි. එදා එන්.එම්. පෙරේරා මැතිතුමා මේ තුළින් බිහි වෙන වැරැද්දේ ප්‍රතිඵල ඉතා පැහැදිලිව පෙන්නුම් කරලා දුන්නා. මේ විධායක ජනාධිපතිවරයා මේ රටේ ව්‍යවස්ථාදායකයේ නායකයා වුණා, විධායකයේ නායකයා වුණා, අධිකරණයේ නායකයා වුණා, පක්ෂයේ නායකයා වුණා, සන්ධානයේ නායකයා වුණා, කැබිනට් මණ්ඩලයේ නායකයා වුණා, පාබල හමුදාවේ නායකයා වුණා, නාවික හමුදාවේ නායකයා වුණා, ගුවන් හමුදාවේ නායකයා වුණා,

[ගරු රෙජිනෝල්ඩ් කුරේ මහතා]

ත්‍රිවිධ හමුදාවේ අණ දෙන නායකයා වුණා, පොලීසියේ නායකයා වුණා. ඊළඟට මාධ්‍යවල සම්පූර්ණ බලය තමන්ගේ පැත්තට ගන්න පුළුවන් විධියට බලපෑම් කරනු ලැබුවා. අවසානයේදී ආගමේ මුර දේවතාවන් වුණා. ආගමේ බලයත් ගත්තා. කලාවේ නායකකම ගත්තා. සංස්කෘතියේත් නායකකම ගත්තා. අවසානයේදී මේ සියලු කාරණාවල මස්තකය බවට පත් වුණා. එතැන් සිට පල්ලෙහාට ගලා ගෙන ආවේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නොවෙයි, සමාජවාදය නොවෙයි. ඒ ගත්ත තීන්දු අනුව බොහෝ වැරැදි අපේ අතින් සිද්ධ වුණාය කියන කාරණය අපේ හදවත් තුළ බොහොම තදින් තිබුණා. ඒ තිබෙන වේලාවේදී මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ස්වාධිපත්‍ය ගැන කතා කරන අපට නිදහසේ කතා කරන්නවත් අවකාශයක් තිබුණේ නැහැ. අද අප බෙරිහන් දෙනවා පාර්ලිමේන්තුවේ ස්වාධිපත්‍ය ගැන; පාර්ලිමේන්තුවේ නායකත්වය ගැන. නමුත් මෙතැන තිබුණ සමාදානය මොකක්ද?

මෙතැන සුසාන භූමියේ සමාදානයක් තිබුණා, කිසි කෙනෙක් කිසි කෙනෙකුට කථා කරන්නේ නැති, වාද විවාද කර ගන්නේ නැති, සංවාද කර ගන්නේ නැති අවසානයේදී මුළු මහත් රට බලා ගෙන ඉන්නා මේ විවාද මණ්ඩපය අවිචාරවත්, කිසි අර්ථයක් නැති, එකට එක කියා ගන්නා, අවලාද, කුණුහරුප සභාවක් බවට පත් වුණේ ඒ අවශ්‍ය මතවාද දේශපාලන වශයෙන් කථා කර ගන්න අවශ්‍ය නිදහස අප බුක්ති වින්දේ නැති නිසායි. ඒ නිසා අපි ගොළු වුණා. කිසිම සාකච්ඡාවක් නොවන හිරි වැටුණු තත්ත්වයකට පත් වුණා. අවසානයේදී විධායක ජනාධිපතිවරයාගේ පා මුල වැඳ වැටී ලෙව කන පූස් පැටව් බවට මේ මන්ත්‍රීවරු සියල්ලෝ, ඇමතිවරු සියල්ලෝ පත් වුණා. ඒකට විරුද්ධව අපි කරපු අරගලය මදි කියායි අපි කියන්නේ. ඒ සම්බන්ධව අපි කම්පා වෙන්න ඕනෑ. අපි උත්සාහයක් කළා. නමුත් ඒක හීන් කෙඳිරිල්ලක් විතරයි. හීන් කෙඳිරිල්ලට මේක කර ගන්න බැරි වුණා. ඒක තමයි පුපුරා ගලාගෙන එළියට ගිහින් මේ වෙනස සිදු කරන්න මූලික හේතු වුණේ කියන එක අපි කවදාවත් අමතක කරන්න හොඳ නැහැ කියා මම මේ අවස්ථාවේදී කියන්න ඕනෑ.

අද මේ අවස්ථාවේදී අපි ඉදිරිපත් කරන කාරණා පිළිබඳව විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමා කිව්වා, "ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ නාමයෙන් අරාජිකත්වයට, අයාලේ යාමකට, වියවුල් නිර්මාණය කර ගැනීමකට, වල්බූරු නිදහසට ආරාධනා කරන්න කැමැති නැහැ." කියා. ඒ වාගේම අපි කියන්න ඕනෑ, මේ රටේ දේශපාලන ස්ථාවරභාවය වෙනුවෙන් අත්තනෝමතිකත්වය, හිතුවක්කාරකම, ඒකාධිපතිකම වාගේ ගුණාංග ආදේශ කර ගන්නත් අපි කැමැති විය යුතු නැහැ කියා. ඒ නිසා අපට අවශ්‍ය වන්නේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ වල්බූරු නිදහසට විරුද්ධ වෙන ගමන් ඒකාධිපතිත්වයේ දේශපාලන ස්ථාවරභාවය වෙනුවෙන් නැවත ඒකාධිපතිත්වයකට ආවඩන එකටත් අපි කැමැති නැහැ කියන එකයි. මේ සුසංයෝගය ගොඩ නඟා ගන්න අද මහ ජනතාව දුන්නු වරම වෙනුවෙන් අපේ සියලු පක්ෂ විසින් උරුමයක් හැටියට විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයට විරුද්ධ වෙන මේ ක්‍රියාවලියේදී අපට කරන්න පුළුවන් පුංචි දෙයක්ද, ඒ පුංචි දෙය හෝ කරන්නට අපි අපේ සහයෝගය ලබා දිය යුතුයි. අද එක්සත් ජාතික පක්ෂය මෙතැනට ගෙනාවේ මේ රටේ ඇති වුණ මහ ජන මතය තුළිනුයි. මේ විධායක ජනාධිපතිකමේ පුරෝගාමී නිර්මාතෘවරු එක්සත් ජාතික පක්ෂයයි. නමුත් මහ ජන බලය තුළින් අප විසින් ගෙන ගිය මතවාදයේ ශක්තියක් හැටියට ඔවුන් අද එතැනට ඇවිත් සිටිනවා. ඔවුන් අද අප කරා ගමන් කරන විට අපට සිදුව තිබෙන්නේ ඔවුන් සමඟ එකතු වී අපට කළ හැකි දෙයක් තිබේ නම් ඒ දෙය කරන්නයි.

ඉතිහාසයේ, අප එක්සත් ජාතික පක්ෂය සමඟ එකතු වුණු වාර ගණනක් තිබෙනවා. ඒ තමයි දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය. මේ රටේ පළාත් සභා පිහිටුවනකොට අපේ පාක්ෂිකයන් මරා දමද්දී පණ්ඩිත සහෝදරයා, පොහද්දරමුල්ලේ පේමාලෝක හාමුදුරුවෝ, විජය කුමාරණතුංග මැතිතුමා ඇතුළු හාරසිය ගණනක් මරා බිම හෙළද්දී අපි විරුද්ධ පක්ෂයේ ඉඳගෙන පළාත් සභා ක්‍රමය ඇති කිරීම සඳහා අපේ සහයෝගය ලබා දුන්නා. වෙඩි තියපු අය පරාජය වුණා. වෙඩි කාපු අපි ජයග්‍රහණය කර ඒ ක්‍රමය ස්ථාපිත කර තිබෙනවා. ඒ නිසා මට අවසාන වශයෙන් කියන්න තිබෙන්නේ මේ කාරණය පිළිබඳව-

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
Hon. Minister, please wind up now.

ගරු රෙජිනෝල්ඩ් කුරේ මහතා
(மாண்புமிகு ரெஜினோல்ட் குரே)
(The Hon. Reginold Cooray)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මට තව මිනිත්තුවක් ලබා දෙන්නය කියා මා කාරුණිකව ඉල්ලා සිටිනවා. මෙවැනි ගැඹුරු සංශෝධනයක් කිරීමේදී අපට අවශ්‍ය කාලය නොමැති වීමේ ප්‍රශ්නය තිබෙනවා. හනිහනික කඩිමුඩියේ ඉක්මනින් මේක කර ගන්න යනකොට ඇති වන අඩු ලුහුඬුකම්වලට අපට මුහුණ දෙන්න සිද්ධ වෙනවා. දරුවෙක් පිළිසිඳවීමේ කාර්ය භාරය කරන්න තාත්තා කෙනෙකුට ගත වෙන්නේ මිනිත්තු තුනයි, හතරයි. නමුත් අම්මා කෙනෙකුට දරුවෙක් ප්‍රසූත කිරීමේ කාර්යය කරන්න මාස නවයක් ගත වෙනවා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය 'ටකස් ගාලා' කරන්නය කියා කෙනෙකුට කියන්න පුළුවන්. නමුත් දරුවෙක් ප්‍රසූත කිරීමේ කාර්යය කරන්න බොහොම කල් යනවා. ඒ අමාරු කාර්යය තමයි මේ කරන්නේ. නව මාසයෙන් උපදින්න ඕනෑ දරුවා, හය මාසයෙන්, තුන් මාසයෙන් එළියට ගන්න ගියාම නොයෙකුත් අඩු ලුහුඬුකම් ඇති වෙනවා. ඒ නිසා මේක නිවැරදි කර ගන්න අපට පුළුවන් උපරිම දායකත්වය දෙමින්, ඔබ, අප කියන පරිදි ඊළඟ මැතිවරණයෙන් පසුව මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ස්ථාපිත කරන්න, ජාතික සභාවේ කටයුතු කරමුය කියා මා යෝජනා කරනවා. මේ ක්‍රමය වෙනස් කිරීමට මුල පිරීමක් හැටියට අපට දෙන්න පුළුවන් සහයෝගය අප දෙනවාය කියන එක මේ අවස්ථාවේදී මම පැහැදිලිව කියන්න ඕනෑ. අවශ්‍ය සංශෝධන ගැන කාරක සභා හා නායක මට්ටම්වලදී සාකච්ඡා කර ගන්නය කියා ආයාචනය කරනවා.

[පි.ප. 6.31]

ගරු ඩග්ලස් දේවානන්ද මහතා
(மாண்புமிகு டக்ளஸ் தேவானந்தா)
(The Hon. Douglas Devananda)

கௌரவ குழுக்களின் பிரதித்தவிசாளர் அவர்களே, அரசியலமைப்புக்கான பத்தொன்பதாவது திருத்தச் சட்டமூலம் சம்பந்தமான இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்டு உரையாற்று வதையிட்டு நான் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகின்றேன். முன்னாள் ஜனாதிபதிகளில் ஒருவரான காலஞ்சென்ற ஜே.ஆர். ஜயவர்தன அவர்கள் நிறைவேற்று அதிகாரம் மிக்க ஜனாதிபதி ஆட்சி முறைமையை 1978ஆம் ஆண்டில் அறிமுகப் படுத்தியிருந்தார். ஆனால், அது நடைமுறைக்கு வந்தபோது நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமையை மாற்ற வேண்டும் என்று தென்னிலங்கையிலிருந்து பலரும் குரலெழுப் பினர். இதேவேளை வடக்கு, கிழக்கிலும் மலையகத்திலுமுள்ள தமிழ், முஸ்லிம் தலைவர்கள் மத்தியில் இந்த ஜனாதிபதி முறைமைக்கு ஆதரவான குரல்களும் எழுந்திருந்தன. ஆனாலும் 1978இலிருந்து இன்று வரை நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி ஆட்சி முறைமையே தொடர்ச்சியாக அமுலில் இருந்தது. இந்த நிலையில் கடந்த ஜனாதிபதித் தேர்தலின் போது பொது வேட்பாளரான கௌரவ மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள், தான் தேர்தலில் வென்றால் நிறைவேற்று அதிகார

ஜனாதிபதி ஆட்சி முறைமையை மாற்றியமைப்பேன் என்று வாக்குறுதி வழங்கியிருந்தார். அதேபோல அவருக்கு முன்னர் இருந்த ஜனாதிபதிகளும் தேர்தல் காலங்களில் அவ்வாறான வாக்குறுதியை வழங்கியிருந்தாலும் அவர்களால் அதனை நடைமுறைக்குக் கொண்டுவர முடியவில்லை. அந்த வகையில், ஒட்டுமொத்த இலங்கைத் தீவிலும் வாழும் சகல இன, சமூக மக்களில் பெரும்பான்மையானோர் தற்போதுள்ள ஜனாதிபதி அவர்களின் அந்த உறுதிமொழியை நம்பிக்கையோடு ஏற்று அதற்கு ஆதரவாகவே வாக்களித்திருந்தனர். மக்கள் வழங்கிய அந்த ஆணையை ஏற்று அதற்கு மதிப்பளித்துத் தனது தேர்தல் வாக்குறுதியை இன்று நிறைவேற்ற விரும்பும் மேதகு ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களின் எண்ணங் களை நாங்கள் வரவேற்கின்றோம். அதேபோல நாமும் மக்களின் விருப்பத்துக்கு மதிப்பளித்து பத்தொன்பதாவது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தை வரவேற்கின்றோம். அதேவேளை, எமக்குத் தொடர்ச்சியாக அரசியல் அங்கீ காரத்தை வழங்கி வரும் தமிழ் பேசும் மக்களின் குரலாக இருக்கின்ற ஈழ மக்கள் ஜனநாயகக் கட்சியினராகிய நாம், முன்வைக்கும் திருத்தங்களையும் மற்றும் யோசனைகளையும் பத்தொன்பதாவது திருத்தத்தில் உள்வாங்க வேண்டுமென விரும்புகின்றோம்.

நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறைமை நீடிக்கப்பட வேண்டுமா? அல்லது வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்ட ஜனாதிபதி முறைமையினை உருவாக்க வேண்டுமா? இவற்றில் எமது மக்களின் நலன் சார்ந்த தீர்மானமாக எது இருக்கவேண்டும் என்பதில் நாம் அக்கறை கொண்டுள்ளோம். எம்மைப் பொறுத்தவரையில் வரையறுக்கப்பட்ட அதிகாரங்களைக் கொண்ட ஜனாதிபதி ஆட்சி முறைமையினையே நாம் விரும்புகின்றோம். எந்தவொரு அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டுவந்தாலும் அதனால் இந்த நாட்டில் வாழுகின்ற சகல இன, மத, சமூக மக்களினதும் சம உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும். அந்த வகையில், தமிழ் பேசும் மக்களின் சார்பாக 19ஆவது திருத்தச் சட்டம் குறித்து நான் சில முன்மொழிவுகளை இங்கு முன்வைக்க விரும்புகின்றேன்.

சுயாதீன ஆணைக்குழுக்களின் தலைவர்களையும் உறுப் பினர்களையும் அரசியலமைப்புப் பேரவை ஜனாதிபதிக்குப் பரிந்துரை செய்யும்பொழுது பன்முகத்தன்மையோடு இன விகிதாசாரமும் பேணப்படல் வேண்டும். அந்த வகையில், அரசியலமைப்புப் பேரவையில் குறைந்தது ஒரு தமிழரும் ஒரு முஸ்லிமும் இருப்பது உறுதிசெய்யப்படல் வேண்டும். தேர்தல் ஆணைக்குழு, தேர்தல் ஆணையாளரினால் அறிவிக்கப்படும் ஒழுங்குமுறைகளையும் மற்றும் தேர்தல் சட்டவிதிகளையும் மீறுவோருக்கு எதிராகச் சட்ட நடவடிக்கை எடுக்க ஏதுவாக பாராளுமன்றம் அத்தகைய தண்டங்கள் தொடர்பான சட்ட திட்டங்களை ஆக்க வேண்டும். இவ்வாறான வழக்குகளை விசாரிப்பதற்காக ஏற்படுத்தப்பட்ட மேல் நீதிமன்றங்களின் அதிகார வரம்பெல்லை அரசியலமைப்பின்கீழ் மாற்றியமைக் கப்படல் வேண்டும்.

ஜனாதிபதி, உயர் நீதிமன்றம் மற்றும் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்ற நீதிபதிகளை நியமிக்கும்பொழுது குறைந்தபட்சம் இரண்டு தமிழர்களும், இரண்டு முஸ்லிம்களும் அந்நீதிபதி களின் குழாமில் இடம்பெறுவதனை உறுதிசெய்யவேண்டும்.

19ஆவது திருத்தச் சட்டமூலத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பதினொரு ஆணைக்குழுக்களுக்கும் மேலாக இன மற்றும் சமய நல்லிணக்கத்துக்கான ஆணைக்குழு ஒன்றும் அமைக்கப்படல் வேண்டும். இவ்வாணைக்குழு இன மற்றும் மத நல்லிணக் கத்தைப் பேணுவதற்கான நடவடிக்கைகளை மேற் கொள்வதோடு அதற்கு எதிராகச் செயற்படுவோர்மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பதற்கும் அதிகாரம் கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும். சமீபத்தில் கொழும்பில் நடந்த ஆர்ப்பாட்டம் ஒன்றில் இனங்களுக்கிடையிலே முரண்பாடுகளை வளர்க் கின்ற வகையில் தேசியக் கொடியை மாற்றியமைத்து, சிறுபான்மை மக்களை அவமதிக்கக்கூடிய விதத்தில் அரசியல் யாப்புக்குப் புறம்பாகச் சிலர் செயற்பட்டிருக்கிறார்கள். அவ்வாறான செயற்பாடுகளைத் தடுப்பதற்கான ஓர் அமைப்பாக இது இருக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கின்றேன். இன மற்றும் சமய நல்லிணக்கத்துக்கான ஆணைக்குழுவை ஏனைய ஆணைக்குழுக்களைப் போன்று ஏற்படுத்த வேண்டும். கயானா நாட்டின் அரசியலமைப்பில் இவ்வாறான ஏற்பாடொன்று உள்ளது. இன, மத முரண்பாடுகளைத் தூண்டிவிடுவோரை விசாரணைசெய்து அவர்கள் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடிய அதிகாரம் மிக்கதாக இந்த ஆணைக்குழு அமைய வேண்டும்.

இதேவேளை, இந்த அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டமூலத்தில் தமிழ் பேசும் மக்களின் நீண்டகால அரசியல் அபிலாஷைகளைத் தீர்ப்பதற்கான எந்தவிதமான முன்மொழி வுகளும் இல்லையென்பதை இங்கு நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகின்றேன். தமிழ் பேசும் மக்களின் நியாயமான அரசியல் அபிலாஷைகள் ஐக்கிய இலங்கையின் இறைமைக்கு எதிரானதல்ல. எமது மக்களுக்காக நாம் விரும்பும் அரசியல் உரிமையானது சிங்களச் சகோதர மக்களின் உரிமைகளை ஒருபோதும் பறித்தெடுப்பதாக இருக்காது. அது ஐக்கிய இலங்கையின் இறைமைக்கு எதிரானதாகவும் இருக்க முடியாது. அரசியலமைப்பின் 13ஆவது திருத்தச் சட்டத்தை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்தி அதை மேலும் செழுமைப் படுத்தி அதிலிருந்து தொடங்கி அரசியலுரிமைப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு காண்பதே எமது விருப்பமாகும். இதையே நாம் நடைமுறைச் சாத்தியமான வழிமுறையெனக் கருதி, நீண்டகாலமாக அதை வலியுறுத்தியும் வந்திருக் கின்றோம். ஆகவே, 13ஆவது திருத்தச் சட்டத்தை முழுமையாக நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு இதுவரை அடையாளம் காணப்பட்ட தடைகளை நீக்கி, சமச்சீரற்ற அதிகாரப் பகிர்வினை வழங்குவதற்கான முன்மொழிவுகளை இந்த அரசியலமைப்புத் திருத்தச் சட்டமூலத்தில் உள்வாங்க வேண்டுமென்பதை நாம் விரும்புகின்றோம்.

மேதகு ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்களின் 100 நாட்கள் வேலைத்திட்டத்தை தமிழ் பேசும் மக்கள் அனுபவிக்க வேண்டுமென்பதையே நாம் விரும்பியிருந்தோம். இன்று அரசியல் அதிகாரத்தில் உள்ளவர்கள் தமிழ் மக்களை நோக்கியும் அந்த 100 நாட்கள் வேலைத்திட்டத்தை நகர்த்தி யிருக்க வேண்டும். ஆனால், அதற்கு மாறாக இன்று தமிழ்த் தேசியக் கூட்டமைப்பிலுள்ளவர்களே 100 நாட்கள் வேலைத் திட்டத்தை தமிழ் பேசும் மக்கள் அனுபவிக்கவில்லையென்று முணுமுணுக்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள். 100 நாட்கள் வேலைத் திட்டத்தில் குழப்பம் விளைவிப்பவர்களாக இருந்து விடக்கூடாது என்பதற்காகவே 13ஆவது திருத்தச் சட்டம் குறித்து எந்தவிதமான கருத்துக்களையும் நாம் இந்தக் காலகட்டத்தில் வலியுறுத்தவில்லை.

100 நாட்கள் வேலைத்திட்டத்துக்கான கால அவகாசம் முடிவடைந்த நிலையிலே நாம் 13வது திருத்தச் சட்டத்தைத் தடையின்றி அமுலாக்குவது குறித்து வலியுறுத்தத் தொடங்கியிருக்கின்றோம். ஜனாதிபதி மைத்திரிபால சிறிசேன அவர்கள் கடந்த சுதந்திர தின வைபவத்தில் நீண்ட உரை ஆற்றியிருந்தார். அந்த உரையில், யுத்தம் முடிவுக்குக் கொண்டு வரப்பட்டாலும் வடக்குக்கும் தெற்குக்குமான புரிந்துணர்வு

[ගරු ඩග්ලස් දේවානන්ද මහතා]

உருவாக்கப்படவில்லை என்றும் அதைத் தனது ஆட்சிக் காலத்தில் உருவாக்குவேன் என்றும் மிகவும் யதார்த்தமான முறையில் உறுதிமொழி வழங்கியிருந்தார். அதேபோல், தமிழ்-சிங்கள புத்தாண்டிலும் அதே செய்தியை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியிருந்தார். அத்தோடு தனது 100 நாட்கள் வேலைத்திட்டம் முடிவடைந்த அன்றும் அதனை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தியிருந்தார்.

இந்த நிலையில், தேர்தலொன்று மிக விரைவில் வரவிருப்பதாக தமிழ் அரசியல்வாதிகளிடமிருந்து முணுமுணுப்புகள் தொடங்கிவிட்டன. ஆட்சி மாற்றம் ஏற்பட்ட பின்னர் புதிய அரசாங்கம் அறிவித்த 100 நாட்கள் வேலைத்திட்டத்தை தமிழ் மக்கள் உரிய முறையில் அனுபவிக்க முடியாமல் போனமைக்குப் பொறுப்பற்ற தமிழ் அரசியல்வாதிகள் சிலரே காரணம். காலம் நம் கைகளில் அரிய பல வாய்ப்புகளைத் தந்துவிட்டு சென்றுகொண்டிருக்கின்றது. ஆனாலும், "கைக்கு எட்டியது வாய்க்கு எட்டவில்லை" என்பது போலவே புதிய அரசாங்கம் அறிவித்திருந்த 100 நாட்கள் வேலைத்திட்டத்தின் பயன்களைக்கூட எமது மக்கள் உரிய முறையில் அனுபவிக்கமுடியாமல் போய்விட்டது.

அரசாங்கத்தின் உயர்பீடமான தேசிய நிறைவேற்றுச் சபையில் தமிழ்த் தரப்பினரும் பங்கெடுத்துவருகிறார்கள். அதேபோல் அரசாங்கத்தின் அமைச்சு அதிகாரங்களிலும் பங்கெடுத்துவருகிறார்கள். ஆனாலும் இவர்கள் அரசாங்கத்துடனான தமது உறவைப் பயன்படுத்தி 100 நாட்கள் வேலைத்திட்டத்தைத் தமிழ் மக்களை நோக்கி எடுத்துச் செல்லத் தவறிவிட்டார்கள். 100 நாட்கள் வேலைத்திட்டத்தை மட்டுமன்றி அதற்கு அப்பாலும் சென்று பெறவேண்டிய அரசியல் உரிமைக்கான முயற்சிகளையும் தவறவிட்டு வருகிறார்கள். அவர்கள் அரசியல் அதிகார பலத்தை வசப்படுத்தி வைத்திருந்தாலும் அதை எமது மக்களுக்காகச் சரியாகப் பயன்படுத்தாத வரலாற்றுத் தவறுகளே நீடித்துச் செல்கின்றன. இதுபோன்ற பொறுப்பற்ற செயல்களினால் எமது மக்கள் வரலாற்றில் தொடர்ந்தும் அரிய பல வாய்ப்புகளை இழந்து வருகிறார்கள். அரசியல் பலத்தை வைத்து எமது மக்களுக்காகப் பேரம்பேச வேண்டியவர்கள் அர்த்தமற்ற வீரம் பேசி காலங்கழித்து வருகிறார்கள். எமது மக்களின் வாழ்வுரிமைக்காகவும் அதிகாரப் பகிர்வுக்காகவும் அரசுடன் பேரம் பேசிப் பெறவேண்டியவற்றைப் பெறும் முயற்சியில் ஈடுபடாமல், அர்த்தமற்ற வகையில் தமது கட்சிகளுக்கிடையிலான அதிகாரப் போட்டிகளிலும் சுயலாப அரசியல் செயற்பாடுகளிலுமே ஈடுபட்டு வருகிறார்கள்.

நாம் தேசிய நீரோட்டத்தில் கலந்துகொண்ட காலந்தொட்டு அரசியல் பலமுள்ளபோது ஆற்றிய பணிகளை யாரும் மறந்துவிடப்போவதில்லை. அதேபோல் அரசாங்கத்தின் அமைச்சு அதிகாரத்தில் பங்கெடுத்திருந்த காலத்திலும் எமது அரசியல் பலத்திற்கு ஏற்றவகையில் ஆற்றிய பணிகளையும் யாரும் மறந்துவிட முடியாது. பொறுப்பற்ற தமிழ் அரசியல்வாதிகளிடம் அரசியல் பலமிருந்தும் பயனில்லை என்பதற்கு இந்த 100 நாட்கள் வேலைத்திட்டத்தைச் சரிவரப் பயன்படுத்தாமை இன்னோர் உதாரணமாகும்.

தனது தேர்தல் வாக்குறுதியில் சொன்னதுபோல இன்று நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி ஆட்சிமுறைமையில் மாற்றம் கொண்டுவரும் ஜனாதிபதி அவர்கள், தனது சுதந்திரதின உரையில் வழங்கிய உறுதிமொழியையும் நடைமுறைப்படுத்துவார் என்று நான் நம்புகின்றேன். அந்தவகையில் 19ஆவது திருத்தச் சட்டமூலத்தில் நாம் வழங்கிய முன்மொழிவுகளையும் ஜனாதிபதி அவர்கள் இணைத்துக்கொள்வார் என்றே நான் நம்புகின்றேன். அதனூடாக வடக்குக்கும் தெற்குக்குமான புரிந்துணர்வு மேலும் உருவாக்கப்படும்.

நிறைவேற்று அதிகார ஜனாதிபதி முறைமையின் அதிகாரங்களை மேலும் குறைக்க முயற்சிகள் எடுக்கப்படும் பொழுது சிறுபான்மை இனங்களைப் பாதுகாக்கின்ற வகையில் மாகாண சபை உறுப்பினர்கள் மற்றும் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்களிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களைக் கொண்ட இரண்டாவது சபையொன்றையும் ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு, எங்களால் முன்வைக்கப்பட்ட முன்மொழிவுகளை இந்த அரசு நிச்சயம் கருத்தில் எடுக்கும் என்ற நம்பிக்கையை எனது மக்கள் சார்பாக வெளிப்படுத்தி, என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். நன்றி, வணக்கம்.

[අ.භා. 6.45]

ගරු රෝසි සේනානායක මහත්මිය (ළමා කටයුතු රාජ්‍ය අමාත්‍යතුමිය)

(மாண்புமிகு (திருமதி) ரோஸி சேனாநாயக்க - சிறுவர் அலுவல்கள் இராஜாங்க அமைச்சர்)

(The Hon. (Mrs.) Rosy Senanayake - State Minister of Children's Affairs)

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, බොහොම ස්තුතියි.

මම අද ගොඩක් සතුටු වෙනවා. වසර ගණනාවක් පුරා මේ සභා ගර්භයේම සිටින පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් -ජ්‍යෙෂ්ඨ මන්ත්‍රීවරුන්- උද්ඝෝෂණය කරමින් -පාරට බැහැලා හඬක් නඟමින්- විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කළ යුතු බවටත්, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ සංශෝධනය විය යුතු කරුණු කාරණා පෙන්වා දෙමින් ඒ අයගේ මතය ඉදිරිපත් කරමින් කටයුතු කළා. ඒ පිළිබඳව සාකච්ඡා කරන අද මේ ඓතිහාසික දිනයේදී මටත් වචන කිහිපයක් කථා කිරීමට අවස්ථාව ලැබීම සම්බන්ධයෙන් මම සතුටට පත් වෙනවා.

මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කර දිය යුතු කරුණු කාරණා ගණනාවක් තිබෙනවා. ජ්‍යෙෂ්ඨයන් කළ ඒ උද්ඝෝෂණ, කථිකාව හේතු කර ගෙන 1994දී චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනිය බලයට ආවේ, 1995 ජූලි මාසයේ 15වන දා විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරනවාය කියන පොරොන්දුව මත. 1994දී ජනාධිපතිවරණයට පෙනී සිටි ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ අපේක්ෂකතුමා පවා ඉල්ලා අස් වුණා, ස්ථිරවම මේ පොරොන්දුව ඉෂ්ට කරනවාය කියලා එතුමාට දුන් පොරොන්දුව නිසා. නමුත් චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනිය 1994දී විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරන බවට දින වකවානුවක් දුන්නත්, මේ විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කිරීමට කටයුතු කළේ නැහැ. එහෙම නොකළ එතුමිය දෙවෙනි වතාවටත් විධායක ජනාධිපති ධුරයට තරග වැදිලා ජයග්‍රහණය කළා.

විශේෂයෙන් මම මතක් කළ යුතු කරුණක් තිබෙනවා. 2005දී හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාත්, අද මේ සභා ගර්භයේ ඉන්න, අද මේ සභාවේ කථා කරන ජනතා විමුක්ති පෙරමුණේ නායකයන් ඇතුළු ජනතා විමුක්ති පෙරමුණ, ජාතික හෙළ උරුමය සහ තවත් පක්ෂ ගණනාවක නායකයන් දළ දා වහන්සේ ඉදිරියට ගෙනිහිල්ලා අත්සන් කරලා පොරොන්දු වුණා විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරනවාය කියලා. ඒත් මේ විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි නොකර, 2010දී නැවත වාරයක් මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා ජනාධිපතිවරණයට ඉදිරිපත් වුණා. එසේ ජනාධිපතිවරණයට තරග වදිමින් 2010දී "මහින්ද චින්තන"

ඉදිරි දැක්මේදීත් එතුමා පොරොන්දු වුණා, "මෙවර මම විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරනවා" කියලා. නමුත් ඒ කියපු විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි නොකර එතුමා මොකද කළේ? 2010 අප්‍රේල් මාසයේ 08වන දා අලුත් පාර්ලිමේන්තුව තේරී පත් වුණා. මන්ත්‍රීවරුන් දිවුරුම් දුන්නේ අප්‍රේල් මාසයේ 21වන දා. 2010 සැප්තැම්බර් වන විට -මාස 5ක් යන්නට මත්තෙන්- දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවා.

ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමා මම ගොඩක් අගය කරන පුද්ගලයෙක්. ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඔබතුමා සමහර දේවල් සම්බන්ධයෙන් හදවතින්ම කථා කරනවා. මම එයට ගරු කරනවා. ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමා කියන ආකාරයෙන් ජනතා පරමාධිපත්‍යය කෙලෙසුවා නම් ඒ කෙලෙසුවේ 2010 සැප්තැම්බර් මාසයේ 09වන දිනයේයි කියන එක මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කර දිය යුතුයි. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය - [බාධා කිරීමක්] ජනතා පරමාධිපත්‍යය කෙලෙසන්න අත උස්සපු එක්කෙනෙක් ඔබතුමා. ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමා ඒ බව පිළිගන්නවා. මම සතුටට පත් වෙනවා, අද මේ ගරු සභාවේදී කථා කළ බොහෝ කථික මහත්වරුන් දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කිරීමට අත එසවීම ගැන අද සමාව ඉල්ලීම පිළිබඳව. බොහෝ දෙනෙක් නිහතමානීව සමාව ඉල්ලනවා. තවත් සමහරෙක් මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය විවේචනය කරමින්, මේකට සාධනීය ලෙස- [බාධා කිරීමක්] ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමනි, මට කථා කරන්නට ඉඩ දෙන්නකෝ. [බාධා කිරීමක්] එදා 2010 සැප්තැම්බර් 09වන දා මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවේ හදිසි පනත් කෙටුම්පතක් - Urgent Bill - හැටියට. අඩුම ගණනේ ඒ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තමුන්නාන්සේලාට තියා අපටවත් කියවන්න කාලයක් දුන්නේ නැහැ. මේ රටට භයංකර, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය එහෙම පිටින්ම උල්ලංඝනය කරන, ජනතා පරමාධිපත්‍ය උල්ලංඝනය කරන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයක් පැය 24ක් ඇතුළත ගෙනාවා. ගරු වාසුදේව නානායක්කාර මැතිතුමා කියන ආකාරයට ජනතා පරමාධිපත්‍යය කෙලෙසුවා. එතුමන්ලාවත් දන්නේ නැහැ ඒකේ මොනවාද තිබුණේ කියලා. නමුත් ඒකට පක්ෂව අත ඉස්සුවා. ඒ විධියට දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අත ඔසවන විට ජනතා පරමාධිපත්‍යය කෙලෙසුණේ කොහොමද කියලා මම මේ අවස්ථාවේදී මතක් කරලා දෙන්න ඕනෑ. [බාධා කිරීමක්] ඔව්, ජනතා පරමාධිපත්‍යය. පාර්ලිමේන්තු කවුන්සිලයක් ඇති කළා. ඒ පාර්ලිමේන්තු කවුන්සිලයට කිසිම බලයක් තිබුණේ නැහැ. අඩුම තරමින් "Observer" statusවත් තිබුණේ නැහැ. ඇත්තටම ඒ අය හිටියේ නිරීක්ෂණය කිරීම සඳහා. එම නිරීක්ෂණ නොසලකා හැරීමට එදා මේ අය ජනාධිපතිවරයාට බලය දුන්නා. ඒ බලය දුන්නා විතරක් නොවෙයි, මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුවේ සභා ගර්භයේදී ජනතා පරමාධිපත්‍යය කෙලෙසූ හැටි මම තවදුරටත් කියන්නම්.

දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අනුව, ජනාධිපතිට කැමැති ඕනෑම අවස්ථාවක පාර්ලිමේන්තු රැස්වීම්වලට සහභාගි වීමටත්, එය ඇමතීමටත් හැකියාව ඇත. ඡන්දය දීමේ අයිතිය හැර මන්ත්‍රීවරුන්ට හිමි සියලු බලතල හා වරප්‍රසාද ජනාධිපතිතුමා සතු වේ. එමඟින් ජනාධිපතිට ව්‍යවස්ථාදායකයට මැදිහත් වීමේ අවස්ථාව උදා වේ. විධායකය විසින් ව්‍යවස්ථාදායකය හැසිරවීම ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී මූල ධර්මවලට පටහැනිය. එය බලතල බෙදීමේ න්‍යායට - separation of powers - අනුකූල නොවේ. ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී පාලනයක් සඳහා සියලු ආයතන සංවරණය හා තුලනයට - checks and balances - ලක් විය යුතුයි. මේ checks and balances තිබුණේ නැහැ; transparency තිබුණේ නැහැ; accountability තිබුණේ නැහැ. මේ කිසි දෙයක් තිබුණේ නැහැ. මේ කිසි දෙයක් නැතුව මේ රටට බිහිසුණු රකුසෙකු, යක්ෂයෙකු වන දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගෙනාවා. අධිකරණ කටයුතුවලට මැදිහත් වන, අවපාලනය රජ කරපු යුගයක් තිබුණේ. මේ රටේ ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍යය, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය උල්ලංඝනය කරමින්, සියලු දෙනාගේ අයිතිවාසිකම් උල්ලංඝනය වන ආකාරයෙන් ඒකාධිපති වියරුවකින් යුතු එක පුද්ගලයකු වෙත බලය ලබා දීමට ඔබ සියලු දෙනා අත ඔසවලා අනුමැතිය දුන්නා. හැබැයි, අද දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගැන විවේචනය කරනවා. සමහර ඒවා සාධනීය විවේචන. නමුත්, අද මා සතුටට පත් වනවා ඒ විවේචන කරන ගමන් මේ පනත් කෙටුම්පතට අත ඔසවනවාය කියන එක ගැන. මා විශ්වාස කරනවා ඔබතුමන්ලා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට පක්ෂව අත ඔසවයි කියලා.

මා මේ අවස්ථාවේ විශේෂයෙන්ම කියන්න කැමැතියි, මේ රටේ ජනතාවගේ වාසනාවකට 2015 ජනවාරි 08වැනි දා ඉතාම ශුභවාදී ලෙස හිතන අලුත් නායකයෙක් බිහි වුණා කියලා. දැන් මා තිස්ස විතාරණ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව අහගෙන හිටියා, වාසුදේව නානායක්කාර ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාව අහගෙන හිටියා, විමල් වීරවංශ ගරු මන්ත්‍රීතුමාගේ කථාවත් අහගෙන හිටියා. ඒ අය කථා කරන විට කිව්වේ, "විධායක බලතල සහිත ජනාධිපති පුටුවට ගිහින් වාඩි වුණාට පස්සේ, ඒ බලය දැක්කාම, ඒ බලය දැනෙන කොට ජනාධිපතිවරයාට ඒ බලයෙන් එළියට යන්න හිතෙන්නේ නැහැ" කියලායි. ඒ කථාව සැබැවින්ම ඇත්ත. හිටපු ජනාධිපතිවරු සියලු දෙනා, "විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරනවාය" කියලා බලයට ඇවිල්ලා ඒක නොකර තවත් බලය තර කර ගැනීමට කටයුතු කළා මිසක් අහෝසි කිරීමට කටයුතු කළේ නැහැ. නමුත්, වත්මන් ජනාධිපති මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා කියන්නේ අසමාන පුද්ගලයෙක්; සාමාන්‍ය පුද්ගලයෙක් නොවෙයි. මේ රටේ ජනතාව වෙනුවෙන්, අපේ අහිංසක දරුවන්ගේ -මගේ දරුවන්, ඔබ සැමගේ දරුවන් ඇතුළු සමස්ත ශ්‍රී ලාංකික දරුවන්ගේ- අනාගතය වෙනුවෙන්, බල ලෝභකමින් තොරව, ආත්මාර්ථකාමීත්වයෙන් තොරව, එතුමා විශාල කැපවීමක් කර තමාගේ ධුරයේ සියලු බලය අතහරින්න කටයුතු කරනවාය කියන එක පැහැදිලිව පෙනෙන කාරණයක්. විශේෂයෙන්ම එතුමාගේ දැක්මේත්, ඒ වාගේම දින 100 වැඩසටහනේත් ඒ කාරණය තිබෙනවා. ඒ වැඩසටහනින් දීපු පොරොන්දු සියල්ලක්ම ඉෂ්ට කරන්න මේ වන කොටත් වත්මන් රජය ඇප කැප වී කටයුතු කරනවා. ඒ නිසා මා මේ අවස්ථාවේදී විශේෂයෙන්ම ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමාට මගේ කෘතවේදීත්වය පළ කරනවා වාගේම, අපේ ගරු අග්‍රාමාත්‍යතුමාටත් මගේ කෘතවේදීත්වය පළ කළ යුතුමයි. මොකද, මේ දින 100 වැඩසටහනින් දීපු හැම පොරොන්දුවක්ම ඉෂ්ට කරන්න අපේ රජය කටයුතු කරමින් සිටිනවා. මේ වන කොට එයින් පොරොන්දු 42ක් ක්‍රියාත්මක වෙලා හමාරයි. අනෙකුත් කරුණු සියල්ල ඉෂ්ට කරන්න විධිවිධාන සලසා තිබෙනවා. වැඩි කාලයක් යන්න ඉස්සෙල්ලා ඒවා අනිවාර්යයෙන් ඉෂ්ට වනවා.

මට මතකයි මේ දින 100 වැඩසටහන අරගෙන අපි ගෙයින් ගෙට ගෙන යන කොට බොහෝ දෙනෙකු කියපු දේ. "මහින්ද රාජපක්ෂ රෙජීමය නැති කරන්න ඕනෑ. මහින්ද රාජපක්ෂ එළියට දාන්න අපි මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාට ඡන්දය දෙනවා. නමුත්, මේ දින 100 වැඩසටහන ඇත්තටම ක්‍රියාත්මක වෙයිද කියන එක අපට විශ්වාස කරන්න බැහැ" කියන තැනයි ජනතාව හිටියේ. සැබැවින්ම කියනවා නම් හිටපු ජනාධිපතිවරු දුන් එක පොරොන්දුවක්වත් ඉෂ්ට නොකරපු නිසා මේ අවිශ්වාසය සාමාන්‍ය ජනතාව තුළ තිබුණා. නමුත්, පැවැති අවපාලනය, දූෂණය, වංචාව හොරකම නැති කරන්න මේ රටේ ජනතාව ඉදිරියට ඇවිල්ලා, "දින 100කින් අලුත් රටක්" කියන සංකල්පය දිනවන්න මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාට ඡන්දය දුන්නා. එතුමා පොරොන්දු වුණ දිනයේ සිටම දින 100 වැඩසටහනින් දීපු පොරොන්දු ඉටු කරන්න කටයුතු කළා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන කථා කරන කොට, "100 දිනකින්

[ගරු රෝසි සේනානායක මහත්මිය]

අලුත් රටක්" කියන තේමාවේ තිබෙන ප්‍රධානතම පොරොන්දුවත් මේකයි. එහි මෙසේ සඳහන් වනවා:

"දැනට පවතින අත්තනෝමතික විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය වෙනුවට කැබිනට් මණ්ඩලය හරහා පාර්ලිමේන්තුව හා සම්බන්ධ වූ විධායකයක් සහිත ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යුහයක් ස්ථාපිත කිරීම සහ 18 වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අහෝසි කරමින් ස්වාධීන අධිකරණ කොමිසම, ස්වාධීන පොලිස් කොමිසම, ස්වාධීන රාජ්‍ය සේවා කොමිසම, ස්වාධීන මැතිවරණ කොමිසම, ස්වාධීන අල්ලස් දූෂණ කොමිසම හා මානව හිමිකම් කොමිසම බලාත්මක කිරීම ඇතුළත් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කෙටුම්පතක් හැටියට පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර ව්‍යවස්ථා සංශෝධන ක්‍රියාවලිය ආරම්භ කර හැකි ඉක්මනින් සම්මත කිරීමට පියවර ගැනීම."

මේ වන විට මීටත් වඩා කොමිෂන් සභා ගෙනැවිත් තිබෙනවා. ඒ විතරක් නොවෙයි. මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාගේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශනයෙහි "ඉදිරි මඟ" යටතේ 14 වන පිටුවේ පැහැදිලිවම මෙසේ කියනවා:

"පවතින ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ජනමත විචාරණයකින් පමණක් වෙනස් කළ හැකි ව්‍යවස්ථා වගන්තිවලට මෙම යෝජිත ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේදී අත නොතබන බවට මම සහතික වෙමි."

එහෙම කියලා එතුමා බලයට ඇවිල්ලා රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා අග්‍රාමාත්‍යතුමා බවට පත් කළා. ඒ පත් කළ මොහොතේ සිට දින පහක් යන්නටත් මත්තෙන් ගරු අගමැතිතුමා සියලු පක්ෂ එකතු කර ගෙන සාකච්ඡා වට ගණනාවක් පැවැත් වූවා. සාකච්ඡා වට ගණනාවක් පවත්වලා මාර්තු මාසයේ 13වන දා වන කොට දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැසට් කළා. මාර්තු මාසයේ 15වන දා වන කොට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ඇතුළු සියලු පක්ෂ එකතු වෙලා කෙටුම්පතක් සම්පාදනය කරන්න කටයුතු කළා. ඒ අවස්ථාවේදී අගමැතිතුමා කමිටුවක් පත් කළා. රජයේ නීති කෙටුම්පත් සම්පාදක අරුණ ශාන්ත ද සිල්වා මැතිතුමා, ජනාධිපති නීතිඥ ආචාර්ය ජයම්පති වික්‍රමරත්න මැතිතුමා, වත්මන් රජයේ අධිකරණ අමාත්‍ය විජයදාස රාජපක්ෂ මැතිතුමා, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය නියෝජනය කරන මහාචාර්ය ජී.එල්. පීරිස් හිටපු ඇමතිතුමා කියන හතර දෙනාගෙන්. පත් කරලා ඒ කෙටුම්පත - දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය- අධිකරණයට ඉදිරිපත් කරන්න, වඩාත් යහපත් ලෙස සියලු පක්ෂවලට එකඟ විය හැකි ආකාරයේ කෙටුම්පතක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරන්න කටයුතු කළා. මේ කෙටුම්පත ගැසට් කළාට පසුව පක්ෂ විපක්ෂ 20දෙනකුට වැඩි දෙනෙක් ඒ සම්බන්ධයෙන් අධිකරණය ඉදිරියට ගියා. අධිකරණය දින තුනක් පුරාවට මෙය විභාග කරමින්, පක්ෂව සහ විපක්ෂව නඩු දාපු සියලු දෙනාට ඒ අයගේ අදහස් උදහස් ඉදිරිපත් කිරීමට අවස්ථාවක් ලබා දෙමින් නිගමනයකට ආවා. මේ නිගමනයට ආවාට පසුව අධිකරණය විසින් කියන ලද, විශේෂයෙන් ජනමත විචාරණයක් තුළින් ක්‍රියාත්මක විය යුතුය කියන ව්‍යවස්ථා වගන්ති ටික ගලවලා මේ සියලු පක්ෂ එකඟ වූ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තමයි අද පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කර තිබෙන්නේ. බොහෝ දෙනෙක් "මෙය රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාගේ යෝජනාවක්, මේක හදිස්සියේයි ගෙන ආවේ, මේක අපි දැක්කේ නැහැ, අපට මේ ගැන කිව්වේ නැහැ" කියන පට්ට පල් අසත්‍ය ජනතාවට කියනවා. මෙහි සිටින මන්ත්‍රීවරු බොහෝදෙනෙක්-

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe)
සමහර මන්ත්‍රීවරුන් තවම මෙය කියවලා නැතිව ඇති.

ගරු රෝසි සේනානායක මහත්මිය
(மாண்புமிகு (திருமதி) ரோஸி சேனாநாயக்க)
(The Hon. (Mrs.) Rosy Senanayake)
ඔව්, සමහර මන්ත්‍රීතුමන්ලා මේ පනත් කෙටුම්පත තවම කියවලාවත් නැතිව ඇති. මන්ත්‍රීවරු බොහෝ දෙනෙක් ජනතාව නොමඟ යවන කථා ගණනාවක් කිව්වා. මම ඒ ගැන කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. මේ වන විටත් ජනතාව අතරට මතයක් ගෙන යමින් තිබෙනවා, "මෙය නංගි පෙන්නලා අක්කා දෙනවා වාගේ වැඩක්" "මෙය අක්කා පෙන්නලා නංගි දෙනවා වාගේ වැඩක්" කියලා. මේ වාගේ අසත්‍ය ගණනාවක් මේ උත්තරීතර සභා ගර්භයේදී ඉදිරිපත් කරනවා විතරක් නොව, එළියට ගිහිල්ලාත් - විශේෂයෙන් වාද විවාදවලදී- මේ වාගේ දේවල් කියමින් කථා කරනවා. මම ඒ ගැන කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. නමුත් පැහැදිලිව කිව යුතුයි, මෙය සියලු පක්ෂවලට එකඟ විය හැකි ආකාරයේ සංශෝධනයක් වන බව. මාර්තු මාසයේ 15වන දා ජී.එල්. පීරිස් හිටපු ඇමතිතුමා, අපේ අධිකරණ ඇමතිතුමා ඇතුළු ඒ විද්වත් කමිටුව එකතු වෙලා මේ සංශෝධනයට අදාළ කටයුතු කළා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මාර්තු 13වන දා ගැසට් කරපු දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයෙහි තිබුණා, ජනාධිපතිතුමා විදේශගත වූ අවස්ථාවක හෝ වෙනත් යම්කිසි හේතුවක් නිසා ගරු කථානායකතුමාට වැඩ බලන ජනාධිපති හැටියට කටයුතු කරන්න පුළුවන් කියලා. අප ඉදිරිපත් කළේ එසේයි. නමුත් ජී.එල්. පීරිස් හිටපු ඇමතිතුමා එදා මෙතුමන්ලා සමඟ කථා කරමින් කිව්වා, "නැහැ, ඒක අවශ්‍ය නැහැ. ජනාධිපති විදේශගත වූ අවස්ථාවකදී හෝ වෙනත් අවස්ථාවකදී වැඩ බලන ජනාධිපති හැටියට අගමැතිතුමාට මේ භාරදූර කාර්යය භාර දෙන්න ඕනෑ." කියලා. එය ඒ කෙටුම්පතට ඇතුළත් කළේ ජී.එල්. පීරිස් හිටපු ඇමතිතුමාගේ වුවමනාවටයි. නමුත් අද ජී.එල්. පීරිස් හිටපු ඇමතිතුමා මේ මතය වෙනස් කරලා වෙනත් බේගලයක් කියන්න පටන් ගෙන තිබෙනවා. මේක තමයි හැම දාමත් සිද්ධ වන්නේ. අද කියන එක නොවෙයි හෙට කියන්නේ. මෙය තමයි මෙතුමන්ලා දිගින් දිගට කියාගෙන යන්නේ. මම ඒ ගැන කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව ගැන ගරු විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමා විවේචනාත්මක ලෙස කථා කළා. එය විශේෂයෙන් ජනතාවගේ පරමාධිපත්‍යය කෙලෙසන ලෙස කටයුතු කරන ව්‍යවස්ථා සභාවක්ය කියලා මේ ගරු සභාව නොමඟ යවන ස්වරූපයෙන් එතුමා කථා කළා. මම මේ අවස්ථාවේදී පැහැදිලිවම කියන්න කැමැතියි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ සභාපති වන්නේ ගරු කථානායකතුමා බව. අග්‍රාමාත්‍යවරයා සහ පාර්ලිමේන්තුවේ විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමාත් එයට ඇතුළත්. ඒ වාගේම, විරුද්ධ පක්ෂයේ නායකතුමා සහ අගමැතිතුමා නිර්දේශ කරන නම් පහක් ජනාධිපතිතුමා වෙත යොමු කළාම ජනාධිපතිතුමා ඒ නම් පහ අනුමත කරනවා. සුළු පක්ෂවලින් පත් කරන තැනැත්තකු සහ ජනාධිපතිවරයා පත් කරන තැනැත්තකු ද එයට ඇතුළත්. ඒ ආකාරයට දසදෙනකුගෙන් යුක්ත, පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය වන ආකාරයේ කණ්ඩායමක් තමයි ඒ සභාවට පත් කරන්නේ. පාර්ලිමේන්තුවේ නායකයා කථානායකතුමායි. ආණ්ඩුවේ නායකයා අගමැතිතුමායි. විපක්ෂයේ නායකතුමා විපක්ෂ නායකතුමායි. මේ තුන් දෙනාගෙන් යුක්ත මේ සංයුතිය ඒ තුළ තිබියදී, අද මේ සභා ගර්භයත්, රටේ ජනතාවත් නොමඟ යවන ආකාරයේ විවිධ ප්‍රකාශ සිදු කළා. මා මේ අවස්ථාවේදී පැහැදිලිවම කියන්න කැමැතියි, මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතින් අපට කරන්න පුළුවන් වෙන්නේ සීමිත ප්‍රමාණයක්. මොකද, දින සියයක් ඇතුළතදී කරන්න පුළුවන් ප්‍රමාණය ඉතාම සීමිතයි, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. මේ තමයි, කරන්න පුළුවන් ප්‍රමාණය. අපිත් කැමැතියි, විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලතල එහෙම පිටින් පාර්ලිමේන්තුවට දීලා, පාර්ලිමේන්තුව විධායක පාර්ලිමේන්තුවක් බවට පත් කරලා අපට කටයුතු කරන්න පුළුවන් නම්. නමුත් දින සියයක් ඇතුළත යම් වැඩ කොටසක් ඉටු කිරීමට අප දුන් පොරොන්දුවට තමයි, ජනතාව ජනතා මතය ප්‍රකාශ කළේ. එසේ ජනතා මතය ප්‍රකාශ කරලා ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මහතා අතිගරු ජනාධිපතිතුමා

බවට පත් කළේ, අප දින සියයක් ඇතුළතදී ඉටු කරනවායි කියපු පොරොන්දු ඉෂ්ට කරන්න මිසක් වෙන දෙයක් කරන්න නම් නොවෙයි කියන එකත් මා මේ අවස්ථාවේදී කියන්න කැමැතියි.

ගරු සුජීව සේනසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு சுஜீவ சேனசிங்க)
(The Hon. Sujeewa Senasinghe)
සමහර ව්‍යවස්ථා වගන්ති වෙනස් කරන්න ජන මතයක් ඕනෑ.

ගරු රෝසි සේනානායක මහත්මිය
(மாண்புமிகு (திருமதி) ரோஸி சேனாநாயக்க)
(The Hon. (Mrs.) Rosy Senanayake)
ඔව්. මේ ඉල්ලන සමහර දේවල් ඉටු කරන්න ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරන්නට ජන මතයක් අනිවාර්යයෙන්ම අවශ්‍යයි කියන එකත් අපි දන්නවා.

මට මතකයි, විමල් වීරවංශ මන්ත්‍රීතුමා කියන්න හැදුවා, "ජනාධිපතිට එරෙහිව දෝෂාභියෝගයක් ගෙනෙන්න පුළුවන්, නමුත් අගමැතිතුමාට එරෙහිව කිසිම දෙයක් කරන්න බැහැ. අගමැතිතුමා මිය යන තෙක් හෝ ඉල්ලා අස් වෙන තෙක් හෝ එතුමාගේ වුවමනාවෙන් එම ධුරයෙන් ඉල්ලා අස්වන තෙක් එතුමා සම්බන්ධයෙන් කිසිම දෙයක් කරන්න බැහැ කියන තත්ත්වයක් මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත හරහා ඉදිරිපත් වෙනවා" කියලා. නමුත් මම මේ අවස්ථාවේදී පැහැදිලිවම කියන්න කැමැතියි, මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතෙහි 48. (2) උප වගන්තියේ සඳහන් වන කාරණය.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
Hon. State Minister, please wind up now.

ගරු රෝසි සේනානායක මහත්මිය
(மாண்புமிகு (திருமதி) ரோஸி சேனாநாயக்க)
(The Hon. (Mrs.) Rosy Senanayake)
Sir, please give me half a minute. I know you extended time for your Leader. I was watching the clock. So, give me one minute.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
No, no. He had 15 minutes and he took only 14 minutes.

ගරු රෝසි සේනානායක මහත්මිය
(மாண்புமிகு (திருமதி) ரோஸி சேனாநாயக்க)
(The Hon. (Mrs.) Rosy Senanayake)
I am sorry. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතෙහි 48. (2) උප වගන්තියේ මෙසේ සඳහන් වෙනවා:

> "පාර්ලිමේන්තුව විසින් ආණ්ඩුවේ ප්‍රතිපත්ති ප්‍රකාශය හෝ විසර්ජන පනත් කෙටුම්පත හෝ ප්‍රතික්ෂේප කළහොත් එවිට ද ආණ්ඩුව කෙරෙහි විශ්වාසභංග යෝජනාවක් සම්මත කළහොත් එවිට ද අමාත්‍ය මණ්ඩලය විසිරෙන්නේය. එසේ වූ විට 70 වන ව්‍යවස්ථාව යටතේ ස්වකීය බලතල ක්‍රියාත්මක කරමින් ජනාධිපතිවරයා විසින් පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවා හරිනු ලැබුවහොත් මිස, ජනාධිපතිවරයා විසින් 42 වන, 43 වන, 44 වන සහ 45 වන ව්‍යවස්ථා අනුව අග්‍රාමාත්‍යවරයෙක් ද අමාත්‍ය මණ්ඩලයේ අමාත්‍යවරයන් ද වෙනත් අමාත්‍යවරයන් ද නියෝජ්‍ය අමාත්‍යවරයන් ද පත් කළ යුත්තේ ය."

මෙහෙම තිබියදී මේ ගරු සභාව නොමඟ යවන ආකාරයේ විවිධ පරස්පර විරෝධි කරුණු කාරණා බොහොමයක් කියනවා. නමුත් මම ඉල්ලා සිටින එකම දෙය තමයි, අපි සියලු දෙනා අපේ දරුවන් ගැන හිතලා මේ රටට වඩාත් යහපත් වන ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී, යහ පාලනයෙන් යුක්තව කටයුතු කළ හැකි වන දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගැනීමට හෙට දවසේදී කටයුතු කරමුයි කියන එක. මම මාගේ සහෝදර මන්ත්‍රීවරුන් සියලු දෙනාගෙන් ඉල්ලා සිටින්නේ අපි මෙම පනත් කෙටුම්පතට එකඟව අත ඔසවා මෙය සම්මත කර ගනිමු කියලායි.

[අ.භා. 7.03]

ගරු අරුන්දික ප්‍රනාන්දු මහතා
(மாண்புமிகு அருந்திக்க பர்னாந்து)
(The Hon. Arundika Fernando)
ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කොට විවාද වන මේ අවස්ථාව විශේෂයෙන්ම මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුව තුළ අපි සියලු දෙනාම ඉතා දැවැන්ත වගකීමක් ඉෂ්ට කිරීමට ලක ලැහැස්ති වෙන අවස්ථාවක්.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අපේ රටේ අතීතය දෙස බැලුවාම පෙනී යනවා, මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය එක්ක මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හඳුන්වා දුන්නාට පසුව විවිධ අවස්ථාවලදී මේ උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුව තුළ සහ මෙයින් පිටත, විශේෂයෙන්ම මහ ජන නියෝජිතයන්, විවිධ සංවිධාන ඒ වාගේම විවිධ වූ ජන කොටස් මේ ක්‍රමයේ තිබෙන අඩු පාඩු සම්බන්ධව කථා කරන්න, එහෙම නැත්නම් මේ ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න දැවැන්ත සටන්, දැවැන්ත උද්ඝෝෂණ, අරගල, ව්‍යාපාර වාගේ දේවල්වලට යොමු වුණා කියන එක. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය සහිත මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ නරක වාගේම සාධනීය ලක්ෂණත් තිබුණා. අපි දැක්කා, පසු ගිය අවුරුදු තිහක් තිස්සේ පැවැති යුද්ධය අවසන් කරන්නට විශේෂයෙන්ම මේ ජනාධිපති ධුරය සහිත මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවෙන් යම්කිසි පිටිවහලක් ලැබුණාය කියන එක. "එහෙම වුණේ නැහැ" කියලා කියන්න අපි කාටවත් බැහැ. හැබැයි, ඒ වාගේම තමයි මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ස්ථාපිත කිරීමේදී, ජනතාවගේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදී අයිතිවාසිකම් ආරක්ෂා කිරීමේදී වාගේම රටේ යම් යම් වැඩ කටයුතුවලදී මේ ජනාධිපති ක්‍රමය සහිත මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ යම් යම් කරුණු කාරණා බාධා වුණාය කියන කාරණාවත් අප ඇත්තටම පිළිගන්නට ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, විශේෂයෙන්ම විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය සහිත මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කරලා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගෙනෙන මේ අවස්ථාවේදී මහ ජන නියෝජිතයන් හැටියට අපි සියලු දෙනාට දැවැන්ත වග කීමක් පැවරෙනවා. විශේෂයෙන්ම මෙය ජනතාවට වග කියන, ජනතාවගේ අනාගතය තීන්දු කරන පනත් කෙටුම්පතක් නිසා, ගෙනෙන්නත් වාලේ ගෙනෙන්නේ නැතුව, අකුරක් අකුරක් ගානේ මේ පනත් කෙටුම්පත සම්පූර්ණයෙන් අධ්‍යයනය කරලා, ඒ සම්බන්ධයෙන් ක්‍රියා කිරීමේ වග කීමක් අපි සියලු දෙනාට තිබෙනවා. මෙතැනදී අපි පුද්ගලයන් දිහා බලා කටයුතු කරන එක සාධාරණ නැහැ. අද ජනාධිපති පුටුවේ ඉන්නේ මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමාය, අද අගමැති පුටුවේ ඉන්නේ රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමාය, හිටපු ජනාධිපති මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා නැවත වතාවක් පාර්ලිමේන්තුවට එන්න පුළුවන්ය කියන කාරණා ඔළුවේ තබා ගෙන - පුද්ගලයන් ඔළුවේ තබා ගෙන - මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට සංශෝධන ගෙනෙනවා නම් මා හිතන්නේ එය සාර්ථක වන්නේ නැහැ කියායි, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි.

[ගරු අරුන්දික ප්‍රනාන්දු මහතා]

අපි එකක් කියන්නට ඕනෑ. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීම සම්බන්ධයෙන් දෙපැත්තටම කථා කරන්න පුළුවන් කරුණු කාරණා තිබෙනවා. නමුත් අපි එකක් දන්නවා. අද මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා එතුමාගේ දින සියයේ වැඩ පිළිවෙළ හරහා මේ රටේ ජනතාවට වැඩ පිළිවෙළක් ඉදිරිපත් කළා. ඒ වාගේම මහින්ද රාජපක්ෂ හිටපු ජනාධිපතිතුමාත් මහින්ද චින්තන වැඩ පිළිවෙළ ඉදිරිපත් කළා. විධායක ජනාධිපතිවරයාගේ බලතල අහෝසි කරන, පාර්ලිමේන්තුවට වග කියන, පාර්ලිමේන්තුව ශක්තිමත් කරලා, අගමැතිවරයා ශක්තිමත් කරලා, කැබිනට් මණ්ඩලය, මහ ජන නියෝජිතයන් ශක්තිමත් කරන වැඩ පිළිවෙළ ගැන ඒ මැතිවරණ ප්‍රකාශන දෙකේම සඳහන්ව තිබුණා. එම නිසා මා හිතනවා, අද අපි සියලු දෙනාට වග කීමක් තිබෙනවාය කියලා. මා හිතන හැටියට ජනතාව මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමාට දැවැන්ත ජයග්‍රහණයක් ලබා දීලා තිබෙනවා. ඒ වාගේම මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමාටත් ඡන්ද විශාල ප්‍රමාණයක් ලබා දීලා තිබෙනවා. ඒ දෙදෙනාගේම මැතිවරණ ප්‍රකාශන තුළ මේ දේ අඩංගු වී තිබෙන නිසා ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මහ ජන නියෝජිතයන් හැටියට අපට අනිවාර්යයෙන් මේ පනත් කෙටුම්පත ඉදිරිපත් කිරීමේ වග කීමක් තිබෙනවා.

ඒ විතරක් නොවෙයි, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. මේ පනත් කෙටුම්පතේ තිබෙනවා, කොමිෂන් සභා පත් කිරීම ගැන. අද උදෑසන මේ ගරු සභාවේ සිටින ආණ්ඩු පක්ෂයේ ගරු මන්ත්‍රීතුමන්ලාත් ඒ සම්බන්ධයෙන් අපත් එක්ක සංවාදයක යෙදුණා. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අවසානයේදී මේ කොමිෂන් සභා කාට හෝ වග කියන්න ඕනෑ. සමහර විට මේ කොමිෂන් සභාවලට පත් කළ පුද්ගලයන් අත්තනෝමතික විධියට වැඩ කටයුතු කරන්න පුළුවන්. පසු ගිය කාලයේ රාජ්‍ය සේවා කොමිසම රාජ්‍ය නිලධාරින්ගේ යම් යම් ප්‍රශ්න විසඳීම සඳහා උත්තර දෙන්න ආවේ නැති බව අපි දැක්කා. විශ්‍රාම ලත් රාජ්‍ය නිලධාරින්ගේ, එහෙම නැත්නම් අසාධාරණයට ලක් වුණු රාජ්‍ය නිලධාරින්ගේ ප්‍රශ්න විසඳන්න ගියාම මේ කොමිෂන් සභාවල නිලධාරින් කාටවත් වග කියන්නේ නැහැ. ඒ ගොල්ලෝ තීන්දු තීරණ ගන්නවා. ඒ තීන්දු තීරණ තුළින් ඒ අසාධාරණයට ලක් වුණු නිලධාරියා තවත් අපහසුතාවට පත් කරන වැඩ කටයුතු සිදු වුණු සමහර අවස්ථා අපි දැක්කා. එම නිසා අනිවාර්යයෙන් උත්තරීතර පාර්ලිමේන්තුවට, එහෙම නැත්නම් මහ ජන නියෝජිතයන්ට වග කියන්න පුළුවන් විධියට ඒ කටයුතු සකස් වෙන්න ඕනෑ; පාර්ලිමේන්තුවේ ස්ථාවර නියෝග තව තවත් ශක්තිමත් කරන්න ඕනෑ, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම තමයි පාර්ලිමේන්තුවේ කාරක සභා. මේ පාර්ලිමේන්තුවේ කාරක සභාවලට නියම අර්ථ කථනයක් දෙන්න පුළුවන් විධියට මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන හදන්න ඕනෑ. මේ සංශෝධන තුළින් ඒ කාරක සභා ශක්තිමත් කරන්න ඕනෑ; ස්ථාවර නියෝග ශක්තිමත් කරන්න ඕනෑ. මේ කොමිෂන් සභා පිහිටුවන්න එපාය කියා නෙවෙයි අපි කියන්නේ. කොමිෂන් සභා පිහිටුවන්න. මේ පාර්ලිමේන්තුව හරහා, කාරක සභා හරහා සහ විශේෂයෙන් ස්ථාවර නියෝග හරහා ඒ අය වග කිව යුතු තැනක් ඇති කරන්න ඕනෑ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, මෙහිදී ඇති වුණු ප්‍රශ්නයක් තමයි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාව ඇති කිරීම. අපි අවුරුදු 30ක් ලේ විලක් එක්ක ජීවත් වුණු ජනතාවක්. අපි ත්‍රස්තවාදය නිසා බැට කාපු ජනතාවක්. ජනතාව අතර සමගිය, සංහිඳියාව නැති වෙලා ගියා. අවුරුදු 30ක් තිස්සේ ව්‍යසනයක් එක්ක ජීවත් වුණු ජනතාවක් හැටියට අපි ඉතාම ප්‍රවේශමෙන් මේ දේවල් කරන්නට ඕනෑ. මා හිතන හැටියට පාර්ලිමේන්තුව තුළ සියලු ජාතීන් නියෝජනය වන්න ඕනෑ. අපි දන්නවා, අද මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ සියලු ජාතීන් නියෝජනය වන බව. හැබැයි අපේ වුවමනාව තමයි නව මැතිවරණ ක්‍රමයක් ඇති කිරීම. මනාප මැතිවරණ ක්‍රමය නැති කරන්න ඕනෑ. අපි හැම දාම කිව්ව කාරණාවක් තමයි, මේ මනාප මැතිවරණ ක්‍රමය නිසා දැවැන්ත මුදලක් වියදම් වනවාය, දුප්පත් කෙනකුට පාර්ලිමේන්තුවට එන්න විධියක් නැහැ, ඉගෙන ගත් කෙනකුට සල්ලි නැත්නම් පාර්ලිමේන්තුවට එන්න බැහැ, රුපියල් කෝටි ගණන් සල්ලි ඕනෑ, එම නිසා මේ මනාප මැතිවරණ ක්‍රමය අහෝසි කරලා නව මැතිවරණ ක්‍රමයක් ගේන්න ඕනෑය කියන එක. ඒ තුළ විවිධ ජාතීන් මේ පාර්ලිමේන්තුව තුළ නියෝජනය වන්න ඕනෑ. ඒක නිසා පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරු බහුතරයක් ඉන්නවා නම්, ඒ ජාතීන් නියෝජනය වීම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවෙන් සිද්ධ වුණාට කමක් නැහැ. ඒක ඉතා හොඳ දෙයක්ය කියලා මා හිතනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම අද ස්වාධීන පොලිස් කොමිසම ගැන කථා කරනවා. නව රජය 2015 පෙබරවාරි මාසයේ 13වන සිකුරාදා පොලීසිය සම්බන්ධයෙන් ගැසට් පත්‍රයක් නිකුත් කර තිබෙනවා.

ඒ ගැසට් පත්‍රයේ අංක 04හි මෙසේ සඳහන්ව තිබෙනවා:

"අමාත්‍ය මණ්ඩල තීරණයට අනුව පිහිටුවා ඇති, අග්‍රාමාත්‍යවරයාගේ ප්‍රධානත්වයෙන් යුත් කැබිනට් අනුකමිටුව මගින් ස්ථාපිත කර ඇති ලේකම් කාර්යාලය විසින් මෙම පැමිණිලි විමර්ශනය කිරීම සඳහා පොලිස්පතිවරයාට යොමු කරන අතර, ඊට අමතරව විශේෂිත පැමිණිලි කැබිනට් අනුකමිටුව මගින් සෘජුවම මෙම කොට්ඨාස භාර නියෝජ්‍ය පොලිස්පති වෙත යොමු කරනු ලැබේ."

මෙතැන ස්වාධීන පොලිස් කොමිසම, ස්වාධීන පොලිස්පතිවරයෙක් ගැන කථා කරද්දී මේ නව රජය පොලිස්පතිවරයාව පැත්තක තියලා සමහර වෙලාවට තමන්ගේ පැමිණිලි කෙළින්ම නියෝජ්‍ය පොලිස්පතිතුමාට යොමු කරන තත්ත්වයක් තිබෙනවා, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. එක් පැත්තකින් ස්වාධීන පොලිස් කොමිෂන් සභාවක් පත් කරන ගමන්, අනික් පැත්තෙන් මේ විධියට ගැසට් නිවේදන නිකුත් කරලා මේ කරන්නේ මොකක්ද කියන එක අපි දැන ගන්න ඕනෑ, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි.

මෙතැනදී ජනමාධ්‍යවේදීන් ගැන කථා කළා. ජනමාධ්‍යවේදීන් සම්බන්ධයෙන් අහිතකර වගන්ති කීපයක් මෙම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබුණා. මේ සම්බන්ධයෙන් අද පක්ෂ නායක රැස්වීමක් පැවැත්වුවා. ජනාධිපතිතුමා මැදිහත් වෙලා, අග්‍රාමාත්‍යතුමාත් එක්ක සාකච්ඡා කරලා සංහිඳියාවක් ඇති කර ගෙන ඒ අහිතකර වගන්ති ඉවත් කර තිබෙනවා. ඒ පිළිබඳව මා සතුටු වනවා. ඒක නිසා අපි කියන්නේ මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගන්න නම්, අපේ සංශෝධනවලට තමුන්නාන්සේලාගේ සහයෝගය ලබා දෙන්න ඕනෑය කියලායි. මේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කරන්න ලේ හෙළපු, කඳුළු හෙළපු, අරගළ කරපු, වැඩ කටයුතු කරපු ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අතීත නායක නායිකාවන්ගේ නාමයෙන් විපක්ෂයක් හැටියට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ අපි මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට සහයෝගය දෙනවා. ජනතාවගේ පැත්තෙන්, පාර්ලිමේන්තුව ශක්තිමත් කිරීම පැත්තෙන්, විශේෂයෙන්ම පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කරන මන්ත්‍රීවරයා ජනතාව නියෝජනය කරන නිසා ඒ අය ශක්තිමත් වීම පැත්තෙන් සලකා බලා තමුන්නාන්සේලා ඒ සංශෝධනවලට සහයෝගය දක්වනවා නම්, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට අපි අනිවාර්යයෙන් අපේ සහයෝගය ලබා දෙනවා.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඒ වාගේම තොරතුරු දැනගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත අපි අගය කරනවා. ඒ වාගේ දේවල් ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයේ ඉතාම හොඳ ලක්ෂණ.

තමුන්නාන්සේලාගේ යහපාලන වචනයෙන් කථා කරනවා නම්, හොඳ ලක්ෂණ. ඒවා ගේන්න. අපට දෙන්න පුළුවන් සහයෝගය අපි ඒවාට ලබා දෙනවා. තමුන්නාන්සේලා මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගෙන, ඊළඟට මැතිවරණ ක්‍රමය සංශෝධනය කරන්න ඕනෑ. එසේ නොකළොත් ඒක ලොකු පාපයක් කියලායි මා හිතන්නේ.

අද වැඩියෙන්ම බලපා තිබෙන ප්‍රශ්නය මොකක්ද කියලා මේ රටේ මිනිසුන්ගෙන් ඇහුවොත් මේ ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීමවත්, මේ අනිකුත් දේවල්වත් නොවෙයි කියලා ඒ මිනිස්සු කියාවි. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අද මිනිසුන්ට තිබෙන ලොකුම ප්‍රශ්නය තමයි, මේ නාස්තිකාර මැතිවරණ ක්‍රමය. අද මැතිවරණ සඳහා රුපියල් කෝටි ගණනින් නාස්තිකාර විධියට මුදල් වියදම් කරනවා. සමහර වෙලාවට රූපවාහිනී දැන්වීම්වලට රුපියල් කෝටි ගණන් දෙනවා. ඒ වාගේම පෝස්ටර් ගහන්න රුපියල් කෝටි ගණන් දෙනවා. ඒ විධියට දැවැන්ත මුදල් නාස්තියක් මැතිවරණ වෙනුවෙන් අද කරනවා. මම කලිනුත් කිව්වා වාගේ අද උගත් කෙනෙකුට සල්ලි නැත්නම් පාර්ලිමේන්තුවට එන්න විධියක් නැහැ. ඇත්තටම දූපපත් කෙනකුට මහ ජන නියෝජිතයකු හැටියට ප්‍රාදේශීය සභාවෙන් පළාත් සභාවට ඇවිල්ලා පාර්ලිමේන්තුවට එන්න විධියක් නැහැ. එහෙම එන්න නම්, ඔවුන්ට සල්ලි තිබෙන්න ඕනෑ. ඒක නිසා තමයි මේ මැතිවරණ ක්‍රමයත් එක්ක අයථා ක්‍රමවලින් මුදල් හම්බ කරන්න සමහර අය යොමු වන්නේ. ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, ඒක නිසා මේ මැතිවරණ ක්‍රමය අහෝසි කරන එක මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් එක්ක අනිවාර්යයෙන් සිද්ධ විය යුතු දෙයක්. එතැනදී කොට්ඨාස ක්‍රමය යටතේ සුළු පක්ෂවලට සමහර වෙලාවට අසාධාරණයක් වන්න පුළුවන්. ඒ ගැන සාකච්ඡා කර ඊට විසඳුමක් වශයෙන් මිශ්‍ර ක්‍රමයක් ඇති කර ගැනීම සඳහා අපට කටයුතු කරන්න පුළුවන්.

මේ පාර්ලිමේන්තුවට තව අවුරුද්දක කාලයක් තිබෙනවා. අද සුවිශේෂී තත්ත්වයක් පාර්ලිමේන්තුව තුළ ඇති වෙලා තිබෙනවා. අපත් එක්ක ආණ්ඩු පක්ෂයේ හිටපු කෙනෙක් තමයි, තමුන්නාන්සේලා එක්ක එකතු වෙලා ජනාධිපතිවරණයට තරග වැදිලා අද ජනාධිපති වෙලා නැවත වතාවක් අපේ පක්ෂයේ නායකයා වෙලා සිටින්නේ. ඒ වාගේම අගමැතිතුමාටත් සැබෑ වුවමනාවක් තිබෙනවා. තමුන්නාන්සේලාටත් සැබෑ වුවමනාවක් තිබෙනවා නම්, අප සියලු දෙනා සංහිඳියාවෙන් සාකච්ඡා කර මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කිරීමත් අනිවාර්යයෙන් සිද්ධ වෙන්නට ඕනෑ දෙයක් කියලායි මම හිතන්නේ.

ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, අවසාන වශයෙන් එක කාරණයක් කියන්නට ඕනෑ. මේ ගරු සභාවේ තමුන්නාන්සේලා අපව දීර්ඝ ලෙස විවේචනය කළා. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ගැන විවේචනය කළා. ඒක සුවිශේෂී තත්ත්වයක් ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. හිටපු ජනාධිපතිතුමාගේ - මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ - නම තමුන්නාන්සේලාට කවදාවත් මකන්නට බැහැ. මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිතුමා මේ රටට නිවහල්භාවය, නිදහස්භාවය අරගෙන දුන් නායකයා හැටියට දවසක ඉතිහාසයේ ලියැවෙනවා.

එදා දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගැනීමට ප්‍රධාන හේතුව මා කියන්නට ඕනෑ. එය එතුමා බලයෙන් කර ගත් දෙයක් නොවෙයි. දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කරලා ඡන්දයකට යන්නයි එතුමා කල්පනා කළේ. එතුමාගේ පක්ෂය තුළ එතුමාට ඒ අවස්ථාව නොලැබුණා නම් එතුමාට ඇවිත් ඡන්දය ඉල්ලන්න බැහැ. ඡන්දය ඉල්ලන්න අවස්ථාවක් තමයි ලබා දුන්නේ.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
ගරු මන්ත්‍රීතුමා කථාව අවසන් කරන්න.

ගරු අරුන්දික ප්‍රනාන්දු මහතා
(மாண்புமிகு அருந்திக்க பர்னாந்து)
(The Hon. Arundika Fernando)
එම නිසා අතීතයේ කරපු දේවල් කථා කර කර තුවාල පාරවා ගන්න එක නොවෙයි කළ යුතුව තිබෙන්නේ. ඉදිරියේ දී ජාතික ආණ්ඩුවක් හදන්න නම් අපි කටයුතු කරන්නේ, අප සියලු දෙනා තුළම ඒ සංහිඳියාව තිබෙන්නට ඕනෑ. මා කියන්නේ නැවත නැවතත් සාකච්ඡා කරලා මේ ව්‍යවස්ථාව හරියාකාරව සම්මත කර ගන්නට ඕනෑ කියන එකයි. අපේ සංශෝධනවලටත් තමුන්නාන්සේලා එකඟ වෙනවා නම්, අපට දෙන්නට පුළුවන් සහයෝගය සියයට සියයක්ම මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත සම්මත කර ගැනීමට ලබා දෙන බව කියමින් මගේ වචන ස්වල්පය අවසන් කරනවා.

නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා
(குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள்)
(Mr. Deputy Chairman of Committees)
The next speaker is the Hon. Ashok Abeysinghe. Order, please! Before he starts, will an Hon. Member propose the Hon. R. Yogarajan to take the Chair?

ගරු ගයන්ත කරුණාතිලක මහතා
(மாண்புமிகு கயந்த கருணாதிலக்க)
(The Hon. Gayantha Karunatileka)
ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි, "මේ අවස්ථාවේදී ගරු ආර්. යෝගරාජන් මන්ත්‍රීතුමා මූලාසනය ගත යුතුය" යි මා යෝජනා කරනවා.

ප්‍රශ්නය විමසන ලදින්, සභා සම්මත විය.
வினா விடுக்கப்பட்டு ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது.
Question put, and agreed to.

අනතුරුව නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමා මූලාසනයෙන් ඉවත් වුයෙන්, ගරු ආර්. යෝගරාජන් මහතා මූලාසනාරූඪ විය.

அதன் பிறகு, குழுக்களின் பிரதித் தவிசாளர் அவர்கள் அக்கிரா சனத்தினின்று அகலவே, மாண்புமிகு ஆர். யோகராஜன் அவர்கள் தலைமை வகித்தார்கள்.

Whereupon MR. DEPUTY CHAIRMAN OF COMMITTEES *left the Chair, and* THE HON. R. YOGARAJAN *took the Chair.*

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
ගරු අශෝක් අබේසිංහ මහතා.

[අ.භා. 7.17]

ගරු අශෝක් අබේසිංහ මහතා
(மாண்புமிகு அசோக் அபேசிங்க)
(The Hon. Ashok Abeysinghe)
මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, මේ රටේ ඉදිරි ගමන පිළිබඳව කථා කරන, මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ස්ථාපිත කිරීමට තුඩු දෙන, මේ රටේ යහ පාලනය ස්ථාපිත කිරීමට අත්‍යවශ්‍ය වෙලා තිබෙන, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව නවක මන්ත්‍රීවරයකු වශයෙන් මේ ගරු සභාව දැනුවත් කිරීමට හා රටේ ජනතාව දැනුවත් කිරීමට අවස්ථාවක් ලැබීම පිළිබඳව මා බෙහෙවින් සන්තෝෂ වෙනවා.

[ගරු අශෝක් අබේසිංහ මහතා]

විශේෂයෙන්ම මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත ගෙන එන්නේ 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්පාදනය කර අවුරුදු 37කට පසුවයි. 1978 වර්ෂයේ දී ජේ.ආර්. ජයවර්ධන ජනාධිපතිතුමා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සම්පාදනය කරන්නට හේතු වුණේ, 1970 -1977 කාලය තුළ මේ රටේ පැවැති ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ රාජ්‍ය පාලන කාලය තුළ ඇති වුණු ඉතා විශාල ප්‍රශ්න රාශියක් නිරාකරණය කිරීම පිණිසයි. විශේෂයෙන් විධායක බලය සහිත ජනාධිපති ධුරයක් ඇති කිරීමට හේතු වුණු කාරණා පිළිබඳව ඒ කාලයේ සිටි ජනතාව හොඳින්ම දැනුවත් වුණා. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස සැදුණු 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව ඉතා ස්ථාවර ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් ලෙසයි මම දකින්නේ. මොකද, අවුරුදු 37ක කාලයකට පසුවයි මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය එන්නේ. මෙතෙක් ඇති වූ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් 18න් ඉතාම අත්‍යවශ්‍ය ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් හැටියට සම්මත වී තිබුණේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත් දෙකක් හෝ තුනක් පමණයි.

මගේ දැනුම හා කාලය අනුව දහතුන්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත හා දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත යන මේ පනත් දෙක තමයි 1978 ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ගෙනාපු සංශෝධන පනත්වලින් ඉතා වැදගත්ම ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් දෙක. එයිනුත් දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත ගෙනාවාට පසුව මේ රටේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය අගය කරන, මේ රටේ ඉදිරි දැක්ම ගැන කථා කරන ජනතාවට විශාල අස්වැසිල්ලක් ලැබුණා, එම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් මේ රටේ ඉදිරි ගමන සාර්ථක වේය කියලා. නමුත් අපේ රටේ අවාසනාවකට දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන පනත් කෙටුම්පත සම්මත කිරීමෙන් පසුව දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනතෙන් මේ රටට ලබා දුන් ස්වාධීන කොමිෂන් සභා සියල්ල අහෝසි වන තත්ත්වයක් ආවා.

දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අත ඔසවපු අපේ සහෝදර පාර්ලිමේන්තු මන්ත්‍රීවරුන් - විශේෂයෙන්ම ප්‍රගතිශීලී මන්ත්‍රීවරුන්- දහඅට වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට අත එසවීමේ විපාක පිළිබඳව ස්වයං විවේචනයක් කරනවා අද අපි මේ ගරු සභාවේ දී දැක්කා. මම ඒ සමහර මන්ත්‍රීවරුන් එක්ක පෞද්ගලිකවත් කථා කළා. ඔවුන් ඒ අවස්ථාවේ දී කිව්වේ, දහඅටවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඒ ගොල්ලන් අත ඔසවන්නට හේතු වුණු කාරණා පිළිබඳවයි. විශේෂයෙන්ම විධායක බලය අනිසි පුද්ගලයකු අතට ගියොත් සිදු වන දේ ඒ මන්ත්‍රීවරුන් ඒ අවස්ථාවේ දී අත්විඳලා තිබුණා. විශේෂයෙන්ම ජනතාව අතට බලය යන ක්‍රමයේ තිබෙන වැදගත්කම අපි දකිනවා.

අපි විශේෂයෙන්ම මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් හඳුන්වා දෙන්න බලාපොරොත්තු වුණේ විධායක ජනාධිපති ක්‍රමයේ අනිසි බලතල ඉවත් කිරීමයි. පසු ගිය ජනවාරි 8වැනි දින පැවති ජනාධිපතිවරණයේ දී අපි රටේ ජනතාවට ඉදිරිපත් කළ දින සියයේ වැඩ පිළිවෙළේ මූලිකම අංගයක් වෙලා තිබුණේ විධායක බලතල අඩු කිරීමයි. විශේෂයෙන්ම මම මේ ගරු සභාවට මේ කාරණය ගැනත් කියන්න ඕනෑ. විධායක ජනාධිපති ක්‍රමය අහෝසි කිරීම කියන්නේ එකක්. විධායක ජනාධිපති බලතල අඩු කිරීම කියන්නේ තවත් එකක්. විශේෂයෙන්ම "විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කිරීම" කියන සටන් පාඨය ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය මේ ව්‍යවස්ථාව ඇති කරපු දවසේ ඉඳලාම කියපු දෙයක්. 1978 නව ව්‍යවස්ථාව ඇති කරලා පළමුවැනි ජනාධිපතිවරණයේ සිටම ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය ප්‍රමුඛ රජයන් කිව්වේ, මේ විධායක බලය සහිත ජනාධිපති ක්‍රමය ඉවත් කරන්න ඕනෑ කියලායි. සෑම මැතිවරණයකදීම සටන් පාඨයක් විදියට ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය එය ගෙනැල්ලා තිබෙනවා.

1994 දී ගරු චන්ද්‍රිකා බණ්ඩාරනායක කුමාරතුංග මැතිනියත් මේ විධායක බලය සහිත ජනාධිපති ක්‍රමයම අයින් කරනවා කියන කාරණය එතුමියගේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයට ඇතුළත් කළා. නමුත් එතුමියගේ ධුර කාලයන් දෙකේදීම ඒක සිදු වුණේ නැහැ. ඉන් පසුව මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාත් ඒක ඉවත් කරනවා කිව්වා. එතුමාත් ඒ කටයුත්ත කළේ නැහැ. හැබැයි අපි ඒ කාලයේදී දැක්කා, මේ රාජ්‍ය සේවයට කරපු අවමානය මොකක්ද කියලා. රාජ්‍ය සේවයේ සිටි ඉහළ නිලධාරින් තමයි අපේ අමාත්‍යාංශවල ලේකම්වරුන් බවට පත් වුණේ. නමුත් පසු ගිය කාලයේ දී කැසිනෝ ශාලා හිමියන් පවා යම් යම් අමාත්‍යාංශවල ලේකම්වරුන් බවට පත් කරනවා අපි දැක්කා. අපි එය දකින්නේ විධායක බලය අසීමිත ලෙස පාවිච්චි කිරීමක් ලෙසයි.

විශේෂයෙන්ම අපි මේ මැතිවරණ ප්‍රකාශනයේ දී කිව්වා, ජනමත විචාරණයකට තුඩු දෙන වගන්තිවලින් තොර සංශෝධන තමයි අපි මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඇතුළත් කරන්නේ කියලා. ඒ නිසා කාටවත් කියන්න බැහැ, මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අපි ගෙනැල්ලා තිබෙන්නේ අත්තනෝමතික විධියට කියලා. ජනමත විචාරණයකට තුඩු දෙන වගන්ති සියල්ල ඉවත් කරලා තමයි අපි මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන්නේ.

මේ සංශෝධන ගැන විවාද කරන අවස්ථාවේ දී ඩිව් ගුණසේකර හිටපු අමාත්‍යතුමා කථා කළා; වාසුදේව නානායක්කාර හිටපු අමාත්‍යතුමා කථා කළා. අද වෙද්දී විශාල සංශෝධන ප්‍රමාණයක් කාරක සභා අවස්ථාවට යොමු වෙලා තිබෙනවා. මේ සංශෝධන අතරින් ඉතා හොඳ සංශෝධනයක් මාත් ඉදිරිපත් කරන්න කැමැතියි. විශේෂයෙන්ම මම ඒක මතක් කරන්න කැමැතියි. මේ පත් කරන ස්වාධීන කොමිෂන් සභා, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට යම්කිසි වග කීමක් තිබිය යුතුයි කියලා මම හිතනවා. යම් ප්‍රශ්නයක් ඇති වුණොත් අඩුම තරමේ ඒ ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවල සභාපතිවරුන් හෝ ඒ නිලධාරින් මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට කැඳවීම ඉතා සුදුසුයි. මොකද පාර්ලිමේන්තුව උත්තරීතරයි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවේ සභාපතිවරයා වන්නේ කථානායකතුමා. අඩු ගණනේ කථානායකතුමාටවත් කැඳවීමක් කළ හැකි විය යුතුයි, ඒ ස්වාධීන කොමිෂන් සභාවල සාමාජිකයන්.

දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත පිළිබඳව කාරක සභා අවස්ථාවේ දී සංශෝධනයක් හැටියට "ස්වාධීන කොමිෂන් සභා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට වග කිව යුතුයි" කියන කාරණය ඉදිරිපත් කරන්න පුළුවන් වෙයි කියලා මම හිතනවා. විශේෂයෙන්ම දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අහෝසි වීම තුළ සිදු වුණු දේවල් මොනවාද? දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය අහෝසි වීම තුළ අපේ රටට ආයෝජකයන් පැමිණීම අඩු වුණා. අපට GSP Plus සහනය අහෝසි වුණා. විශේෂයෙන්ම මේ රටේ ආර්ථිකය දියුණු කර ගන්න තිබුණු අවස්ථාව අපට නැති වුණා.

අපේ මුදල් ඇමතිතුමාත් මේ ගරු සභාවට දැන් ඇවිල්ලා ඉන්නවා. එතුමා මුදල් ඇමති වුණාට පස්සේ අපේ රටේ ආදායම සියයට විසි තුනකින් වැඩි වෙලා තිබෙනවාය කියලා එතුමා කියනවා. ආදායමයි වියදමයි අතර විශාල පරතරයක් තිබෙන අපේ රට වාගේ රටකට ඉදිරියට යන්න පුළුවන් වන්නේ මේ රටට ආයෝජකයන් පැමිණිලා, ඔවුන් මේ රට තුළ ආයෝජනය කිරීම තුළින් නිෂ්පාදනය වැඩි වෙලා, මේ රටේ ආදායම වැඩි වුණොත් පමණයි. අපේ රටේ ආදායම වැඩි වෙන්න නම් ආයෝජකයන් අපේ රටට පැමිණෙන්න ඕනෑ. ආයෝජකයන් අපේ රටට පැමිණෙන්න නම් ආයෝජකයන්ට අපේ රට ගැන විශ්වාසයක් ඇති වෙන්න ඕනෑ. විශේෂයෙන්ම අපේ මානව හිමිකම් කොමිෂන් සභාව අක්‍රිය වීම නිසා අපට GSP Plus සහනය විශාල වශයෙන් නැති වුණා. ඒ නිසා අපේ රටට ආයෝජකයන් පැමිණියේ නැහැ.

මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් ස්වාධීන කොමිෂන් සභා නැවත ක්‍රියාත්මක වීම තුළ අපේ රටේ ආර්ථිකයටත් ඉතා විශාල පිම්මක් පනින්න පුළුවන් වනවා. ඒ වාගේම ස්වාධීන කොමිෂන් සභා නවයක් දහහත්වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් ක්‍රියාත්මක කළා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පතට තවත් කොමිෂන් සභා දෙකක් එකතු වෙලා තිබෙනවා. ඒවා තමයි, ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව සහ විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව. විශේෂයෙන්ම මේ ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව නොතිබුණු නිසා තමයි අපේ මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ රජය පරාජය වුණේ. අතිවිශාල දූෂණ ප්‍රමාණයක් ඇති වෙන්න හේතුව තමයි ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාවක් නොතිබීම. ඉතා විශාල ආයෝජනවලදී මුදල් වංචා සිදු වනවා අප දැක්කා. කිසිම ටෙන්ඩර් කැඳවීමකින් තොරව විශාල ලෙස මුදල් පරිහරණය කිරීම් සිදු වෙලා තිබුණා. මම හිතන්නේ, unsolicited proposalsවලින් තමයි ලොකුම දූෂණය සිදු වුණේ. කිසිම ටෙන්ඩර් කැඳවීමක් නොකර යම් යම් පාරවල් හදන්න දීලා තිබුණා. අපට ඒ පිළිබඳව ආරංචි වුණා. මාර්ග සංවර්ධන අධිකාරිය එක්ක කථා කරද්දී අප මේ කාරණය දැන ගත්තා. Telephoneවලින් කථා කරලා සමහර පාරවල් හදන්න කියලා තිබෙනවා. සමහර පාරවල් දැන් භාගෙට හදලා තිබෙනවා. ඒවාට මුදල් ගෙවා ගන්න විධියක් නැතිව විශාල වශයෙන් ප්‍රශ්න මතු වෙලා තිබෙනවා. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පනත් කෙටුම්පත තුළින් ජාතික ප්‍රසම්පාදන කොමිෂන් සභාව සහ විගණන සේවා කොමිෂන් සභාව පැමිණීම තුළින් මේ රටට ඉතා හිතකර තත්ත්වයක් උදා වනවා. ආයෝජකයන්ට වාගේම ව්‍යාපාරිකයන්ට විශ්වාසයක් ඇති වනවා, මේ රටේ ආයෝජනය කරන්න සහ ව්‍යාපාර ඇති කරන්න. ඒකත් මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් අපේ රටට ඇති වුණ විශාල සාධාරණයක් කියලා මම කියන්න කැමැතියි.

අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන්නේ රජයේ ප්‍රධානියා, ආණ්ඩුවේ ප්‍රධානියා, සේනාධිනායකයා, විධායකයේ ප්‍රධානියා ජනාධිපතිවරයා විය යුතුයි කියලායි. අප හැම වෙලාවේම කථා කරනවා පාර්ලිමේන්තුව තමයි උත්තරීතර කියලා. පාර්ලිමේන්තුව උත්තරීතරයි නම් පාර්ලිමේන්තුවට වග කියන අගමැතිවරයෙකු සහිත පාර්ලිමේන්තුවක් තිබිය යුතුයි. කැබිනට් මණ්ඩලයේ නායකයා සහ ආණ්ඩුවේ නායකයා අගමැති විය යුතුයි කියලා අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ තිබුණා. නමුත් ඒ සඳහා තුනෙන් දෙකක ඡන්දයක් සහ ජනමත විචාරණයක් අවශ්‍යයි කියලා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය කියලා තිබුණා. මේ පාර්ලිමේන්තුව උත්තරීතර නම්, පාර්ලිමේන්තුවට වග කියනවා නම්, කැබිනට් මණ්ඩලයේ නායකයාත්, ආණ්ඩුවේ නායකයාත් අගමැතිතුමා වුණා නම් හොඳයි කියන මතයේයි මම සිටින්නේ.

තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත මේ රටට ඉදිරිපත් කරන්න අප බලාපොරොත්තු වනවා. ඒ පනත් කෙටුම්පත අප හදිසි පනත් කෙටුම්පතක් ලෙස ඉදිරිපත් කරන්න බලාපොරොත්තු වුණත් යම් යම් ප්‍රශ්න ඇති වුණා. ඉදිරියේදී ඒ තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත අනිවාර්යයෙන්ම මේ රටට ඉදිරිපත් කරලා, ජනතාවට තොරතුරු දැන ගැනීම පිණිස වැඩ පිළිවෙළක් අප ඇති කරනවා.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, ඒ වාගේම තමයි මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කිරීම. අපේ දින සියයේ වැඩසටහනේ තිබුණා, මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් විය යුතුයි කියලා. අප එක්සත් ජාතික පක්ෂය විධියට මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් විය යුතුයි කියන මතයේ ඉන්නවා. මනාප ක්‍රමය මේ රටට ඔරොත්තු දෙන්නේ නැති බව අප දන්නවා. ජනතාව හැම වෙලාවේම කියන්නේ මනාප ක්‍රමය සහිත මේ මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් කරන්න ඕනෑ කියලායි. එක්සත් ජාතික පක්ෂය ප්‍රතිපත්තියක් ලෙස මැතිවරණ ක්‍රමය වෙනස් විය යුතුයි කියන මතයේ ඉන්නවා. විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ළඟදී ඒවි. සාමාන්‍යයෙන් සුළු පක්ෂ කියලා පක්ෂ තිබුණත් සුළු පක්ෂවලට මන්ත්‍රී ධුර ලබා ගැනීමට පුළුවන් වන විධියට මැතිවරණ ක්‍රමය හදන්න බැහැ කියන එකයි මගේ මතය. මැතිවරණ ක්‍රමයක් හදන්න පුළුවන්. හැබැයි, හැම පක්ෂයකින්ම මන්ත්‍රීවරු පත් වන විධියට මැතිවරණ ක්‍රමය හදන්න බැහැ. පක්ෂ දැන ගන්න ඕනෑ, පක්ෂ සංවිධානය කරලා මන්ත්‍රී ධුර ලබා ගන්න. නමුත් සුළු ජාතින් අපේ රටේ ඉන්නවා. ඒ සුළු ජාතීන් නියෝජනය වන විධියේ යම්කිසි වැඩ පිළිවෙළක් තිබිය යුතුයි. දැනට තිබෙන මැතිවරණ ක්‍රමයෙන් සුළු ජාතීන්ට යම්කිසි සාධාරණයක් වනවා.

ඉදිරියේදී අපි මැතිවරණ ක්‍රමයක් හදද්දී අපේ රටේ ඉන්න සුළු ජාතීන්ට මේ පාර්ලිමේන්තුව නියෝජනය කිරීමට හැකි වන පරිදි කේවල ඡන්ද ක්‍රමය හා සමානුපාතික ඡන්ද ක්‍රමය කියන දෙකම ඇතුළත් මිශ්‍ර ක්‍රමයක් ඇති කළොත් හොඳයි කියලා මා හිතනවා. ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂය විසින් හදලා අනෙක් පක්ෂවලටත් ඉදිරිපත් කරලා තිබෙන මේ පනත් කෙටුම්පත හොඳ පනත් කෙටුම්පතක් කියලා මා හිතනවා. මොකද, සුළු ජාතීන්ට පමණක් නොවෙයි, මම ඉස්සර වෙලා කිව්වා වාගේ සුළු පක්ෂවලටත් ඒ මඟින් විශාල සාධාරණයක් වන තත්ත්වයක් එහි තිබෙනවා. අපි විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත්, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයත් සම්මත කරලා, 2015 ජනවාරි 08 වැනි දා මේ රටේ ජනතාවට දුන් පොරොන්දු ඉෂ්ට කිරීම සඳහා මෙය අවස්ථාවක් කර ගන්න ඕනෑ.

මම දකින විධියට මේ රටේ තිබෙන ප්‍රශ්නවලට මූලිකම හේතුවක් තමයි විනිවිදභාවයක් නොමැති වීම. හැම දෙයකම විනිවිදභාවයක් තිබිය යුතුයි. මේ රටේ ජනතාව තොරතුරු දැන ගන්න ඕනෑ. මේ රටේ ජනතා පරමාධිපත්‍යය නියෝජනය කරන්නේ ව්‍යවස්ථාව. ඒ වාගේම ජනාධිපති ක්‍රමය වෙනස් කරනවා නම්, අනිවාර්යයෙන් මේ ව්‍යවස්ථාවේ කෑලි කෑලි වෙනස් කරලා සංශෝධන ගෙනෙන්නේ නැතුව අඩුම තරමේ ඊළඟ මැතිවරණයෙන් පස්සේවත් මේ රටට ගැළපෙන නව ව්‍යවස්ථාවක් හදන්න අපි සියලු දෙනා එකතු වෙන්න ඕනෑ කියලායි මම නම් හිතන්නේ. අවුරුදු 37ක් තිස්සේ මේ ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය වෙලා අද වෙද්දී දහනව වන සංශෝධනයත් ඉදිරිපත් කරලා තිබෙනවා. මම හිතන විධියට පාර්ලිමේන්තුවේ සියලු මන්ත්‍රීවරුන් - තුනෙන් දෙකක් නොවෙයි - මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට සහයෝගය දීලා මේ ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කර ගැනීමට හෙට අපට උදවු කරාවි. ඒ තුළින් ඉදිරියේදී මේ මැතිවරණ ක්‍රමයත් වෙනස් කරලා, මැතිවරණයකට ගිහිල්ලා ඉන් පසු පත් වන රජයෙන්, ඉන් පසු එන පාර්ලිමේන්තුව තුළින් මේ රටට නව ව්‍යවස්ථාවක් හඳුන්වා දීලා, මේ රටේ සියලු ජනතාවගේ ජනතා පරමාධිපත්‍යය සුරකින විධියේ වැඩ පිළිවෙළකට යන්න පුළුවන් වෙයි කියලා මා හිතනවා.

විශේෂයෙන්ම අපේ රාජ්‍ය සේවය ස්වාධීන කිරීම අත්‍යවශ්‍යයි. අපේ රටේ දැන් රාජ්‍ය සේවකයන් දහහතරලක්ෂයක් ඉන්නවා. ඒ රාජ්‍ය සේවකයන්ට යම්කිසි විශ්වාසයකින් යුතුව තමන්ගේ රාජකාරිය කිරීමට හැකි වාතාවරණයක් සැදිය යුතුයි. මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් එය ක්‍රියාත්මක කරන්න අපට පුළුවන් වෙයි කියලා අපි හිතනවා. අපේ ඩිව් ගුණසේකර මැතිතුමාට සිදු වුණු දෙයක් පිළිබඳව එතුමා කිව්වා. පොදු ව්‍යාපාර පිළිබඳ කාරක සභාවේ ඉඳලා එතුමා යම්කිසි නිලධාරියෙකුට කථා කරපු වෙලාවේ ඒ රාජ්‍ය නිලධාරියා එතුමාට උත්තර දෙන්න බැදිලා නැහැ කිව්වා කියලා එතුමා කිව්වා. ඉතින් එවැනි තත්ත්වයක් ඇති නොවී රාජ්‍ය සේවය ස්වාධීන කිරීමට දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය තුළින් හැකි වුණොත් ඒක ඉතාම හොඳ තත්ත්වයක්. දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ක්‍රියාත්මක වුණාට පසුව, රාජ්‍ය සේවකයන් ඒ පිළිබඳ උනන්දු වෙලා, ඒ පිළිබඳව හිතලා කටයුතු කරන්න ඕනෑ.

[ගරු අශෝක් අබේසිංහ මහතා]

මේ දවස්වල අපේ රටේ ජනතාව මේ දින සියයේ වැඩසටහන පිළිබඳව කථා කරනවා. දින සියයේ වැඩසටහන අනුව ඒ ඒ දිනවල සිදු විය යුතුව තිබුණු දේවල් වුණේ නැහැ කියලා කියනවා. දින සියයේ වැඩසටහන අපි ඉදිරිපත් කළේ අපේ මැතිවරණ ප්‍රකාශයත් සමඟයි. දින සියයක් තුළ මෙන්න මේ මේ කරුණු ඉෂ්ට කරන්න අපට පුළුවන් කියලා අපි කිව්වා. මම දැනුවත් විධියට අපි ඒ කරුණු 100න් කරුණු 50ක්, 60ක් පමණ - සියල්ල වාගේ - ක්‍රියාත්මක කරලා තිබෙනවා. අනෙක් කරුණු ක්‍රියාත්මක කිරීම සඳහාත් අපි යම් යම් වැඩ පිළිවෙළවල් දියත් කර ගෙන යනවා. පාර්ලිමේන්තුව විසුරුවන්න පෙර ඒ දින සියයේ වැඩසටහනේ සියලුම කරුණු ඉෂ්ට කරන්න අපට පුළුවන් වෙයි කියලා මා හිතනවා. ඒ සඳහා අපේ ගරු අමාත්‍යතුමන්ලා කටයුතු කර ගෙන යනවා. ඒ දින සියයේ වැඩසටහන තුළින් අපේ රටේ තිබෙන දැවෙන ප්‍රශ්න සඳහා විසඳුම් ලබා දෙන්න පුළුවන්.

ගරු රෝසි සේනානායක අමාත්‍යතුමියගේ ළමා කටයුතු රාජ්‍ය අමාත්‍යාංශය මඟින් ගැබිනි මව්වරුන්ට මාසයකට රුපියල් 2,000 බැගින් ලබා දීමේ වැඩසටහන දැන් ක්‍රියාත්මක කර ගෙන යනවා. ඒ වාගේම අපි හෙට අනිද්දා තොරතුරු දැන ගැනීමේ අයිතිය පිළිබඳ පනත් කෙටුම්පත මේ පාර්ලිමේන්තුවට ඉදිරිපත් කරනවා. ඒ පිළිබඳවත් දැන් විශාල කතිකාවක් ඇති වී ගෙන යනවා. අද අපි අගමැතිතුමා සමඟ කථා කරද්දී අපට දැන ගන්න ලැබුණා, මාධ්‍යවේදීන් දඬයම් කිරීම සඳහා වූ යම් ක්‍රියාවක් මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයේ සඳහන් වෙලා තිබෙන බවට විශාල ආන්දෝලනයක් තිබෙනවා කියලා.

විශේෂයෙන්ම ස්වාධීන මැතිවරණ කොමිසම ක්‍රියාත්මක කිරීමේදී ඔවුන් යම්කිසි දෙයක් කිව්වාම ඒක පෞද්ගලික මාධ්‍ය ඉෂ්ට නොකළොත් එම ජනමාධ්‍යවේදීන්ට දඬුවම් කිරීමේ හැකියාවක් මෙම දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනයට ඇතුළත් කර තිබෙනවා කියලා කිව්වා. ගරු අගමැතිතුමා අද උදේ ප්‍රකාශ කළා, "අපි එවැනි දෙයක් ඉදිරිපත් කරන්නේ නැහැ, කාරක සභා අවස්ථාවේදී එම වගන්තිය ඉවත් කරනවා" කියලා. ගරු ජනාධිපතිතුමාත් ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂ මන්ත්‍රී කණ්ඩායම් රැස්වීමේදීත් කියලා තිබෙනවා, ජනමාධ්‍යවේදීන් සම්බන්ධ වගන්තිය මෙම සංශෝධනයෙන් ඉවත් කරනවා කියලා. අපි දකිනවා, ඒකත් දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්බන්ධයෙන් ගත්තාම ලොකු ජයග්‍රහණයක් කියලා. මොකද, අද පුවත් පත් බැලුවාම පෙනෙනවා, ජනමාධ්‍යවේදීන් මේ පිළිබඳව විශාල වශයෙන් ප්‍රශ්නය කරලා තිබෙන බව. එම නිසා ජනමාධ්‍යවේදීන්ටත් අපි කියන්නේ ඒක ගැන බිය විය යුතු නැහැ, හෙට කාරක සභා අවස්ථාවේදී අනිවාර්යයෙන් ඒ වගන්ති ඉවත් වෙලා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය කිසිම ප්‍රශ්නයක් නැතුව සම්මත කරන බවයි. ජනතාවට ශක්තිය වීම සඳහාත් මේ රටේ ඉදිරි ගමන සඳහාත්, ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ස්ථාපිත කිරීම සඳහාත්, ඒ වාගේම යහ පාලනය ස්ථාපිත කිරීම සඳහාත් හෙට දවසේදී අපේ පාර්ලිමේන්තුවේ සියලු මන්ත්‍රීවරු මේ සඳහා සහයෝගය දෙයි කියා බලාපොරොත්තු වෙමින්, ඒ සඳහා මන්ත්‍රීවරුන්ට ශක්තිය ලැබේවායි ප්‍රාර්ථනය කරමින් මා නිහඬ වෙනවා. බොහොම ස්තුතියි.

[7.37 p.m.]

ගරු රවි කරුණානායක මහතා (මුදල් අමාත්‍යතුමා)
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க - நிதி அமைச்சர்)
(The Hon. Ravi Karunanayake - Minister of Finance)

Hon. Presiding Member, I am happy to speak when a Senior Member like you is in the Chair.

Sir, let me take this opportunity to speak a few words on the Nineteenth Amendment, which I think is a very important piece of legislation. It has come at a time when it is more appropriate to have the Executive Presidency abolished rather than to have it amended, but let it be so.

Sir, you know that Sri Lanka gained Independence in 1948. The Donoughmore Commission was established in order to bring the Rule of Law in this country. The Executive System that was introduced then still stands the test of time today. Unfortunately, arrogating powers of such executive committees have been found to be detrimental to the efficacy of the system that is prevailing today. Now, from today we are getting back to those days when there was a much more harmonious relationship rather than the acrimonious situation that prevails today.

Sir, what basically is being discussed today is the necessity of the Constitution, which is required to ensure that the elected Members discharge their obligations for the good of the people. It is generally known that a democratic government is: of the people, by the people and for the people. But, does it happen? It is certainly by the people. But, is it for the people? No, the temporary powers that have been bestowed on the Members of Parliament are being used to the detriment of the people. That is why it is being looked at so scornfully and people are saying that anything is better than what we have today.

In 1931, when the Donoughmore Constitution was put in place, it basically helped to bring in our own type of leadership in the country that was governed by foreigners. Then, in 1948, owing to the ambitious struggle of people like the Hon. D.S. Senanayake, Dr. T.B. Jayah and Sir Baron Jayatilaka, we managed to gain Independence. From 1948, we had the system being put to test and certainly we were able to move forward.

Then, in the late 1940s, the Donoughmore Constitution was replaced by the Soulbury Constitution and from there onwards, it went on until the First Republican Constitution was adopted in 1972. It was the first tailor-made Constitution for our country. But, certainly, it was a time when the country was divided, polarized and for the first time, there was a feeling that there would be a breach of trust among the Sinhalese, the Tamils and the Muslims in the country. So, while trying to adopt our own homegrown type of system in the Constitution, what finally happened was, it only divided the country that was so much together earlier.

Before 1972, the Sinhalese, the Tamils, the Muslims, the Burghers and the Malays, all felt that they were Sri Lankans. But, unfortunately, the adoption of the Republican Constitution departed from the Ceylonese concept and brought about in the hearts and the minds of the people that there was a division: you are in this camp and we are in that camp and that broke into the spirit of the Ceylonese concept that was there. And, to date, I do

not think that we have been able to repair that. That led to many divisions and distrust among the people.

Even today, Sir, you, in the Chair, talk of affirmative action simply because you do not trust the system and it is quite right. After all, affirmative action is not something strange to Sri Lanka. It stems from the United States of America; it is in the British System and that is where you can basically cherish and bring in your contribution to the country, but there is a dent that is yet to be corrected.

Then, in 1978, with the strength and power of the United National Party, the late Hon. J.R. Jayewardene decided that there should be a change and the Second Constitution was enacted. That has stood good up to this moment. It has been amended 18 times and it is to be amended for the 19th time and, maybe, for the 20th time as well. But, are we heading towards where we have got to go? I am a great believer that the Executive Presidency should be abolished and it should not be a half-baked system, which we should keep in its present form.

After the Presidential Election, there were minor divisions in the heterogeneous Alliance that His Excellency Maithripala Sirisena put together and we did not want to deter or upset them getting together. As a result, the abolition was reduced to an eradication of certain draconian powers that were there. Certainly, it is a step in the right direction but it is not in the real direction that we need to go. That is why we are talking of the Nineteenth Amendment, which is being debated from all sides. If you abolish it, it will be one system; if you keep it, it will be another system and if you try to merge or to reduce powers of one and give it to another, it will basically be another system with a different approach which we may have to go ahead with.

So, today we are trying to move amendments to the existing Constitution and I hope, before too long, that we will able to bring in completely a new Constitution which will be, by the people, for the people, through the hearts and the minds of the people and that is what we have got to look at. But, in the interim, let us see how we have got to move forward. As I said before, the Donoughmore Constitution was put in place in 1931 and the Soulbury Constitution was brought into existence in 1944.

Sir, with regard to the abolition of the Executive Presidency, this is something which we felt is very inimical. The late President J.R. Jayewardene, the very architect of this system, brought in this with the view to have a strong leadership at the centre, divided and delegated among the Cabinet of Ministers and to ensure that that benefit percolates down to the entire country from a central point to a decentralized point and then to a district system. As you know, if the head is clean it goes down the line but if there is a problem at the top, the very aspect of that flows down and the entire system gets corrupted.

Sir, what started in 1978 is not what ended up in 2015. We had Mr. J.R. Jayewardene who contested twice and managed to ensure that it was kept afloat, and in 1988, we had Mr. R. Premadasa elected. Certainly, there was a different style of action and today we still have the repulsive feeling that certain powers were arrogated and a one-man show was established in a very autocratic style; this went on. Then, in the interim, we had Mr. D.B. Wijetunga stepping in after the untimely demise of the then President Premadasa. As Mr. D.B. Wijetunga was not elected, his style was much more calm and collected. In 1994, we had Mrs. Chandrika Bandaranaike Kumaratunga taking over and that style was completely new to the system. She was elected twice and even though there was a promise to abolish the Executive Presidency, it was never done.

Then, we had the election again in 2005. With a slender majority, Mr. Mahinda Rajapaksa got elected defeating the present Prime Minister and what a change it was! That was the beginning of the end of the fast-eroding democracy, which had the last light of flame and that was also flicked off. So, this is where it started. In 2005, he was elected and in 2010, he won with a steamrolling majority once again and that was what devastated the democratic rights of the people of this country. You had everything brought into one man and that was a suicidal approach.

As my Colleague, the Hon. (Dr.) Wijeyadasa Rajapakshe, the Minister of Justice mentioned, you had a person at the helm of all operations, the President, basically utilizing his powers to give money to the then terrorist group, the LTTE. Rupees 760 million was offered officially and it was routed through the Ministry of Finance and Planning to the RADA and they had given it for a non-existent project. Who was the carrier? It was

[මූලාසනයේ අණ පරිදි ඉවත් කරන ලදී.]
[அக்கிராசனக் கட்டளைப்படி அகற்றப்பட்டுள்ளது]
[Expunged on the order of the Chair.]

from this august Assembly. So, all what I am saying is that we have to ensure that the new Constitution which comes into place assures that such mockery does not go on. We had a President who used to pay the LTTE for non-voting, thus winning by receiving 152,000 more votes and defeating our Prime Minister. If he, the Prime Minister, had 70,000 more votes from the other areas, there would have been a second count and the fate of this country would have been completely different. But, after time elapsed, there is no point in saying what had happened. It was to the detriment of people.

දේශප්‍රේමීන් කියන්නේ මේ වාගේ අයටද? රුපියල් මිලියන 760ක් කොටින්ට දීලා, ඊට පස්සේ කාර් 200ක් ගන්න සල්ලිත් ලබා දී තිබෙනවා. මෙවැනි දේශප්‍රේමීන් ආරක්ෂා කරන්න කියලාද මේ පාර්ලිමේන්තුවේ කථා කරන්නේ. මීට පෙර ඒ ගොල්ලන් ආණ්ඩුවේ සිටි අවස්ථාවේදී කිව්වා "යූඑන්පී එක අරක

[ගරු රවි කරුණානායක මහතා]

කළා, මේක කළා" කියා. මොනවාද ඒ අය කර තිබෙන්නේ? කථාව විතරයි. අද එය ක්‍රියාවෙන් ඔප්පු වී තිබෙනවා. රුපියල් මිලියන 760ක් RADA ආයතනයට ලබා දී තිබෙනවා. නමුත් ඒවාට accounts නැහැ. ගෙවල් හැදීම සඳහා කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් අනුමැතිය ලබා දී තිබෙනවා. නමුත් සොයා බැලූ විට ඒ පැත්තේ හදනවාය කිව්ව ගෙවල් නැහැ. නිවාස සෑදීම වෙනුවෙන් රුපියල් මිලියන 760ක් මුදල් අමාත්‍යාංශයෙන් එවා තිබෙනවා. නමුත් මේ සඳහා ලැබී තිබෙන වත්කම තවම පෙනෙන්නට නැහැ. ඊට අමතරව කාර් 200ක් ලබා දී තිබෙනවා. මෙවැනි දේ තමයි විධායක ජනාධිපති ධුරයේ බලය තුළින් කර තිබෙන්නේ. මෙන්න මේ නිසා තමයි විධායක ජනාධිපති ධුරය අහෝසි කරන්න ඕනෑය කියා අප කියා තිබෙන්නේ. This is the very reason why the abolition of the Executive Presidency must take place. What happened then was a heinous crime and we managed to save the situation with President Maithripala Sirisena being at the helm. He took up a challenge on behalf of the country and on his magnanimous approach, people placed their confidence at the election. Today, we can see the benefits trickling or percolating down and the flame of democracy, which had been put off is now lighting up again. That is why we basically say that it is necessary for every Member in this House to ensure that he gives his fullest support to the passing of this Nineteenth Amendment.

මොන විධියටද මේ දේශප්‍රේමීන් හැසිරී තිබෙන්නේ කියා දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධන අවස්ථාවේදී ඔප්පු වනවා. බලය එක තැනකට ඒක රාශි වී තිබීම නිසා තමන්ට ඕනෑ විධියට ඒ බලය පාවිච්චි කරන්නට පුළුවන්.

ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයේ ලේකම් වශයෙන් තමන්ගේ මල්ලි පත් කරනවා. එහෙම පත් කළ ලේකම්තුමා පොලීසිය තුළින් මොනවාද නොකළේ? යුද හමුදාව තුළින් මොනවාද නොකළේ? අද ඒ දේවල් පෙනෙන්නට තිබෙනවා. සෑම දවසකම බලයේ රැඳී සිටිය හැකිය යන මතයෙන් කටයුතු කළ මේ අය, අද විපක්ෂයට ගිහින් තිබෙන නිසා කර ඇති සියලු දේ හෙළිදරව් වී තිබෙනවා. ඒකාධිපති පාලනය එක තැනක ඒක රාශි වීම නිසා සිදු වී ඇති විනාශය බලන්න. ආරක්ෂක අමාත්‍යාංශයේ මූලස්ථානය අකුරේගොඩ ප්‍රදේශයේ හදනවා. මේ සඳහා අනුමැතිය ගැනීමට කැබිනට් මණ්ඩලයට ඉදිරිපත් කළා. අයියා එය මල්ලීට එවනවා. එතැනදී ජනාධිපති එය අනුමත කරනවා. මේ සඳහා රුපියල් කෝටි 2,000ක් අවශ්‍යයි. අවසානයේ කැබිනට් මණ්ඩලයෙන් රුපියල් කෝටි 2,000 අනුමත කරනවා. නමුත් රුපියල් කෝටි 5,000කට සියයට 2.5ක කොමිෂන් එකක් ගෙවනවා. එය ගෙවන්නේ architectට. මෙය කරන්නේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ අනුමැතිය තුළින් නොවෙයි. මෙය සිදු කරන්නේ ටෙන්ඩර් පටිපාටි ක්‍රමය තුළින්ද? No, it has not gone through a tender process. So, where is the sense of decency, the transparency and the accountability? One man can take control from top to bottom, skinning the people alive and finally making the Treasury or the coffers completely empty. When we questioned the then Secretary of Defence, he questioned us back; he had the audacity to ask: “What is wrong in it?”

මේ ඔක්කෝම වුණේ ඇයි? ඒකාධිපති පාලනයක් වෙනුවෙන් බලය ඒක රාශි වීම නිසායි මේ සියල්ල ඇති වුණේ. මේවායේ වැරදි සිදු වුණාය කියා එක්සත් ජාතික පක්ෂය වශයෙන් අප කියනවා. ඕනෑම පක්ෂයකින් වැරදි සිදු වෙන්න පුළුවන්. නමුත් එය නිවැරදි කිරීමට මෙතෙක් කල් ගතවීමයි රටට වුණු අපරාධය. එදා ලලිත් ඇතුලත්මුදලි, ගාමිණී දිසානායක, ප්‍රේමචන්ද්‍ර වැනි අය "ඔව්, අපට තමයි එක්සත් ජාතික පක්ෂය වෙනුවෙන් අත් දෙක ඔසවලා මේ විධායක ජනාධිපති ධුරය ඇති කරන්න ඕනෑ වුණේ" කියමින් එළියට බැහැලා ආවා.

අන්තිමට ඒ අයම එළියට ආවා. ඒ අය පහත් කළ හෙණයෙන් තමයි රටට ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය නැති වුණේ. ඒ කළ අපරාධයට අන්තිමට ඒ අයගේ ජීවිත පූජා කරන්න සිද්ධ වුණා. දේශපාලනයේ යෙදී සිටින ඒ අයගේ ගෝලයන් වශයෙන් අප කියන්නේ, එදා බැරි වුණු දෙය අද අප සියලු දෙනා ඒක රාශි වෙලා වෙනස් කරන්න අවශ්‍ය බවයි. ඒ තුළින් තමයි ජනතාවට සැබෑ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදයක් හිමි වන්නේ. මේ ක්‍රමය තුළින් විධායකයේ තිබෙන බලතල කොයි තරම් අනිසි ලෙස පාවිච්චි කළාද කියන එක අද රටටම පෙනිලා තිබෙනවා.

අප දින සියය තුළ දුන් පොරොන්දු ඉෂ්ට කරන කොට, "ඒවා කරනවාට වැඩිය මේ හොරු ටික අල්ලන්නේ නැත්තේ ඇයි?" කියන චෝදනාව අපට එනවා. අප සමහර වෙලාවට අහනවා, "ඇයි, අප ජීවන වියදම අඩු කළා, රැකියා ලබා දුන්නා, ස්වාධීන කොමිෂන් සභා නැවත පණ ගන්වනවා, අපට තොරතුරු ලබා ගැනීමේ හැකියාව නැතිව තිබුණාට, දැන් තොරතුරු ලබා ගැනීමේ හැකියාව අප ඇති කර දී තිබෙනවා නේද?" කියලා. ඒ වුණත් ජනතාව අහනවා, "ඒක වැඩක් නැහැ, අපට කිව්වේ හොරු ටික අල්ලනවා කියලා නේද?" කියලා. අපේ සාක්කුවලට හෙණේ ගහලා, එක සාක්කුවකට රුපියල් දහයක් දමලා, අනික් සාක්කුවෙන් රුපියල් සීයක් පික්පොකැට් ගහ ගත් යුගය අපට තවම මතකයි. මෙන්න මේ ක්‍රමය අප නවත්වන්න ඕනෑ කියන මතයෙන් තමයි ඒ ප්‍රශ්න කරන්නේ.

හොරු අල්ලන්න කටයුතු කරන කොට අද අපෙන් ප්‍රශ්න කරනවා මේ රටේ වීරයන් අල්ලන්න හදනවා කියලා. වීරයන් නම් "ඔව් ප්‍රශ්නයක් වුණා" කියා ඉදිරියට යන්න ඕනෑ නේ. මේක හොරු විසින් හොරු ආරක්ෂා කරන ගමනක්. හොරු, වීරයන් කරන්න හදනවා. පූසා, සිංහයා කරන්න හදන ගමනක් තිබෙන්නේ.

එදා මෙතැන ලොකුවට සද්ද කළා, මහින්ද රාජපක්ෂ අල්ලන්න හදනවා කියලා. බැසිල් රාජපක්ෂ අත් අඩංගුවට ගත්තාම කිසි ප්‍රශ්නයක් නැහැ. ඒ රාජපක්ෂලා දෙන්නා අතර තිබෙන වෙනස මොකක්ද? හොරකම හොරකමමයි. ඒ ගැන මොකුත් ප්‍රශ්න කරන්නේ නැහැ. මෙන්න මේක තමයි දුර්වලතාව. මේ වාගේ තැන්වලට ගියාම මිනිසුන් අමනුෂ්‍යයන් වෙනවා; even a lamb becomes a leopard. That is the folly of this system, which needs to be changed.

බලන්න, පාර්ලිමේන්තුවේ ඇති වෙලා තිබෙන තත්ත්වය. මීට දින කිහිපයකට කලින් මේ පාර්ලිමේන්තුවේ නාඩගමක් නැටුවා. අප මේ පාර්ලිමේන්තුවේ උත්තරීතරභාවය රකින්න කොයි තරම් මහන්සි වෙනවාද? අඳින ආකාරය, කථා කරන ආකාරය, හැසිරෙන ආකාරය ගැන ප්‍රශ්න කරනවා. එක දවසකින් මේ සියලු දෙයම කෙලෙසුවා. මෙන්න බලන්න, මා අතේ තිබෙන මේ පුවත් පත්වල ඒ දේවල් පළ කර තිබෙනවා. පාර්ලිමේන්තුව නාඩගම් මඩුවක් බවට පරිවර්තනය කර තිබෙනවා. මේවා බලා ජනතාවගෙන් අහන්න ඕනෑ, තමුන්නාන්සේලාගේ නියෝජිතයන් මේ වාගේ හැසිරීමද අවශ්‍ය වන්නේ කියලා. පාර්ලිමේන්තුවේ නිදාගන්නවා. මේ වාගේ විහිළු කරන ස්ථානයක් බවට මේ පාර්ලිමේන්තුව පරිවර්තනය කිරීම හොඳද? ඒ අවුරුදු 21ක් තිස්සේ මේ පාර්ලිමේන්තුවේ සිටින අපට අද මේවා දකින කොට හිතෙන්නේ මොනවාද? එදා සුද්දාගෙන් මේ රටේ බලය ගන්න කොට ඩී.එස්. සේනානායක මැතිතුමා කිව්වේ මේවා කරන්න කියලා නොවෙයි. එදා ජේ.ආර්. ජයවර්ධන මහත්මයාගේ කාලයේ ජපන්නු අපට මේ පාර්ලිමේන්තුව ලබා දුන්නේ මේ වාගේ

නාඩගම් නටන්න නොවෙයි. එහෙම නම් ඒවා කරන්න rest house එකක් හදා දෙයි. පුවත් පත්වල පළ කර තිබෙන දේවල් මම මේ කියන්නේ. මේ සේවක පිරිසගෙන් අහන්න එදා මොනවාද කළේ කියලා. මොනවාද වීඩියෝ කරලා බලා තිබෙන්නේ? සිර ගෙවල්වල ඉන්න සිරකරුවන්වත් කරන්නේ නැති ක්‍රියා මේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේ කර තිබෙන එක තමයි අපට තිබෙන විළිලජ්ජාව. මේ විධියට පාර්ලිමේන්තුවේ උත්තරීතරභාවය පිරිහීම, කෙලෙසීම හොඳද? Erosion of the supremacy of Parliament is the biggest problem that we see. So, Sir, this is the reason why we want this system completely changed. I am disappointed to say that this is only tinkering instead of abolishing the Executive Presidency. I am sure that it is not only I who say this. Even the President of this country would have been much happier to say, "I want to abolish this". I hope that with the effluxion of time, with His Excellency Maithripala Sirisena being the President, with the election coming to an end and the Hon. Ranil Wickremasinghe getting elected as the Prime Minister, we will be able come back to power to ensure that the people get what they really deserve.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, එක්දහස්නවසිය අසූ ගණන්වල තායිලන්තයේ මේ වාගේ වුණා. එක අවුරුද්දකට ඡන්ද තුනක් පැවැත්වූවා. අන්තිමට ව්‍යවස්ථාව ඉරා දමා ජනතා ව්‍යවස්ථාව අතට ගත්තා. අද ගරුතර සෝභිත ස්වාමීන් වහන්සේ පිටස්තරව ඉඳගෙන මෙවැනි වැඩ පිළිවෙළක් කරන්නේ මොකද? සමහරු හිතනවා, "මේ පාර්ලිමේන්තුවේ ඉන්න මන්ත්‍රීවරු 225දෙනා වැඩක් නැහැ, විශ්වාස කරන්න බැහැ" කියලා. අන්න ඒ තත්ත්වය තහවුරු කරමින් එතුමන්ලා මේ පාර්ලිමේන්තුවේ හැසිරෙන ආකාරය නිසා තමයි ඒ ස්වාමීන් වහන්සේ ඇතුළු ජනතාවගේ විශ්වාසය පළලුදු වී තිබෙන්නේ.

මූලාසනාරූඪ ගරු මන්ත්‍රීතුමනි, අපට ඉතාම වැදගත් කාර්ය භාරයක් ඉෂ්ට කරන්න තිබෙනවා. මෙතැනට ඇවිල්ලා කාලය ගත කරලා යන එක නොවෙයි කරන්න තිබෙන්නේ. අපි ඉතිහාසගත වන යමක් කරන්න අවශ්‍යයි. අපි මේ කර තිබෙන්නේ අනාගත පරම්පරාව වෙනුවෙන් ආයෝජනයක්. අද ඒ ගැන ප්‍රශ්න කරනවා. අද ඒ පැත්තේ සිංහයන් වාගේ ඉන්න අය කථා කරනවා. ඇත්ත වශයෙන්ම අපට විශ්වාස කරන්නත් බැහැ, සුමාන දහයකට, පහළොවකට, විස්සකට කලින් මේ පැත්තේ ඉඳ ගෙන අපට උත්තර දුන්නේ මේ අයමද කියලා. ඒ පැත්තට ගියාට පස්සේ ඒ වාගේ තමයි හැසිරෙන්නේ. අපෙන් ප්‍රශ්න කරන්නේ මොකක්ද?

ජනතාව ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා මේ රටේ ජනාධිපතිවරයා බවට පත් කළා. ඒ පත් කිරීම තුළින් ගරු රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා ඇතුළු එක්සත් ජාතික පක්ෂයත්, ශ්‍රී ලංකා නිදහස් පක්ෂයේ සැබෑ අයත් එකතු වෙලා හදපු සුළුතර ආණ්ඩුව බහුතරය පාලනය කරන්නේ කොහොමද කියන එකයි ප්‍රශ්න කරන්නේ. නමුත් අද ඒක කර තිබෙනවා නේද? විධායක බලතල තියා ගෙන තමයි ජනතාවට හිරිහැර කළේ. අවුරුදු හයක් තිස්සේ ජීවන වියදම අඩු කරන්න හැකියාවක් නොතිබුණු අය අපෙන් ප්‍රශ්න කරනවා, අපි ඒක කළේ කොහොමද කියලා. අපි ඒක පෙන්වා දීලා තිබෙනවා. තමන්ගේ සාක්කුවට පුරවා ගන්නේ නැතිව, පවුල්වල අයගේ සාක්කුවලට පුරවන්නේ නැතිව, ඒවා ජනතාවගේ සාක්කුවලට පුරවන්න පටන් ගත්තාට පස්සේ බොහොම ලේසියෙන් ඒ කටයුත්ත කරන්න පුළුවන්. මේ නිසා තමයි අපි කියන්නේ කරුණාකරලා මේ දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය සම්මත කරලා එහි වටිනාකම ජනතාවට සම්පූර්ණයෙන් ලබා දෙමු කියලා.

අද බලන්න, බන්දුල ගුණවර්ධන, ඩලස් අලහප්පෙරුම වාගේ මන්ත්‍රීවරු කනගාටුව ප්‍රකාශ කරලා තිබෙනවා. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන ශ්‍රී ලංකාවේ ජාතික කොඩිය හඳුනන්නේ නැති තත්ත්වයකට අද ඒ අය පත් වී තිබෙනවා. විමල් වීරවංශ මේ කොඩිය පාවිච්චි කරනවා, රේස් පටන් ගන්න. මේ අය ජාතික කොඩිය විකෘති කරලා විරෝධතා රැලිවලට අර ගෙන ගිහිල්ලා පෙන්වනවා. ඊට පස්සේ එහි තිබෙන භයානකකම දැන ගෙන ඒ ගැන කනගාටුව ප්‍රකාශ කරනවා. ඉතින් මේ වාගේ දේවල් කරන, දහනව වන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ප්‍රතික්ෂේප කරන මේ අයද දේශප්‍රේමීන් කියන්නේ? ජාතික කොඩියේ රටේ සුළුතරය පෙන්වන කැලි ගලවලා. අපේ සුළු ජාතිනුත් රටේ සම්පතක්. සිංහල, දෙමළ, මුස්ලිම්, බර්ගර්, මැලේ කියන සියලු ජාතීන් එකතු වීම - සංකලනය වීම- ලොකු වටිනාකමක්. The industriousness of the Tamils, the business acumen of the Muslims and the large-heartedness of the Sinhalese put together make the social fabric that make the Sri Lankans so proud. Anybody who tries to pierce this unity is doing it only to the detriment of the Sri Lankan society and not for its benefit.

මෙන්න මේ වාගේ තත්ත්වයක් තමයි ඇති කරලා තිබෙන්නේ. අද ඒ මන්ත්‍රීවරුන්ගෙන් අපි අහනවා, ජනතාව තමුන්නාන්සේලා පත් කර තිබෙන්නේ මේ වාගේ කටයුතු කරන්නද කියලා. නැහැ, ගරු නියෝජ්‍ය කාරක සභාපතිතුමනි. අද සැබෑ නායකයන් එක තැනකට ඒක රාශි වී තිබෙනවා. මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා මේ රටේ ජනාධිපති වුණේ එතුමාට තිබුණු හිමිකම නිසායි. බැරි වෙලාවත් මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා මේ රටේ අගමැති කළා නම්, ජනාධිපති අපේක්ෂකයා විධියට අපට වෙනත් පුද්ගලයෙක් ගෙනෙන්න සිදු වෙනවා. නමුත් එතුමාට ඒ තැන අහිමි වීම නිසා ජනතාව ඒකට සාධාරණය ඉෂ්ට කළා. මහින්ද රාජපක්ෂ ජනාධිපතිවරයාට බැරි වුණා එතුමා අගමැති හැටියට පත් කරන්න. නමුත් රටේ ජනතාව ජනාධිපති කියන උත්තරීතර තනතුරට එතුමා පත් කළා. බලය එක තැනකට ඒක රාශි වීම තුළින්; when power is centred around one particular point, it does not flow down from there. This is the reason why today we see in the newspapers that investigative units have found that Ministers have arrogated powers unto themselves and distributed houses among themselves. මේ ඔක්කෝම වුණේ ඒකාධිපති පාලනය තුළින් තමාම බෙදා ගත් නිසායි.

මෙතැන මන්ත්‍රීවරු ඉන්නවා. අද CID එකෙන් යම් යම් කරුණු සොයමින් යනවා. අද එක් කෙනෙක් ගෙවල් 20ක් 25ක් බෙදා ගෙන තිබෙනවා. එසේ වුණේ බලය එක තැනක තිබුණු නිසායි. That is the reason why they say that the immunity should be stripped off from the President. Certainly, when governing, the President must have a certain amount of immunity, but that does not mean that you have no right to bring him before courts. I mean, any other person, even the Indian Prime Minister, can be brought before courts. There are certain areas which can be brought in for protection. So, these are the areas that we need to correct, in particular.

මෙතැන මන්ත්‍රීවරු ඉන්නවා. 19 වැනි දා "Ceylon Today" පුවත් පතට ලක්ෂ්මන් වසන්ත පෙරේරා මන්ත්‍රීතුමා කියනවා, "Ethanol is a legitimate business" කියලා. ඉතින් ඒක legitimate නම්, legitimate වෙන්නේ බදු ගෙවලා තිබෙනවා නම් පමණයි. බදු ගෙව්වේ නැත්නම් මොකක්ද තිබෙන legitimacy එක? මොකක්ද ඒකේ තිබෙන නිවැරැදිභාවය? මෙන්න මේ වාගේ දේවල් තමයි අපි අහන්නේ. එක තැනක මේ බලය කේන්ද්‍රගත වෙලා තිබෙන නිසා, තමාගේ බලය තමා විසින්ම පාවිච්චි කරන නිසා තමයි මෙන්න මේ වාගේ ප්‍රකාශ කරන්නේ. ඉතින්, මේ වාගේ ප්‍රකාශ කළාම මම මුදල් ඇමතිතුමා වශයෙන් පිළිතුරු ලබා

[ගරු රවි කරුණානායක මහතා]

දෙන්න ඕනෑ. මම මුදල් ඇමති වශයෙන් සතුටින් මේ ටික ප්‍රකාශ කරනවා. මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා රටේ ජනාධිපති ලෙස පත් වුණා. එම ආණ්ඩුවේ අගමැති විධියට රනිල් වික්‍රමසිංහ මැතිතුමා පත් වුණා. ලක්ෂ්මන් කිරිඇල්ල, විජයදාස රාජපක්ෂ වැනි අය ඇමතිවරු වශයෙන් පත් වුණා. මේ ආණ්ඩුවේ මුදල් ඇමති වශයෙන් කටයුතු කරන මා මේ අවස්ථාවේදී ප්‍රකාශ කර සිටිනවා, නොවැම්බර් මාසයේ රටේ සුරාබදු ආදායම - excise revenue එක - රුපියල් මිලියන 4,800ක් බව. දෙසැම්බර් මාසය වන විට, ඒ ආදායම රුපියල් මිලියන 4,200ට අඩු වෙනවා. ජනවාරි මාසයේ අපි බලයට ආවාට පස්සේ සුරාබදු ආදායම රුපියල් මිලියන 7,000ට වැඩි වෙනවා. පෙබරවාරි මාසය වන විට රුපියල් මිලියන 7,900කට වැඩි වෙනවා. මාර්තු මාසය වන විට සුරාබදු ආදායම රුපියල් මිලියන 9,400 දක්වා වැඩි වෙලා තිබෙනවා. සියයට 123කින් තමයි වැඩි වන්නේ. පිරිසිදු පාලනයක් තිබෙන විට ඒ විධියට වැඩි වෙනවා.

මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා මෙම ආදායම් වැඩිවීම් දැකලා කියන්නේ මොකක්ද? ලජ්ජා නැතිව කියනවා, "මම හොරු ටික ආරක්ෂා කළා, ඒ නිසා තමයි මට මේ ඉරණම අත් වුණේ" කියලා. දැන් ඒක කියන්නේ ඇයි? ජනතාව එතුමාට බලය ලබා දුන්නේ ඒ files ටික තියා ගන්නද? ජනාධිපතිවරණයට සුමාන තුන හතරකට ඉස්සර වෙලා මෛත්‍රීපාල සිරිසේන මැතිතුමා, රාජිත සේනාරත්න මහත්මයා, වසන්ත සේනානායක මහත්මයා, එම්.කේ.ඒ.ඩී.එස්. ගුණවර්ධන මහත්මයා, දුමින්ද දිසානායක මහත්මයා බය නැතිව ආණ්ඩුවෙන් එළියට එන විට මහින්ද රාජපක්ෂ මහත්මයා, බැසිල් රාජපක්ෂ මහත්මයා files ටිකක් උස්සලා පෙන්නුවා මතකද, ඒ අයගේ files ටික අපේ අතේ කියලා? නමුත් දැන් ඒ files ටික අපේ අතේ. දැන් මොනවාද කියන්නේ? දැන් කියනවා, මේ දූෂිතයෝ එළියට දැම්මේ නැති නිසා එතුමාට මේ වාගේ ඉරණමක් අත් වුණේ කියලා. අනේ! හිටපු ජනාධිපතිතුමනි, තමුන්නාන්සේ මේ වාගේ දූෂිතයන්ට ඉඩ දුන්නේ නැත්නම් මේ වාගේ ප්‍රශ්න එන්නේ නැහැ. මේ වාගේ ඒවා තමයි අපට අතුගාලා දාන්න තිබෙන්නේ. මෙන්න මේ වාගේ දේවල් රකින්න ගිහිල්ලා තමයි රට අගාධයට ගිහිල්ලා තිබෙන්නේ.

This is the reason why we need to abolish this Executive Presidency and its concomitant features that have been embedded in the Constitution. So, all what we basically ask is a complete restoration of democracy. The first step is the passage of the Nineteenth Amendment and we must ensure that such things are done before too long.

දැන් මේ කටයුතු කරන ගමන්ම අපි බලන්න අවශ්‍යයි චරිත ඝාතනය සම්බන්ධයෙන්. අද වන විට මෙය සාමාන්‍ය ක්‍රීඩාවක් බවට පත් වෙලා තිබෙනවා. විපක්ෂයේ ඉන්න කොට ආණ්ඩු පක්ෂයට ගල් ගහනවා. ආණ්ඩු පක්ෂයේ ඉඳගෙන කියනවා, "අපි මෙන්න මේවා කරලා තිබෙනවා" කියලා. නමුත් මන්ත්‍රීවරුන්ගේ ගරුත්වය රකින්න අවශ්‍ය වනවා. වරදක් කරලා නම් වහාම ඒ ගැන සොයා බලා කටයුතු කරන්න ඕනෑ. මා මේ කථා කරන මොහොත වන විටත්, නොයෙක් ආකාරයේ අද්භූත චෝදනා ඉදිරිපත් කරනවා. අපි ඒ සම්බන්ධයෙන් අවුරුදු නවයක් උසාවි ගිහිල්ලා තිබෙනවා. ඇමතිවරයකු වශයෙන් මම තවම උසාවි යන්නේ මගේ ගරුත්වය තිබෙන නිසා. නමුත්, ඒක තිබෙනවාද හිටපු ජනාධිපතිතුමාට? අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාවට යන්න කිව්වාම, "යන්න බැහැ" කියනවා. හොරු විසින්ම හොරු ආරක්ෂා කරනවා. තමුන්නාන්සේලා මේ ගරු සභාව ඇතුළේ නිදා ගත්තේ ඒ නිසායි. එක හොරෙක් ආරක්ෂා කරන්න ගිහිල්ලා හොරු කී දෙනෙක් හෙළිදරව් වුණාද? මෙන්න මේ නිසා අද මුළු රටම අපව හාස්‍යයට ලක් කරලා තිබෙන්නේ. We must ensure that defamation laws are put in place so that an Hon. Member is protected while in office, or when there is a charge, within a week or two that it is dispensed with. It is good for the Hon. Members who govern this country and I hope that it can be brought in even at the Committee Stage. Hon. Justice Minister, I hope that you will be able to ensure that sanity prevails where the Hon. Members will also have their rights. It is not only the President, it is not only the Prime Minister, a Minister, even an Opposition Member should have the right to be able to defend himself honourably in this House. We have the strength and the courage to go through, but that may not be there with others. You can see that it is non-existent in Mahinda Rajapaksa, in Gotabaya Rajapaksa.

මේ අය ආණ්ඩුවේ ඉන්න විට සිංහ පැටව් වාගෙයි. විපක්ෂයට ගියාම පූස් පැටව් වාගෙයි. මේ වාගේ තත්ත්වයක් තමයි තිබෙන්නේ. "අනේ මට අල්ලස් හෝ දූෂණ චෝදනා විමර්ශන කොමිෂන් සභාවට යන්න බැහැ" කියනවා. අපිව යවපු හැටි මතක නැද්ද? මෙන්න මේවාට තමයි කියන්නේ, "දෙවියෝ උඩ ඉන්නවා" කියලා. අපට සතුටින් කියන්න පුළුවන් ඒක තමයි. විපක්ෂයේ ඉන්න අයට වාගේ හිරිහැර ඇති නොවන විධියට කටයුතු කරන්න අවශ්‍යයි. මේ ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන අනවශ්‍ය විධායක බලතල සම්පූර්ණයෙන් ගලවා වීසි කරලා අපේ ව්‍යවස්ථාව අපට අවශ්‍ය විධියට හරියාකාරව හදන්න අවශ්‍යයි. ඒ නිසා චරිත ඝාතනය කිරීමට වරමක් ලැබෙන එක නවත්වලා, ක්ෂණිකව උසාවිය ඉදිරියට ගිහිල්ලා මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අනුව පිළිසරණක් ලබා ගන්නේ කොහොමද කියන එක හඳුන්වා දෙන්න අවශ්‍යයි.

Financial aspect of this Constitution should really be gone into because that is where I feel there is a serious erosion. මේ රටේ මූල්‍ය පනතත් එක්ක සෙල්ලම් කරන්න ගිහිල්ලා, එයින් ඇති වුණු ප්‍රතිවිපාක නිසා තමයි අහිංසක ජනතාවට අද මේ වගේ බදු බරක් දමලා තිබෙන්නේ.

2005 ජනවාරි මාසයේදී රුපියල් බිලියන 1,784ක්ව තිබුණු මේ රටේ සම්පූර්ණ ණය බර අද වෙන කොට රුපියල් බිලියන 8,938 දක්වා වැඩි වෙලා තිබෙනවා. අවුරුදු 10ක් තුළදී ණය බර පස්ගුණයකින් වැඩි වීම නිසා දරාගන්න බැරි බරක් තමයි අහිංසක ජනතාව පිට පැටවී තිබෙන්නේ. වැරදි මූල්‍ය පාලනය නිසා ඇති වුණු මේ පව්කාර වියදම් මහ ජනතාවට තමයි ගෙවන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙන්නේ. මහින්ද රාජපක්ෂගේ ආණ්ඩුව කරපු හෙජින් සූදුව නිසා තවමත් රුපියල් 15ක් වැඩියෙන් තෙල් විකුණන්න සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා. රුපියල් 164 සිට 120ට ආසන්න මුදලකට අපි අඩු කළ පෙට්‍රල් ලීටරයක මිල හෙජින් සූදුව තිබුණේ නැත්නම් තවත් රුපියල් 15කින් අඩු කරන්න තිබුණා. අපි භූමිතෙල් මිල දෙවතාවක් අඩු කළා. භූමිතෙල් ලීටරයක මිල තවත් රුපියල් 12කින් අඩු කරන්න බැරි වෙලා තිබෙන්නේ හෙජින් සූදුව නිසායි. හෙජින් සූදුවට ගෙව්ව මුදල් ප්‍රමාණය අහිංසක ජනතාවගෙන් තමයි ගන්න වෙලා තිබෙන්නේ. නැත්නම් කවුද ඒ මුදල ගෙවන්නේ? ඒ සඳහා Standard Chartered Bank එකට ගෙවන්න තිබෙනවා, ජර්මනියේ Deutsche Bank එකට ගෙවන්න තිබෙනවා. Citibank එකේ නඩුව අපට වාසි වන විධියට දිනුවා. නමුත් ඒ වාගේ බැංකු හතරක් සමඟ තිබුණු නඩුවලදී අපි පරාජය වීම නිසා විශාල මුදලක් ගෙවන්න වෙලා තිබෙනවා. එම නිසා අනවශ්‍ය විධියට ජනතාව පිට පටවා ඇති ඒ බදු බර තවදුරටත් ඉදිරියට ඇදගෙන යන්න ජනතාවට සිද්ධ වෙලා තිබෙනවා.

The financial safeguards must be embedded so that the people have the right to refuse such criminal acts or heinous corruptions that take place behind the backs of those people because ultimately the people have to carry that particular burden.

I can still vividly remember, when the Hon. Maithripala Sirisena was bestowing the Cabinet Ministries on us, he said, “You all are being bestowed this temporary right to ensure that you discharge your duties to the best of your ability and ensure that people of this country get the benefit and they will be served". It echoes in our minds and we remember that we hold this temporary right on behalf of the people until the effluxion of time when they believe that a change has to take place. So, Sir, this is why I say the Constitution needs to have an all-inclusive process and not an all-exclusive process. That inclusive process brings in all checks and balances that are required, especially when it comes to financial aspects.

I remember New Zealand was in the doldrums in the early 1980s. They decided there was no way forward that they could go. So, they brought in the Fiscal Responsibility Act. The Prime Minister had no option: either he had to go bankrupt or come up with a system that was able to change the Finance Act by the Constitution. By doing that, if you increase the recurrent expenditure of that country, you must ensure that the capital expenditure is so increased that the recurrent expenditure has revenue earned through the capital expenditure. That is the way you can increase recurrent expenditure. It is a tortuous process. The New Zealanders, at that particular moment, were wondering whether it was a situation *fait accompli*. But, today they can be proud. Today, New Zealand is ranked as number one or two at the Ease of Doing Business Index; corruption is zero in that country; inflation is 0.1 to 0.2 per cent and the country has a growth rate that is phenomenal in developed countries; the per capita income is about 35,00 to 40,000 US Dollars and it is an agriculture-related developed country. Therefore, Sir, if there is a will, there is a way. That is what I basically want to ensure.

Being an Accountant with experience and bringing that experience into this House to the best of my ability, all I could basically say is, ensure that we bring this financial safeguards. We have too many lawyers meddling around with the Constitution. They only look at the legal aspect, but they completely forget that Article 148 of the Constitution states that the entire financial responsibility lies in the House. There are hundreds of lawyers in our system, but who is able to take command of the financial situation? It is a *fait accompli* situation. You basically do it and let it befall on the people and come what may. So, this is the reason why I say that there is a necessity to include the financial protective measures. If recurrent expenditure goes above "X" percentage, then the capital expenditure must be so increased to compensate for the additional costs that come in.

You know Sir, we were compelled - with the election of the Hon. Maithripala Sirisena as the President of this country and the mixed-Government or the National Government that came into being - to discharge in 100 days, the promises that we made. You would know that even without the constitutional mandate, we reduced the budget deficit, decreased expenditure, increased revenue and did not put the burden on the people. Thereby, we were able to discharge our professional ability through the weak system that existed, and were able to tell the world that financial discipline was at the foremost. Now, imagine if these could be enshrined into the new Constitution, what a difference would it make? That is why I call upon my Colleagues from both sides of the House, together let us ensure that we give something to the people - which may be existing in a very few countries in the world - so that they will always be thankful to us for being able to protect their interests without any fear or favour.

Budgets have been presented from 1948 on a cash basis. That is a system where you basically say, “I want Rs. 100” and the Ministry of Finance says, “No, I will give you Rs. 50” and finally Rs. 50 will do what Rs. 100 had to do. But, at the end of the day, you will not deliver anything, and the capital assets that are there diminish to such an extent that there is no improvement at all. So, you have the capital expenditure diminishing and no new capital expenditure put on, because you are more interested in satisfying the temporary gain rather than the long-term benefits. So, you basically increase the recurrent expenditure and at the end of the day, you lose out that on behalf of the people.

Therefore, this cash basis needs to be supported by a zero-based accounting system. Some lawyers ask, “How can you include everything in the Constitution?” But, you put in things that unbelievably go into the Constitution. So, why can you not put such things as safety measures? In a company, if you are going into a financial transaction, you say that the board of directors can act in such a manner. So, why can you not get the Hon. Members of this Parliament to work on the same basis when they are dealing with people’s tax money? That is the difference. So, I am only echoing this fact, because I thought it was incumbent on me - being the only Accountant representing Parliament for the last 25 years - to ensure that at least the accounting fraternity would say that we have done what we had to do.

Today, we do not have an Auditor-General in our country. He is on an acting basis and he is performing better than what the original person could do. But, why is he not appointed? Because there is a battle in the fraternity. A particular person does not get it because the senior person who is above him has not got the opportunity. So, they think, why should the junior person get it. This shows that merit does not get its place. That is the problem in this society. Therefore, we need to

[ගරු රවි කරුණානායක මහතා]

ensure that the financial aspect gets the deserved attention under this system. So, I would urge the legislators, even in this last minute, to ensure that the financial aspect is very thinly protected and it needs a much more vociferous approach than what is there at this moment.

Then, Sir, look at the electoral system. The system that has been inherited is something which is the best of the worst. But, that does not mean that something better cannot take place. Now, there are many systems that have been proposed, but it has only become a talk shop. We have not been able to give what the people deserve. The system of First-Past-the-Post, basically affects the minorities and the smaller parties and there is no way that you could keep those out because there are some talented and useful people who have to be elected. But, that does not mean that you have got to have a Constitution that fits the minorities and the smaller parties at the expense of the bigger parties. When there are national parties, I frankly feel that there is no necessity for religiously and racially-oriented parties in this country. In the United States of America, where there are 250 million people but they do not have 50 - 60 different political parties. They have only two. But, in Sri Lanka with 15 million voting out of the 20 million population, you have 54 registered political parties and each of them create a bigger mess. So, if democracy works through that system in big countries like the United States of America, from the doorstep right up to the Capitol Hill, why can that particular system not be adopted in this country? Everything that happens in America, in St. Petersburg, in Tokyo, in Delhi or in Downing Street, does not have to happen here in Sri Jayewardenepura. But, all I want to say is, if big countries can have a democratic system with two political parties, why on earth have we got to have 54 political parties and another 15 applications at the Election Commissioner's office? This is a hilarious situation.

Everyone wants to be the President in this country. They must know what their limitations are. This is the problem. This is the Asian culture which is inculcated, that when you give a little power to somebody he thinks he is the cat's whiskers. Sometimes, a person who basically knows it all is sidetracked because either he does not belong to a particular caste, a particular religion or he does not belong to a particular society. The majority feel that they should be protected. This is the problem - the bane of our society - and that is why we need an electoral system that represents everybody.

Look at India. Two years ago, they had a Sikh Prime Minister; a Catholic leader who led from outside, a Buddhist President, an Army Commander who was a Hindu and the Indian system flourished under them. Today, India is regarded as the biggest economy that is on the move. Even China, today has its machinery giving in to the Indian value addition system. Why? Because they have a system that is in place. They basically know where value is. That type of system helps to ensure that the country moves forward not at the expense of chauvinistic elements that basically steal the show for a limited time.

අන්තවාදී පක්ෂ මේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේ ඉඳගෙන අපේ ප්‍රජාතන්ත්‍රවාදය ලෙලි ගහන ආකාරය අද අපට පෙනෙනවා. ඒ කාරණය ඉටු කර ගන්න, ඕනෑම දෙයක් කියනවා; ඕනෑම දෙයක් පරිත්‍යාග කරනවා. ශ්‍රී ලංකාවේ අනන්‍යතාව පලුදු කිරීමටයි ඒ වාගේ කටයුතු සිදු කරන්නේ. මම මේ කාරණය මතක් කළේ අපට අලුත් ව්‍යවස්ථාවක අවශ්‍යතාවක් තිබෙන නිසායි. ඒ අලුත් ව්‍යවස්ථාව සමඟ නව ඡන්ද ක්‍රමය ගෙන ආ යුතුයි. මේ නව ඡන්ද ක්‍රමය අවශ්‍ය වන්නේ ජනතාවගේ වාසියට මිසක්, ඒ ජනතාව නියෝජනය කරන අයගේ වාසියට නොවෙයි.

මේ රටේ ලක්ෂ දෙසියදහයක ජනතාවක් සිටිනවා. ඒ ලක්ෂ දෙසියදහයක ජනතාව හොඳටම නියෝජනය කරන්න පුළුවන් මේ නව ඡන්ද සංකල්පය තුළින්ය කියන එකට ජනතාව "ඔව්" කියලා උත්තර දුන්නොත්, අන්න ඒක වැළඳගෙන තමයි, මේ පාර්ලිමේන්තුව ඇතුළේ ඒ නව ඡන්ද ක්‍රමය ඇති කරන්නට අවශ්‍ය වෙන්නේ. එම නිසා සියලු දෙනාගෙන් මා කාරුණිකව ඉල්ලා සිටිනවා, මේ සඳහා සහයෝගය දක්වන්නය කියලා. අපි මේකෙන් කවුරුවත් ඉවත් කරන්නේ නැහැ. මේ කාරණයේදී සියලු දෙනා ඒක රාශි කර ගන්න පුළුවන්; සියලු දෙනා එකමුතු කර ගන්න පුළුවන්. එවැනි ඡන්ද ක්‍රමයක් ඇති කරන්නට අප පුළුවන් තරම් ඉක්මනට ඒක රාශි වෙලා, එකමුතු වෙලා වැඩ කරන්නට අවශ්‍යයි. ඉතින් ඒ ඡන්ද ක්‍රමය අපි දැන් විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය ලෙස සලකා කටයුතු කරනවා. මේ විසිවන ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සංශෝධනය පිළිබඳව පුළුවන් තරම් ඉක්මනට කටයුතු කරලා, එය ක්‍රියාවට නැංවීම තමයි මා හිතන විධියට අවශ්‍යතාව වෙලා තිබෙන්නේ. As I told you, this affirmative action needs to unite us rather than divide, but I feel that it is dividing rather than uniting. That has been the problem of our society. So, it is absolutely essential that we get this act together.

Then,Sir, you look at the way the country's economy is being handled today. I am referring to an article in the "Ceylon Today" newspaper of 19th April, 2015. It states that "If China's Colombo Port City Project terminates.... Government compelled to pay Rs. 40B damages".

ඒ කියන්නේ, චීන Port City ව්‍යාපෘතිය අප යම් හේතුවකට නතර කළහොත්, ඒ වෙනුවෙන් රුපියල් බිලියන 40ක් නැතහොත් රුපියල් කෝටි 4,000ක් ගෙවන්න අවශ්‍ය බවයි. දැන් අපි මේක ගෙවන්නේ ඇයි? ඉස්සෙල්ලා කොම්පැනියක් මෙහාට එනවා. එක පාරට ගාලු මුවදොර වැල්ලට බහිනවා. ඊට පස්සේ පුරවන්න පටන් ගන්නවා. එතකොට එහෙම පුරවන්නේ ඇයි කියලා අපි ප්‍රශ්න කරන්න ගියාම කියනවා, "අපි චීනයෙන්, අපි අහවල් කොම්පැනියෙන්, ඒ නිසා අපි මේ ව්‍යාපෘතිය කරගෙන යන්න ඕනෑ." කියලා. ඒ ව්‍යාපෘතිය කර ගෙන යන නිසා අපි අහනවා, "මේ ව්‍යාපෘතියට දීලා තිබෙන නෛතිකභාවය මොකක්ද?" කියලා. මේ ව්‍යාපෘතියට කැබිනට් අනුමැතිය ලබා දීලා නැහැ. මේ ව්‍යාපෘතියට Environmental Impact Assessment එක දීලා නැහැ. මේ ව්‍යාපෘතිය සම්බන්ධව ඉදිරි දැක්මක් සහිත වැඩ පිළිවෙළක් යටතේ මොනවාද කරන්න තිබෙන්නේ කියලා ප්‍රකාශ කර නැහැ. මේවා ගැන ප්‍රශ්න කෙරුවේ නැහැ. හිටපු ජනාධිපතිවරයා උත්තර දීලා තිබෙනවා. හිටපු ජනාධිපති යටතේ තිබුණ වරාය අධිකාරියේ සභාපති අත්සන් කරනවා. එතකොට ඒක හොඳයි. මෙහෙම කරනවා නම්, මොකටද මේ රටට පාර්ලිමේන්තුවක්? ජනාධිපතිවරයා පත් වුණාට පසුව ඒ ජනාධිපතිවරයා ඒ බලතල

යටතේ වල්මත් වෙලා ඒ බලතල පාවිච්චි කරලා ඒ තුළින් ඒ වාගේ contracts දෙන්න පුළුවන් නම්, අහිංසක ජනතාව ගෙවන බදු මුදල්වලින් කොපමණ ප්‍රමාණයක් මේ සඳහා වැය කරනවා ද? මෙන්න මේක තමයි, අද වෙලා තිබෙන්නේ.

අද යම් ආකාරයකින් පෙන්වන්න හදනවා, අපි චීනයත් එක්ක සටන් කරනවා කියලා. නැහැ. චීනය කියන්නේ අපේ මිත්‍රශීලි රටක්. එදා ලෝකයම චීනය එපා කියන කොට අපේ ගරු ඩී.එස්. සේනානායක මැතිතුමා ගිහිල්ලා කිව්වා, "නැහැ, අපට චීනය අවශ්‍යයි, අපි මේ රටෙන් චීනයට රබර් යවනවා, චීනයේ සිට අපි මේ රටට හාල් ගෙන්වා ගන්නවා." කියලා. ලෝකය එදා අපට හිනා වුණා. අද ඒ ගොල්ලෝ වෙනත් හේතුවලට අපට හිනා වෙනවා. නමුත් එදා අපි චීනයත් සමඟ ඇති කර ගත්තු ඒ මිත්‍රශීලිභාවය තවම රැකගෙන තිබෙනවා. ඉදිරියටත් එය රැක ගන්නවා. ඒ මිත්‍රශීලිභාවය කාටවත් පලුදු කරන්නට අපි ඉඩ දෙන්නේ නැහැ. නමුත් චීනය කොතරම් විශාල රටක් වුණත්, ලංකාව කොතරම් කුඩා රටක් වුවත්, මේ රටවල් දෙක අතර තිබෙන ඒ ස්වෛරීභාවය අපි රකින්න වුවමනායි. විශාල රටක් නිසා ඒකට බයේ නැවෙන්න වුවමනාත් නැහැ; අපි කුඩා රටක් නිසා අපව තල්ලු කරන්න වුවමනාත් නැහැ. චීනයට ගිය අවස්ථාවේදී මේ කාරණා දෙක තමයි අපට පෙණුනේ. අතිගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමාට චීන ජනාධිපතිතුමාගෙන් ලැබුණ ඒ ගරුත්වය අපි දැක්කා. එදා කැබිනට් ඇමතිවරුන් හැටියට මේක දැක්කාම අපට ඒ ගැන ආඩම්බරයක් ඇති වුණා. එදා රාජපක්ෂගේ ආණ්ඩුව තුළ මේවා කරන්න බැරි වුණේ ඇයි?

අද අපට නිකරුණේ මෙවැනි ප්‍රශ්න ඇති වී තිබෙන්නේ මේ වාගේ ව්‍යාපෘති සම්බන්ධයෙන් නීත්‍යානුකූලව කටයුතු නොකළ නිසායි. ටෙන්ඩර් එකක් නැහැ. කරන්න තිබෙන ක්‍රියාවලියක් නැහැ. ඒ නිසා ඒවා ගැන ප්‍රශ්න කරන අපට මේ ආකාරයෙන් ප්‍රශ්න ඇති කරන්න අවශ්‍ය වන්නේ නැහැ. ව්‍යවස්ථාවෙන් මේ වල්මත් බලය - ඒකාධිපති පාලනය - එක්කෙනකුට දීලා තිබුණු නිසායි මේ ප්‍රශ්න ඇති වුණේ. අපි කියන්නේ ඒකයි. එම නිසා අපි නව ව්‍යවස්ථාව හදන මේ අවස්ථාවේදී නැවත මේවාගේ දේවල් ඇති නොවන විධියට, සාමූහික වගකීමක් තිබෙන විධියට කටයුතු කිරීම අවශ්‍යයි. මොකද, එක් කෙනෙක් කරන්නට යන වැරැද්ද විසිදෙනෙක්, විසිපස්දෙනෙක් හදන්න යනවා නම්, ඒකෙන් මම හිතන්නේ වැරැද්ද අඩු වෙනවා මිසක් වැරැද්ද වැඩිවීමට අවස්ථාවක් නැහැ කියලායි. ඒ නිසා මේ කාරණයත් උදාහරණයක් වශයෙන් අරගෙන ඉතාම ඕනෑ කමින් මට කියන්න පුළුවන්කම ලැබෙනවා, මේවා නිවැරදි කිරීමේ ගමනක් යෑමට තමයි අපට අවශ්‍ය වන්නේ කියලා. නැත්නම් කාටවත් ඉලක්ක කර, සතුටුවීම සඳහා නම් පාවිච්චි කිරීම නොවෙයි අපට අවශ්‍ය වන්නේ.

මෙතෙක් දුර - අවුරුදු 12ක් - පසු ගිය ආණ්ඩුව විනෝදාංශයට කරපු දේවල් අද අපට පෙන්වන්න පුළුවන්. එවා නොකළ යුතු දේවල් නිසා තමයි අපි ඒවා උදාහරණ වශයෙන් ගන්නේ. දැන් අපි මේ කැබිනට් මණ්ඩලය ගැන කථා කරමු. මම නම් තරයේම ප්‍රතික්ෂේප කරනවා, මේ කැබිනට් මණ්ඩලයට 30කට වැඩිය ඇමතිවරු එකතු කිරීම සම්බන්ධයෙන්. අපි හිතන විධියට පොඩි කැබිනට් මණ්ඩලයක් හොඳයි; සුන්දරයි. කැබිනට් මණ්ඩලය ලොකු වෙන්න, ලොකු වෙන්න හේතු සහගතව වෙනත් වැඩ කටයුතු කරනවා. ඇමෙරිකාව වාගේ රටක කොංග්‍රස් මණ්ඩලයේ ලේකම්වරු 15ක් ඉන්න කොට, ඉන්දියාව වාගේ රටක ඇමතිවරු 45ක් ඉන්න කොට, අද ලෝකයේ ඉතාම දියුණු ජපානය වාගේ කාර්මික රටක නියෝජිතයන් 24ක් ඉන්න කොට, ඇයි අනේ! අපට ඇමතිවරු 30ක්, 35ක්, 40ක් අවශ්‍ය වෙන්නේ? ඒක නිසා තමයි මා ඉතාම ඕනෑකමින් කියන්නේ මේක නිවැරදි කරන්න අවශ්‍යයි කියන එක. අවස්ථාවක් තිබෙනවා නම්, මම යෝජනාවක් ඉදිරිපත් කරනවා කැබිනට් මණ්ඩලය කෙසේ හෝ 30කට සීමා කරලා තියන්න කියලා. ඒක රටේ අභිවෘද්ධියට හොඳයි. රටේ පුනරාවර්තන වියදම වැඩි වන්නේ මේ වාගේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ සංඛ්‍යාව වැඩි වීම නිසායි. බලය විමධ්‍යගත කරනවා කියන්නේ කැබිනට් මණ්ඩලය සියයක් කරනවා කියන එක නොවෙයි. පසු ගිය මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ ආණ්ඩුවේ ඇමතිවරු 76ක් හිටියාට ඇමතිවරු හතරපස්දෙනෙක් තමයි වැඩ කළේ. ඒක අපට පෙනුණා. අන්න ඒ නිසා රජය සම්බරතාවෙන් පවත්වා ගෙන යන්න නම්, මේ තිබෙන කැබිනට් අමාත්‍යාංශ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ඇතුළත් කරන්න අවශ්‍යයි. මේවා තමයි, ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අඩංගු කරන්න අවශ්‍ය වන්නේ.

ඇමරිකාවේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට අවුරුදු 232යි. ඒකේ තිබෙනවා මෙන්න මේ මේ අමාත්‍යාංශ තමයි තිබෙන්නේ කියලා. එතකොට අවුරුදු ගණනාවක් ගියත් අමාත්‍යාංශයක් එකම letterhead එකක් යටතේ තමයි ලිපි ලියන්නේ. සමහර වේලාවට මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමාගේ පාලන කාලයේ අද උදේ යවන letterhead සහිත ලිපිය නොවෙයි ඊළඟ දවසේ තිබුණේ. මොකද, ගැසට් කරනවා; ඇමතිවරු වෙනස් වෙනවා. හැන්දෑවේ තිබෙන letterhead එක නොවෙයි ඊළඟ දවසේ උදෑසන තිබෙන්නේ. අවලංගු වෙලා. එම නිසා මෙන්න මේ වාගේ දේවල් අපි ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවට ගෙනෙන්න ඕනෑ. අනවශ්‍ය පොඩි දේවල් දමා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් හදනවාට වඩා අපට අවශ්‍ය වන්නේ මේ කැබිනට් මණ්ඩලයට මෙන්න මේ මේ අමාත්‍යාංශ තමයි තිබෙන්නේ කියලා ස්ථිරවම එයට ඇතුළත් කිරීමයි. එය වැදගත් අදහසක් ලෙස මම සලකනවා. සමහර අවස්ථාවලදී ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව හාස්‍යයට ලක් කරලා තිබෙන නිසා මේ සම්බන්ධයෙන් ඉදිරියට අදහස් යොමු කරලා වෙනසක් ඇති කරන්න අපේ උනන්දුවක් නැහැ. මොකද, මීට වඩා උග්‍ර තත්ත්වයක් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවේ ඇති නොකරන්න අපි කටයුතු කරන්න ඕනෑ. නමුත් මේ වාගේ කතා කරන අවස්ථාවක මම කියන්න අවශ්‍යයි, මෙන්න මෙහෙම තමයි මේ වෙනස ඇති කරන්න ඕනෑ කියලා. අපේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථා සභාවට පත් කරන සියලු දෙනාට මම යෝජනාවක් වශයෙන් ඉදිරිපත් කරනවා, කරුණාකරලා මේ කැබිනට් මණ්ඩලයේ මෙන්න මෙපමණ අමාත්‍යාංශ ගණනාවක් තිබෙනවා; ඒ තුළින් තමයි කටයුතු කරන්න අවශ්‍ය වන්නේ කියලා අප දැනුවත් කරන්න කියලා.

මම මේ අවස්ථාව පාවිච්චි කරනවා, දූෂණය සම්බන්ධයෙන් නැවත මතක් කරන්න. මහින්ද රාජපක්ෂ මැතිතුමා ජනාධිපති ලෙස නැවත 2005දී පත් වෙනකොට තිබුණා, Helping Hambantota Fund එක. එදා හිටපු අග්‍ර විනිශ්චයකාකරවරයා මේ සම්බන්ධයෙන් එදා කියපු දේ වෙනස් කරලා මීට අවුරුද්දකට ඉස්සෙල්ලා මේ විධියට කියනවා, "However Chief Justice Sarath N. Silva last year apologized from the nation for his verdict in "Helping Hambantota" case that paved the way for the then Prime Minister Mahinda Rajapaksa to contest the election in 2005"

මේ වාගේ වරදක් කරලා මුළු රටටම බලපාන මේ වාගේ තීන්දුවක් දීම සම්බන්ධයෙන් එදා ප්‍රශ්න කළා නම් ඒ ප්‍රශ්න කරන අය සිර ගෙදරට එවනවා. ඊට පස්සේ ඒ අග්‍ර විනිශ්චයකාරතුමාගේ බලය නැති වුණාම එතුමා ඇවිල්ලා මේ සම්බන්ධයෙන් "ඔව්, මම සමාව ඉල්ලනවා" කියන කොට එතුමා නිසා සිර ගෙදරට එන්න හිටපු අය සම්බන්ධයෙන් මොන වාගේ අසාධාරණයක් සිද්ධ වෙනවාද? අග්‍ර විනිශ්චයකාරතුමා එහෙම කරලා තිබුණා නම්, රටේ විධායක ජනාධිපති පාප කර්ම කරලා, පාපෝච්චාරණය නොකළ ඒවා කොතරම් තිබෙනවා ඇතිද? අපි මේ ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව සංශෝධනය කරන අවස්ථාවේදීත්, 1978 සිට අද වනතුරු මේ ව්‍යවස්ථාවේ තිබෙන දුර්වලතා සලකා බලා - [බාධා කිරීමක්] මේ කතා කරන්නේ විපක්ෂයෙන් නොවෙයි. අපි මේ කතා කරන්නේ ආණ්ඩු පක්ෂයෙන්. අපි ඒ සංශෝධනය කරන ව්‍යවස්ථාව අවුරුද්දකට, දෙකකට, දහයකට, විස්සකට, තිහකට නොවෙයි සීමා වන්නේ. අවුරුදු දෙසීයක්, තුන්සියයක්,

[ගරු රවි කරුණානායක මහතා]

භාරසියයක් තියන්න පුළුවන් විධියට ව්‍යවස්ථාවක් හදන්න ඕනෑ. අන්න ඒ නිසා තමයි අපි මේ කියන්නේ. මේ වාගේ තත්ත්වයක් ඇති වුණේ ඇයි? වැරැද්දකින් පත් වුණා. පත් වුණාට පස්සේ ඉදිරියට යන කොට මේක නැති වුණා. නැති වෙන කොට ඒ ඇති කරන්න දුන්න කට්ටිය කියනවා වැරැද්දක් වුණා කියලා. එතකොට මුලා මට්ටමින් කොතරම් අහිතකර තත්ත්වයක් ඇති වෙනවාද? මේක මනින්න පුළුවන් ද? මෙන්න මේ වාගේ දේවල් නිසා තමයි executive system එකක්, oversight committees අපට අවශ්‍ය වන්නේ. මෙතැනදී වැරදි දෙයක් වුණා නම්, නිවැරදි කරන්න පුළුවන් වෙන්නේ කොහොමද? ඒක පුද්ගල රඟපෑමක් ලෙස විධායක ජනාධිපති පත් වුණාම "අවුරුදු හයක් මාව සොලවන්න බැහැ, ඒ නිසා මගේ ළඟ ඔක්කොමලා දණ ගහන්න ඕනෑ" කියන සංකල්පයෙන් ගිය නිසා තමයි අද රාජපක්ෂලා මේ වාගේ තත්ත්වයකට පත් වෙලා සිටින්නේ.

අපේ ආණ්ඩුවක් අද ඇති කර ගෙන තිබෙන්නේත් අන්න ඒ නිසයි. තමන්ට හැකියාව තිබෙන නිසා ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව වෙනස් කළා. දෙවතාවක් තරග කරන්න පුළුවන්කම තිබියදී සීමාවක් නැතිව අවස්ථාව ලබා ගන්න ගිය ඒකේ ප්‍රතිවිපාකය තමයි අද පෙනෙන්න තිබෙන්නේ. ඊට පස්සේ සාස්තරකාරයන්ට බැනලා හරි යන්නේ නැහැ. තමන් කරන්න ඕනෑ දේ සාස්තරකාරයාට භාර දීලා, සාස්තරකාරයා කියන දේවල් අනුව කටයුතු කරනවා නම් ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාවක් මොකටද? සාස්තරකාරයාට රට භාර දෙන්න පුළුවන් නේ. මෙන්න මේ වාගේ දේවල් තමයි සිදු වෙලා තිබෙන්නේ. මේක වුණේ ඒක පුද්ගල රඟ පෑම නිසායි. ආණ්ඩුක්‍රම ව්‍යවස්ථාව තුළින් පොඩි පූස් පැටියෙක් ලොකු සිංහයෙක් බවට පත් කරලා තිබෙන නිසයි එහෙම වුණේ. අපට අවශ්‍ය වන්නේ චරිත පුම්බන එක නොවෙයි, සාමාන්‍ය මිනිස්සුන්ට ජීවත් වෙන්න පුළුවන් මට්ටම හදන එකයි.

බලන්න, ගරු මෛත්‍රීපාල සිරිසේන ජනාධිපතිතුමා මීට දින තුන හතරකට ඉස්සෙල්ලා රූපවාහිනියෙන් කථා කරන කොට රටේ ජනතාව හැම දෙනා කොතරම් සතුටු වුණා ද කියලා. අපේ ජනාධිපතිතුමා - [බාධා කිරීමක්]

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Hon. Minister, please wind up now.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)
Is the time up? I thought that we have time till 9.30 p.m.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
No, we have to adjourn Parliament at 8.30 p.m.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)
Okay. Time is basically a hindrance. All I could say is that we must ensure that this process will make the Constitution stand the test of time. That is what is important. At a time when things happen like the “Helping Hambantota Fund”, I am happy that the Hon. Ranjan Ramanayake has gone before the Court in order to get redress to a situation so that it can be corrected even now. I would like to see how Mr. Sarath N. Silva will respond to this - I have a lot of respect for him - if he, at least, even now accepts that something has happened.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
Hon. Minister, your time is over.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)
Sir, just give me five more minutes.

මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා
(தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள்)
(The Presiding Member)
I cannot give you more time.

ගරු රවි කරුණානායක මහතා
(மாண்புமிகு ரவி கருணாநாயக்க)
(The Hon. Ravi Karunanayake)
All we could say is, please ensure that we have a Constitution that does not need to be tinkered 19 or 20 times because people should get something that they deserve. Then, little Sri Lanka will be a shining star in this region where people will be able to live honourably and discharge their responsibilities without fear or favour. Thank you.

එකල්හි වේලාව අ.භා. 8.30 වූයෙන්, කටයුතු අත්හිටුවා විවාදය කල් තබන ලදී.
එතැන් සිට විවාදය 2015 අප්‍රේල් මස 28 වන අඟහරුවාදා පවත්වනු ලැබේ.

அப்பொழுது பி.ப. 8.30 மணியாகிவிடவே, அலுவல்கள் இடைநிறுத்தப்பட்டு விவாதம் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

விவாதம், 2015 ஏப்பிரல் 28, செவ்வாய்க்கிழமை மீளத் தொடங்கும்.

It being 8.30 p.m., Business was interrupted, and the Debate stood adjourned.

Debate to be resumed on Tuesday 28th April, 2015.

කල්තැබීම
ஒத்திவைப்பு
ADJOURNMENT

අ.භා. 8.30 ට මූලාසනාරූඪ මන්ත්‍රීතුමා විසින් ප්‍රශ්නය නොවිමසා පාර්ලිමේන්තුව කල් තබන ලදී.
පාර්ලිමේන්තුව ඊට අනුකූලව, අද දින සභා සම්මතිය අනුව, 2015 අප්‍රේල් 28 වන අඟහරුවාදා පූ.භා. 9.30 වන තෙක් කල් ගියේ ය.

பி.ப. 8.30 மணிக்கு தலைமைதாங்கும் உறுப்பினர் அவர்கள் வினா விடுக்காமலேயே பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைத்தார்.

அதன்படி பாராளுமன்றம், அதனது இன்றைய தீர்மானத்திற் கிணங்க, 2015 ஏப்பிரல் 28, செவ்வாய்க்கிழமை மு.ப. 9.30 மணிவரை ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

At 8.30 p.m., MR. PRESIDING MEMBER *adjourned Parliament without Question put.*

Adjourned accordingly until 9.30 a.m. on Tuesday, 28th April, 2015, pursuant to the Resolution of Parliament of this Day.

ශ්‍රී ලංකා රජයේ මුද්‍රණ දෙපාර්තමේන්තුවේ මුද්‍රණය කරන ලදී.